

Issued—7—10—74]

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

MONDAY 1st APRIL 1974

Volume CXIX—No. 1

©
**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1974**

*Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-2.*

PRICE 35 Paise]

B. No. 86

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

1st to 4th and 9th April 1974.
VOLUME CXIX (Nos. 1 to 5).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 1st April 1974.

	PAGES.
Personnel of the Government of Tamil Nadu ..	i-v
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	ix-ix
1 Questions and Answers	1-27
2 Government Motion—	
Discussion on the Policy Notes on Medical and Public Health	28-96
3 Papers laid on the table of the House	96

Tuesday, 2nd April 1974.

1 Questions and Answers	219-240
2 Privilege Issue <i>re</i> answer given to Short Notice Question No. 2	240-247
3 Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	241
(2) Laying of answers to Starred Questions as answers to Unstarred Questions	241

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration. Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Police, Elections and Film Technology.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Legislature and Tourism and Tourist Development Corporation.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Town Planning.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Backward Classes, Information and Public Relations, Registration, Ex-Servicemen, Prosperity Brigade, Youth Service Corps, Bhoodan and Gramdan.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas and Refugees and Evacuees, Newsprint Control and Passports.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Ports.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

C 9—(ii)

63126		VAIL 32 N74	
Tuesday, 2nd April 1974—cont.		PAGES.	
4	Government Motion—		
	Discussion on the Policy Note "Progress of Education in Tamil Nadu"	...	247-289
5	Papers laid on the table of the House	...	289
Wednesday, 3rd April 1974.			
1	Calling attention to non-inclusion of Specialist Teachers (Physical Education Teachers and Drawing Masters) for promotion to Selection Grade after 10 years' service	...	413-414
2	Government Motion—		
	Discussion on the Policy Note "Progress of Education in Tamil Nadu"	...	414-485
3	Papers laid on the table of the House	...	485-486
Thursday, 4th April 1974.			
1	Government Motions—		
	(1) Discussion on the Policy Note "Progress of Education in Tamil Nadu"—cont.	...	487-532
	(2) Discussion on the Policy Note on Community Development and Panchayat Development	...	533-581
2	Papers laid on the table of the House	...	581-582
Tuesday, 9th April 1974.			
1	Questions and Answers	...	661-674
2	Announcements—		
	(1) Message from the Governor	...	674
	(2) Message from the Assembly	...	675
3	Government Motion—		
	Discussion on the Policy Note on Community Development and Panchayat Development—cont.		
4	Government Bill—		
	The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1974 (L.A. Bill No. 18 of 1974)	...	708-742
5	Papers laid on the table of the House	...	743-744
	Index	...	749-774

3 THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment, Deputy Collectors, Commercial Taxes, Prohibition and Excise Revenue and Waqfs.

9. THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR, Minister in-charge of Agriculture, Food Production, Agricultural Engineering Wing and Animal Husbandry.

10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM, Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development and Panchayats and Panchayat Unions.

11. THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASAMI, Minister in-charge of Food, Co-operation and Agricultural Refinance.

12. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Labour, Housing and Accommodation Control, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Slum Clearance Board.

13. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money lending, Rural indebtedness, Legislation on Chits, Forests, Cinchona and Cinematograph Act.

14. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Tax, Stationery and Printing and Government Press.

15. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project, Milk, Operation Flood Project and Tamil Nadu Dairy Development Corporation.

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர் :

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காவிர்தாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத்துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், திரைப்படத் தொழில் துட்பவியல்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் துட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, சட்ட மன்றம், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், தமிழ் நாடு கழிவு நீர்-குடிநீர் வாரியம், நகர அமைப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்கும் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம், செய்தி விளம்பரம், பத்திரப்பதிவு, புன்னன் இராணுவ வீரர்கள், சோனி, இளைஞர் அணி, புத்தான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

5. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகவிர-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனைத்து இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளி நாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள், பத்திரிகைக் காகித கட்டுப்பாடு, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (பொதுப் பணிக் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உள்பட சிறு
பட்டினம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள்
கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை
வாய்ப்பும்—பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி
மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வணிக வரிகள், மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை வருவாய், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கால்நடை வளர்ப்பு.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

11. மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி (உணவு, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
உணவு, கூட்டுறவு, வேளாண்மை மறு நிதி உதவி.

12. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (தொழிலாளர் தலைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
தொழிலாளர், வீட்டுவசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, ஈடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (இராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், கார்டுகள், சின்கோடு, திரைப்படச் சட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
போக்குவரத்து, நாட்டுமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி, எழுதுபொருள் அச்சத் துறை, அரசு அச்சகம்.

15. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறிவியல் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
அறக்கட்டளைகள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், பால் உற்பத்தி, பால் பெருக்குத் திட்டம், தமிழ்நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பி. சிற்றரசு.

சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. எம். இராமநாதன்.

திரு. எல். பலராமன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி.

திரு. எம். எம். பக்கர்.

சட்டமன்றச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லி துரை, பி.எஸ்ஸி.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அப்துல் வகாப், கே. எஸ். .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 2 அய்யணன் அம்பலம் மதுரை உள்ளாட்சி மன்றம்.
- 3 அறிவுழகன், கே., எம்.எ. .. சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதி.
- 4 அறிவுடைநம்பி, புலவர் சூ. .. வட ஆர்க்காடு-தென் ஆர்க்காடு ஆசிரியர் தொகுதி.
- 5 அனிபா, நாசூர், ஈ.எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 6 ஆதித்தன், எஸ்.டி., பி.ஏ., பி.எல். திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 7 ஆறுமுகசாமி, எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 8 இராசகோபால், சி. வி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 9 இராசமாணிக்கம், எஸ்.ஏ. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 10 இராஜாராம், கே. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்). மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 11 இராணி அண்ணாதுரை சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 12 இராமசாமி படையாட்சி, எஸ்.எஸ். தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 13 இராமசுப்பையா, காரைக்குடி .. நியமனம்.
- 14 இராமநாதன், எம். கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
- 15 இராஜு, ஜி. என். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 16 ஈஸ்வர மூர்த்தி, வி., எம்.ஏ. தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்ட (விஸ்வபாரதி), எம்.ஏ. (ஆக்ஷன்). தாரிகள்.
- 17 கணபதி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர்-திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்.
- 18 கணேசன், சா. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 19 காட்டுர் கோபால் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 20 காளியண்ணன், டி.எம்., எம்.ஏ., செலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி. பி.காம்.
- 21 குன்றக்குடி அடிகளார், தவத்திரு. நியமனம்.
- 22 குகலப்பா, சி. ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 23 சத்திமோகன், ஆர். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 24 சங்கரலிங்கம் பிள்ளை, எம். .. திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி
ஆசிரியர்கள்.
- 25 சந்தோஷம், டி., எம்.ஏ., பி.எல். தமிழ்நாடு தெற்கு மத்திய பட்ட
தாரிகள்.
- 26 சாம்பசிவம், இரா. தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 27 சிவஞானம், ம. பொ. (துணைத் தலைவர்). நியமனம்.
- 28 சிறந்தரசு, சி.பி.(மாண்புமிகு தலைவர்). மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 29 சுந்தரேசத் தேவர், என். தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 30 சுவாமிநாதன், ஜி., பி. பார்மலி .. தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்ட
தாரிகள்.
- 31 செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர், கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி
எஸ். சி. மன்றத் தொகுதி.
- 32 தங்கப் பாண்டியன், வி., பி.ஏ., பி.டி. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 33 தாமோதரன், ஏ. ஆர்., பி.எஸ்.வி. தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள்.
(ஆனார்ஸ்).
- 34 திருஞானசம்பந்தம், பி. .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 35 தென்னரசு, எஸ்.எஸ். நியமனம்.
- 36 தேவராஜ், வி. எம். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 37 நடராசன், என். வி. (பின்தங்கிய மாநிலச் சட்டப் பேரவை
வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர்).
- 38 நடராசன், எம். கே. டி. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 39 நாராயணசாமி, பி. (உணவு, கூட்டு மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
றவுத் துறை அமைச்சர்).
- 40 நாராயணசாமி, டி. வி. நியமனம்.
- 41 நாராயணசாமி, எஸ். சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
- 42 பகவதி, டி. கே. நியமனம்.
- 43 பக்கர், எம். எம். நியமனம்.
- 44 பராங்குசம், ஜி. (அரசாங்க கொரடா). மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 45 பரமசிவம், எஸ். வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.

தொடரிலக்கமும், உறுப்பினர்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 46 பொன்னுவேலு, டி. கே. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 47 மணி, கே. எஸ். தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத்
தொகுதி.
- 48 மாசிலாமணி, எம். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 49 முத்து, பி. டி. சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 50 முத்து, எஸ். மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 51 முத்துசுரேஷ்ணன், டி. வி. .. மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 52 முத்துசாமி, எஸ். சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர்-
நீலகிரி ஆசிரியர்கள்.
- 53 ரசல்ராஜ் நியமனம்.
- 54 வசந்தபாய், ஜி. சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
- 55 வில்சன் அப்பலோஸ், என். .. கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 56 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், ஓய். .. திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி
மன்றத் தொகுதி.
- 57 வெங்கா, வி. செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 58 வெள்ளப்பாண்டியன், எஸ். .. திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 59 ஜனார்த்தனம், ஏ. பி. நியமனம்.
- 60 ஜார்ஜ் கோமகன் மாநிலச் சட்டப் பேரவை.
- 61 ஜெயராம் ரெட்டியார், எஸ். .. இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்
றத் தொகுதி.
- 62 வெற்றிடம்
- 63 வெற்றிடம்

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கூடும் சட்டமன்ற மேலவையின்
நாற்பத்தேழாவது கூட்டத் தொடர்.

திங்கட்கிழமை, 1974 ஏப்ரல் 1.

சென்னை, செபின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்,
பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி
சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் மேலவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Communal Representation for Admission of Students in Colleges

* 261 Q.—THIRU L. BALARAMAN: Will the Hon. the
Minister for Education be pleased to state—

(a) the percentage of communal representation adopted for
admission of students in colleges during 1972-73, and the basis on
which it was adopted; and

(b) the instructions of the Government to colleges in this
regard?

கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம்

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட
வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1972-73 ஆம் கல்வி ஆண்டில் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்
பதில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் எந்த விகிதத்தில் எந்த அடிப்படையில்
கொடுக்கப்பட்டது?

[1974 ஏப்ரல் 1]

(இ) இதன் பேரில் கல்லூரிகளுக்கு அரசு கொடுத்த தாக்கீது யாது?
மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) முன்னேறிய வகுப்பினர்—51 சதவிகிதம்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர்—31 சதவிகிதம்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்—18 சதவிகிதம்.

(இ) மேலே சொல்லப்பட்ட விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் மாணவர்களைக் கலைக் கல்லூரிகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று அரசாலும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநராலும் தாக்கீதுகள் கலைக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அரசு கலைக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1972-73 அரசு ஆணை 616, கல்வி, நாள் 9-5-1972 உத்தரவுப்படி மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர்.

அதேபோல் உதவி பெறும் கல்லூரிகளில் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள உத்தரவுப் படி மாணவர்கள் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளித்து சேர்க்கப்பட வேண்டுமென இயக்குநரால் சுற்றறிக்கை விடப்பட்டது.

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இது நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்று கண்காணிக்க அரசு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாணவர்களைக் கல்லூரிகளில் சேர்த்ததற்குப் பிறகு, எந்தெந்த விகிதாசார அடிப்படையில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்ற விவரத்தை ஒரு பட்டியலாக அளிக்கும்படி கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பேர் அதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, ஏதாவது கல்லூரிகளில், இந்த விகிதாசாரப்படி பின் தங்கிய மாணவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களையும் சேர்க்கவில்லை என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா; அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகளில்லை. அவர்களை நாம் வற்புறுத்தலாம். இதில் பல்கலைக் கழகமும் ஈடுபட வேண்டும். நாம் செய்யக் கூடியதெல்லாம், இதைச் செய்தால் தான் மானியம் தர முடியுமென்ற அளவுக்கு வற்புறுத்த முடியும். ஆகவே இந்தப் பட்டியலைக் கட்டாயம் அனுப்ப வேண்டுமென்று, பல்கலைக் கழகம் மூலமாக வற்புறுத்துகிறோம்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. எல். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இவ்வாறு சேர்க்கும்போது, அவ்வப்போது இந்த விவரங்களை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறார்களா அல்லது சேர்த்து முடிந்து, ஆண்டு இறுதியில் இவ்வாறு பின் தங்கிய மாணவர்களைச் சேர்த்தோமென்ற பட்டியலை அனுப்புகிறார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சேர்த்ததற்குப் பிறகுதான் கணக்குக் கொடுக்க முடியும். ஜூன், ஜூலையில் சேர்த்து முடிந்தால், செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில்தான் அவர்களிடமிருந்து இந்தப் பட்டியல் வர முடியும்.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும், பிற பட்ட சமுதாயத்தினருக்கும் இத்தனை சதம் என்று இடம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒதுக்கீட்டிற்குத் தகுந்த மாணவர்கள் வரவில்லையென்றால், காலியான இடங்களில் முற்போக்கு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அரசு கலைக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு 31 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கியிருந்தாலும், பல கல்லூரிகளில் 40, 45 சதவிகிதத்திற்கு மேல் தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 18 சதவிகிதமென்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மேலும் ஜூலை மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் இடம் காலியாக இருந்தால், நிரப்பக்கூடாதென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதற்குப்பின் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் காலியாக இருந்தால், அதைப் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தரலாம். பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் காலியாக இருந்தால், அதை முற்போக்கு வகுப்பினருக்குத் தரலாம். அந்த நிலை பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் ஏற்படவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட அரிஜன வகுப்புக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளும், பிற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்த குழந்தைகளும் சில இடங்களில் படிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளைக் கட்டாயம் படிக்க வைப்பதற்காக ஏதாவது 'கம்பஸ்ரி, முறையை ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

வினாக்கள்-விடைகள்

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அதுதான் மதியச் சாப்பாடு போடு கிறார்களே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மதியச் சாப்பாட்டிற்குக்கூட சிலர் வராமல் இருக்கிறார்கள். படிப்பே வேண்டாமென்று ஒதுக்கித் தள்ளும் அரிஜனக் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குழந்தைகளும் கட்டாயம் படிக்க ஒரு முறையை அரசு ஏற்படுத்துமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, துவக்கக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், கட்டாயக் கல்வி கிராமப் புறங்களில் கையாளப்படுகிறதென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே பொது மக்களும், ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களும், பொறுப்பிலுள்ளவர்களும் அவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் பொறுப்பில் ஈடுபட வேண்டும். ஆசிரியர்களும் அதற்குத் துணை புரிந்து வருகிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, சென்ற வருஷத்திலே, பகுமுக வகுப்பிலே 11,000 வரவில்லையென்று அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில், எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக வரவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்தப் புள்ளி விவரத்தைச் சேகரிப்பது கடினம். பெரும் நகரங்களிலுள்ள கல்லூரிகளில் இடங்கள் காவி ஏற்படுவதில்லை. கிராமப் புறங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள கல்லூரிகளில் சிலபல இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. 178 கல்லூரிகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், அந்தக் கணக்கு வருகிறது. அதற்கான புள்ளி விவரத்தைச் சேகரிப்பது கடினம்.

Physical Training Instructors

* 262 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether any representation has been made on 13th October 1967, to the Director of School Education on behalf of the Physical Education Teachers appointed from 1957 to 1965 in Kanyakumari district, regarding the discrimination shown to them in regularising their services; and

(b) if so, the action taken thereon?

1974 ஏப்ரல் 1]

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1957 முதல் 1965 வரை நியமிக்கப் பட்டுள்ள உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் சார்பில் அவர்களது பணியை முறைப்படுத்துவதில் அவர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டதாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களுக்கு 13-10-1971-ல் முறையீடு ஏதும் செய்து கொள்ளப் பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) அது பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, 1957-ம் ஆண்டு முதல் 1965-ம் ஆண்டுவரை நியமிக்கப்பட்ட உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆசிரியர்கள் அனைவரும் மூன்று வருஷங்கள் கழித்துத்தான் வேலையில் ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் வேலையில் நியமிக்கப்பட்ட எலிமெண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் அனைவரும், அவர்கள் வேலையில் வந்து சேர்ந்த நான் முதல் அவர்களுடைய வேலை 'ரெகுலரைஸ்' செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது போலவே உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆசிரியர்களுடைய பணியையும் அப்படி பள்ளிகளில் வேலையில் சேர்ந்த நான் முதல் ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் முடிவென்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அவர்களுடைய விண்ணப்பம் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலரிடம் சிலபல விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறார். அது வந்தவுடன், அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து, விரைவில் முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, அரசாங்கப் புள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், கல்வி இலாகாவிலே பணியாற்றும் பல அதிகாரிகள்—ஆதிகாருடைய பணி வான்முறைப்படுத்தப்படாமல், 10 ஆண்டுகளுக்குமேல் காலம் தாழ்த்தப்படுகிறது. அதைத் தவிர்த்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பொதுப்படையான கேள்வியாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட கேள்வியாக இருக்குமானால், இன்னின்ன பதவிகளென்று குறிப்பிட்டு தனிக் கேள்வி போடப்படுமானால், விவரங்களைத் தரலாம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்திலுள்ள கல்வி இலாகாவிலுள்ள அத்தனை பதவிகளுக்கும் இந்த முறை கையாளப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி ஒருவர் ஓய்வு பெறும் போது, 'கன்பேர்மென்டு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் கிரேட்-1' ஆக ரிடயர் ஆகியிருக்கிறார். அதுமாதிரி பல கேஸ்கள் இருக்கின்றன. இதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அண்மையில் ஆசிரியர்களை ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு வான்முறைப்படுத்தலாமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். இதுபற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் தான் பதில் கூறலாம்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Member may not repeat his question once again.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, அதிகமாகக் காலத் தாழ்வு ஏற்படாதென்ற ஒரு உறுதிமொழியை அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதிகமாகக் காலத் தாழ்வு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கமல்ல. அதற்கு இன்றியமையாத இடையூறுகளும், காரணங்களும் வந்து சேருகின்றன. அதைத் தடுக்கும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அவை எடுக்கப்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Trained Tamil Pandits working in the Polytechnics

* 263 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) the number of trained Tamil Pandits working temporarily in the Polytechnics in Tamil Nadu; and

(b) whether there is any proposal with the Government to confirm them?

1974 ஏப்ரல் 1]

தொழில் துட்பப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற தமிழாசிரியர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக தொழில் துட்பப் பள்ளிகளில் தற்காலிகமாக அலுவல் பார்த்துப் பயிற்சி பெற்ற தமிழாசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இவர்களை நிரந்தரமாக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசுக்கு உண்டா?

(மாண்புமிகு அமைச்சர் வினா 264-க்குள்ள விடையைப் படிக்கத் தொடங்கினார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கட்டு தவறிவிட்டதுபோல், விடையும் தவறிவிட்டதுபோல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 11 பேர்.

(இ) இவர்களில் 6 பேர்கள் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவின்மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். எஞ்சிய 5 பணியிடங்களுக்கு வேளியார்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

Missing of Answer Papers of S.S.L.C. Public Examination

* 261 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in the S.S.L.C. Public Examination during April 1973, the answer papers of one Examination Centre from Kanyakumari district were found missing;

(b) if so, the high school to which those papers belong and the reasons therefor;

(c) whether any report has been received from the Educational Officer; and

(d) if so, the action taken thereon by the Government?

[1974 ஏப்ரல் 1]

எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத்தேர்வில் காணாமற் போன விடைத்தாள்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1973 ஏப்ரல் எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத் தேர்வின் போது கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு தேர்வு மையத்திலிருந்து விடைத்தாள்கள் காணாமற் போயிற்று என்ற செய்தி உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அது எந்த உயர்நிலைப் பள்ளியைச் சார்ந்தது? அதற்குக் காரணம் என்ன?

(உ) அது பற்றி, கல்வி அதிகாரியிடமிருந்து அறிக்கை ஏதும் வந்ததா?

(எ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) (1) உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி, கட்டாத்துறை.

(2) புனித மேரி கொரற்றி உயர்நிலைப் பள்ளி, மணலிக்கரை.

(3) அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி, திருவிதாங்கோடு.

(4) அமலா கான்வென்ட் உயர்நிலைப் பள்ளி, தக்கலை.

(5) உயர்நிலைப் பள்ளி, எட்டடக்கோடு.

(6) உதவிபெறும் உயர்நிலைப் பள்ளி, திருவட்டாறு.

(7) டி.சி.கே. உயர்நிலைப் பள்ளி, படந்தானபுடு.

அஞ்சல் துறையினர், விடைத்தாள்களை நாகர்கோவிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு தமிழக அரசு பேருந்து வாயிலாக அனுப்பினார்கள். ஏழு கட்டுகள் கொண்ட ஒரு பை பேருந்திலிருந்து வழியில் நவறி விட்டது.

(உ) ஆம்.

(எ) 200 மாணவர்களின் மலையாளம் பகுதி 1 விடைத்தாள்கள் காணாமல் போனதாலும், மற்றும் 20 விடைத்தாள்கள் நீரில் ஊறி விட்டதாலும், மேற்படி 220 மாணவர்களுக்கும் 30-4-1973 அன்று மறு தேர்வு நடத்தப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 1]

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, the practice of using saliva for issuing bus-tickets is bad. I am saying this because this question says "the kissing of answer papers".

MR. CHAIRMAN : One may not kiss ticket.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, there was an objection to conductors using saliva for issuing tickets because that is unhygienic. I thought that for the answer papers also, it had come.

திரு. வி. வெங்கட் : தலைவர் அவர்களே, விடைத்தாள் கட்டு தவறிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கவனக்குறைவாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று நடவடிக்கை ஏதாவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு அரசுப் பேருந்துத் துறையிலே உள்ளவர்களும், அஞ்சல் துறையிலே உள்ளவர்களும் பொறுப்பு. அந்தத் துறையிலே உள்ள அலுவலர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக அந்தத் துறையினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, டி.சி.கே. உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடந்த தேர்வின் போது அங்கிருந்த சிலருடைய துண்டுதலின் மூலம் இந்தப் பேருந்துவிலே அவர்கள் வந்து, இந்தப் பை எடுத்து அகற்றப் பட்டது என்று குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டதே; மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியிடத்திலும் அதுபோன்ற புகார் ஏதாவது வந்ததா, அது பரிசீலனை செய்யப் பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய விவரங்களெல்லாம் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது என்னிடத்திலே இருக்கிற தகவல் அவைபற்றி அல்ல. இந்த 220 மாணவர்களுக்கும் மறு தேர்வு நடத்தப்பட்டு, அவர்களுடைய விடைத்தாள்கள் வேறு வகையிலே திருத்தப்பட்டன. ஆனால் அதற்குப் பொறுப்பு அஞ்சல் துறையும், அரசுப் பேருந்துத் துறையுந்தான். இதற்குக் காரணமான அலுவலர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் தகவல் வந்ததற்குப் பிறகுதான் அரசின் கவனத்திற்கு வரக்கூடும்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

B-1, B-12 Injections

* 265 Q.—THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the death of two persons has been brought to the notice of the Government after the administration of B-1, B-12 injections in the Government Medical College Hospital, Thanjavur; and

(b) if so, the action taken thereon?

பி. 1, பி. 12 மருந்து ஊசிகள்

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை மாவட்ட அரசினர் மருத்துவமனையில் (Government Medical College Hospital பி. 1, பி. 12 B-1, B-12 மருந்து ஊசிகள் செலுத்தப்பட்டதன் பின், இருவர் மாய்ந்தது அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் ஒரு நோயாளி இறந்தார். மருந்துகள் கொடுத்த தனால் அவர் இறக்கவில்லையென்றும் அந்த நோயாளியின் உடலிலுள்ள இயற்கைக் கோளாறு காரணமாகவே இறந்தார் என்றும் கண்டறியப்பட்டது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இதேமாதிரி கும்பகோணத்திலும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 'தலைவர் அவர்களே' என்று சொல்ல வேண்டும், மறந்துவிடுகிறீர்களே.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மறதி அதிகமாகப் போய்விட்டது. இதேமாதிரி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்தில் நடந்திருக்கிறது. அடுத்து இங்கே நடந்திருக்கிறது. உடல் கோளாறு என்று சொல்கிறார்கள். பி. 1, பி. 12 மருந்துகள் கொடுப்பதாலே இப்படி ஏற்படுகிறது என்று பத்திரிகையிலே செய்திகள் வருவதாலே சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மருத்துவ மனையிலே இரண்டு பேர் இறந்து போய்விட்டார்கள் என்று தவறாக ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி கூறியது. ஆனால் இறந்தது ஒருவர்தான். பி. 1, பி. 12 மருந்துகள் இயல்பாக லட்சக்கணக்கானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற போது, யாராவது ஒருவருக்கு ரியாக்ஷன் ஏற்படுத்தி உடனே உயிர் போய் விடுகிறது. அந்த ரியாக்ஷன் ஏற்படுகிற வகை உடலின் நிலையைப் பொருத்தது. நோய்நுடைய கொடுமையைப் பொருத்தது அல்ல. This is a Solitary Case of anaphylatic reaction என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த மருந்துகளால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைத் தடுப்பதற்கு எவ்வளவு வசதிகள் இருந்தாலும்கூட அதிலேயிருந்து அவரைக் காப்பாற்றுவது மிகவும் கடுமையான காரியம். ஆகவே அப்படி ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்குமானால், இப்படி லட்சக்கணக்கானவர்களைக் காப்பாற்றுகிற ஆற்றலைப் படைத்த மருந்துகள் ஒருவர் இறக்கும்படி நேர் எதிரிடை விளைவு ஏற்படுத்திவிடுகின்றன என்பது தவிர, வேறு அல்ல. இந்த மருந்துகள் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. அவை பரிசோதிக்கப்பட்டு அவற்றிலே தவறு இல்லை, குறை இல்லை, முறைகேடு இல்லை என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, தங்க பலபம் சாப்பிடுவதால் இதுமாதிரி அலர்ஜி ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்களே, அப்படி ஏற்பட்டு யாராவது இறக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, வாழைப்பழம் சாப்பிட்டால்கூட சிலருக்கு அலர்ஜி ஏற்படுகிறது. உணவுப் பொருள்களிலே உள்ள கலர், அதில் ஏதாவது ஒரு வாசனை இருந்தால்கூட அந்த நிலை ஏற்படுகிறது. தங்க பலபம் சாப்பிட்டு, அதன் விளைவு காரணமாக இறந்து வர்கள் எவரைப்பற்றியும் செய்தி எங்களுக்கு வரவில்லை.

Air Pollution

* 266 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the percentage of air pollution in Madras City has been assessed;

(b) if so, the percentage of the same; and

(c) whether it is a fact that, after the construction of the Anna Fly-over near Gemini, the percentage of air pollution has reduced; and the percentage of air pollution so reduced?

[1974 ஏப்ரல் 1]

காற்றில் கலந்துள்ள நச்சுத்தன்மை

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரில் மக்கள் சுவாசிக்கும் காற்றில் கலந்துள்ள நச்சுத் தன்மை அளவு (Percentage of Air Pollution) கணக்கிடப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் அளவு யாது?

(உ) ஜெமினி அருகே அண்ணா மேம்பாலம் அமைத்த பின்னர் அவ் வட்டாரத்தில் காற்றில் கலக்கும் நச்சுத்தன்மை குறைந்துள்ளது எனக் கூறுவது உண்மையா? குறைந்துள்ள நச்சுத்தன்மையின் அளவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) சென்னை நகரில் காற்றில் பத்து லட்சத்திற்கு 0.13 முதல் 1.22 என்ற அளவில் கந்தக வாயு கலந்துள்ளது என்று அறியப்படுகிறது.

(உ) இங்கு நச்சுத்தன்மையின் அளவு கணக்கிடப்படவில்லை. ஆனால் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவிருக்கிறது என்று தலைமை நீர் ஆய்வாளர் கூறியிருக்கிறார்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, the new Ambassador cars which are being sold to persons emit black monoxide smoke, right from the beginning. I purchased one two months ago and once it is started, it has got all black smoke. Will the Government kindly enquire into this with the manufacturers and see that old cars are not made new and sold to us?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிற கேள்வி குறித்து சரியான விடையை நான் அளிக்கக்கூடிய இடத்தில் இல்லை. அம்பாசிடர் கார் உற்பத்தியாகிற இடத்தில் அவற்றைக் கண்காணிக்க வேண்டும். ஆனால் நகரத்திலே ஓடுகிற வண்டிகள், மோட்டார் வண்டிகள் இவை அதிகமான புகை கக்குவதாகத் தெரிந்தால், போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு சில நேரங்களிலே நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அம்பாசிடர் கார் உற்பத்தியாகிற இடத்தில் அவற்றைத் தவிர

1974 ஏப்ரல் 1]

உற்பத்தி செய்து புகை அதிகமாகக் கக்குவதைத் தடுக்க மத்திய அரசிடம் தெரிவித்துத்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நமக்கு அதிகாரம் இல்லை இன்னும் சொல்லப்போனால் அம்பாசிடர் காரிலேதான் நாங்களும் போகிறோம் ஆகவே இதைத் தவிர்ப்பட்ட முறையிலே ஏற்படுகிற குறையாகத்தான் கருத வேண்டும்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I am told that there is particular department which goes in the make of these cars and their suitability for manufacture and also the parts used in the manufacture of these cars. If the Government take up the matter with them, they will certainly take action against these people.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, I am not in position to answer such a question because it is concerned with an industry. That industry which produces such cars, is situated not in our State, but in some other State, and sends them to our state according to the requirements.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இதில் 'சி' என்ற பகுதி வினா விற்கு பதில் இல்லை. அந்தப் பதிலை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக நச்சுத்தன்மை காற்றில் எந்த அளவு இருக்கலாம் என்பதை ஏதாவது எடுத்து ஆராயப்படுகிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நச்சுத் தன்மை பல்வகைப்பட்டதாகும். பல்வேறு இயந்திரசாலைகளிலேயிருந்து அல்லது போக்குவரத்து சாதனங்களிலேயிருந்து அல்லது ரயில்வே இன்ஜின் முதலானவற்றிலிருந்து பல்வேறு விதமான கேடு பயக்கக்கூடிய பொருள்கள் காற்றில் கலக்கின்றன. அப்படிச் கலந்து, அவை பின்னர் காற்றிலே உலவி, நிலத்திலே படிந்துவிடுகின்றன. சில புகைகள் காற்றிலே கலந்து நிலைக்கின்றன அந்தக் காற்று நகர்ந்துவிடுகிறபோது, அந்த விஷப் புகையும் நீங்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குமேல் புகை அதிகமானபோதுதான் கண்ணோய் போன்ற பல நோய்கள் வரக்கூடும். ஆகவே அவற்றை அளவிட்டு அறிவதன் மூலம் சென்னை போன்ற மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதிகளில் நச்சுக்காற்று அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கலாம். அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க இந்த ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஆய்வில் இங்கே தரப்பட்ட விவரம் பத்து லட்சத்தில் 0.13 முதல் 1.22 என்ற அளவில் இருக்கிற காரணத்தால்—இந்த வழி இருக்குமானால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு

[1974 ஏப்ரல் 1]

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை மூலமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு தெரிவிக்க வேண்டுமோ அவற்றைத் தெரிவித்து, அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவை மேலும் பரிசீலிக்கப்படுகிற கட்டத்திலே இருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, for the information of the hon. Member Thiru Vasantha Pai, Carbon Monoxide is an odourless, and colourless gas and, therefore, if he is having trouble regarding fumes in his car, possibly it depends on the temper of the driver also.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, it depends on the temper of the petrol supplied by my hon. Friend, also.

5ல்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, பெட்ரோல் விலை அளவிற்கு மீறி உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால், பெட்ரோல் பங்குகளிலே பெட்ரோலோடு மண்ணெண்ணெயையும் கலந்துவிடுகின்றார்கள், இதனால்தான் அதிகமாகப் புகை வருகின்றது என்று சொல்லப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா, அல்லது இதைப்பற்றி விசாரித்து நகர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றியும் விடை சொல்லுவதற்கு என்னால் இயலாது. ஆனால் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இதுபற்றி விடை அளித்திருக்கின்றார்கள். அந்த விடையே போதுமென நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, புகை வருகின்றதைத் தடுப்பதற்கு காவல் துறையில் அடிக்கடி நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி அதிக அளவில் புகை விடும் பஸ்ஸை அல்லது லாரியை நாம் காரில் செல்லும்போது கடந்து செல்ல வேண்டுமானால், மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது. இப்படி அதிக அளவில் புகையைக் கக்கிக்கொண்டு போகும் வண்டிகள் எவ்வளவு என்று ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதுபற்றிய விவரத்தை அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இது போன்ற வண்டிகளைக் கண்காணித்து நகர நடவடிக்கைகளை எடுக்க காவல் துறையினர் ஏற்கெனவே ஒரு லை தடவைகள் சுடுபட்டிருக்கின்றார்கள். தொடர்ந்து அவர்கள் இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது என்று அந்தத் துறையினருக்கு அரசு உணர்த்தும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, மோட்டார் அல்லது லாரிகள் மட்டுமல்லாமல் மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஸ்கூட்டர்கள் இவற்றை வைத்திருப்பவர்கள் வேண்டுமென்றே எக்ஸாஸ்ட் பைப்பைக் கழற்றிவிட்டு அதிக சப்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒட்டுகின்றார்கள். இதனால் அதிக சப்தமும் புகையும் வருகிறது. இதுபற்றி அரசு அறிந்திருக்கிறதா, மேலும் இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றிக் காவல் துறையினருக்குத் தெரிவிக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இப்படி பஸ்களிலும் வேறு வண்டிகளிலும் புகை வருகின்றதை விஞ்ஞான ரீதியிலே தடுப்பதற்கான ஒரு கண்டுபிடிப்பை யாராவது கண்டுபிடிக்க முன்வந்தால், அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இப்போதுகூட அப்படிப்பட்ட வண்டிகள், வாகனங்கள், முறையாகப் பழுதுபார்க்கப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகள், கருவிகள் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்தால், இந்த அளவிற்குப் புகை வராது, தொல்லை இராது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்புகள் பழுதடைந்துவிடுவதாலும், அதை உடனுக்குடன் கவனிக்காத காரணத்தினாலும், மேலும் பெட்ரோல் அல்லது மஸ்ஸோடு அந்த வண்டியை ஒட்டக்கூடியவர்களே மண்ணெண்ணெயைக் கலந்துவிடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் காரணத்தினாலும், புகை அதிகமாக வருகின்றது என்று அறிகிறோம். இதையெல்லாம் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் மூலமாகத்தான் தடுக்க முடியும் அல்லது துறைக்க முடியும். இப்போது பெட்ரோல் விலை மிக அதிகமாக ஏறிவிட்ட காரணத்தினால், வண்டிகள் ஓடுவதிலே தானாகவே ஒரு கட்டுப்பாடு வந்திருப்பதைப் போலக் காணப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ரிங்ஸ் தேய்ந்து விட்டால்கூட புகை வரும். அப்போது ரிங்ஸை மாற்ற வேண்டும்.

Fair Price Shops

* 267 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the State Government have proposals for opening a chain of fair price shops for foodgrains in addition to the shops to be opened by the Food Corporation of India;

[1974 ஏப்ரல் 1]

- (b) if so, the details thereof;
 (c) the total expenditure to be incurred for opening them,
 and
 (d) the number of staff to be employed in this connection?

நியாய விலைக் கடைகள்

திரு. எஸ். பலராமன் (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இந்திய உணவுக் கழகத்தால் திறக்கப்படவிருக்கும் கடைகளைத் தவிர, உணவுப் பொருள்களுக்காக நியாயவிலைக் கடைகளைத் தொடர்ச்சியாகத் திறப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் மாநில அரசிடம் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அவற்றைத் திறக்க ஆகும் மொத்தச் செலவு எவ்வளவு?

(எ) இவை தொடர்பாக நியமிக்கப்பட வேண்டிய பணியாளர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட அரிசி விநியோகம் அமுலில் உள்ள பகுதிகளிலும் நகரப் பகுதிகள் சிலவற்றிலும் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்குக் கழகம் சில மாதிரிக் கடைகளைத் திறந்துள்ளது. இவை தவிர, கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள் மூலமும், தனியார் கடைகள் மூலமும் நியாய விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, is it a fact that the distribution of wheat has been stopped in fair price shops in Madras City as well as Tamil Nadu?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அப்படி ஒன்றுமில்லை. இதன் மூலம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the reason for my asking this is this, Sir. After this new arrangement of the wholesale takeover of wheat having been given up by the Government of India, may I know from where the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation is going to get wheat, whether it will be from private traders or from the Food Corporation of India?

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, கோதுமையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழ்நாடு வாங்கிச் சாப்பிடும் மாநிலமாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆகவே எப்போதும்போல கோதுமையை ஏனில் சப்ளைஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம்தான் அநேகமாக விநியோகம் செய்ய வேண்டி வரும்.

Smuggling of Rice

* 268. Q.—THIRU ERA. SAMBASIVAM: Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government that rice is being smuggled through the border villages near Karnataka and Andhra States with the help of the donkeys during midnights; and

(b) if so, the action taken thereon?

அரிசி கடத்தல்

திரு. இரா. சாம்பசிவம்: மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மைசூர், ஆந்திரா மாநிலங்களுக்கு அண்மையிலுள்ள தமிழக கிராமங்களின் வழியாக கழுதைகளின் ஆணை கொண்டு நன்னிரவுகளில் அரிசி கடத்தப்படுவது அரசின் மனதிற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) 1-1-1973 முதல் 31-10-1973 வரையிலான கால அளவில் 86 கழுதைகள் 473.30 குவின்டால் அரிசி, 70.09 குவின்டால் மோட்டா ரக தானியங்கள் ஆகியவை கைப்பற்றப்பட்டன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, 72 கழுதைகள் மேலே மூட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள். மூட்டைகள் கிடைத்தன, கழுதைகள் கிடைத்தன. ஆனால் கழுதைகளை ஓட்டிச் சென்ற மனிதர்கள் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் கழுதைகளை ஏன் ஏலம் விட்டு அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை அரசுக்குச் செலுத்தக் கூடாது?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கழுதையின் பேரிலே பாரம் இருக்கிறது, ஓட முடியவில்லை. மனிதன் மேலே பாரம் இல்லை, அவன் ஓடிவிடுகிறான்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கழுதைகளை 'கான் ஃபிஸ்கேட்' செய்து ஏலமிட்டு அந்தப் பணத்தை அரசு கஜானாவில் செலுத்தக் கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அங்கத் தினர் குறிப்பிட்டதைப் போல, அவற்றை அரசுடமையாக்கி ஏலமிட்டு பணம் அரசுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் அவற்றோடு என்றார். போலீஸ் வந்தவுடன், அவர்கள் ஓடிவிடுகின்றார்கள். கழுதைதான் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறது, மனிதன் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறான்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, இப்படிப் பிடிக்கப்பட்ட கழுதைகளை அரசாங்கத்தில் எந்த வகையில் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவற்றை ஏலம் போட்டுவிடுகின்றார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கழுதைகள் மேலே வைத்து தலைச் சுமையாக ஆந்திரத்திற்கும் கர்நாடகத்திற்கும் கடத்திச் செல்லுகின்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேறு ஒரு அண்டை மாநிலம் இருக்கிறதே, அம் மாநிலத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட மிருகங்களின் மேலே வைத்துக் கடத்திச் செல்லப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோளப் பகுதியைக் குறிப்பிடுகின்றார். அந்தப் பகுதிக்கும் கழுதைகளின் பேரிலே வைத்துக் கடத்தல் செய்யப்படுகிறது. மொத்தமாக கடந்த வருஷத்தில் 500-க்கும் மேற்பட்ட கழுதைகளை பிடித்திருக்கின்றார்கள். அங்கேயும் கண்காணிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இரண்டு மூன்று நாட்களாக இதுவே குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

Teak-wood Trees in Government Forests

* 269. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any special scheme to develop high quality teak-wood trees in Government forests; and

(b) if so, the details thereof?

1974 ஏப்ரல் 1]

அரசுக் காடுகளில் தேக்கு மரங்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்--

(அ) அரசுக் காடுகளில் உயர்ந்த ரக தேக்கு மரங்களை வளர்க்கும் தனித் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) 1973-74 வரை தேக்கு மரங்கள் வளத்துறையால் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் 4,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக எவ்வளவு தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்டிருக்கின்றன? எவ்வளவு மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன? நாம் இனி எவ்வளவு மரங்களைப் பயிர் செய்ய இருக்கிறோம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, இதுவரையில் மொத்தமாக இருபது ஆயிரம் ஏக்கரில் தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். இந்த வருஷத்தில் 1,550 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிட திட்டமிடுகிறது. வெட்டிய மரங்களைப்பற்றிய கணக்கு இல்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, இதைப் போல நிருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் காவிரிக் கரையில் கொள்ளிடக் கரையில் எவ்வளவு ஏக்கரில் இது பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டிலே 1974-75-ல் தஞ்சை மற்றும் நிருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள காவிரிக் கரையில் 1,500 ஏக்கரில் பயிரிடப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, இந்த உயர்ந்த தேக்கு மரங்களை நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால், குறைந்தது 100 இஞ்ச் மழை யாவது இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி அதிகமான மழை பெய்யும் இடங்களில் தான் உயர்ந்த ரக தேக்கு மரம் உற்பத்தியாகும் என்று அனுபவ ரீதியாகத் தெரிகிறது. நம் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் தேக்கு மரங்கள்

[1974 ஏப்ரல் 1]

தரத்தில் குறைந்து மூங்கில் மரங்கள் மாதிரி இருக்கும். உயர்ந்த ரக தேக்கு மரங்கள் விளைவிக்கலை. ஆகவே, உயர்ந்த ரக தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்படும் இடங்கள் எவை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, மழை சற்று அதிகமாக உள்ள கோவை மாவட்டம், நீலகிரி மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஆகிய இந்த மாவட்டங்களில் தான் இருபது ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களில் இந்த உயர்ந்த ரக தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. படுகை நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டால் சுமாரான மரம் கிடைக்கிறது.

Temple Lands for Barber Community.

* 276 THIRU M. MASILAMANI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether there is any proposal with the Government to allow the members of the barber community serving in the temples of Tamil Nadu, to cultivate the temple lands and settle there?

முடி திருத்தும் சமூகத்தினருக்குக் கோவில் நிலங்கள்

திரு. மு. மாசிலாமணி : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் நேர்த்துக் கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களில் பணியாற்றும் முடி திருத்தும் சமூகத்தினர்கள் கோயில் நிலங்களில் பயிரிட குடியிருக்கச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்த அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

திரு. மு. மாசிலாமணி : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் போரூரணியில் ஸ்ரீ நிலகண்ட பிள்ளையார் கோயிலில் 40 ஆண்டுக் காலமாக முடி திருத்துபவர்கள் ஊழியம் செய்து வருகின்றனர். அவர்கள் நிலத்தில் பயிரிடவும், தங்களுக்குப் பட்டா வழங்குவதற்குமான கோரிக்கைகளை 24-3-1974-இல் அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதை நான் கோட்டாட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுபற்றி அரசுக்குத் தெரியுமா, அரசு என்ன நடவடிக்கை இதன்மீது எடுத்தது என்பதைத் தெரிவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுவான கொள்கை ரீதியான கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருந்தால், அதைப்பற்றிய நகவலைச் சேகரித்துத் தரமுடியும். ஆனால் பொதுவாக குத்தகைதாரர்களோ அல்லது ஊழியம் செய்பவர்களோ அனுபவிப்பதற்கு கோயில் நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கலாமே தவிர, பட்டா செய்து கொடுக்கிற ஒரு வகைமுறை இன்று சமய அபிநவீகச் சட்டத்திலும் இல்லை, இத்தகைய வழி வகைகளும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Idol Theft Case

* 2 S.N.—Q.—THIRU G. VASANTHA PAI: Will the Hon. Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether it is a fact that in an idol theft case in R.R. 2350 of 1974 on the file of the Commissioner of Police, Madras, the Public Prosecutor and the Government Pleader have between themselves agreed to the accused being let on bail conditionally and permitted to stay in Hotel Savera or in Hotel Woodlands, next to the House of the Government Pleader and report to the police station nearby everyday;

(b) whether there were two refusals to grant bail in the High Court prior to this request;

(c) whether the present request was granted on the express request by the Government Pleader that the Police had not till 29th March 1974 when the application was moved, found out, from where the idols were stolen;

(d) whether this information could have been got by the Government Pleader from any record other than the police records to which by virtue of his office he had access;

(e) whether the Learned Judge has specifically stated in his order granting the bail that the Public Prosecutor had no objection to the bail being granted and on that ground he was granting the same; and

[1974 ஏப்ரல் 1]

(f) whether the Public Prosecutor did not represent to the Court the request made by the Inspector of Police not to let the accused on bail at least till Monday, 1st April 1974?

சிலை திருட்டு வழக்கு

திரு. ஜி. வசந்தபாய் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, காவல்துறை கமிஷனரின் வழக்குக் கோப்பில் 1974-ஆம் ஆண்டு, ஆர். ஆர். 2350 எண்ணில் பதிவு செய்யப்பட்ட சிலைத் திருட்டு வழக்கு ஒன்றில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை நிபந்தனைகளின் பேரில் பிணையத்தில் வெளியில் விடுவதற்கும், அரசு வழக்குறைஞரின் வீட்டுக்கு அருகிலுள்ள ஹெட்டல் சவேராவில் அல்லது ஹோட்டல் உட்லன்வில் தங்கிக்கொண்டு அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்திற்குத் தினமும் சென்று கையெழுத்திட வேண்டுமென்றும், வழக்கு நடத்துநரும், அரசு வழக்குரைஞரும் தங்களுக்குள்ளேயே ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) இந்த கோரிக்கைக்கு முன்பு உயர்நீதி மன்றத்தில் பிணையத்தில் விட மறுத்த இரண்டு வழக்குகள் இருந்தனவா?

(உ) இந்த விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளப்படுகையில், 29-3-1974 வரை, அந்தச் சிலைகள் எங்கிருந்து திருடப்பட்டன என்று காவலர் கண்டு பிடிக்கவில்லை என்பதால் அரசு வழக்குரைஞரின் இந்தக் கோரிக்கைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டதா?

(எ) அரசு வழக்குரைஞர் தனது பதவி காரணமாக பெறுவதற்கு உரிமையுடைய காவல் துறை ஆவணங்கள் தவிர்த்த பிற ஆவணங்களிலிருந்து அவரால் இத் தகவலைப் பெற்றிருக்கலாமா?

(ஐ) பிணையத்திற்கு அனுமதி வழங்க அரசு வழக்குரைஞருக்கு மறுப்பேதுமில்லை என்னும் காரணத்தால் பிணையத்திற்கு அனுமதி வழங்குவதாக நீதிபதி தனது ஆணையில் தனியே குறிப்பிட்டுள்ளாரா?

1974 ஏப்ரல் 1]

(ஓ) 1974 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை வரையிலாவது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை பிணையத்தில் விடக்கூடாது என்று காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் கேட்டுக்கொண்டதை நீதி மன்றத்தில் அரசு வழக்குரைஞர் குறிப்பிடவில்லையா?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : (a) No.

(b) Yes.

(c) No.

(d) Does not arise.

(e) No.

(f) No.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I am afraid that the Hon Minister has not got the correct information. Since I wish to enlighten the Hon. Minister on the actual facts which took place, I request a discussion under rule 41-A.

MR. CHAIRMAN : I am not in a position to allow a discussion. Already, I have admitted the Short Notice Question. The hon Member may put some supplementary questions. There may not be time for a discussion.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, on the last occasion, when I was speaking on the Appropriation Bill, you were kind enough to say that I would be given half-an-hour's time to speak on this.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may put quite a number of supplementary questions.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, there is no question of a supplementary question. Now that the Minister has denied everything except No. 2, I think I will have to explain matters.

MR. CHAIRMAN : If the hon. Member puts the supplementary question, he will be able to know whether the Hon. Minister has got the information.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I am informed that on 29th March 1974, opposite the railing adjacent to Mr. Justice Soma-

[1974 ஏப்ரல் 1]

sundaram's Chamber, when the Judge was closeted with the Chief Justice for Judges' Conference between 10-45 a.m. and 11 a.m., the Government Pleader, Thiru G. Ramaswami and Thiru Habibullah Pasha, the Public Prosecutor, both were standing and discussing the terms on which bail should be granted to the accused and the Government Pleader asked the Advocates around "What about Kavitha Hotel, where is it situated?" and then turned to the Public Prosecutor and said "Can't the accused be put there?". There was a discussion between them in the corridor of the High Court. Test there, the Learned Judge came and Thiru Ramaswami, in the Court, got up and said "My Lord, last time I could not tell you certain facts. I am now telling them to you. The Police have not yet found out where the idols were stolen from".

MR. CHAIRMAN: What the hon. Member put does not seem to be a supplementary question. He need not be repeating the same thing often.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, are the Government aware of the fact that the conversation took place in the High Court and that both of them went together prepared to grant bail to the accused?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I have answered according to the question. The question says that the Public Prosecutor and the Government Pleader have between themselves agreed to the accused being let on bail. I said 'No'. Now, the hon. Member gives some information that both Advocates have had some discussion. It is a professional misconduct on the part of Advocates to discuss such things. If the hon. Member wants, he can report to the Bar Council. The second portion of the question is that when he argued in the Court of Law, he mentioned certain things, that is, that the Police did not investigate or find out something. He mentioned it to the Court and I cannot prevent him or any Advocate from mentioning anything to the Court.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, on this last answer, could any Advocate who is not conversant with the investigation of the case have found out the fact that the Police had, till that

1974 ஏப்ரல் 1]

date, not discovered from where the idols were stolen except the Government Pleader and the Public Prosecutor? Is it not because of his position as Government Pleader that he was able to get this information and use it against the Government?

* THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I do not think it is a correct statement, because when the investigation is made by the Police, anybody can say that the Police have done something. Even the Public Prosecutor has to assume that the Police have not found something. It is a fact. So we have to assume. I cannot say how the other side advocate has found out and argued the case. Here, the question is that it is a fact that the Police have investigated the matter. It is also a fact that the Police have not found out something. That fact has been mentioned. I do not think there is anything wrong in it.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that section 162 statements and other statements were not available to the accused, because investigation was not over and he could not have found it out except from the Government record.

* MR. CHAIRMAN: How is the Hon. Minister concerned with that?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am bringing it to the notice of the Hon. Minister. Twice, the bail was refused—once when Thiru Panchapakesan applied on 20th March 1974 and again on 25th March 1974 when the same person applied. When twice bail was refused, a new fact was sought to be brought before the Judge inducing him to grant bail. It could have been done only from the knowledge of records.

* THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, in his own question, the hon. Member says that the Government Pleader said that the Police had not till the day when the application was moved, found out from where the idols were stolen. It is a fact. Nobody can deny it. Immediately after taking over investigation, the Police cannot find out who stole or who received the thing. They have to investigate and find out the real truth. Here, the matter is before the Court and I cannot say what happened. I went through the order and I found it in the order. The order says nothing about this representation.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இம்மாதிரி விஷயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக அரசாங்கத்தின் வக்கிலே வேறு கேஸ்களில் ஆஜராததைத் தடுப்பதற்கு இப்போதுள்ளபடி இடம் கொடுக்காமல் இதற்கான ஜி.ஓ.வை மாற்றி, அரசாங்க வக்கில்கள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக எந்தக் கேஸிலும் ஆஜராகக்கூடாது என்று உத்தரவிட அரசாங்கம் முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது நல்ல கருத்து. ஆனால் அரசாங்க வழக்குரைஞர் அவர்களே குற்றவாளிக்கு ஆஜரானார் என்ற காரணத்தினால் 'பெயிலில்' விட்டதாக ஊகிப்பது தவறு. இங்கேதான் தகராறு எல்லாம். இதிலே திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதைப் போல இதே பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் ஏற்கெனவே இரண்டு முறை இதே வழக்கில் 'பெயில்' கொடுக்கக்கூடாது என்று வாதாடியிருக்கிறார். அப்படி வாதாடும்போது இப்போது சொல்லப்படுகிற கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் அக்யூஸ்டிக்கு ஆஜராகியிருக்கிறார். கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் ஆஜரானார் என்பதற்காக பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் ஏதோ சொன்னார் என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு. காரணம், இதற்கு முன்னாலேயும் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடரும், பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டரும் அப்பியர் ஆகும்போது பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் அப்ஜெக்ட் பண்ணி 'பெயில்' ரிஜெக்ட் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஊகம் சரியல்ல. எதிரிக் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்ன கருத்து சரியான கருத்துதான் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இதிலே உள்ள துர்ப்பாக்கியம் 1889-ம் ஆண்டிலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அதே போல 1900-ம் ஆண்டிலேயே இப்படி உத்தரவு இருக்கிறது. இந்த உத்தரவைப் பொறுத்த அளவிற்கு சிவில் வழக்கிற்கு ஆஜராகும் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடராக இருந்தால், கிரிமினல் வழக்கில் ஆஜராகலாம். கிரிமினல் வழக்கிற்கு ஆஜராகும் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் சிவில் வழக்கிற்கு ஆஜராகலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதை 1949-ம் ஆண்டு அப்போதிருந்த அரசு மறுப்படியும் இதை பரிசீலிக்கலாமா என்று இப்போது எதிரிக் கட்சித் தலைவரவர்கள் நினைப்பதைப்போல, நாங்களும் நினைப்பதைப் போல, அன்றைக்கு நினைத்து இதைப் பரிசீலித்தார்கள். அன்றைக்குப் பிரபல வழக்குரைஞராக இருந்து, இன்றைக்கு அட்வகேட்-ஜெனரலாக இருக்கிற திரு. கோவிந்த் சுவாமிநாதன் அவர்களும், தமிழ் நாட்டில், ஏன், இந்திய நாட்டில், பிரபல வழக்குரைஞராக இருந்த திரு. வி. எஸ். எத்திராஜ் அவர்களும், இப்படிச் சொல்லக்கூடாது; இப்போதிருக்கிற உத்தரவுதான் நியாயமான உத்தரவு, இப்படி நீங்கள் ஒரு 'பார்' சிவில் அட்வகேட்டுகளுக்குப் போட்டால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்துப் போகும், நீதிமன்றங்களில் அவர்கள் பணியாற்றுவதைக் குறைத்துவிடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு பெரிய வழக்குரைஞர்கள்

1974 ஏப்ரல் 1]

இப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொன்ன காரணத்தினால், அரசாங்கம் கடைசியில் இந்தப் பிரச்சினையில் முடிவெடுப்பதை ஒத்திவைக்கிறோம் என்று அப்போதே முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது நான் முதலமைச்சரவர்களோடு கலந்து பேசினேன். எங்களுக்கு இது சரியில்லை போலத் தோன்றுகிறது. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள்கூட இந்த வழக்குக்காக ஆட்சேபணை எடுத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த வழக்கைப் பார்க்கும்போது, நமக்கும் வேதனை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட வழக்குகளிலெல்லாம் அரசினுடைய வழக்குரைஞர்கள் சட்டப்படி ஆஜராக முடியுமென்றாலும், அக்யூஸ்ட் சயிடுக்கு ஆஜராகலாமா என்ற சந்தேகம் அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி உயர்நீதிமன்றத்தோடு பரிசீலித்தேன். அவர்களும் ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Now the Government are examining the question of amending this order in consultation with the Law Officers and the High Court.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the two years which were mentioned were long before the Constitution and the dispute was only on a purely criminal matter and not a quasi-criminal or civil matter. After the Constitution, every matter even a quasi-criminal case like a Customs case—concerns the Government Pleader as well as the Public Prosecutor. Even a matter relating to Hindu Religious Endowments concerns both the Government Pleader and the Public Prosecutor. In these circumstances, when there is such close co-operation between the civil side and the criminal side, I request the Government to place the matter before the High Court and see that no Government Pleader or Public Prosecutor appears against the Government in any matter.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, so far as appearing and objecting are concerned, there was some decision prior to the Constitution. There is no difference of opinion about that. The only thing is that the subject-matters have been changed. But, in principle, the Government agree with Thiru Vasantha Pai.

மாண்புமிகு மேலவைத்தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அல்லா உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1974 ஏப்ரல் 1]

2. அரசின் தீர்மானம்.

'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, "சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு @பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

4.40
பி.ப.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Policy Note that has been placed by the Hon. the Minister for Medicine and Public Health for the grants to be sanctioned for the year 1974-75.

@ 97—218ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

Sir, at the outset, I would like to pay my tribute to the members of the medical profession as well as the nursing profession and all those engaged in the administration of Hospitals, Primary Health Centres and other clinics for operating under very difficult circumstances, considering the fact that adequate resources are not available either for improving the diet in our hospitals or the equipment that is being provided to them and operating as they are under these very difficult circumstances, one must necessarily accept the fact that they have been doing a very good job in spite of so many handicaps.

Sir, the Hon. Minister has referred, in his Note to one aspect which is causing us a great deal of worry and anxiety under the

Sir, the Hon. Minister has referred, in his Note, to one aspect by the Hon. Minister, that whereas in 1972-73 the progress achieved particularly in regard to the sterilisation operations was phenomenal, the number of operations performed has registered

'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

1974 ஏப்ரல் 1] [Thiru A. R. Damodaran]

a deep plunge in the year 1973-74 and in fact up to the period ending January 1974 the number of such operations performed was perhaps, less than one-third of what was performed in the previous years. Of course, it was explained that as a result of the serious economic and financial position of the Central Government and due to lack of adequate grants to the Government of Tamil Nadu a serious set-back has been caused to the entire Family Planning Programme and this is a matter, Sir, which can only cause all of us the greatest concern, because Tamil Nadu had stood in the vanguard of progress in this field. It is my plea that irrespective of Central grants or loans, the Tamil Nadu Government should have a plan of its own because I consider it absolutely imperative. Even if we lose grants on other accounts like income-tax and excise duty because of a lowering of the population, ultimately, Sir, the State has to gain a great deal if it can restrict the size of families and I sincerely plead that the old schemes of giving cash benefits to those who undergo such operations should be continued as a part of the State scheme, considering the great impact it will have on the population of our State and the expenditure that would result in various fields of activity, such as education, the provision of public health services, etc., at a later date if population was not controlled.

Sir, the other point to which a brief reference has been made in the Note but which is likely to be of very controversial proportions in the coming future is the statement that has been made by the Hon. Minister that considering the recommendations of the Indian Medical Council and various bodies that have been constituted in the past to consider the admission of students to medical colleges, "this Government would consider the scheme to restrict the admission in medical colleges to the optimum standard prescribed by the Medical Council of India, of 100 annual admissions to each medical college and specialising proper equipment and staffing of the new medical colleges opened". Sir, I remember even last year, the Hon. Minister, with great determination, pushed through his proposal to reduce the intake of students to medical colleges from 1,200 per annum to 1,015. I am really dismayed to find, whatever grounds there may have been for this proposal in the past, that the Minister should be actively considering a proposal to lower the number of admissions to medical colleges from 1,015 to 800 in the coming year, 1974-75.

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 1]

Sir, this is the only opportunity we will have before we enter the summer season when admissions to Colleges will occur. I wish the Hon. Minister would not only reconsider his decision but also take into account the fact that the recommendation of the Medical Council of India applies not only to Tamil Nadu, but to all the States in India and it is wrong for the Tamil Nadu Government to take a unilateral decision in this regard without seeing that other States in India follow the same example. Sir, we may very well find that in a few years time, while we vigorously adhere to the conditions that might have been imposed by the Indian Medical Council regarding the number of admissions that may be made to our medical colleges and while we with the genuine interest of upholding the standards of medical education have resolved to cut down the number of admissions to 800, it is discriminatory and unfair to the students of Tamil Nadu for such a condition to be imposed only in Tamil Nadu if other States in India have also not agreed to this proposal

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். பலராமன் தலைமை)

I would, therefore, like the Hon. Minister to tell us in categorical terms whether the recommendation of the Medical Council of India has been accepted by all the States in India and whether there will be a pro-rata reduction in the admission to medical institutions not only in Tamil Nadu but in the other 15 or 16 States and Union Territories that we have in our country. If that is not the case, then I would strongly urge upon him not to discriminate only against the students of Tamil Nadu because in spite of all our belief in technical planning and manpower planning, I must confess, with a certain amount of diffidence, that I am not entirely convinced that we are producing more medical graduates than are warranted by the circumstances. The fact that employment cannot be provided to students who pass out of our medical colleges is not an argument that can be used in favour of restricting admission to our medical colleges. The boys who will pass out of such medical institutions are not the persons to lay down policies or guidelines in this regard and a temporary period of frustration and bitterness should not allow us to take a decision that is likely to hurt the future prospects and careers of thousands of young men in our State. I would, therefore, request apart from the recommendations of the Indian Medical Council, that the Hon. Minister may kindly consider this human aspect of the problem also because it is

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. R. Damodaran]

not—and I accept what he has stated—the duty of the Government to provide employment to every medical graduate who passes out of the colleges. If a few hundred persons have carried on an agitation in this regard, it does not mean that we agree with the object of this agitation. All that we can say is that we are in sympathy with the position of the medical graduates who are without employment and viewed from this angle, if the Indian Medical Council has recommended 100 students because the facilities in these institutions have not been developed to the extent to which they should have been, it is the fault of the Government which initially admitted 1,200 students to the eight Medical Colleges in our State. Sir, if the Government had felt five or six years ago when it raised the strength in our medical institutions, that the facilities in these Colleges were not adequate to permit an admittance of more than 100 students, then why was the initial blunder committed in increasing the strength of three Medical Colleges to 1,200? At a time when our population is expanding, at a time when thousands of young men are seeking admission to a few reserved academic degrees, I think it is highly unfair, although the motives are good and I am afraid the reaction will be terrible and it may also affect the prospective candidates to our medical institutions. I hope that the Government will not enforce this decision unless they are absolutely sure that it is an all-India decision and that it would be given effect to right from the All-India Institute of Medical Sciences at Chandigarh and Delhi down to JIPMER in Pondicherry.

Sir, the other thing I wanted to refer to was the statement that was made by the Hon. Minister that in the Fifth Five-Year Plan, a sum of Rs. 56 lakhs had been allocated by the Central Government for the development for Post-Graduate facilities and that it was the policy of the Government—the Government of Tamil Nadu to develop various Post-Graduate facilities in the General Hospital, Madras. Sir, even last year, I had an occasion to refer to this very grave problem that we have in the General Hospital today. It is a hospital with a sanctioned bed-strength of somewhere between 1,200 and 1,300; the actual number of patients is 1,800; and this hospital has grown in complexity and it is situated in a place where the traffic is the densest and where air pollution is the greatest. It is my firm belief that although the General Hospital has a great tradition

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல்]

and is highly respected in the East and in the world, the development of innumerable post-graduate facilities in this hospital is conducive neither to the growth of the hospital itself nor to the patients who may frequent this hospital. A hospital of this magnitude in size raises administrative problems of an extremely complex nature and we see these problems in evidence also. Just a week ago, when there was a strike for 3 or 4 days, the entire work in the hospital was paralysed, patients were not able to ease themselves because the wardboys were not there, diet did not reach the patients in time and utmost confusion prevailed in this premier institution. While no one person can be held responsible for this strange lack of discipline in an institution where discipline should prevail, I wish to point out that increasing the size of the General Hospital and increasing the number of Post-Graduate departments in this hospital is not a desirable feature which is likely to promote the standards of hospital administration in this institution.

Sir, five years ago, I remember, when the late Dr. C. N. Annadurai was alive, Dr. A. L. Mudaliar had suggested that the Institute of Basic Medical Sciences and a hospital campus should be developed in Adyar and Thiru Bhaktavatsalam who was the Chief Minister then was gracious enough to allot 200 acres for this complex—50 acres for the Institute of Basic Medical Sciences and 150 acres for a hospital in Adyar. The fir this institution. The Government of Tamil Nadu also, I believe, continue to make a recurring grant of Rs. 1 lakh for this research and three departments are functioning in the University of Madras. We have been stressing for a long time that instead of pouring in all the available funds in one institution, contributing to crowding, lack of sanitation, lack of proper attention, it would be far better for us to develop an Institute of Basic Medical Sciences and Post-Graduate Research Departments—a separate institute which may be situated in a wide campus in Adyar which would be easily accessible to patients, doctors and all types of people who visit this institution.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, I would like to clarify a point. If a Post-Graduate Institute has to be started newly in Adyar campus, it will cost not less than Rs. 5 crores as capital expenditure and not less than Rs. one or one and a half

[1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru K. Anbazhagan]

crores as recurring expenditure. For such a big amount, the State Government approached the Centre and the Centre has refused to accept any such proposal and they have not come forward to help us. Only after that, that proposal has been abandoned. Though we have not announced it, it stands abandoned.

THIRU A. R. DAMODARAN: My only fear is this. While I understand the lack of resources and the Central Government's attitude in this matter, may I be allowed to point out to the Hon. Minister that even during the past three years, the Government of Tamil Nadu have already sunk more than Rs. 1½ crores in the General Hospital and this is the excuse offered every time we spend Rs. 50 lakhs more in the General Hospital? My point is that if the Government of Tamil Nadu had taken a policy decision and had decided to divert the resources during the past four years a sum of Rs. 2 crores would already have been available for the Institute of Medical Sciences. My only fear is

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: When we wish a new proposal to be implemented, we cannot allow another thing to go as a sick child. We cannot allow the General Hospital and its day-to-day requirements to suffer. Therefore, we have to incur such expenditure in the meanwhile. Only when we have got enough funds, we can go to the other one.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, my only fear is that the sick child will become even more sick with these large allotments. I am speaking generally, because, I believe, because I have seen some of these All-India Medical institutions in Chandigarh, in Delhi and in Jipmer at Pondicherry where they have already sunk four crores of rupees—of course, by the Central Government that if they can sink so much, our Government which have fought on so many fronts will not lag behind in the field of health and medicine to fight for funds for a much-needed institution of this kind. Not that I am jealous of the development in the General Hospital, but even the small breathing lung space that is available in the General Hospital is being swallowed up by buildings and the administrative problems will prove so complex that it will be difficult for any one administrator to untie all the knots that are being created and we may eventually find ourselves in a situation

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 1]

where the facilities and the resources that have been utilised in developing this hospital might themselves prove counter-productive and might not yield the result that we want. My plea is that if the Government of Tamil Nadu keep on pouring in 50 or 60 lakhs of rupees, then there will be no attempt made to develop an All-India premier institute of the kind that was envisaged. I would still request the Hon. the Health Minister and the Hon. the Chief Minister to kindly insist upon, having such an institute, because Tamil Nadu has not yet had a premier institution of this kind and generally this State will suffer very badly if we do not have a post-Graduate institution of this type.

Sir, May I also refer incidentally to the fact that mention has been made the development in the General Hospital, of various new branches of Post-Graduate studies and that amount that is proposed to be spent? I am sorry that the plastic surgery and thoracic surgery units seem to have been neglected. While a master plan has been prepared to house the various departments, like vascular surgery, endo-chrynology Metabolism, Neophrology, Physical Medicine and Rehabilitation service, plastic surgery unit seems to have neglected. It was formed in the year 1966 and I do not see the reason why the Hon. Minister is developing.

5 00
ம.ப. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: No, Sir, those departments are already properly housed. As such, new buildings cannot be proposed for them. Thoracic surgery unit is more or less working with Cardiology Department and a new building is there. Therefore, for these small departments for which there was no room, various small buildings were proposed for two lakhs, three lakhs and seven lakhs of rupees. Therefore, a component scheme has come here for a multi-storeyed building to accommodate all the small sections together so that we may avoid several small buildings complicating the whole campus.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, what I was suggesting was this. I know, Sir, that the Departments of Plastic Surgery and Thoracic Surgery are operating in the General Hospital itself. But I was under the impression that they did not have separate wards for themselves and that they were using the wards in the general wards. Therefore, it would be correct to develop them also, considering the good work that has been done in both these

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. R. Damodaran]

departments and their importance. I would, therefore, urge that these departments may also be given separate wards in the new blocks that are coming up. I believe the Indian Medical Council itself insisted on 30 beds being given for such specialities. These two departments do not have the advantage of having separate wards and I would strongly urge that considering the importance and the good work that has been done in the past, encouragement should also be given by way of facilities because in the professional service, we have always to be on guard. In fact, more than lawyers, doctors always fall out and the professional rivalries that may creep in may disturb the very equable atmosphere that should exist in a hospital. If there are even feelings that undue encouragement is being given to any particular department, it upsets the equilibrium in the hospital. I would, therefore, urge that these older departments may also be given encouragement to the extent it is necessary.

Sir, the professional services to-day are operating under very difficult circumstances. I think hon. Members are already aware of the serious events that have occurred, especially with the strike of the junior doctors and the general feeling among the professional services that they are not getting a fair and reasonable deal from the Government, as compared to the other administrative services that man the Government. Therefore, I would plead for special sympathy in this regard. While we have been criticising the medical services for not going to Primary Health Centres, we must also remember that the lack of facilities and medicines in these Primary Health Centres is a deterrent to any honest and enthusiastic young doctor to visit these areas. The Hon. Minister has mentioned that he has increased very substantially the allotment for the Primary Health Centres. I find that from Rs. 5,000 or Rs. 6,000 that was provided per annum for medicines, the present allocation has increased to some where about Rs. 12,000 and the Hon. Minister himself has mentioned that the daily attendance is 70 out-patients, which means that the pro-rata expenditure on medicine in a Primary Health Centre is about 6 annas per head. I leave it to the imagination of the Hon. Minister whether six annas per head on the out-patients who are being treated in the Primary Health Centres can ever bring in . . .

The Hon. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, the expenditure of six annas per head is only on an average and it does not mean

(Thiru K. Anbazhagan)

[1974 ஏப்ரல் 1]

that everybody gets medicine only the same amount. But in other they spend only four annas or three annas per head. Therefore, improvement is there in this State. Better facilities may be provided when financial resources improved.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I agree that in other States patients may die ten days earlier and that here they will die ten days later. My only point was that, probably, this is a deterrent to doctors going to these hospitals. First, they lack and post-graduate facilities to develop themselves in the medical field. In the field of medical education, the M.B.B.S. course—I am not an expert in these matters—many of the young doctors who pass out of these institutions require a minimum training of three or four years before they could feel that they are no their to serve the people well. I would, therefore, request that in the field of medical education, we should so strengthen the syllabus and the course that a doctor, when he comes out of the hospital, feels confident to operate any difficult case, and if there is a prolonged period of practical training . . .

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, I am only intervening in order to help the hon. Member to clear some of the doubts so that I may also have the benefit of better understanding because whole problem is not clearly spelt out. The hon. Member was just now mentioning that facilities should be increased in order 6½ years 5½ years of studentship and one year as house-surgeon in the medical colleges, in order to get a doctor's degree and some people spend even up to 8 years also. Even then, if the training is not sufficient, it is because the number of students who are trained by professors is too large and the facilities are poor. That is one of the main reasons for which admissions have to be reduced. While he does not agree to reduce the number of admissions, as the hon. Member desires that there should be another three years' training in the medical Colleges, then also, the same thing will occur because the facilities are poor for training a large number.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I am thankful to the Hon. Minister for his explanation. But, I was not referring to any stretching of the theoretical training. I just wanted that the practical, the clinical experience of the doctors who pass out should be improved so that they might have a feeling of confidence and

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. R. Damodaran]

they must not necessarily think that a post-Graduate qualification is necessary for them to practise in the rural areas. I would only stress that we have to consider these problems with sympathy.

Sir, may I now refer to entire local problems concerning the Headquarters Hospital in Cuddalore, which I had an occasion to visit, especially when I knew that the Hon. Minister would be placing his Policy Note for discussion. Of the three X-ray units that have been put in this hospital, two are not working and only one is working. Of the six refrigerators that have been put in this hospital, three are not working and only three are working. I am informed that it is due to some difficulty in power-supply. The Hon. the Minister for Power is not here; he should realise the dangerous effects of his power policy even in regard to such essential fields as public health and medical institutions. I believe that the State Electricity Board has put up a transformer, but that has been idle because the Public Works Department has not taken any action for the past six months. May I plead that these difficulties be rectified, so that these technical apparatuses may be put to work? In fact, the Hon. the Minister for Health in replying to some question has stated that almost 50 to 60 of these complicated apparatuses are not working in our hospitals and one of the difficulties has been the absence of an adequate technical wing attached either to his own Department or to some other Department to look to these difficulties. I would suggest that unless these technical apparatuses are quickly repaired and brought to use, the very provision of funds would become an infructuous expenditure and would go to waste in these hospitals. I would, therefore, plead for prompt action in this regard.

Sir, there are some other small matters connected with the hospital at Cuddalore. I am informed that the ECG apparatus there is of the 1961 model and in fact the heart-beats that it records are perhaps more rapid than what the patient's are; because this apparatus itself is not in working condition. It may cause new complications because if I go there, I may be told that I have a heart disease which I do not have at present. I would, therefore, request that this apparatus may kindly be condemned and not transferred to any other hospital as is the usual Government practice. When I say condemned, it should be smashed to smithereens and a new apparatus should be given to that hospital. I

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 1]

would also plead that the overhead water tank which has been a long-pending need for this hospital may kindly be provided. It is expected to cost only Rs. 20,000. The former Minister for Public Works is here—I would request the Hon. the Minister for Public Works to kindly see that this small amenity comes through because during summer the Municipal water-supply fails for ten hours in a day. Unless the hospital is provided with this amenity, sanitation and everything becomes a great problem.

Sir, one more word and I have done. This is only to refer to the feeding trays and the general condition of our catering of our catering department in our hospitals. I know that the Hon. Minister will say that Tamil Nadu's performance is much better than that of other States. I entirely agree. While they may give millets in Bihar, we give possibly rice and bread. I believe that the standard diet allocation at present is of the order of Re. 1 for certain operative cases and all that, in the hospitals. Considering the present cost of living it is absolutely impossible for the patients to get on with Re. 1. We must also remember that for the one rupee that is provided for the patients, there are also hundred healthy persons who share the hospital food, that is, the staff themselves, the nurses probably, I do not know. I am not making any charge. We have also to take this overhead into account. In major hospitals, you may have 100 iddlies coming out from the catering section, but when it reaches the patients, there will be only 50 iddlies. I may also mention about the kind of trays that are used—aluminium trays—in the General Hospital. I have visited the JIPMER Hospital and they have very good eversilver trays which can be sterilised. It is absolutely important for us to see that the food trays used for the patients are sterilised. If the aluminium trays that are used now are put under the microscope, laymen like the Hon. Minister and myself would run away from the microscope because the trays would contain thousands of germs and bacteria, the most dangerous to the patients' health. I would therefore, plead that even if the Hon. Minister is not able to proffer his funds—I know this is the standard excuse he is likely to give and perhaps it is not an excuse but a genuine grievance—the co-operation of certain clubs like the Rotary Club and Lions Club may be enlisted and we will only be too happy to present food trays to the hospital. Our only request is that these trays should

1974 ஏப்ரல் 1]

(Thiru A.R. Damodaran)

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

not disappear from the hospital, if they are presented and that they should be put to the use for which they are intended, namely for the patients.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, they can mark the seal of their Club and then give the utensils to the hospital, so that even if they disappear, the Police will be able to find out the utensils.

THIRU A.R. DAMODARAN: Thank you, Sir, I shall inform them so.

(பிற்பகல் 5.10)

* திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் வைத்த மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் கீழ் பேசுகின்ற அருமையான வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மக்கள் நல்வாழ்வை தமிழக அரசு எந்தக் கண்ணோட்டத்திலே நோக்குகிறது, எந்த அடிப்படையின் மீது தன்னுடைய பார்வையைச் செலுத்துகிறது என்பதனைத் தம்முடைய முதல் கொள்கைக் குறிப்பிலேயே விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். “மக்கள் நல்வாழ்வு என்பது நோயற்ற வாழ்க்கை என்பது யிருக்கிறார்கள். “மக்கள் நல்வாழ்வு என்பது நோயற்ற வாழ்க்கை என்பது மட்டுமல்ல, உடற்கட்டும் உளவன்மையும் சமூக நல்வாழ்வும் அமைந்த வாழ்க்கையே ஆகும். ஒவ்வொருவரும் தமது ஆக்கப்பணிகளின் மூலம் சமூகத்திற்குப் பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவரது உடல் நலனை நன்கு பேணி வருவதற்கு நியாயமான வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல குடும்பங்கள் சேர்ந்ததே ஒரு சமுதாயம் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அந்தச் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற பணிகளை ஆற்றுவதற்கு இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான் நம்முடைய தமிழக அரசு மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், சிறந்த கவனத்தைச் செலுத்திவருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பில் இதை விளக்கமாகச் சொல்வதிலிருந்து, இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கையிலும் நமது கழக அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது, அவர்கள் நல்வாழ்விலே கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதனை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகின்

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1974 ஏப்ரல் ;

றேன். அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், இந்த மாதிரித் தில் தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற பல விளக்கங்கள், தந்திருக்கிற பல குறிப்புகள் நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சி அளவுக்கு, பாபாட்டுற அளவுக்கு இருக்கின்றன.

இந்த மாதிலத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள திண்டிவனம், ராஜபுரம் ஆகிய இரண்டு ஒன்றியங்கள் நீங்கலாக, எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் எழு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். துரிதரூபம், கீழ்ப்பண்ணத்தூர், மொடக் குறிச்சி, கொடுமுடி, வெள்ளக்கோயில், சூக்கநாயக்கன்பாளையம், ஆத்தூர் ஆகிய எழு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் ஆரம்பித்திருப்பதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக 379 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் நமது மாதிலத்தில் மிகச் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றி வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கின்றபோது, கிராமங்களிலே வாழ்கிற மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நல்வாழ்வு தேவை என்பதை நமது அரசு கவனத்திலே கொண்டு கடமையாற்றி வருகிறது என்பதை இந்த அவையின் வாயிலாக, தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக, இந்த நாட்டிற்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்தத் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் மூலம் நாட்டிலே நல்ல பல பணிகளையெல்லாம் செய்ய முடியும். இந்தத் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு மருத்துவம் அனுப்ப நம்முடைய தமிழக அரசு 1972-க்கு முன்னர் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,500 ரூபாயைத்தான் பெலவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் 1971-72-இல் 10,000 ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது 1974-75-ல் 12,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது உள்படியே மகிழ்ச்சி தரத்தக்க அளவுக்கு, பெருமைப்படுத்தக்க அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நேரத்திலே ஒன்றை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் இரண்டு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களென்றால், அந்த இரண்டு டாக்டர்களும் ஆண் டாக்டர்களாக இருப்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதில் ஒரு டாக்டர் பெண் டாக்டராக இருந்தால், மிக நவராக இருக்கும் என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய சிறந்த கவனத்திற்கு, மேலான பார்வைக்கு, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

அதன்புலம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கிற தாய்மார்கள் அணுகுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்க முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கவனப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

டி.பி.டி. என்று சொல்வார்கள். குழந்தைகள் பிறந்தவுடனே அவர்களுக்கு மூலக்க நோய்த் தடுப்பு வகி போடப்படுகிறது—தொண்டைப்புண்-கக்குவான்-இசிவுநோய்த் தடுப்புத் திட்டம் என்பார்கள். அந்தத் திட்டத்தை தமிழக அரசு மிகச் சிறந்த முறையிலே செயல்படுத்திவருகிறது. ஆனால் மக்கள் இதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்றே தான் சொல்ல வேண்டும். காரணம், இந்தா நாட்டிலே நல்வாழ்வு என்றால், என்னவென்று தெரியாத அளவுக்கு நீண்டநெடுங்காலமாக நல்வாழ்வு வைப்பற்றி நல்ல பிரச்சாரம் செய்ய முடியாது தடுக்கப்படுகிறது. சமுதாயத்திலே ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால், மக்களுக்கு உடல்நலம் கெட்டால், பேய் பிரச்சாரம் பிடித்திருக்கிறது, பூதம் பிடித்திருக்கிறது, அந்த மரத்திலே ஒன்று இருந்தது, அது பிடித்திருக்கிறது என்று பொய்க் கதைகளை, புராணக் கதைகளை, மிகமிக நம்பத்தகாத கதைகளை, இந்த நாட்டில் சொல்லிவருவதன் காரணமாக, நாட்டுமக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிலே கவனம் செலுத்தாமல், மருத்துவத் துறையிலே கவனம் செலுத்தாமல், அந்தப் பேயை ஒட்டுவதிலே, பிரச்சாரம் ஒட்டுவதிலே, பூதத்தை ஒட்டுவதிலே கவனம் செலுத்தி, மருத்துவர் களை நாடுவதைவிட மாயக்காரர்களை அல்லது மந்திரிக்காரர்களை நாடுவதில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்காக நாட்டில் நல்ல பிரச்சாரம் தேவை என்று நான் கருதுகின்றேன். தன்மானப் பிரச்சாரம் நிச்சயமாகத் தேவை. மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைச் சீராக அமைப்பதற்கு தன்மானப் பிரச்சாரம் ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாக இருக்க முடியும் என்று நான், தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக, இங்கே எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், (“Mass Education and Information Officer.”) என்று குறிப்பதெத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே சில அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்ப நலத் திட்டங்களை நாட்டிலே செயல்படுத்துவதற்காக பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பிரச்சாரம் செய்கிற காலத்தில் இதுபோல் தன்மானப் பிரச்சாரங்களை, சுயமரியாதைப் பிரச்சாரங்களைச் செய்ய வேண்டும். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் மக்கள் மருத்துவர்களைத் தேடுகின்ற அளவுக்கு, அல்லது மருந்தகங்களைத் தேடுகின்ற அளவிற்குப் போகிற நிலையை இத்தகைய பிரச்சாரங்கள் ஏற்படுத்தும். மந்திரிக்காரத் தேடுகிற அளவிற்குப் போகமாட்டார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரச்சாரம் செய்து வந்ததே முற்பா. வேண்டுமென்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

1974 ஏப்ரல் 1]

‘இதுபோல் பல அறைகளைப்பற்றி நான் எடுத்துக்காட்டுகிறபோது, அம்மை நோய்த் தடுப்பாற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். கட்ட பொம்மன் நாடகத்திலே ஒரு காட்சி வரும். நாடக மாண்புமிகு உறுப்பினர் நடிகமணி அவர்களுக்குக் கூட இது நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். கட்டபொம்மன் நாடகத்திலே பாதர்வெள்ளை—வெள்ளையத் தேவர் என்ற பாத்திரம் வரும். அந்தப் பாத்திரத்தை வெள்ளைக்காரர்கள் எதிர்த்து வருகிறபோது, அந்த வெள்ளையத் தேவரைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, அவர் ஒரு இடத்திலே இருப்பார். அந்த இடத்திற்கு வெள்ளைக்காரர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் வருகிறபோது அந்த இடிலே அம்மை நோய் கண்டிருக்கிறது என்று வெளியிலே உள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் ஓடிவிடுவார்கள். இது நாடகத்திலே வருகிற ஒரு காட்சி. அம்மை என்று சொன்னாலேயே வெள்ளைக்காரன் ஓடிவிட்டான். அந்த அளவுக்கு அம்மை நோய் பற்றிய பரவலான ஒரு செய்தி அப்பொழுது இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு இந்த அம்மை நோய்த் தடுப்புக்காக அருமையான முறையிலே நாட்டு மக்களிடத்திலே பிரச்சாரம் செய்து, அதைத் தடுப்பதற்கு நல்ல திட்டங்களைத் தயாரித்து, அம்மை நோய்த் தடுப்பு வசிகளை இன்றைக்கு சிறந்தவர்க்கும் மற்றவர்களுக்கும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நல்ல முறையிலே அவைகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நடமாடும் வைத்திய நிலையங்களைப்பற்றி நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 13 இடங்களில் மொபைல் மெடிகல் யூனிட்ஸ்—வென்ஸ் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளேன், தாலுகாவுக்கு ஒரு மொபைல் யூனிட் வீதம் தந்தால், உள்ளபடியே கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்க முடியும். அதன் மூலம் அவை நல்லமுறையில் செயல்பட முடியும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, குடும்ப நலத் திட்டத்தைப்பற்றி நான் இங்கே விவரிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : எல்லாவற்றுக்கும் ஆசைப்பட்டவராக இருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : தலைவர் அவர்களே, குடும்ப நலத் திட்டம் மற்ற மாநிலங்களிலும் நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் மிகத் தீவிரமான முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் நமது மாநிலத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

கழகமானது நீண்ட நெடுங்காலமாக தனது கொள்கைப் பிடிப்பிலே குடும்ப நலத் திட்டத்தையும் அடிப்படையாக வைத்திருக்கின்றது. புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன் பாடுகையில்,

“காதலுக்கு வழி வகுத்து கருப்பாதை சாத்த கதவு ஒன்று கண்டறிவோம், இதில் என்ன குற்றம்?” என்று அப்போதே கூடப் பாடினார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அன்றையதினமே சுயமரியாதை இயக்கக் காலத்திலேயே பாடினார் இதை.

அடுத்தும் சொன்னார்,

“காதலுக்கோ பின்னை, தவிப்பதற்கோ பின்னை

சந்தான முறை நன்று தவிர்க்கு முறை தீதோ

காலலுத்து கையலுத்து கண் அலுத்து கருத்து அலுத்துப் போனோமே கடைதே மக்கள் ஒதுக்கெல்லாம் மறுப்பா’

என்று கேட்டு, அந்த நாளிலேயே இந்த நாட்டிலே குடும்ப நலத் திட்டம் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடர் இயக்கமாக இருந்த காலத்திலேயே கொண்டிருந்த இந்தக் கொள்கையை இன்றைக்கு தீவிரமான முறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கென ஒதுக்கப்படும் தொகையை மத்திய அரசு மிகமிகக் குறைத்திருக்கின்றது என்பதை நங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படி மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்படும் தொகை மிகக் குறைவாக இருப்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கதாகும். முன்பெல்லாம் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரச்சாரம் என்ற முறையில் நாடகங்களை எழுதி மாநிலத்தின் பல பகுதிகளிலும் நடத்துக் காண்பித்து மக்களின் மனத்திலே அதுபற்றிய கருத்துக்களை லக்ஷித்தோம். ‘வாழ்வின் வழி’ என்ற நாடகத்தை நானே எழுதி, அது தமிழ் நாடு அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பல இடங்களிலே அதை நானே நடத்துக்காட்டியும் இருக்கிறேன். பல இடங்களிலும் மக்கள் அதை விரும்பி வரவேற்றார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு மத்திய அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு போதாத காரணத்தினால், மத்திய அரசின் மாற்றந் தாய் அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு போதாத காரணத்தினால், மத்திய அரசின் மாற்றந் தாய் மனப்பான்மை காரணமாக, நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்துவிட்ட காரணத்தினால், அந்த நாடகத்தை நடத்த முடியாமல் இப்போது வெறும் கலா நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் நடத்தப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நாடகங்கள் கிராம மக்களுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் பற்றி மிகச் சிறந்த முறையில் எடுத்துச் சொன்னது மட்டுமல்லாமல், சிறந்த கலைஞர்களை உருவாக்குவதிலும் பேருதவியாக இருந்தன. ஆனால் இன்று அவற்றை நடத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

11

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

1974 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து, சித்த வைத்தியம்பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சித்தர்களால் உண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த வைத்திய முறை தமிழகத்திற்கு மிகவும் ஏற்ற வைத்திய முறை. இதை தமிழகம் முழுவதும் பாப்புவதற்கான முறையில் அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்காக மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். சித்த வைத்திய முறையை ஏற்றுக்கொள்ளும் பாராட்டுகின்றார்கள். அலோபதி முறையிலுள்ள மருத்துவர்கள் கொடுக்கும் சான்றுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் சித்த வைத்தியர்களுடைய சான்றுகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றார்கள். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லி . . .

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்து, திரு. எஸ். டி. ஆகித்தன் அவர்களைப் பேச அழைத்தார்).

MR. CHAIRMAN : Thiru S. T. Adityan. The hon. Member may have 15 or 20 minutes only because there are a large number of speakers.

THIRU S. T. ADITYAN : Mr. Chairman, Sir, may I know how much time I can have exactly, because it was mentioned by the Chair that either 15 minutes or 20 minutes I could have.

MR. CHAIRMAN : Fifteen minutes.

THIRU S. T. ADITYAN : thank you, Sir. As far as the medical education that is being given to students in this State is concerned, we find that it is given always the highest commendation by people who come and see this State. Students who are admitted into the medical colleges pass out with the fullest qualification and afterwards they become interness in the various medical institutions and when they do come out, I find that they are generally of the best quality that can be expected of a medical student. I am reminded of the news published some time ago in the newspapers that when post-graduate students went to England for higher studies, medical students from a certain University in India were asked--if I remember aright--as to the location of the liver in the body and they pointed to the wrong place; perhaps they were pointing to the place where the stomach is or some other place; and they were not even able to know the

1974 ஏப்ரல் 1]

[THIRU S.T. Adityan]

very primary point of physiology as to where the liver is situated in the physiology of the body. There were six students and all of them gave the same answer. I am also reminded of the fact that recently a few Medical Colleges in some other States were sought to be de-recognised. That is the standard of the medical students coming from out of the Medical Colleges in other places and they have been branded as not up to the mark. Such a thing is quite unimaginable in this State.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, if I am permitted to interrupt, I may tell the hon. Member that the wrong diagnosis as to where the liver was, made by a bogus medical man and he did not have a medical certificate from this University at least.

THIRU S. T. ADITYAN : Sir, I know the State from where they went. But I did not want to mention it in this Honourable House because everybody knows the State perhaps. If I remember aright, the hon. the Leader of the Opposition, when we were speaking on the last Budget, said that the admissions to Medical Colleges were completely faultless in this State and he even said that he was proud that in this State the best students were being selected. Only one more point about the students. I find nowadays that as soon as a Medical Graduate comes out of the College, he got one particular aim. Formerly he was writing an examination for being admitted into the medical profession in America. That examination was abolished in this country. The venue of the examination was shifted to Ceylon. In Sri Lanka also the same thing happened. Most of the students from this country went to Sri Lanka and wrote the examination there and got admission into the medical profession in America. In Sri Lanka also, this examination has discontinued. Now we find that it is available only in Malayais in Kuala Lumpur. We find that they want only about 60 or 70 people. We find that 300 or more Tamilian students are going to Kuala Lumpur to write the examination. They charter a special aeroplane to go to Kuala Lumpur. That is the most significant part of brain-drain. We are not able to support the medical profession in the proper stage in which they would like to be in this State or in this country itself. So students are always trying to go to Kuala Lumpur to write the examination so that they may get a place for medical practice in America. This year 1971 is the last year in which they are allowing the students to write the examination.

[Thiru S. T. Adityan] 1974 ஏப்ரல் 1]

because Malaysia also is going to close it. Perhaps next year, the examination will be held only in Australia and our students will be flocking there to write the examination so that they may get a place in the medical profession in America.

Sir, the next thing that I would like to touch upon is the sense of public health and whether our people have got at least the slightest notion of public hygiene. You have only to walk in the streets of Singapore to know how clean the streets are. For instance, in London, though most of the people there are heavy smokers and they smoke not only cigarettes but also cigars and though there are hundreds of people going along the street smoking, you can find that not even a single person spits on a public road. That is the sense of hygiene they have developed. But here what do we find? We find that in spite of the command இங்கே துப்பு (Spit here), nobody is spitting into the spittoons provided but people are spitting in multifarious places and his is most unhygienic. We find this in all Railway Stations and in any place in the street. Sir, a lot of propaganda will be necessary to do away with this practice. We even find, for instance, and I think I must mention it, that the used newspapers, the sheets of used newspapers—for what purpose we do not know—are being employed by the doctors themselves when they give out pills and powders. Two or three pills are wrapped up in nasty used newspaper and, therefore, even doctors have not developed that sense of hygiene. They should use brand new papers for this purpose. Even the doctors are guilty of this practice.

Sir, much more education of the public will be necessary before we could successfully comba it such diseases as leprosy and tuberculosis. It is very gratifying to note hat for the fifth successive year, we have been leading in the whole of the country in the sale of T. B. stamps. It is certainly gratifying that—if I remember aright—we are going to have a permanent trophy about that. Sir, I have said that a lot of education will be necessary for eradication of leprosy and T. B. from this country. One thing we can safely say and that is that small-pox has been eradicated. However we find that there is that small-pox, especially in this season. There does to be any kind of preventive inoculation for chicken-pox. I would appeal

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru S. T. Adityan]

to the Government to investigate through our medical institutions and reasearch institutions whether chicken-pox could also be similarly prevented by proper inoculation. பி.ப. 5-30

So far, there does not seem to have been evolved, in any part of the world, any inoculation, any preventive practice, for chicken-pox.

Sir, about medical supplies, about want of beds and buildings, much has been already said. The only thing is that to the best of our financial possibilities, we are providing the medical supplies, beds, ultra-violet machines and other things. It is true and I have found it myself when I was under treatment—Under high frequency rays—at the Palayamkottai medical institution, which is now a Government College-institution. When I was there under treatment, I found that day after day, whenever I was put under the rays, I did not feel anything and days passed on.

MR. CHAIRMAN: Did you not feel better?

THIRU S. T. ADITYAN: Sir, I am now better after having been treated elsewhere and now in Madras itself. After a time, I found that there was something wrong. Then I asked the person who was operating that machine. He said, “Let it be a secret, Sir. This machine has not been working for some time”. If I remember a aright, Sir, when I met the head of the institution and asked him whether the machine could be repaired he said that it was beyond repair and that he wanted another machine. I think some such thing was mentioned to the Hon. Minister when he was there last year—that some of the machines in the Palayamkottai institution required to be replaced. On behalf of the people of Tirunelveli, I would request the Hon. Minister to pay greater attention to it and see that the most sophisticated and brand new machineries are supplied to that institution.

The Hon. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, even though the hon. Member Thiru Adityan did not get comfort from the use of the equipment available there, psychologically he would have got comfort. Otherwise, he might have made a definate complaint.

THIRU S. T. ADITYAN: Sir, psychologically I was certainly improving. There is no doubt about that. Another time, when I was in the same hospital, I was given some sort of a pill—I think it was very red, I did not particularly note its colour and when I was going and spitting it into the basin, I thought that I was

[Thiru S. T. Adityan]

1974 ஏப்ரல் 1]

spitting out blood. I have been an ulcer patient for a long time. I complained that I was spitting blood and the whole hospital staff were moved. They rushed to me and they found that my pulse was very rapidly deteriorating and it took me two or three days to regain my normal pulse. The Professor, who was a Professor of Medicine, told me afterwards, that whenever he was giving a lecture about the psychological factor in medical treatment, he was citing my example. (Of course, not mentioning my name, he was always citing my example as a classical case in which all the symptoms of hemorrhage were found, without a single drop of blood coming out).

MR. CHAIRMAN: It was unfortunate that the hon. Member became a model.

THIRU S.T. ADITYAN: Sir, about the other systems like Siddha and others, I know that very high encomiums to this particular branch of medicine are being paid and if I say that I have not got much faith in that system, perhaps, people may find fault with me. I will not, therefore, very much enter into it. It seems to be a system which requires a lot of improvement before we can rely very much upon that. It requires a lot of study, it requires a lot of systematization, it requires a lot of specialisation and standardisation. All these things are required in the system called ~~homeopathy~~ and also in the other systems that are now prevalent, which are now retrained and which would have otherwise gone into decay.

Sir, only one other thing, about Homeopathy. I have got the same respect for it which I have got for acupuncture. I said that acupuncture seemed to be mainly psychological. Personally I think that homeopathy also may be mainly psychological. But, whatever it is, I do not want to enter into the merits. I would suggest to the Government that we may try what is called the nature-cure system of treatment, whereby diseases are cured by steaming, by cold-bath, hip-bath, sitz-bath and other things like massages, etc. Those systems could be tried in one of our institutions. Especially for chronic diseases, it seems to be one of the best treatments.

Sir, only one or two suggestions and I would have done with them. We find that there are two classes of nurses—nurses who are qualified by the same examination from a Governmental institution and nurses who are qualified by the very same examination passing out of the same syllabus, but educated from other

[Thiru S. T. Adityan]

1974 ஏப்ரல் 1]

institutions, for instance, the Vellore institution. But, it appears that a list of nurses is maintained by Government and that the list contains only the names of those nurses who have been prepared by the Governmental institutions and not by the missionary institutions. I submit that this difference may be ironed out and that all nurses who have got the same qualifications, irrespective of the institution from which they passed out, with the same number of years of training, may be put in the same list. Recently, the Government have sent a circular to all the Panchayat Unions that midwives should also be qualified by some particular examination, which seems to be called A. N. M.—I think it is Auxiliary something, I am not quite sure. There is such a circular, but the question is: Supposing there is a nurse, not only a midwife, but a qualified nurse, is she also eligible for the same post? I would submit to the Government that the circular may be slightly modified and the A. N. M. qualification or a higher qualification may be prescribed for these posts, so that many of the nurses, especially those who have come out from non-Governmental institutions may be able to find employment at least as nurses.

Sir, the final word that I would say is this. The whole community is sometimes put to very great trouble when it finds that the doctors in one particular institution or in a State or in a large area or throughout the country are on strike. If doctors are on strike, we should consider the amount of hardship that will be caused to all people. The doctors are, after all, the key-people. If the doctors have got any grievances, there are so many other methods as redressing them. Strike is not only weapon. Strike is a weapon which is particularly unsuitable for the medical profession. May I appeal through you, Mr. Chairman, and through this august body, to those in the medical profession not to resort to acts of agitation such as strikes, go-slow and such other kinds of agitations? Their grievances can be made known if they merely make the demand to the Government. Particularly in our State, it will not at all be necessary for them to take this extreme step and I appeal to them not to take this extreme step on any account. Thank you.

திரு. மு. மாதிலாபுரம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் அளித்துள்ள 1974-75-ஆம் ஆண்டு கொள்கை மீது பேசுவதற்கு எனக்கும் வாய்ப்பினை நன்றியோடு தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தையும் நன்றியையும்

[திரு. மு. மாகிலாமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழக அரசுப் பொறுப்பை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு ஏற்ற நாளிலிருந்து, அவர் மக்கள் நலவாழ்வுத் துறையில் எதை எதைச் செய்ய நினைத்தாரோ அதையெல்லாம் அவருக்குப் பின்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் தங்கள் கடமையாக, மக்கள் போற்றுகின்ற அளவில் செய்கிறார்கள். மக்கள் நலவாழ்வுத் துறையில் போராளியர் அவர்கள் அவருடம் பல அதிகாரிகளை அழைத்து வைத்துக்கொண்டு அவ்வப்போது எழுப்பும் பிரச்சினைகளை ஆய்ந்து நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருவதை இந்தக் குறிப்பேட்டில் கண்டு நான் பெருமையடைகிறேன். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், கிட்டத்தட்ட 32 லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் சர்க்கார் பொது மருத்துவ நிலையத்திலும், ஸ்டேன்லி மருத்துவமனையிலும், ராயப்பேட்டையில் உள்ள மருத்துவ மனையிலும் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பெரும்பாலான மக்கள் திடீர், திடீரென்று இரத்தக் கொதிப்பு ஏற்பட்டு இறந்து விடுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்னால் ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனைக்குச் சென்றால், சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு பல உயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இதை நான் கண்காணப் பார்த்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் அந்த அளவில் ஆங்கில முறையிலும் சரி, சித்த வைத்திய முறையிலும் சரி மக்கள் நலவாழ்வுத் துறையைச் சேர்ந்த வைத்தியர்களும் மற்ற அதிகாரிகளும், பணியாளர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இன்றையதினம் ஆங்கில மருத்துவத்திற்கு எதிராகப் போட்டியிடுகின்ற நிலையில் தமிழக சித்த வைத்திய முறை சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதற்கு அறிஞரீதியாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டில் போராளியர் அவர்கள் இந்த 1974-75 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்டுள்ள பணிகளில் சென்னை சிசு நல மருத்துவமனையிலும் என்னுடைய பகுதியான ஓட்டேரியில் இருக்கின்ற காச நோய் மருத்துவமனையிலும் நீராவிச் சலவைச் சாலை ஏற்படுத்த இருப்பது கண்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்தக் குறிப்பேட்டின்படி, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக பத்து சித்த மருத்துவ மனைகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் குறிப்பாகச் சென்னையில் நான்கு இடங்களில் சித்த மருத்துவ மனைகள் அமைக்க இருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அரும்பாக்கத்தில் போரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரில் ஒரு மருத்துவ மனையையும், கோட்டையிலே தலைமைச் செயலகத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையையும், சேப்பாக்கத்தில் ஒரு மருத்துவ மனையையும், சைதாப்பேட்டையில் ஒரு மருத்துவ மனையையும் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். சித்த வைத்திய தமிழ் முறையில்,

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மு. மாகிலாமணி]

நாடி பிடித்துப் பார்த்து விட்டு அந்த வைத்தியர்கள் இந்த மருத்துகளைச் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொன்னாலேயே, அது பின் தள்ளப்பட்டிருந்த காலம் உண்டு. போரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சித்த வைத்தியர்கள் மாநாட்டில் பேசுகிற நேரத்தில், அந்த வைத்தியர்களுக்கு தந்த ஒரு அறிவிப்பையும், வழி நடத்திச் செல்லப்படுகின்ற மக்களுக்குச் சொன்ன கருத்துரையையும் நான் இங்கு சொல்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “அன்று தொட்டு இன்று காலம் வரையில் தமிழ் வைத்திய முறை சிறப்புற்றிருந்த நேரத்தில், மக்கள் அதைப் பின்பற்ற அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஜாம் வந்தால், வயிற்று வலி வந்தால், தலைவலி வந்தால், ஆங்கில மருத்துவரை அணுகி ஒரு இன்ஜெக்ஷன் போட்டுக் கொண்டால், அப்பொழுதே போய்விடுகிறது. ஆனால் சித்த வைத்திய முறையில் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கக்கூடிய நோய்கள் அகற்றப்படுவதற்கு மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதே போல் ஆயுர்வேதத்திலும், யுனானி மருத்துவ முறையிலும் நல்ல மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதை மேற்கொண்டு கையாளுகின்ற வைத்தியர்கள் நோயாளிகளின் கை பிடித்து, நாடி பார்த்துச் சொல்கின்ற நேரத்தில் இந்த நோய்க்கு இந்த மருந்தை ஒரு மண்டலம் சாப்பிட வேண்டும் என்று சொல்கின்ற காரணத்தினால் மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். ஆங்கில வைத்திய முறையில் ஒரு ஊசி போட்டால், அந்த நோய் விலகி விடும் என்ற அளவில் கருத்து இருந்து வருகிறது. இந்த சித்த வைத்திய முறையில் கொடுக்கப் படும் மருந்தை நான்காகப் பகிர்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சாப்பிட வழி செய்து, அவர்கள் ஊக்கமாகச் செயல்படுவார்களேயானால், அது நிலைத்து நிற்கும், மக்களால் போற்றப்படும்” என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றையதினம் சித்த வைத்திய முறை மேம்பாட்டிற்குரிய துறையாக, மக்களால் போற்றப்படுகின்ற துறையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அரும்பாக்கத்தில் அண்ணா அவர்களின் பெயரால் செயல்பட்டு வரும் மருத்துவ மனையில் சித்த வைத்தியத் துறையில் கிட்டத்தட்ட ஆண்கள் 300 பேரும், பெண்கள் 200 பேரும் அவுட்பேஷண்டாக தினமும் வந்து சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். நான் கிட்டத்தட்ட 15 வருஷமாக சித்த வைத்திய முறையில் மருத்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். இங்கே கோட்டையில் உள்ள மருத்துவமனையில் சரியாக மருந்துகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே வருகின்றவர்களுக்கு வைத்தியர் பரிசோதித்துவிட்டு மருந்துகள் எழுதித் கொடுக்கின்றார். அவற்றைப் பெறுவதற்காக கவுண்டரில் கம்பவுண்டரிடம் சென்றால் மருந்துகள் இல்லை, எழுதி வாங்கிக் கொண்டு போய் மவுண்ட் ரோடில் அல்லது அடையாறில் வாங்கிக் கொள்ளவும் என்று சொல்லிவிடுகிறார். கோட்டையிலே இங்கே போய்ப் பார்த்தால், சாதாரண பிழ்ன் முதற்கொண்டு மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வரை, என் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள்

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வரை, இந்த சித்த வைத்திய முறையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பலன் அடைந்து வருகிறார்கள். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் சராசரியாக 180 ஆண்டுகளும், 200 பெண்களும் தினந்தோறும் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்போலவே சேப்பாக்கத்தில் உள்ள மருத்துவமனையில் சராசரி 150 பேர் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். சைதாப்பேட்டை மருத்துவமனை இரண்டு மாதங்களாகத்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 300 பேர் அங்கு சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். இந்த முறையில் கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில் இந்திய மருத்துவமனை ஒன்று இருந்தது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த நேரத்தில் காகிதாதன் என்பவர் சிப் மெடிகல் ஆபீசராக இருந்து வந்தார். அவருடைய தலைமையில் இயங்கி வந்தபோது வாங்கிய சாமான்கள்தான் உள்ளன. ஒரு மூலிகை மருந்து காய்ச்சப்பட வேண்டுமானாலும், மருந்துகள் கலக்கப்பட்டு அரைக்கப்பட வேண்டுமானால், அன்றையதினம் வரையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால், மருந்துகள் செய்வதற்கு ஆட்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மருந்துகள் இருக்கின்றன, பெப்பரிடுவதற்கும், மருந்துகளை அதிகமாகச் செய்து போதிய காலத்திற்கு வை வைத்துக்கொள்வதற்கும் பணியாட்கள் இல்லையென்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்கு வதற்கான வழி வகையைச் செய்து தானே நிறுத்துவது என்று மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. இந்த முறையில் சண்டமாருதம் என்று ஒரு மருந்து இருக்கிறது. அந்த மருந்து எதற்குப் பயன்படுகிறது என்று சொன்னால், கை வீழ்ந்து போய், போலெடிக்—பாரிசுவாயு ஏற்பட்டு விட்டாலுக்குப் பயன்படக்கூடியது. ஆள் நன்றாகத்தான் இருப்பான். ஆஜானுபாகு வாக, ஆறு அடி உயரத்திற்கு இருப்பான். 38 அங்குலம் மார்பு அகலம் இருக்கும். திடீரென்று பாரிசுவாயு ஏற்பட்டு கை, கால் வீழ்ந்து விடும். வாயு சீதளம் ஏற்பட்டு விட்டால், இந்த சியாதி வந்து விடுகிறது. அதற்கு இந்த மருந்து பெரிதும் பயன்படுகிறது. கொஞ்சம் குடு அதிகமாகால், வெண்ணெயில் சாப்பிடச் சொல்வார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாக சீதளம் ஏற்பட்டுவிட்டால், தேனில் சாப்பிடச் சொல்வார்கள். அதைப் பயன் படுத்துகின்ற முறையில், அனுமான முறையில் பயன்படுத்தினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இந்த சண்டமாருதம் மருந்தை நல்ல முறையில் உபயோகிக்கின்றார்கள் என்று என்னுடைய பாட்டி கூட சொல்லியிருக்கிறார். இந்த முறையில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை அண்டத்தலைம் என்று சொல்வார்கள். ஒரு முட்டைதான்...

1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : அது மிகவும் உபயோககரமாகத் தெரிகிறது. எந்தவிதமாகச் செய்வது என்று எல்லோரும் அறியும்படி சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. மாசிலாமணி : கோழி முட்டை ஒன்றிருக்கிறது. அந்தக் கோழி முட்டையை.....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, சித்த வைத்தியத்தை அங்ஙனவு சாதாரணமாக ஆக்கி விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மருத்துவ முறையில் போதுமான பயிற்சி உள்ளவர்கள் செய்தால்தான் தரமுடையதாக இருக்குமே தவிர, சட்டசபையில் சொல்லி, அங்கத்தினர்கள் செய்ய ஆரம்பித்தால், சித்த மருத்துவமே சிறப்பை இழந்துவிடும். ஆகவே மருத்துவத்துக்குள் போகாமல், அதன் சிறப்பை மட்டும் தான் சொல்வது நல்லது.

திரு. மு. மாசிலாமணி : தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். மருந்து செய்தவர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன். அனுபவப்பட்டதால் சொல்கிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மனித வளர்ச்சியில் இன்றைய தினம் நோய்கள் எப்படி வருகின்றன என்பது தெரியாமலே வருகின்றன. அந்த நோய்கள் பல கூறுகளாக இருக்கின்றன. ஆங்கில மருத்துவ முறையில் நோய் என்றால், ஏதாவது இன்ஜெக்ஷன் போட்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் என்னைமேலேயே சித்த வைத்திய முறையில் மூலிகைகளைப் பதப்படுத்தி உபயோகிக்கின்ற தன்மையில் எவ்வளவோ வியாதிகள் தீர்ச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நமது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் கொண்டிருக்கின்ற அக்கறையின் காரணமாக சித்த வைத்தியம் நிச்சயம் மேம்பாட்டுக்கு வரும் என்று கருதுகிறேன்.

முட்டையைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். முட்டையில் மஞ்சள் அம்பில் இருக்கிறது. அதை எடுத்து, வெள்ளை அம்பிலை எடுத்துவிட்டு, அதைச் சிவக்கப் பழுத்த சட்டியிலே காய்ச்சி வைத்துக்கொண்டு, பூரம், கோரோசனம், இவற்றை வைத்துக் கலக்கி சிறிய குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். கக்கு வான், ஜலதோஷம், வாதம் ஆகியவை நீக்கப்படும். அப்படியெல்லாம் தமிழகத்தில் இருந்தது. இப்போது ஆங்கில முறையில் செய்கிறார்கள். இதை என் சொல்கிறேன் என்றால், தமிழ் வைத்திய முறையை.....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மருந்தைப்பற்றிப் பேசச் சொன்னார்களே கவிர. செய்யச் சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு).

திரு. மு. மாசிலாமணி : சித்த வைத்திய முறை மேம்பாட்டுக்கு உரியதாக ஆக்கப்பட வேண்டும். இங்கே கோட்டையிலுள்ள சித்த வைத்திய மருத்துவமனையில் 200, 300 பேர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உட்பட, சிகிச்சை

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் திருச்சியிலும், பாளையங்கோட்டையிலும், இன்னும் திருநெல்வேலியிலும் சித்த வைத்திய முறையை மேம்பாடு அடையச் செய்ய, சித்த வைத்திய மருத்துவ மனைகளில் படுக்கைகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுவதாக இந்தக் குறிப்பில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் இருக்கிற சித்தபாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி ஆஸ்பத்திரியில், இரவு நேரங்களில் கொண்டு போகப்படும் நோயாளிகளை, அங்கே இரவு நேரங்களில் பணியாற்றுகின்ற பணி யாளர்கள் கொஞ்சம் அசட்டையாக விட்டுவிடுவதாக அங்குள்ள மக்களால் என்னிடம் சொல்லப்பட்டது. இந்த நிலைமை என்னுடைய குடும்பத்தில் ஒரு வருக்குக் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் தனியாக அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் தாம்பரத்தில் காச நோய்ப் பகுதி ஒன்றிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பணியாற்றுகின்ற செவிலியர்களுக்கு விடு கட்டித் தரும் நிலைமையைச் சீர்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அண்மையில் நடந்த சிறு தவறுக் காக, நுனியன் என்ற பெயரால், அதைப் பெரிதாக்கி, இரண்டு மூன்று நாட்கள் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு மருத்துவ மனையில் செய்ததை நான் கண்ணாடிக் கண்டேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மக்களின் நல் வாழ்வுக்காக பாடுபடுகின்ற அரசு, திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறபோது கண்ணாட்டத்துடன் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பணியாளர்களை திசை திருப்பக் கூடாது. ஆட்சி மீது அவர்களுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டு, ஆட்சி மாற்றி மக்கள் நலவாழ்வுக்காகச் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களை எதிர்த்துக் கட்டுவதைச் சார்ந்தவர்கள் தயவு செய்து ஊக்குவித்து, செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களோடு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தக் குறிப்பை வரவேற்று, இதில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்ற திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் பேரிலான விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்று சொல் வார்கள். மக்கள் எவ்வளவு செல்வம் சம்பாதித்தாலும் சரி, பட்டம், பதவி வசிக்கிறதும் சரி, நோயற்றிருந்தால் தான் சந்தோஷம். நோயோடு சட்ட

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

சபையில் வந்து நாம், உட்கார்ந்தால், யாரைப் பார்த்தாலும் நமக்கு வெறுப் பாகத்தான் இருக்கும். முதலில் மனிதனுக்கு வியாதி இல்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அதுதான் பொக்கிஷம். மொத்தத்தில் ஆட்சியாளர்கள் எதற் காக என்றால், மக்களுடைய நலவாழ்வுக்காகத்தான், கெட்ட வாழ்வுக்கல்ல. அந்த முறையில் மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திட்டத்தை வகுத்து, ஒவ்வொரு துறையிலும் செய்த சாதனைகளைப்பற்றி இந்தக் குறிப்பிலே விவரித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தான் செய்திருந்தாலும் குறைகள் நிறைய இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனால், மாவட்ட ஆஸ்பத்திரி யானாலும் சரி, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியானாலும் சரி, எந்த மருத்துவ மனைக்குப் போனாலும், அங்கேயெல்லாம் இதுவரையில் உயிருள்ள ஜந்துக்கள் தான் வேலை நிறுத்தம் செய்வார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது, வரவர, அங்கே மெஷின்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்துள்ளன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போல, 6 மெஷின்கள் இருந்தால், 5 சரியாக வேலை செய்வதில்லை. (ஓபன்ஷன் ஆகவில்லை என்று சொல்லவேண்டுமா?) அதே மாதிரி எக்ஸ்ரே கருவிகள், ஆர்டிபிஷியல் டிட்னி யூனிட், இன்னும் பலவிதமான டெக்னிகல் மெஷின்கள் இருக்கின்றன. அவை தேவைப்படும்போது ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன. தேவையில்லாத நேரத்தில் சரியாக இருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்றால்...

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர்கள் குறை படுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் எதையும் குறைவுபடுத்துவதற்கு உரிமை கிடையாது. அங்கே உள்ள இயந்திரங்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பல பேருக்குப் பயன்பட்டு, அங்கத்தினர்கள் போகிறபோது பயன்படாமல் போயிருக்கலாம். அல்லது இன்னொருவருக்குப் பயன்படாமல் இருக்கலாம். ஆகவே அவை எப்போதும் பயன்படவில்லை என்று பொருளல்ல. மேல்நாட்டில் இவைகளெல் லாம் 6 மாதம், ஓராண்டு ஓடிவிட்டால், அடுத்த ஆண்டு வேறு இயந்திரங்கள் வாங்கிக் கொள்வார்கள். மேலுடையில் ஒரு காரை இரண்டு ஆண்டு, மூன்றாண்டு களுக்குப் பயன்படுத்திவிட்டு, பழைய பண்டமாகி விட்டதென, கடற்கரை ஓரத்தில் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, வேறு காரை வாங்குவார்கள். இங்கே 15, 20 ஆண்டானாலும் காரை மாற்ற பலராலும் இயலாது. அதைப் போல எக்ஸ்ரே இயந்திரம் 10, 15 ஆண்டு ஆனாலும் மாற்ற முடியாது. 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு கருவியை ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. அது நம்முடைய நாட்டினுடைய மொத்தப் பொருளாதார நிலை; நம்முடைய பூர்வ புண்ணிய பலன் என்று கருத வேண்டுமே தவிர, இவைகளுக்காக அதிகம் வருத்தப்படக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, எப்படியோ பூர்வ புண்ணிய பலன் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டது

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1974 ஏப்ரல் 1]

பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். நாம் ஒத்துக்கொண்ட வைத்தியம் மேனுட்டு வைத்தியம் தான். வைத்தியத்தை மட்டுமே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, மற்றதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மேனுட்டு வைத்தியத்தை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அதுதான் நல்ல வைத்தியம், அதில் தான் பலனிருக்கிறது, அதுதான் பிரகாசிக்கிறது என்று ஒத்துக்கொள்கிறபோது, மேனுட்டில் சீர்திருத்தம் செய்வதையும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா? பணம் இருக்கிறது, இல்லை என்ற பிரச்சனை அதற்குப் பிறகு தான் வரவேண்டும். ஏராளமான மெஷின்கள் இருக்கின்றன. ஆர்டிபிஷியல் கிட்னி யூனிட் இருக்கிறது என்றால், 1 வருடம், 1½ வருடமாகச் சரியாக இல்லை. இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு மெஷின் ரிப்பேர் என்றால், அதைப் பழுதுபார்க்க சாங்ஷன் வாங்கி ரிப்பேர் செய்வதற்கு பல திங்கள் ஆகிறது. இதைச் சொல்லும்போது, நான் குறை கூறுகிறேன் என்று சொல்லக் கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாகாவை இந்த ஷிஷ்யம் சம்பந்தமாகத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரிப்பேர் பண்ணினால் அந்த மெஷின்கள் பலனளிக்கும். இவையெல்லாம் சரியாக இருந்தால், தனியார் மருத்துவ மனை எதற்கு? சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால், எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும், பக்கத்துக்குப் பக்கம் தனியார் நர்சிங் ஹோம் இருக்கிறது. நோயாளியின் கையைப் பிடித்துத் தொட்டுப் பார்த்தால், 25 ரூபாய்; தப்பித் தவறி ஊசி குத்தி விட்டால் 50 ரூபாய்; ஒரு முறை பெட்டில் படுக்க வைத்துவிட்டால் 100 ரூபாய்; நான்கு நாட்கள் படுத்துவிட்டால் 1,000 ரூபாய்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அங்கே கொடுக்க முடியும் அந்த 25, 50, 100 ரூபாயில் பத்தில் ஒரு பங்கு எங்களிடத்தில் கொடுத்தால் கூட எங்கள் மருத்துவ மனையில் எல்லாக் கருவிகளையும் புதிதாக வாங்கி வைக்க முடியும். தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் 500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் என்று கொடுக்கின்ற மனப்பான்மை இருக்கிறது. அரசாங்க மருத்துவ மனை என்றால், சத்திரத்தில் சோறு சாப்பிடுவதைப் போல, எல்லாமே இலவசம்தானே என்ற நினைப்பில் அந்த மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெறுகிறவர்கள் தங்கள் வரும் னத்தை—முழு வருமானத்தைக் கூடத்—தெரிவிப்பதில்லை. ஆகவே வருமான மில்லாத காரணத்தால், புதிய செலவுகளுக்கு நிதி கிடைப்பதில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, அரசாங்க மருத்துவ மனை எழைகளுக்குத் தான் ஏற்பட்டது. பணக்காரர்களும் போய் அனுபவிக்கலாம்; அதற்குப் பணச் செலவு ஒன்றுமில்லை. போய் அத்தாட்சி கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அமைச்சர் அவர்கள் நா ஷடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்னுடைய கவனத்திற்கு அந்தத் தகவல்கள் வரவில்லை. எதற்காகச்

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

சொல்கிறேன் என்றால், அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் மக்கள் விரும்புகிற அளவில் செயல்பட்டால், தனியார் மருத்துவ மனைக்கு எதற்குப் போகிறார்கள்? சரியான முறையில் வைத்தியம் கிடைப்பதில்லை என்பதால்தான் தனியார் மருத்துவ மனைக்குப் போகிறார்கள். வேலூரில் சி.எம்.சி. மருத்துவ மனை இருக்கிறது. எங்கிருந்தெல்லாமோ நோயாளிகள் அங்கே வருகிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனையைக் குறை சொல்ல முடியுமா? குறையே சொல்ல முடியவில்லை. அங்கே இன்றைக்கு ஒரு மெஷின் ரிப்பேர் ஆனால், மறுநாள் காலையில் அந்த மெஷினைப் பழுது பார்த்துவிடுகிறார்கள். அங்கேயே ரிப்பேர் செய்கிறார்கள். அங்கேயே மெக்கானிக் இருந்து செய்கிறார்கள். பிராக்டிகல் எக்ஸ்பிரியன்ஸ்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவ மனையில் கூட கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்க டாக்டர் ஒரு வருக்கு ஏற்பட்ட கடுமையான நோய்க்கு சிகிச்சை செய்வதற்குக் கூட கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு முறையை வைத்திருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு அதிலிருந்து வருகிற வருமானம் நடைமுறைச் செலவுக்கு கண்டு, புதிய கருவிகள் வாங்குவதற்கு நிதி அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. நம்முடைய மருத்துவ மனையில் மிகவும் ஏழை மக்களுக்கு இலவச சிகிச்சை வழங்குவது என்றால் மகிழ்ச்சியடைவேன். ஓரளவுக்கு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் இலவச சிகிச்சைதான் அளிக்கப்படுகின்றது. அதே போல கொஞ்சம் வசதி உடையவர்களும், குறைந்த கட்டணத்தில் அங்கே தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். இந்த நிலை அடியோடு மாற்றப்படாமல் 25, 30 ஆண்டுகளாக இருப்பதால், அங்கே மேலும் தகுந்த புதிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு போதுமான நிதி வருமானமில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அமைச்சரவர்கள் கண்டிப்பான 6-00 பி.பி. முறையில் மாற்றியமைத்தால்தான், நாட்டின் பொருளாதார நிலைமைகள் சீர்படுமென்று கருதுகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆஸ்பத்திரிக்குள்ளே போக வேண்டிய நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில், கேன்சர் செக்ஷனுக்குள்ளே சென்றிருந்தேன். அதைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாது. எவ்வளவு சுத்தமாக அந்த இடம் இருக்க வேண்டுமோ, அதற்கு மாறாக இருக்கிறது. ரயில்வே லேவ்டரி மாதிரி பெனாலி ஊற்றிவிட்டுப் போகிறார்கள். எந்த இடத்தில் கால் வைத்தாலும், நமக்கு வியாதி ஒட்டிக்கொண்டு விடுமோவென்று சொல்லுமளவுக்கு சுகாதார நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறையாகக் கூறவில்லை.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1974 ஏப்ரல் 1]

ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் எல்லோரும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். ஒருவேளை அங்கேயுள்ள புரபேசர்களுக்கும், லெக்சரர்களுக்கும் வைத்திய முறையைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களா அல்லது வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தேப்படி என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களாவென்று ஐயமாக இருக்கிறது. முதலில் வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களோ. ...

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அப்படிச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அதைப் பார்க்கும்போது

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அந்தமாதிரியான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லக்கூடாதென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அப்படி மறு தடவை சொல்லவில்லை. அந்த அளவிலே வேலை நிறுத்தங்கள் இருக்கின்றன. வியாதியஸ்தர்களுக்கு எந்த நிலைமையிலும், எந்த விநாடியிலும் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். அதை நாம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ராத்திரி பேஷண்டை, இரவு 12 மணி, 1 மணியாகிவிட்டால், சாதாரண மருத்துவ மனைகளில் அல்லது மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில், டாக்டர்கள் வந்து பார்ப்பது கிடையாது. எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் கவனக் குறைவு இருந்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, சித்த வைத்தியத்தைப்பற்றி உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆட்சியாளர்கள் சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்தியம், யுனானி வைத்தியம் ஆகியவைகளுக்கு சலுகைகளை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.எல்.சி.க்கள் சிகிச்சை பண்ணிக்கொண்டு, பில்களை ரீஇம்பர்ஸ்மெண்டுக்குக் கொடுத்தால், ஆங்கில வைத்தியத்தைத்தான் முன்னாலே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்தியம், யுனானி வைத்தியம் ஆகியவைகளில் சிகிச்சை எடுத்துக்கொண்டு, பில்களைக் கொண்டுவந்தால், தொட்டுக் கூட பார்க்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. கே. ராஜாராம்: ‘ரீஇம்பர்ஸ்மென்ட்’-க்கு எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(குறுக்கீடு)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தங்கப்பஸ்திணுடைய தன்மை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. சித்த வைத்தியமே புரியவில்லையென்றால், இது எப்படிப் புரியும்? 12 போன்ற ஊசிகளைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

அவர்களுக்கு சித்த வைத்தியத்தைப்பற்றித் தெரியாது. தமிழை வளர்ப்போம், தமிழ் நாட்டை வளர்ப்போம் என்ற பேச்சு வாயளவிலும், உதட்டளவிலும்தான் இருக்கிறது. சித்த வைத்தியத்தை மறந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குச் சரியான முறையில் ஆக்கம் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே சித்த வைத்திய முறையை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பது நல்ல கருத்துதான். அகில உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய கருத்துதான். ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று தான். ஜனப் பெருக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நினைக்கும்போதுதான் மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு கோட்டாவை நிர்ணயிக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கோட்டாவை நிர்ணயிக்கிறது; நமது அரசாங்கம் ஒரு கோட்டாவை நிர்ணயிக்கிறது. ஒன்றியக் கமிஷனரிடம், ஜில்லாவைப் பேரை நீங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 60, 70 வயதானவர்கள், பிள்ளை பெறச் சக்தியில்லாதவர்கள் ஆகியவர்களை ஆப்ரேஷனுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்களென்றால், 150 ரூபாயைக் கடன் வாங்கிக் கொடுத்து, கெஞ்சி, கூத்தாடி, என்னென்னவோ சொல்லி, அவர்களைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விடுகிறார்கள். நமது நாட்டிலே 9 கோடித் தம்பதிகள் இருக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் அறுபைச் சிகிச்சைக்கு வந்தவர்கள் ஒருவருமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களுக்கு, இந்த அறுபைச் சிகிச்சை என்பது எப்படிப்பட்டதென்று சரியான விவரம் தெரியாத காரணத்தாலே, அப்படிப்பட்ட தவறான சொற்களைச் சொல்கிறார்கள். இதனால் ஆண் பெண் உறவு வாழ்க்கையிலே எந்தவிதக் குறைபாடும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் சொன்ன, விலங்குகளுக்கான வார்த்தை இருக்கிறதே, அது அந்த உறவு முறையே தேவைப்படாத நிலைமையை உண்டாக்கும். இதிலே, ஆண் பெண் உறவுக்கான வயது, தருதி இருக்குமானால், இயல்பாகவுள்ள வாழ்க்கை இன்பம் அவர்களுக்குக் குறைபாது. இருக்குமானால், இயல்பாகவுள்ள வாழ்க்கை இன்பம் அவர்களுக்குக் குறைபாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் குழந்தை மட்டும் தோன்றுவதற்கான உயிரணுக்கள் சேர்கிற அந்தச் சேர்க்கை தடைபடும். இதைவிட சிறந்ததொரு இன்மை இச்சூனான முறை இப்போதில்லை. ஆகவே இது மிகவும் சாதாரணமாக நடக்கும் ஒரு காரியம். ***

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அந்த வார்த்தையை ‘எக்ஸ்பஞ்ச்’ பண்ணுகிறேன். அது பத்திரிகையில் வாக்கூடாது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதற்கொரு வயதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், இந்து சமுதாயம் அழிந்துவிடும். நிர்ப்பந்தம் என்பது ஒரு சமூகத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. மற்ற சமூகங்களுக்கு நிர்ப்பந்தமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிருந்தால், நம்முடைய மதம் கடினித்துவிடும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, நிர்ப்பந்தம் எந்த சமுதாயத்திற்கு இருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீர்பற்றிச் சொன்னார்கள். பல தடவையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். திருச்சியிலுள்ள சாராயம் காய்ச்சும் தொழிற்சாலையின் கழிவு நீரைக் கொண்டுபோய் வாய்க்காலில் விட்டு, அது காவிரியில் போய்க் கலக்கின்றது. அதனால் ஜனங்களுடைய சுகாதாரம் பல விதங்களில் கெட்டுவிடுகிறது. ஜனங்களின் சுகாதாரத்தை பாதிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அது விவசாயத்தையும் பாதிக்கிறது. இதை வெகு நாளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இதை உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஈரோட்டில், பள்ளிபாளையத்தில் பேப்பர் மில் இருக்கிறது. அந்த மில்லின் கழிவு நீர் காவிரியில் வந்து சேருகிறது. அதனால் ஆற்றிலுள்ள மீன்களெல்லாம் செத்துவிடுகின்றன. இப்படி மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள் இருக்கும் இடத்தில், புனிதமான நீரிலே, மக்கள் உபயோகிக்கும் நீரிலே இப்படிப்பட்ட கழிவு நீர் சேர்வதால், நல்ல தண்ணீர் கெட்டு, தொத்த நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், அவைகளையும் தடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும். நீர் வசதி, படுக்கை போன்றவற்றால் அதிகம் ஏற்படுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் யாத்திரிகர்கள் மூலமாகத்தான் ஜாஸ்தியாக வருகின்றன. எனவே ஸ்ரீரங்கம் போன்ற ஊர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மருத்துவ மனைக்குக் கூடுதலான பணத்தை ஒதுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அது குறித்து இரண்டு விதமான கருத்து இருக்கிறது. திருவிழாக் கூட்டம் அதிகமாக வருகிற இடத்தில் வியாதி உண்டாகிறதென்றும், அதனால் வியாதி பரவுகிறதென்றும் கருத்து இருக்கிறது. அதனால் திருவிழாக்களுக்கு அதிகமான கூட்டம் வராமலிருக்க பகுத்தறிவு பிரச்சாரம் செய்து, இப்படிப்பட்ட வியாதிகள் பரவுவதைத் தடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : திருவிழா வேறு; யாத்திரிகர் கூட்டம் வேறு.

1974 ஆகஸ்ட் 1]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருவிழா எங்கே நடக்கிறது? யாத்திரிகர் ஸ்தலத்திலேதான் நடக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : திருவிழா கிராமங்களில் என்றாவது ஒரு நாள் தான் நடக்கிறது. ஆனால் யாத்திரிகர்கள் தினமும் வந்து போகிறார்கள். அந்த மாதிரி இடங்களில் நல்ல முறையில் சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

6-10
பி.ப.

* THIRU A. P. JANARDHANAM : Hon. Chairman, some cynic stated, “The art of medicine is based upon conjecture and develops by murder”. The way some of our quacks behave, I think, is cent per cent correct. Our people are exposed daily to charlatans who masquerade as doctors and with half-knowledge, they literally plunge them into greater sickness and greater sorrow. Much was expatiated about the Siddha theory and the Siddha system by my hon. Friend Thiru Masilamani. But, for this Siddha system, you should have very good trained experts, since there are any number of burnings...there are things you should burn thousand times, sixty times, 70 times or 100 times. (புடம் வைப்பது.) In fact, the half quacks do not go through all these processes. The use of metals is there and if they do not use it well, they literally destroy your teeth and they destroy your intestines. A quack nearly ruined my system and I am speaking from personal experience. He gave me Rajabhasbam with the result my intestines got riddled and riddled. Now my stomach has become very much incapacitated. Not only that. Our people in innocence take so many things. For so many years, it has been dinned into their ears that for asthma, they should have black monkey's blood and for T.B. they should take cat's flesh and so many other things. Even in Egyptology, — aside from the heat of politics, I go on reading books about medicine—the folklore is very, very abominable. They have crushed beetles and made medicines from the tiger's paws and so many things. Day in and day out, these people come out and somebody mutters some ‘mumbo jumbo’ and says that he has cured everything. Our people have been literally thrashed, thinking that they are possessed of some devil. All these things go on in our villages even now. We have to cleanse every system and remove the charlatans. The Unani system has its own beauties. Especially for virility and vitality, the Unani system has something to offer

[1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. P. Janardhanam]

and these things are very, very sweet and we can go on taking those halwas. Homoeopathy has its centre in Calcutta. In India, especially, homoeopathy thrives and we have something there. Dr. Hahnemann and other experts have given their lives for it. The trouble comes only when the half-baked people misuse everything. The Ayurveda system is purely based on herbs. As far as I know, it is the least harmful, because it is made out of herbs, roots and fruits. You have then the Pilichi system in Malabar and there they rely on oils and even our President goes there to Kottakkal to have rejuvenation and to live for 100 years. They believe so and so many are here. But the one thing that the Government should do is the cleansing of the atmosphere and the encouraging of the research students. Ninety per cent of our people go to hospitals for minor ailments. Why not we put up an expert committee consisting of eminent doctors in all fields and prepare 30 standard medicines and make those medicines reach every home? Ninety per cent of the hospitals are crowded because of that. When my hon. Friend Thiru Damodaran said about Cuddalore hospital, I was reminded of hospitals everywhere in the districts and in the rural centres. If you make surprise checks, the things are very, very abominable, I have to say, Sir. Some years back, my car crashed near Coimbatore and I had a bump on my chest and I was hospitalised in Coimbatore hospital. That night I saw the spectre of a patient walking with a gas cylinder. Not only that. When I went for easing myself, the latrine was so abominable that I literally belched. We are all jail-goers repeatedly. You know we politicians go to jails. I have gone to jail nine times and I do not know how many times I have in store. I went to the Madras Jail in 1965. One fine night, we were all bundled into the Madras Jail, and along with Anna, I was there. The very first day these people from the hospital came with some bottles, having some blue, red and other coloured liquids and for any ailment, some medicine from those bottles was given to us. Not only that. We were paraded to stand in a line and they went on jabbing the anti-cholera vaccine and there was no sterilisation or anything like that. One wonders how we survive all these things, with all the rampant adulterations. So many things are getting adulterated and even penicillin is adulterated. In Western countries and in decent societies, these things are unthinkable. All

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. P. Janardhanam]

people are preying upon the gullibility of these masses and even in the highest ranks, adulteration, the worst kind of social evil, has crept in. We should have checks upon all these things. Not only that. The Hon. the Health Minister is very intent on propagating the Family Planning system. Tamil Nadu has justly taken a high place in that. The Family Planning propaganda should go on relentlessly, remorselessly and vigorously because, however much we produce, however much we get aid and however much loans we obtain, everything is gobbled by these infants filling the cradles, which seems to be the greatest cottage industry India has, because we are unbeatable by anybody in our fertility. So, we should put a stop to the increase in the number of mouths. What a gap between rhetoric and record? The communities are being blamed, religion is being dragged and all that. This is an economic necessity. For our mere survival, we have to restrict the growth of population. I am speaking from my own personal experience. My father produced 15 children. I used to bang him saying “You have done that. Now we are suffering, being poor”. It is natural that in a family if so many mouths come up, the younger children suffer very much. Not only that. Yesterday in Madurai our Hon. Health Minister was very adamant and he recommended to the Government to bring in a Statute fixing the age limit for marriage as 24 for males and 21 for females. He pleaded for that and it is very correct. This sort of thing must catch up everywhere. But thanks to the self-respect propaganda in Tamil Nadu and the propaganda we did, as my hon. Friend Thiru George Komagan said—we acted, we wrote and we spoke—we are able to make some ground. But, even here, we faced some opposition from some quarters. In fact, a movement should be started for that also, namely, late marriage. Then alone, our country will have some basis for salvation. We hear of so many things like air pollution. In the wake of the industrial advancement, new diseases are coming and there are psychic medicines. My hon. Friend Thiru S. T. Adityan was speaking about the psychological treatment and about his experience in Palayamkottai hospital. I think that the doctor-psychology works very much. Everyday the doctor should meet the patient and say to him “You are becoming better and better” and he must make the patient feel so. We are all children in the hands of the doctor. I have seen doctors who

[1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. P. Janardhanam]

and these things are very, very sweet and we can go on taking those halwas. Homoeopathy has its centre in Calcutta. In India, especially, homoeopathy thrives and we have something there. Dr. Hahnemann and other experts have given their lives for it. The trouble comes only when the half-baked people misuse everything. The Ayurveda system is purely based on herbs. As far as I know, it is the least harmful, because it is made out of herbs, roots and fruits. You have then the Pilichi system in Malabar and there they rely on oils and even our President goes there to Kottakkal to have rejuvenation and to live for 100 years. They believe so and so many are here. But the one thing that the Government should do is the cleansing of the atmosphere and the encouraging of the research students. Ninety per cent of our people go to hospitals for minor ailments. Why not we put up an expert committee consisting of eminent doctors in all fields and prepare 30 standard medicines and make those medicines reach every home? Ninety per cent of the hospitals are crowded because of that. When my hon. Friend Thiru Damodaran said about Cuddalore hospital, I was reminded of hospitals everywhere in the districts and in the rural centres. If you make surprise checks, the things are very, very abominable, I have to say, Sir. Some years back, my car crashed near Coimbatore and I had a bump on my chest and I was hospitalised in Coimbatore hospital. That night I saw the spectre of a patient walking with a gas cylinder. Not only that. When I went for easing myself, the latrine was so abominable that I literally belched. We are all jail-goers repeatedly. You know we politicians go to jails. I have gone to jail nine times and I do not know how many times I have in store. I went to the Madras Jail in 1965. One fine night, we were all bundled into the Madras Jail, and along with Anna, I was there. The very first day these people from the hospital came with some bottles, having some blue, red and other coloured liquids and for any ailment, some medicine from those bottles was given to us. Not only that. We were paraded to stand in a line and they went on jabbing the anti-cholera vaccine and there was no sterilisation or anything like that. One wonders how we survive all these things, with all the rampant adulterations. So many things are getting adulterated and even penicillin is adulterated. In Western countries and in decent societies, these things are unthinkable. All

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. P. Janardhanam]

people are preying upon the gullibility of these masses and even in the highest ranks, adulteration, the worst kind of social evil, has crept in. We should have checks upon all these things. Not only that. The Hon. the Health Minister is very intent on propagating the Family Planning system. Tamil Nadu has justly taken a high place in that. The Family Planning propaganda should go on relentlessly, remorselessly and vigorously because, however much we produce, however much we get aid and however much loans we obtain, everything is gobbled by these infants filling the cradles, which seems to be the greatest cottage industry India has, because we are unbeatable by anybody in our fertility. So, we should put a stop to the increase in the number of mouths. What a gap between rhetoric and record? The communities are being blamed, religion is being dragged and all that. This is an economic necessity. For our mere survival, we have to restrict the growth of population. I am speaking from my own personal experience. My father produced 15 children. I used to bang him saying “You have done that. Now we are suffering, being poor”. It is natural that in a family if so many mouths come up, the younger children suffer very much. Not only that. Yesterday in Madurai our Hon. Health Minister was very adamant and he recommended to the Government to bring in a Statute fixing the age limit for marriage as 24 for males and 21 for females. He pleaded for that and it is very correct. This sort of thing must catch up everywhere. But thanks to the self-respect propaganda in Tamil Nadu and the propaganda we did, as my hon. Friend Thiru George Komagan said—we acted, we wrote and we spoke—we are able to make some ground. But, even here, we faced some opposition from some quarters. In fact, a movement should be started for that also, namely, late marriage. Then alone, our country will have some basis for salvation. We hear of so many things like air pollution. In the wake of the industrial advancement, new diseases are coming and there are psychic medicines. My hon. Friend Thiru S. T. Adityan was speaking about the psychological treatment and about his experience in Palayamkottai hospital. I think that the doctor-psychology works very much. Everyday the doctor should meet the patient and say to him “You are becoming better and better” and he must make the patient feel so. We are all children in the hands of the doctor. I have seen doctors who

34 'மருத்துவம்', 'மக்கள் நலவாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

1974 ஏப்ரல் 1]

[Thiru A. P. Janardhanam]

simply snarl at us. It is not correct psychology. I think in our Medical Colleges, patient—Psychology should be made a subject. Poor and illiterate patients believe that the doctor will cure their ailments. The doctors should not shatter their hopes by their behaviour. The doctors should be very, very modest and they should explain to the patients about everything, just as we would explain to a small child. I may be an M.A. in History; but as far as medicine is concerned, I am a baby in the hands of the doctor. He should patiently explain to the patients everything. Therefore, patient psychology must be introduced in Medical Colleges. The doctors should be induced to go to villages where the real country lives.

6-20
ப.ப. My hon. Friend was saying, "There is no sophisticated equipment. How can the doctors go there for research?" But, the politicians should induce the doctors to go to the villages. For that, we should lead simple lives and show them the way. Let us show them the way and let us induce the doctors to go to villages. There are some doctors, I know, who are very missionary in their spirit. They would like to spend their days in villages. I know a signal doctor—I do not want to mention his name—who went deliberately to a hamlet, mixed with the villagers and taught them. The greatest missionaries in the world sought out very, very nasty places. Imagine Lambrine in Africa—there Schweitzer went and induced the people so much that they gulped up the ointment given to them. They were so ignorant. We know the wretched condition in which Father Damien got leprosy and laid down his life. Not only that, I am talking of the miracles of veterinary doctors going to Africa. I have read books. What is the physic dose for an elephant? It is six gallons of linseed oil. George Sava, that excellent surgeon, has written books—"Surgeon's knife" and other books. They contain details of the very missionary zeal they had got. They have gone to far-off places—language is not known, civilisation is not known, not even the remotest elements of the modern necessity had come through. In my place, Vellore, Dr. Ida Scudder, with barely two nurses, started an institution under a banyan tree and to that place so many patients come. It was referred to here by my hon. Friend, Thiru Venkateswara Dikshidar. Dr. Somerwell at Tiruppathur was

1974 ஏப்ரல் 1] [Thiru A. P. Janardhanam]

an expert with missionary zeal. That missionary zeal must be inculcated in our doctors. The Hon. the Minister for Health should it upon him, convene camps, and tell the doctors that they should go there, that they would be amply rewarded and that the greatest reward, is the benefaction of seeing that innocent lives are saved. Thank you, Sir.

திரு. எஸ். ஜெயசாம் ரெட்டியார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நோம் அக்ஷயாபிவிட்டதால் சுருக்கமாகவே சில கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலம் மக்கள் நலவாழ்வுத் துறையில் மற்ற மாநிலங்களைவிட பல ஆண்டுகளாக சிறந்த முறையில் இருக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆயினாலும் இன்னும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக சென்னையிலுள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி அல்லது வேலூரிலுள்ள ரிஷி ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றால், நன்கு கவனிப்பார்கள், நோய் தீரும் என்று கொமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் நினைக்கின்றார்கள். ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரி வையிட ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில்தான் அதிகமாகக் கவனிப்பார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருப்பது, மாவட்டத்தில் இருக்கும் வேறு எந்த ஆஸ்பத்திரியும் நல்லதல்ல என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த எண்ணத்தைப் போக்கும் வகையில், மாவட்டங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளிலும் அதிக வசதிகளையும் சிறந்த கருவிகளையும் வைத்து, அவர்களெல்லாம் சென்னையை நோக்கி வருகின்றதை நிறுத்தி, அங்கேயே நல்ல முறையில் வைத்தியத்தைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் சித்த வைத்தியத்தையப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதன்பேரிலே நமது மக்களுக்கு இன்னும் வேண்டிய அளவிற்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. எனக்கு வேண்டிய ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். அவரிடம் யாராவது போய், 'உடல் நலம் சரியில்லை. எனக்கு ஊசி போட வேண்டும்' என்று சொன்னால், 'வேறு டாக்டரிடம் போய்ப் பாருங்கள்' என்று சொல்லிவிடுவார். அந்த அளவிற்கு கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் ஊசி போட்டால்தான் நோய் தீரும் என்ற ஒரு தவறான நம்பிக்கை, எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்போது கிராம மக்களுக்கு வசதியாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து நன்றியத்திலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்று இருக்கின்றது. இது ஒன்று மட்டும் போதாது. இன்னும்கூட ஒன்று இருக்கவேண்டும்,

[திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்] 1974 ஏப்ரல் 1]

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையிலும், ஏனென்றால் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பத்து பதின்மூன்று மைல் தூரத்திற்கு இருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் சென்று வைத்திராச் செய்து கொள்வது என்றால், கிராம மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டு இருக்க வேண்டும். அதிலும் ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் இரண்டு ஆண் டாக்டர்கள் இருப்பதைவிட ஒரு ஆண் டாக்டரும் ஒரு பெண் டாக்டரும் இருக்க வேண்டும். இதை ஒரு நண்பர் சொன்னார். அதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். அடுத்து, என் வாழ் நாளிலேயே ஏற்பட்ட அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். மதுரை ஆஸ்பத்திரியில் நான் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோது, பெரியம் எக்ஸ்பே எடுக்க வேண்டுமென்று என்ருக்குப் பெரியம் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் எக்ஸ்பே எடுப்பதற்குள் மின்சாரம் நின்றுபோய் விட்டது. டாக்டர்கள் மறுநாள் எக்ஸ்பே எடுத்துக்கொள்ளலாம், இன்றைக்கு இவ்வளவுதான் என்றார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒவ்வொரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலும் ஒரு பெரிய ஜெனரேட்டர் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி வைத்திருந்தால், இப்படிப்பட்ட எமெர்ஜென்சி ஏற்படும்போது, அதை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். இடையூறு இல்லாத நிலைமை ஏற்படும். எனவே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, டாக்டர்களுக்கெல்லாம் சர்டிபிகேட் ஊழியர்களைப் போல் என்னைவியல் ஸர்வீஸ் என்று அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது டாக்டர்கள் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில், அரசாங்கத்தின் செலவிலே ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 30 அல்லது ரூ. 30 ஆயிரம் செலவழித்து அவர்களை டாக்டர்களாகப் பயிற்றுவிக்கின்றார்கள். ஆனால் படித்துவிட்டு வெளியே வந்தவுடன் அந்தச் சேவை உணர்ச்சியை அவர்கள் பெற்றிருப்பதாகவே தெரியவில்லை. மக்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்களே, நாம் ஸ்ட்ரைக் செய்தால் அவர்களை யார் கவனிப்பார்கள் என்ற எண்ணமே இல்லாது, பொறுப்பற்ற தன்மையில் அடிக்கடி ஸ்ட்ரைக் செய்கின்றார்கள். இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்காக அவர்களுடையெல்லாம் என்னைவியல் ஸர்வீஸ் என்று மாற்றி, ஸ்ட்ரைக் செய்யக் கூடாத நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன், நமது டாக்டர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஸ்டாப் வரையில் செலவழித்து பயிற்சி கொடுக்கிறோம் என்று. அதிலே பலர் அமெரிக்காவிற்குப் போய்விடுகின்றார்கள். குறைந்தது இந்தியாவிலிருந்து ஏறாபிராம் போராவது. வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள் என்று அந்தப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அமெரிக்கா

1974 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்]

விலே ஒரு டாக்டரை உருவாக்க வேண்டுமானால், பல ஸ்ட்ரடாலர்கள் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்று இங்கேயிருந்து போகின்றவர்களைக் கவனமாக எடுத்துக்கொண்டு விடுகின்றார்கள். இதனால் நமக்கு அவர்களுடைய சேவை கிடைக்காது போய்விடுகிறது. எனவே இனி இந்த டாக்டர்கள் வேறு சேவை கிடைக்காது போய்விடுகிறது. இங்கே படித்துவிட்டு நாடுகளுக்குப் போவதற்கு விஸா கொடுக்கக்கூடாது. இங்கே படித்துவிட்டு இங்குள்ள மக்களுக்குப் பணி செய்ய விரும்பாமல் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று அமெரிக்காவிற்குப் போகின்றார்கள் என்றால், மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி, அவர்களுக்கு விஸா கொடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஃபேமிலி ப்ளானிங் சம்பந்தமாக திரு. வெங்கடேஸ்வர தீபகிதர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதில் உண்மையில்லை என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கோட்டா முறை இருப்பதால், எப்படியாவது அதை முடிக்க வேண்டும் என்று எந்த ஆகையோ எப்படியோ பிடித்துக்கொண்டு வந்து முடித்துவிடுகின்றார்கள். அரசாங்கத்திற்குக் கேட்ட பெயர் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஒரு பத்து அல்லது பதின்மூன்று விகிதம் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி ஏற்படாமல் பார்க்குதுக்கொள்ள வேண்டும். கோட்டாவில் குறைந்ததுவிட்டாலும்கூட பரவா யில்லை, ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு விளைவிக்கக்கூடிய தவறுகள் நடந்து கொண்டு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்வாழ்வுத் துறை மேலும் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். காரணம் மக்களுக்கு மிக அதிகமாகப் பயன்படுகிற துறை இது. இது மேலும் மேலும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. ஜனார்தனன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே, கலப் மாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சில ஸ்டாண்டர்டு மருந்துகள்—தலைவலி, சளி போன்ற உபாதைகளுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய சில ஸ்டாண்டர்டு மருந்துகளை நல்ல முறையில் விநியோகப்படுத்திவிட்டால், அதற்காக அவர்கள் டாக்டரைத் தேடி அலைவ வேண்டியிருக்காது. ஆகவே அதையும் அரசாங்கத்தார் செய்ய முடிந்தவர்கள். அவர்கள் இதைப்பெல்லாம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

30
பி.ப.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்தில், நூற்றுக்கு 70 பேர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள், கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கு 30 பேர்கள் நகரங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் போதுமான வைத்திய வசதி கிடைக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் இருப்பவர்களுக்கு இப்போதான் வைத்திய வசதி பெரிது கொடுக்க முயற்சித்து வருகிறோம். குறிப்பாக, அமைச்சரவர்கள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நமது மாநிலத்தில் உள்ளன. இந்த 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், 7 யூனியன்களில் மட்டும் இரண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன. மற்றபடி 2 யூனியன்களில் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் இல்லை. மீதமுள்ள யூனியன்களிலெல்லாம் ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு நல் வாழ்வு நிலையம்—அதாவது பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் உள்ளது என்று குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைச் சரிப்பாணியம், ராசிபுரம் ஆகிய இந்த இரண்டு யூனியன்களில் தேவையில்லை என்று விடப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது ஏன் அங்கு இல்லை என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ராசிபுரம் ஒன்றியத்தில் ஒரு இடத்தில் இதனை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஊரைக் குறிப்பிட்டு மருத்துவ மனை கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அந்த ஒன்றியத்தில் மக்கள் அதிகம் இருக்கிற மற்றொரு பகுதியில் கட்டவேண்டுமென்று கோர்ட்டு வரை சென்றிருக்கிறார்கள். இதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் தலையிட்டு சமாதானம் பேசி பின்னாநல்லூர்—குஞ்சாமிப்பாளையம் என்ற இடத்தில் ராசி புரத்திற்கு 6, 7 மைல் தொலைவில் உள்ள இடத்தில்—தொடங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு நடக்கிறது. மற்றொரு ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு ஊர்கள் தகராறு செய்து, ஒன்றிய பிளாக் அலுவலகக் கட்டிடம் ஒரு இடத்திலும், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் மற்றொரு இடத்திலும் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, எந்த இடத்தில் எதை அமைப்பது என்று தீர்மானிக்காத காரணத்தினால், அது நின்று போயிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: திரு. ஜெயராம் மெட்டியார் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தொடக்க சுகாதார நிலையங்களில் ஒரு ஆண் டாக்டரோடு கூட ஒரு பெண் டாக்டரும் இருப்பது நல்ல உபயோகமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் சொன்னது எளிது தான், ஆனால் செய்யும் போது நிதிப் பற்றாக்குறையற்ற கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடும். நான் நிதிப் பற்றாக்குறையை அறியாமல் சொல்கிறதாக்கச் செய்த வேண்டாம். முயற்சி குறையாக் கூடாது என்று நான் நான் சொல்கிறேன். எவ்வளவு

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

துரிதமாக முடியுமோ, அவ்வளவு துரிதமாக, கல்வித் துறைக்கு எவ்வளவு தாராளமாக நிதி கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவு தாராளமாக, இந்த சுகாதாரத் துறை, மருத்துவத் துறை, கவனிக்கப்படவில்லையென்று என் மனதில் படுகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நிதித் துறையை வைத்திருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள்—என் மனதில் பட்டதைச் சொல்கிறேன்—கொஞ்சம் தாராள மனது காணிக்க வேண்டும். சுகாதாரத் துறைக்கும், மருத்துவத் துறைக்கும் போதுமான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். குறிப்பைப் படித்தாலே தெரிகிறது. முக்கியமான விஷயத்தில் கூட நிதிப் பற்றாக்குறையினால் நிறைவேற்றப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கைவிடப்படவில்லையென்றாலும்கூட, நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நேற்று ஒப்பு நாளாக இருந்ததால், சுகாதார, மருத்துவ சம்பந்தமான அறிக்கையைப் பூராவும் நான் படித்தேன். நல்ல முயற்சி எடுத்திருந்தாலும்கூட, நிதிப் பற்றாக்குறையினால் இந்த வருஷம் செய்ய முடியாமல் பல முக்கிய பிரச்சினைகளை ஒத்தி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நாம் செய்யும் உதவியோடுகூட, அதில் பிரச்சாரமும் தேவைப்படுகிறது. இப்போதுள்ள பிரச்சாரம் போதாது. பலமான பிரச்சாரம் வேண்டும். இதை அரசாங்கத்தால் மட்டும் செய்ய முடியாது. மற்றவர்களும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில், எந்தக் கிராமத்தில் துறைமுகமும், கிராமத்திற்குள் போதுமான தூற்றும் இடங்கேறு. கிராமத்தில் உள்ளவர்களைப் பெரும்பாலும் கிராமத்தில் துறையும் பருகுகலில் நான் மலம் கழிக்கிறேன். இதை நிறுத்துவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை யோசிக்க வேண்டும். மலம் கழிக்கும் தனி இடங்களை அவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுத்து, இப்படி துறைமுகங்களில் ஆபாசம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாம் முயற்சிக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கத்தை மீட்டும் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. போது ஜன சேவைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் அரசியல்வாதிகள், சமூக சேவகர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை நிவர்த்திக்க வேண்டும். சமுதாயம் முன்னேறி வருவதில் இது முக்கியமான ஒரு காரியம்.

அடுத்தபடியாக, மலேரியா ஒழிப்பு சம்பந்தமாக வெகு நாட்களாக கிராமத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தி வந்தோம். இப்போதுதான் நகரத்தில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம். சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம். நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

1974 ஏப்ரல் 1

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில், குறிப்பாக சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தங்குமா சர்க்கார் எஸ்டேட்டில் கொசுவை ஒழிக்க முடியுமா? வரஷம் 12 மாதமும் இருக்கிறதே. அந்த இடத்தில் இருவல்லிக்கேணியில் போய்ப் பார்த்தால், அங்கே கொசு கிடையாது. அங்கு சர்க்கார் எஸ்டேட்டில் மட்டும், காவம் நதி பக்கத்தில் இருக்கிறதெல்லாம் எவ்வளவு தெரியவில்லை, 12 மாதமும் கொசு இருக்கிறது. எல்லோரும் புகார் கூறுகிறார்கள். இதை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு கொளத் தொல்லே இருப்பது தெரிந்தும், அந்த இடத்தில் நான் வீடுகள் கட்டிவிடுங்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : காரணம் வசதிகள் தான். சட்ட சபைக்கு வரம் போக வசதியாக இருப்பதனால்தான் விரும்புகிறார்கள். இவ்வில் நான் கிட்ட போட்டுக்கொண்டு படித்தால், கொகா கலீக்டுன் இருந்து படிக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எங்கதான் எஸ்டேட்டிலும் டி.டி.டி. அடித்து கொஞ்சை ஒழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பக்கிஷ்ஜராம் கால்வாயிலும், கூவத்திலும் கொகா உற்பத்தி இல்லாமல் இதற்கு வேண்டிய மருந்துகளைத் தெவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரலில் ருந்துதான் சென்னையில் மலேரியா ஒழிப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷமாக நடக்கிறது. ஆகையினால்தான் இந்தக் கொக்ட் தொகை இன்னும் ஒழியாமல் இருக்கிறதென்று நீனைக்கிறேன். இதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்து, சீக்கிரமாக கொகவை ஒழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமத்தில் தப்பிடிவு செய்யவதற்கு ஸ்காலர்ஷிப்ஸ்களை கிராமப் பஞ்சாயத்தினுள் நியமித்திருக்கிறோம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகவும் குறைவு. வாயில்லாப் பூச்சிகளைப் போன்று ஏதோ கிராமத்திற்கு ஒழிசுவர் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்டிகைத் செய்யவும் முடியாது. ஒழிசுவர் தான் இருக்கிறார்கள். அபாங்கம் அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 60 ரூபாய். அவர்களைப் பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்று கணக்கில் எடுத்து மாதம் 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தான் பூராவும் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அவைக்காரர்கள் இதைத் கவனமாகக் குறிப்பிட்டுத்து, இதில் அபாங்கம் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு பஞ்சாயத்தில் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் விருப்பினாலும், அபாங்கத்தின் மத்திய இன்றைக்கு குறுக்கே நிற்கிறது. ஒரு சுகாதார ரிப்பர்திக்கு, ஸ்காலர்ஷிப்ஸுக்கு சம்பளம் 60 ரூபாய் என்று இருப்பதை,

1974 அப்துல் 11

[திரு. கே. ராஜாசாமி]

100 ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுக்க விரும்பினாலும் முடியவில்லை. ஆகையினால் பஞ்சாயத்தில் வேலை செய்யும் கிராம சுகாதார சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் குறைந்த பட்சம் 100 ரூபாயாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளிக் குழந்தைகள் நல்வாழ்வு சம்பந்தமாக பேரவையில் அமைச்சரவர்கள் சொன்னது எனக்கு மகிழ்ச்சியாகக் கொடுத்தது. பெற்றோர்கள் வருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்து விட்டால், அதை வைத்து எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் 'செக் அப்' பண்ண வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இது நல்ல ஏற்பாடு. இதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ட்ரிபிள் இன்ஜெக்ஷனை எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் போடுவதற்கு அதிகச் செலவு ஆகாது. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் 'ஆண்டி போலியோ' இன்ஜெக்ஷனும், ட்ரிபிள் இன்ஜெக்ஷனும் கண்டிப்பாகப் போட வேண்டும். இதற்கு எவ்வளவு செலவானாலும், இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக இன்ஜெக்ஷன் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துக் கலப்படம் பற்றி அதிகமான கேஸ்கள் பிடித்து, தண்டனைக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் பெரிய தீங்கு. மருத்தில் கூட கலப்படம் ஏற்படுகிறதென்றால், நாம் என்ன செய்யலாம்? இன்னொன்று போடக்கூடிய மருந்துகளில் கலந்து விடுகிறார்கள். விவசாயத்தில் பயிர்களுக்கு உபயோகப்படும் புச்சிக் கொல்லி மருந்துகளில் கலந்து விடுகிறார்கள் என்று பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மருந்தில் மாத்திரமல்ல, வெள்ளைப் புழு விற்கு பச்சை வர்ணம் பூசி, பச்சைப் புழு என்று விற்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : மருத்துகனின் கலப்படம் செய்யப்படுவது எப்படியும் நிகரப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் இதில் முனைப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வண்டும். இதற்கான ஸ்ராவை ஏற்படுத்துவதற்கும், அவர்களைக் கொண்டு சீரோதனை செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்து, கலப்படம் செய்பவர்களின் துறையான தண்டனை விதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் காங்கிரஸ்.

சூழிநீர் சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் ஏராளமாகச் செய்ய 6-40
வண்டியாதாக இருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கம் இருப்பதால், நான் பி.
5-ரை கூறிய பேசுவதாகக் கருத வேண்டாம். இன்னும் 4,960 கிராமங்களில்
பந்தக் சூழிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. ஒரு கிராமம் என்று எடுத்துக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

கொண்டால், அதில் இரண்டு மூன்று ஊர்கள்கூட அடங்கியிருக்கின்றன. அம்பாநி 11,814 ஊர்களில் இன்றையதினம் குடிநீர் வசதி இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்கள் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டுதான் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன். பல நகரப் பஞ்சாயத்துகளில் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யப் பட்டும், பணம் வசூல் செய்யும், குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. அதற்கான ஏற்பாடு எதுவுமே செய்யப்படாத நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. என்னுடைய சொந்த ஊரான திருமங்கலத்தில் கூட, இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்து, பணமும் கட்டி இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ வசதி சம்பந்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள 8 மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் சேர்த்து 1,015 மாணவர்கள் புதியதாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் 900 பேர் ஒவ்வொரு வருஷமும் டாக்டர்களாகி வெளியே வருகிறார்கள். அவர்களில் 300 பேருக்குத்தான் அரசாங்கத்தின் மூலமாக வேலை அளிக்கப்படுகிறது என்று வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுவதுபோல் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லோருக்கும் அரசாங்கத்தில் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. நல்ல முறையில் அவர்களை நாம் டாக்டர் களாக்கி விட்டால், அவர்கள் எங்கேயாவது போய்ப் பிழைத்துக்கொள்வார்கள். அரசாங்கத்தின் உத்தியோகத்தைத்தான் எதிர்பார்த்துப் படிக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அதற்காக மாணவர்கள் சேர்ப்பதன் தொகையைக் குறைத்தி விடக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பேரவையில் யாரோ ஒருவர் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருக்கக் கூடிய வசதியை எந்தக் காரணம் கொண்டும் குறைக்க வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் அந்த எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கருதுவது போல் ஒரு எண்ணம் தவிர வருகிறது. அது உண்மையில், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு எந்த அளவில் தாமதமான பயிற்சியைத் தர முடியும் என்பதைக் கணக் கிட்டு, முதலில் கருத்துத் தெரிவித்தவர் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசாரி முதலியார் அவர்கள். ஆம், ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இப்படி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது, இன்றைய தினம் இருக்கின்ற இடவசதி, மற்ற ஏற்பாடுகள் எல்லாம் 815 மாணவருக்குத்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால், அரசாங்கத்திற்குத்தான் அது லாபம். தமிழ் நாட்டில் உள்ள மாணவர்கள் அதிக அளவில் வேண்டுகோள் செய்து இடம் கேட்டு வருகின்ற நிலையில் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல. இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, 1,000 பேருக்கு வசதி உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் 2,000 பேருக்கு கிச்சை அளிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. 500 பேருக்கு மட்டும் வசதி உள்ள இடங்களில் 700 பேர் வந்து இருக்கின்றன. 500 பேருக்கு மட்டும் வசதி உள்ள இடங்களில் 700 பேர் வந்து விட்டால், எப்படியோ செய்து கொடுக்கிறோம். படுக்கை வசதி இல்லையென்றால், கீழே படுத்துக் கொள்கிறேன், பாயில் படுத்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். திடீரென்று ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. எப்படி ஆஸ்பத்திரியில் நோயாளிகளைச் சேர்க்க முடியாது என்று சொல்லாமல் கிச்சை கொடுக்கிறோமோ, அதே போல் இந்த மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷன் எண்ணிக்கையிலும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படியோ 1,015 மாணவர்களைச் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்து விட்டோம், அதைக் குறைக்க வேண்டாம், அவர்கள் எப்படியோ படித்து வரட்டும், எப்பொழுது நிதி வசதி இருக்கிறதோ அப்பொழுது அந்தக் கல்லூரிகளில் இதர வசதிகளைச் செய்து தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் டாக்டர்களாகி இந்த மாநிலத்தில் தொழில் செய்ய விரும்புவோர் இங்கேயே செய்யட்டும்; இல்லாவிட்டால் வெளியே போய் தொழில் செய்யட்டும். அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று மீண்டும், மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நான் பேசியபோது, அரசு மருத்துவ மனைகளில் உள்ள படுக்கை வசதிகளின் எண்ணிக்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுது பார்த்தால், 10,353-லிருந்து 10,438 ஆக உயர்த்திருக்கிறது என்று இரண்டு வரிகளில், தனியாக ஒரு பாராவாகப் போட்டுச் சொல்லிவிட்டார்கள். இதை இவ்வளவு வாய்ப்பு நான் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இவ்வளவு வாய்ப்பு இருந்தும் கூட, ஒரு ஆண்டில் 85 படுக்கைகள்தான் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் கூட, ஒரு ஆண்டில் 85 படுக்கைகளாவது அதிகம் செய்திருக்கலாம் என்பது ஒரு 200 அல்லது 300 படுக்கைகளாவது அதிகம் செய்திருக்கலாம் என்பது எனது கருத்து. இந்த ஏப்ரலிலிருந்து, அதாவது வருகின்ற ஆண்டில் 400 முதல் 650 வரை அதிகம் படுக்கை வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷமே இதைச் செய்திருக்கலாம். சென்ற ஆண்டு

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

85 படுக்கைகள் தான் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் நிதி வசதி எவ்வளவுக்கு இடம் கொடுக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு படுக்கை வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு விஷயம் எனக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தாலுக்கா தலைநகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திப் பேசினேன். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் எக்ஸ்ரே போன்ற கருவிகள் அமைத்தும், ரத்தம், கோழை, மலம் இவைகளைப் பரிசோதிக்கவும் வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கூறினேன். அப்படிச் செய்தால், மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளில் கூட்டமும் நெரிசலும் குறையும் என்று எடுத்துக் காட்டினேன். அதை ஒப்புக்கொண்டு செயலாற்றியிருப்பதற்கு எனது நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் செய்தியை அரசாங்கத்தின் குறிப்பில் பார்த்தேன்.

அடுத்து, இந்திய மருத்துவ முறையைப்பற்றி நண்பர் திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் மிக வலியுறுத்திப் பேசினார். அது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். முன்பெல்லாம் இந்திய மருத்துவ முறையைப்பற்றிப் பேசினால், ஆங்கில முறையில் படித்து எம்.பி.,பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் கேலியாகவும் கிண்டலாகவும் பேசி வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒவ்வொரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலும் ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி, இந்திய மருத்துவ வசதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது உள்ளபடியே மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய நல்ல தொண்டு என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இது கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற 70 சதவீத மக்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடைப்பதற்கு வழி செய்ததாக இருக்கிறது. இந்த வைத்திய முறை வசதி எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். சித்த வைத்தியம் மட்டுமல்ல, ஆயுர்வேத முறையிலும், யுனானி முறையிலும் சிறந்த மருந்துகள் இருக்கின்றன. யுனானி மருந்தைப்பற்றிய பெருமையை அதைத் தொடர்ந்து உபயோகித்து வருபவர்களைக் கேட்டால், தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இந்த மூன்று முறைக்கும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஊக்கம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து அறிப்பிடுகிற இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி ஊக்கம் கொடுக்கின்ற போது, BIM படித்த டாக்டர்கள், நம்ம குறைவானவர்கள் என்று எண்ணிக் கொள்ளும்படியான நிலைமைக்கு விட்டுவிடக்கூடாது. பி.ஐ.எம். படித்தாலும் சரி, எம்.பி.,பி.எஸ். படித்தாலும் சரி, டாக்டர் தான். மக்களால் வரவேற்கப்படுகிறோம், அரசாங்கமும் நம்மை ஒரே சீராக ரெகக்னைஸ் செய்கின்றது என்ற எண்ணம்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அவர்களுக்கும் ஏற்படும் வகையில் சம்பளத்திலும் சரி, இதர வசதியிலும் சரி, எந்தக் குறையும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டு, அவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதே மாதிரி ஹோமியோபதி விஷயத்தில், அதற்கென்று தனிச் சட்டத்தை பி. பி. 6-50 இயற்றி, ஹோமியோபதி வைத்தியத்தைப் பாப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம். அப்படிச் செய்திருந்தும் ஹோமியோபதி முறை இன்னும் போதுமான முறையில் பரவவில்லை. இப்போதுதான் ஹோமியோபதி வைத்தியப் படிப்பிற்கு காலேஜ் வைக்க வேண்டுமென்று, இரண்டு காலேஜ்களை ‘ரெகக்னைஸ்’ செய்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் இருக்கின்ற காலேஜை நான் போய்ப் பார்த்து, அந்த காலேஜ் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்று எழுதிவைத்துவிட்டு வந்தேன். திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள கோள அரசாங்கத்தினுடைய யூனிவர்சிட்யோடு அந்தக் காலேஜ் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தது. அதை நான் கண்டித்து எழுதி, இந்த காலேஜ் நம்முடைய யூனிவர்சிட்யோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று எழுதி வைத்து விட்டு வந்தேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டு நமது அரசாங்கம் ‘ரெகக்னைஸ்’ செய்திருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. நேற்றுத்தான் நான் அதை இந்தக் குறிப்பிலே பார்த்தேன். என்னிடம் அவ்வளவு பரிந்து பேசியவர், அரசாங்கம் ‘ரெகக்னைஸ்’ செய்து விட்டது என்ற தகவலை எனக்குக் கொடுக்க வில்லை. இந்தக் குறிப்பிலிருந்து பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொண்டேன். சும்பிகோணம் ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்கெனவே ரெகக்னைஸ் செய்யப்பட்டுவிட்டது. இப்போது மதுரையில் உள்ள ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரியும் ‘ரெகக்னைஸ்’ செய்யப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இம்மாதிரி ஹோமியோபதி மருத்துவ முறையை ஊக்குவித்தால்தான், உண்மையில் எழை மக்களுக்கு வசதி கிடைக்கும். ஆகவே நல்ல முறையில் இவையெல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்த்துக்கொள்ளும் மாணவர்கள் தொகையைக் குறைக்க வேண்டாமென்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விராணம் நீர் வழங்கும் திட்டத்தைப்பற்றி தனியாக ஒரு பிரசாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் வருடத்தில் முதல் கட்டம் பூர்த்தியடைந்து விடும் என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பூர்த்தி அடைந்துவிடுமென்றிருந்த

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பெரியவில்லை. முதல் கட்ட பூர்த்தி எதோடு நின்றுவிடாது என்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் பூர்த்தியடைந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிங்ங் லைவ்வது தண்ணீர் வந்துவிடுமா? (அவையில் சிரிப்பு), இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்குள் வீராணம் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லக் கேட்பதில் சொன்னவாசிகளுக்கு மட்டுமல்ல, எங்களுக்கும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் வருமா என்பது இன்னும் கேள்விக்குரிய விஷயம். அன்று கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, குழாய் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தாமதத்தை நீக்கி சீக்கிரமாகச் சென்னை மக்கள் படும் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க வேண்டும், வீராணம் தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு அமைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசினுடைய 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கான மருத்துவத்துறை, நலத்துறை, குடிநீர் வாரியம், நகரமையுத் துறை, ஆகியவை குறித்து அவற்றினை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான கொள்கைகளைப் பற்றிய விவாதத்தை இந்த அவையிலே நிகழ்த்துவதற்கான குறிப்புகள் தந்து, அந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய மதிப்பீடுக்குரிய எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய சிறப்பான ஆலோசனைகளை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நலத்துறை எந்த அளவுக்கு சீர் செய்யப்படுகிறதோ, சிறந்த முறையில் பணியாற்றுவதற்கான வகையிலே ஊக்குவிக்கப்படுகின்றதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய நலவாழ்வு உறுதியாகும் என்ற எண்ணத்தோடு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், ஒவ்வொரு துறை வாரியாகவும், ஒவ்வொரு முனையிலும் கூட மிக உன்னிப்பாக இன்றைய தினம் இந்தத் துறை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. பல மாநிலங்களிலே உள்ளவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து காணுகின்ற போது, இங்கே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் பெரும்பாலான இடங்களிலே அமைக்கப்பட்டு, அவை சீராக இயங்குவதைப் பார்க்கின்ற போது, அதையும் பாராட்டுகிறார்கள். குடும்ப நலத்திட்டம் ஒருமுறைப்படுத்தப்பட்டு மக்களுடைய தொடர்போடு அந்த இயக்கம் நடைபெற்று வருகின்ற காரணத்தால், அந்தத் திட்டத்தைக் காணுகின்ற போதும் வரவேற்கிறார்கள். இந்த நலத்துறையோடு சேர்ந்து இயக்குகிற நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பிறந்த நாளுக்குக் கிடைத்த நன்கொடையில் தொடங்கி வைத்த கண் சிசிச்சை முகாம் பணியைக் காணுகின்ற போதும், வடக்கேயிருந்தும், பல மாநிலங்களிலிருந்தும் வருகின்ற அமைச்சர்கள் மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த கண் சிசிச்சைக் குழு ஒன்றினுடைய தலைவர் அவர்களும் கூட, இங்கே நடைபெறும் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

@

ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பெறுகிற திட்டத்தைப் பார்த்து இவ்வளவு விரிவாக மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு உலகத்திலே எந்த நாட்டிலும் நடத்தவில்லை என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதேபோல நம்முடைய மாநிலத்தில் நலத்துறையினுடைய பணி மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான வாயில்கள், அது அரசுத்துறையால் நோடியாகச் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, மாநகராட்சி மன்றம் மூலமாக இயங்குவதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஒன்றியங்கள், நகரமன்றங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாக நடைபெறுவதாக இருந்தாலும் சரி, நல்ல வகையில் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. அதேபோல நகரமையுப் பணியை நீங்கள் எடுத்துப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில்தான் டவுன் பிளானிங் என்பது பெருமளவில் நிகழ்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் ஒரு சில நகரங்களைப் பொருத்தவரையில்தான் அவை நல்ல வடிவு எடுக்கத்தக்க வகையில், அவர்கள் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும். இங்கே தமிழ்நாடு முழுவதுமே பரவலாக சிறு சிறு நகரங்கள், பேரூர்கள், பேரூராட்சிகள், அல்லது புதிய நகர அமைப்புகள் உருவாகி இடங்கள், இவைகள் நல்ல வகையாக உருவாகின்ற நிலையைப் பார்க்கலாம். இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதனுடைய பரப்பளவை நோக்கினால் அதிகமான சிறு நகர்கள் 10 மைலுக்கு ஒரு இடத்தில் ஒவ்வொரு சிறு நகரம்—அந்தச் சிறு நகரம் தேவையான வளர்ச்சிக்கான அடிப்படை பெற்று வளர்கிற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதுவும் கூடப் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு இன்றைய தினம் வளர்ச்சி வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குகிற திட்டத்தைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பை மிக இன்றியமையாதது என்று தெரிவித்தார்கள். 4,960 ஊர்களில் தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் 11 ஆயிரம், 12 ஆயிரம் ஊர்களில் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற குறிப்பையும் கூறி இவற்றை விசைவுபடுத்த வேண்டுமென்றார்கள். இது குறித்து அனைத்துப் புள்ளிவிவரங்களையும் நாம் தொகுத்து மத்திய அரசுக்கும் அனுப்பி அந்தப் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் இந்திய அரசு கடதனவி செய்வதற்கும், நிதியுதவி செய்வதற்கும் உறுதி கொடுத்த காரணத்தால்.

Mr. CHAIRMAN: Time is extended.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தண்ணீர் தேவைப்படும் கிராமங்களின் 15, 16 பட்டியல்களை மத்திய அரசிற்கு அனுப்பி அவர்கள் ஆக்சிலரேட்டட் (Accelerated Water programme) வாட்டர் புரோகிராம் (Accelerated Water programme) என்ற பெயரால் தந்த அந்தத் திட்டத்தின்படி அவர்கள் எவ்வளவு தொகை அளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டார்களோ அதைவிட இரண்டு மடங்கு நாம் இப்போது

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

போது நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். முதலாண்டு தமிழக அரசைப் பார்த்து எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நீங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு; அதற்கான நிதியை நாங்கள் தருகிறோம் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்தபோது 1-3/4 கோடி ரூபாய்க்கு—நான் சொல்வது ஏறத்தாழ—புள்ளிவிவரத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தால் நேரம் காணாது—1-3/4 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டு, அவர்கள் தாவேண்டிய அத்தொகையைக் கேட்டபோது 1 கோடி ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அடுத்த ஆண்டுக்கு, மறுபடியும் 1½ கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்ட நிலையில் “ஏற்கனவே 70 லட்சம் ரூபாய்க்கு நாங்கள் அதிகம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்; இந்த ஆண்டு 1½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், இந்த முழுத்தொகையையும் நீங்கள் தாவேண்டும்” என்று கேட்டபோது சென்ற ஆண்டு பாக்கியை இந்த ஆண்டு கணக்குக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி அந்த 70 லட்ச ரூபாய் செலவை மட்டுமே ஒத்துக்கொண்டு கொடுத்தார்களே தவிர, மேலும் 1½ கோடி ரூபாய் தமிழ்நாடு அரசு செலவிட்ட தொகையை அவர்கள் தருவதாகச் சொன்னபடி தருவதற்கு முன்வந்தால், அப்படி முழு அளவுக்குத் தருவதற்கு அவர்கள் முன்வந்தால் இதைவிட முனைப்பாக அந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுகின்ற ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கமுடியும்.

அதே போல் திருமங்கலத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன காரணத்தால் ஒரு விளக்கத்துக்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஆய்வு செய்வதற்காக தொகை போடப்பட்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் வரவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இன்வெஸ்டிகேஷன் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலம், 1-1/4 ஆண்டு காலமாகிறது. இன்வெஸ்டிகேஷன் நிறைவேறியதற்குப் பின்னர் அதற்கான திட்டத்தை எந்த முறையில் எப்படி நிறைவேற்றினால் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதையும் ஒரு நகரத்திற்குச் செய்யும்போதே வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் ஆய்வு செய்வதற்கும், அவைகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தால் போதுமான தண்ணீர் நிலையாகக் கிடைக்குமா என்பதை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும், அப்படித்திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற போது திருமங்கலம் நகரம் ஒரு ஆண்டுக்கு முதலீடு செய்த பணத்துக்கு எவ்வளவு திருப்பிக்கட்ட முடியும் (ரிடர்ஸிங் கபாசிட்யூ) என்பதையும், மெயின்டனென்ஸ்க்கு ஆகும் செலவினை ஏற்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டு கிராமங்களைக் கணக்கிட்டு, அதற்குப் பிறகு அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற அளவுக்கு தயாரிக்கப்பட்ட பின்னர், அதற்கு ஆகும் முதலீட்டை யார் கொடுக்கப்போகிறார்கள்,

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் உடனே கடன் தருமா, மத்திய அரசு வேறு ஏதாவது ஒரு வகையில் கடன் தருமா, இல்லையானால், தமிழக அரசு எந்த வகையில் கடன் வாங்கும் என்று பார்க்க வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால், எப்படியாவது கடன் வாங்கியாவது திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றுதான் நாம் விரும்புகிறோம். அப்படி நிறைவேற்றுவதற்கு மருநகராட்சி மன்றம் கடன் வாங்குவது போல, வாட்டர் போர்டு கடன் வாங்கலாமா என்று ஆலோசித்ததில் வாட்டர் போர்டு நோடியாகக் கடன் பெற முடியாது என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் நிதி எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு விரைவுபடுத்துவதில் இன்றைய நினம் ஊக்கத்தோடு செயல்படுகின்றோம். ஆனால் இன்றைக்கு ஏற்படுகிற தூதிரூபமும் மிகவும் வருத்தத்தக்க நிலை என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடன் கொடுக்கிற வாயில்களுக்கிட இந்திய அரசால் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அந்தக் கடன் வாயில்கள் அடைக்கப்பட்டதால், பொதுக்கடமைகள் நிறைவேற்றப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

விராணம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்தத் திட்டத்தை விரைவு பி. ப. படுத்துவதில் இடையிடையிலே சில தடைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழி முறையோடு அமைக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள், கருவிகள், அவைகளை இயக்குவதற்கான முறைகள் இவைகளில் மின்சார நெருக்கடி போன்றவற்றால் சில தடைகள் ஏற்பட்ட போது, அவைகளையெல்லாம் தவிர்க்கச் செய்து, அந்தப் பொறிகள் இயங்குவதற்கு வழி செய்திருக்கிறோம். மேலும், குறிப்பிட்ட பெரிய அளவில் தேவைப்படும் குழாய்களை ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வளவு தயாரித்துத் தாவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அதற்கான ஒத்துழைப்பெல்லாம் தரப்பட்டுள்ளது. என்றாலும், எதிர்பாராத சில நிலைமைகளின் காரணமாக, ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு குழாய்கள் தயாரித்து, இவ்வளவு நீளம், அந்தக் குழாய்கள் பொருத்தப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்த அளவினை விட சற்றுக் குறைவாகத்தான் நிறைவேறி வருகிறதென்று, சில நாட்களுக்கு முன்னர் அந்தத் துறைச் செயலாளர் மூலமாக அறிந்தேன். அதை விரைவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதை இன்னும் ஓராண்டிலாவது முடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். விரும்புகிற அளவு விரைவாக முயற்சி வெற்றி பெறுமென்று நம்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, இன்றைய நினம் இந்த நாட்டின் முன்னுள்ள மிக முக்கியமான திட்டம் குறிப்பு நலத்திட்டமாகும். நல்வாழ்வுத்துறையோ அல்லது அரசுத்துறைகளோ ஆற்றுகிற எந்தப் பணியாக இருந்தாலும், அந்தப்பணி

'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அனைத்தும் வெற்றி பெறுவது, குடும்ப நலத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதைப் பொருத்தது என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் இருக்க முடியாது. குடும்ப நலத் திட்டம் சமுதாயத்திலே முறையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால், இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய தேவைகள் பல மடங்காக வளர்ந்துவிடும். அப்படி வளருகின்ற தேவைகளின் வேகத்திற்கு சீடு செய்கின்ற ஆற்றல் இன்றைக்கு தமிழக அரசிற்கும் இல்லை; அகில இந்திய அரசுக்கும் இல்லை. எதிர்காலத்தில் வாக்கடிய அரசுகளும், அது எந்தக் கட்டி அரசாக இருந்தாலும், அந்த ஆற்றலை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியாது. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் ஏற்கனவே மிக ஏராளமாக இந்தியாவுக்கு உதவி செய்த காலத்திலேயே கூட, அந்த உதவிகளையெல்லாம் பெற்றும் இந்திய மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வசதிகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், வெளிநாட்டு உதவிகளையெல்லாம் ஏற்கக் கூடாதென்ற கொள்கையை இன்றைய தினம் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த உதவியும் இன்றி மக்கள் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளும் இயற்கையின் மாறுபாட்டால் வெற்றி பெறாத நிலையில் நம்முடைய நிலை என்ன? அந்த வகையிலே ஏதாவது ஒரு பண்டம் பற்றாக்குறைக்கு ஆளாகி, அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிற நம்முடைய நாட்டில், இந்தக் குடும்ப நலத்திட்டம் சமுதாயத்தினுடைய ஒவ்வொரு கூறு, பகுதியிலும், வாழ்கின்ற மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்படவேண்டும். அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைத் தமிழக அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், நான் இந்த அவையிலே உள்ள மான்முக்கு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை தமிழக அரசு நோக்குமானால், குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமலேயே நிறுத்தி வைத்துவிடுவதற்குக்கூட காரணம் இருக்கிறது. ஏன் நிறுத்தி வைத்து விடுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறதென்றால் இந்தத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசிடம் பெறுகிற உதவிகளின் அளவைவிட குழந்தைகளைப் பெற்றும், மக்களைப் பெருக விட்டு அந்த எண்ணிக்கையின் அளவிலே பெறும் பங்கு நிதி அதிகமாகவே இருக்கும். ஆனால் அந்தக் குழந்தைகளைப் பெற்று, அதற்குப் பின்னர் இந்திய அரசு தருகிற பங்குத்தொகை உதவிகளுக்குக் காது, அந்தக் குழந்தைகளுடைய எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு காலத்திலே, எதிர்காலச் சந்ததியினர் சந்திக்க நேரிடுமே என்ற ஒரு அச்சத்திலேதான், நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். பாதகம் ஏற்படப்போவது ஒரு சமயத்தாருக்கோ சாதிக்கோ மட்டுமல்ல, இந்துக்களுக்கு மட்டும் அல்ல, முஸ்லீம்களுக்கு மட்டும் அல்ல. முஸ்லீம்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாதென்று யாரும் கருதவேண்டாம். ஆகித் திராவிட மக்கள், 'நாம் என்றைக்கும் ஏழைதானே, ஆகவே நம்மைப் பாதிக்காது' என்று

'மருத்துவம்', 'மக்கள் நல்வாழ்வு' குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

எண்ணுகிறார்கள். அது அத்தனையும் தவறு. குடும்ப நலத் திட்டத்தை ஏற்காவிடில் ஏழையையும் பாதிக்கும்; பணக்காரனையும் பாதிக்கும்; நடுத்தர மக்களையும் பாதிக்கும்; தொழிலாளர்களையும் பாதிக்கும்; குடும்ப வாழ்க்கை என்பது வேதனையுள்ள ஒரு சூழ்நிலையைக் கொண்டதாக மாறிவிடும். அந்த வேதனை வளரக்கூடாதென்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் எவ்வளவோ இடர்ப்புகள் இருந்தாலும், நாம் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம்.

மத்திய அரசு 1971-72 ஆம் ஆண்டிலே இந்தத் திட்டத்தை ஊக்கப்படுத்தவதாக முன் வந்ததால், அந்த ஆண்டிலும், 1972-73 ஆம் ஆண்டிலும், ஊக்கத் தொகை கொடுத்துப் பெருமளவில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டமாகும் இது. 'இன்டென்சிவ் கேம்பஸ்' நடத்துவதற்காகத் தரப்பட்ட 'இன்சென்டிவ் எமவுண்ட்'-ஐ இந்த ஆண்டு நிறுத்திவிட்டாலும் கூட, தமிழக அரசு முன் வந்து, அமைச்சரவையிலே தீர்மானித்து, ஓராண்டுக்குத் தனியாக இதற் குறியீட்டை 50 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவாக ஒதுக்கிட, இந்தத் திட்டத்தை நாம் மேலும் 50 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவாக ஒதுக்கித் தருகிற 35 நினைவேற்றி உள்ளோம். ஊக்கத் தொகையாக ஆண்டுகளுக்குத் தருகிற 35 ரூபாயும் பெண்களுக்குத் தருகிற 45 ரூபாயோடும் மேலும் 40 ரூபாய் குறைபாடு இல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, கடந்த டிசம்பர் திங்களில் தீர்மானித்து, இந்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக மாஸ்டர் ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டோம். அந்த முயற்சி விண் போகவில்லை. திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்தே எடுத்துச் சொல்லும்போது ஜனவரி முதல் தேதி வரையில் குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகள் நடைபெற்றிருக்கிற அளவைப் பார்த்தால், கடந்த ஆண்டு நடந்ததிலே ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பங்குதான் நடந்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டு 2½ லட்சம் பேருக்கு நடைபெற்றிருந்தது. இந்த ஜனவரி முதல் தேதி வரையில் 40,000 அல்லது 45,000 பேர் அங்குக்குத்தான் நடைபெற்றிருந்தது. இது மிகவும் குறைவு என்று தெரிவிக்கும் அளவுக்கு, அந்தப் புள்ளி விவரம் இருந்தது உண்மை.

ஆனால் அடுத்த 3 மாதக் காலத்தில், ஏறத்தாழ 45,000 பேர்களுக்குச் சிறப்பாக இந்தத் திட்டம் நடைபெற்று, அதன் விளைவாக இந்தப் புள்ளி விவரம் ஏறத்தாழ 90,000 ஆக எறியிருக்கிறதென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அளவிலே, இந்த 'இன்சென்டிவ் எமவுண்ட்' தரப்படுகிற அகில இந்திய அளவிலே, இந்தத் துறையினுடைய செயலாளரும், பொவதில்லையென்று சொன்னவுடன், இந்தத் துறையினுடைய செயலாளரும், இயக்குநரும் மத்திய அரசுச் செயலாளரிடம் 'நீங்கள் இந்த உதவித் தொகையைத் தராமல், நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறபோது, ஒரு லட்சம் குறியீட்டளவைத் தராமல், நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர் வைக்கூட விடுவது கடினம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல்]

கள் 'நீங்கள் ஒரு லட்சம் வரையில் செய்தால் போதும்' என்று சொல்லிட்டு, அந்த ஊர்க்குத்தொகையைத் தபால் விட்டுவிட்டார்கள். நாம் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்தை எட்டுகின்ற அளவுக்கு—90,000-க்கு மேல் இருக்கே மேன்று நிலைக்கிறேன்—இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு நாம் செய்திருப்பதாகும், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு தமீழ் நாடு அரசு பொறுப்புடன் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிற நென்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. கடந்த ஆண்டு தந்தது போன்று மத்திய அரசு இதற்காகத் தமீழ் நாட்டிற்குத் தந்திருக்க வேண்டிய தொகை 2 கோடி ரூபாயாகும். அவர்கள் அந்த 2 கோடி ரூபாயைத் தந்திருப்பார்களானால், 2 லட்சம் பேருக்குச் செய்திருக்க முடியும். அவர்கள் 2½ கோடி ரூபாய் தந்திருப்பார்களானால், 2½ லட்சம் பேருக்குச் செய்திருக்க முடியும். இந்த 2½ கோடி ரூபாயை இந்தியப் பொருளாதார குழந்தைக் காரணமாக எடுக்க ஒரு வகையில் மிச்சமென்று கருதி நிறுத்திவிட்டது, இந்திய அரசுக்குத் தான் நஷ்டம்; அரசினுடைய நோக்கத்திற்குத்தான் நஷ்டமே தவிர வேறல்ல. அவர்கள் 2 கோடி ரூபாயைச் செலவிட்டிருப்பார்களானால், 2 லட்சம் பேருக்குக் கருத்தடை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். நாம் நிறைவேற்றுகிற ஒரு லட்சம் செய்யப்பட்டிருக்குமானால், அந்த 2 லட்சம் பேருக்கு அதிகப்படியாக கருத்தடை இரண்டு ஆண்டுகாலத்திலே நிறைவேற்றிக்கூடிய, வாய்ப்புள்ள 2 லட்சம் குழந்தைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. 4 ஆண்டுக் காலத்தில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இன்னமொரு லட்சம் குழந்தைகளாவது தவிர்க்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. ஆண்டு போகப் போக குழந்தைகள் நிறப்பது குறைகிறதென்ற இயற்கை இருந்தாலும், ஒரு 6 ஆண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 3 லட்சம் அல்லது 3½ லட்சம் குழந்தைகள் நிறப்பது தவிர்க்கப் படுகிறதென்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த 3-4 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு, அந்த ஊர்காண்டுத் திட்டத்தில் திட்டமிடவதாக இருந்தால் எவ்வளவு தொகை தேவைப்படுமென்பதைப் பார்த்து வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தியாவிலே உள்ள 55 கோடி மக்களுக்கு 55,000 ரூபாய் திட்டமென்று மத்திய அரசு தெரிவித்துவிட்டு, இப்போது திட்டத்திற்கான ஆதாரம் எங்கேயிருக்கிறதென்று, தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள், ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடித்துவிடுவோமென்று சொல்லுகின்றனர். அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருந்தாலும்கூட, ஆண்டு 55,000 ரூபாய் திட்டம் வரும். அதிகமாகப் பிறக்கக்கூடிய சில லட்சம் பேருக்கு மறுபடியும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே திட்டமிடுகிறபோது,

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

எவ்வளவு மூலதனம் தேவைப்படும்? ஒவ்வொருவருக்கும் 1,000 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 1,200 ரூபாயாகும். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,000 ரூபாய் விதமும், கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 500 ரூபாயிலிருந்து 600 ரூபாய் விதமும், அதற்கு முந்தைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 250 ரூபாய் விதமும், இருந்தது. இப்படி இருக்கிற அந்த விகிதாச்சார அளவைப் பார்ப்போமானால், ஒரு ஆளுக்கு 1,200 ரூபாய் விதம் 5 ஆண்டுகளுக்குத் திட்டமிடுகிற ஒரு நெருக்கடி நிலையில், 2-3 லட்சம் பேருக்கு ஆளுக்கு 1,200 ரூபாய் விதம் மேலும் செலவழிக்க வேண்டிய ஒரு நெருக்கடியை இந்திய அரசு சந்திக்காமல் இருக்க, 100 ரூபாய் விதம் இப்போது செலவிட்டு, தன்னைத் தானே காப்பாற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கலாம். தமீழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாகச் சில குறைகள் இருக்கின்றனவென்று திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த குடும்ப நலத் துறையில் மட்டும்தான் குறைகள் இருக்கின்றனவென்று பார்த்தால், மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை அளிக்கும்போதே குறைகள் ஏற்பட்டு, சில பேர் இறந்து விடுகிறார்கள். எந்தக் குறையும் ஏற்படாத வகையிலே, பி.1, பி.12 இன்ஜெக்ஷன் போட வேண்டுமென்று கருதி; அதைப்போடும்போது, குறிப்பிட்டவருக்கு உது ஒத்துக்கொள்ளாமல், உடனே இறந்துபோய் விடுகிறார்கள். பெனிசிலின் டின்ஜெக்ஷன் போடும்போது, அது ஒத்துக்கொள்ளாமல்—ஓரிருவர் இறந்து விடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இறந்து போகிறவர்கள் கணக்கை வைத்து, நிர்ப்ப நலத் திட்டத்திலே எவ்வளவு பேர் இறந்து போனார்கள் அல்லது எவ்வளவு பேருக்கும் கேடு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று பார்த்தால், எனக்குத் கிர்ந்து லட்சம் பேருக்கு 10 அல்லது 12 பேருக்கு அந்தக் குறை ஏற்படுகிறது. அந்தக் குறை ஏற்பட்டுவிட்டதை நான்கள் விசாரிக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிக வயதான சில பேர்களுக்கு சிகிச்சை நடத்துவது போல் தெரிகிறது என்று தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொல்லி, வயதிற்கு எல்லா வகுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 40 வயதானவர்களில் சிலரைப் பார்த்தால் 55 வயது மாதிரி இருக்கிறார்கள். 60 வயதானவர்களில் சிலரைப் பார்த்தால் 50 வயது மாதிரி இருக்கிறார்கள். இது இயற்கை. அதிலேயும் கிராமங்களிலே உள்ள உழைப்பாளிகளாக இருக்கிற மக்களைப் பார்க்கிறபோது, அவர்கள் உழைத்துப் பாடுபட்டு தகுந்த உணவும் இல்லாமல், வெறு சில பழக்க வழக்கங்களுக்கும் ஆளாகித் தங்களுடைய தோற்றத்தை கிழவர்கள் மாதிரி ஆக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, 60 வயதுபோல் இருக்கிறதே என்று ஸ்லூற்று 'உனக்கு என்ன வயது' என்று கேட்டால், 40, 45 இருக்கும் என்று சொல்வார்கள். யாரும் சரியான வயதைச் சொல்ல மாட்டார்கள். 40, 45 இருக்கும் என்பார்கள். டாக்டர் பார்க்கிறபோது,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

அவர் குடும்பம் நடத்துகிறவராக இருப்பார், மூன்று குழந்தை பிறந்திருக்கும். அவர் கேட்கிறபோது சிசுவை அளிக்கப்படுகிறது. நம் மேற்போக்காகப் பார்க்கிறபோது வயதானவரைப்போல் தெரிகிறது. எனவே, இதிலே ஏதேனும் குறையிருந்தால் இதை நாட்டுக்கு நட்டமில்லை. போர்க்களத் திற்கு லட்சக்கணக்கான வீரர்கள் போகிறபோது எதிரியினுடைய குண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே, போகிற எதிரியாலேயே சில எதிர்பாரா நெருக்கடி. பாலே சில பேர் இறந்துபோய்விடுகிறார்கள். அதற்காகப் படை போர்க்களத் திற்குப் போகாமல் இருப்பதில்லை. அதுபோல இன்றைக்கு இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மிகப்பெரிய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில்—இத்திட்டத்தில் சில குறைகள் இருந்தாலும், அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கும், அந்தக் குறைகள் வராமல் தடுப்பதற்குமான வழிமுறைகளை ஆராய்வதற்கும் இந்தத் திட்டத்தை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு மக்களுடைய கருத்திலே அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கிடைப்பதற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நாட்டினுடைய பொது நலன் என்பதற்காக குறைகளைப் பெரிதாக்கக் கருதாமல் இந்தத் திட்டத்தை மக்களிடத்திலே எடுத்துக்கூறி ஏற்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வகையில் அவ்வளவு குறைவாக இல்லாமல், ஓரளவு சேம்மையாகவே இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றிக்கிறதான என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, மருந்து கலப்படம் முதலான ஏற்றைப் பற்றி. அதுபற்றி அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே இந்த மருந்து கலப்படம் என்பது மிகக் குறைவு. அதை நான் ஒரு பெருமையாகக் கூட சொல்ல விரும்பவில்லை. பயப்படத் தேவையில்லை என்பதற்காகவே சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகளில் ஏற்பட்ட குறைகள் இரண்டு வகை. ஒன்று, ஒரு குறிப்பிட்ட மருந்தைத் தயாரிக்கின்றபோது அதில் சேர்க்கப்படுகிற பொருள் என்று சொல்லப்பட்டு வாங்கிவரப்பட்ட பொருள், அது லேபின் தவறி ஒட்டப் பட்ட காரணத்தால், மூலப் பொருள் வேறுக மாறி, குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுத்துகிற ஒரு மருந்து பாதகத்தை விளைவித்து, அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவருவது. அதற்குப் பின்னர் அந்த மருந்து தயாரிக்கின்ற இடத்தினுடைய நடைமுறைகள் கண்காணிக்கப்பட்டு வேறு பல நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாகிவிட்டது. மற்றொன்று, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே தயாரிக்கிற மருந்துகளிலே எப்பொழுதாவது சில தரக்குறைவு காணப்படுகிறது. கலப்படம் என்ற சொல்லத்துடன் செய்யப்படுகிற கலப்படம் இங்கு இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, ஒன்று தவறுதலாக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஏற்பட்ட கலப்படம், அல்லது தரக்குறைவு. அவ்வப்பொழுது டாக்டர்கள் தான் அந்தத் தரக்குறைவை நமக்கு உணர்த்த முடிகிறது. அப்படி உணர்த்திய தற்குப் பின்னர், இந்த மருந்து பரிசோதனைக்காக ஏற்பட்டுள்ள துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அவற்றைக் கைப்பற்றுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னர் அதற்காக சேர்ந்தவர்கள், அவற்றைக் கைப்பற்றுகிறார்கள். பரிசோதித்தபின் அவர்கள் மீது உள்ள லேபரேடரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. பரிசோதித்தபின் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே கொண்டுவந்து விற்கப் படுகிற மருந்துகள், அது மகராஷ்டிரத்திலே இருந்தோ, அல்லது குஜராத் திலே இருந்தோ அல்லது கல்கத்தாவிலே இருந்தோ அல்லது வேறு மாநிலத் திலே இருந்தோ, அங்கே சிலர் ஒரு கம்பெனி தயாரிக்கிற மருந்துகளைப் போன்று காணப்பட அந்தக் கம்பெனி தயாரிக்கிற லேபிஸ்போல் தயாரித்து, இன்ஜெக்ஷன் மருந்து என்றால் அதற்குப் பதிலாக அந்தக் குப்பிகளை மட்டும் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதிலே தண்ணீரை நிரப்பி அந்த லேபிளை ஒட்டி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படி ஒருசில மருந்துகள் வெளி மாநிலத்திலே யிருந்து வருவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அந்த மாநிலத்திற்குச் சென்று, அந்த மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்ற இடங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில ஆங்கில வார ஏடுகளிலேகூட, அதுபோன்ற மருந்துகளைச் சுகாதார வசதி இல்லாத குடிசைகளிலேயிருந்து தயாரிக் கின்றனர். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதுபோல் தயாரிக்கின்றனர் என்று வந்தன. அது முழுவதுமே திருட்டுத் தனமாக நடக்கிறது. அப்படி அது நடைபெறுகிறபோது குறிப்பிட்ட லேபின் பேரிலே வெளி வந்து விற்கப்படு கின்றன. அவைகளும் இன்றைக்குக் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. அப்படி உள்ள நிலைமை எப்பொழுது ஏற்பட்டாலும், அரசு மிகத் தீவிரமாக, என்னிப்பாக, அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் மூலமாகக் கண்காணிக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நகர்ப்புறங்களிலே மருத்துவ வசதி விரிவுபட வேண்டுமா, அல்லது கிராமப்புறங்களிலே மருத்துவ வசதி விரிவுபட வேண்டுமா என்பது குறித்து ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் பேசப்படுகிறது. திருவரங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது அடிக்கடி திருவிழா நடைபெறுகிற இடம் அல்லது யாத்ரிகர்கள் வருகிற இடம். ஆகவே திருவரங்கத்திற்குத் தேவை, திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அது மாவட்டத் தலைநகரம் ஆகவே தேவை; லாக்குடியை எடுத்துக்கொண்டால் அது வட்டத் தலைநகரம் ஆகவே தேவை; அன்பிலை எடுத்துக்கொண்டால் அது கிராமம், ஆகவே தேவை. ஆக இடத்தினுடைய பெயரைச் சொல்கிற போது மாவட்டத் தலைவர், வட்டத் தலைவர், கிராமம் என்று காரணம் சொல் கிறோமே தவிர, எல்லா இடங்களிலும் அங்கெங்கெனும் எங்கும் திறைத்த

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பரிபூரண ஒளியாக இந்த மருத்துவம் தேவைப்படுகிறது. அப்படி தேவைப் படுகிறபோது, ஒவ்வொன்றையும் கவனிக்கிறபோது, முழு அளவுக்குத் தேவையை நிறைவு செய்யக்கூடிய சக்தி. அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தில் —அகில இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் ஒதுக்கப்படாத அளவு— விகிதாசார அளவிலே தமிழ் நாட்டிலே ஒதுக்கியிருந்தால் கூட, அந்த சக்தியை ஒரு அரசு பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் நிறைவேற்றவே விரும்புகிறோம். ஆனால் விரும்புவது வேறு. செயல்படுத்துகிற ஆற்றல் வேறு. செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான பணி செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான கருவிகளைத் தரமுடியுமா என்று கேட்டால், கிட்டத்தட்ட தரமுடியும். அதற்குத் தேவையான நிதி வசதிகளை உருவாக்கித் தரமுடியுமா என்று கேட்டால் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். ஆனாலும் இயன்றவகையில் தமிழ் நாட்டிலே திட்டமிட்ட வளர்ச்சி உருவாக்கப்படுகிறது. நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும் போது, ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, சென்னையிலே உள்ள பொது மருத்துவ மனையும், அதோடு ஒட்டியிருக்கிற மருத்துவக் கல்லூரியும் அந்த இடத்திலேயே வளர்வதற்குப் பதிலாக, போஸ்ட் கிராஜுவேட் படிப்பு முறையை அமை யாற்றினே ஒரு இடத்திலே ஏற்படுத்தி, ஒரு 150 படுக்கையுள்ள ஒரு மருத்துவ மனையை உருவாக்கலாம் என்று ஒரு ஆலோசனை அரசுக்கு இருந்ததே. 200 மக்களா நிலம் அதற்காகக் கூட ஒதுக்கப்பட்டதே, அது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். அந்தத் திட்டம் எப்போதுமே போடப்பட்டது என்று கேட்டால், நாட்டில் கிராமப்புற மருத்துவ மனைகளுடைய தேவையையும், அவசியத்தையும் அரசுக்கு வலியுறுத்துவதற்கு ஒரு சூழ்நிலை இல்லாத போது, இந்தத் திட்டத்தை நடத்திவிட்டலாம் என்று கருதி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மற்றவர், அந்த நேரத்திலே மத்திய அரசு சண்டிகரிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியையும், டெல்லியிலே ஒரு அகில இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியையும், ஆன் இண்டியா மெடிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டன் என்ற பெயரில் ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்கு திவாலையில் ஏறத்தாழ 10 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி, பாண்டிச்சேரிலே, அது மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட ஒரு மாநிலமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், —அது சண்டிகர் அல்லவோ, டெல்லிக்குப் பக்கத்திலே உள்ள மருத்துவக் கல்லூரி அல்லவோ ஆகாது எனினும்— ஓரளவுக்கு ஒரு பெரிய கல்லூரியை அங்கே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல ஒரு திட்டத்தை கெட்பகுதியிலே, தமிழ் நாட்டிலே ஏற்படுத்தி ஒதுக்குகின்றவர்கள் என்று எதிர்பார்த்து காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே அதற்காக முயற்சி செய்யப்பட்டது. அந்த முயற்சிக்கு மத்திய அரசு செலிசுரங்கக்கூடிய வாய்ப்பு அன்றைக்கும் ஏற்படவில்லை. 1967-க்குப் பின்னர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு கேட்டபோதும்

[1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இந்தப் பெரிய ம அரசு முன்வாங்கி தெரிவித்த கருத்து ‘அப்கிரேட்டட் இண்டிஸ்ட்ரீ காலத்திற்கு, அதனுடன் அந்த அகாடமி, ஒரு இன்ஸ்டிடியூட்டன்’ இப்படிப்பட்ட படியிலேயே டெட்டரா இன்னும் இரண்டு இவண்டும் என்பது ஏற்கனவே ஒரு பெரியதாக கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதை தியூராலஜி பகுதி கிறது. இப்படி உருவாகி அவைகள் தற்குப் பின்னர், உகோண்டும் போகார்கள் வளர்ந்ததற்கு நமது இந்த நாடு இன்னொரு இடத்திலே ஏற்படுத்துவது அளவில் செலவிட்டு அவைகளை உருவாக்கித் தர முடியாது. ஆகவேதான் மற்ற வியாதக இருப்பது அண்டர் கிராஜுவேட் படி என்பதால் இந்தக் கல்லூரியில் 170 வாகக் குறைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. முதலியார் தன் அறிக்கையிலே சென்னை ல், போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோரல் உள்ள இக்கல்லூரியிலே ஏறத்தாழ 500, 550 பேர் மேற்படிப்பு படிக்கிற காரணத்தால் மருத்துவப்படிப்பு முதல் ஆண்டில் ஒரு ஆண்டுக்கு 75 பேர் தான் சேர்க்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். நாங்கள் சேர்ப்பது 170. அது காரணமாகவே, இரண்டிற்கும் இடையிலே ஒரு தூறு பேரோடு நிறுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் எங்களுக்குத் திரும்பத் திரும்ப ஏற்பட்டு வருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, it was also recommended by that Committee that there should be Medical Colleges in each and

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 1]

every district. The Hon. Minister chooses only those recommendations that are favourable to his line of thinking, rejecting all the other recommendations. If he was ready to accept that recommendation, I would have agreed to this. If he is agreeable to start three more Medical Colleges, I will agree to the reduction in the number of students admitted to the existing Medical Colleges, because 300 more students will be admitted in those new Colleges.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மற்ற மாவட்டங்களிலும் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் மாறுபாடு ஏதுமில்லை. ஆனால் அப்படி மருத்துவக் கல்லூரிகள் அங்கெல்லாம் ஏற்படுவதற்கான அடிப்படையை உருவாக்காமல் கல்லூரிகளை மட்டும் எப்படிக் கொண்டுவர இயலும் என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். யுனிவர்ஸிடி ஸென்டர்ஸ் என்று உருவாக வேண்டும், பிறகுதான் அங்கே பல்கலைக்கழகங்களே உருவாவதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் பல ஆண்டுகளாக முயற்சிக்கும் இன்னும் திருச்சியில் பல்கலைக் கழகத்தைக் கொண்டுவர இயலவில்லை. மதுரையில் யுனிவர்ஸிடி ஸென்டர் என்று ஏற்படுத்திப் பல ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாயிற்று. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கும் போது ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் அதற்கு ஒப்ப ஏறத்தாழ 800 அல்லது 1000 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு மருத்துவ மனையை முதலிலே உருவாக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் அங்கே மருத்துவக் கல்லூரியினை ஏற்படுத்துவது பற்றி யோசிக்க முடியும். செங்கல் பட்டில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியினை ஏற்படுத்தினோம். ஆனால் போதிய நோயாளிகள் வருவதில்லை. இதன் காரணமாக மாணவர்களும் பல்வேறு துறைகளில் போதிய பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போதுதான்—பல்கலைக் கழக சிண்டிகேட்டில் உறுப்பினராக நான் இருந்த காரணத்தினால்—அப்படி அவசரப் பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியினைத் துவக்கக்கூடாது என்று சற்று பொறுமை காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் சேலத்தில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியினை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ரீஜனல் பேஸிஸ் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், சேலம், வட ஆற்காடு மற்றும் தர்புரி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களுக்காக ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியினை ஏற்படுத்தும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். தற்போது அந்தப் பகுதியில் வேலூரில் கிறித்தவ ரீஜனல் நடத்தப்படும் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றுதான் இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த வட்டாரத்திற்கு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து வலுபெறுகிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைக்கூட நான் ஏற்பிக்கொள்ளாதபயர்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஆனால் அங்குள்ள நிலை என்னவென்றால் தென்னாற்காடு மாவட்ட மருத்துவ மனையை முதலில் பெரிது படுத்திய பிறகு அங்கே ஒரு கல்லூரியினை ஏற்படுத்தும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசு சாதாரணமாகத் தாக்கூடிய நிதி உதவியினைத் தந்து இருந்தால், வட்டங்களிலும் மாவட்டங்களிலும் வட்ட மருத்துவமனை, மாவட்ட மருத்துவமனை ஆகியவற்றை படிப்படியாக தகுந்த அளவிற்கு விரிவுபடுத்திய பின்னர் மாவட்ட மருத்துவ மனைகள் ‘ரேஃபரல் ஸென்டர்ஸ்’ என்று சொல்லத்தக்க முறையில், வட்டங்களிலுள்ள மருத்துவமனைகளால் கவனிக்க முடியாத நோயாளிகளை அங்கிருந்து மாவட்ட மருத்துவமனைகளுக்கு அனுப்பும் அளவிற்கு வசதி செய்யலாம். அப்படிப்பட்டதொரு கருத்தும் இருக்கின்றது. அதற்கு வழி முறைகளைச் செய்வதுபற்றி எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்த பிறகு கல்லூரிகள் என்று வந்தால் முதலில் ஒரு ஐம்பது பேர்கள் மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டாலும் அதில் குறைபாடு ஏதும் ஏற்பட இடமிராது என்று எண்ணுகிறோம். அதற்கு இடையிலே இன்றுள்ள நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காகத்தான் இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறோம். மாணவர்கள் அதிகமாக மருத்துவப் பட்டம் பெறக்கூடாது என்பது அரசின் நோக்கமல்ல. மற்றொன்று, இன்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள், மருத்துவக் கல்வியை அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதே கூட அரசாங்கம் செய்யும் ஒரு பேருதவி என்று. வரவேற்கிறேன். இப்படி மாணவர்கள் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரும்போது நாம் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 35 ஆயிரம் அளவு செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமில்லை, மருத்துவப் பயிற்சியோடு படிக்கும் காலத்தையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 75 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 80 ஆயிரம் வரையில் ஆகின்றது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதுகூட ஐந்தாண்டுக்கு முன்பு போட்ட கணக்கு. இப்போது ஒரு ஸ்சம் ரூபாய் அளவு ஆகக்கூடும். நானே மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களிடம் சொல்லுவது உண்டு, ‘பணம் இருக்கும் மாமனார்கூட இவ்வளவு பணத்தைச் செலவழித்துப் படிக்க வைக்க மாட்டார்’ என்று. ஆனால் கல்லூரியில் அந்த அளவிற்குச் செலவு செய்து அவர்களுக்கு இந்தப் பெரும் வாய்ப்பினை செய்து கொடுக்கிறோம். இவ்வளவு செய்தும் ‘வேலை கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு’ என்று அவர்கள் கருதினால், அவர்கள் அரசுக்குச் செலுத்தும் நன்றியாகவோ அல்லது செய்யும் உதவியாகவோ அது இராது. ‘எவ்வளவு இடர்ப்பாடு இருந்தாலும் உங்கள் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி பொது மக்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வாய்ப்பினை நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டால் அனைவருமே உங்களை வாழேற்பார்கள்’ என்று இவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

யிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு ஹென்ஸ் ஸர்ஜன்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த போது ‘எங்கள் அனைவருக்கும் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுவோம்’ என்று சொன்னார்கள். அப்போதுகூட நான் அவர்களிடம் ‘இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்து நீங்கள் பட்டம் பெற்ற பிறகுதானே—ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் கோர்ட்ஸ் முடிந்தபிறகுதானே—அந்தப் பிரச்சினை வருகிறது, இப்போது நீங்கள் படிப்பையே முடிக்கவில்லை, இடையிலே வேலை நிறுத்தம் செய்வது எப்படி முறையாகும்’ என்று கேட்டிருக்கிறேன். ‘நாங்கள் இங்கிருந்து போவதற்கு முன்பு ஸ்டைக் செய்தால்தான் முடியும், அங்கே போய்விட்டால் ஸ்டைக் செய்ய முடியாது’ என்று ஏதோ ஒரு பண்டிகையை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடத்துவதைப்போல வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றியது. அதன்பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்து எப்படியாவது சற்று கூடுதலாக நிதியினை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வழக்கமாக ஒரு துருவதற்குப் பதிலாக புதிதாக மேலும் ஒரு 100 அல்லது 110 இடங்களை வருகிற ஆண்டில் ஏற்படுத்துவது என்ற முறையில் சேர்த்துக்கொண்டு ஆக மொத்தம் 200 புதிய இடத்திற்கான நிதியினை ஒதுக்கியுள்ளோம். இந்த ஆண்டு மொத்தத்தில் 300 பேருக்கு பணிக்கான வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு மேலே அரசு செய்வதற்கு வேறு வழி இல்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடந்து மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த நிலை தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையில் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதொரு பெரிய உண்மை, இந்த ஆண்டிலிருந்து ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் ட்ரெயினிங் முடித்துவிட்டு வரக்கூடியவர்கள், வரும் ஏப்ரல் திங்களில் வருகின்றவர்கள் 700 விருந்து 800 பேர் வரை இருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில், வரும் 6½ வருஷத்திற்கு தொடர்ந்து வரும் அளவிற்கு நாங்கள் மாணவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது வரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் மட்டும் 6,000, 7,000 பேர் என்ற அளவு வர இருக்கின்றார்கள். இது வரையில் இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலே டாக்டர்கள் வந்த அளவிற்கு இந்த ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் வர இருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு பேருக்கும் அரசுத் துறையில் வேலை கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் மேலும் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதிகக் கல்லூரிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நமது அரசுக்கு இப்போதுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை நிலையில், இன்னும் வேறு ஏதாவது நிதி வசதி இருக்க வேண்டும் அல்லது மாநில அரசுக்கு கரென்சி அச்சடிக்கும் உரிமையைக் கொடுத்து, ‘நீங்களே உங்களுக்கு வேண்டியதை அச்சடித்துக்கொண்டு எங்களுக்குக் கணக்குக் கொடுத்தால் போதும்’ என்று சொல்லத்தக்க நிலை இருந்தால் அதற்குப் பிறகு

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

300 பேருக்குக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அதுமூன்று பேருக்குக்கூட வேலை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அப்போதுகூட அதுமூன்று பேருக்குத்தானா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அப்போதும் இப்போதுள்ள பொருளாதார நிலையில் அவ்வளவுக்குத்தான் முடியும். ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் பொருளான பட்டியலில் 700 அல்லது 800 பேர் மிச்சம் உள்ள நிலையில் 150 பேர் அல்லது 200 பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். மேலும் புதிதாக வருகின்றவர்கள் 600 பேர். அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு நான் சொல்லுவது உண்டு, வசதி உள்ளவர்கள் தயவு செய்து வேலையை விரும்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டாலும்கூட அவர்கள் இதுதான் தங்களுக்கு நல்லது, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளும் அரசாங்கச் செலவிலேயே முடிந்துவிடுகிறது. மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வேண்டுமானால் வெளியே போகிறோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் எங்களிடம் சொல்லும்போது நல்ல அளவில் பிரைவேட் ப்ரேக்மன் செய்யும் இடமாகப் பார்த்து அந்த ஊரில் வேலை தாருங்கள் என்றும் கேட்கின்றார்கள். இன்றுள்ள மனப்பான்மையில் ஒரு பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய இந்த அளவு டாக்டர்கள் வெளிவரும் எண்ணிக்கை என்பது சமுதாயத்தில் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமா என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்! ஆகவேதான் மருத்துவக் கல்லூரிகளைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தும் மத்தியக் குழு செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் 50 பேர் அளவு, கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியில் 75 பேர் அளவு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில்—அதில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டப் படிப்புக்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ள காரணத்தினால்—அந்த நிலையில் 100 பேர் அளவு, ஸ்டான்லியில் 100 பேர் அளவு என்று அவர்கள் இசைந்துள்ள அளவில் 800 பேருக்குத்தான் இடமிருக்கும். வேண்டுமானால் 100 பேருக்கு விதிவிலக்கு என்று கொடுக்கலாம். ஆனால் மூன்று புதிய கல்லூரிகளுக்கு இன்னும் ரெகனிஷன் கிடைக்கவில்லை—செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், மற்றும் திருநெல்வேலியிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு. இதற்காகக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பத்து லட்சம், பதினைந்து லட்சம் என்று ஆண்டுதோறும் செலவழித்துப் புதிய கட்டிடங்களையும், அதிக படுக்கை வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் Recognition by the Medical Council வேண்டுமென்றால் அதற்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கும் மாணவர்களுக்கு கடைசியிலுள்ள இரண்டாண்டு கால கிராஜுவேட் பிரியட், ஒரு ஆண்டு காலம் ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் ஆக இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நல்ல பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமானாலும், குறிப்பாக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பெருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு ஹெஸல் ஸர்ஜன்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த போது எங்கள் அனைவருக்கும் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுவோம்’ என்று சொன்னார்கள். அப்போதுகூட நான் அவர்களிடம் ‘இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்து நீங்கள் பட்டம் பெற்ற பிறகுதானே—ஹெஸல் ஸர்ஜன் கோர்ஸ் முடிந்தபிறகுதானே—அந்தப் பிரச்சினை வருகிறது, இப்போது நீங்கள் படிப்பையே முடிக்கவில்லை, இடையிலே வேலை நிறுத்தம் செய்யவது எப்படி முறையாகும்’ என்று கேட்டிருக்கிறேன். ‘நாங்கள் இங்கிருந்து போவதற்கு முன்பு ஸ்ட்ரைக் செய்தால்தான் முடியும், அங்கே போய்விட்டால் ஸ்ட்ரைக் செய்ய முடியாது’ என்று ஏதோ ஒரு பண்டிகையை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடத்துவதைப்போல வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றியது. அதன்பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்து எப்படியாவது சற்று கூடுதலாக நிதியினை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வழக்கமாக ஒரு தூறு இடங்களுக்குத்தான் புதிய இடத்தை நிரப்பும் வகையில் நிதி தருவதற்குப் பதிலாக புதிதாக மேலும் ஒரு 100 அல்லது 110 இடங்களை வருகிற ஆண்டில் ஏற்படுத்துவது என்ற முறையில் சேர்த்துக்கொண்டு ஆக மொத்தம் 200 புதிய இடத்திற்கான நிதியினை ஒதுக்கியுள்ளோம். இந்த ஆண்டு மொத்தத்தில் 300 பேருக்கு பணிக்கான வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு மேலே அரசு செய்வதற்கு வேறு வழி இல்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடந்து மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த நிலை தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையில் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதொரு பெரிய உண்மை, இந்த ஆண்டிலிருந்து ஹெஸல் ஸர்ஜன் டிரெயினிங் முடித்துவிட்டு வரக்கூடியவர்கள், வரும் ஏப்ரல் திங்களில் வருகின்றவர்கள் 700 விருந்து 800 பேர் வரை இருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில், வரும் 6½ வருஷத்திற்கு தொடர்ந்து வரும் அளவிற்கு நாங்கள் மாணவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது வரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் மட்டும் 6,000, 7,000 பேர் என்ற அளவு வர இருக்கின்றார்கள். இது வரையில் இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலே டாக்டர்கள் வந்த அளவிற்கு இந்த ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் வர இருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு பேருக்கும் அரசுத் துறையில் வேலை கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் மேலும் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதிகக் கல்லூரிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நமது அரசுக்கு இப்போதுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை நிலையில், இன்னும் வேறு ஏதாவது நிதி வசதி இருக்க வேண்டும் அல்லது மாநில அரசுக்கு கரென்சி அச்சடிக்கும் உரிமையைக் கொடுத்து, ‘நீங்களே உங்களுக்கு வேண்டியதை அச்சடித்துக்கொண்டு எங்களுக்குக் கணக்குக் கொடுத்தால் போதும்’ என்று சொல்லத்தக்க நிலை இருந்தால் அதற்குப் பிறகு

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

300 பேருக்குக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அதுவாறு பேருக்குக்கூட வேலை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்போதுகூட அதுவாறு பேருக்குத்தானா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்போதும் இப்போதுள்ள பொருளாதார நிலையில் அவ்வளவுக்குத்தான் முடியும். ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் தாச நிலையில் அவ்வளவுக்குத்தான் 700 அல்லது 800 பேர் மிச்சம் உள்ள நிலையில் 150 பேர் பேருள்ள பட்டியலில் 200 பேர் மிச்சம் உள்ள நிலையில் 150 பேர் பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். மேலும் புதிதாக வருகின்ற அல்லது 200 பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். மேலும் புதிதாக வருகின்ற வர்கள் 600 பேர். அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு நான் சொல்லுவது உண்டு, வசதி உள்ளவர்கள் தயவு செய்து வேலையை விரும்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் வசதி உள்ளவர்கள் தயவு செய்து வேலையை விரும்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டாலும்கூட அவர்கள் இதுதான் தங்களுக்கு நல்லது, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளும் அரசாங்கச் செலவிலேயே முடிந்துவிடுகிறது. தற்கால வாய்ப்பும் வசதிகளும் அரசாங்கச் செலவிலேயே போகிறோம் என்று மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வேண்டுமானால் வெளியே போகிறோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் எங்களிடம் சொல்லும்போது நல்ல அளவில் பிரைவேட் ப்ரேக்மஸ் செய்யும் இடமாகப் பார்த்து அந்த ஊரில் வேலை அளவில் பிரைவேட் ப்ரேக்மஸ் செய்யும் இடமான மனப்பான்மையில் ஒரு தாருங்கள் என்றும் கேட்கின்றார்கள். இன்றுள்ள மனப்பான்மையில் ஒரு பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டாலும்கூட இந்த அளவு டாக்டர்கள் வெளிவரும் எண்ணிக்கை என்பது சமுதாயத்தில் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்! ஆகவேதான் மருத்துவக் கல்லூரிகளைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தும் மத்தியக் குழு செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் 50 பேர் அளவு, கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியில் 75 பேர் அளவு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில்—அதில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டப் படிப்புக்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ள காரணத்தினால்—அந்த நிலையில் 100 பேர் அளவு, ஸ்டான்லியில் 100 பேர் அளவு என்று அவர்கள் இசைந்துள்ள அளவில் 800 பேருக்குத்தான் இடமிருக்கும். வேண்டுமானால் 100 பேருக்கு விதிவிலக்கு என்று கொடுக்கலாம். ஆனால் மூன்று புதிய கல்லூரிகளுக்கு இன்னும் ரெகக்னிஷன் கிடைக்கவில்லை—செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், மற்றும் திருநெல்வேலியிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு. இதற்காகக் கடந்த மூன்று ஆண்டு திருநெல்வேலியிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு. இதற்காகக் கடந்த மூன்று ஆண்டு களாக பந்து லட்சம், பதினைந்து லட்சம் என்று ஆண்டுதோறும் செலவழித்துப் புதிய கட்டிடங்களையும், அதிக படுக்கை வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் Recognition by the Medical Council’ வேண்டுமென்றால், அதற்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கும் மாணவர்களுக்கு கடைசியிலுள்ள இரண்டாண்டு கால கிளினிகல் பிரியட், ஒரு ஆண்டு காலம் ஹெஸல் ஸர்ஜன் ஆக இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நல்ல பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமானாலும், குறிப்பாக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

யிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு ஹென்ஸ் ஸர்ஜன்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த போது எங்கள் அனைவருக்கும் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுவோம்’ என்று சொன்னார்கள். அப்போதுகூட நான் அவர்களிடம் ‘இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்து நீங்கள் பட்டம் பெற்ற பிறகுதானே—ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் கோர்ஸ் முடிந்தபிறகுதானே—அந்தப் பிரச்சினை வருகிறது, இப்போது நீங்கள் படிப்பையே முடிக்கவில்லை, இடையிலே வேலை நிறுத்தம் செய்வது எப்படி முறையாகும்’ என்று கேட்டிருக்கிறேன். ‘நாங்கள் இங்கிருந்து போவதற்கு முன்பு ஸ்டீக்காக் செய்தால்தான் முடியும், அங்கே போய்விட்டால் ஸ்டீக்காக் செய்ய முடியாது’ என்று ஏதோ ஒரு பண்டிகையை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடத்துவதைப்போல வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பதாகவே தோன்றியது. அதன்பிறகு நமது முதலமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்து எப்படியாவது சற்று கூடுதலாக நிதியினை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வழக்கமாக ஒரு துறு இடங்களுக்குத்தான் புதிய இடத்தை நிரப்பும் வகையில் நிதி தருவதற்குப் பதிலாக புதிதாக மேலும் ஒரு 100 அல்லது 110 இடங்களை வருகிற ஆண்டில் ஏற்படுத்தவது என்ற முறையில் சேர்த்துக்கொண்டு ஆக மொத்தம் 200 புதிய இடத்திற்கான நிதியினை ஒதுக்கியுள்ளோம். இந்த ஆண்டு மொத்தத்தில் 300 பேருக்கு பணிக்கான வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு மேலே அரசு செய்வதற்கு வேறு வழி இல்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடந்து மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த நிலை தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையில் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியதொரு பெரிய உண்மை, இந்த ஆண்டிலிருந்து ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் டிரோனின் முடித்துவிட்டு வரக்கூடியவர்கள், வரும் ஏப்ரல் திங்களில் வருகின்றவர்கள் 700 லிருந்து 800 பேர் வரை இருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில், வரும் 6½ வருஷத்திற்கு தொடர்ந்து வரும் அளவிற்கு நாங்கள் மாணவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது வரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மாணவர்கள் மட்டும் 6,000, 7,000 பேர் என்ற அளவு வர இருக்கின்றார்கள். இது வரையில் இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலே டாக்டர்கள் வந்த அளவிற்கு இந்த ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் வர இருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு பேருக்கும் அரசுத் துறையில் வேலை கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் மேலும் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதிகக் கல்லூரிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நாளை அரசுக்கு இப்போதுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை நிலையில், இன்னும் வேறு ஏதாவது நிதி வசதி இருக்க வேண்டும் அல்லது மாநில அரசுக்கு கரென்சி அச்சடிக்கும் உரிமையைக் கொடுத்து, ‘நீங்களே உங்களுக்கு வேண்டியதை அச்சடித்துக்கொண்டு எங்களுக்குக் கணக்குக் கொடுத்தால் போதும்’ என்று சொல்லத்தக்க நிலை இருந்தால் அதற்குப் பிறகு

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

300 பேருக்குக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அதுவாறு பேருக்குக்கூட வேலை கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அப்போதுகூட அதுவாறு பேருக்குத்தானா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்போதும் இப்போதுள்ள பொருளாதார நிலையில் அவ்வளவுக்குத்தான் முடியும். ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் தாச நிலையில் அவ்வளவுக்குத்தான் 800 பேர் மிச்சம் உள்ள நிலையில் 150 பேர் பேருள்ள பட்டியலில் 700 அல்லது 800 பேர் மிச்சம் உள்ள நிலையில் 150 பேர் அல்லது 200 பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். மேலும் புதிதாக வருகின்றவர்கள் 600 பேர். அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு நான் சொல்லுவது உண்டு, வசதி உள்ளவர்கள் தயவு செய்து வேலையை விரும்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டாலும்கூட அவர்கள் இதுதான் தங்களுக்கு நல்லது, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளும் அரசாங்கச் செலவிலேயே முடிந்துவிடுகிறது. மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வேண்டுமானால் வெளியே போகிறோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் எங்களிடம் சொல்லும்போது நல்ல அளவில் பிரைவேட் பிரேக்மஸ் செய்யும் இடமாகப் பார்த்து அந்த ஊரில் வேலை பெறும் மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய இந்த அளவு டாக்டர்கள் வெளிவரும் என்று எண்ணிக்கை என்பது சமுதாயத்தில் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்குமா என்று தான் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்! ஆகவேதான் மருத்துவக் கல்லூரிகளைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தும் மத்தியக் குழு செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் 50 பேர் அளவு, கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரியில் 75 பேர் அளவு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில்—அதில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டப் படிப்புக்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ள காரணத்தினால்—அந்த நிலையில் 100 பேர் அளவு, ஸ்டான்லியில் 100 பேர் அளவு என்று அவர்கள் இசைந்துள்ள அளவில் 800 பேருக்குத்தான் இடமிருக்கும். வேண்டுமானால் 100 பேருக்கு விதிவிலக்கு என்று கொடுக்கலாம். ஆனால் மூன்று புதிய கல்லூரிகளுக்கு இன்னும் ரெகக்னிஷன் கிடைக்கவில்லை—செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், மற்றும் திருநெல்வேலியிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு. இதற்காகக் கடந்த மூன்று ஆண்டு களாக பத்து லட்சம், பதினைந்து லட்சம் என்று ஆண்டுதோறும் செலவழித்துப் புதிய கட்டிடங்களையும், அதிக படுக்கை வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் Recognition by the Medical Council வேண்டுமென்றால், அதற்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கும் மாணவர்களுக்கு கடைசியிலுள்ள இரண்டாண்டு கால கிளினிகல் பிரிபட், ஒரு ஆண்டு காலம் ஹென்ஸ் ஸர்ஜன் ஆக இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு நல்ல பயிற்சியினைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமானாலும், குறிப்பாக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இன்றுள்ள நெரிசலைக் குறைக்க வேண்டுமென்று ஒருதுகின்றார்கள். இதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றவர்களுக்கிடமது பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கமும் இல்லை. இப்படிச் குறைப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு லாபமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. இடம் கேட்பவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு நூறு பேருக்கு அதிக இடம் கொடுத்தால்தான் மகிழ்ச்சி ஏற்படும். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் பெருமை. மாறாக இடத்தைக் குறைப்பதில் எங்களுக்குப் பெருமையும் இல்லை, அரசியல் லாபமும் இல்லை; இதைச் செய்வதில் அரசியல் நோக்கமும் இல்லை. அதிக இடம் கிடைக்கும் நிலை இருந்தால்தான் பலரும் மகிழ்வார்கள். இது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் பொது நோக்கத்துக்கு இது ஏற்றதா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை அனைவரும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து டாக்டர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றார்கள் என்றால் அதைத் தடுக்கும் முறையில் ‘எஸ்சென்ஷியல் ஸர்வீஸ்’ என்று அவர்களுடைய ஸர்வீஸ்களை அறிவிக்க வேண்டுமென்று திரு. ஜீக்விதர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது அகில இந்திய அளவிலேயே ஸ்ட்ரைக் நடந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆகவே நாம் மட்டும் அவசரப்பட்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம். இந்திய அரசுக்கு அந்தப் பொது நோக்கம் ஏற்பட வேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டால்,

Medical Service in any State is an essential Service” என்று சொல்லி விட்டால் பிறகு நாமும் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்களுடைய முடிவைத் தான் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்து மருத்துவத் துறையில் நகர்ப்புறங்களிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் ஏற்பட வேண்டிய வளர்ச்சி கிராமப்புறங்களிலேதான் மிகுதி என்பதையும் நாம் அறிவோம். அந்த அடிப்படையிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள், ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலேயும் ஒன்றுக்கு இரண்டாக ஆகவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்பது ஃபேமிலி பிளானிங் திட்டத்தோடு இணைந்திருப்பது ஆகும். ஆகவே இப்போது அவற்றை இரண்டாக ஆக்குவதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக அவர்கள் கட்டிடச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டால் ஆரம்ப சுகாதார நிலையக் கட்டிடத்திற்காக மாநில பொறுப்பில் இரண்டு லட்சமும் அவர்கள் பொறுப்பில் ஒரு லட்சமும் என்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம். அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நிதி வசதி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கடைசியில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் எல்லா ஒன்றியங்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அமைத்து விட்டார்கள், இதை நீங்கள் இரண்டாகப் பெருக்கப் பார்க்கிறீர்கள், ஆனால் சில மாநிலங்களிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இன்னும் ஏற்படாத ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதனை ஏற்க முடியாத என்று அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டிலே செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கு ஏற்படுகிற தடையெல்லாம், மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ் நாடு முன்னேறிவிட்டது என்ற ஒரே காரணத்தைக்காட்டி தமிழ் நாட்டினுடைய தேவைக்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்க வேண்டாத ஒரு மனப்பான்மைக்கு இன்றைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் கூட, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு நடத்திய டிஸ்பென்சரி ஏதாவது 7-30 ஒன்றியத்திலும் இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு நடத்த முன்வந்துள்ளது. மத்திய அரசு பி.ப. ஒன்றை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த முன்வந்துள்ளது. மத்திய அரசு ஒத்துழைக்காவிட்டாலுங்கூட நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு டிஸ்பென்சரியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அப்படி எடுக்கவே வாய்ப்பு டிஸ்பென்சரியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அப்படி எடுக்கவே வாய்ப்பு பில்லாத ஒன்றியங்களிலே ஏதாவது ஒரு டிஸ்பென்சரியை ஏற்படுத்தி அதை இன்னொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாக மாற்ற முடியுமா, அப்படி மாற்றுகிற போது பெரும் செலவு ஏற்படாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட செலவைக் கொண்டு, அந்தப் பணி அந்த வட்டாரத்திலே நடைபெற முடியுமாவென்று நான் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆலோசனை என்று நான் சொல்லுவதே இது, நிதிக்குக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆலோசனை என்று நான் சொல்லுவதே இது, அஷ்பூரன்ஸ் அல்ல என்பதற்காகத்தான். ஏனென்றால் ஆலோசனையெல்லாம் பதிவேட்டில் வந்து, ‘அஷ்பூர்ட் பை தி மினிஸ்டர்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டு இதற்கெல்லாம் விளக்கம் கேட்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதெல்லாம் அஷ்பூரன்ஸானால், பிறகு ஆலோசனையாக எதையும் பேசவே முடியாது. ஆகவே இவைகளைக் குறித்து ஆலோசிக்கிறோம். கிராமப் பகுதியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையப் பணி, மருத்துவப் பணி மட்டுமல்ல; நோய்த் தடுப்புப் பணி, தாய்மார் களுக்கு பிரசவத்திற்கு முற்பட்ட நிலையிலும், அதற்குப் பிற்பட்ட நிலையிலும் அவர்களுடைய பலவினத்தைப் போக்குகிற மருந்தளிக்கும் பணி, குழந்தைகள் நலம் காக்கிற பணி, குடும்ப நலத் திட்டப் பணி இப்படிப் பரவலாகச் செய்வதற்கு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைப் பயனுடையதாக ஆக்குவதற்கு, இந்த நோக்கம் வெற்றி பெறுவதற்கு என்ன வகையில் நிறைவேற்றலாம் என்பதை ஆலோசனையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு, மூன்று குறிப்புக்களைச் சொல்லி சுருக்கமாக முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிராமங்களில் ஏன் பணியாற்றக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். நான் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம், ஏ.என்.எம். பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் குறைவான சம்பளம். ஆகவே நான் பயிற்சி பெற்றவர்களைப் போடவேண்டுமானால் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

வேண்டும். இது பல ஒன்றியங்களால் முடிவதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையில், எங்காவது சில இடங்களில் ஹெல்த் விசிட்டர் என்ற பொறுப்பு இருக்குமானால் நர்ஸுகளுக்குக் கொஞ்சம் ஊதியம் குறைவானாலும்கூட அந்தப் பொறுப்பில் அவர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாமென்று தெரிவித்து பல நர்ஸுகள் இப்படி இடம் பெறச் செய்திருக்கிறேன். தனிப்பட்ட இடங்களில் பயிற்சி பெற்ற நர்ஸுகளுக்கு ஏன் வேலை தரக்கூடாதென்று கேட்டார்கள். அரசாங்கத்தில் நர்ஸ் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்பவர்களை ஸ்டைபெண்டரி (Stipendiary) முறையில் உதவித் தொகை கொடுத்து படிக்க வைக்கிறோம். அப்படிப் படிக்க வைத்ததற்குப் பின்னால் அவர்கள் வேலையில் சேராமல் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கமே அவர்களுக்கு 3½ ஆண்டுக் காலத்திற்கு உதவித் தொகை கொடுத்து, பயிற்சி கொடுத்தபின், அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கான பட்டியலிலே பாக்கியிருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் மற்றவர்களை எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை.

சாஸிடரி இன்ஸ்பெக்டர் படிப்பு, ஹெல்த் விசிட்டர் படிப்பு ஆகியவை இது வரையிலும் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்றது. ஆங்கிலத்தில் நடைபெறுவதால் அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் போதுமான தேர்ச்சி இல்லாத காரணத்தினால் கற்று உணங்கிற, அறிந்துகொள்கிற ஆற்றல் குறைவாக இருப்பது உணரப்பட்டது. ஆகவே சாஸிடரி இன்ஸ்பெக்டர், ஹெல்த் விசிட்டர் வகுப்புகளை வருகிற ஆண்டிலிருந்து தமிழில் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க அந்தத் துறை யினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயிற்சியைத் தமிழில் தருவதால் அவர்கள் பயிற்சித் திறன் உயருமென்று நம்புகிறேன்.

எம்.பி.,பி.எஸ். ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு அவர்களின் வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் ஹவுஸ் சர்ஜன் காலத்திற்கு மாதம் 225 ரூபாய் என்று தரப் பட்ட உதவித் தொகை 275-ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதைப்போல பி.ஐ.எம். படித்தவர்கள், அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு பெற்று இதில் சேருகின்றனர். அவர்கள் பி.யு.சி. இல் அதிக எண்கள் பெற்றால் எம்.பி.,பி.எஸ். வகுப்பில் சேரும் வாய்ப்பு பெறுவர். இந்த பி.ஐ.எம். பயிற்சி பெறும் காலத்திற்கு ஏற்கெனவே 10 மாத காலத்திற்கு மாதம் 125 ரூபாய் என்றிருந்ததை மாதம் 175 ரூபாயாக உயர்த்தி அறிவித்திருக்கிறோம். அதே போல பி.ஐ.எம். பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு, சித்த மருத்துவ வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அவர்கள் பயன் பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொரு மார்ச் திதியும், மாவட்ட மருத்துவ மனையில் தொடங்கி, அதுவாசிய மருத்துவ மனைகள் இன்றி, ஆன்றைத் தேர்ந் தேடுத்து ஆண்டுக்கு 20 இடங்களில் புதிதாக அவர்கள் பணிபாற்றும்

1974 ஏப்ரல் 1]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வாய்ப்பை உருவாக்கியிருக்கிறோம். பி.ஐ.எம். படிப்பிற்கு மேலாக, எம்.டி. சித்த மருத்துவம், சித்த மருத்துவ குணபாடம் ஆகிய இரண்டிலும் மேலும் நிறப்புப் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஆண்டுக்கு 20 மாணவர்கள் என்று ஒவ்வொரு துறையிலும் 10 பேர்கள் எடுக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு உதவித் தொகை 200 ரூபாய் தரப்படுகிறது. இந்தப் பயிற்சிகள் கடந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட் டிருந்தது. இதில் பலர் தேர்ச்சி பெற்றபின், சித்த மருத்துவத்தில் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கும், சித்த மருத்துவனைப் பற்றிய உண்மைகளை மேலும் புலப்படுத் துவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதே போல ஆங்காங்கே ஏற்கெனவே வேறு சில நாட்டு மருத்துவ நிலையங்கள் இருந்து, இன்றைக்கு இயங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆயுர் வேத டாக்டர்கள் அந்தப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப் பட்ட இடங்களிலும் சித்த மருத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே எந்தெந்த இடத்திலே, எந்தெந்த ஒன்றியத்திலே சித்தம், ஆயுர்வேதம், யுனானி என்று இப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனைகளில் எதைத் தொடங்க அவர்கள் முன் வந்தாலும் அரசாங்கம் நிச்சயமாக அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கொசு ஒழிப்புப் பணி பல்வேறு மட்டத்தில் நடைபெறுகிறது. சென்னை மாநகரத்தில் இது விரிவாக நடைபெறுவதற்கு மத்திய அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை மலேரியா ஒழிப்புப் பணி என்ற அடிப்படையில் வழங்குவதற்கு முன் வந்து, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாவு நிறைவேற்றினாலும், ஏராளமாக மாம், செடி, கொடிகள் இருக்கிற இடங்களில் கொசு அதிகமாக இருக்கும். இந்த மருந்தை மாங்கள், செடி, கொடிகளில் தெனிக்க முடியாது. சாக்கடைகளில் தெனிக்கிறார்கள். உற்பத்தி யான கொசு பல இடங்களில் மாம், செடி, கொடிகளில் தங்குகிறது. நான் இருந்த வீட்டில் அடர்த்தியான மாம் இருந்த காரணத்தினால் கொசுவை ஒழிக்க முடியவில்லை. சென்னையிலுள்ள நம்முடைய விடுதலில் உறுப்பினர்கள் தங்குகிற அந்தப் பகுதியில் அதிகமான மாம், செடி, கொடிகள் இருக்கிற காரணத்தினால் கொசுக்கள் தங்கிவிடுகிற காரணத்தினால் அவைகளை எளிதாக ஒழிக்க முடியவில்லை என்றே கருதுகிறேன். இருந்தாலும் நாளடைவில் ஒழிக்க முடியுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களில் சிலவற்றிற்குத் தான் பதில் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றேன். ஆனால் எல்லா கருத்துக் களும் அரசாங்கத்தால் கவனிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் தனியாகக் கவனிக்கப்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 1]

பட்டு தொடர்ந்து நல்ல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமென்ற உறுதியைக் கூறி, காலம் கடந்து செல்கிற காரணத்தினால் இந்த அளவோடு நான் அளித்த விடையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணி அளவில் கூடும்.

7-40
பி.ப.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil

B. Reports, Notifications and Other Papers.

106. Notification issued with G.O. Ms. No. 7571, Revenue, dated the 27th December 1973 in regard to remission of stamp duty and registration fees in respect of the mortgage deeds to be executed in favour of the Government by the licensees of arrack shops for the lease year 1973-74.

107. Notification issued with G.O. Ms. No. 7218, Revenue, dated the 3rd December 1973 in regard to reduction in stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the sale deeds to be executed in favour of the Mudaliar Educational Trust, Erode.

* 108. Speech by Hon. Thiru Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Medical Grants, 1974-75 (English and Tamil).

* 109. Policy Note on Public Health. (English and Tamil).

* 110. Policy Note on Medical (English and Tamil).

1974 ஏப்ரல் 1]

இணைப்பு.

[27 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மருத்துவத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே!

“மருத்துவப் பணிகள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் அரசுக் கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளை மேலவையின் முன் வைக்க நான் விழைகிறேன்.

மக்களுக்குப் போதிய மருத்துவ வசதி அளிப்பதுடன் சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வினைச்சீர்க்குலையாவண்ணம் பேணிக்காப்பது வளங்கெழு அரசின் தலையாய பணியாகும். மக்களின் நல்வாழ்வே ஜனநாயக நிர்வாகத்திற்குச் சிறந்ததோர் அடையாளமாகும். எனவே, இந்த வகையில் மருத்துவப் பணிகளைச் செவ்விய முறையிலும் முன்னேற்றப் பாதையிலும் வளர்ச்சியடையச் செய்ய அரசு பெரு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், மருந்தாக்குநர்கள், மருத்துவத் துணைப் பணியாளர்கள் முதலியோரைக் கூடுதலாக நியமிப்பதன் மூலம் கிராமப் பகுதிகள் அனைத்திற்கும் மருத்துவ வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதே கடந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நமது அரசின் பொதுநோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. நாட்டு மக்களின் நலத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, குடும்ப நலத் திட்ட முறைகளை அரசு தீவிரமாகப் பரப்பி வந்துள்ளது.

திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.

மக்களுக்குப் பயன் தர மருத்துவ வசதிகளையும் மருத்துவக் கல்விப் பயிற்சியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசு ரூ. 248 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. இது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 459 லட்சமாகவும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 644 லட்சமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இச் செலவு ரூ. 1,731.59 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

இம் மாநிலத்திற்கான 1973-74வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப் பீட்டில் ரூ. 453 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல்வேறு மருத்துவ பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களின்கீழ் கீழே கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது:—

(ரூபாய்
லட்சத்தில்.)

1. மருத்துவக் கல்வி	182
2 பட்டமேற்படிப்பு மருத்துவக் கல்வி ..	150

[1974 ஏப்ரல் 1]

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

3 பயிற்சி உதவித் திட்டம்	210
4 மருத்துவமனைகளும், மருந்தகங்களும். . .	1,275
5 இந்திய முறை மருத்துவமும் ஹோமியோ பதியும்.	150
6 ஆய்வுக்கூடப் பணிகள்	50
7 கிங் நிறுவனம்	70
8 தொண்டு மருத்துவ மானியங்கள்.	17
மொத்தம்	2,104

மத்திய அரசுப் பொறுப்பேற்கும் திட்டத்தின்கீழ், செயற்
குழு கீழ்க்காணும் நிதி ஒதுக்கத்தைச் செய்துள்ளது :—

1 புதிய மனநோயியல் மருத்துவமனைகள் (ரூபாய் லட்சத்தில்.)	3.50
2 பட்ட மேற்படிப்பு இந்திய முறை மருத்துவத் துறைகள் இரண்டு	17.00
3 மருந்தியல் மூலிகைத் தோட்டங்கள்	10.00
மொத்தம்	30.50

வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.

மருத்துவக் கல்வி, மருத்துவப் பணிகள், இந்திய மருத்துவம்
ஆகியவற்றிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கீழே கொடுக்கப்பட்
டுள்ளது :—

மருத்துவக் கல்வி	1973-74.	1974-75.
மருத்துவப் பணிகள்	12,83,61,400	28,37,62,800
இந்திய மருத்துவம்	12,35,40,100	
..	19,58,400	

[ஏப்ரல் 1]

மருத்துவக் கல்வி.

மதுரை, தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றும், சென்னையில் மூன்றும் ஆக 8 மருத்துவக் கல்லூரிகள் மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் மேற்பார்வையில் உள்ளன. இம் மாநிலத்தில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகளில் தற்போது ஆண்டுதோறும் 1,015 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். எம்.பி.பி.எஸ். பட்டப் படிப்புத் தவிர, பல்வேறு மருத்துவப் பிரிவுகளில் பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைகளும் தகுதிப் பட்டயப் பாட முறைகளும் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலும், ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியிலும், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலும் நடத்தப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு மேலும் சில வசதிகளை அளிப்பதன் மூலமும், மருத்துவத்தின் சில பிரிவுகளில் பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளைக் கொண்டு வருவதன் மூலமும் அக் கல்லூரியை பட்ட மேற்படிப்பு நிலையமாக மேம்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலும், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலும் முறையே பல் மருத்துவப் பட்டப் படிப்பும், மருந்தியல் பட்டப் படிப்பும் நடத்தப்படுகின்றன. பல் மருத்துவப் பட்டப் படிப்பிற்கு 35 மாணவர்களும், மருந்தியல் பட்டப்படிப்பிற்கு 25 மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். அரசுப் பணிகளில் ஒவ்வொரு ராண்டும் சராசரியாக 300 மருத்துவப் பட்டதாரிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். ஆனால் தேறி வருகிற புதிய பட்டதாரிகள் ஏறக்குறைய 900 பேர் ஆவர். எனவே, மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஆண்டுதோறும் 100 மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்திய மருத்துவ மன்றம் வரையறுத்த உயரளவுக்கு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதைக் குறைக்கும் திட்டம் ஆலோசனையில் உள்ளது. அண்மையில் தொடங்கிய புதிய மருத்துவக் கல்லூரிகளில் தரமான சாதனங்களை வழங்கவும் சிறந்த தேர்ச்சி புடைவர்களை நியமிக்கவும் அரசு நாட்டம் செலுத்தும்.

மேலும் அரசுப் பணிகளுக்கு வேண்டிய மருத்துவர்களின் தேவைக்காகவும், மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு வேண்டிய தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களின் தேவைக்காகவும் மாவட்ட, வட்ட மருத்துவமனைகளில் சிறப்பு சிகிச்சை அளிக்கும் வல்லுநர் தேவைக்காகவும் அகில இந்திய பட்ட மேற்படிப்புக் கல்வி-ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்குச் சமமாக சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியை பட்ட மேற்படிப்புக் கல்வி-ஆராய்ச்சி நிலையமாக உயர்த்துவதற்கு கருதப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டு நடப்பு வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மருந்தியல் பட்டப் படிப்புப் பாடமுறை.

தற்போது மருந்தியல் பட்டப் படிப்புப் பாடமுறை மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மட்டுமே நடத்தப்படுகிறது. ஆண்டு கொண்டு 25 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு இப்பாட முறையை சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் அல்லது செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்தும், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்தும் ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய 60 மாணவர்கள் மருந்தியல் பட்டப் படிப்பில் தேறி வருகின்றனர். ஆனால், இப்பட்டதாரிகளுக்கு அரசுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும், வேலை வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவே. இம்மாதிலத்தில் மருந்தியல் பட்டதாரிகளிடையே நிலவும் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினையை தீர்க்கும் வழிமுறைகள் ஆலோசனையில் உள்ளன.

தொழில் பயிற்சி, மருந்தியல் பட்டப்படிப்புப் பாடமுறையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை, மருந்துகள் தயாரிப்பு நிறுவனங்களில் அரசுப் பணியில் சேர விழைபவர்களுக்கு இது கட்டாயப் பாடமாகவும் இல்லை. ஆயினும், மருந்தியல் பட்டதாரி ஒவ்வொருவருக்கும் பல்வேறு தயாரிப்பு நிறுவனங்களிலும், கிண்டி, 'கிங்' நிறுவனத்திலும், அரசு மருந்துப் பொருள்கள் பண்டகசாலையிலும், 18 மாத காலத்திற்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 300 பயிற்சி உதவித் தொகை கொடுப்பதன்மேல் 30 தொழில் பழகுவோர் பதவிகளை ஏற்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. தொழிற் பயிற்சியை மேற்கொள்ள விரும்பும் அனைவரும் அரசு அளிக்கும் பயிற்சி உதவித் தொகையைக் கொண்டு பயிற்சி பெற இது உதவும். மருந்தியல் மன்றத்தில் மருந்தியல் வல்லுநர் ஒருவர் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருந்துக்கடை ஒன்றில் 750 மணி நேரம் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அம் மன்றம் வரையறுத்துள்ளது. மருந்தகத்தில் மருந்துகள் கலப்பதில் மருந்தியல் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் பயிற்சி பெற வேண்டி ஆண்டு விடுமுறையின்போது அவர்களை மருத்துவமனை மருந்தகங்களில் 3 மாதகாலத்திற்கு அமர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்திய மருந்தியல் சட்டத்தின்கீழ் மருந்தியல் வல்லுநராகப் பதிவு செய்து கொள்ள மருந்தியல் பட்டதாரிகளுக்கு இது உதவும்.

சுற்றியுள்ள வட்டார மருத்துவமனைகளின் தேவையை நிறைவு செய்ய, சென்னையில் ஒன்றும் திருச்சியில் ஒன்றுமாக, இரண்டு வட்டாரப் பிரிவுகளை தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த மருத்துவமனை மருந்தியல் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டால், மருந்தியல் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதி அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மருத்துவமனைகளுக்கு தரமான மருந்துகள் கிடைக்கவும் வகை செய்யும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

இம்மாதிலத்தில் மருந்தியல் படிப்பியை மேம்படுத்தும் பரபரப் பல்கலைக் கழகத்தின் இசைவுடன் மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மருந்தியல் பட்டமேற்படிப்புப் பாடமுறையைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

‘கிங்’ நிறுவனம், கிண்டி குளிர்ப்பதன் வசதிகளை அளிப்பதும் பணி வசதிகளுக்கு மேம்பாடு செய்தலும்:—

கிண்டி, கிங் நிறுவனத்தில் குளிர்ப்பதன் வசதி செய்து கொடுக்கவும், அங்கு பணி வசதிகளை மேம்படுத்தவும் அரசு ரூ. 16,64,000 நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. இங்கு, உறைய வைக்கப் பட்ட உலர்ந்த அம்மைத் தடுப்பு ஊசி மருந்து உற்பத்தி 120 லட்சம் யூனிட்டிலிருந்து 240 லட்சம் யூனிட்டிலுள்ள உயர்ந் துள்ளது. இது குறித்துக் கடனுதவி செய்யுமாறு இந்திய அரசை கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இந்திய அரசும் இதுவரை ரூ. 10.68 லட்சம் வழங்கியுள்ளது.

1973-74-ல், ரூ. 14.72 லட்சம் செலவிலான 9 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாதிலத்தில் உள்ள பல்வேறு கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ரூ. 28.49 லட்சம் மதிப்பிற்கு மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு ரூ. 28.49 லட்சம் மதிப்பிற்கு ஏராளமான, நவீன, உயிர் காக்கும் மருத்துவக் கருவிகள் வாங்கப் பட்டுள்ளன.

மருத்துவக்கல்லூரி இணைந்த மருத்துவமனைகள்.

எக்ஸ் கதிர், இரத்தப் பரிசோதனைகள் பிற ஆய்வுக் கூட வசதி களுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் வெளி நோயாளி ஆய்வுக் கூட பணிகளையும் விபத்து-அவசர சிகிச்சைப் பணிகளையும் வசதி யுள்ள நிலையங்களில் நாள்முழுவதும் நடத்த முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில், சென்னை, பொது மருத்துவமனை, ஸ்டான்லி மருத்துவமனை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், மருத்துவமனைகள் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்லூரி மருத்துவமனைகள் மருத்துவமனைகளில் இப்பணிகளைத் தொடங்கக் இணைந்த பெரிய மருத்துவமனைகளில் இப்பணிகளை மருத்துவ கருதப்பட்டுள்ளது. மேலும், கல்லூரி இணைந்த மருத்துவ மனைகளில் மருத்துவ அதிகாரிகளைக் கூடுதலாக நியமிப்பதின் மூலம் பொதுமக்களுக்கு வெளிநோயாளி சிகிச்சைப்பணி மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் எளிதாகவும் அமையும் வகையில் திட்டமிடப் படுகின்றது. அப்போதுதான் வெளி நோயாளிச் சிகிச்சைப் பிரிவில் நோயாளிகளை ஒரே மருத்துவ அதிகாரி தொடர்ந்து நோயாளிச் சிகிச்சைப் கவனிக்க முடியும். இதனால் வெளி நோயாளிச் சிகிச்சைப் பிரிவுப் பணியை எளிதாகவும் சுமுகமாகவும் நடத்த இயலும்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

1973-74 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் குறிப்பிடத் தகுந்த சாதனைகள் எய்தப்பட்டுள்ளன:—

(1) மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர் ராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனை, தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை, சென்னை மகப்பேறு—மகளிர் நோயியல் மருத்துவ வற்றில் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள கூடத்துடன் கருத் தடை அறுவை சிகிச்சைக்கான வார்டு ஏற்படுத்தல்.

(2) தஞ்சாவூர் அரசு ராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனையில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட அவசரச் சிகிச்சைக் கூடம் ஏற்படுத்துதல்.

(3) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் இரண்டு அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 147 படுக்கைகள் போடப்பட்டுள்ளன.

(4) தஞ்சாவூர் அரசு ராஜா மிராசுதார் மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சைக் கருவியைக் கொண்டு புற்று நோய்க்குச் சிகிச்சையளிக்கும் பணி தொடங்கப்பட்டது.

(5) மகப்பேறு—மகளிர் நோயியல் மருத்துவ மனையிலும், மகளிர்—சிறுநீர் நல அரசு மருத்துவ மனையிலும் தாய்-சேய் நல வார்டுகளுக்கான புதிய கட்டிடங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

(6) மதுரை, தோப்பூரில் புதிதாக காச நோய் மருத்துவ மனை ஒன்றும், சென்னை, அரசு இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையில் தொற்று நோய் நீக்க புதிய பிரிவு ஒன்றும் தொடங்கப் பட்டன.

புற்று நோய்க்கான எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சைக் கருவி உட்பட ரூ. 28 இலட்சம் மதிப்பிற்குச் சாதனங்கள் வாங்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனையில் புற்று நோய்க்கான கோபால்ட் கதிர் சிகிச்சைக் கருவி வாங்குவதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. புற்று நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க சென்னை மகளிர்-சிறுநீர் நல அரசு மருத்துவ மனைக்கு மேலும் ஒரு கோபால்ட் கதிர் சிகிச்சைக் கருவி வாங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் உள்ளது. அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் அறுவைச் சிகிச்சைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கும், கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் அறுவைச் சிகிச்சைத் துறை அமைப்பதற்கும், சென்னை பொது மருத்துவ மனை பெருந் திட்டத்திற்குமான செயற்குறிப்புகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிற்சி மருத்துவர் குடியிருப்புகள், மருத்துவப் பரிசோதனை அறை, பூச்சி ஆய்வுக்

[1974 ஏப்ரல் 1]

கூடம் முதலியவற்றிற்காகக் கட்டிடங்கள் கட்டும் பெருந் திட்டம். மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டியும், நீர்த் தேக்கமும் கட்டுதல், கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் 37 நோயாளிகளுக்கான விபத்து சிகிச்சை வார்டு ஒன்று கட்டுதல் ஆகியவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ள சில திட்டங்களாகும்.

சென்னை அரசு கண் சிகிச்சை மருத்துவ மனையில் கண் பார்வை தொடர்பான நோய்களைக் கண்டறியும் நிலையம் (Mycotic diagnostic Centre) ஒன்றை அமைப்பதற்காக ரூ. 7,00,000 மதிப்புள்ள அறிவியல் சாதனங்களை வழங்குவது குறித்தும், ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 30,000 தொடர் இனச் செலவு குறித்தும் பெல்ஜியம் நாட்டு நிறுவனம் அளிக்க முன்வந்துள்ள உதவியை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

1973-74-ல் ரூ. 14.72 இலட்சம் செலவிலான 9 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு ரூ. 28.49 இலட்சம் மதிப்பிற்கு ஏராளமான, நவீன உயிர் காக்கும் மருத்துவக் கருவிகள் வாங்கப் பட்டன.

பட்ட மேற்படிப்புக் கல்வி.

சென்னை, மருத்துவக் கல்லூரியில் (டி.எம்.) இதயநோயியலில் பட்டமேற்படிப்பு பாடமுறை இந்த ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. நாள அறுவைச் சிகிச்சை, மண்டையோட்டு இயல் (Endocrinology), ஊன்மச்சிதைவு, சிறுநீரகவியல், உடல் மருத்துவம், புதுவாழ்வுப் பணிகள் ஆகிய பல்வேறு துறைகளுக்கு இட வசதி அளிக்கும் பலமாடிக்கட்டிடத்திற்கு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 56 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு துறைகளில் 217 பேர் பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறையையும் 233 பேர் தகுதிப் பட்டயப் பாடமுறையையும் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் மகளிர் விடுதி ஒன்றையும், மகப்பேறு பிரிவையும் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டிடத் திட்டங்கள்.

கீழ்க்கண்ட கட்டிடத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன:—

(1) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரியிலும், திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரியிலும், மத்திய விலங்குப் பிரிவு கட்டுதல்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(2) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் சவக் கிடங்கு கட்டுதல்.

(3) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் 37 படுக்கைகள் கொண்ட, விபத்துக்குள்ளானோர் சிகிச்சைக்கூடம் ஒன்றையும் அவசர சிகிச்சைக் கூடத்தையும் கட்டுதல்.

(4) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையிலுள்ள அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடத்திற்கு சீர்வளி வசதி அளித்தல்.

(5) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் உள்ள கட்டிடத்திற்கு மேல், பயிற்சி மருத்துவர் குடியிருப்புக்களை கட்டுதல்.

பட்ட மேற்படிப்பு மருத்துவ நிலையம்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலும், சென்னை அரசு பொது மருத்துவ மனையிலும் கீழ்க்காணும் பணிகள் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டும் :—

(i) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை.

(1) மருத்துவப் பரிசோதனை அறை கட்டுதல்.

(2) மின்சார நுண்ணோக்காடி ஆய்வுக் கூடம்.

(3) தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்கான அறை கட்டுதல்.

(4) பயிற்சி மருத்துவர்களுக்கான குடியிருப்புக்கள்.

(ii) அரசு பொது மருத்துவ மனை, சென்னை.

(1) பெருந் திட்டத்தின்கீழ் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

(2) இரண்டு விபடுகளை மாற்றிப் புதிதாக அமைத்தல்.

(3) கூடுதல் நீராவிக்கொதிகலன்களுக்கு வகை செய்தல்.

(4) எக்ஸ்-ரே பதிவேட்டு அறைக்கு சீர்வளி வசதி செய்தல்.

தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் வட்டார ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டும் திட்டம் 1974-75-ல் செயல்படுத்தவதற்காகப் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[4 ஏப்ரல் 1]

1974-75-ல் நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கீழ்க்காணும் பணிகள் முடிக்கப்படும் :—

1. சென்னை, சிகந்தல மருத்துவ மனையில் நீராவிச் சலவைச் சாலைக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

2. சென்னை, ஒட்டேரி, திருவட்டிஸ்வரர் காச நோய் மருத்துவ மனையில் நீராவிச் சலவைச் சாலைக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

1973-74-ல், தாம்பரம் காச நோய் மருத்துவ மனையில் செஷியர்களுக்காகக் கூடுதல் குடியிருப்புக்கள் கட்டும்பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளியூர்களில் மருத்துவ பணிகள்.

(அ) மருத்துவ மனைகள் (ஆ) மருந்தகங்கள் (இ) இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகள் ஆகியவை மூலமாகப் பொது மக்களுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது.

தற்போது, 14 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளும், 2 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளும், 101 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளல்லாத பிற மருத்துவ மனைகளும், 0 மருந்தகங்களும், 13 இயங்கும் மருத்துவப் பிரிவுகளும் உள்ளன.

கட்டிடத் திட்டங்கள் :—

1973-74-ல் கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது :—

(1) வேலூர், அரசு பென்ட்லண்ட் மருத்துவமனையில் 5.50 இலட்சம் செலவில் பொன்விழாக் கட்டிடம் கட்டுதல். பிப்ரவரி புள்ளிகள் கேட்கப்பட்டுள்ளன.)

(2) ரூ. 20.44 இலட்சம் செலவில் ஈரோடு மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிகள், செவிலிப் பணியாளர்கள் ஆகியோருக்குக் குடியிருப்புக்களும் 160 படுக்கைகள் கொண்ட கூடுதல் பகுதியும் இலவசமும் கட்டுதல்.

(3) நாகப்பட்டினம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் மருத்துவச் சிகிச்சைக்கும் அறுவைச் சிகிச்சைக்கும், மின்சாரமான் பண்டக சாலைக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

(4) திருச்சி மாவட்டம், கரூர், அரசு மருத்துவ மனையில் 24 படுக்கைகள் கொண்ட பகுதி கட்டுதல்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(5) வானியம்பாடி, அரசு மருத்துவமனையில் 24 படுக்கைகள் கொண்ட பகுதி கட்டுதல்.

(6) பட்டுக்கோட்டை, அரசு மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட மகப்பேறு பகுதி கட்டுதல்.

(7) பொள்ளாச்சி, அரசு மருத்துவமனையில் வெளி நோயாளி சிகிச்சைப் பிரிவும், மகப்பேறு-அறுவை சிகிச்சைக்கூடமும், 36 படுக்கைகள் கொண்ட பகுதியும், சமையலறையும், சவகிடங்கும், 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொற்று நோய் சிகிச்சை பகுதியும் கட்டுதல்.

(8) திருப்பூரில், 100 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய மருத்துவமனை கட்டுதல்.

(9) ராஜபாளையத்தில், 100 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய மருத்துவமனை கட்டுதல்.

(10) கோத்தகிரி, அரசு மருத்துவமனையில் 36 படுக்கைகள் கொண்ட பகுதி கட்டுதல்.

(11) இராமேசுவரம், அரசு மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட பகுதி கட்டுதல்.

(ii) 1974-75 ஆண்டுக்கான கட்டிடத் திட்டங்கள் :—

1974-75-ல், கீழ்க்காணும் திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது :—

(1) உதகமண்டலம், அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் நீராவிச் சலவைச் சாலைக்கு சாதனங்கள் வாங்குதல்.

(2) தருமபுரியில் புதிய மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனை ஒன்றைக் கட்டுதல்.

(3) நாகப்பட்டினம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் கூடுதலாக பகுதிகள் கட்டுதல்.

(4) உடுமலைப்பேட்டை, அரசு மருத்துவமனையில் சமையலறைக்கூடம் கட்டுதல்.

(5) விருத்தாசலம், அரசு மருத்துவமனையில் சவப் பரிசோதனைக் கொட்டகைக் கட்டுதல்.

(6) செங்கோட்டை அரசு மருத்துவமனையில் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டி கட்டுதல்.

1974 ஏப்ரல் 1]

(7) திட்டகுடி, அரசு மருத்துவமனையில் சவப் பரிசோதனைக் கொட்டகை கட்டுதல், பாலடா அரசு மருத்துவமனையில் சமையலறை கட்டுதல்.

1973-74-ல், அரசு மருத்துவமனைகளில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 10,353 இருந்து 10,438 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

1974-75-ல் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தும் குறிக்கோள் அளவு 600 ஆகும். பல்வேறு அரசு மருத்துவ நிலையங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்ட மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு தற்போதுள்ள மாவட்ட மருத்துவமனைகள் 400 படுக்கைகளிலிருந்து 650 படுக்கைகள் கொண்டதாக தரமுயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், கிராமப் பகுதிகளில் அக நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்க வட்ட மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்த அளவு 90 படுக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்றும் பரிவுரை செய்துள்ளது. அதன்படி, கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் படிப்படியாகப் படுக்கைகளின் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் படிப்படியாகப் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதன் மூலம், மாவட்ட மருத்துவமனைகளிலும் வட்ட மருத்துவமனைகளிலும் கூடுதல் பகுதிகளைக் கட்ட எண்ணப்பட்டுள்ளது.

சிறப்புச் சிகிச்சைத் துறைகளை ஏற்படுத்தல்.

குறிப்பாக வட்ட மருத்துவமனைகளில் சிறப்பு வகை சிகிச்சைத் துறைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கிராம மக்களுக்குச் சிறப்பான சிகிச்சை அளிப்பதில் அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. 1973-74-ல் கீழ்க்கண்ட குறிக்கோள் அளவுகள் எய்தப்பட்டன :—

(1) குன்னூர், பத்மநாபபுரம், திருச்செங்கோடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் மேகநோயியல் சிகிச்சைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

(2) மன்னார்குடி, திருவண்ணாமலை, கிருஷ்ணகிரி, உடுமலைப் பேட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்ட மருத்துவமனைகளில் குருதி சேமிப்பு நிலையங்கள் நான்கு தொடங்கப்பட்டன.

(3) வேலூர், திண்டுக்கல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் முடநீக்கியல் துறைகள் இரண்டினை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது.

(4) தருமபுரி அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையுடன் இணைந்திருக்கும் வகையில் சிகிச்சைத் துறை ஒன்றை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(5) சேலம், நாகப்பட்டினம் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் காது-மூக்கு-தொண்டை சிகிச்சைப் பிரிவுகள் இரண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(6) காஞ்சிபுரம், தாத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் கண் சிகிச்சைப் பிரிவுகள் இரண்டினை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(7) பல்வேறு வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் வாத பிற மருத்துவமனைகளில் 30 பல் சிகிச்சைப் பிரிவுகளைத் தொடங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(8) மத்திய நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ், நாகப்பட்டினம், திண்டுக்கல் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் மனநோயியல் பிரிவுகள் இரண்டினைத் தொடங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1974-75-ல் மேக்காணும் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது :—

(1) சில மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில், கதிர் வீச்சு மருத்துவ வல்லுநர் பதவிகள் ஐந்தினையும், மயக்க மருந்து வல்லுநர் பதவிகள் ஐந்தினையும் ஏற்படுத்தல்.

(2) மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில், தேவைக் கேற்ப மருத்துவ வல்லுநர்கள் 18 பேரை (சிறப்பு மருத்துவர்கள், அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர்கள், மகப்பேறு மருத்துவர்கள்) நியமித்தல்.

(3) 30 வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வல்லுநர் என்ற விதத்தில் சிறப்புச் சிகிச்சைப் பணியை வலுப்படுத்த சிறப்பு மருத்துவர்கள் 10 பேர், அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர்கள் 10 பேர், மகப்பேறு மருத்துவர்கள் 10 பேர் ஆகியோரை நியமித்தல்.

(4) திண்டிவனம், நாமக்கல் ஆகிய இடங்களில் உள் அரசு மருத்துவ மனைகளில் குருதி சேமிப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்தல்.

(5) ஸ்ரீபெரும்புதூர், அரக்கோணம், விழுப்புரம், அறந்தாங்கி, பவானி ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவமனைகளில் பல் சிகிச்சைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தல்.

(6) சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் கண்சிகிச்சைப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல்.

(7) நாகப்பட்டினம், இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் முடந்தகியல் துறைகளை ஏற்படுத்தல்.

(8) கோயம்புத்தூர், தலைமையிட மருத்துவமனையில் மெகநோயியல் துறையினைத் தொடங்குதல்.

1974 ஏப்ரல் 1]

(9) காஞ்சிபுரம், மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் சிகநோயியல் மருத்துவப் பிரிவைத் தொடங்குதல்.

(10) நாகர்கோவில், தாத்துக்குடி ஆகிய இரு மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் காது-மூக்கு-தொண்டை சிகிச்சைப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல்.

கெவிலியர் பணி.

பயிற்சி உதவித் தொகை பெற்று பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குக் 1969-லிருந்து 1973 வரை நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்குமான செவிவியர் குறித்த விவரங்களாவன : 1969ல் 169, 1970ல் 297, 1971ல் 464, 1972ல் 265 செவிவியர்களும் ஆவார்கள்.

1973 டிசம்பர் வரை பயிற்சியை முடித்துள்ள 683 செவிவியர்கள் அப்பதவிக்குரிய நியமனங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்குச் சிறந்த முறையில் செவிவியர் பணிவசதியை அளிப்பதற்காக மேலும் 350 செவிவியர்களை வேலைக்கமர்த்த அரசு கருதி யுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மருந்தகங்களாக்குதல்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் படிப்படியாக அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் கட்டுப்பாட்டில் சுமார் 238 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களும், 248 கிராமப்புற மருந்தகங்களும், 105 நகராட்சி மருந்தகங்களும் உள்ளன.

1970-71 வரை, 129 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்பட்டன. 1971-72-ல் 12 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களும், 1972-73-ல் 45 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களும், 1973-74-ல் 17 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களும் அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றப்பட்டன.

1974-75-ல் மேலும் 40 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அரசு மருந்தகங்களாக மாற்றிக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புற்று நோய்த் தடுப்பு.

இத்தியானிலும், தமிழ்நாட்டிலும் புற்று நோயாளிகள் பெரும் பாலொருக்குக் கருப்பை, வாய், குரல்வளைப்பகுதி ஆகியவற்றில் புற்றுநோய் காணப்பட்டுள்ளது. அதிருஷ்டவசமாக, உடலில் ஏற்படும் மாறுதல்களைக் கொண்டு இந்நோயை ஒன் உடம்பேய் என

[1974 ஏப்ரல் 1]

தரக்கக் கண்டறிந்து விடலாம். காஞ்சிபுரத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட புற்றுநோய் சிகிச்சை மருத்துவ மனையைக் கட்ட ரூ. 27 லட்சத்திற்கும், புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கு மேலும் பலவசதி கள் அளிப்பதற்காக ரூ. 6.92 லட்சம் செலவில் அறுவை சிகிச்சைக் கூடத்திற்கு சீர்வளி வசதி அளிக்கவும் அரசு அனுமதி வழங்கி யுள்ளது. இதற்காக, சென்னை—பெங்களூர் நீள்பெருஞ்சாலையில் பக்தவத்சலம் பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் 22.97 ஏக்கர் நிலம் இந்நிலையத்திடம் தற்போது ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்னவற்றிற்காக, அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் சிகிச்சை மருத்துவ மனைக்கு ரேடியக்கதிர் படம் எடுப்பவர், மருத்துவர் உட்பட பணியாளர் களை நியமிக்கவும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந் புற்றுநோய்க்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக குறைந்த அளவு கதிர் வீச்சியல் சிகிச்சை வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க ரூ. 45,000க்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்காக அரசுத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் 10 படுக்கைகளை ஒதுக்குவதன் மூலம் இவ்வகை சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.

பதினொன்று மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளில் புற்று நோய் சிகிச்சை வசதிகளை மேம்படுத்து வது தவிர, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வோராண்டி லும் 50 படுக்கைகளுக்கு வகைசெய்வதன் மூலம் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள அறிஞர் அண்ணா நினைவு புற்றுநோய் சிகிச்சை நிலையத்தை 350 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையாக விரிவு படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கான செலவு ரூ. 514 லட்சமாகும்.

இந்திய அரசு பத்திரிகைத் தகவல் பிரிவு வெளியிட்டுள்ள படி, புற்றுநோய் சிகிச்சைக்காக 250 படுக்கைகளுடன் புற்று நோய் சிகிச்சை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக இந்த நிலையம் வட்டார நிலையமாக மேம்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று புற்றுநோய் மதிப் பீட்டுக் குழு பரிவுரை செய்துள்ளது.

எக்ஸ்-கதிர் கருவி.

குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதிகளில் கதிர் வீச்சு பரிசோதனைக்கு மேலும் பல வசதிகளை அளிக்கும் பொருட்டு, திருமங்கலம், தேனி, பவானி, கோபிச்செட்டிபாளையம், திருவண்ணாமலை, ஜெயங்கொண்டசோழபுரம், மேட்டூர் அணை, உத்தமபாளையம், மன்னார் குடி, திருவாரூர், பூவிருந்தவல்லி (இதயநோய் மருத்துவ மனை), ஈரோடு, திருச்செங்கோடு ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் 100 M. A. எக்ஸ்-கதிர் கருவிகளை

1974 ஏப்ரல் 1]

காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டம்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 7.4 லட்சம் பேருக்குக் காச நோய் கண்டுள்ளதாக தோராயமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின்கீழ், நமது மாநிலத்தில் இதுவரை 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குக் காசநோய் கண்டிருப்பதாகப் பரிசோதனையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்காரியத்திற்காக, மாவட்ட காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டம் 1962-ல் வகுக்கப்பட்டது. காசநோய் கண்டுள்ளவர்களைக் கண்டி ரிந்து அவர்களது வீட்டிலேயே அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதும் அதன்மூலம் நோய் பரவுவதைத் தடுப்பதும், குழந்தை களுக்கும் சிறுர்களுக்கும் முறையாக பி.சி.ஜி. (B. C. G.) தடுப்பு ஊசி போடுவதன் மூலம் அவர்களைப் பாதுகாப்பதும் காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

நம் மாநிலத்தில் 100 காச நோய்ப் படுக்கைகளை ஏற்படுத்து வதற்கு மத்திய அரசு நிதியுதவி வழங்க புதுடிஸி, சுகாதாரப் பணிகள் தலைமை இயக்குநர் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். அதன்படி, இராமநாதபுரம், தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம், கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களில் மத்திய அரசின் முழு உதவியுடன் 25 படுக்கைகள் கொண்ட நான்கு காச நோய்ச் சிகிச்சை வார்டுகளை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கி தமிழ்நாடு அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் தற்போது அதிக சிகிச்சைக் கூடங் களை ஏற்படுத்துவதனால் மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து காச நோய் சிகிச்சை பெறுவதற்கான வசதிகள் மேலும் உயரும்.

மாவட்ட காசநோய் நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் பி.சி.ஜி. குழு ஒன்று உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் இதுவரை 67.50 லட்சம் பேருக்கு பி.சி.ஜி. தடுப்பு ஊசி குத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் 4.6 லட்சம் பிறந்த குழந்தைகளாகும்.

தமிழ்நாட்டில், காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட காசநோய் விளம்பரப் பிரிவுகள் இரண்டு செயல்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள கீழ்க்காணும் சில காசநோய் சிகிச்சை நிலையங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன; அவற்றின் விவரம் பின்வருமாறு:—

மகாத்மா காந்தி நினைவு காசநோய் சிகிச்சை நிலையம், தஞ்சாவூர்—ரூ. 58,000 ஆண்டு ஒன்றுக்கு.

ராமலிங்கம் காசநோய் சிகிச்சை நிலையம், கோயம்புத் தூர்.—ரூ. 1,50,000 ஆண்டு ஒன்றுக்கு.

ராஜாஜி காசநோய் சிகிச்சை நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி
 ரூ. 52,700 ஆண்டு ஒன்றுக்கு.

1974 ஏப்ரல் 1

தமிழ்நாடு காசநோய் கட்டுப்பாட்டுச் சங்கம், 23 காசநோய் விலக்கை விற்பனை இயக்கங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ளது. காசநோய்த் தடுப்புத் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்காக மாவட்டங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும் தொகைகள் அந்தந்த காசநோய் விலக்கை விற்பனை இயக்கம் வரை மொத்தம் ரூ. 23,05,699-64 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையில், காசநோயால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள ஏழை நோயாளிகளின் உதவிக் காக ரூ. 7,89,128-98 செலவிடப்பட்டுள்ளது. அதிக அளவு ஆண்டுகளாக நமது மாநிலக்கழகத்திற்கு இந்திய காசநோய்க் கழகம் சுழற் கேடயத்தை வழங்கி வந்துள்ளது. 22-வது ஷிற்பனை இயக்கத்துக்காக கழகம் இதுவரை வசூலித்துள்ள தொகை ரூ. 5,80,710-80 ஆகும். 23-வது ஷிற்பனை தொகை ரூ. 9,75,000 மதிப்புள்ள 99,00,000 விலக்கைக் கழகம் வழங்கி யுள்ளது. இதுவரை ரூ. 6,11,000 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. 22- வது ஷிற்பனை இயக்கத்தின்போது வசூலிக்கப்பட்ட தொகையை விட இன்னும் அதிகமான தொகை வசூலிக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இம்மாநிலம் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளாகச் “சுழற் கோப்பையைப்” பெற்று வந்துள்ளது. எனவே, இம்மாநிலத் திற்கு “மாதிரிக் கோப்பை” ஒன்று கிடைக்கும்.

காசநோய் விலக்கை விற்பனை செய்ததன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயிலிருந்து 1971-73-ல் கீழ்க்காணும் முக்கிய திட்டங்க ளுக்குத் தமிழ்நாடு காசநோய்க் கழகம் ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது:—

அ) கட்டிடங்கள்:

(1) காஞ்சிபுரம் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய் சிகிச் சைக்கூடம் கட்டுதல்

ரூபாய்.

45,000

(2) ஆவணங்கள், சாதனங்கள் முதலியவற்றை வைப்பதற்கு திருவள்ளூர், அரசினர் மருத்துவமனையில் அறை ஒன்றைக் கட்டு தல்

20,000

(3) ஆர்க்காடு, காசநோய்க் கழகத்தால் அளிக் கப்பட்ட பெருமளவில் எக்ஸ்-கதிர் ப்பட மெடுக்கும் சிறு கருவி பொருத்தப்பட்ட மோட்டார் வண்டியை நிறுத்தி வைப்பதற் கான கொட்டகை கட்டுதல்

14,000

1974 ஏப்ரல் 1]

(4) உசிலம்பட்டியில் (மதுரை மாவட்டம்) 16 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் சிகிச் சைக்கூடம் கட்டுதல் 50,000

(5) சேலம், தலைமையிட மருத்துவமனையில் 25 படுக்கைகளுடன் காசநோய்ச் சிகிச்சைக் கூடம் ஒன்றைக் கட்டுதல் 1,00,000

(6) சங்கரன்கோயில், மேலபாளையம், அரசினர் மருத்துவமனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட காச நோய் சிகிச்சைக்கூடம் கட்டுதல் 70,000

(உ) சாதனங்கள்:

(7) எக்ஸ்-கதிர் படங்களை அதிக அளவு எடுப் பதற்கான பெருமளவில் எக்ஸ்-கதிர் படமெடுக்கும் சிறு கருவி பொருத்தப் பட்ட மோட்டார் வண்டி 2,72,800

(8) திருச்சியிலுள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைக்கு சென்னை மாநகர் எக்ஸ் -கதிர் கருவி இயலூர்தி ஒன்று 1,12,400

(9) பல்வேறு மருத்துவமனைகளுக்கு வழங்கு வதற்கான நுண்ணோக்காடி 17,400

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டக் காசநோய்க்கழகம் மாவட்டத்தி லுள்ள காசநோயாளிகளைக் கண்டறிவதற்குப் பயன்படுத்துவதற் காகக் காச நோய் விலக்கை விற்பனை நிதியிலிருந்து M. M. R. மோட்டார் வண்டி ஒன்றை வழங்கியுள்ளது.

தொழு நோய் தடுப்புத் திட்டம்.

முன்னாவது கட்ட திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு அரசு 14 தொழுநோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகளையும், 7 துணை நிலையங்களையும், ஒரு பயிற்சி நிலையத்தையும், 78 சோதனை கல்வி சிகிச்சைப் பிரிவு களையும் (சிறு கட்டுப்பாட்டு நிலையங்கள்) தொடங்கியுள்ளது.

1969-71-ல், தொழுநோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகள் 4. 28 சோதனை சிகிச்சைப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றை அமைக்கவும் தொழு நோய் துணை நிலையம் ஒன்றை நிலை உயர்த்தவும் தமிழ்நாடு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

1971-72-ல் நமது அரசு 3 தொழு நோய்த் தடுப்புப் பிரிவு களைத் தொடங்கியுள்ளது. ஆறு துணை நிலையங்களையும் அனைத்து வசதிகள் கொண்ட முழு நிலை நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகளாக நிலை உயர்த்தியுள்ளது.

1972-73-ல் அரசு 3 நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகளைத் தொடங்கியுள்ளது. [1974 ஏப்ரல் 1]

1973-74-ல் 5 நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

தற்போது, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி, தருமபுரி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் அநேகமாக எல்லா பகுதிகளிலும் நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகள் அரசினால் அல்லது தொண்டு நிறுவனங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள், அரசு முழு மானியம் வழங்கும் நிறுவனங்களின் பெயர்களாவன:—

1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கு வழங்கப்பட்ட மானியம். முன் பண மானியம் ரூ. 1.90 லட்சம்.

(அ) வாலாஜாபேட்டை வட்டம், ராணி பேட்டைக்கான தொழுநோய் நிவாரண—தடுப்புத் திட்டம் ஸ்கட்டர் (Scudder) நினைவு மருத்துவமனை.

(ஆ) அமர்ஜிக்ஸ் (Hamerjickz) தொழு நோய் நிலையம், போலம்பாக்கம். முன் பண மானியம் ரூ. 5.48 லட்சம்.

மருத்துவ மனைகளில் சேர்க்கப்படும் கீழ்க்காணும் நோயாளிகளுக்கு நபர்வாரி மானியம் வழங்கப்படுகிறது:—

(1) நோய் பரப்பும் நிலையிலுள்ள அனைவருக்கும்,

(2) அறுவை சிகிச்சைக்கு முன்னரும், பின்னரும் உள்ள உடல் நிலை குறித்து பரிசோதனை செய்வதற்காக அனுமதிக்கப்படும் நோயாளிகள் அனைவருக்கும்,

(3) கடும் புண்ணால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் மருத்துவ மனைகளில் சேர்க்கப்படும் அனைவருக்கும்.

1973-74-ல் வழங்கப்பட்ட நபர்வாரி மானியம் ரூ. 4 லட்சமாகும்.

தொழுநோய்த் தடுப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் 10 தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு, அவை சிகிச்சையளிக்கும் வயது

1974 ஏப்ரல் 1]

வந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 25 என்ற வீதத்திலும், சிறுர் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 12 என்ற வீதத்திலும் தலைக்கட்டு மானியம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திருமணி, மத்திய தொழுநோய்ச் சிகிச்சைப் பயிற்சி-ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் நிர்வாகத்தை மட்டும் இந்திய அரசு 1—4—1974-லிருந்து மேற்கொள்ளும்; மாநில அரசு தொழு நோயாளிகள் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் குடியிருப்புப் பகுதியின் பொறுப்பை மேற்கொள்ளும்.

தொழுநோய்த் தடுப்பு பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் 547 துணை மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும் மருத்துவஞ் சாராத மேற் பார்வையாளர் 21 பேருக்கும் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

தொழுநோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 4.54 லட்சம் பேருக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 37 தொழு நோய்த் தடுப்புப் பிரிவுகளும் 122 ஆய்வு-கல்வி-பயிற்சிப் பிரிவுகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி இலவசக் கண்கிச்சை முகாம்—பணிகள்.

ஆய்வு நடத்தியதில், சுமார் 10 லட்சம் மக்களுக்குக் கண் படல நோயினால் ஒரு கண் அல்லது இரண்டு கண்கள் குருடாக உள்ளன என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கண்ணொளி இழந்த மக்களின் குடும்பங்களுக்கு ஒளியையும் மகிழ்ச்சியையும் தருவதைக் கருத்திற்கொண்டு “ முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி இலவசக் கண் சிகிச்சை முகாம் ” என்ற பெயரில் திட்டம் ஒன்று 3—6—1972-ல் தொடங்கப்பட்டது. முதலமைச்சரின் பிறந்தநாள் அன்பளிப்பாக, பொதுமக்கள் அளித்த நன் கொடை தொகையே இத்திட்டத்தினைத் தொடங்குவதற்கு உதவுகின்றது. கண் படலத்தினால் பார்வை இழந்த எல்லா மக்களுக்கும் அறுவை சிகிச்சை அளிப்பதே அரசின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு மையங்களில் இதுவரை 119 கண் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றில் கீழ்க்கண்ட பலவகை சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டன:—

1. கண்படல அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்கள்— 62,354 பேர்.

2. கண் நோய்களுக்கு சிகிச்சை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை—475,789 பேர்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

3. கண் பார்வை பரிசோதனை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை—63,633 பேர்.

4. சிறிய அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை—917 பேர்.

தேவையான நபர்களுக்கு எல்லாம் இலவசமாக மூக்குக் கண்ணாடிகளும் வழங்கப்பட்டன.

மேற் கூறியவற்றைத் தவிர, கோயம்புத்தூர், சி. எஸ். டபுள்யூ ஆலை திருமண மண்டபத்திலும், திருச்சி மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையிலும் உள்ள இரண்டு தற்காலிக கண் மருத்துவ மனைகளில் முறையே, 1,999 பேருக்கும் 579 பேருக்கும் கண் படல அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டன.

கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரியிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனையிலும் வெளி நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டதோடு கண் பார்வை பரிசோதனையும் செய்யப்பட்டது.

1974-75 ஆம் ஆண்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கண் சிகிச்சை முகாம்களை தொடர்ந்து நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மருந்துக் கட்டுப்பாடு நிர்வாகம்.

மருந்துகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குத் தற்போதுள்ள வசதிகள் போதுமானவையாக இல்லாததால், மாதிரி மருந்துகளை விரைவில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக முழு வசதிகளுடன் கூடிய மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று அமைப்பதற்கு அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அடித்தளத் திற்கு கற்கலவைத் (காங்கிரீட்) தூண்களைக்கொண்டு அடித்தளம் போடுவதற்கு ரூ. 1 லட்சத்திற்கும், விலையுயர்ந்த சாதனங்களை வாங்குவதற்கு ரூ. 1 லட்சத்திற்கும் 1973-74-ல் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1940 ஆம் ஆண்டு மருந்துகள்-ஒப்பனைப் பொருட்கள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதே முதன்மையான அலுவலாகும். மருந்துகளைத் தயாரித்து விற்பனை செய்வதற்கும், ஒப்பனைப் பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கும் உரிமங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு வழங்கப்படும் உரிமங்கள் காலாவதியாகும்போது அவை மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. இச் சட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு குற்றங்களுக்காக வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. செய்யப்பட்ட குற்றத்தின் தன்மையையொட்டி உரிமங்களின் செல்திறன் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன.

1974 ஏப்ரல் 1]

அல்லது ரத்து செய்யப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் உரிமம் பெற்றுள்ள தயாரிப்பாளர்கள், வணிகர்கள் ஆகியோரின் எண்ணிக்கை முறையே 432, 17,329 ஆகும்.

மருந்துக் கட்டுப்பாடு நிர்வாகம், 1970-ஆம் ஆண்டு மருந்து (விலைக் கட்டுப்பாடு) ஆணையைச் செயற்படுத்தி வருகிறது. இந்த ஆணையின்கீழ், மருந்துகளின் உயரளவு சில்லறை விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டு மருந்து (விலைக் கட்டுப்பாடு) ஆணையை மீறியதற்காக, இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தின்கீழ் வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன.

தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள்.

தகுதியுள்ள நேர்வுகளில், தனியார் அமைப்புகள், சங்கங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள் முதலியவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள மருத்துவ நிறுவனங்களுக்கு உதவி மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இம்மாதிலத்தில் வழங்கப்படும் வெவ்வேறு வகை மானியங்கள் பின்வருமாறு :—

I. தொடர் இனம்—

i. தனிப்பட்ட தொழுநோய் நிறுவனங்களுக்கு நபர்வாரி மானியம்.

ii. பிற மருத்துவ நிறுவனங்களுக்குப் பராமரிப்பு மானியம்.

II. தொடரா இனம்—

i. கட்டிட மானியங்கள்.

ii. சாதனங்களுக்காக வழங்கப்படும் மானியங்கள்.

iii. மருத்துவக் காரியங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதற்கு மானியங்கள்.

முப்பத்திரழு தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்கள் அரசிடமிருந்து பராமரிப்பு உதவி மானியம் பெறுகின்றன.

1972-73-ல் கட்டிடத்திற்காக வழங்கப்பட்ட மொத்த மானியத் தொகை ரூ. 0.34 லட்சமாகும். 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டில், தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்களுக்குப் பராமரிப்பு மானியமாக ரூ. 25 லட்சமும், சாதனங்களுக்கான மானியம் ரூ. 89,300-ம் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 1]
தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம்.

தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத்தவிர மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலும் தற்போது இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர் 1,000 மும் அதற்கு மேற்பட்டுமுள்ள 30 பெரிய தொழிற்சாலை நிலையங்களில் இத்திட்டம் விரைவான முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. தற்போது இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகள் 3, நிலையான மருந்தகங்கள் 94, இயங்கும் மருந்தகங்கள் 8, பகுதி நேர தனி மருந்தகங்கள் 3, உள்ளன. இவற்றின்மூலம் இம் மாநிலத்தில் 15,54,400 பேர்களைக் கொண்ட 3,88,600 குடும்பங்கள் பயனடைந்து வருகின்றன. சென்னை மாநகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், கோயம்புத்தூர் மாநகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், மதுரை மாநகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், கோயில்பட்டியிலும் காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ மனையில் தங்கி மருத்துவம் பெறும் வசதி உட்பட இலவச மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் செயலிலுள்ள எஞ்சிய பகுதிகளில் காப்புறுதி செய்துகொண்டோருக்கு முழு மருத்துவச் சிகிச்சையும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவமனையில் தங்கி சிகிச்சை பெறும் வசதி நீங்கலாக மருத்துவ வசதியும் அளிக்கப்படுகின்றன.

இத்திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவச் சிகிச்சை அளிப்பதற்காகும் செலவு குறித்து உச்சவரம்பு ஒன்றை, அதாவது தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்ற வீதத்தில் உச்ச வரம்பு செலவை 1970, ஏப்ரல் 1-வருந்து வழங்க தொழிலாளர் செலவுக்கு மேல் ஏதேனும் செலவு ஏற்படின் அச்செலவு முழு வதும் மாநில அரசால் ஏற்கப்பட வேண்டும். இவ்வரசு அடிக்கடி இந்திய அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்து கொண்ட பின்னர், கழகம் உச்சவரம்பு அளவை அதைப்போல் மூன்று மடங்காக உயர்த்தியது. 1—4—1973 முதல் மருத்துவச் செலவுக்கான உச்சவரம்பு வீதங்கள் பின்வருமாறு :—

வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவச் சிகிச்சை ரூ. 63, ஆண்டு ஒன்றுக்கு தொழிலாளர் ஒருவருக்கு.

நீட்டிக்கப்பட்ட மருத்துவச் சிகிச்சை ரூ. 67, ஆண்டு ஒன்றுக்கு தொழிலாளர் ஒருவருக்கு.

முழு மருத்துவச் சிகிச்சை ரூ. 80, ஆண்டு ஒன்றுக்கு தொழிலாளர் ஒருவருக்கு.

1974 ஏப்ரல் 1]

தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு மருந்து, மருந்துப் பொருள்கள், கட்டுப்போடும் பொருட்கள் ஆகியவற்றிற்காக ரூ. 30-க்கு மேலும் ரூ. 45-க்குள்ளும் மாநில அரசு செலவிட்டால் அதிகச் செலவை வழக்கமான விகிதாச்சாரத்தில், உச்சவரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டு கழகம் ஏற்கும். உச்சவரம்பு செலவுக்கு மேல் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு 1972-73-ல் ரூ. 99.70 லட்சமாகும். 1973-74-ல் இது ரூ. 67 லட்சமாக குறையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகத்தின் நீண்டகாலத் திட்டம் குறித்த குழுவின் அறிக்கை பற்றி கருத்துரைக்கையில் உச்சவரம்பு நீக்கப்படலாமென்றும், அப்படி உச்சவரம்பு தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமாயின் அது, குடும்பம் ஒன்றுக்கு நடப்பு விலைவாசி வீதத்தில் ரூ. 103 என்று வரையறுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இந்த வரையறை ஒவ்வோராண்டும் ஏறும் விலைவாசிகளையொட்டி பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இவ்வரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது.

1974-75-ல் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம் கீழ்க் காணும் 6 புதிய பகுதிகளுக்கு நீட்டிக்கப்படும்.

1. சென்னை மாநகரின் புறநகர்ப் பகுதிகள் (அடையாறு, நந்தம்பாக்கம்).

2. மதுரை மாவட்டத்தில் மேலூர்.

3. திருச்சி மாவட்டத்தில் கரூர்.

4. சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர்.

5. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூர்.

6. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் காரமடை.

குடும்பநலத் திட்டம்.

கருத்தடைக்கான அறுவை சிகிச்சை, கருத்தடை வளையங்கள், கருத்தடைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துதல், பேறு காலத்திற்குப் பின் செய்யப்படும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை, தாய்சேய் நலத் திட்டம், மருத்துவப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், கருத்தடையை மாற்றி அமைத்தல், மக்களிடையே பிரச்சாரம், அறுவை சிகிச்சை முறைகளை பரப்பதல் ஆகியவை குடும்ப நலத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் முக்கியமான பணிகளாகும்.

கிராமக் குடும்பநலத் திட்டநிலையங்கள்.

இம் மாநிலத்தில், கிராமக்கப்பட்ட குடும்பநலத் திட்டம், தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்ட கிராமக்

[1974 ஏப்ரல் 1]

குடும்ப நலத் திட்ட நிலையங்கள் மூலமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம்மானிலத்தில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் சராசரி 80,000 மக்கட் தொகை கொண்ட 374 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் உள்ளன.

நகர்ப்புற (குடும்பநல) நிலையங்கள்.

குடும்பநலத் திட்டப்பணி, தொண்டு நிறுவனங்களாலும், உள்ளாட்சி மன்றங்களாலும், மாநில அரசாலும் நடத்தப்படும் நகர்ப்புற குடும்பநலத் திட்ட நிலையங்கள் மூலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நூற்றிநாற்பத்தொன்பது நிலையங்கள் அரசினால் நடத்தப்படுகின்றன.

1973-74-ல், 1974, ஜனவரி வரையில், 63,516 பேருக்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டன. நாடு முழுவதிலும் கருத்தடைச் சிகிச்சை முகாம்கள் பெருமளவில் செயற்படுவதைக் கவனித்த பின்னர், பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இது பயன் அளிக்காது என்பதால் முகாம்கள் நடத்தப்படும் காலத்தில் அதிக ஊக்கத் தொகை அளித்து முகாம்கள் நடத்தும் திட்டம் வருங்காலத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முடிவுக்கு இந்திய அரசு வந்துள்ளது. இக்காரணத்தாலும், இந்திய அரசு தாம் கொடுத்து வந்த தொகையில் கணிசமான அளவுத் தொகையைக் குறைத்துள்ளதாலும் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தப்படவில்லை. எனினும் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைத் திட்டத்தின் கீழ், குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வெற்றி காண கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்களுக்கு (தந்தை/தாய்க்கு) வழங்கப்படும் ரொக்கத் தொகையை 31-3-1974 வரை ரூ. 60 என்ற உயர்த்தப்பட்ட வீதத்தில் வழங்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த வகையில் மத்திய அரசின் பங்கு ரூ. 17 மட்டுமேயாகும். எஞ்சிய ரூ. 43 மாநில நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும்.

1973-74-ல் (1974, ஜனவரி வரையில்) 18,207 பேருக்குக் கருத்தடை வளையங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

பேறு எய்தியவருக்குச் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம் (Post Partum Programme).

மகப்பேறு மருத்துவ மனைகளில் மகப்பேற்றுக்காகப் பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்போது, குடும்பநலத் திட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கித் தீவிரப்படுத்துவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவ மனைகள், பட்ட வகுப்பு பயிலுபவர்கள், பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள், செவிவியர், பிற துணை மருத்துவ பணியாளர் ஆகியோருக்குக் குடும்பக் கட்டுப்

1974 ஏப்ரல் 1]

பாட்டில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தில் பங்கேற்க வேண்டும். பேறு எய்தியவருக்குச் செய்யும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டம் 10 அரசினர் மருத்துவ மனைகளிலும் தனியார் மருத்துவ நிலையம் ஒன்றிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாவட்ட, வட்ட மருத்துவ நிலையங்கள் 13-ல் இத்திட்டத்தை மேற்கொள்ள அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தாய்-சேய் நலத் திட்டத்தின்கீழ், முத்தடுப்பு ஊசி, இழுப்பு நோய் மருந்து, வைட்டமின் 'A' முதலியவை இந்திய அரசால் வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றிற்காகும் செலவு கணக்கு மாநிலக் கணக்குகளில் பிரதிபலிக்கின்றது.

கட்டிடங்கள்.

முன்னூற்று எழுபத்து நான்கு கிராமப்புற குடும்பநலத் திட்ட நிலையங்களுக்காக ரூ. 344.83 லட்சம் செலவில் குடும்ப நலத் திட்டக் கட்டிடங்களும் பணியாளர் குடியிருப்புகளும் கட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1,395 துணை நிலையங்களுக்கு ரூ. 174.69 லட்சம் மொத்தச் செலவில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. சேலம், எழும்பூர் வதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், எழும்பூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள வட்டார குடும்பநலத் திட்டப் பயிற்சி நிலையங்களுக்குக் கட்டிடங்கள், சில அரசினர் மருத்துவ மனைகளில் கட்டிடப்பணி அறுவைச் சிகிச்சை கூடங்கள், பேறு எய்தியவருக்குச் செய்யப்படும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைக்கான கூடங்கள், அறுவை சிகிச்சையிற்கு முதலியவை கட்டப்படுவதற்காகவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கிட்டத்தட்ட பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

குடும்பநலத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு அரசு நிர்ணயித்துள்ள 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட (1969-74) தற்காலிக நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 29,22.01 லட்சமாகும். கட்டிடங்கள் உட்பட குடும்பநலத் திட்டத்தின்கீழ் 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 5,87.05 லட்சம் ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய நிதி ஒதுக்கீடு, நிதி நெருக்கடியை முன்னிட்டு ரூ. 389.69 லட்சமாகக் குறைத்தே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் ஆன் மிகுதி செலவுக்காக மேலும் ரூ. 33.83 லட்சம் தொகையை இந்திய அரசு வழங்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

புதுடி, பணிக்குழுவால் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தற்காலிக நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 37 கோடியாகும். குடும்பநலத் திட்டத்தின்கீழ் (கட்டிடங்கள் உட்பட) 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 6,41.29 லட்சமாகும்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைக் கூடங்கள், அறுவைச் சிகிச்சை அரங்குகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுவதுடன், பேறு காலத்திற்குப் பிந்திய கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டத்தை 1974-75-ல் 12 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளுக்கு நீட்டிப்பது குறித்த செயற்குறிப்பு பரிசீலனையிலுள்ளது. 1974-75ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு (தொடர் வருவாய்க் கணக்கி லான செலவு ரூ. 4.08 லட்சம், மூலதன தொடர இனச் செலவு ரூ. 3.00 லட்சம்) ரூ. 7.08 லட்சமாகும்.

1974-75-ல் கீழ்க்காணும் வகைப் பணிகளை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது:—

1. உள்ளாட்சி மன்றங்களாலும், சுகாதாரத் தொண்டு நிறுவனங்களாலும் மேலும் பல நகர்ப்புற குடும்பநலத் திட்ட நிலையங்களைத் தொடங்குதல்.
2. பயிற்சித் திட்டத்தையும் மக்களிடையே பிரச்சாரத்தையும் மும்முரப்படுத்துதல்.
3. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எஞ்சியுள்ள கிராமக் குடும்பநலத் திட்ட நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள் ஆகிய வற்றிற்கான கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியை (ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன) முடித்தல்.
4. தாய்-சேய் நலத் திட்டத்தின்கீழ் நோய்களிலிருந்து கடுப்புப் பாதுகாப்பளிக்கும் திட்டத்தை மும்முரப்படுத்தல்.
5. மேற்கொண்டும் சில தொடக்கச் சுகாதார நிலையங் களிலும் தொண்டு நிறுவனங்களிலும் கருத்தடை வளையத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தல்.
6. 12 மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளுக்கு பேறு காலத்திற்குப் பிந்திய கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைத் திட்டத்தை நீட்டித்தல்.
7. மாவட்டங்களில் குறைந்த அளவு ஈடுசெய் தொகை வீதத்தில் மும்முர குடும்ப நலத் திட்ட இயக்கங்களை நடத்துதல்.
8. ஆயாக்களுக்கான பயிற்சித் திட்டத்தை நடத்துதல்.

இந்திய மருத்துவ முறை.

இந்திய மருத்துவ முறையை மீண்டும் கொண்டு வருவதில் நமது அரசு சிறப்பு நாட்டம் செலுத்தியுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 1]

மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகள் அனைத்திலும் 10 படுக்கை வசதிகளுடன் கூடிய சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1973-74-ல் 10 வட்ட மருத்துவமனைகளில் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் தொடங்கப் பட்டன.

1974-75-ல் ரூ. 31.14 லட்சம் செலவில் 10 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்படும்.

அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்தியமுறை மருத்துவமனையுடன் இணைந்துள்ள இரண்டு சித்த மருந்தகங்களைத் தவிர, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 தொடர் செலவில் சைதாப்பேட்டையில் மூன்றாவது மருந்தகம் ஒன்று 1-2-1974-ல் தொடங்கப்பட்டது.

இந்தியமுறை மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படு வதற்காக விண்ணப்பித்துக் கொள்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்காண்டு பெருகி வருகிறது.

இந்திய மருத்துவப் பட்டதாரிகளுக்கு (B. I. M.) வேலை வாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடன் வட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளிலும் வட்டத்தலைமையிட மருத்துவமனைகளல்லாத மருத் துவமனைகளிலும் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் 10-ஐ ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இப்பணி அடுத்த திட்டக்காலத்தில் படிப்படியாக செயல்படுத்தப்படும்.

மருத்துவப்பட்ட மேற்படிப்பு (சித்த மருத்துவம்) மூன்றாண்டு காலப் படிப்பாகும். பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு—இரண்டாவது தொகுதியினரின் பாடமுறை 1974, ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து தொடங்கப்படும். சித்த வைத்திய முறையில் 10 மாணவர்களும், சித்தகுணபாடமுறையில் 10 மாணவர்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவர். படிப்புக் காலத்தில், மாணவர் ஒருவருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படும்.

தற்போதுள்ள ஓராண்டு சித்த மருந்தியல் வல்லுநர் (Pharmacists) பயிற்சி வகுப்பை 2 ஆண்டு தகுதிப் பட்டயப் படிப்பாக அரசு அண்மையில் மாற்றியுள்ளது. இந்த வகுப்பு 1974, ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்கப்படும். சென்னையிலும், யூனா, ஆயுர்வேத மருத்துவமுறையில் பயிற்சியளிக்கப்படும் என்பதே இதன் முக்கிய அம்சமாகும். இதுதவிர, பாண்டிச் கோட்டையில் மட்டுமே இதுவரை நடத்தப்பட்டு வந்த சித்த மருந்தியல் வல்லுநர் பயிற்சி வகுப்பு, இனிமேல் சென்னையிலும் நடத்தப்படும். சென்னை மாநகரிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலு முள்ள மாணவர்கள் இந்த வகுப்பில் சேர இது வாய்ப்பளிக்கும். பயிற்சி உதவித் தொகை திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 இருந்து ரூ. 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 1]

திருச்சிராப்பள்ளி, அரசினர் தலைமையிட மருத்துவமனையில் 16 படுக்கை வசதிகளுடன் கூடிய தனி சித்த மருத்துவக் கட்டிடம் ஒன்று புதிதாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் திறக்கப்படும். இக்கட்டிடத்தை மாவட்ட நலக்குழு நன்கொடை யாக அளித்தது.

அரிதாகக் கிடைக்கும் மருந்து மூலிகைப் பொருட்களை அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டும் அவற்றை புதிதாகவும் விரைவிலும் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டும் சென்னை அறிஞர் அண்ணா அரசினர் இந்தியமுறை மருத்துவமனைக்கு எதிரில் ரூ. 2-33 பண்ணை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், அழகிய பாண்டியபுரத்திலுள்ள வீரபாய் ஒதுக்கத் துறையிடமிருந்து சுமார் 5 ஹெக்டேர் நிலத்தையும் அரசு எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம், பாளையங்கோட்டை அரசினர் இந்தியமுறை மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள, 100 படுக்கைகளுடன் கூடிய தற்போதைய மருத்துவமனையில் மாணவர் போதுமானவையாயில்லை. மேலும் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்ளப்பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களுக்குப் படுக்கைகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டி உள்ளன. எனவே, படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 100-லிருந்து 200-ஆக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதாலும் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்ளுவதாலும் பெருகிவரும் தேவையை நிறைவு கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மருந்து தயாரிக்கும் இடத்தின் செய்கிறங்களைக் கொண்டு மருந்து தயாரிக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1974-75 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இந்திய மருத்துவமுறைக்காகவென்றே ரூ. 28.94 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

அறிவியல் முறையில் சித்த மருத்துவத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்யும் குழு பல்வேறு சித்த மருத்துவர்களிடமிருந்து ஏறக் குறைய 400 அரிய புத்தகங்களையும் 23 எழுத்துப் பிரதிகளையும் சேகரித்துள்ளது. கருணை மிகுந்த இந்திய மருத்துவமுறை மருத்துவர்கள் சிலர் சில புத்தகங்களை அச்சிட்டு அரசுக்கு இலவச மறைந்த திரு. ஜி.டி. நாயுடு அவர்கள், மறைந்த திரு. T. V. சாம்பசிவம்பிள்ளை அவர்களின் பலபொருள் விளக்கப் பேரகராதி யின் அச்சிட்டுக் கிடைக்காத பல பக்கங்களை இலவசமாக அச்சிட்டு

[1974 ஏப்ரல் 1]

வழங்க உறுதியளித்துள்ளார். இப்பணி நடந்தேறி வருகிறது. இந்தப் பேரகராதியின் பிற்பகுதி—கையெழுத்து ஏடுகளாகக் கிடைத்தன. அவை பெறப்பட்டு, அவற்றை செம்மைப்படுத்தி அச்சுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக திருத்தமுடன் எழுதும் பணியை ஒரு சிறந்த சித்தமருத்துவ வல்லுனரிடம் அரசு ஒப்படைத்துள்ளது.

இதுவரை சுமார் பி.ஐ.எம். (B. I. M.) பட்டத்தை 151 பேர் பெற்றுள்ளனர். இவர்களில் நிறையபேர் அரசும் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் நடத்தும் மருத்துவ நிலையங்களில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

1973-74-ல் இந்திய முறை மருத்துவமனையில் 210 படுக்கைகள் உள்ளன. இந்த எண்ணிக்கை 1974-75-ல் 235 ஆக உயர்த்தப்படும்.

இம்மாநிலத்தில் தற்போது 370 சித்த மருந்தகங்கள், 102 ஆயுர்வேத மருந்தகங்கள், 15 யூனனி மருந்தகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஓமியோபதி.

இம்மாநிலத்தில் ஓமியோபதி மருத்துவமுறையை மேற்கொள்ள முன்னர் சட்டப்படிப்புக்கான ஏற்பாடுகள் வழங்கப்படவில்லை. அத்தகைய ஏற்பாடுகள் வழங்கப்படுவதற்காக, தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு ஓமியோபதி மருத்துவமுறை—ஓமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஓமியோபதி மருத்துவக் குழு ஓமியோபதி மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்யும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் 15 (h) பிரிவின் விதியின் படி 10 ஆண்டுகள் அல்லது 4 ஆண்டுகள் தொழில் புரிந்ததன் அடிப்படையில் ஓமியோபதி மருத்துவர்களாகப் பதிவு செய்வதற்கான விண்ணப்பங்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் 1974 மே 4 ஆம் நாள் வரை பதிவு செய்யப்படலாம் என்று அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. 1974 மே 4 ஆம் நாளுக்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பதிவு செய்துகொள்வதற்காக குழுவுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்வதற்கு இயலும் வகையில், தகுதியுள்ள விண்ணப்பதாரர்கள் முறையாக மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கான சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்கு முதன்மை கவனம் அளிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

மதுரை, ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி, கும்பகோணம், டாக்டர் வி. ஆர். மூர்த்தி ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி ஆகிய தனியார் ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி இரண்டிற்கும் தமிழ்நாடு ஓமியோபதி குழு தற்காலிக ஏற்பாடுகள் வழங்கியுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 1]
சென்னையில் மருத்துவமனையுடன் கூடிய அரசினர் ஓமியோபதி மருத்துவக்கல்லூரி ஒன்றைத் தொடங்குவதற்காக 1974-75ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 3 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 1]

POLICY NOTE ON MEDICAL

Thiru Chairman Sir,

I rise to place the salient features of the policy under Medical Services before this House.

Policy.

The maintenance of Health of Community with adequate medical care to the people is a primary factor in a welfare State. The Government have been striving to make the Medical Services more efficient and progressive as the victory of a democratic administration relies on the sound health of the people. The general policy of the Government during the past Four Five-Year Plans is to expand the medical facilities to all the rural areas by appointing more personnel such as Medical Graduates, Nurses, Pharmacists and Para-medical Workers, etc. In order to improve the National Health, the Government have also popularised the Family Planning methods with full vigour.

Plan Provision.

The Government have invested a sum of Rs. 248 lakhs during the First Five-Year Plan towards provision of Medical Services and Medical Education facilities for the benefit of the people. This has been increased to Rs. 459 lakhs during the Second Five-Year Plan and to Rs. 644 lakhs during the Third Five-Year Plan. In the Fourth Five-Year Plan the outlay has been stepped up to Rs. 17.31.59 lakhs. The Budget Estimate provision in the plan for 1973-74 for the State is Rs. 453 lakhs.

During the Fifth Five-Year Plan, provision as detailed below is proposed under various Medical and Public Health Schemes :—

	(RUPEES IN LAKHS.)
1. Under-Graduate Medical Education	1.82
2. Post-Graduate Medical Education	1.50
3. Training Aid Programme	2.10

[1974 ஏப்ரல் 1]

(RUPEES
IN LAKHS.)

4. Hospital and Dispensaries	12.75
5. Indian System of Medicine and Homeopathy	1.50
6. Laboratory Services	50
7. King Institute	70
8. Grants to Voluntary Medical Institution	17
Total	21.04

Under Centrally Sponsored Scheme, the following is the provision made by the working group:—

(RUPEES
IN LAKHS.)

1. New Psychiatric Clinics	3.50
2. Two Post-Graduate I.S.M. Departments	17.00
3. Equipment of Pharmacy and herbal gardens	10.00
Total	30.50

Budget.

The amount allotted for Medical, Medical Services and Indian System of Medicine are as follows:—

	1973-74	1974-75
RS.	RS.	
Medical Education	12,33,61,400	28,37,62,800
Medical Services	12,35,40,100	
Indian System of Medicine	19,52,400	

Medical Education.

The Medical Education Directorate has under its control 8 Medical Colleges—3 in Madras, 1 each at Madurai, Thanjavur, Chingleput, Tirunelveli and Coimbatore. The present annual in-

1974 ஏப்ரல் 1]

take of Students to the State Medical Colleges is 1,015. Apart from M.B.B.S., Post-Graduate Degree and Diploma Courses in various disciplines in Medicine are conducted at Madras Medical College, Madras Stanley Medical College and Madurai Medical College. It is proposed to develop the Thanjavur Medical College, Thanjavur as a Post-Graduate Institution by providing more facilities and introducing the Post-Graduate Courses in certain discipline in Medicine. The B.D.S. and B. Pharmacy courses are available at Madras and Madurai Medical Colleges respectively with the number of admission of 35 for B.D.S. and 25 for B. Pharmacy. The average number of Medical Graduates who are absorbed in State Services is roughly 300 every year; while the passing of new graduates are nearly 900. So, this Government would consider the scheme to restrict the admission in Medical Colleges to the optimum standard prescribed by the Medical Council of India of 100 annual admissions to each Medical College and specialising proper equipment and staffing of the new Medical Colleges opened.

Further, in commensuration with the needs of the State Services and qualified teachers required to the State Medical Colleges and to render specialised treatment in District and Taluk Hospitals, it is proposed to convert the Madras Medical College into a Centre for Post-Graduate Education and Research on a par with the All-India Post-Graduate Education and Research Institutes. With this object in view, a sum of Rs. 150 lakhs has been earmarked in the Fifth Five-Year Plan Budget which is to start its first year in the current budget year.

B. Pharmacy Course.

At present, the B. Pharmacy Course is conducted only at Madurai Medical College, Madurai. It is proposed to start this course at Kilpauk Medical College, Madras or at Chingleput Medical College, the next academic year with 25 annual admissions.

Every year, nearly 60 candidates are passing the B. Pharmacy course both from the Madras Medical College and the Madurai Medical College. But the employment opportunities to these

[1974 ஏப்ரல் 1]

Pharmacy Graduates both in the Public and Private Sector is very remote to solve the unemployment problems among the Pharmacy Graduates to a certain extent in this State, the following proposals and schemes are under the active consideration of the Government:—

Industrial training is neither a part of the curriculum of B. Pharmacy Degree Course nor is it compulsory for those who seek Government jobs in manufacturing concerns. However, it is proposed to create 30 posts of apprentices in various manufacturing concerns and also in the King Institute, Guindy and Government Medical Stores Depot on payment of a stipend of Rs. 300 per mensem to each Pharmacy Graduate for the period of 18 months. This will enable all those who want to take up Industrial Training to do it on a Government Stipend. The Pharmacy Council requires that a Pharmacist should undergo 750 hours of training in a recognised pharmacy for registering with the Council. It is proposed to post the B. Pharmacy students during the annual vacation period to hospital dispensaries for the period of three months to provide them training in dispensing medicine. This will enable the Pharmacy Graduates to register as Pharmacists under the Indian Pharmacy Act.

It is proposed to start two Regional Units one at Madras and the other at Tiruchirappalli to cater to the surrounding Regional Hospitals. If these Hospital Pharmacies are established this will not only provide more employment opportunities to the Pharmacy Graduates but also provide standard drugs to the Hospitals.

To improve the Pharmacy Training in this State, it is proposed to start M. Pharmacy Course at Madurai Medical College, Madurai with the concurrence of the Madurai University.

KING INSTITUTE, GUINDY.

Provision of cold storage facilities and improvements to service facilities.

The Government have sanctioned the provision of Cold Storage Facilities and for effecting improvements to service facilities in the King Institute, Guindy at a total expenditure of Rs. 16,64,000.

1974 ஏப்ரல் 1]

The production of Freeze dried small-pox vaccine has been stepped up from 12 million doses to 24 million doses. The Government of India who have been approached for loan assistance in this regard have sanctioned a sum of Rs. 10.68 lakhs so far.

Post-Graduate Education.

Post-Graduate studies in D.M. Cardiology was introduced in the Madras Medical College in this year. A sum of Rs. 56 lakhs has been provided in the Fifth Five-Year Plan period as a "Master Plan" to house the various departments like Vascular Surgery, Endocrinology, Metabolism, Nephrology, Physical Medicine and Rehabilitation Services. 217 candidates have taken Post-Graduate studies in various disciplines and 233 for the Diploma courses.

Teaching Hospitals.

It has been decided to run 24 hours out-patient Laboratory Services and Accident-cum-Emergency Services with facilitation centres so as to provide X-ray, Blood Tests and other Laboratory facilities. To start with, it has been proposed to start these services in major teaching institutions of Government General Hospital, Madras, Stanley Hospital, Madras and at Madurai, Coimbatore and Thanjavur Hospitals. Further, out-patient services are planned to be made more purposive and useful to the general public in teaching institution by increasing the number of Medical Officers so that the patients will have the same Medical Officer attending them in out-patient day after day continuously which will make the work of the out-patient ward smooth and easy.

During 1973-74 the following significant landmarks have been achieved:—

(1) Opening of Tubectomy ward with an operation theatre at Government Erskine Hospital, Madurai, Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, Thanjavur Medical College Hospital, Thanjavur and Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children, Madras.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(2) Opening of an Emergency ward with 20 beds at Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur.

(3) Two theatres and 147 beds have been opened in Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli.

(4) A new service for treatment of Cancer in Deep X-ray Therapy Unit was opened at Government Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur.

(5) New buildings at the Institute of Obstetrics and Gynaecology and Government Hospital for Women and Children for Mother and Baby ward were opened.

(6) A new Tuberculosis Hospital at Thoppur, Madurai and a new Isolation Ward at Royapettah Hospital, Madras were opened.

Equipments to the value of Rs. 28 lakhs have been purchased including Cancer Deep X-ray Plant. Provision has also been made for purchase of Cobalt Cancer Therapy Unit for the Government Erskine Hospital, Madurai. Proposal for purchase of one more Cobalt Cancer Therapy Unit for the Government Hospital for Women and Children, Madras for treatment of Cancer patients is under consideration. Proposal is being examined for the construction of Surgical Block in Government Stanley Hospital, Surgical Department in Kilpauk Medical College Hospital and a Master Plan for General Hospital, Madras. A Master Plan of buildings for the Madras Medical College, Madras for the construction of House Surgeons' Quarters, Clinical Examination Room, E.M. Laboratory, etc., Over Head Tank and Reservoir for Madurai Medical College, Madurai construction of an Accident ward for 37 patients at Coimbatore Medical College Hospital are some of the schemes under consideration by the Government.

The Government have accepted the offer of the Belgium Organisation regarding the supply of scientific equipments costing Rs. 7,00,000 and a recurring expenditure of Rs. 30,000 per annum for setting up of a Mycotic Diagnostic Centre in the Government Ophthalmic Hospital, Madras.

1974 ஏப்ரல் 1]

During 1973-74, nine building works at a cost of Rs. 14.72 lakhs have been completed. Numerous, modern and life saving equipments to the tune of Rs. 28.49 lakhs have also been purchased for various Teaching Institutions in the State.

A new ladies hostel and a Maternity Block have been sanctioned for the Kilpauk Medical College, Madras.

Building Schemes.

The following are the building schemes under consideration by the Government :—

1. Construction of Central Animal House at Coimbatore Medical College, Coimbatore and Tirunelveli Medical College, Tirunelveli.

2. Construction of Mortuary Block for Coimbatore Medical College, Coimbatore.

3. Construction of an Accident ward with 37 beds and Emergency theatre to Coimbatore Medical College Hospital, Coimbatore.

4. Air-conditioning of Operation theatre in Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli.

5. Construction of House Surgeons' Quarters over the block in Tirunelveli Medical College Hospital, Tirunelveli.

Post-Graduate Medical Institution.

Under this scheme, the following works will be taken up in Madras Medical College, Madras and in the Government General Hospital, Madras during 1974-75 :—

(i) *Madras Medical College, Madras—*

1. Construction of Clinical Examination room.

2. Electric Microscope Laboratory.

[1974 ஏப்ரல் 1]

3. Construction of room for Technicians.

4. Construction of House Surgeons' quarters

(ii) *Government General Hospital, Madras—*

1. Construction of buildings under Master Plan.

2. Replacement of 2 lifts.

3. Provision of additional steam boilers.

4. Air-conditioning of X-ray Record Room.

The scheme for construction of Regional Laboratory at Thanjavur and Tirunelveli is under consideration for implementation during 1974-75.

During 1974-75, the following works taken up for execution will be completed:—

1. Provision of steam laundry in the Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras.

2. Provision of steam laundry in Thiruvetteswarar Tuberculosis Hospital, Otteri, Madras.

During 1973-74 the construction of additional quarters for Nurses in Tuberculosis Sanatorium, Tambaram has been completed.

MEDICAL SERVICES IN MUFFASSAL.

Medical treatment is offered to the general public through (a) Hospitals, (b) Dispensaries and (c) Mobile Medical Units.

There are at present 14 District Headquarters Hospitals, 112 Taluk Headquarters Hospitals and 101 Non-Taluk Hospitals, 110 Dispensaries and 13 Mobile Medical Units.

1974 ஏப்ரல் 1]

(i) *Building Schemes :*

During the year 1973-74 the undermentioned schemes were sanctioned by the Government:—

1. Construction of a Golden Jubilee Block at Government Pentland Hospital, Vellore at a cost of Rs. 5.50 lakhs (tenders have been called for).

2. Construction of additional wards of 160 beds and quarters for District Medical Officers and Nursing staff and locating the office of the District Medical Officer at Erode at a cost of Rs. 20.44 lakhs.

3. Construction of buildings for Medical, Surgical and furniture stores at District Headquarters Hospital, Nagapattinam.

4. Construction of 24-bedded ward at Government Hospital, Karur, Tiruchirappalli district.

5. Construction of 24-bedded ward at Government Hospital, Vaniambadi.

6. Construction of a Labour ward of 10 beds at Government Hospital, Pattukottai.

7. Construction of building for out-patient Block, Labour-cum-Operation Theatre, ward of 36 beds, Kitchen Block, Mortuary Block, Infectious Diseases Ward of 12 beds at Government Hospital, Pollachi.

8. Construction of a new Hospital of 100 beds at Tiruppur.

9. Construction of a new Hospital at Rajapalayam with 100 beds ultimately.

10. Construction of a ward of 36 beds at Government Hospital, Kottagiri.

11. Construction of 12-bedded ward at Government Hospital, Rameswaram.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(ii) *Building programmes for the year 1974-75.*—
It is proposed to take up the following schemes during 1974-75:—

1. Provision of equipments to the Steam Laundry at Government Headquarters Hospital, Ootacamund.
2. Construction of a new District Headquarter's Hospital, Dharmapuri.
3. Construction of additional wards at District Hospital, Nagapattinam.
4. Construction of Kitchen Block at Government Hospital, Udumalpet.
5. Construction of Post-mortem shed at Government Hospital, Vridhachalam.
6. Construction of overhead tank at Government Hospital, Shencottah.
7. Construction of Kitchen for Government Hospital, Palada and Post-mortem shed at Government Hospital, Tittaigudi.

The number of beds in Government Medical Institution has been increased from 10,353 to 10,438 during 1973-74.

The target for the increase of bed strength for the year 1974-75 is 600.

The State Planning Commission which has visited various Government Medical Institutions, has recommended that the existing District Hospitals should be upgraded to 400 to 550 beds, and Taluk Hospitals shall have a minimum of 90 beds each to provide more in-patient facilities in the rural areas. As such, it is proposed to construct additional wards in the District Hospitals and additional wards in the Taluk Hospitals by increasing the bed strength during the Fifth-Plan in a phased programme.

1974 ஏப்ரல் 1]

Establishment of Special Departments.

The Government is very particular about providing specialised treatment to the people living in rural area by establishing special departments in Taluk Hospitals. The following are the targets achieved during the year 1973-74:—

1. Establishment of V.D. Clinics in the Government Hospitals, Coonoor, Padmanabhapuram, Tiruchengode and Pudukkottai were sanctioned.
2. Appointment of 18 Specialists (Surgeons, Physicians and Mannargudi, Tiruvannamalai, Krishnagiri and Udumalpet needs.
3. Sanction was accorded by Government for the establishment of two Orthopaedic Departments in District Headquarters Hospitals, Vellore and Dindigul.
4. A Paediatric Department attached with Government Headquarters Hospital, Dharmapuri was sanctioned.
5. Two E.N.T. Clinics have been established in the Headquarters Hospitals, Salem and Nagapattinam.
6. Two Eye Departments were sanctioned in the District Headquarters Hospitals, Kancheepuram and Tuticorin.
7. Thirty Dental Clinics were sanctioned to various Taluk Headquarters and non-Taluk Hospitals.
8. Two Psychiatric Clinics were sanctioned in the Headquarters Hospitals, Nagapattinam and Dindigul under the Central Assistance.

The following schemes are proposed to be taken up for the year 1974-75:—

1. Creation of 5 posts of Radiologists and 5 posts of Anaesthetists in certain District Headquarters Hospitals.
2. Appointment of 16 Specialists (Surgeons, Physicians and Obstetricians) in District Headquarters Hospitals according to needs.
3. Appointment of 10 Physicians, 10 Surgeons and 10 Obstetricians to strengthen the specialised services in thirty Taluk Hospitals at the rate of one Specialist for each.

[1974 ஏப்ரல் 1]

4. Opening of Blood Banks in Government Hospitals at Findivanam and Namakkal.
 5. Opening of Dental Clinics at Government Hospitals at Sriperumbuthur, Arkonam, Villupuram, Aranthangi and Bhavani.
 6. Opening of Ophthalmic Departments in Headquarters Hospitals. Salem and Tiruchirappalli.
 7. Opening of Orthopaedic Departments in Headquarters Hospitals, Nagapattinam and Ramanathapuram.
 8. Opening of V.D. Departments in Headquarters Hospital, Erode.
 9. Opening of Paediatric Department in District Headquarters Hospital, Kancheepuram.
 10. Opening of E.N.T. Departments in two District Headquarters Hospitals at Nagercoil and Tuticorin.
- Nursing Service :—*

The details of stipendary trained Nurses who were given appointment from 1969 to 1973 are : 169 in 1969, 297 in 1970, 464 in 1971, 265 in 1972 and 279 in 1973.

Six hundred and eighty-three candidates who have completed their training till December 1973 are awaiting appointment as Nurses. In view of the increase in the number of patients treated in the Hospitals, Government intend to employ 350 more nurses with a view to render better nursing care to the patients.

PROVINCIALISATION OF PANCHAYAT UNION DISPENSARIES.

The Panchayat Union Dispensaries are being provincialised in a phased programme during fourth Five-Year Plan. There are about 238 Panchayat Union Dispensaries, 248 Rural Dispensaries and 105 Municipal Dispensaries under the control of Local Bodies.

Up to 1970-71 a total number of 129 Panchayat Union Dispensaries were provincialised. The progress from 1971-72 are 12 in 1971-72, 45 in 1972-73 and 17 in 1973-74.

It is proposed to provincialise another batch of 40 Panchayat Union Dispensaries during 1974-75.

[1974 ஏப்ரல் 1]

CANCER CONTROL.

The bulk of the cases of Cancer seen in India and Tamil Nadu are in the uterine cervix or in the month and in the oropharynx. Fortunately, these are easily accessible anatomical sites for early diagnosis. The Government have sanctioned Rs. 27 lakhs for building a 100-bedded Cancer Hospital at Kancheepuram and have also sanctioned Rs. 6.92 lakhs for air-conditioning the operation theatre, etc. To provide more facilities for Cancer treatment 22.97 acres of land on the eastern side of the Bakthavatsalam Polytechnic on the Madras-Bangalore Trunk Road have since been handed over to the Institute for this purpose. The Government have also sanctioned a nucleus staff for Arignar Anna Memorial Cancer Institute inclusive of a Radiographer and Physicist for the above purpose. Government have also sanctioned Rs. 45,000 for the provision of minimum Radiotherapeutic facilities for treating some of the early cases of cancer of the uterine cervix detected at the Institute by segregating 10 beds at the Government Headquarters Hospital for this purpose.

It is also proposed to expand Arignar Anna Memorial Cancer Institute, Kancheepuram into a 350-bedded Cancer Hospital by providing 50 beds each year in fifth Five-year Plan, besides, developing Cancer facilities in the District Headquarters Hospitals of 11 Districts. The outlay is Rs. 514 lakhs.

As per the Press Information Bureau Release of the Government of India, this Institute has been recommended by the Cancer Assessment Committee, to be developed into a Regional Centre for Cancer and Research with 250 beds for treatment.

X-Ray Plants :—

In order to provide more facilities for the Radiographic Examination especially in rural areas, the Government have sanctioned for the installation of 100 M.A. X-ray Plants in the Government Hospitals at Tirumangalam, Theni, Bhavani, Gobichettipalayam, Thiruvannamalai, Jayankondacholapuram, Mettur Dam, Uthamapalayam, Mannargudi, Thiruvavur, Poonamallee (Chest Clinic), Erode and Tiruchengode.

(1974 ஏப்ரல் 1)

TUBERCULOSIS CONTROL PROGRAMME.

It is roughly estimated that there are about 7.4 lakhs of tuberculosis cases in Tamil Nadu State. Under the District Tuberculosis Programme we have so far diagnosed over 5 lakhs of tuberculosis cases in our State.

For this purpose, the District Tuberculosis Programme was evolved in the year 1962. The objective of the tuberculosis Control Programme is to diagnose and treat by domiciliary treatment method as many tuberculosis cases as possible and thus prevent transmission of infection and also to protect infants and children by giving prophylactic B.C.G. Vaccination in a systematic way.

The Director-General of Health Services, New Delhi, has agreed to give Central Assistance for establishing 100 tuberculosis beds to our State. Accordingly, the Government of Tamil Nadu have issued orders sanctioning the establishment of four 25-bedded T.B. Isolation wards at Ramanathapuram, Tuticorin, Nagapattinam and Krishnagiri with 100 per cent Central Assistance. This will further boost our in-patient tuberculosis treatment facilities in the State as we can put on more adequately, ill and deserving cases on in-patient treatment.

One B.C.G. team is attached to each District Tuberculosis Centre. So far, over 67.50 lakhs persons have been B.C.G. Vaccination in Tamil Nadu of whom 4.6 lakhs are new borns.

There are 2 Tuberculosis Publicity Units in Tamil Nadu functioning under Tuberculosis Control Programme with Headquarters at Madras and Madurai.

The following private T. B. Sanatoria in Tamil Nadu were sanctioned grants as follows :—

	(Rupees per annum.)
Mahatma Gandhi Memorial T. B. Sanatorium, Thanjavur.	58,000
Ramalingam T.B. Sanatorium, Coimbatore	1,50,000
Rajaji T.B. Sanatorium, Tiruchirappalli	52,700

1974 ஏப்ரல் 1]

The Tamil Nadu Tuberculosis Association has conducted successfully 23 T.B. Seal Sales Campaigns. The collections in each district would be utilised in the district itself for implementing anti T.B. measures. A sum of Rs. 23,05,699.64 has been collected up to 21 T.B. Seal Sales campaigns, and out of this amount Rs. 7,89,128.98 has been spent for the relief of poor T.B. patients. The T.B. Association of India has awarded the rolling shield to the State Association for the last six years for maximum T.B. seal sales. For the twenty-second Campaign, the Association have so far collected Rs. 5,80,710.80 and for the twenty-third Campaign, it has distributed 99,00,000 of seals worth Rs. 9,75,000 and has collected Rs. 6,11,000 so far. It is hoped to collect more than what was collected during the twenty-second Campaign.

This State have won the Trophy continuously for five years and so a replica of the Trophy will be received by this State.

The Tamil Nadu T.B. Association has sanctioned the following main schemes from the proceeds of T.B. sales during the year 1972-73 :—

(a) Buildings—

	RS.
(1) Construction of 10 bedded T.B. ward at Headquarters Hospital, Kancheepuram ...	45,000
(2) Construction of room in Government Hospital, Trivellore for keeping records, equipments, etc. ...	20,000
(3) Construction of garage for Mass Miniature Radiographic Van donated by T.B. Association, Arcot ...	14,000
(4) Construction of 16 bedded T.B. ward at Usilampatti (Madurai District) ...	50,000
(5) Construction of 25 bedded T.B. ward in Headquarters Hospital, Salem ...	1,00,000
(6) Construction of 10 bedded T.B. ward at Government Hospital, Melapalayam and Sankaranakoil ...	70,000

பரஸ் 1
RUPRES
IN LAKHS.

(b) Van and Equipment—

(7) One Mass Miniature Radiographic Van for mass X-ray 2,72,800

(8) One Mobile Van for Madras City X-ray plant to District Headquarters Hospitals in Tiruchirappalli 1,12,400

(9) Microscope for supply to various hospitals. 17,400

LEPROSY CONTROL PROGRAMME.

During the third Phase Programme, the Government of Tamil Nadu has started 14 Control Units, seven Subsidiary Centres, one Training Centre and 78 (Small Control Units)—Survey Education Treatment Units.

During 1969-71, four Control Units, 28 S.E.T. Units and one upgrading of Leprosy Subsidiary Centre was sanctioned by the Government of Tamil Nadu.

During 1971-72 our Government has started three control units and have upgraded all the six subsidiary centres into fullfledged control units.

During 1972-73, the Government have started three control units.

During 1973-74 five control units have been started.

At present almost all areas in South-Arcot, North-Arcot, Tiruchirappalli, Chingleput, Dharmapuri and Kanniyakumari have been covered with a net work of organisation either by Government or by Voluntary Agencies.

6974 எப்ரல் 1]

GRANTS PAID TO VOLUNTARY ORGANISATIONS.
Name of Institutions to which 100 per cent grant is being paid by Government :—

Grant paid for the year 1973-74.

(a) Leprosy Relief and Control Scheme for Wallajah Taluk, Ranipet (Scudder Memorial Hospital, Ranipet) 1.90

(b) Hamerjicks Leprosy Centre, Polambakkam. 5.48

Capitation grant is given to the following patients admitted in Hospitals :—

(1) All infective cases.

(2) All patients admitted for reconstructive surgery cases both for pre and post operative conditions.

(3) All cases admitted for tropic ulcer.

Amount of Capitation grant given during 1973-74 is Rupees four lakhs.

Capitation Grant at the rate of Rs. 25 per adult and Rs. 12 per child is being paid to ten voluntary organisations doing Leprosy Control work.

With effect from 1st April 1974 the Government of India will take over the management of the Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani and the State Government will run the colony only.

Under the Leprosy Training programme, 547 Para Medical workers and 21 non-Medical Supervisors were absorbed.

4.54 lakhs cases have been brought under Control Programme.

At the end of Fourth Five-Year Plan 37 control units, and 122 S.E.T. Units are functioning.

[1974 ஏப்ரல் 1]

CHIEF MINISTER KALAI GNAR KARUNANIDHI FREE EYE CAMP.

On survey conducted, it was observed that about 10 lakhs of people are blind either in both eyes or in one eye due to Cataract. To bring light and cheer to the families of these blind persons, a scheme called "Chief Minister Kalaignar Karunanidhi Free Eye Camps" was started on 3rd June 1972. The birth day contributions offered by the public formed the basis for the scheme. The main aim of the Government is to give surgical treatment to all people affected by Cataract.

So far, 119 Eye Camps were conducted in various centres in the State with the following results :—

1. Number of cataract operations done—62,354.
2. Number of cases treated—475,789.
3. Number of refractions done—63,633.
4. Number of minor operations done—917.

Free spectacles are also provided to the needy persons.

Apart from the above in two temporary Eye Hospitals one at C.S.W. Mills, Kalyana Mandapam, Coimbatore and another at District Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, a total number of 1999 and 579 cataract operations were done besides out-patient treatment and refractions in Coimbatore Medical College, Coimbatore and District Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.

For the year 1974-75, it is proposed to continue the Eye Camps in all the districts.

DRUGS CONTROL ADMINISTRATION.

As the existing facilities for analysis of drugs are inadequate Government have agreed "in principle" for the setting up of a full-fledged Drug Testing Laboratory for faster analysis of drug samples. The Government have sanctioned during 1973-74 a sum of Rupees one lakh towards the pile foundation for ground floor and Rupees one lakh for the purchase of costly equipments,

[1974 ஏப்ரல் 1]

The main function is the enforcement of Drugs and Cosmetics Act, 1940. Licences are issued for the manufacture and sale of drugs and also for the manufacture of cosmetics. The licences so issued are renewed as and when they expire. Prosecutions are launched in courts for various offences under the Act. Licences are also suspended or cancelled according to the seriousness of the offence involved. Total number of licenced manufactures and dealers are 432 and 17,329, respectively in Tamil Nadu.

Drugs Control Administration is also enforcing the Drugs (Prices Control) Order, 1970 under which the maximum retail prices of drugs are fixed. Prosecutions are launched under Essential Commodities Act for any contravention of Drugs (Prices Control) Order, 1970.

GRANTS TO PRIVATE MEDICAL INSTITUTIONS.

Grants-in-aid are paid to medical institutions under the control of private bodies, associations, societies, missionary bodies, etc., in deserving cases. The following are the different kinds of grants given in the State :—

I. Recurring—

- (i) Capitation grants to private Leprosy Institutions.
- (ii) Maintenance Grants to other Medical Institutions.

II. Non-recurring—

- (i) Building Grants.
- (ii) Equipment Grants.
- (iii) Grants towards the acquisition of land required for medical purposes.

Thirty-seven private Medical Institutions are receiving Maintenance Grants-in-aid from the Government.

Total amount of building grant sanctioned during 1972-73 was Rs. 0.34 lakh. The Revised Estimate for 1973-74 provides Rs. 25 lakhs towards maintenance grants to Private Medical Institutions and Rs. 89,300 towards equipment grants.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The Employees' State Insurance Scheme.

At present, the scheme is in force in all the districts except in Dharmapuri and the Nilgiris. It has made rapid progress covering 30 Major Industrial Centres in this State, having concentration of 1,000 or more employees. There are at present three Employees' State Insurance Hospitals, 94 Static dispensaries, 8 Mobile Dispensaries, 3 part-time clinics and 3 Employees' Utilisation Dispensaries covering 15,54,400 beneficiaries consisting of 388,600 family units in this State. The insured persons and their family members in Madras City and suburbs, Coimbatore City and suburbs, Madurai City and suburbs and Koilpatti are provided with full medical care, including hospitalisation. In all the rest of the implemented areas, the insured persons are provided with full medical care while their family members are provided with expanded medical care short of hospitalisation.

The Employees' State Insurance Corporation originally fixed a ceiling on expenditure on Medical care under the Scheme from 1st April 1970, at Rs. 50 per employee per annum. Any expenditure over the ceiling will have to be met entirely by the State Government. After repeated representations made by this Government to the Government of India, the Corporation raised the rates of ceiling thrice. With effect from 1st April 1973 the rates of the ceiling on Medical expenditure are as follows:—

Restricted Medical Care—Rs. 63 per employee per annum.

Expanded Medical Care—Rs. 67 per employee per annum.

Full Medical Care—Rs. 80 per employee per annum.

Any expenditure on medicine, drugs, and dressings incurred by the State Government over Rs. 30 per employee per annum but below Rs. 45 will be shared in the usual ratio by the Corporation outside the ceiling. The extra expenditure of Rs. 99.70 lakhs over and above the ceiling borne by this Government in the year 1972-1972-73 is consequently anticipated to be reduced to Rs. 67 lakhs in 1973-74. While commenting on the Report of Committee on Perspective Planning of Employees State Insurance Corporation, this Government have expressed the view that the ceiling should be removed and that if at all the ceiling is to remain, it should be fixed at Rs. 103 per family unit at the current price level and that this limit should be reviewed every year with the rising price level.

1974 ஏப்ரல் 1]

The Employees' State Insurance Scheme will be extended to the following six new areas during 1974-75:—

1. Madras Suburbs (Adayar and Nandambakkam).
2. Melur in Madurai District.
3. Karur in Tiruchirappalli District.
4. Attur in Salem District.
5. Ambur in North Arcot District.
6. Karamadai in Coimbatore District.

FAMILY PLANNING PROGRAMME.

Under Family Planning, Sterilisation, I.U.D., use of contraceptives, Post-Partum Programme, Maternity and Child Health Programme, Training of Medical Personnel, Recanalisation, Mass Education, Popularisation of Surgical Methods, etc., are the main items of work.

RURAL FAMILY WELFARE PLANNING CENTRES.

In this State, the Reorganised Family Planning Programme is being implemented through the Rural Family Welfare Planning Centres which are attached to main Primary Health Centres. There are 374 Blocks in this State with an average population of 80,000 for each Block.

Urban Centres.

Family Planning Programme is mainly organised through Urban Family Welfare Planning Centres which are maintained by Voluntary Organisations, Local Bodies and State Government. There are 149 Centres run by Government.

During the year 1973-74, the number of sterilisation operations done up to January 1974 is 63,516. After watching the implementation of the Mass Sterilisation Camps throughout the country the Government of India have come to the conclusion that it is counter-productive in the long run and therefore Mass Camps with higher incentive payments during the camp period need not be held in

[1974 ஏப்ரல் 1]

future. Because of this reason and also in view to the substantial cut imposed by the Government of India, sterilisation camps have not been conducted during the year 1973-74. However to achieve substantial results under the sterilisation programme, sanction has been accorded by the Government of Tamil Nadu for payment of compensation to persons volunteering for sterilisation at an enhanced rate of Rs. 60 per father/mother (effective up to 31st March 1974). The share of the Central Government in this account is only Rs. 17 and the balance of Rs. 43 per case is met from State funds.

During the year 1973-74 (up to 2 January 1974) 18,207 I.U.D. insertions have been done.

POST-PARTUM PROGRAMME.

The aim of this programme is to initiate and intensify Family Planning activity in large Maternity Hospitals. The hospitals selected for the implementation of this programme have to fully participate in the teaching programme for Family Planning for under-graduates, Post-graduates, Nurses and other Para-Medical Staff. The Post-Partum Programme is being implemented in ten Government Hospitals and in one Private Medical Institution.

The extension of the Post-Partum Programme to 13 District and Taluk Hospitals has been recently sanctioned.

Under the Maternity and Child Health Programme, Triple Vaccine, Tetanus Toxids, Vitamin 'A', etc., are supplied by the Government of India, and the cost thereof is reflected in the State accounts by book transfer.

Buildings :

Construction of Family Planning Building and staff quarters for 374 Rural Family Welfare Planning centres at a total cost of Rs. 3,44.83 lakhs has been sanctioned. Sanction has also been accorded for the construction of buildings for 1,395 sub-centres at a total cost of Rs. 1,74.69 lakhs. Sanction has also been accorded for the construction of buildings for the Regional Family Planning Training Centres, Salem and Egmore, Tubectomy Wards and Operation Theaters in certain Government Hospitals and Post-Partum Ward and Theatre. Most of these buildings have been completed.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The total Fourth Plan outlay (1969-1974) tentatively fixed by the Government of Tamil Nadu is Rs. 29,22.01 lakhs under Family Planning Programme. The estimated expenditure for the years 1973-74 under Family Planning Programme including building, is fixed at Rs. 5,87.05 lakhs. Central allocation for the year 1973-74 under Family Planning Programme has been revised to Rs. 3,39.69 lakhs due to reduced Financial constraints. It is likely the Government of India may give an additional sum of Rs. 33.88 lakhs for 1973-74.

Fifth Five-Year Plan outlay tentatively fixed by the working group at New Delhi is Rs. 37 crores. Estimated expenditure under Family Planning Programme for the year 1974-75 is Rs. 6,41.29 lakhs including Buildings.

For 1974-75 proposal for the extension of Post-Partum Programme to 12 District Headquarters Hospitals together with the construction of sterilisation wards and operation theatres is under consideration. The estimated expenditure for the year 1974-75 is Rs. 7.08 lakhs (Recurring Revenue Rs. 4.08 lakhs and capital non-recurring Rs. 3.00 lakhs).

During the year 1974-75, the following items of work are proposed to be taken up :—

- (1) Open more number of Urban Family Welfare Planning Centres by Local Bodies and Voluntary Health Institutions.
- (2) Intensify Training Programme and Mass Education Programme.
- (3) Complete construction of Buildings for the remaining Rural Family Welfare Planning Centres and Sub-centres (already taken up) during Fourth Plan period.
- (4) Intensify Immunisation and Prophylaxis Programme under Maternity and Child Health Scheme.
- (5) Extend I.U.D. Programme to some more Primary Health Centres and Voluntary Organisations.
- (6) Extend Post-Partum Programme to 12 District Headquarters Hospitals.
- (7) Conduct Intensive Family Planning Drives in Districts at reduced rate of compensation.
- (8) Conduct Rationing Programme for Dais.

[1974 ஏப்ரல் 1]

INDIAN SYSTEM OF MEDICINE.

Our Government have evinced special interest in reviewing Indian System of Medicine.

Siddha wings with 10 beds are now functioning in all the District Headquarters Hospitals. During the year 1973-74 Siddha wings were started in ten Taluk Hospitals.

During 1974-75, ten building works at a cost of Rs. 31.14 lakhs will be completed.

In addition to the two existing Annexe Siddha dispensaries of Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, a third one was started on 1st February 1974 at Saidapet at a cost of over Rs. 20,000 per annum recurring.

The demand for admission to the College of Indian System of Medicine is on the increase year after year. With a view to provide employment opportunities to the B.I.M. Degree holders, Government have decided to open about 100 Siddha wings in the Taluk and Non-taluk Headquarters Hospitals spread over the next plan period under a phased programme.

M.D. (Siddha) is a three-year course. The second batch of M.D. (Siddha) course is to be started from April 1974. Ten students for Siddha Maruthavam and ten students for Siddha Gunapadam will be admitted. During the course the students will be given a stipend of Rs. 200 per mensem each.

The Government have recently converted the hitherto existing one year Siddha Pharmacist course into 2 years diploma course, which will be started in April 1974. The salient feature is that we are going to give this training for Unani and Ayurveda also at Madras. This apart the Pharmacist course of training for Siddha which was hitherto imparted at Palayamcottai only, will henceforth be conducted at Madras also. This would facilitate students in and around the City to take up this course. The stipend amount has been enhanced from Rs. 20 to Rs. 30 per month.

A new 16-bedded separate Siddha Block is completed and will be opened shortly at the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli. This building was donated by the District Welfare Committee.

1974 ஏப்ரல் 1]

To augment the source of supply of rare medical herbs, both fresh and to have them at short notice the Government have decided to bring under cultivation, the medicinal farm opposite to Arignar Anna Government Hospital of Indian Medicine, Madras at a cost of Rs. 2.33 lakhs. The Government have also taken about 5 hectares of land from the Forest Department for the establishment of Medicinal farm in Veerapaul Reserved Forest in Alagiapandiya-puram in Kanyakumari District.

The existing 100-bedded hospital attached to the Government College of Indian System of Medicine, Palayamcottai (Tirunelveli District) is inadequate to meet the ratio stipulated for giving clinical training to the students. Moreover, beds are to be allotted for Post-Graduate students for research study. So, the Government have decided to increase the bed strength from 100 to 200. To cater to the increasing need arising out of the increase in bed strength and research work, the Government have also decided to mechanise the Pharmacy attached to the Government College of Indian System of Medicine, Palayamcottai.

The budget estimate for 1974-75 provides Rs. 28.94 lakhs exclusively for Indian System of Medicine.

The Siddha Science Development Committee has collected so far nearly 400 rare books and 23 written manuscripts from various Siddha Physicians. Some of the philanthropic physicians of Indian systems of Medicine have come forward to print certain books and give 500 copies free of charge to the Government. Similarly, the late Thiru G. D. Naidu has also promised to print some missing pages of Thiru T. V. Sambasivam Pillai's Tamil Encyclopaedia free of cost. The work is under progress. The later part of this big encyclopaedia was obtained in handwriting pages. The Government have arranged to re-write and correct the passages by a expert Siddha Scholar in order to complete the work and bring it in printed form.

So far, about 151 B.I.M. Degree holders have come out successful and many have been absorbed in Medical Institutions run by the Government and Local Bodies.

During 1973-74, the bed strength under Indian System of Medicine is 210. This will be increased to 235 during 1974-75.

[1974 ஏப்ரல் 1]

At present, 370 Siddha, 102 Ayurvedha, 15 Unani Dispensaries are functioning in the State.

HOMOEOPATHY.

Previously, there was no legal recognition for the Homoeopathic System of Medicine in this State. In order to give such recognition, the Tamil Nadu Homoeopathy System of Medicine and Practitioners of Homoeopathy Act, 1971, was passed. The Council of Homoeopathy established under the provisions of this Act has taken up registration of practitioners of Homoeopathic Medicine. With reference to section 15 (b) of the Act, the Government have fixed the 4th May 1974 as the date up to which applications for registration of Homoeopathy practitioners on the basis of practice of ten or four years, as the case may be. All District Collectors have been instructed to give top priority to the issue of certificates of regular practice to enable the eligible applicants May 1974.

The Tamil Nadu Homoeopathy Council has also granted provision to apply to the Council for registration well in time before 4th May 1974 to two private Homoeopathy Medical Colleges - viz., the Homoeopathy Medical College, Madurai and the Dr. V. R. Murthy Homoeopathy College, Kumbakonam.

For the starting of a Government Homoeopathic Medical College with attached hospital at Madras, a sum of Rs. 3 lakhs has been provided in the Budget for 1974-75.

மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் நல்வாழ்வு குறித்த கொள்கைபற்றிய முக்கியக் கூறுகளை இந்த அவையின்முன் வைக்க விழைகிறேன்.

நமது மக்களின் உடல்நலனை மேம்படுத்துவதே நமது அரசின் நாட்டமாக என்றும் இருந்து வந்துள்ளது. மக்கள் நல்வாழ்வு என்பது நோயற்ற வாழ்க்கை என்பது மட்டுமல்ல, உடற்கட்டும் உளவன்மையும் சமூக நல்வாழ்வும் அமைந்த வாழ்க்கையே ஆகும். ஒவ்வொருவரும் தமது ஆக்கப்பணிகளின் மூலம் சமூகத்திற்குப் பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவரது உடல் நலனை நன்கு பேணி வருவதற்கு நியாயமான வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும். இதையே நோக்கமாகக் கொண்டு, தமிழ்நாடு அரசு சமுதாய

[1974 ஏப்ரல் 1]

நல்வாழ்வுப் பணிகளின் வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு சமுதாய நல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இவற்றில் தாய்-சேய் நலம், ஊட்டச் சத்து மேம்பாடு, தொற்று நோய்த் தடுப்பும் கட்டுப்பாடும், பிறப்பு-இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்தல், சுகாதாரக் கல்வியை மக்களிடையே பரப்புவதல், சுற்றுப்புறத் துப்புரவை வளர்த்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

நமது மாநிலம், 1,30,069 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புவடையது. 1971 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி மக்கள் தொகை 41,199,168. இதில் 28,734,334 மக்கள் கிராமப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். 12,464,834 மக்கள் நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். கிராமப்புறப் பகுதி, நகர்ப்புறப் பகுதி மக்களுக்கு இடையே உள்ள விகிதாச்சாரம் 70 : 30 ஆகும்.

I. தாய்-சேய், நலன் உட்பட (சமுதாய) மக்கள் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துதல்.

(A) தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள்.

தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையம் ஊராட்சி ஒன்றியமாக உள்ள தனது ஆட்சிப் பகுதிக்குள் வசிக்கும் மக்களுக்கு நல்வாழ்வுப் பணிகளைச் செய்துவரும் ஒரு நிறுவனமாகும். நமது மாநிலத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளன. சேலம் மாவட்டத்தில் இளைச்சிப் பாளையம், ராசிபுரம் ஆகிய இரண்டு ஒன்றியங்கள் நீங்கலாக எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் 7 ஒன்றியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன: துரிஞ்சாபுரம், கீழ்பெண்ணாத்தூர், மொடக்குறிச்சி, கொடுமுடி, வெள்ளக்கோயில், தூக்கநாயக்கன்பாளையம், ஆத்தூர்.

ஆக, நமது மாநிலத்தில் 379 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன. நமது மாநிலத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் மூலம் நலப்பணி நிறைவேற்றப்படுகிறது.

தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையம் ஆற்றிவரும் பணிகளில் பின் வருவன அடங்கும்: பொது மருத்துவப் பராமரிப்பு, தாய்-சேய் உடல் நல முன்னேற்றம், குடும்பநலத் திட்டம், மக்கள் கழிவுகளை சுகாதாரமான முறைகளில் அப்புறப்படுத்துதல், குடிநீர்ப் பாதுகாப்பு, தகுந்த ஊசி மருந்துகள் மூலம் தொற்று நோய்க்கட்டுப்பாடு, அம்மை நோய், காலரா மலேரியா போன்ற தொற்று நோய்கள் உண்டாவதைக் கண்டுபிடித்துக் கண்காணித்தல் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து சுற்றுப்புறத் தூய்மையை மேம்படுத்துதல், சத்துணவு அவசியம் பற்றிக் கல்வி அளித்தல், சத்துணவுக் குறைவினால் ஏற்படும் நோய்களின் கட்டுப்பாடு, பிறப்பு-இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தல், பிறப்பு-இறப்புப் பதிவு முறையைச் சீரமைத்தல், பள்ளிச் சிறுர்களின் நல்வாழ்வு, நலப்பாதுகாப்புக் கல்வி ஆகியவை.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மருத்துவப் பராமரிப்புக்காக ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திலும் புறநிலை நோயாளிப்பிரிவும், 6 படுக்கைகள் கொண்ட அகநிலை நோயாளிப் பிரிவும் உள்ளன. புறநிலை நோயாளிப்பிரிவில் நோயாளி பரிசோதனை செய்யப்பட்டு தக்க மருத்துவம் அளிக்கப்படுகிறார். வழக்கமான மருந்தகங்களிலும் மருத்துவ மனைகளிலும் மருந்து கொடுப்பதோடு பணி நின்று விடுகிறது. தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திலோ நோயாளிகளுக்கும் அவர்தம் உறவினர்களுக்கும் நோய் சிகிச்சை அளிப்பதோடு தடுப்பு மருத்துவமும் அளிக்கப்படுகிறது. நோயின் தன்மை பற்றியும், நோய் பரவுதல், நோய் தொற்றக்கூடிய பொருள்களை நோய் நீக்கம் செய்யும் முறைகள் பற்றியும் நோயாளிக்கும் அவர்தம் உறவினர்களுக்கும் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திலும் நாள்தோறும் வருகை தரும் புறநிலை நோயாளிகளின் சராசரி எண்ணிக்கை 70 புதிய நோயாளிகளும், 40 பழைய நோயாளிகளும் ஆகும். தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் அனைத்திலும் நாள்தோறும் வருகை தருவோரின் சராசரி எண்ணிக்கை 42,000 ஆகும். ஆண்டுதோறும் வருகை தரும் சராசரி எண்ணிக்கை சுமார் 150 லட்சமாகும்.

இப்பொழுது செயல்பட்டு வரும் 379 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் 167 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் சொந்தக் கட்டிடங்களிலேயே இயங்கி வருகின்றன. 21 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத் தொகுதிக்கு, அதாவது, மருந்தகமும், பணியாளர் குடியிருப்புகளும் சேர்ந்த கட்டிடத் தொகுதிக்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விடும். எஞ்சிய 191 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள் ஐந்தாவது திட்டக்காலத்தில் கட்டப்படவிருக்கின்றன. படிப்படியாக திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும்

42 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கான மருந்தகக் கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டம் ஐந்தாவது திட்டத்தின் முதலாவது ஆண்டில் அதாவது 1974-75 ஆம் ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திற்கும் மருந்துகள் செலவுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 4,500 கொடுக்கப்பட்டது. இத் தொகை 1971-72 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரூ. 10,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில், இத்தொகை, தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையம் ஒன்றுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 12,000 அளவு வரை உயர்த்தப்படும். இதைப்போலவே, துணை நிலையங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட தொகையாகிய ரூ. 600 ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 800 அளவு வரை உயர்த்தப்படும்.

1974 பெப்ரல் 1]

தமிழ் நாட்டில் உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், 131 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் மக்கட்தொகை உடையவை. இந்த 131 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மொடக்குறிச்சி ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் ஏற்கனவே இரண்டு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் உள்ளன. ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் மக்கட்தொகை கொண்டுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டாவது தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களை படிப்படியாக ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(B) தாய்-சேய் நலப் பணிகள்.

தாய்-சேய் நலப் பணிகளில் நல்ல உடல் நலன் பெற்ற தாய்க்கு உடல் நலன் பெற்ற குழந்தை பிறப்பதை உறுதிப்படுத்தவும், அதன்பின் தாய்-சேய் நலத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது இதற்காக கருவுற்ற ஐந்தாவது மாத்தத்தில் தாய்மார்கள் முன்பேறுகாலப் பராமரிப்புக்காகப் பதிவு செய்து கொள்ளப்படுகின்றனர். இந்தப் பதிவுப் பணி ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மகப்பேறு உதவியாளர்கள்/துணைச் செவிவி-மருத்துவச்சிகளால் செய்யப்படுகிறது.

பேறு காலத் தாய்மார் ஒவ்வொருவருக்கும், அவரிடத்தில் அல்லது கருப்பையில் சிகிச்சை வளர்ச்சி நிலையில் ஏதேனும் கோளாறு இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிப்பதற்காக மருத்துவச் சோதனை செய்யப்படுகிறது. பேறு காலத் தாய்மாரில் இரத்த சோகை, ரத்தத் திரிபு நோய், சத்துக் குறைவு உள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்களா என்றறிவதற்குச் சிறப்பான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. இரத்த சோகை உள்ள தாய்மாருக்கு உரிய சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு, அதைக் கட்டுப்படுத்த எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய உணவு குறித்து அவருக்கு அறிவுரை அளிக்கப்படுகிறது. குழந்தைக்கு உணவிடுதல், நோய்த் தடுப்பு, கால அட்டவணை குழந்தைப் பருவ நோய்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் ஆகியவை குறித்தும் அவருக்கு அறிவுரை அளிக்கப்படுகிறது. இரத்தச் சோகையைக் குறைக்க அவர்களுக்கு இரும்புச் சத்து நிறைந்த மாத்திரைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இசிவு நோய் வராமல் தடுக்க டெட்டனஸ் டாக்ஸாய்டு (Tetanus toxoid) கொடுக்கப்படுகிறது.

பேறு காலப் பணிகள் முக்கியமாக தாயின் இருப்பிடத்திலேயே செய்யப்பட வேண்டியவையாகும். எனவே துணைச் செவிவி மருத்துவச்சிகள், பிரசவத்தின்போது, பேறுகாலத் தாய்மாரின் வீட்டுக்குச் சென்று தோற்ற முறை உபாயங்களைக் கொண்டு பிரசவம் நடத்துகின்றனர். குழந்தை பிறந்த பிறகு 10 நாட்களுக்கு அவர் குழந்தையைக் கவனித்துக் கொள்கிறார்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

சுகாதாரப் பார்வையாளர், துணைச் செவி-மருத்துவசிகள் பணியை மேற்பார்வையிடுவதோடு, மகப்பேறு நிலையங்கள் பலவற்றில் பேறு காலத்துக்கு முந்திய பணிகளில் தீவிரப் பங்கு கொள்கிறார். மேலும் கவனிப்பு வேண்டியுள்ள தாய்மார்களை தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்தின் மருத்துவ அதிகாரியிடம் அனுப்பி வைக்கிறார். நோய்த் தடுப்பு முறைகளைக் குறித்துத் தாய்மார்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவதுடன், முத்தடுப்பு ஊசி போடும் பணியிலும் பங்கு கொள்கிறார். குழந்தைகளுக்கான, தொண்டைப்புண், கக்குவான், இசிவுநோய் தடுப்புத் திட்டத்தினை அவர் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்துகிறார். மேலும், அவர், குழந்தை நலன், பள்ளி செல்லும் வயதடையாச் சிறார்கள் நலன் மற்றும் பள்ளிச் சுகாதாரம் ஆகிய திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். குடும்பநலத் திட்டத்திலும் அவர் மும்முரமாக ஈடுபடுகிறார்.

தமிழ்நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்படி, மகப்பேறு நிலையங்களைத் திறந்து பேணி வருவது ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். தற்போது மக்கள் தொகையில் பத்தாயிரம் பேருக்கு ஒரு நிலையம் வீதம் மகப்பேறு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு வைத்து வரும் நிலையங்கள், தங்கள் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களைச் சேர்ந்த மூன்று துணை நிலையங்கள் குறித்து ஆகும் தொடரினச் செலவில் மூன்றிலிரு பாகம் மானியமாக அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் நடத்தப்பட்டு வரும் பிற பேறு கால குழந்தை நல நிலையங்கள், குடும்பநலத் திட்டத்தின்கீழ் 100 சதவீத மத்திய உதவி பெறுகின்றன.

நகராட்சிகளில் உள்ள மகப்பேறு இல்லங்களும் மகப்பேறு நிலையங்களும் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் தொடரினச் செலவில் 25 சதவீதத்தை அரசிடமிருந்து மானியமாகப் பெறுகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் நடத்தி வரும் மகப்பேறு நிலையங்களுடன், அரசு, போருக்குப் பிந்திய மறுசீரமைப்புத் திட்ட வேலையில் ஒரு பகுதியாக 76 கிராமங்களில் மகப்பேறு நிலையங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிகளாக அப்போது கருதப்பட்ட தொலை தூரத்தில் உள்ள கிராமங்களில் இந் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1-1-1973-ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு மாநிலத்தில் மொத்தம் 3,840 மகப்பேறு நிலையங்கள் உள்ளன.

(C) தொண்டைப்புண்-கக்குவான்-இசிவுநோய் தடுப்புத் திட்டம் (D.P.T.).

தொண்டைப்புண்-கக்குவான்-இசிவுநோய் தடுப்புத் திட்டம், தமிழ்நாட்டில் 1964-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டம், கிராமப் பகுதிகளில் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள்

[1974 ஏப்ரல் 1]

மூலமாகவும் நகராட்சிப் பகுதிகளில் மகப்பேறு-குழந்தை நல நிலையங்கள் மூலமாகவும் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. 0-5 வயதுக் குழந்தைகளுக்கு மூவகை நோய்த் தடுப்பு ஊசிபோட்டு தற்காப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு மாத இடைவெளிவிட்டு மும்முறை இம்மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. முதலில் 1964-ஆம் ஆண்டில் 142 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் இத்திட்டம், கொண்டுவரப்பட்டது. தற்பொழுது இத்திட்டம், தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் அனைத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத்திலும் 900 குழந்தைகளுக்கு தற்காப்பு அளிப்பது என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் 93,632 குழந்தைகளுக்கும் 1973-74-ல் (1973 டிசம்பர் வரை) 83,426 குழந்தைகளுக்கும் மூன்று வகை மருந்துகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

II. மக்கள் சத்துணவு பெறச் செய்வதற்கான மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

(a) நமது மாநிலச் சத்துணவுக் கழகம் 1944-ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டது. உணவு ரசாயனப் பகுப்பாய்வும் உயிரியல் சோதனைகளும் நடத்துவதற்கு உரிய சாதனங்களைக் கொண்டு இது அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள உணவுப் பழக்கங்களை யும் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாடுகளையும் கண்டறிவதும், முறையான உடற்கூறு வளர்ச்சி ஆய்வுகள் நடத்தி அதன் மூலம் உடற் கூறு நியதிகளை ஏற்படுத்துவதையும், சத்துணவுத் திட்டம்பற்றி அறிவுரை வழங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கழகம் அமைக்கப்பட்டது.

ஊட்டச்சத்து உணவுத்திட்டத்திற்கான அடிப்படைப்புள்ளி விவரமாக வைத்துக் கொள்ளவும் (ஊட்டச்சத்து) உணவுத்திட்டத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகளை மதிப்பிடவும் 1973-ஆம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் ஐந்து உணவு வட்டாரங்களில் மருத்துவ-உணவு முறைபற்றிய ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. ஊட்டச் சத்துணவு பெருமையினால் எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடிய 6 வயதுக்குட்பட்ட பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சிறார்கள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடையே மட்டும் இந்த ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களிலிருந்து, மதுரை மாவட்டம் தவிர ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு உணவுத்திட்ட வட்டாரம் வீதமாக நமது மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டங்கள் அனைத்திலுமே சத்துணவு-உணவுமுறை ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. மதுரை மாவட்டத்தில் இரண்டு வட்டாரங்களில் இவ்வாய்வுகள் நடத்தப் பட்டன. 6 வயது வரையிலான 2,295 சிறுவர்கள், 2,424 பட்டன. 343 கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், 746 பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடையே இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

சத்துணவு.—உணவுமுறை ஆய்வு செய்யும்போது இந்தக் கழகத்தைச் சேர்ந்த வலம்வரும் சமையல் வண்டியைப் பயன்படுத்தி, புரதச்சத்து நிறைந்த மலிவான உணவுப் பொருள்கள் தயாரிப்பது பற்றி கட்டில் விளக்கம் செய்து காட்டப்படுகிறது. அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகள் பள்ளி செல்லும் வயதடையாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் மகளிர், குழந்தைக்குப்பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. 1973-ஆம் ஆண்டில் 96 கட்டில் விளக்கங்கள் செய்து காட்டப்பட்டன. இதனால் 3,400 பேர் பயனடைந்தனர்.

சத்துணவுக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சத்துணவு ஆய்வுக்கூடம், இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட ஆய்வுகளை செய்துள்ளது :—

(1) உசோகை நோய் கண்டுள்ளமைபற்றி மதிப்பிடுவதற்கு எளிதில் நோய் பரவக்கூடியவர்களிடையே இரத்தப் பரிசோதனை நடத்துதல்.

(2) குடலில் புழு பீடித்துள்ளதுபற்றி மதிப்பிடுவதற்காக மலத்தில் மாதிர் எடுத்து ஆய்வு செய்தல்.

(3) வாய்ப்புண் பரவுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற கிருமிகளின் வளர்ச்சிபற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக அந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எச்சில் தோய்ந்த துணி அல்லது பஞ்சு எடுத்து ஆய்வு செய்தல்.

(4) செங்கற்பட்டு மாவட்டம்; வில்லிவாக்கம் வட்டாரம், போளூர் கிராமத்தில், பள்ளி செல்லும் வயதடையாத சுமார் 250 கிரார்களுக்கு 6 மாதத்திற்கொருமுறை வைட்டமின் A அடர் திரவம் செலுத்துவதுபற்றிய ஆய்வு.

(b) துணை உணவூட்டும் திட்டம்.—துணை உணவூட்டும் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் 1950-ல் தொடங்கப்பட்டது. மக்கள் தொகையில் எளிதில் நோய் பீடிக்கும் நிலையில் உள்ளோரில் பெரும் பிரிவினரையுள்ள குழந்தைகள், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடம் காணப்படும் ஊட்டச் சத்துக் குறைபாட்டைப் போக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டம் 'கேர்' (CARE) நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந் நிறுவனம், தானியம்-சோயாபீன்-பால்மாவு (Corn-soy-milk "சாலடு எண்ணெய்" போன்ற உணவுப் பண்டங்களைத் தேவைப்படும் அளவு நன்கொடையாக வழங்குகிறது.

நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள் 2,060 உணவு வழங்கும் நிலையங்கள் மூலம் தற்பொழுது பகிர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன. நாள்தோறும் சுமார் 73,380 பேர் பயனடைகின்றனர். 1973-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 40 லட்சம் கிலோகிராம் உணவுப் பொருள் நன்கொடையாகப் பெறப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த மேலும் 1,190 மகப் பேறு குழந்தை நல நிலையங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படவிருக்

[1974 ஏப்ரல் 1]

கிறது. 'கேர்' உதவிபெறும் துணை உணவூட்டும் திட்டம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் தொடருமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

III. தொற்று நோய்களின் தடுப்பும், கட்டுப்பாடும்.

காலரா.

நமது மாநிலத்தில் மக்களைப் பாதிக்கும் பெரிய பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். காலரா நோய் தொற்று நோய்க்கிருமியுள்ள நீர் அல்லது உணவை உட்கொள்வதனால் பரவுகிறது. இந்த நோய் கண்டுள்ளவர்கள் வாந்தியினாலும் அல்லது மலத்தின் மூலமும் நீரிலும், உணவிலும் நோய்க்கிருமிகள் பரவுகின்றன. நோயுற்றவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாமலேயே நோயைப் பரப்புகின்றனர். இந்திய நாட்டில் எளிதில் கொள்ளை நோய் பரவக்கூடிய பகுதிகளில் நமது மாநிலமும் ஒன்றாக விளங்குகிறது. பரவக்கூடிய பகுதிகளைக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக காலராவினால் ஏற்படும் பாதகம் பெரும் அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது.

பாதுகாக்கப்பட்ட நீர் வழங்கல், துப்புரவான கழிப்பிடங்கள் அமைத்தல் முதலியவற்றிற்கு வகை செய்வது போன்ற நீண்டகால நடவடிக்கைகளுடன், காலரா பரவுவதைத் தடுக்க கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன:—

தற்போது கொள்ளை நோய்க் கட்டுப்பாட்டுக்கான வலம் வரும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. அவற்றிற்குத் தேவையான சுகாதாரப்பணியாளர்களுக்கும் விரைவு மருத்துவ ஊர்திகளுக்கும், ஜீப் வண்டிகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு விரைவு மருத்துவ ஊர்தி உள்ளது: பூவிருந்தவல்லி, காஞ்சிபுரம், கடலூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், சேலம், வேலூர், இராமநாதபுரம். கொள்ளைநோய்க் கட்டுப்பாட்டு பணியைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஜீப் வண்டிகள் கொண்டு சென்று தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். அனைவருக்கும் நோய்த்தடுப்பு ஊசிகள் குத்துதல், குடிநீரில் குளோரின் மருந்தைக் கலத்தல், நோய் கண்டுள்ளோரை மிக அண்மையிலுள்ள மருத்துவ நிலையத்திற்கு விரைவு மருத்துவ ஊர்தியில் எடுத்துச் செல்லுதல் ஆகிய பணிகளை அவை மேற்கொள்ளும். இந்நோய் பெருமளவில் பரவியுள்ள நிலைமைக்கிணங்க அப்பகுதி களுக்கு இந்தப் பிரிவுகள் அனுப்பப்படுகின்றன.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காலரா நோய் தடுப்புப் பிரிவு ஒன்று செயல்படுகிறது. இப்பிரிவுக்கு ஒரு விரைவு மருத்துவ ஊர்திக்கும் தேவையான சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நோய் பரவியுள்ள இடங்களுக்குச் சென்று நோய்த் தடுப்பு பணிகளிலும்

[1974 ஏப்ரல் 1]

நோய்க்கட்டுப்பாட்டுப் பணிகளிலும் ஈடுபடுவதே இப்பிரிவின் பணியாகும். இப்பிரிவைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள், முக்கியமான திருவிழாக் காலங்களில் காலரா நோய்த் தடுப்பு ஊசி குத்துவதற்காக அனுப்பப்படுகின்றனர்.

கொள்ளை நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக 64 சுகாதார ஆய்வாளர்கள் உள்ளனர். இம் மாநிலத்தில் எப்பகுதியில் காலரா கண்டுள்ளதாக தகவல் கிடைத்தாலும், போதுமான எண்ணிக்கையுள்ள ஆய்வாளர்கள் அப் பகுதிக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். பெரும்பாலோருக்குக் காலரா நோய்த் தடுப்பு ஊசி குத்துதல், குளோரின் கலந்த நீர் வழங்கல், மலத்தின் தொற்றுத் தன்மையை நீக்குதல் முதலான நோய்க் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் உள்ளூர் பணியாளர்களுக்கு அவர்கள் துணை புரிவர். மேலும் முக்கியமான திருவிழாக்கள் நடைபெறும் இடங்களில் திருவிழா நடைபெறுவதற்கு முன்பும், திருவிழாவின் போதும் குடிநீரில் குளோரின் கலத்தல் போன்ற முன்னேற்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் இந்த ஆய்வாளர்கள் அனுப்பப்படுகின்றனர். இது முக்கியமான பணியாகும். ஏனென்றால், திருவிழாக்கள் இத் தொற்று நோயைப் பரவச் செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு வாயிலாக அமையக்கூடும் என்பதை அனுபவம் காட்டுகின்றது.

காலரா கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்.

இது ஒரு மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். இத் திட்டத்திற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இந்திய அரசிடமிருந்து 100 சதவீத உதவி கிடைத்தது. எளிதில் காலரா பரவக்கூடிய தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ள 75 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. மல மாதிரிகள் சேகரித்தல் (Stool Samples), நீர் நிலைகளில் குளோரின் செலுத்துதல், நோய் கண்டுள்ளது பற்றி அறிவித்தல் ஆகிய பணிகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக 168 சிறப்பு காலரா நோய்த் தடுப்புப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவு ஒன்றும் உள்ளது. இதில் மக்கள் நல்வாழ்வு அதிகாரி ஒருவர், செவிலியர் இருவர், செவிலி உதவியாளர்கள் இருவர், உடல் நல ஆய்வாளர் ஒருவர், வலவர் ஒருவர் ஆகியோர் பணி புரிகின்றனர்.

தலைமையிடத்தில், அதாவது, சென்னையில் காலரா கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் தொடர்பான பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு பிரிவு உள்ளது.

மாநிலம் முழுவதிலும் 1972-ஆம் ஆண்டில் 3,670 பேருக்கு காலரா நோய் கண்டது. இதில் 205 பேர் மாண்டனர். 1973-ஆம் ஆண்டில், 3,147 பேருக்கு காலரா நோய் கண்டது. இதில் 237 பேர் மாண்டனர். இந்த ஆண்டில் 14,30,616 பேருக்கு காலரா நோய்த் தடுப்பு ஊசி குத்தப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

பெரியம்மை.

பெரியம்மை நோய் தொற்றும் நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது. இந் நோய் ஒரு காலத்தில் நமது நாட்டில் அதிக அளவில் பரவி இருந்தது. “பெரியம்மை ஒழிப்பு தேசியத் திட்டம்” எல்லா மாநிலங்களிலும் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டது. நமது மாநிலத்தில் இத் திட்டம் 1963-ல் தொடங்கப்பட்டது. (அ) குழந்தைகளுக்கு முறையான தொடக்க ஊசி குத்துவது மூலமும், எளிதில் இந்த நோயால் தாக்கப்படக் கூடிய மக்களுக்கு மறு ஊசி குத்துவதன் மூலமும், (இ) பெரியம்மை கண்டுள்ளவர்களைக் கண்டு பிடித்துத் தனிமையாக்கி நோய் பரவாமல் தடுப்பதற்குரிய பிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமும் சமுதாயத்தில் பெரியம்மை பரவுவதை தடுப்பதுதான் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1963-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டபோது, தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 9,241 பேருக்கு நோய் கண்டிருந்தது. 2,559 பேர் மாண்டனர். 1969-ல் பெரியம்மை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர் எவருமில்லை. எனினும், அதன்பின் 1971-ஆம் ஆண்டில் ஏழு தடவையும், 1972-ல் இரு முறையும் பெரியம்மை நோய் கண்டது. இவை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் மூலம் பரவியதே யாகும். மேற்படி ஆண்டுகளில் எவரும் இந் நோயால் இறக்கவில்லை. 1973-ஆம் ஆண்டில், மூன்று பேருக்கு பெரியம்மை நோய் கண்டது. ஆனால், எவரும் இறக்கவில்லை. இவர்களில், இரு நேர்வுகளில், கான்பூரிலிருந்தும் டில்லியிலிருந்தும் வந்தவர்கள் மூலம் இந் நோய் பரவியது.

இந்திய அரசு, உலக சுகாதார அமைப்பின் ஒத்துழைப்புடன் உலகமெங்கிலும் பெரியம்மை நோய் பரவுவதைத் தடுக்கும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, பெரியம்மை நோய் பரவுவதைக் கண்டுபிடிக்க மும்முர ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் இந்த மும்முர ஆய்வுத் திட்டம் சென்னை மாநகரிலும், செங்கற்பட்டு, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் செயற்படுத்தப்பட்டது. எவருக்கும் பெரியம்மை நோய் காணவில்லை.

பெரியம்மை கண்டுள்ளதாக சந்தேகப்பட்டால் அது குறித்து உள்ளூர் நல்வாழ்வு அதிகாரிகளுக்கு மக்கள் தகவல் தெரிவிக்க ஊக்கப்படுத்தும் பொருட்டு, இந்நாள் வரை பெரியம்மை நோய் கண்டில்லாத இடத்தில் நோய் கண்டிருந்தால் அது குறித்து முதலாவதாக தகவல் தெரிவிக்கும் நபருக்கு ரூ. 10 பரிசு கொடுக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலிருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வரும் ஒருவருக்கு பெரியம்மை நோய் இருந்தால் அதைத் தடுப்பதில் நாம் எப்போதும் விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். இந்தியாவில் 1972-ஆம் ஆண்டில் (ஜனவரியிலிருந்து டிசம்பர் வரை) 27,500 பேர்களுக்கு இந்நோய் கண்டிருந்தது என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பி

[1974 ஏப்ரல் 1]

பிடலாம். பிற மாநிலத்திலிருந்து அத்தகைய நோய் கண்டுள்ளவர் நமது மாநிலத்திற்கு வர நேர்ந்தால், அவர்கள் நம் மாநிலத்தில் இருக்கும் காலத்தில் அந்நோய் பரவக்கூடும். அத்தகைய நோய்களைக் கண்டுபிடிப்பது மிக முக்கியமானதாகும். அப்போதுதான் உள்ளூர் மக்களிடையே நோய் பரவாமல் தடுக்க இயலும்.

இம்மாநிலத்தில் பெரியம்மை நோய் ஏற்படாமல் செய்வதற்காக 1974-75-ஆம் ஆண்டில் அம்மைப்பால் குத்தும் பணியை மும்முரப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பிளேக்.

கடந்த காலத்தில், பிளேக் நோய், உயிர்க்கொள்ளை நோயாகப் பரவுவது பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் பயனாக 1964 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இம்மாநிலத்தில் 'பிளேக்' நோய் அறவே காணப்படவில்லை. 22-10-1971 முதல் 9-1-1972 முடிய ஐயத்திற்கிடமுள்ள கையில் 931 எலிகள் செத்து விழுந்தன. எனவே, பிளேக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப் பட்டன. அதன் விளைவாக, யாருக்கும் பிளேக் நோய் காணவில்லை. 1973 ஆம் ஆண்டில் எலி செத்து விழுந்ததாகவோ, பிளேக் நோய் பரவியதாகவோ தகவல் எதுவும் இல்லை. எனினும், பிளேக் நோய் பரவக்கூடிய பகுதிகளாகிய வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்களிலும், வேலூர், குன்னூர், உதகமண்டலம் ஆகிய நகராட்சிகளிலும் வழக்கம்போல் பிளேக் நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து இந்நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

மலேரியா.

இம்மாநிலத்தில், மாநிலத் தலைமையிடத்தில் மலேரியா கட்டுப்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. மலேரியாவையும் கொசுக்களினால் பரவும் நோய்களையும் கட்டுப்படுத்துவது குறித்து இக்கழகம் கவனித்து வருகிறது. அங்கு பயிற்சி, ஆய்வு மற்றும் கொள்ளை நோயியல் ஆய்வு வசதிகள் உள்ளன. தஞ்சாவூரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் இரண்டு வட்டார நோய்க்கிருமி கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள் உள்ளன. இந்த அமைப்புகளில், பயிற்சி, ஆய்வு, சோதனை வசதிகள் உள்ளன. இம் மாநிலம் 1958-59 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறது. இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக, நமது மாநிலம், ஒவ்வொரு பிரிவும் 10 லட்சம் மக்கட் தொகை கொண்ட 31.45 கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் "நுண்ணிய நோய்க் கிருமிகளின் நெருக்கத்தை" அதாவது மலேரியா நோயை ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்குப் பரப்புகின்ற சிலவகை கொசுக்களின்

[1974 ஏப்ரல் 1]

பெருக்கத்தைக் குறைக்கவும் சமுதாயத்தில் மலேரியா பரவுவதைத் தடுக்கவும் D.D.T. மருந்து தெளிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டது. பின்னர், மாநிலம் முழுவதிலும் நுண்ணிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தை சேர்ந்த பணியாளர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று விசாரணை செய்தாலும், காய்ச்சல் என்று கூறி மருத்துவ மனைகளுக்கும் மருந்தகங்களுக்கும் வருபவர்களையும் ஆய்வுசெய்ததன் மூலமும் சமுதாயத்தில் ஏராளமான பேருக்கு மலேரியா நோய் கண்டிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முழு அளவில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. இத்தகைய மும்முர நடவடிக்கைகளினால் தற்போது பராமரிப்புக் கட்டத்தில் (Maintenance Phase) உள்ள 28.40 பிரிவுகளில் மலேரியா அறவே ஒழிக்கப்பட்டது.

3.05 பிரிவுகள் இன்னும் ஒருங்கிணைப்புக் கட்டத்தில் (Consolidation Phase) உள்ளன. மலேரியா நோய் கண்டுள்ளதா எனத் தீவிரமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு முழு அளவில் சிகிச்சைகள் அளிக்கப் பட்டன.

1973 ஆம் ஆண்டில் சேலம், தருமபுரி, வட ஆர்க்காடு மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களிலும், சேலம், ராசிபுரம், ஈரோடு, தூத்துக்குடி, வேலூர் ஆகிய நகரங்களிலும், சென்னை மாநகரிலும் சுமார் 4,500 பேருக்கு மலேரியா நோய் கண்டுள்ளது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இவற்றில் பராமரிப்புப் பகுதிகளில் சுமார் 3,800 பேருக்கு நோய் கண்டிருப்பதாகப் பதிவு ஆகியிருந்தது. இவற்றில் பெரும் பகுதி இராமநாதபுரம், வட ஆர்க்காடு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் நோய் பரவும் பிரச்சினை மிகுந்த பகுதிகளில் இருந்துதான் அதிக அளவில் நோய் கண்டிருந்தது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்கள் மூலம் மீண்டும் மலேரியா நோய் பரவுகின்ற பகுதிகள்தான் பிரச்சினைப் பகுதிகளாகும். போதிய போக்குவரத்து வசதியின்மை, நிலப் பகுதியின் தனித் தன்மை, வீடுகள் மிகவும் பரவலாக அமைந்திருத்தல், மக்களின் நடமாட்டம் ஆகிய காரணங்களினால் இப் பகுதிகளில் நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மிகவும் சிக்கலாக உள்ளது. சிறந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் கூட இப் பிரச்சினையை ஒடுக்கவும் தீர்க்கவும் முடிய வில்லையாதலால் இப்பகுதிகளை நோய் பீடிக்கப்பட்ட (attack phase) பகுதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முழு உதவி வழங்குமாறு மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுள்ளது.

மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தின் பேணுதல் நிலையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் அடிப்படைச் சுகாதார பணிகள் 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் தேதியிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 353 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணுதல் நிலைப் பகுதிகளில் உள்ளன. அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணிகளுக்கான பணியாளரைமைப்பு முறை பின்வருமாறு :—

10,000 மக்கட் தொகைக்கு ஓர் அடிப்படை உடல் நலப் பணியாளர். ஒவ்வொரு 4 அடிப்படை உடல் நலப் பணியாளர்களுக்கு

[1974 ஏப்ரல் 1]

கும் ஓர் அடிப்படை உடல் நல ஆய்வாளர். ஒவ்வொரு தொடக்க நல் வாழ்வு நிலைத்திற்கும் ஓர் ஆய்வுக்கூட உதவியாளர்.

அடிப்படை உடல்நலப் பணியாளர்கள் பல நோக்குப் பணியாளர்களாவர். இவர்கள் பல்வகைப் பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர். அதாவது (அ) மலேரியா காய்ச்சலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்தல், (இ) சுகாதாரம் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்தல், அதாவது காலரா, பெரியம்மை, பிளேக், காசநோய், தொழுநோய் போன்ற தொற்று நோய்க்கு ஆளானவர்கள்பற்றி அறிந்து அதனைத் தெரிவித்தல், (உ) பிறப்பு, இறப்புகள் மற்றும் (எ) குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகள்பற்றித் தகவல் அளித்தல்.

அடிப்படை உடல்நலப் பணி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். இப் பணிக்காகும் முழுச் செலவையும் மத்திய அரசு ஏற்கிறது. ஆனால், இந்த முக்கியப் பணிகளுக்காக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்திய அரசின் திட்டக் குழுவின் செயற்குழு மத்திய உதவிக்குப் பரிந்துரைக்கவில்லை. இப் பணிக்காக 1973-74-ம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 142.56 லட்சம் ஆகும். இப்பணிக்காக 1974-75-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 149.26 லட்சம் ஆகும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத்திட்டத்தை மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்ற திட்டமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவது பற்றியும், இத் திட்டத்திற்காக எதிர் பார்க்கப்படும் உதவியின் வகைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு மத்திய அரசுக்கு எழுதிக் கேட்டுள்ளது. இது குறித்து, அவர்களுடைய பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மூவாயிரத்து இருநூற்று நாற்பத்தைந்து அடிப்படை உடல்நல ஊழியர்களும், 495 அடிப்படை உடல் நல ஆய்வாளர்களும், அடிப்படை உடல்நலப் பணியின்கீழ் வேலையில் உள்ளனர். 20 அடிப்படை உடல்நல ஊழியர்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா அடிப்படை உடல்நல ஊழியர்களின் பணிகளும் மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர் அவர்களால் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய அடிப்படை உடல்நல ஊழியர்கள் மற்றும் அடிப்படை உடல்நல ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரின் பணிகளையும் மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர் முறைப்படுத்துவார்.

சில்லறைச் செலவு நிதியின்கீழ் ஏற்கனவே ஊதியம் பெற்று வரும் ஒருமிப்புப் பகுதிகளில் பணி புரியும் கண்காணிப்பு ஊழியர்கள், கண்காணிப்பு ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருக்கு காலச் சம்பள ஏற்ற முறையில் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இப் பதவிகளுக்காக தனி விதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவர்களுடைய பணியினை முறைப்படுத்துவதற்கான பணியும் மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத்துறை இயக்குநரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் 549 கண்காணிப்பு ஊழியர்களும், 129 ஆய்வாளர்களும் பயன் பெறுவார்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மலேரியா ஒழிப்பு தேசியத் திட்டத்தில், பேணுதல் மற்றும் பேணுதல் அல்லாத நிலைப்பகுதிகளில், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியிலுள்ள மஸ்தூர் ஊழியர்களுக்கு காலச் சம்பள ஏற்ற முறையில் சம்பளம் கொடுக்கும் முறையை அரசு விரிவு படுத்தியுள்ளது. இதனால் 258 மஸ்தூர்களுக்கும், 15 ஆய்வுக்கூடச் சிறுவர்களுக்கும் உடனடியாகப் பலன் கிடைத்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பணிபுரியும் ஏனைய வகை ஊழியர்களுக்கு, பணியில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமேல் அவர்கள் பணிபுரிந்ததும் காலச் சம்பள ஏற்ற முறையிலான சம்பளம் அவர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டம்.—1972-73-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பெற்ற இந்திய அரசு நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டத்தை நான்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களான சேலம், ராசிபுரம், தூத்துக்குடி, சென்னை ஆகிய உள்ளாட்சி மன்றங்களில் நிறைவேற்றியுள்ளது. இளம்பிள்ளை பேருராட்சிக்காகவும், மேற்படி ஊராட்சியுள்ளது. இளம்பிள்ளை பேருராட்சிப்படவும், நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டம் மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படவும், நகர்ப்புற மலேரியாத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இளம்பிள்ளை பேருராட்சிக்கான இத்திட்டத்தை மக்கள்-நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத்துறை எடுத்து, நிறைவேற்ற அண்மையில் இயக்குநரால் செயற்குறிப்பு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அப்போதுதான், மேற்படி பேருராட்சிக்காக மட்டுமின்றி, சுற்றுப்புறப் பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படலாகும். இது ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் கூட இத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

மேற்சொன்ன ஐந்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான மத்திய உதவி என்ற வகையில் இந்திய அரசு ரூ. 1.88 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது.

யானைக்கால் நோய்.—தமிழ்நாட்டில் யானைக்கால் நோய் கண்டுள்ள சில பகுதிகளில் 1.3 கோடி மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 1957-58-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் தேசிய யானைக்கால் நோய் ஒழிப்புப் பிரிவுகள் நான்கு, செங்கற்பட்டு, சிதம்பரம், கும்பகோணம், வேலூர், ஆகிய நகர்களைத் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு, செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், வடார்க்காடு ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் செயற்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி தரத்தில் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு அதிகாரி ஒருவர், கிருமியியல் உதவியாளர் ஒருவர், உடல் நல ஆய்வாளர்கள் 6 பேர், ஆராய்ச்சிக் கூட உதவியாளர் 4 பேர், களப்பணி உதவியாளர்கள் 6 பேர், மஸ்தூர்கள் 60 பேர் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு பிரிவும், சிறு யந்திர சாதனங்களின் துணை கொண்டு சாக்கடைக் கால்களை சீரமைத்தல், களை எடுத்தல் போன்ற ஏற்பாடுகள் செய்வதுடன் கொசு முட்டைப் புழு ஒழிப்பு எண்ணெயைத் தெளிப்பதால்

[1974 ஏப்ரல் 1]

முட்டைப்புழு ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கிறது. இதனால் யானைக்கால் வரக்கூடிய ஆபத்தினின்றும் தடுக்கப்பட்டு 3.75 இலட்சம் பேர் பயனடைகிறார்கள். இந்நான்கு பிரிவுகளுக்கும் கொசு, முட்டைப்புழு ஒழிப்பு எண்ணெய் மத்திய உதவியாக வழங்கப்படுகிறது. அவற்றிற்கான நடைமுறைச் செலவு மாநிலத்தின் பொறுப்பாகும்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் 15 இலட்சம் மக்கள் பயனடைகிறார்கள்.

மேற்கண்ட நான்கு பிரிவுகளுக்காக 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 10.02 இலட்சமாகும்.

தேசிய யானைக்கால் நோய் ஒழிப்புச் சேமைப்புத் திட்டம்.—மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டம், முற்றிலும், மத்திய உதவி பெறும் திட்டமாகும். மேற் கூறப்பட்ட நான்கு பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிலும், ஒரு கூடுதல் உடல்நல ஆய்வாளர், ஒரு கூடுதல் களப்பணி உதவியாளர், 15 கூடுதல் தலைமை மஸ்தூர்கள், 15 கூடுதல் மஸ்தூர்கள் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். சேமைக்கப்பட்ட இந்த திட்டத்தின்கீழ், காஞ்சேபுரம், விழுப்புரம், கடலூர், தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டினம், ஸ்ரீரங்கம், புதுக்கோட்டை, சென்னைமாநகர் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றாக 8 புதிய பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சென்னை மாநகரிலுள்ள பிரிவு நீங்கலாக புதுப் பிரிவுகள் அனைத்தும் மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்பநலத் துறையின் பொறுப்பின் கீழ் இருக்கும். சென்னை மாநகரிலுள்ள பிரிவு பெரும் பிரிவு. அது சென்னை மாநகராட்சியின் பொறுப்பில் இருக்கும். இந்த எட்டு புதிய பிரிவுகளால் 30 இலட்சம் மக்கள் பயன் பெறுவர்.

சேமைக்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் 'வெக்டார்' கொசு பெருகுவதைக் குறைப்பதற்காக முட்டைப்புழு ஒழிப்புப் பணி தீவிரப்படுத்தப்படுகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் யானைக்கால் நோய் குறித்த ஆய்வுகள் கணக்கிடப்பட்டது. (இரவில் இரத்தம் எடுக்கப்பட்டு, இரத்தப் பூச்சு மூலம் 79,802 பேருக்குப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டது.) செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, வடார்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் யானைக்கால் நோய் கண்டுள்ள சில பகுதிகளிலும், சென்னை மாநகரிலும், யானைக்கால் நோய் பரவும் அளவானது 2.78 சதவீதத்திலிருந்து 4.30 சதவீதம் வரை வேறுபடுகிறது.

இந்தப் பிரிவுகளுக்காக 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் செய்த நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 18.70 இலட்சமாகும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லாப் பிரிவுகளும் (நான்கு பழைய பிரிவுகள், எட்டு புதிய பிரிவுகள்) தொடர்ந்து செயல்படும்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கான மத்திய உதவியின் தன்மை குறித்து இந்திய அரசு தனது முடிவினை இதுவரை தெரிவிக்கவில்லை.

உள்ளூர் இடர்ப்பாடுகளை நீக்கும் பொருட்டும், கட்டுப்பாட்டு பிரிவுகளுக்கும் நகராட்சிகள் போன்ற அமைப்புகளுக்கும் இடையே சீரான ஒருங்கிணைப்பிற்கும், கடலூர், விழுப்புரம், வேலூர், சேரான ஒருங்கிணைப்பிற்கும், ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதைப்போன்ற குழுக்கள் பல ஏனைய பிரிவுகளிலும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக்குழு, கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்ற மூன்று திங்களுக்கு ஒரு முறை கூடும்.

உதவி மானியத் திட்டங்கள்.

யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் திட்டத்துடன், இம் மாநிலத்திலுள்ள சில உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தம்முடைய ஆட்சி எல்லைக்குள் முட்டைப்புழு ஒழிப்பு|கொசு முட்டைப்புழு ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக யானைக்கால் நோய் ஒழிப்புத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துகின்றன. இத்திட்டங்களுக்கு உதவி மானியத் திட்டமாக அரசால் கொடுக்கப்படுகிறது. 171 உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இம் மாநிலத்தில் யானைக்கால் நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றி வருகின்றன. அத்தகைய திட்டங்களுக்கு உதவி மானியங்களுக்கென, 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 11.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உதவி மானியத் திட்டங்கள், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர் வட்டார நிறுவனங்கள் (பூச்சிக் கட்டுப்பாடு) இரண்டினாலும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இத் திட்டங்களின்கீழ் எய்தியுள்ள முன்னேற்றத்தை மதிப்பிடுவதற்காக ஆண்டிற்கு இரு முறை இவர்கள் ஆய்வு நடத்துவர்.

நரம்புச் சிலந்தி நோய் ஒழிப்புத் திட்டம்.

இம்மாநிலத்தில் குறிப்பாக குடி தண்ணீருக்காக படிக்கிணறு, குட்டைகள் அமையப்பெற்ற பகுதிகளில் காணப்படும் நரம்புச் சிலந்தி நோயானது முக்கிய பொது சுகாதாரப் பிரச்சனையாக உள்ளது. இந்நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ள மனிதனின் அடிப்புறத் தசையில் வாழ்கின்ற நரம்புச் சிலந்தியினால் இந்நோய் பரவுகிறது. நோயாளி தண்ணீரில் இறங்கும்போது, நோயாளியின் தோலில் உள்ள சீழ்ப் புண்ணிலிருந்து நரம்புச் சிலந்தியின் தோலில் உள்ள சீழ்ப் புண்ணிலிருந்து இந்த புழுக் இறங்கி தண்ணீரில் புழுக்களை விட்டுவிடுகின்றது. இந்த புழுக்களை 'சைக்லாப்ஸ்' என்னும் ஒரு நீர்ப்பூச்சி விழுங்கிவிடுகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

மனிதர்கள் நீரை அருந்தும்போது இந்த சைக்லாப்ஸ்கள் மனிதனின் உடலில் சென்று விடுகின்றன. இவ்வாறாக, இந்த நோய் பரவுகிறது.

இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, நரம்புச் சிலந்தி ஒழிப்புத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் தவிர, தமிழ்நாடு முழுவதும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள நரம்புச் சிலந்தி நோய் கண்ட பகுதிகள் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவும் பூச்சி இயல் உதவியாளர் ஒருவரைத் தலைமையாகக் கொண்டுள்ளது. அவருக்கு சுகாதார ஆய்வாளரும், களப்பணி உதவியாளரும் உதவி புரிகின்றனர். இம் மாநிலத்தில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் நோய் கண்டுள்ள சில இடங்களில் 6 பூச்சி இயல் உதவியாளர்களும், 22 சுகாதார ஆய்வாளர்களும், 70 களப்பணி உதவியாளர்களும் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோள், நரம்புச் சிலந்தி நோயினை அறவே ஒழிப்பதாகும். அதாவது, நோய் கண்டுள்ள கிராமங்களிலுள்ள குடிநீர் வாயில்களில் சைக்லாப்ஸ் நீர்க்கிருமிகளை அழிப்பதாகும். பத்து இலட்சம் பாகம் நீரில் 5 பகுதி என்ற அளவில் 50 சதவிகிதம் டி.டி.டி. கரைசல் நீர்நிலைகளில் தெளிக்கப் படுகிறது. இவ்வாறு செய்வதால் அந்நோய்க்கிருமிகள் முழுவதும் அழிக்கப்படுகின்றன. இதனால் தொற்றுநோய் பரவுவது தடுக்கப் படுகிறது. மற்றும் நரம்புச் சிலந்தி நோய் கண்ட நோயாளிகளைக் கண்டு பிடித்து, 4 சதவிகிதம் கார்பாலிக் நீர்மத்தில் தோய்த்த பஞ்சால், நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உடல்பகுதி சுத்தம்செய்யப்பட்டு துணியால் கட்டப்படுகின்றது. வலி தெரியாமல் இருப்பதற்காக, 'ஏபிசி' மாத்திரைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. நோய் ஏதும் இருப்பின், அந்த இரண்டாம் நிலை நோயினைத் தடுப்பதற்காக "சல்பாடயாசின்" மாத்திரைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் இந்த நரம்புச் சிலந்தி நோய் தடுப்புத் திட்டத்தின் பணியாளர் மூலம் சுகாதாரக் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனால், கிராமத்தினர், இந்த நரம்புச் சிலந்தி நோய் தடுக்கும் முறைகள் பலவற்றையும் அறிகின்றனர். குடி தண்ணீரைக் கெடுப்பதைத் தடுக்க அவர்களுக்குள்ள பங்கினை உணர்த்த நோய் கண்டுள்ள தனிநபர்களுக்கு அவ்வப்போது நினை உட்பட்டப்படுகிறது. நரம்புச் சிலந்தி நோய்த்தடுப்புப் பணியாளர் களால் முக்கிய விழா நாட்களில் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப் படுகின்றன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் இத்திட்டம் குறித்துச் செலவிடப்பட்டவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1969-70ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு .. 3.48
1970-71ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு .. 3.80

1974 ஏப்ரல் 1]

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்.)

1971-72ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு .. 3.97
1972-73ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு .. 3.63
1973-74ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்திய
மதிப்பீட்டுச் செலவு. 4.96
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட
காலத்தில் மொத்த மதிப்பீட்டுச்
செலவு. 19.84

1973ஆம் ஆண்டில் 264 பேர் நோயுற்றிருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், திட்டத்தில் சேராத பணியாகக் கொள்ளப்பட்டு இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். 1974-75ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு நரம்புச் சிலந்தி நோய் ஆய்வு, நரம்புச் சிலந்தி நோய் பரவியிருக்கும் பகுதியிலுள்ள குடிநீர் வாயில்களில் உள்ள நீரை இரசாயன முறையில் சுத்தம் செய்தல், நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளித்தல், முதலியவையாகும்.

சரும நோய் (Yaws).

'யாஸ்' என்னும் நோய், மேகநோயைப் பரப்புகின்ற 'ட்ரபா னிமா பல்லிடா' (Treponema Pallida) என்னும் கிருமிகளைப் போன்ற 'ட்ரபா னிமா பெர்ட்டினுயி' (Treponema Pertenu) என்னும் ஒருவகைக் கிருமியினால் ஏற்படுகிறது. மேகநோயைப் போல் அல்லாமல், இச்சரும நோய் உடலுறவு அல்லாத பிற வகையில் பரவுகிறது. சருமநோய் மலைவாழ் மக்களிடையே இருப்பதோடு அன்றி, சமவெளிகளில் தங்கள் உடல் நலனை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளாத மக்களிடையேயும் காணப்படுகிறது. நோய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபின் இந்நோயை ஒரு டோஸ் பென்சிலின் மூலம் குணப்படுத்தலாம். சாதாரணமாக ஒருமுறை ஊசி குத்திக் கொண்டாலே போதுமானது. ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் பரவும் நோய்களுக்கும் பென்சிலின் மருந்து மூலம் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. இதைத்தவிர மக்க ளிடையே நல்வாழ்வுக் கல்வியும் பரப்பப்படுகிறது. பிற வகையான நோய்களுக்கும் பணியாளர் சிகிச்சை அளிக்கின்றனர்.

தற்போது தர்மபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 'யாஸ்' சரும நோய் ஒழிப்புத் திட்டம் செயல்படுகிறது. பெரியகுளம், பழனி, கரூர், தர்மபுரி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உடல்நல ஆய்வாளர்கள் ஒருவர் வீதம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் திண்டுக்கல்லிலுள்ள சிறப்பு சுகாதார அதிகாரி ஒருவரது பொறுப்பின்கீழ் பணியாற்றுவர். 1973ஆம் ஆண்டில் 1,276 கிராமங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு,

[1974 ஏப்ரல் 1]

நோயுற்றோர் 262 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டனர். 1974-75ஆம் ஆண்டில் ஆய்வு செய்வதற்காக அதிகப் படியாக தென் ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய இரு மாவட்டங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3.31 இலட்சமாகும்.

கருங்காய்ச்சல் (Kala-azar).

கருங்காய்ச்சல் ' லேஸ்மான் டொனோவான் ' (Leishman Donovan) என்னும் கிருமியினால் ஏற்படுகிறது. இது மணல் ஈக்களினால் பரப்பப்படுகிறது. இந்த நோய் கண்டவர்களுக்கு முறையற்ற கருங்காய்ச்சல் ஏற்படும். இது முற்றினால் இரத்தச் சோகை ஏற்படும். இதைக் கவனித்து சிகிச்சை செய்யாவிடில் மரணம் விளையும். தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது எல்லா வீடுகளிலும் டி.டி.டி. (D.D.T.) மருந்து தெளிக்கப்பட்டமையால், மணல் ஈக்களின் அளவு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டு, இந்நோய் பல ஆண்டுகளாக ஏற்படவே இல்லை. இதற்கிடையில் D.D.T. மருந்து தெளிக்கப்படுவது நிறுத்திய தினால் மணல் ஈக்கள் பெருகி கருங்காய்ச்சல் நோயும் சிறிது வளரலாயிற்று.

இத் திட்டம், இராமநாதபுரத்தில் ஒரு பிரிவோடு இயங்கி வருகிறது. இத் திட்டம், மூன்று சுகாதார ஆய்வாளர்கள், 15 களப்பணி உதவியாளர்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் உதவி பூச்சி இயலறிஞரின் தலைமையில் இயங்கி வருகிறது. இந்நோய் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முன்னதாக பரவியிருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் நோய் கண்டுள்ளவர்களைக் கண்டறிவதும், மணல் ஈக்களைப்பற்றிய விவரம் சேகரித்து, அது பரவியுள்ள அளவு குறித்துத் தீர்மானிப்பதும், இதன் முக்கிய பணிகளாகும். இந் நோய் கண்டுள்ள நோயாளிகள், சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதற்காக, அண்மையிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைகள், தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர்.

1973ஆம் ஆண்டில் 2,967 கிராமங்களிலும், சிற்றூர்களிலும் ஆய்வு நடத்தப்பட்டு, நோயுற்றவர் நால்வர் பதிவு செய்யப் பட்டனர். 6,625 மணல் ஈ கிருமிகள் சேகரிக்கப்பட்டன. திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத வேலையாக இத் திட்டம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொடர்ந்து செயல்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்திற்கான மொத்த மதிப்பீட்சை செலவு ரூ. 2.75 லட்சம் ஆகும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

தொற்று நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தும் திட்டங்கள் விவரம்-
நடைமுறைச் செலவுத் தொகை.

இம் மாநிலத்தில், தொற்று நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் அவற்றிற்கு எதிரே குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டுகளிலிருந்து செயல்பட்டமை பற்றிய விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	திட்டத்தின் பெயர்.	செயல்படுத்தப்பட்ட ஆண்டு.
(1)	தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் ..	1958-59
(2)	தேசிய பெரியம்மை ஒழிப்புத் திட்டம் ..	1963-64
(3)	தேசிய காசநோய் கட்டுப்பாடு திட்டம் ..	1963
(4)	தேசிய காலரா கட்டுப்பாடு திட்டம் ..	1971-72
(5)	தேசிய தொழுநோய் கட்டுப்பாடு திட்டம் ..	1962
(6)	மேக நோய், கண் அமரம்	மார்ச் 1973
(7)	தேசிய யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் ..	1957-58
(8)	நகர்ப்புற மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் ..	1972-73

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேற்கண்ட திட்டங்கள் மத்திய அரசு உதவித் திட்டங்களாக செயல்படுத்தப்பட்டன. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக மாநில அரசுக்கு மத்திய உதவி முழு அளவில் வழங்கப்பட்டது. திட்டச் செயற்குழுவின பரிவுரைகளுக்கு இணங்க, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம், தேசிய பெரியம்மை ஒழிப்புத் திட்டம் ஆகியவை தவிர மேற்கண்ட தொற்று நோய் தடுப்புத் திட்டத்திற்கான நடைமுறைச் செலவை மாநில அரசு ஏற்கவேண்டும்; இத்திட்டங்களுக்காகத் தேவைப்படும் பொருள்களையும், கருவிகளையும் மட்டுமே மத்திய அரசு வழங்கும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழ்நாடு தொற்று நோய்த் தடுப்புத் திட்டங்களுக்கான (தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம், தேசிய பெரியம்மை ஒழிப்புத் திட்டம் ஆகியவை தவிர) நடைமுறைச் செலவு (பணியாளர் செலவு) ரூ. 2.25 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. திட்ட செயற்குழுவின பரிவுரையின்படி, பொருள்கள், கருவிகள் ஆகியவற்றின் செலவு ரூ. 2.84 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து செயற்குழுக்கூட்டத்திலும் விவாதிக்கப்பட்டது. மாநில அரசு அதிகாரிகள் மறு ஆலோசனை செய்யுமாறு மத்திய அரசினைக் கேட்டுள்ளனர். இத்திட்டங்களில் சில நான்காவது திட்டக் காலத்தில் கடைசி

[1974 ஏப்ரல் 1]

ஓரிரு ஆண்டுகள் மட்டுமே செயல்பட்டு உள்ளன என்றும் திட்ட காலமாகிய 5 ஆண்டுகள் கூட செயற்படுத்தப்படாத நிலையில் அவற்றை மாநிலத்தின் பொறுப்புக்கு மாற்றினால் வருங்காலத்தில் மாநிலங்கள் திட்டக் கால நடுப் பகுதியில் புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ள முன்வர மாட்டா, பணித் திட்டங்களை விரிவு படுத்தவும் முன் வரமாட்டா என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சில நேர்வுகளில் தற்போதுள்ள திட்டங்கள் குறைக்கப்படவும் சாத்தியமிருக்கிறது. இத் திட்டம் எந்த ஒரு மாநிலத்தில் தோல்வி கண்டாலும், தொற்று நோய்த் தடுப்புக்காகும் செலவுத் தொகை வழங்குவது குறைந்தாலும் இந்தியா முழுவதும் இது பெரும்பாதகத்தை விளைவிக்கும்.

பலநோக்குப் பணியாளர் திட்டம்.

சுகாதாரம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு, ஊட்டச் சத்து உணவு ஆகிய பிரிவுகளில் பலநோக்கு பணியாளர்கள் அமைக்கும் சாத்தியக்கூறு பற்றி ஆராய 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் இந்திய அரசு குழு ஒன்றை அமைத்தது. அக்குழு ஓர் அறிக்கை தயாரித்து வழங்கியுள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் நடைபெறக்கூடிய மத்திய சுகாதாரக் குழு, மற்றும் மத்திய குடும்ப நலக் குழு ஆகியவற்றின் கூட்டுப் பேரவையில் இந்த அறிக்கை விவாதிக்கப்படும் என்றும் அந்தக் குழுக் கூட்டத்தில் அவ் வறிக்கையை ஆய்வு செய்த பின்னர் அதன் பரிந்துரைகள் குறித்து இறுதி முடிவு எடுக்கப்படும் என்றும் மத்திய அரசு கூறியுள்ளது. மேலும் மேற்கண்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றத் தயாராக இருப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் மாநில அரசை இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது மலேரியா, பெரியம்மை, மகப் பேறு, குழந்தை நலப்பணி, உட்பட குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்ற ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் பலவகை பணியாளர்கள் உள்ளனர். அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்காக தனிவகை கண்காணிப்பாளர்கள் பலர் உள்ளனர். மாவட்ட அளவில் மாவட்ட உடல் நல அலுவலர், மாவட்ட குடும்பக் கட்டுப்பாடு மகப்பேறு, குழந்தை நலப் பணி அலுவலர் ஆகிய தனித்தனி அலுவலர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பலவகை சுகாதார குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களின் பணியாளர்களும் அவர்களின் கண்காணிப்பாளர்களும் உள்ளனர். இக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு இணங்க மேற்கூறப்பட்ட திட்டங்களின் பணியாளர்கள் போதிய பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவுடன் சுகாதாரம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு, ஊட்டச் சத்து உணவு பணிகள் போன்ற பல நோக்குப் பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டு—ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். மாவட்டச் சுகாதார அலுவலர், மாவட்டக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, மகப்பேறு, குழந்தை நல அலுவலர் போன்ற மாவட்ட அலுவலர்களின் பணியும் இக் குழுவின் ஆலோசனைக்

[1974 ஏப்ரல் 1]

கேற்ப ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகள் குறித்து இந்திய அரசு தனது இறுதி முடிவைத் தெரிவித்தவுடன் அவற்றைப் படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

IV. பிறப்பு, இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், சிறப்பாக பிறப்புடன், இறப்புகள், குழந்தைகளின் இறப்பு ஆகியவை சமுதாய நல்வாழ்வு நிலையைக் காட்டும் அடிப்படை அறிகுறிகளாகும். சமுதாய நல்வாழ்வின் அளவினைக் காட்டும் அளவு கோலாக அவை அமைகின்றன. சமுதாயத்தில் நிகழ்கின்ற பிறப்பு இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைப் பற்றிய அறிவு, உடல் நலப் பணியாளர்களின் தேவைகளையும், தடுப்பு, பாதுகாப்புப் பணிகளைப் புரிவதற்கான சாதனங்களின் தேவையையும் மதிப்பிடுவதற்கு அவசியம் என்பதோடு சமுதாய நல்வாழ்வில் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைக் கணிப்பதற்கும், பணித் திட்டங்களின் விளைவுகளை மதிப்பிடுவதற்கும் தேவையாகும். சமூகத்தில் நிகழும் பிறப்புகள் இறப்புகள் யாவற்றையும் முழுமையாகவும், நிகழ்ந்த வாறும் பதிவு செய்தால் தான் ஆண்டுக்காண்டு குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் நிகழும் பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்களைக் குறித்தும், அவற்றின் போக்கைக் குறித்தும் தொடர்ந்து ஆய்வு நடத்துவது சாத்தியமாகும். அரசு எவ்வளவு நன்முயற்சிகள் எடுத்தாலும், பல நேர்வுகள் இன்னும் பதிவு பெறாமலேயே தப்பி விடுகின்றன. ஆயினும் இம்மாநிலத்தில் பிறப்பு-இறப்பு புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் பணியை மேம்படுத்த நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் அறிவுறுத்தும் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நம் மாநிலத்தில் 1972 ஆம் ஆண்டின் இடையில் நடத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி பிறப்பு விகிதம் மக்கள் தொகையில் 1,000-க்கு 24.4 ஆகவும், இறப்பு விகிதம் மக்கள் தொகையில் 1,000-க்கு 8.4 ஆகவும் இருந்தது. குழந்தை இறப்பு வீதம் 1,000 உயிருடன் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு இறப்பு வீதம் 55.4 ஆக இருந்தது. பிறப்பு-இறப்பு வீதங்களைப் பதிவு செய்தலை தவறது மேற்கொள்ளுமாறு செய்ய பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை (அ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் இயந்திரம் மூலம் அட்டவணைப்படுத்தும் பிரிவை அமைத்தல், (இ) வட்டார நிறுவனங்களை வலுப்படுத்தல், (உ) 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகைக் கணக்குப்படி ஓர் இலட்சம் மக்கட் தொகைக்கு கணக்குப்படி ஓர் இலட்சம் மக்கட் தொகைக்கு மேலுள்ள சென்னை மாநகராட்சியிலும், 8 பெரிய நகராட்சிகளிலும் (தற்போதைய மதுரை மாநகராட்சி உட்பட) உள்ள பிறப்பு இறப்புப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் நிறுவனங்களை வலுப்படுத்தல், (எ) மாதிரி (Sample) பதிவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தல், (ஐ) போலிகை (Model) பதிவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

V. உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் செய்தலைத் தடை செய்தல்.

இம் மாநிலத்தில் நீண்ட காலமாகவே உணவுப்பொருள் கலப் படத்தடை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கிண்டி கிங் நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் தலைமைப் பொது உடல் நல ஆய்வுக்கூடம், சென்னை மாநகராட்சி ஆகியவைகளுடன் இணைக் கப்பட்ட மூன்று ஆய்வுக்கூடங்களின் உதவியுடன் 306 உள்ளாட்சி மன்றங்களில் உணவுக் கலப்படைத் தடுப்புச் சட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள மொத்த உள்ளாட்சி மன்றங்களின் எண்ணிக்கை 1,088.

உள்ளாட்சி மன்றம் ஒவ்வொன்றும், உணவுப்பொருள் கலப் படத்தடைச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஒப்புக்கொள்ளும் தனது தீர்மானத்துடன் தன் நிதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, செயற் குறிப்புகளை, கிண்டி, கிங் நிறுவனம், அரசு பகுப்பாய்வாளருக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. அவர், அப்படிவரும் செயற் குறிப்புகளை ஆய்வு செய்த பின்னர், அவை குறித்து மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்ப நலத் துறை இயக்குநருக்குப் பரிவுரை செய்கிறார். இயக்குநர் தன் பரிந்துரைகளுடன் அந்தச் செயற்குறிப்புகளை அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். உள்ளாட்சி மன்றங்கள் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக அனுப்பவேண்டிய மாதிரிகளின் எண்ணிக்கையையும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஆண்டுதோறும் செலுத்த வேண்டிய பங்குத் தொகையையும் அரசு முடிவு செய்கிறது.

உணவுப் பொருள்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யத் தற்போதுள்ள ஆய்வுக்கூட வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை. இச்சட்டம் இம் மாநிலத்தில் இரு மாநகராட்சிகளிலும், ஏறக்குறைய நகராட்சிகள் அனைத்திலும் செயலில் இருந்தாலும், பல பேரூராட்சிகளிலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பலபேரூராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், உணவுப்பொருள் கலப்படைத் தடைச் சட்டத்தின்கீழ் உணவுப்பொருள் மாதிரிகளை, கிண்டி, அரசு பகுப்பாய்வாளருக்கு அனுப்ப அனுமதி கேட்டுள்ளன. ஆனால், ஆய்வுக்கூட வசதிகள் இல்லாததன் காரணமாக இவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆய்வுக்கூட வசதியினை மேம்படுத்துவது குறித்து, உணவு பகுப்பாய்வு கூடங்கள் இரண்டினை தஞ்சாவூரிலும், மதுரையிலும் கட்டுவதற்காக ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 2.50 லட்சம் அளவு தொகை 1973 ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது.

இச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக, உடல் நல அலுவலர் ஒருவர், அரசு கடைநிலை ஊழியர் ஒருவர் ஆகியோரைக் கொண்ட உணவுக் கட்டுப்பாட்டு பிரிவு அமைப்பதற்கு ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவிலுள்ள உடல் நல அலுவலர் இம்மாநிலத்தில் உள்ள நகரங்கள், மாநகரங்களில் திடீரென்று சோதனை இட்டு மாதிரிகளை எடுப்பார்.

1974 ஏப்ரல் 1]

துப்புரவு ஆய்வாளர்களுக்காக உணவுப் பொருள் மாதிரிகளில் பயிற்சித் திட்டம் வெகு விரைவில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

1973 ஆம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின்கீழ்ப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட மாதிரிகளின் எண்ணிக்கை 19,043 ஆகும். இவற்றில், 4,957 மாதிரிகள் கலப்படமெனக் கண்டறியப்பட்டது. உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் செய்த குற்றத்திற்காக 4,369 பேர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இவர்களில், 3,749 பேர் குற்றவாளிகளெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். 44 பேருக்குச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு அபராதம் விதித்ததன் வாயிலாகக் கிடைத்த தொகை ரூ. 6,29,631 ஆகும்.

VI. பள்ளிக் குழந்தைகளின் நல்வாழ்வு.

பள்ளிக் குழந்தைகளை மருத்துவச் சோதனை செய்யும் திட்டம் ஒன்று 18 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் செயலில் உள்ளது.

இத் திட்டத்தின்படி தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இந்தத் தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களைச் சேர்ந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டுதோறும் 6-11 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள பள்ளிக் குழந்தைகள் 2,000 பேரைச் சோதனை செய்கின்றனர். நோயுற்றிருப்பதற்கான அறிகுறிகள் தெரியும் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு இந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் மருந்துகளையும், தேவையான சத்து உணவையும் வழங்குகின்றனர். சிறப்பாகச் சிகிச்சையளிக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதப்படுகிற குழந்தைகள் சிகிச்சைக்காக அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். 1972-ல், 51,991 மாணவர்கள் சோதனை செய்யப்பட்டனர். இத்திட்டம் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 20 தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும்.

கோயம்புத்தூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்த இரு மருத்துவப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு பிரிவுகளிலும் இரு மருத்துவ அதிகாரிகள் உள்ளனர். ஒவ்வொருவரும் ஆண்டுதோறும் 10,000 குழந்தைகளைச் சோதனை செய்கின்றனர். பிற்காப்பு நடவடிக்கைகளையும் அவர்கள் எடுக்கின்றனர். இத் திட்டம் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் பத்து நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும்.

VII. உடல்நலக் கல்விக் கழகம்.

மாநில உடல்நலக் கல்விக் கழகம் 1960 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கடந்த 13 ஆண்டுகளில் இக்கழகம் ஒரே சீராக வளர்ந்து வந்துள்ளது. இந்திய அரசு பரிவுரை செய்த ஐந்து பிரிவுகளைத் தற்போது இக்கழகம் கொண்டுள்ளது. அவை யாவன : நிர்வாகம்—ஆய்வுப் பிரிவு, நேரிட ஆய்வு—செய்முறை

[1974 ஏப்ரல் 1]

விளக்கப் பிரிவு, பிரச்சாரப் பிரிவு, உடல் நலக் கல்வி ஆகியியர் பயிற்சிப் பிரிவு, மாணவர் நல் வாழ்வுக் கல்விப் பிரிவு ஆகியன. தங்களுடைய நடவடிக்கை முயற்சிகள் வாயிலாக நல்ல உடல் நிலையைப் பெற, மக்களுக்கு உதவி செய்வது உடல் நலக் கல்விக் கழகத்தின் முக்கியக் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற, நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றுக்கு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு பெற மாநில உடல் நலக் கல்விக் கழகம் பல்வேறு பயிற்சியையும் கல்வி நடவடிக்கைகளையும் செயற்படுத்துகிறது.

பொது நல்வாழ்வு நிறுவனம், பூவிருந்தவல்லி.—இந்த நிறுவனம் கீழ்க்காணும் மூன்று பிரிவுகளைக்கொண்டது :—

(1) நல்வாழ்வுப் பிரிவு—பணிப் பிரிவு.

(2) மறுபயிற்சி நிலையம்—பயிற்சிப் பிரிவு.

(3) ஆராய்ச்சி-செயல் திட்டம்—செயல்பிரிவு பின்பற்றும் ஆராய்ச்சி.

இந்த நல்வாழ்வுப் பிரிவு, ராக்பெல்லர் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் 1935-ல் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர், மேற்சொன்ன நிறுவனத்தின் உதவி முடிவடைந்த பின்னர் இதனைத் தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டது.

இப் பிரிவின் நோக்கங்களாவன.—

(i) சோதனை முயற்சியாக, மும்முரசு சுகாதாரப் பணிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் குறிப்பிட்ட கிராமப்புற பகுதி ஒன்றில் பொது நல்வாழ்வினை மேம்படுத்துதல்.

(ii) பொது நல்வாழ்வு நன் முயற்சியுடன், கிராம மக்களுக்கு நோய்த்தடுப்பு முறைகளைக் கையாள என்ன செய்யலாம் என்பது குறித்து விளக்குதல்.

(iii) பொது உடல்நலக் கூறுகள் அனைத்திலும் மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், துணை மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்க வசதி அளித்தல்.

இப் பிரிவின் அலுவல்களாவன :—

(1) மகப்பேறு, குழந்தை நலப் பணிகளுக்கு வகை செய்தல்.

(2) குடும்பநலத் திட்டம்.

(3) தொற்று நோய்கள் பரவாவண்ணம் கட்டுப்படுத்துதல்.

(4) சுற்றுப்புறத் துப்புரவு.

4 ஏப்ரல் 1]

(5) உடல்நலக் கல்வி.

(6) பிறப்பு, இறப்புப் புள்ளி விவரங்களைத் தொகுத்தல்.

(7) பயிற்சித் திட்டங்கள் நடத்துதல்.

(i) மகப்பேறு, குழந்தை நலப் பணிகள்.—கருவுற்றிருக்கும் தாய்மார்களுக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் வீடுகளுக்குச் சென்று மருத்துவச் சிகிச்சையளிப்பதோடு மருத்துவ நிலையங்களிலும் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. கைக் குழந்தைகளுக்கும், பாலர்களுக்கும் 8 மகப்பேறு இல்லங்கள், நிலையங்கள் மூலமாக மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது.

1973-ஆம் ஆண்டில் மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்ட தாய்மார்களின் எண்ணிக்கை 4,875; மகப்பேறு காலத்திற்கு முந்திய நிலையில் மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்ட தாய்மார்களின் எண்ணிக்கை 4,632; சுகாதார பிரிவு இருக்கும் பகுதியில் பிறந்த குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,031.

(ii) குடும்ப நலத் திட்டம்.—மகப்பேறு குழந்தை நல நிலையங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து இப் பணி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளுமாறு தாய்மார்களுக்கு அறிவுரை கூறப்படுவதோடு வாசக்டமி அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளுமாறு ஆடவருக்குத் தாய்மார்கள் மூலமாகவும் அறிவுரை கூறப்படுகிறது. நிரோத் உறைகளை இலவசமாக வழங்குதல், மகளிர்க்கு 'லூப்' வளையம் பொருத்துதல் ஆகியவை குடும்ப நலத் திட்டத்தின் முக்கியப் பணிகளாகும்.

(iii) தொற்று நோய்களைப் பரவாவண்ணம் கட்டுப்படுத்துதல்.—அம்மை குத்துதல், காலரா நோய்த் தடுப்பு ஊசி போடுதல், முத்தடுப்பு ஊசி போடுதல் முதலிய நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் முறையாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

(iv) சுற்றுப்புறத் துப்புரவு.—112 குழாய்க் கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள் அமைத்து அவற்றின் மூலமாக மக்களுக்குத் தூநீர் வழங்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டோர் வீடுகளில் 4,000 கழிப்பிடக் குழிகளும் துளைக் கழிப்பிடங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(v) நல்வாழ்வுக் கல்வி.—திரைப்படக் காட்சிகள்மூலம் பலர் கூடி உரையாற்றுதல், ஒவ்வொருவரோடு தனித்தனியாகத் தொடர்பு கொண்டு நல்வாழ்வு பற்றி உரையாடுதல், கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சித் திட்டம் ஆகியவை மூலமாக நல் வாழ்வு பற்றி முறையாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது.

(vi) பிறப்பு, இறப்பு புள்ளி விவரங்கள்.—பிறப்பு இறப்புப் புள்ளி விவரங்களை கிராமத் தலைவர் பதிவு செய்கிறார்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

பிறப்பு இறப்பு புள்ளி விவரங்களைப் பதிவு செய்ய கிராமத் தலைவருக்கு வழிகாட்ட சுகாதார ஆய்வாளர் ஒருவரும், புள்ளி விவர உதவியாளர் ஒருவரும் இருக்கின்றனர்.

(vii) பயிற்சித் திட்டம்.—பயிற்சித் திட்டங்கள் கீழ்க்காணும் பணியாளர்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன :—

(அ) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி மனையிட மருத்துவர்கள்—பொதுச் சுகாதார நடவடிக்கைகளில் ஒரு மாதம் பயிற்சி அளித்தல். 1973-ல் 209 மனையிட மருத்துவர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

(இ) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மகப்பேறு—குழந்தை நலம் தகுதிப்பட்டயப் பயிற்சி வகுப்பு—பயிற்சிக் காலம் ஒரு வாரம்—ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு தொகுதியினர் பயிற்சி பெறுதல். 1973-ல் மூன்று மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

(உ) சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி, செங்கற்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் துப்புரவு ஆய்வாளர் பயிற்சி வகுப்பு—பயிற்சிக் கால அளவு 15 நாட்கள்—ஒராண்டில் 3 தொகுதிகளாகப் பயிற்சி பெறுதல். 1973-ல் 130 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

(எ) பொது நல்வாழ்வுப் பார்வையாளர் பயிற்சி (முறையானது ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது)—15 முதல் 30 நாட்கள் பயிற்சி பெறுதல்—ஒராண்டில் 4 தொகுதியினர் பயிற்சி பெறுதல்.

(ஐ) பி.எஸ்.எஸ்.சி. மாணவர் பயிற்சி வகுப்பு—பயிற்சிக் காலம் 15 நாட்கள்—ஒராண்டில் ஒரு தடவை பயிற்சி வகுப்பு நடத்துதல்.

(ஓ) சென்னை, மகப்பேறு மருத்துவமனைகளைச் சேர்ந்த துணைச் செவிவி மாணவியர்—பயிற்சிக் காலம் 15 நாட்கள்—ஒராண்டில் நான்கு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துதல்.

நல்வாழ்வுப் பிரிவு உள்ள பகுதி என்பது, மறு பயிற்சி நிலையத்தின் பயிற்சியாளர்கள் செயல்முறை பயிற்சி மேற்கொள்ளும் பகுதியாகும். பொதுச் சுகாதார நிலையத்தில் உள்ள பயிற்சிப் பிரிவும், நேரடித் திட்டங்களும், ஒருங்கிணைந்த முயற்சியுடைய சுகாதாரப் பிரிவு, மறு பயிற்சி நிலையம், ஆராய்ச்சி—செயல் திட்டம்—செயல் பிரிவு ஆகியவை அடங்கும்.

இத்துடன் காசநோய் மருத்துவமனை, மனநோய் தனி மருத்துவமனை, குழந்தை நல தனி மருத்துவமனை ஆகியவை முறையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. இரத்த சோகை ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு

[1974 ஏப்ரல் 1]

கருவுற்றிருக்கும்போது இரத்தசோகை ஏற்படுதல் குறித்து சிறப்பு ஆய்வு ஒன்று நடந்தேறி வருகிறது. இதுவரை 368 தாய்மார்கள் மருத்துவச் சோதனை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 1973 ஆம் ஆண்டில் 130 காசநோய் பிணியாளருக்கும் 100 மனநோய் பிணியாளருக்கும் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது.

மறுபயிற்சி நிலையம்.—இந்த நிலையம் 1954 ஆம் ஆண்டில், ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது. படி உதவி நிறுத்தப்பட்ட உடன், இந்த நிலையத்தை அரசு மேற்கொண்டது. தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் பணி புரியும் மருத்துவர்களுக்கும் மருத்துவ உதவியாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இது எட்டு வாரகாலப் பயிற்சியாகும்.

இப்பயிற்சியின் நோக்கங்களாவன :—

(1) தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சுகாதாரப் பணியாளர்களிடையே ஒருங்கு சேர்ந்து உழைக்கும் தன்மையை வளர்த்தல், வேலைவாய்ப்பையே நோக்கமாகக் கொண்ட பயிற்சி அளித்தல்.

(2) தொடக்க நல்வாழ்வு நிலையங்களில் பணிபுரியும் உடல்நலப் பணியாளர்களுக்கு கிராமச் சுகாதாரப் பணியில் செய்முறைப் பயிற்சி அளித்தல்.

தற்பொழுது ஆண்டு ஒன்றுக்கு, ஐந்து தொகுதியினருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 15 மருத்துவ அதிகாரிகள், 5 உடல் நல ஆய்வாளர்கள், 5 சுகாதாரப் பார்வையாளர்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். 1973ஆம் ஆண்டில் 102 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 1973ஆம் ஆண்டு இறுதிவரையில், 2,541 பேரைக் கொண்ட 102 தொகுதியினருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்பொழுது 103 வது தொகுதியினருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

ஆராய்ச்சி—செயல் திட்டம்.—இத் திட்டம், 1956 ஆம் ஆண்டில், ஃபோர்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டது. கிராமச் சுகாதார மேம்பாட்டு பணிகள், அவற்றின் அணுகுமுறை ஆகியவை பற்றிய உத்திகளை மேம்படுத்துவதற்கான ஆராய்ச்சி திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்வதற்காக இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. முதலில் கிராமப்புறக் கழிப்பிட வசதி திட்டம் பற்றி 1956 முதல் 1960 வரையில் நான்கு ஆண்டு களுக்கு ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குறைந்த செலவிலும், எளிமையான முறையிலும் துப்புரவு வசதி யுடன் கூடிய நீரடிக் கழிப்பிடங்கள் அமைத்துக் கொடுப்பதற்

[1974 ஏப்ரல் 1]

தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் கழிவுப் பொருள் ஓரளவு தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு அல்லது தூய்மைப்படுத்தப்படாமலோ ஆறுகளிலும் நீரோடைகளிலும் விடப்படுவதாலும் நீரின் தூய்மை கெடுகிறது. நீரின் தூய்மை கெடுவதற்குக் காரணமாக உள்ள மாநிலத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் வருமாறு : (1) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தோல் பதனிடு தொழிற்சாலைகள், (2) மேட்டூர் பகுதியில் ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள், (3) வடிகாலைகள், (4) சர்க்கரை ஆலைகள், (5) துணி ஆலைகள்—குறிப்பாக நிறமாற்றுதல், சாயந் தோய்த்தல், துணியின்மீது அச்சிடுதல் வேலை நடைபெறும் ஆலைகள் இவை நீரின் தூய்மையைக் கெடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் ஒரு சிலவாகும். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் செய்முறைத் தயாரிப்பு வேலைகள் குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். தீங்கு தரக்கூடிய கழிவுப் பொருள்களைத் தண்ணீரில் விடுவதற்கு முன்னர், கழிவு நீரைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். இதைச் செயல்படுத்துவதில், நிர்வாகத்தினரின் முழுமையான ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுகிறது. அதற்குச் செலவு மிகுதியாகலாம். ஆனால் தூய்மைக் கேட்டைச் செவ்விய முறையில் தடுக்க இது அவசியமாகிறது. மேலும், செயல்படுத்தும் அதிகாரிகளால் அடிக்கடி திடீர்ச் சோதனையிட வகைசெய்யப்பட வேண்டும்.

பெருகிவரும் தொழிற்சாலைகளை முறைப்படுத்த இம் மாநிலத்தில், தமிழ்நாடு பொதுச் சுகாதாரச் சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டம், நகரமைப்பு விதிகள், ஒழுங்குமுறை விதிகள் ஆகியவை இருக்கின்றன. மேலும், இப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆராய நீரின் தூய்மை கெடுவதைத் தடுக்கும் சட்டவரைவு காற்றின் தூய்மை கெடுவதைத் தடுக்கும் சட்டவரைவு ஆகிய வற்றை முகவுரைப்பதென்றும் மத்திய அரசு கருதியுள்ளது.

இது தவிர, நீர்-கழிவு நீர் தூய்மைப்படுத்தும் குழு ஒன்றை மாநில அரசு அமைத்துள்ளது. தூய்மைப்படுத்தும் வழிமுறைகளும், தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுப் பொருள்களை அகற்றும் முறைகளைக் குறித்தும் இக்குழு பரிசீலிக்கிறது. நீரின் தூய்மை கெடுவதால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளை நீக்குவதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை இக்குழு வழங்குகிறது.

காற்றின் தூய்மைக்கேடு.

சுற்றுப்புறக் காற்றுத் தூய்மை கெடும் நிலைமை ஏற்பட்டு வருவதைத் தற்போது பொதுமக்கள் மேன்மேலும் உணர்ந்து வருகின்றனர். குறிப்பாகச் சென்னை மாநகரத்தில் இப் பிரச்சினை குறித்து ஆய்வு செய்ததன்மூலம் கீழ்க்கண்ட பல்வேறு காரணங்களினால் காற்றின் தூய்மை கெடுவது தெளிவாகிறது :—

(1) கழிவுப் பொருள்களை அகற்றுதல்.

1974 ஏப்ரல் 1]

(2) ரயில்வேயால் காற்றின் தூய்மை கெடுதல்—தொடர் வண்டிகளை இழுப்பதற்கும் தடமாற்றம் ஆகியவற்றுக்கும் பயன்படும் என்ஜின்களிலிருந்து வெளிவரும் புகை.

(3) வாகனங்களிலிருந்து வெளிவரும் புகையால் காற்றின் தூய்மை கெடுதல்—டீசலினால் இயங்கக்கூடிய பேருந்துகள், லாரிகள், பெட்ரோல், எண்ணெய் ஆகியவற்றைக் கலந்து எரி பொருளாகப் பயன்படுத்தும் இரு குழாய்கள் பொருத்தப்பட்ட இஞ்சின்கள், ஸ்கூட்டர்கள், பொருளைக் கொண்டு செல்லும் சிறிய வண்டிகள், பெட்ரோலினால் ஓட்டக்கூடிய கார்கள், பேருந்துகள் ஆகியன.

வண்டிகளின் அமைப்பைப் பொருத்தும், இஞ்சினுடைய செயல்படுத்தினைப் பொருத்தும் வெளி வரும் புகை அளவு மாறுபடும். மின்கலத்தைப் பயன்படுத்தி மோட்டார்களை இயக்க பல்வேறு மாற்று ஏற்பாடு முயற்சிகள் பிறநாடுகளில் செய்யப் படுகின்றன. வழக்கமாக பெட்ரோல் பயன்படுத்தும் வண்டிகளை மாற்றாமலவுக்கு இன்னும் இதில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை.

மேற்சொன்ன காற்றுத் தூய்மை கெடும் நேர்வுகள் தவிர பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், அவைகள் அமைந்துள்ள இடம் அவை செயல்படுத்தல் ஆகியவை காரணமாக காற்றுத் தூய்மை கெடுவதற்கு காரணமாகலாம். உலைகளிலிருந்தும், புகை போக்கிகளிலிருந்தும் வரும் நிலக்கரிப்புகை, கரிப்புகை ஆகியவை எல்லாத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் பொதுவானதாகும். மேலும், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் சில வாயுக்கள் கலந்த கழிவுப் பொருள் வெளிப்படும். அவை காற்றின் கலந்து விடும். உரத் தொழிற்சாலைகள் ரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றில் ரசாயனப் பொருள் கலந்த புகை வெளிவரும். சிமிட்டித் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து தூசு படிந்த புகை வெளியாகும். இத் தொழிற்சாலைகள் அமைந்துள்ள இடநிலைமை, காற்று வீசும் திசைகள், ஏனைய பருவகால வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இத் தொழிற்சாலைகளினால் பெருமளவுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. இந்தத் தொல்லை காலத்திற்குத் தகுந்த வாறு மாறுபடும். இப்பிரச்சினையை முற்றிலும் தீர்க்க தொடர்ந்து செயற்படும் நீண்டகால ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. பல நேர்வுகளில் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் உதவி கிடைத்த போதிலும், இந்த யோசனைகளைச் செயல்படுத்துவதில் நடைமுறைச் சிக்கல் இருக்கிறது; ஏனெனில், அத் தொழிற்சாலைகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சாதனம் தேவைப்படுகின்றது. களுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சாதனம் தேவைப்படுகின்றது. உதாரணமாக, சிமிட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலையின் இயல் வடிக்கட்டி இயந்திரம் (electrostatic precipitator) தேவைப்படும்.

சென்னை மாநகரில் காற்றின் தூய்மை கெடுவதை ஆராய அரசு ஒரு குழு அமைத்தது; அக்குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளைக் கொண்ட அறிக்கையினைப் பணிந்தனுப்பியுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 1]

இக் குழுவின் பல்வேறு பரிவுரைகளின்படி தேவையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அது தொடர்பான துறைகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

IX. குடிநீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்று திட்டங்கள்.

மாநகரக் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டம்.—சென்னை மாநகருக்கான கழிவுநீர் அகற்று அடங்கல் திட்டம் ஒன்று ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்படி, கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கான தனித்தனி ஏற்பாடுகளுடன் மாநகரம் ஐந்து மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநகராட்சியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கழிவுநீர் அகற்றுத் திட்டங்கள் அனைத்திற்குமான மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூபாய் 13,92.71 லட்சமாகும். இத் திட்டப் பணிகளுக்காக கடனாகவும் மானியமாகவும் இதுவரை ரூபாய் 6,25.61 லட்சம் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அவை பெரும்பாலும் முடிவாகும் நிலையிலுள்ளன.

ரூபாய் 16.45 கோடி செலவில், மாநகரம் முழுதிலும் மழைநீர் வடிகால் கட்டுவதற்கான பெருந்திட்டம் ஒன்று தற்போது சென்னை மாநகராட்சியால் தயாரிக்கப்பட்டு, அத் திட்டம், தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு கழிவு நீர் அகற்று வாரியத்தின் ஆய்வில் உள்ளது.

மாநகர குடிநீர் வழங்கு திட்டம்.

வீராணம் திட்டம் முடிக்கப்படும் வரையில், மாநகருக்கு வழங்கப்படும் குடிநீரின் அளவை அதிகரிக்க, செங்குன்றம், சோழவரம் ஏரிகளின் கரைகளை உயர்த்துதல், பூண்டியிலிருந்து தாமரைப்பாக்கம் வரையில் திறந்த வெளி வாய்க்கால்கள்—மூடப்பட்ட பெருங்குழாய்கள் அமைத்தல் போன்ற பல்வேறு குறுகிய காலச் செயற்குறிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றினாலும் மாநகரத்திற்கு வழங்கப்படும் நீரின் அளவு மாநகர நீர் வழங்கல் நாள் ஒன்றுக்கு 35 மில்லியன் காலனி லிருந்து நாள் ஒன்றுக்கு 50 மில்லியன் காலனாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

வீராணம் திட்டம்.

இது மாநகரத்திற்கு வழங்கப்படும் நீரின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான பெருந்திட்டமாகும். வீராணம் ஏரியிலிருந்து சென்னை மாநகருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 40 மில்லியன் காலன் தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட குடிநீர் கொண்டு வருவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூபாய் 27.8 கோடி ஆகும்.

1974 ஏப்ரல் 1]

ரூபாய் 55 லட்சம் செலவில் நாள் ஒன்றுக்கு 40 மில்லியன் காலன் தண்ணீரைத் தூய்மைப்படுத்தும் நிலையம் அமைக்கும் பணி வெகு விரைவாக முன்னேறி வருகிறது. வீராணம் திட்டத்திற்கு 1973-74 ஆம் ஆண்டில் செலவிடுவதற்காக ரூபாய் 600 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்தின் முன்னேற்றம் குறித்து உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தை விரைவிலேயே முடிப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

விரைவு படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற குடிநீர் வழங்கல் திட்டம்.

இந்திய அரசு 1972 ஆம் ஆண்டில், “20 கோடி விரைவு படுத்தப்பட்ட குடிநீர் வழங்கல் திட்டம்” என்னும் கிறப்புத் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கியது. இந்திய அரசு, இதுவரை, 421 திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டங்களின்கீழ் ரூபாய் 310.14 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், முக்கியமாக, பின்தங்கிய பகுதிகளாகிய கிராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் ஏறக்குறைய 600 கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும். தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்று வாரியம், இத்துடன், 1974 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களுக்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய 32 திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூபாய் 16.44 லட்சமாகும். பெரும்பாலான பணிகள் முடியும் தறுவாயில் உள்ளன.

யூனிகெஃப் நிறுவனத்தின் உதவிபெறும் கிராமப்புற குடிநீர் வழங்கல் திட்டம்.

“யூனிகெஃப்” நிறுவனத்தினால் வழங்கப்படும் கிணறு தோண்டும் கருவிகள் (Rigs) வண்டிகள், மற்றும் பிற கருவிகளைக் கொண்டு ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள வறண்ட, காலரா பீடிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ரூபாய் 2.71 கோடி வழங்க, 1970-ல் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த நடவடிக்கையின் துணைத் திட்டத்தின்படி, இத் திட்டத்தின் முதல் படியாக, 1971-74 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் 11 மாவட்டங்களில் 2,000 துளைக் கிணறுகள் தோண்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை 861 குழாய் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 31-12-1973 வரை, இத்திட்டத்திற்காக மொத்தம் ரூபாய் 51.09 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆண்டுக்கான திட்டச் செலவு ரூபாய் 50 லட்சமாகும்.

[1974 ஏப்ரல் 1]

சிறுவாணி நீர் வழங்கும் திட்டம்.

சிறுவாணி ஆற்று நீரை ஆண்டுக்கு 1,300 மில்லியன் கன அடி அளவுக்கு மேற்படாமல் திருப்பி விடுவது குறித்து 1973-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 19 ஆம் நாள் தமிழ்நாடு அரசும், கேரளா அரசும் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டன. இதன் மூலம், கோயம்புத்தூர் நகரம், அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவைப்படும் குடிநீர் வழங்கப்படும்.

அடிவாரத்திலிருந்து கோயம்புத்தூர் நகரம் வரை 36 கி.மீ. நீளத்திற்கு 20 அங்குல விட்டமுள்ள வார்ப்பிரம்பு குழாய் அமைப்பதற்கு சிறுவாணி திட்டத்தின் முதற்படியாக அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதன்மூலம், கூடுதலாக நாளொன்றுக்கு 3 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் வழங்கப்படும். தமிழ்நாடு குடிநீர், வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் ரூ. 10,21 லட்சம் திட்டச் செலவில் "சிறுவாணியை ஆதாரமாகக் கொண்ட கோயம்புத்தூர் நீர் வழங்கல் பெருக்கத் திட்டத்திற்கான" செயற்குறிப்பு பணித்தனுப்பப்பட்டுள்ளது. இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

குறைந்த அளவுத் தேவைத் திட்டத்திற்காக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 25,00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 1,000 கிராமங்களுக்கு (யூனிசெஃப் திட்டத்தின்கீழ் 600, குறைந்தளவு தேவைத்திட்டத்தின்கீழ் 400 கிராமங்கள்) நீர் வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் நகர, கிராமப் பகுதிகளுக்கு நீர் வழங்குதல், கழிவு நீர் அகற்றுதல் ஆகிய வசதிகளை அளிப்பதற்காக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1974-79) ரூ. 78 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(ரூபாய்
கோடியில்.)

(i) நகரப்பகுதிகள் (சென்னை மாநகரம் தவிர ஏனைய)	25.5
(ii) சென்னை மாநகரம்	27.5
(iii) கிராமப் பகுதிகள்	25.0

மொத்தம் .. 78.0

1974 ஏப்ரல் 1]

X. மக்கள் நல்வாழ்விிற்கான செலவு.

1967-68 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இம் மாநிலத்தில் மக்கள் நல்வாழ்விிற்காக செலவிடப்பட்ட தொகை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.

செலவிடப்பட்ட
தொகை.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1967-68	..	..	..	519.25
1968-69	..	..	..	595.60
1969-70	..	..	..	748.06
1970-71	..	..	..	850.08
1971-72	..	..	..	11,46.07
1972-73	..	..	..	16,10.73
1973-74	..	..	..	15,42.33 (திருத்திய மதிப்பீடு)
1974-75	..	..	..	15,76.63 (1974-75-ஆம் ஆண்டுக் கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.)

POLICY NOTE ON PUBLIC HEALTH.

[1974 ஏப்ரல் 1]

Mr. Chairman, Sir,

I rise to place the salient features of the policy under Public Health before this House.

Raising the standards of health of our people has always been engaging the attention of our Government. Health is not merely the absence of disease, but it is a state of complete physical, mental and social well-being. Every individual should have reasonable opportunity to maintain his health at the highest possible level so that he can contribute his best to the society by his productive efforts. Towards this aim, the Government of Tamil Nadu have been taking steps and are providing various community health services for the promotion of community health care, including maternity and child health, improvement of nutritional status of the people, prevention and control of communicable diseases, the registration of vital events and the spread of health education among the people and the promotion of environmental sanitation.

The area of our State is 1,30,069 sq. km. The population of the State as per 1971 census is 41,199,168 of which 28,734,334 live in rural areas and 12,464,834 live in urban areas. The rural and urban population are in the proportion of 70 : 30.

I. PROMOTION OF COMMUNITY HEALTH CARE INCLUDING MATERNAL AND CHILD HEALTH.

(A) PRIMARY HEALTH CENTRES.

A solid infra-structure providing the community with health services is the Primary Health Centre Organisation. It is an institution which offers a package of services to the people living in its jurisdiction which is usually the area covered by a panchayat union. There are 374 panchayat unions in our State. Primary Health Centres have been established in all the panchayat unions except in two unions in Salem district, namely, Ellichipalayam and Rasipuram. The following seven unions have two Primary Health Centres each: Thuringapuram, Kilpennathur, Kodumudi, Modaikurichi, Vellakoil, Thookanaickenpalayam and Attur.

1974 ஏப்ரல் 1]

Thus there are 379 Primary Health Centres in our State.

All the Primary Health Centres serve the rural population of our State.

The services rendered by a Primary Health Centre include general medical care, improvement of maternal and child health, family welfare planning, improvement of environmental sanitation with emphasis on sanitary disposal of excreta, safeguarding drinking water sources, control of communicable diseases by immunisation with suitable vaccines, and by surveillance to detect the occurrence of communicable diseases like small-pox, cholera and malaria, nutrition education and control of nutritional diseases, collection of vital statistics and improving the registration of vital events of births and deaths and health education of general community with special emphasis on health education of school children.

For the purpose of medical care, every Primary Health Centre has an out-patient department and an in-patient section with six beds. At the out-patient department, the patient is examined and given appropriate treatment. In the conventional dispensaries and hospitals, while the services stop sharp at the level of dispensing drugs, at the Primary Health Centre, further services extend from these patients to their contacts who are given appropriate treatment, both preventive and curative. The patient and the contacts are educated about the nature of the disease, its mode of spread and about the methods of disinfection of infective materials.

The average daily attendance of out-patients per Primary Health Centre is 70 new cases and 40 old cases. The average attendance per day at all the Primary Health Centres is about 42,000. The average annual attendance at all the Primary Health Centres is about 150 lakhs.

Of the 379 Primary Health Centres, 167 Primary Health Centres are now functioning in their own buildings. Buildings for 21 Primary Health Centres complex, i.e., dispensary plus staff quarters are under construction which will be completed by the

[1974 ஏப்ரல் 1]

end of the Fourth Five-Year Plan. The buildings for the remaining 191 Primary Health Centres have to be constructed during the Fifth Plan and this will be done in a phased programme.

The scheme of construction of dispensary buildings for 42 Primary Health Centres will be taken up for implementation during the first year of the Fifth Plan, namely, 1974-75. The monetary limit prescribed for the supply of medicines to each Primary Health Centre prior to 1971-72 was Rs. 4,500 per annum. This limit was enhanced to Rs. 10,000 with effect from 1971-72. During the year 1974-75, this limit will be enhanced up to Rs. 12,000 per annum per Primary Health Centre. Similarly, the monetary limit of Rs. 600 prescribed for each sub-centre will be enhanced up to Rs. 800 per annum per sub-centre.

Out of 374 panchayat unions in Tamil Nadu, 131 panchayat unions are having a population of over one lakh each. Out of these 131 panchayat unions, Athoor Panchayat Union in Madurai district and Modakurichi Panchayat Union in Coimbatore district are already having two Primary Health Centres each. The possibility of establishing second Primary Health Centres in the panchayat unions having a population of over one lakh each in a phased programme is being examined.

(B) MATERNITY AND CHILD HEALTH SERVICES.

In maternity and child health services, the emphasis is on ensuring the birth of a healthy child to a healthy mother and safeguarding the health of the mother and child thereafter. For this purpose, at present, mothers when they are in the fifth month of pregnancy, are enrolled for ante-natal care. The ante-natal registration is done by the Maternity Assistants/Auxiliary Nurse Midwives of the Primary Health Centres and the various maternity centres in the panchayat union blocks.

Every ante-natal mother is given a health check up, especially to detect any abnormality in her or in the position of foetus in uterus. Special emphasis is given to detect anaemia, signs of toxæmia and mal-nutrition in the pregnant women. Anaemic mothers are given appropriate treatment and dietary advice to control anaemia. They are educated on infant feeding, immunisa-

[1974 ஏப்ரல் 1]

tion schedule and childhood diseases and on family planning methods. They are also given iron-folic tablets to combat anaemia. They are also immunised against tetanus with tetanus toxoid.

Natal services are mainly domiciliary. The Auxiliary Nurse Midwife visits the home of the expectant mothers at the time of delivery and conducts delivery by aseptic techniques. She follows the infant for ten days after birth by home visits.

The Health Visitor supervises the work of the Auxiliary Nurse Midwives and also takes active part in conducting ante-natal clinics, at the various maternity centres. She refers cases requiring further attention to the Medical Officer of the Primary Health Centre. She advises the mothers regarding prophylactic immunisations for children. She organises and implements actively the DPT immunisation programmes for children. Further, she is responsible for the total infant care, pre-school care and school health programme. She is also deeply involved in the Family Planning Programme.

As per the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, it is the responsibility of the panchayat union councils to open and maintain maternity centres. At present, maternity centres are established at the rate of one per ten thousand population. The centres maintained by the panchayat union councils are in receipt of a Government grant equivalent to 2/3rds of the recurring expenditure incurred by them in respect of the three sub-centres attached to the Primary Health Centres and the rest of the maternity and child welfare centres run by the panchayat unions get cent-per-cent Central assistance under the Family Planning Programme.

The maternity homes and maternity centres functioning in the municipalities are in receipt of a Government grant equivalent to 25 per cent of the recurring expenditure incurred by them.

In addition to the maternity centres maintained by the panchayat union councils, the Government have established maternity and Child Welfare Centres at 76 villages as part of the Post-war Reconstruction Programme. These centres have been located in remote villages then considered as backward areas.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The total number of maternity centres in the State as on 1st January 1973 is 3,840.

(C) DPT IMMUNISATION PROGRAMME.

The scheme for immunisation against Diptheria, Tetanus and Pertussis was launched in Tamil Nadu in 1964 through the agency of primary health centres in the rural areas and through maternity and child health centres in municipal areas. The children in the age-group of 0-5 years are taken up for immunisation with triple vaccine. Each child is given 3 doses at an interval of one month between each dose. Originally, the scheme was introduced in 142 primary health centres in 1964. At present, it is being implemented in all the primary health centres. The target for immunisation is 900 children per primary health centre per year. The number of children immunised with all the three doses during 1972-73 was 93,632 and during 1973-74 (up to December 1973) was 83,426.

II. IMPROVEMENT OF NUTRITIONAL STATUS OF PEOPLE.

(a) The Nutrition Bureau of our State was started as early as in 1944. It is equipped to conduct chemical analysis of food and biological experiments. The objects of the Bureau are to find out the dietary habits and nutritional deficiencies prevalent in the State, to make regular anthropometric survey, thereby establish norms for the State and to advise on nutrition programmes.

Clinical and diet surveys were conducted during 1973 in five Applied Nutrition Blocks of the State with a view to serve as base-line data and also to assess the impact of Applied Nutrition Programme, restricting the surveys to vulnerable groups of population, namely, pre-school children from birth to six years and expectant and nursing mothers.

Since June 1971, nutrition and diet surveys were conducted in all the districts of the State at the rate of one Applied Nutrition Programme Block for each district, except Madurai district where two blocks were covered. The survey covered 2,295 boys and 2,424 girls in the age-group from birth to 6 years and 343 expectant (ante-natal) and 746 nursing (post-natal) mothers.

1974 ஏப்ரல் 1]

Demonstration of protein-rich cheap recipes are made at the time of nutrition and diet surveys utilising the mobile kitchen van attached to the Bureau and the recipes are distributed among pre-school children and ante-natal and post-natal mothers. During 1973, 96 demonstrations were done and about 3,400 persons were benefited.

The Nutrition Laboratory attached to the Nutrition Bureau has undertaken the following studies in this State:—

(1) Blood examination of vulnerable groups of population to assess anaemia incidence.

(2) Examination of motion specimens for estimation of worm infestation.

(3) A special study, by collecting swab specimens from angular stomatitis patients for culture and identification of organism responsible for the infection.

(4) A study on the administration of concentrated Vitamin A solution at six monthly intervals covering about 250 pre-school children at Porur village, Villivakkam Block, Chingleput district.

(b) SUPPLEMENTARY FEEDING PROGRAMME.

This is in vogue in the State 1950 onwards. The object of the programme is to combat mal-nutrition among pre-school children, expectant and nursing mothers who constitute a major segment of the most vulnerable group of population. At present, the programme is being implemented with the assistance of CARE which donates as gift the required quantity of food commodities such as corn-soy milk and salad oil.

The gift commodities are distributed at present through 2,060 feeding centres. There are about 73,380 daily beneficiaries. A total quantity of about 40 lakhs kilograms of gift food articles was received and distributed during the year 1973. The programme is to be extended further to 1,190 maternity and child health centres attached to the panchayat unions. CARE assisted supplementary feeding programme is likely to be continued during the Fifth Five-Year Plan period also.

[1974 ஏப்ரல் 1]

III. PREVENTION AND CONTROL OF COMMUNICABLE DISEASES.

Cholera.—This is one of the major problems of the State. This disease is transmitted through the consumption of infected water and food. Water and food get contaminated by the vomit or motion of cases or carriers. Carriers are individuals, who can harbour and transmit infection without their exhibiting signs of the disease. Our State is considered as one of the endemic areas in the country. As a result of the various steps taken in the State, the problem has been considerably reduced. Besides the long term measures like provision of safe water-supply, sanitary latrines etc., the following steps are taken to prevent and control the outbreak of cholera :—

There are Mobile Epidemic Units which are provided with necessary health staff and ambulance vans and jeeps. One ambulance van is located in each of the following places: Poona-mallee, Kancheepuram, Vellore, Salem, Coimbatore, Cuddalore, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli. Jeeps are provided for each district to attend to the epidemic control work. The staff of these units will go to the infected areas and attend to preventive measures like mass inoculation, chlorination of water-supply and to arrange for the transport of the cases in ambulance vans to the nearest treatment centre. These units are diverted to infected areas as and when necessary, according to epidemic situation.

One Cholera Combat Team is functioning in Thanjavur district. This team is provided with an ambulance van and necessary health staff. The function of this unit is to go to the infected areas in Thanjavur district and attend to preventive and control works. The staff of this team along with the van are also diverted to the major festival centres for attending to anticipatory anti-cholera inoculation work.

There are 64 Reserve Health Inspectors to attend to epidemic control measures. On receipt of information about the occurrence of cholera anywhere in the State, adequate number of Health Inspectors are sent to the area to assist the local staff in carrying out the control measures like mass anti-cholera inoculations, chlorination of water-supply and disinfection. Health Inspectors

[1974 ஏப்ரல் 1]

from this reserve are also utilised for chlorination of water and mass inoculation in important festival centres before and during the festivals as the past experience has shown that festivals could form focal centres from where cholera can spread.

Cholera Control Programme.—This is a Centrally sponsored programme getting 100 per cent assistance from the Government of India during the Fourth Five-Year Plan. This is implemented in 75 blocks in the four endemic districts of South Arcot, North Arcot, Tiruchirappalli and Coimbatore, where 168 Special Cholera Workers have been appointed to carry out the works of collection of stool samples, chlorination of water sources and reporting of cases.

Under this programme, there is one Mobile Medical Unit located in Tiruchirappalli district with one Health Officer, two Nurses, two Nursing Orderlies, one Health Inspector and one Driver.

There is also one cell at the headquarters, namely, Madras to attend to the works relating to this programme.

During the year 1972, there were 3,670 cases and 205 deaths due to cholera. During the year 1973, there were 3,147 cases and 237 deaths due to cholera in the entire State and 1,430, 616 anti-cholera inoculations were done.

Small-pox.—This is a virus disease which was once prevalent to a large extent in our country. The National Small-pox Eradication Programme was launched by the Government of India to be implemented by all the States in the country. In our State, the programme was launched during 1963. The object of the programme is to cut down the transmission of small-pox cases in the community through (a) systematic primary vaccination of infants and re-vaccination of the population and (b) through active and prompt detection of every case of small-pox that may occur in the community, so as to institute prompt containment measures. When the programme was started during 1963, there were a total number of 9,241 attacks and 2,559 deaths in Tamil Nadu. The incidence of small-pox was nil during 1969. However, subsequently, there were seven attacks in 1971, and two

[1974 ஏப்ரல் 1]

attacks in 1972. But they were all imported cases and there was no death in any of the said years. In 1973, there were three attacks and nil death. Out of them, two cases were imported from Kanpur and Delhi.

The Government of India, in collaboration with the World Health Organisation, have drawn up an intensive active search for small-pox cases and out-break containment campaign against small-pox all over the country as part of a Global Small-pox Eradication Programme. In Tamil Nadu, the active search was carried out in the city of Madras and the districts of Chingleput, Madurai, Ramanathapuram, Tiruchirappalli and Coimbatore. It was seen that there were no small-pox cases.

In order to encourage the people to inform the local health authorities about the presence of any suspected small-pox case, the Government have ordered a cash prize of Rs. 10 to the informant who reports first, the presence of a small-pox case in a locality which has been free from small-pox till that date.

We have to be always alert to detect the first case of small-pox that is brought into our State from other States of India. Here it may be mentioned that about 27,500 cases of small-pox had occurred during 1972 in India, and so we always have the danger of any contacts of these cases coming to our State on some purpose or other and develop the disease while they are in our State. Detection of these cases is also very important, so as to prevent the spread of the case to local people.

During 1974-75, it has been proposed to intensify the vaccination work with a view to keep the State free from small-pox.

Plague.—This was a major problem in the past. As a result of the intensive measures taken, the State is completely free from plague since the year 1964.

During the period from 22nd October 1971 to 9th January 1972, there were 931 rat falls under suspicious circumstances. So, intensive anti-plague measures were instituted in these areas; as a result there was no human case of plague. During the year

[1944 ஏப்ரல் 1]

1973, no rat fall or plague was reported. However, anti-plague measures were instituted in the plague endemic areas of North Arcot, Coimbatore, Dharmapuri and the Nilgiris districts and in the municipalities of Vellore, Coonoor and Ootacamund as usual and they will continue to be instituted in future also.

Malaria.—In this State, a bureau for malaria and mosquito borne diseases exists at the State headquarters with facilities for training, research and epidemiological investigation. There are two regional organisations for insect control, one each at Thanjavur and Coimbatore with facilities for training, surveys and inspections. From 1958-59, this State is implementing the National Malaria Eradication Programme. For implementation of this programme, our State was divided into 31.45 units, each unit consisting of ten lakhs population.

In the early phases of the programme, D.D.T. spray operations were carried out to reduce vector density, i.e., density of certain anophilic mosquitoes which transmit malaria from person to person and to interrupt malaria transmission among the community. Later, surveillance operations were instituted throughout the State by which the cases of malaria at large in the community were detected through active house to house enquiry by the staff of the National Malaria Eradication Programme and through screening fever cases attending the hospitals and dispensaries. The malaria cases so detected were given radical treatment. By such intensive measures, malaria was eradicated in 28.40 units which are now in the maintenance phase.

3.05 units are still in consolidation phase where intensive search for malaria cases and their radical treatment are undertaken.

During the year 1973, about 4,500 cases of malaria were detected, mainly in Salem, Dharmapuri, North Arcot and Ramanathapuram districts and in the towns of Salem, Rasipuram, Erode, Tuticorin, Vellore and the city of Madras. Out of these, about 3,800 cases have been recorded in maintenance areas, bulk of which came from problem areas in Ramanathapuram, North Arcot and Dharmapuri districts. The problem areas are areas where malaria became re-established due to importation of cases

[1974 ஏப்ரல் 1]

and they pose operational difficulties due to poor communication, difficult terrain, widely scattered houses and movement of population. As the problem could not be contained and liquidated even with best efforts, the State Government have addressed the Government of India to permit this State to revert these areas to attack phase and to give full Central assistance for implementing this programme in the reverted units.

In the areas which have entered the maintenance phase of the National Malaria Eradication Programme, Basic Health Services have been set up from 1st April 1969. Three hundred and fifty-three panchayat unions are in the maintenance phase areas. The One Basic Health worker for ten thousand population;

One Basic Health Inspector for every four Basic Health

One Basic Health Inspector for every four Basic Health Workers; and

One Laboratory Assistant for each Primary Health Centre.

The Basic Health Workers are multi-purpose workers, carrying out polyvalent works like (a) malaria vigilance for detecting fever cases and treatment of these cases, (b) health intelligence, namely, recognising and reporting communicable diseases like cholera, small-pox, plague, tuberculosis, leprosy, (c) detection of births and deaths and (d) providing information about family planning services.

The Basic Health Service is a Centrally Sponsored Scheme during the Fourth Plan and the Government of India meet 100 per cent of the expenditure on this service. But, for the Fifth Plan, the Working Group of the Planning Commission of the Government of India has not recommended any Central assistance for this important service. The provision made for this service in the Revised Estimate of this Government for 1973-74 is Rs. 1.42.56 lakhs and the provision made for this service in the Budget Estimate of this Government for 1974-75 is Rs. 1.49.26 lakhs. The Government of India have been addressed to indicate specifically whether this scheme will be included as a Centrally Sponsored Scheme in the Fifth Five-Year Plan and also to indicate the pattern of assistance that will be forthcoming for this scheme during the Fifth Plan. Their reply is awaited.

1974 ஏப்ரல் 1]

There are 3,245 Basic Health Workers and 495 Basic Health Inspectors employed under the Basic Health Service. The services of all the Basic Health Workers excepting about 20 Basic Health Workers have been regularised and the services of the remaining Basic Health Workers and the Basic Health Inspectors will be regularised by the Director of Health Services and Family Planning shortly.

The Surveillance Workers and the Surveillance Inspectors working in the consolidation areas who were formerly paid under contingencies have been brought to the time-scale of pay. The ad-hoc rules for these posts have also been issued and the work of regularising their services has been taken up by the Director of Health Services and Family Planning. This will benefit 549 Surveillance Workers and 129 Surveillance Inspectors.

The Government have extended the benefit of time-scale of pay to the Mazdoors working in the maintenance and non-maintenance phases of the National Malaria Eradication Programme, who have put in more than five years of service. This has conferred immediate benefit on 258 Mazdoors and 15 Laboratory Boys. Others in their category working in the programme will be brought to the time-scale of pay as and when they put in more than five years of service.

Urban Malaria.—Four local bodies, namely, Salem, Rasipuram, Tuticorin and Madras are implementing the Centrally Sponsored Urban Malaria Scheme sanctioned in 1972-73. A scheme of Urban Malaria has been sanctioned for Elampillai Town Panchayat also for implementation by the said panchayat. The Director of Health Services and Family Planning has recently proposed that the scheme for this town panchayat may be taken over and executed by his department so that the scheme may be implemented not only in the town panchayat but, also in its neighbourhood. This is being examined. These schemes will be continued during the Fifth Plan period also.

The Government of India have allocated Rs. 1.88 lakhs towards Central assistance for the five local bodies for the year 1973-74.

Filaria.—In Tamil Nadu, it is estimated that 13 million people live in filaria endemic areas. The National Filaria Control Programme was launched in this State during 1957-58 with four

[1974 ஏப்ரல் 1]

control units in the districts of Chingleput, South Arcot, Thanjavur and North Arcot with headquarters at Chingleput, Chidambaram, Kumbakonam and Vellore respectively. Each unit is staffed with one Filaria Officer of the grade of District Health Officer, one Entomological Assistant, six Health Inspectors, six Field Assistants, four Laboratory Assistants and sixty Mazdoors. Each unit carries out anti-larval operations by spraying mosquito larvicidal oil, supplemented by minor engineering measures like canalisation of drains, deweeding, etc., so as to benefit a population of 3.75 lakhs exposed to the risk of filariasis. The mosquito larvicidal oil, to these four units, is supplied by the Government of India as Central assistance, whereas the operational cost on them is met from the State funds.

Altogether, the total population benefited by the programme is 15 lakhs.

The provision made for the four units in the Budget Estimate for 1974-75 is Rs. 10.02 lakhs.

Reorganised National Filaria Control Programme.—This programme is sponsored by the Centre with cent-per-cent Central assistance. Each of the above four units has been augmented with one additional Health Inspector, one additional Field Assistant, fifteen additional Head Mazdoors and fifteen additional Mazdoors.

Under the reorganised programme, eight new units have also been established at Kancheepuram, Villupuram, Cuddalore, Thanjavur, Nagapattinam, Srirangam, Pudukkottai and Madras city. All the new units except the unit at Madras, which is a major unit, are under the control of the Department of Health Services and Family Planning and the unit at Madras is under the control of the Corporation of Madras. The eight new units will benefit a population of 30 lakhs.

Under the reorganised programme, the anti-larval work is intensified to bring down the density of vector mosquito in urban areas. The results of filaria surveys carried out during the Fourth Plan period (79,802 night blood smears examined) indicate that

1974 ஏப்ரல் 1]

the filaria endemicity rate in the five endemic districts of Chingleput, South Arcot, North Arcot, Thanjavur, Tiruchirappalli and Madras city varies from 2.78 per cent to 4.30 per cent.

The provision made for the new units in the Budget Estimate for 1974-75 is Rs. 18.70 lakhs. During the Fifth Plan all the units (four old units and eight new units) will be continued.

The Government of India have not so far communicated their decision in regard to the pattern of Central assistance for the Filaria Control Programme during the Fifth Five-Year Plan.

In order to remove local bottlenecks and to ensure smooth co-ordination between the control units and organisations like municipalities, co-ordination committees have been formed in the units of Cuddalore, Villupuram, Vellore and Chidambaram and similar committees are being formed in other units. The Committees will meet once in a quarter for better execution of control operations.

Grant-in-aid schemes.—In addition to the National Filaria Control Programme, anti-filaria/anti-mosquito schemes are being implemented by local bodies in this State for carrying out anti-larval operations within their jurisdiction. A portion of the expenditure on these schemes is being given by the State as grant-in-aid to such local bodies. One hundred and seventy-one local bodies are carrying out such schemes of control and Rs. 11.00 lakhs has been provided in the Budget Estimate 1974-75 as grant-in-aid.

These grant-in-aid schemes are inspected by the two Regional Organisations (Insect Control), Thanjavur and Coimbatore which conduct check-up surveys twice a year so as to evaluate the progress achieved under such schemes.

Guinea-worm Eradication Programme.—Guinea-worm disease is an important public health problem in this State, especially in areas where "step wells" and ponds form the chief source of drinking water-supply. The infection is caused by guinea-worm which lives in the subcutaneous tissue of infected man. When he enters the water source, the worm comes out through the ulcer in the skin and discharges larvae into the water. This larvae is swallowed by the cyclops, a water insect. These cyclops are again swallowed by man when he takes the infected water. This is how the infection is transmitted.

[1974 ஏப்ரல் 1]

For control purposes, the Guinea-worm Eradication Programme is functioning in all the districts of Tamil Nadu except Chingleput, Kanyakumari and the Nilgiris. The guinea-worm endemic areas in this State are divided into six units, each headed by an Entomological Assistant. He is helped by Health Inspectors and Field Assistants. There are six Entomological Assistants, 22 Health Inspectors and 70 Field Assistants and they are stationed at different endemic parts of the State.

The main object of the programme is to eliminate the guinea-worm vector, namely, the cyclops from the drinking water sources of the endemic villages by treating the drinking water sources with D.D.T. 50 per cent water wettable powder at a dosage of five parts of D.D.T. per million parts of water. By doing so, the vector is completely destroyed thereby breaking the chain of transmission. Besides, guinea-worm patients are identified and treated by dressing the affected parts with cotton soaked in 4 per cent carbolic lotion and they are supplied APC tablets to alleviate the pain and sulphadiazine to eliminate the secondary infection, if any.

Health education is being conducted by the Guinea-worm Eradication Programme staff in the villages so that the villagers can know the various methods of prevention of guinea-worm infection. The infected individuals are periodically reminded about their role in preventing contamination of drinking water sources. During important festivals, exhibitions are also being held by the guinea-worm staff.

The progress of expenditure in respect of this scheme during the Fourth Plan period is as follows :—

		RUPEES IN LAKHS
Actual expenditure during 1969-70	...	3.48.
Actual expenditure during 1970-71	...	3.80.
Actual expenditure during 1971-72	...	3.97.
Actual expenditure during 1972-73	...	3.65.
Revised Estimate for 1973-74	...	4.96.
Total estimated expenditure during Fourth Plan period	...	19.84.

During the year 1973, 264 cases were detected and treated.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The programme will be continued as a non-plan scheme during the Fifth Plan period. The target for 1974-75 is guinea-worm survey and chemical treatment of drinking water sources in guinea-worm affected areas and treatment of cases.

Yaws.—This is a disease which is caused by organism "Treponema pertenu" which is allied to the "Treponema pallida" which causes syphilis. Unlike syphilis, yaws is transmitted by non-sexual contact. Yaws is prevalent not only among tribes but also in the plains among the sections of the people who have a low standard of personal hygiene. This disease could be treated after detection with a single dose of penicillin. The contacts of the cases are also treated with penicillin. Besides this, the people are given health education. Other minor ailments are also treated by the staff.

At present Yaws Eradication Programme is functioning in the districts of Dharmapuri, Tiruchirappalli and Madurai. The four units at Periakulam, Palani, Karur and Dharmapuri are manned by four Health Inspectors and under the direction of a Special Health Officer stationed at Dindigul. During the year 1973, 1,276 villages were surveyed and 262 cases were detected and treated. Two more districts, namely, South Arcot and Salem will be included for survey during 1974-75. The anticipated expenditure during the Fourth Five-Year Plan period in respect of this programme is Rs. 3.31 lakhs.

Kala-azar.—This is a disease which is caused by "Leishman Donovan" body. This is transmitted by sand flies. The main features of the disease are irregular and chronic fever, leading to anaemia. If untreated, the cases could be fatal. During the National Malaria Eradication Programme, as a result of the DDT spraying in all the houses, the density of sand flies was greatly reduced and the disease virtually disappeared for a number of years. After DDT spraying was withdrawn in course of time, the density of sand flies gradually increased and the disease Kala-azar is also slowly increasing.

This scheme is functioning with a unit at Ramanathapuram headed by an Entomological Assistant, assisted by three Health Inspectors and 15 Field Assistants. The main task is to survey

[1974 ஏப்ரல் 1]

the endemic portions of the Ramanathapuram district for Kala-azar cases and collection of sand flies to determine the prevalence and density of the vector species. The detected Kala-azar patients are taken to the nearest Government hospitals or the Primary Health Centres for treatment.

During the year 1973, 2,967 villages and hamlets were surveyed, four cases were recorded and 6,625 sand flies were collected. The scheme is to be continued as a non-plan scheme during the Fifth Five-Year Plan. The total estimated expenditure in respect of the scheme during the Fourth Plan period is Rs. 2.75 lakhs.

COMMUNICABLE DISEASES PROGRAMMES— OPERATIONAL COST.

The following are the communicable diseases programmes which are being implemented in this State from the years indicated against them :—

<i>Serial number and name of scheme.</i>	<i>Year from which it is implemented.</i>
1. National Malaria Eradication Programme ...	1958-59.
2. National Smallpox Eradication Programme ...	1963-64.
3. National T.B. Control Programme ...	1963.
4. National Cholera Control Programme ...	1971-72.
5. National Leprosy Control Programme ...	1962.
6. V.D. and Trachoma	March 1973.
7. National Filaria Control Programme ...	1957-58.
8. Urban Malaria Scheme	1972-73.

During the Fourth Plan, the above schemes have been Centrally sponsored schemes and 100 per cent Central assistance has been provided to the State Government for the implementation.

[1974 ஏப்ரல் 1]

According to the recommendation of the Working Group of the Planning Commission, the operational cost in respect of all the above communicable diseases programmes, other than the National Malaria Eradication Programme and the National Small-pox Eradication Programme, should be met by the State Government and the Government of India will provide only the materials and equipment required for them from the Centrally sponsored sectoral outlay.

The operational cost in respect of the communicable diseases programmes (other than National Malaria Eradication Programme and National Small-pox Eradication Programme) of Tamil Nadu during the Fifth Plan works out to Rs. 2.25 crores according to the Planning Commission Working Group's recommendations, while the cost of materials and equipment comes to Rs. 2.84 crores. This was discussed even in the Working Group meeting and the State Government officials had brought to the notice of the Government of India that some of these programmes have been in existence only for a year or two, and not even for a full period of five years. Transferring them to the State at this juncture would mean that in future the States will not take up the new programmes in mid-Plan period, there would be no expansion of the programmes at all and in some cases it may even mean reduction of existing programmes. Reduction of expenditure on communicable diseases will have an All-India impact if the programme fails in any of the State.

Scheme of Multi-purpose workers.—In October 1972, the Government of India set up a Committee to study the question of feasibility of having multi-purpose workers in the fields of health, family planning and nutrition. The Committee has submitted its report. The report contains several recommendations. The Government of India have forwarded a copy of the report of the Committee. They have stated that the report of the Committee will be placed before the joint meeting of the Central Council of Health and Central Family Planning Council which is likely to be held in April 1974 and that final decisions on the recommendations are proposed to be taken after the consideration of the

[1974 ஏப்ரல் 1]

report by the meeting of the Councils. They have also requested that the State Government may take steps to keep themselves in readiness for that purpose.

At present there are several categories of workers in the State, for each of the programmes like malaria, small-pox and family planning including maternity and child health. There are also separate categories of supervisors to supervise them. The workers of the different health programmes and family planning and their supervisors are under the control of different officers at district level like District Health Officer and District Family Planning, Maternity and Child Health Officer. According to the recommendation of the Committee, the workers in the said programmes should be integrated and made to deliver multi-purpose services, namely, health, family planning and nutrition services, after giving them necessary training. According to the recommendation of the Committee, the work of the District Officers, namely, District Health Officer and District Family Planning, Maternity and Child Health Officer should also be integrated. The question of implementing the recommendations of the Committee will be taken up in a phased programme after the Government of India take final decisions on them.

IV. REGISTRATION OF VITAL EVENTS.

Vital statistics, especially of births, deaths and infant mortality are basic indicators of community health. They form the yardstick in the measurement of community health. A knowledge of the absolute number of vital events occurring in a community is necessary not only for estimating the requirements of health personnel and equipment for rendering preventive and curative services, but also for assessing the progress in the health of the community in the course of years and for evaluating the results of the service programmes. A continuous study of the vital events taking place in an area and the trends, if any, on the vital rates during the course of years is possible only if there is complete and accurate registration of all the births and deaths taking place in the community. In spite of the best efforts taken by the Government, still many more events escape registration. However, administrative and educative steps are being taken to improve the collection of vital statistics in our State.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The birth rate recorded in our State during the year 1972 was 24.4 for 1,000 mid-year estimated population and the death rate was 8.4 for 1,000 mid-year estimated population. The infant mortality rate was 55.4 per 1,000 live births. For the purpose of improving the vital statistics registration, several measures have been undertaken. They are (a) setting up of mechanical tabulation unit at State Headquarters, (b) strengthening of district level organisations, (c) strengthening of the vital statistics organisations in the Corporation of Madras and eight major municipalities (including Madurai which is now a Corporation) whose population crossed one lakh as per 1961 census, (d) implementation of sample registration scheme and (e) implementation of model registration scheme.

V. PREVENTION OF FOOD ADULTERATION.

In this State, measures towards the prevention of food adulteration have been undertaken for over a long period. With the assistance of the three food analysis laboratories, viz., the laboratories attached to the Government Analyst, King Institute, Guindy, the Public Analyst, Principal Public Health Laboratory, Coimbatore and the Public Analyst, Corporation of Madras, the Act is being implemented in 306 local bodies as against 1,088 local bodies.

Each local body submits proposals along with the resolution of the council accepting to implement the Prevention of Food Adulteration Act, considering their financial position, to the Government Analyst, King Institute, Guindy. The Government Analyst, King Institute, Guindy examines and recommends the proposals to the Director of Health Services and Family Planning, who in turn recommends the proposals to the Government. The Government fix the number of samples to be sent for analysis and the annual contribution to be paid by the local bodies.

The existing laboratory facilities for food analysis are inadequate. While the Act is in force in the two Corporations and almost all municipalities in the State, it is yet to be implemented in many town panchayats and panchayat unions. Many panchayat unions and town panchayats have been requesting permission to send samples under the Act, to the Government Analyst, Guindy. But due to lack of laboratory facilities, it has

[1974 ஏப்ரல் 1]

not been possible to comply with their request. Towards improving laboratory facilities, the construction of two food analysis laboratories, one each at Madurai and Thanjavur, at a cost not exceeding Rs. 2.50 lakhs per laboratory has been sanctioned in November 1973.

For strict enforcement of the Act, a food control cell consisting of one Health Officer and one Last Grade Government Servant has been sanctioned. The Health Officer, Food Control Cell will take surprise samples from towns and cities in the State.

A training programme in food sampling for the Sanitary Inspectors is to be started shortly.

During the year 1973, the number of samples taken for analysis under the Act was 19,043, of which 4,957 samples were found adulterated. For the food adulteration offences, 4,369 prosecutions were launched, of which 3,749 ended in conviction. Imprisonment was inflicted in 44 cases. The fines realised amounted to Rs. 6,29,631.

VI. SCHOOL HEALTH.

A scheme of medical check-up for school children is in force in 18 Primary Health Centres.

As per the scheme, the Medical Officers of these selected Primary Health Centres examine 2,000 school children each in the age-group of 6-11 years per annum. The school children showing signs of ill-health are supplied with medicines and diet supplements by the Medical Officers of the Primary Health Centres. In cases where specialised treatment is necessary, they are referred to the nearby hospitals for treatment. During the year 1972, a total number of 51,991 pupils were examined. This scheme will be extended to 20 more Primary Health Centres during 1974-75.

Two urban medical units have also been established at Tiruchirappalli and Coimbatore for implementing the scheme in those towns. There are two Medical Officers in these units and each of them examines 10,000 school children per annum and follow them up. This scheme will be extended to ten more towns during 1974-75.

[1974 ஏப்ரல் 1]

VII. HEALTH EDUCATION BUREAU.

The State Health Education Bureau was established during the year 1960 by upgrading the propaganda section of the office of the erstwhile Director of Public Health. Since then it has grown up steadily during the last 13 years. Now it has got five units as per the pattern recommended by the Government of India, Administration and Study Unit, Field Study and Demonstration Centre, Media Unit, Health Education Teacher Training Unit and Student Health Education Unit. The chief aim of the Health Education Bureau is to help people achieve better standards of health through their own action and efforts. In addition, it aims to educate the people to shoulder the responsibility for their health. In order to achieve this, the State Health Education Bureau plans and implements different training and educational activities aimed at enlisting the participation and support of the public for all health programmes and policies of the State.

INSTITUTE OF PUBLIC HEALTH, POONAMALLEE.

This institute consists of the following three wings:—

- (i) Health Unit—Service Wing.
- (ii) Orientation Training Centre—Training Wing.
- (iii) Research-cum-Action Project—Research followed by action wing.

The Health Unit was started in 1935 with the aid of the Rockefeller Foundation. Subsequently, it was taken over by the Government of Tamil Nadu, when the aid of the said Foundation ceased.

The objectives of the unit are—

- (i) to improve the public health in a restricted rural area by providing intensive health services as an experimental measure,
- (ii) to demonstrate what could be done for the preventive aspects of health needs of rural population by a well organised public health effort, and

[1974 ஏப்ரல் 1]

(iii) to offer facilities to train medical and para-medical personnel in all aspects of public health. The functions of the unit are: provision of maternity and child health services, family planning, control of communicable diseases, environmental sanitation, health education, compilation of vital statistics and conducting of training programmes.

(i) *Maternity and Child Health Services*.—Domiciliary and institutional care to expectant and nursing mothers and infants and pre-school care are given through eight maternity homes and centres.

During 1973, 4,875 mothers were under care; 4,632 mothers were given ante-natal care; and the total number of births in the Health Unit area was 3,031.

(ii) *Family Planning*.—This work is done in co-ordination with maternity and child health services, through the mothers. It motivates them for family planning adoption, including "Vasectomy". Issue of free condoms and attending to IUD insertions are the main functions done in Family Planning work.

(iii) *Control of communicable diseases*.—Immunisation measures, namely, small-pox vaccination, cholera inoculation and D.P.T. immunisation are regularly done.

(iv) *Environmental sanitation*.—Provision of protected water-supply to public is made through 112 tube wells, bore wells, etc., 4,000 bore hole latrines and RCAP leach pit latrines in individual houses are constructed.

(v) *Health Education*.—This is done by means of systematic health education work through film shows, group meetings, individual contacts and village leaders training programme.

(vi) *Vital statistics*.—Registration of vital statistics is made by the Village Headman in the villages attached to the Health Unit. There is a separate Health Inspector and a Statistical Assistant for guiding the Village Headman and improving the vital statistics registration.

[1974 ஏப்ரல் 1]

(vii) *Training programmes*.—Training programmes are conducted for the following personnel:—

(a) House Surgeons from Madras Medical College—One month training in public health activities. During 1973, 209 House Surgeons have been trained.

(b) Diploma in Maternity and Child Health course students from Madras Medical College—Period one week—One batch in a year. During 1973, three students have undergone training.

(c) Sanitary Inspector Course students from Madras Medical College, Stanley Medical College, Chingleput Medical College—Period 15 days—3 batches in a year. During 1973, 130 students were trained.

(d) Pupil Health Visitor Trainees (Regular and Integrated) 15 to 30 days—4 batches in a year.

(e) Students of B.S.Sc. Course.—Period 15 days—One course in a year.

(f) Auxiliary Midwives students from Maternity hospitals at Madras—Period 15 days—4 courses in a year.

The Health Unit area is the field of operations for the trainees of the Orientation Training Centre, the training wing of the Institute of Public Health; and for such field programmes, co-ordinated efforts of the Health Unit, Orientation Training Centre and Research-cum-Action Project are put up.

Along with these, T.B. clinic, mental health clinic and well baby clinic are run regularly. A special study on "Anaemia in pregnancy" regarding causes of anaemia is in progress. So far 368 mothers have been examined. One hundred and thirty T.B. patients and 100 mental health patients were given treatment during 1973.

Orientation Training Centre.—This was started in 1954 with the aid of Ford Foundation. After the cessation of the said aid, it was taken over by the Government. Training is given to orient the inservice medical and para-medical personnel of the Primary Health Centres. The period of training is eight weeks.

[1974 ஏப்ரல் 1]

The objectives of the training are—

(1) to develop a spirit of team work among the various health personnel of the Primary Health Centres complex and give them job and problem oriented training.

(2) to give practical training to the health personnel working in the Primary Health Centres in the rural health work.

Five batches of training are now conducted in a year. Each batch consists of 15 Medical Officers, 5 Health Inspectors and 5 Health Visitors. During the year 1973, 102 persons were trained. Till the end of the year 1973, 102 batches of training were conducted for 2,541 trainees. 103rd batch is in session now.

Research-cum-Action Project.—This was started in 1956 with the aid of Ford Foundation to launch a research programme to improve the techniques of work and the methodology of approach in bettering rural sanitation programme. Research was done first on a rural latrine programme for four years from 1956-60 to evolve a cheap and simple way of providing sanitary flushout latrines in every household. From 1961, after the Ford Foundation aid ceased, the project was taken over by Government and action programme taken up.

The rural latrine programme was projected initially in four blocks in Chingleput district and then extended to 15 more blocks in Thanjavur, Madurai and Tirunelveli districts for actual field installation. Till the end of 1973, more than 11,000 Research-cum-Action Project latrines were installed in 19 blocks. The Research-cum-Action Project latrine parts are manufactured only in four workshops in Chingleput district and one workshop in Tirunelveli district.

Special training programmes are conducted in this institute for (a) supervised field training for students of Diploma in Health Education Course from the All-India Institute of Hygiene and Public Health, Calcutta and the Institute of Rural Health and Family Planning, Gandhigram for a period of two months, (b) training programme for college students under the National Service Scheme for a period of two days and (c) training programme for sanitary attendants from the Madras Medical College for a period of one month.

1974 ஏப்ரல் 1]

Further to these training programmes, regular observation visits by M.B.B.S. students, B.Sc. (Nursing) students, B.Sc. (Home Science) students, B.Sc. (Public Health) students from various colleges are attended to.

During 1966-67 to 1969-70, school sanitation works for 91 primary schools were executed by the Research-cum-Action Project Wing of the Institute of Public Health, Poonamallee and since 1969-70, the same scheme is being executed through the Rural Development and Local Administration Department as per the type design evolved in the Research-cum-Action Project Wing of the Institute of Public Health, Poonamallee.

VIII. MISCELLANEOUS.

Fairs and Festivals.—About 600 major and minor fairs and festivals were held in different parts of the State. Adequate sanitary arrangements were made for all the festivals and fairs. Elaborate sanitary arrangements were made for major festivals and fairs and the sanitary arrangements were inspected by the Additional Director of Health Services and Family Planning and Assistant Director of Health Services and a Planning. Additional staff were posted wherever necessary. Vans and the staff attached to the mobile epidemic units and cholera combat teams were deputed for doing anticipatory anti-cholera inoculation work, etc., during the festivals.

Environmental sanitation.—This scheme aims at educating the school children to form and then to adhere to hygienic habits. The scheme contemplates the provision of sanitary latrines and safe water supply in the schools. The scheme was introduced in 1966 and continued in the succeeding years. Subsequently, it was decided to expand the scheme throughout Tamil Nadu, and during 1970, the Government sanctioned a sum of Rs. 4 lakhs for continuing the schemes in 120 schools in various districts. The scheme is being implemented jointly by the Director of Rural Development and the Department of Public Health.

Water pollution.—Regarding this, we are enforcing necessary control measures. Water pollution is caused by human excreta as a result of indiscriminate open defaecation. Besides this, it is

[1974 ஏப்ரல் 1]

a common practice in towns and cities to allow sewage and sullage to flow into neighbouring water sources, like streams and rivers. This sullage and sewage are very often untreated. With the growth of industries, the industrial effluent is also let in either without treatment or with treatment into the rivers, streams, etc., where there is a very heavy dilution as in the case of large rivers. This creates problems of health hazard. Common industries in our State which give rise to water pollution are (1) tanneries mainly in North Arcot district, (2) chemical industries in Mettur area, (3) distilleries, (4) sugar factories and (5) textile mills particularly where bleaching, dyeing and printing processes are undertaken. These are only a few of the examples of water pollution caused by industries. Each of these industries and their processes have to be studied in detail and suitable methods for rendering the effluent innocuous before being discharged into water courses have to be adopted. In the implementation of this, it requires close co-operation from the management for providing for treatment plants which are costly; it is also necessary that they should be worked continuously and satisfactorily. This also requires facilities for frequent surprise check by the enforcing authorities.

In our State, the Tamil Nadu Public Health Act, the Factories Act, the Town Planning Rules and Regulations are there to regulate the growth of industries. Besides these, the Central Government are also proposing to introduce the Prevention of Water Pollution Bill and Air Pollution Bill to deal with these problems.

Apart from this, the State Government have also set up a Water and Sewage Purification Committee, which examines the methods of treatment and disposal of industrial effluents, etc., and makes necessary recommendations from time to time to abate the nuisance caused by water pollution.

Air pollution.—Now the public are becoming more and more conscious of atmospheric pollution. Particularly in large cities like Madras, the study of the problem will reveal that the following different sources will contribute towards air pollution :—

(1) Disposal of human wastes.

1974 ஏப்ரல் 1]

(2) Pollution caused by the railways—the smoke from the engines used for haulage and shunting.

(3) The pollution caused by smoke from vehicles—diesel operated buses and lorries, two stroke engines which make use of a mixture of petrol and oil for their fuel, e.g., scooters, small delivery vans, petrol driven vehicles like cars, buses, etc.

The smoke varies in composition according to the type of vehicle and also the state of efficiency of the engine. Various alternatives like the use of battery operated cars are being tried in other countries. They have not yet developed to the extent of enabling replacement of the usual cars.

Besides the above sources of atmospheric pollution, there are various industries which can and do give rise to atmospheric pollution due to their location and working. Common to all the industries is the coal or coke smoke from the furnaces and chimneys. In addition to this, each industry will have characteristic gaseous effluent which finds its way into atmosphere. The industries like fertilizer factories and other chemical factories will be giving rise to chemical fumes while factories like cement factory will be contributing dust fumes. The extent of nuisance caused by these factories is to a great extent influenced by their location, direction of prevailing winds and other meteorological conditions. The extent of nuisance will also vary according to season. All these require a prolonged continuous study to solve the problems satisfactorily. In many cases even when the technical know-how is available, there is practical difficulty in implementing the suggestions because they will be requiring imported equipment, for example, electrostatic precipitator for cement factories.

The Government set up a committee to study air pollution in the city of Madras and make its recommendations. The committee submitted its report. The various recommendations of the committee have been communicated to the departments concerned for necessary action.

[1974 ஏப்ரல் 1]

IX. WATER-SUPPLY AND DRAINAGE SCHEMES

City Drainage Scheme.—A comprehensive drainage scheme was sanctioned for the City of Madras dividing the city into 5 zones with independent disposal points. The total estimated cost of all drainage schemes taken up by the Corporation works out to Rs. 1,392.71 lakhs. So far the total financial assistance by way of loan and grant sanctioned for the schemes works out to Rs. 625.61 lakhs. All the schemes have been taken up for execution and they are in advanced stage of progress.

A Master Plan for the Storm Water Drains for the entire city costing Rs. 16.45 crores has since been prepared by the Corporation of Madras and the scheme is under scrutiny of the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board.

City Water-supply.—Pending completion of the Veeranam Project, various short-term proposals were taken up, like raising up bunds of Red Hills and Cholavaram tanks and construction of an open line channel-Cum-closed conduit from Poondi to Tamarai-pakkam, to increase the quantity of water supply in the city. By all these schemes, the city water supply has been increased from about 35 million gallons per day to 50 million gallons per day.

Veeranam Project.—This is a major scheme aimed at augmenting the city water supply. The scheme envisages bringing 40 M.G.D. of treated water to the city of Madras from the Veeranam lake. The estimated cost of the project is about Rs. 27.8 crores.

The 40 M.G.D. treatment plant work at a cost of Rs. 55 lakhs is in an advanced stage of construction. For the Veeranam Project, a sum of Rs. 600 lakhs is proposed to be spent in 1973-74.

The progress on the project is being watched closely and all efforts are being taken to complete the project expeditiously.

Accelerated Programme of Rural Water Supply Scheme.—The Government of India initiated in 1972 a special programme called "20 Crores Accelerated Programme of Water Supply" and the Government of India have so far sanctioned 421 schemes covering

[1974 ஏப்ரல் 1]

about 600 villages mainly in the backward districts of Ramanathapuram and Dharmapuri at an estimated cost of Rs. 3,10.14 lakhs. The Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board has in addition sanctioned 32 schemes at an estimated cost of Rs. 16.44 lakhs to be executed with full Central grant before March 1974. Most of the works are nearing completion.

UNICEF Assisted Rural Water Supply Scheme.—In 1970, sanction was accorded by the Government for Rs. 2.71 crores for the execution of 8,850 tube wells in the scarcity and cholera affected villages of Tamil Nadu State, within a period of five years with the assistance offered by the UNICEF in the forms of rigs, vehicles and other equipment. As per Subsidiary Plan of Operation, it was proposed to drill 2,000 bore wells during the three year period from 1971-74 in eleven districts of Tamil Nadu as the first phase of the programme. So far, 861 tube wells have been sunk. The total expenditure incurred on the scheme up to 31st December 1973 is Rs. 51.09 lakhs. The plan outlay for 1974-75 is Rs. 50 lakhs.

Siruvani Water Supply Scheme.—The Governments of Tamil Nadu and Kerala entered into an agreement on 19th August 1973 for diversion of Siruvani water not exceeding 1,300 M.cft. per year to meet the drinking water supply requirements of the Coimbatore Municipal town and the neighbouring areas. Government have sanctioned the first phase of Siruvani Scheme for laying 20" diameter cast iron pipes for a length of 36 kilometres from Adivaram to Coimbatore town and this will supply additional 3 million gallons of water per day. The outline proposal "Coimbatore Water Supply Augmentation Project with Siruvani as source" submitted by the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board estimated to cost Rs. 10.21 lakhs is under consideration of Government.

Minimum Needs Programme.—A sum of Rs. 2,500 lakhs has been allotted in the Fifth Five-Year Plan for this programme. In 1974-75, it is proposed to provide water supply schemes for 1,000 villages (600 under UNICEF Programme and 400 villages under Minimum Needs Programme).

[1974 ஏப்ரல் 1]

In the Fifth Five-Year Plan proposals (1974-79), a sum of Rs. 78 crores has been provided for water supply and sewerage facilities for urban and rural areas in the State of Tamil Nadu as detailed below :—

(i) Urban areas (other than Madras city) ..	Rs. 25.50	crores.
(ii) Madras city	Rs. 27.50	„
(iii) Rural areas	Rs. 25.00	„
Total ..	Rs. 78.00	„

X. EXPENDITURE ON PUBLIC HEALTH.

The particulars regarding the amount spent on Public Health during each year from the year 1967-68 in the State are as follows :—

Year. (1)	Amount spent. (2)
	(RUPEES IN LAKHS)
1967-68	5,19.25
1968-69	5,95.60
1969-70	7,48.06
1970-71	8,50.08
1971-72	11,46.07
1972-73	16,10.73
1973-74	15,42.33 (Revised Estimate for 1973-74)
1974-75	15,76.63 (Budget Estimate for 1974-75)

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை

செவ்வாய்க் கிழமை, 1974 ஏப்ரல் 2.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில்
பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு)
அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Vacant Posts of District Educational Officers

* 271 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that eight posts of District Educational Officers have been kept vacant for nearly a year; and

(b) if so, the reason therefor?

காலியாக உள்ள மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளின் பதவிகள்

(திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) எட்டு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி பதவிகள் ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலமாக காலியாக உள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) இந்த எட்டு பதவிகளும் இப்பொழுது நிறைவு செய்யப்பட்டு விட்டன.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த எட்டு பதவிகள் அல்லாமல் மேலும் ஆறு இடங்களில் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி பதவிகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் காலியாக இருக்கின்றன. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவற்றை விரைவில் நிறைவுபடுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மேலும் ஆறு இடங்களில் தற்காலிகமாக காலி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அது குறித்து பள்ளித் துறை இயக்குநர் அவர்கள் செயற் குறிப்பு ஒன்றை அரசுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் நியமனம் செய்வதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Application forms for admission in the Government Training Schools

* 272 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the application forms for admission in the Government Training Schools for 1973-74 were not printed but only cyclostyled; and

(b) if so, the loss incurred thereon and the reasons therefor?

அரசுப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கான விண்ணப்பங்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன்—

(அ) 1973-74-ல் அரசுப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கான விண்ணப்பங்கள் அச்சிடப்படாமல், படி எடுக்கப்பட்டன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதனால் ஏற்பட்ட விரயம் எவ்வளவு? அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) எவ்விதமான நட்டமும் ஏற்படவில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 2]

Teachers Serving in Government 'B' Wing Schools

* 273 Q.—THIRU S. MUTHUSWAMY (on behalf of THIRU K. S. GANAPATHI) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the service of teachers in the Government 'B' Wing Schools is counted only from the date of their joining the Teachers Provident Fund Scheme, for the purpose of assessing their pension, gratuity, etc., and

(b) if so, the reasons therefor?

அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி (திரு. கே. எஸ். கணபதி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன்—

(அ) அரசு 'பி' பிரிவு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் பணிக்காலமானது ஓய்வூதியம், பணிக்கொடை முதலியவற்றைக் கணக்கிடுவதற்காக வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தில் அவர்கள் சேர்ந்த நாளிலிருந்துதான் கணக்கிடப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) முன்னாள் மாவட்டக் கழக ஊழியர்களுக்கு தாராள ஓய்வூதிய விதிகளின்படி ஓய்வூதியம் வழங்க மாவட்டக் கழக வருங்கால சேமித்திக்கு பணம் கட்டிய காலத்தை மட்டும் தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாணை நிலை எண். 1497 நிதி நாள் 16-10-1971ல் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் இது குறித்து மீண்டும் ஆராயப்படுகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, 'ஏ' பிரிவைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து சேமிப்பு நிதி பிடிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு என்னிடம் இல்லை.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் லேஸியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து அவர்களுடைய ஓய்வு ஊதியம் நர்ணயிக்கப்படுவதற்கு, பணிக்காலம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் கணக்கிடப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் லேஸியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து கணக்கிடுவதற்கு அரசு ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையை இப்பொழுது வைத்திருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு சில விளக்கங்கள் கேட்கப்பட்டு, கல்வித் துறை இயக்குநரிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த பிராவிடண்ட் நிதித் திட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் சேராததற்குக் காரணம் நிர்வாகக் கோளாறு தான். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், எந்தத் தேதியிலும் அந்த நிதி சேமிப்பில் சேருவதற்குத் தயாராக இருந்தார்கள். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது 'டிரிபிள் பெனிபிட் ஸ்கீம்' என்ற முறைக்கு மாற்றப்பட்டு, அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பென்ஷன் திட்டம் இவர்களுக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால், பிராவிடண்ட் பண்ட் திட்டத்தில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்பது தேவையற்றது. ஆகையால் அரசு அதற்கேற்ற முறையில் ஆணையிட முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், அரசு ஊழியர்களுக்குள்ள பென்ஷன் முறைப்படி, இவர்களுக்கும் கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் காரணத்தினால்தான், கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. மேற்கொண்டு சில விவரங்கள் பள்ளித் துறை இயக்குநரிடமிருந்து பெறப்பட்டிருக்கின்றன. பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Higher Elementary Schools run by Municipalities and Panchayat Unions

* 274 Q.—THIRU A. AYYANAN AMBALAM (on behalf of THIRU D. SANTHOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is a rule that, in all Higher Elementary Schools run by Municipalities and Panchayat Unions, only trained

[1974 ஏப்ரல் 2]

Graduate Teachers should be appointed as Headmasters and Headmistresses; and

(b) if so, whether the same rule will be extended to Aided Higher Elementary Schools also?

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகளின் கீழ் நடத்தப்படும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகளின் கீழ் நடத்தப்படும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திலும், பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியைகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில் இதே விதி மானிய உதவி பெறும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் நீட்டிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அப்படி நியமிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. 1971-72 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தைப் போக்க 900 பி.டி. ஆசிரியர்களை நடுநிலைப்பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்தது. அவ்வாறே 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கும் ஆணையிடப்பட்டது. அந்தத் தலைமை ஆசிரியர்கள் பணி இடங்கள் அரசு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாநகராட்சிப் பள்ளிகள், நகராட்சிப் பள்ளிகள் ஆகியவைகளுக்கு இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இப்படி 900, 900 என்று பட்டகாரி ஆசிரியர்களைப் போடுவதற்கு மத்திய அரசின் நிதி உதவி வந்ததுதான் காரணம். அது பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பட்டதாரிகளைப் போடுவதுபற்றிப் பேசப்பட்டது. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, ஆசிரியர்களையும் அவ்வாறு ஏன் போடக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நிதி ஆதாரங்கள் காரணமாகத்தான், அதைக் கட்டாயப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, உயர் படிப்பின் காரணமாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நடு நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதே போல் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களாகத் தேர்வு பெற்று உயர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடுவதற்கு அரசின் பரிசீலனையில் திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களையும் தமிழ் ஆசிரியர்களையும் போடும்போது அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் பே, டீடி அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு தாக்கீது ஏதாவது வந்து அரசு பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பரிசீலனையில் இல்லை. எட்டாவது வகுப்பு வரையில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு மி.டி. ஆசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடுவதற்கு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மேலும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு இடங்கள் தரப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு, பள்ளிகளில் இருக்கின்ற மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை, மற்ற நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. வி. வெங்கா: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்கீழ் இருக்கக் கூடிய உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, சில பள்ளிகளில் அவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நடுத்தரப் பள்ளிகளினுடைய தரம் உயர வேண்டும் என்பதற்கு, அந்தப் பள்ளிகளிலும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாகப் போடுவதற்கு அரசிடம் குறிப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 1961-ஆம் ஆண்டில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை தலைமை ஆசிரியர்களாக அந்தப் பள்ளிகளில் நியமிக்கலாம் என்று கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நிதி ஆதாயங்களைப் பார்த்து, அது மேல், மேல் நடைபெற வேண்டியதாக இருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மூன்று ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய தொடக்கப் பள்ளிகளில், தலைமை ஆசிரியருக்கு டீடி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் பட்டதாரி ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இது வழங்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் அதை வழங்க அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றி குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் கூற முடியும்.

Family Planning Operations

* 275 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Family Planning Operations so far done under the Family Planning Campaign; and

(b) the number among them, who were (1) Hindus, (2) Muslims and (3) Christians?

குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சைகள்

திரு. எஸ். பலராமன் (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குடும்பக்கட்டுப்பாடு இயக்கத்தில் இதுவரை எவ்வளவு எண்ணிக்கை அறுவை சிகிச்சைகள் நடந்தன.

(இ) (1) இதில் இந்து சமூகத்தினர் எவ்வளவு? (2) முஸ்லிம் சமூகத்தினர் எவ்வளவு? (3) கிறிஸ்தவ சமூகத்தினர் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இம்மாதில்தான் குடும்பக்கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை ஆரம்பமான அந்தக் காலத்திலிருந்து (நாளிலிருந்து) இதுவரை அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை (1974

[1974 ஏப்ரல் 2]

சனவரி முடிய) 15,84,589. இத்திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்களின் மதவாரியான விபரங்கள் சேகரிக்கப்படவில்லை, 1968-69-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1972-73 முடிய மதவாரியான எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:

1. இந்துக்கள்	7,72,901
2. முஸ்லிம்கள்	26,457
3. கிறிஸ்தவர்கள்	36,060
4. மற்ற சமுதாயத்தினர்	2,675

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, my hon. Friend Thiru Venkateswara Dikshidar last time asked for the figures about literates versus illiterates or graduates versus non-graduates. This time he has made a classification on the basis of religion, as Hindus, Muslims and Christians. I want to know whether he is making any compilation of statistics or preparing any statistical book or some such thing.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மற்றொரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறபோது, அந்த அங்கத்தினர் இருந் தால்தான் விடையளிக்க முடியும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: வேறு ஒரு உறுப்பினர் கேள்வி கேட்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: கை தூக்கி விடுகிறார்களே பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, நான் இருக்கிறேன் சொல்லுங்கள் என்று.

வினா எண் 276 ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

Receipts under the Agricultural Income-tax Act.

4-10
பு.பு. * 277 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the receipts under the Agricultural Income-tax Act for the financial years from 1968-69 to 1972-73?

[1974 ஏப்ரல் 2]

வேளாண்மை வருமானவரிச் சட்டத்தின்கீழ் வரவுகள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: மாண்புமிகு வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1968-69 முதல் 1972-73 வரை உள்ள நிதி ஆண்டுகளில் வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரவுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: 1968-69 முதல் 1972-73 வரை உள்ள நிதி ஆண்டுகளில் வேளாண்மை வருமான வாச் சட்டத்தின் கீழ் வரவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

நிதி ஆண்டுகள்	வரவுகள்
1968-69	ரூ. 1,94,42,301
1969-70	ரூ. 2,06,54,734
1970-71	ரூ. 1,93,83,147
1971-72	ரூ. 2,15,31,777
1972-73	ரூ. 2,25,95,303

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: அதை வருவிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் அதிகாரிகளின் செலவுத் தொகை எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: செலவுத் தொகை இவ்வளவு என்று இல்லை. ஆனால் சுமார் 40 சதவிகிதம் ஆவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். பலராமன்: விவசாய வருமான வரியை மத்திய அரசாங்கம் 1974-75-ம் ஆண்டுக்கு விதிப்பதாக உத்தேசித்திருக்கிறதா? அது குறித்து மாநில அரசு, மத்திய அரசுக்கு ஏதாவது ஆலோசனை கூறியிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மத்திய அரசு விவசாய வருமானத்தின் பேரிலே வரி விதிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. அப்படி ஒன்றும் குறிப்பு வரவில்லை. ஆனால் 'லாண்ட் ஹோல்டிங் டாக்ஸ்' நில உடைமக்கு வரி போடலாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: பொது வருமான வரியுடன் சேர்த்து விவசாய வருமான வரியை தாங்களே வசூலித்து அதை மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு ஆலோசனை கூறப்பட்டிருந்ததே—பார்லிமெண்டிலும் அது அந்த அடிப்படையில் பேசப்பட்டது. மாநில அரசுக்கு அதுபற்றித் தகவல் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அது போன்றதொரு தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆனால் தற்போது என்னிடத்தில் இவ்வாறில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 'வெல்த் டாகன்' சொத்து வரி என்று கூறினார்கள். அந்த சொத்து வரி போடும்போது, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று இந்த அரசு உணருகிறதா? அது குறித்து இந்த அரசாங்கமே கருத்து என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திட்டக் குழுவிலே இந்த விவாதம் வந்த போது, நம்முடைய அரசின் சார்பிலே விவசாயிகள் இனிமேல் வரி தாங்க மாட்டார்கள் என்று தான் நாம் வாங்கம் சொல்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தினர் விவசாயிகள் மீது தான் அதிக வரி போட வேண்டும்; அது ஒன்று தான் இன்றைக்கிருக்கிற ஒரே வாய்ப்பு மாநிலங்களுக்கு என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நாம் அதை எதிர்த்து வருகிறோம்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : விவசாயிகள் என்று மத்திய அரசு சொல்கிற போது, கிராமப்புறத்திலே இப்போது புதிய சலுகைகள் காரணமாக அதிகப் பயன் அடைந்திருக்கக் கூடிய பெரிய பிராக்டரர்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மேடையிலே எப்படி அதைச் சொல்வது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் சொல்வது நிலத்திலே உழுகிற விவசாயிகள் எல்லாம் அதிக வருமானம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, நாம் விவசாயத்திற்காக வேண்டி ஏராளமான பணம் செலவழிக்கிறோம். அந்தப் பணத்துக்குப் பிரதிபலனே நமக்குக் கிடையாது. ஆகவே வரி போட வேண்டும் என்பது தான் அவர்களுடைய வாதம். பிராக்டரர்களுக்கு மட்டும் வரி போட வேண்டுமென்று சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. வி. வெங்கட் : இப்போது அமைச்சர் குறிப்பிட்டபடி விவசாய வருமான வரியானது ஆண்டுதோறும் உயர்ந்துகொண்டே செல்கிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலவரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறோம். எனவே வருமான வரி பெருகிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், சிறிதாக இருக்கக்கூடிய அந்த நில வரியை ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கெனவே புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 5 ஏக்கர் வரை நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது உறுப்பினர் சொல்வது போன்ற கருத்து எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, in view of the drought conditions, is there any proposal to grant remission in the agricultural income-tax for the current year?

[1974 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது போன்ற வரட்சை நில இருக்கிற இடத்திலே ஏற்கெனவே 'ரோமிஷன்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போல நிலைமை இப்போதும் இருக்குமானால், 'ரோமிஷன்' கொடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். பலராமன் : நாம் நில உச்சவரம்பு கொண்டுவந்த பின்னால் நம்முடைய வருவாய் குறைந்தது என்பதை அறிந்ததும், மத்திய அரசாங்கத்துக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் பரிந்துரை செய்து அந்த வரியை விதிக்காமல் இருப்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகளை கூறவிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறது. அப்படி விதிக்கிற நேரத்திலே, நம் சட்ட அமைச்சர் விளக்கிச் சொன்னது போல், விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட வரி அதிகமாக இருக்கிறது. இனிமேல் விதிக்க முடியாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த வரையிலே, விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கக் கூடாது, தாங்குபவர்கள் மீது மட்டும் அதிகமாக விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது.

Balance of Payment by the Millers to the Civil Supplies Department

* 278 Q.—THIRU S. NARAYANASWAMY (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is a large balance of payment by the millers to the Civil Supplies Department;

(b) if so, the amount due from each of those millers, their names and addresses;

(c) the reasons for the large arrears; and

(d) the action proposed to be taken by the Government in the matter?

அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களிடமிருந்து உணவுப் பொருள் வழங்குதலுக்குச் செல வேண்டிய நிதியை

திரு. எஸ். நாராயணசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு உணவு-கட்டுப்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

[1974 ஏப்ரல் 2]

(அ) அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களிடமிருந்து உணவுப்பொருள் வழங்கு துறைக்குச் சேர வேண்டிய நிலுவை பெருமளவில் உள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அத்தகைய ஒவ்வொரு ஆலை உரிமையாளரது பெயர், மூலவரி, அவரிடமிருந்து நிலுவையுள்ள தொகை பற்றிய விவரங்கள் யாவை?

(உ) பெருமளவு நிலுவைக்கான காரணம் என்ன?

(எ) இது குறித்து அரசு மேற்கொள்ளக் கருதியிருக்கும் நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) & (இ) 1-1-1974 அன்றுள்ளவாறு தேவையான விவரங்களைக்கொண்ட பட்டியல் * ஒன்று மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) ஒப்பந்தத்தில் வகை செய்யப்படாத ஈலுவைக்கான கோரிக்கைகளை எழுப்பியதன் மூலம் காலங்கடத்துகிற வழி முறைகளை ஆலை உரிமையாளர்கள் பெரும்பாலோர் பின்பற்றி வருவதும் வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பாக்கித் தொகைகளை வசூலிக்க அரசுக்குள்ள உரிமையை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்கள் அவர்கள் தாக்கல் செய்ததுமே நிலுவைத் தொகைகள் உரிய காலத்தில் செலுத்தப்படாமல் சேர்ந்து வந்துள்ளதற்குக் காரணங்களாகும்.

(எ) தொடக்க அறிவிப்பு ஒன்று கொடுப்பதன் மூலம் நிலுவைத் தொகைகளை முடிவு செய்தல், சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரின் விவாதங்களைக் கேட்டுப் பின்னர் வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கு முன்னர் கோரிக்கை எழுப்பாதல் ஆகியவை குறித்து நடைமுறை ஒன்றை அரசு தற்போது வகுத்துள்ளது. நிலுவைத் தொகைகளைக் கட்டத் தவறியவர்கள் அரசை ஏமாற்றும் நோக்கத்துடன் அரிசி வழங்காமல் வேண்டுமென்றே நிறுத்தி வைத்துள்ளதற்கு சாட்சியம் இருக்கும் நேரில், அவர்கள் மீது குற்றப் புகார்களை அரசு தாக்கல் செய்துள்ளது. அரசின் நலனுக்குப் பாதுகாப்பாக அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களின் சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வது அரசுக்கு இயலும் பொருட்டு 1944-ம் ஆண்டு குற்றவியல் சட்டத் திருத்த அவசரச் சட்டத்தின் கீழ் மனுக்களும் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

*290-307 ஆம் பக்கங்களில் இலாபு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[6-2]

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, according to the statement, a sum of Rs. 1.18 crores is due from rice millers for this period. May I know, Sir, whether this represents only the hulling charges that are to be paid by the rice millers or whether any rice has been sold by them and not brought into account and, therefore, such arrears have arisen?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அவர்களிடம் கொடுக்கப் பட்ட நெல்லை அவர்கள் வாங்கி வைத்து அரைத்துக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்புதான். நெல் எல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது. அப்படி அவர்கள் கோடலினிலே வைத்திருக்கும்போது, நெல்லையும் சில பேர் மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற கூலிகளுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய நெல்லும் பாக்கி இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: அடிக்கடி தவறுகள் நடக்கிறபடியால், ஆலை உரிமையாளர்களிடத்தில் நெல் கொடுப்பதற்கு முன், கட்டாயமாக ஒரு 'டிபாசிட்' தொகை ஏதாவது வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971 வரை அதிகமான பாக்கித் தொகைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே முன்னர் விதிப்படி ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 என்று டிபாசிட் கட்டினால் போதும் என்று இருந்தது. இப்போது அப்படி இல்லை. ரூ. 25,000 டிபாசிட் கட்ட வேண்டும். ரூ. 50,000க்கு சொத்து ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான பொறுப்புகளைச் சரி செய்து, முன்பிருந்ததைவிட இப்போது பாதுகாப்புடன் நிலைமை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: ஏற்கெனவே ஒரு முறை இதே மன்றத்தில் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நெல் அரவை ஆலை அதிபர்களிடத்திலிருந்து பாக்கியை வசூலிப்பதற்கு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது கொடுத்திருக்கக்கூடிய பதிலிலே உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போய்விட்ட தொகை (வழக்குகள்) நீங்கலாக மிச்சத் தொகை ரூ. 44 லட்சத்திற்கும் மேலாக காணப்படுகிறது. இவ்வளவு பெரும் தொகையை வசூலிக்க கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமலிருக்க காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, மொத்தத் 4.20 தொகை ரூ. 1 கோடியே 68 இலட்சம். அதில் வசூல் செய்யப்பட்டிருப்பது, முன்னே சொன்னதற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட ரூ. 54½ இலட்சம். இதில் 78

[1974 ஏப்ரல் 3]

வழக்குகளில் 'ஹைக் கோர்ட்டு' -ல் 'ஸ்பேட்' லாங்கிவிட்ட காரணத்தால், ரெவின்யூ முறையில் வசூல் செய்ய முடியாமல் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 10 நாட்களுக்கு முன்னர்தான் 'ஹைக் கோர்ட்டு' -ல் உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனி அது வேகமாக வசூல் செய்யப்பட்டுவிடுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know whether in view of the large amount involved, a Special Officer of a very high rank will be appointed to see that these arrears are quickly collected?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதுபோல், எவ்வளவு துரிதமாகச் செயல்பட முடியுமோ, அந்த அளவுக்குச் செயல்படுவோம். ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போட்டோ அல்லது ரெவின்யூ முறையிலோ வசூல் செய்யப்படும். ஹைக் கோர்ட்டில் தடை செய்யாமல் இருந்திருந்தால், 90 சதவிகிதம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கும். வழக்கமாக ரெவின்யூ முறையில்தான் வசூல் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஹைக் கோர்ட்டில் புதிதாக ஒரு உத்திரவைப் போட்டு, ரெவின்யூ முறைப்படி செய்யக் கூடாது; சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொன்னதால் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை வசூல் செய்ய இன்னும் ஸ்பெஷலாக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: அமைச்சரவர்கள் 1 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய் வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். 80 லட்சம் ரூபாய் வரவு வந்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த பாக்கியை நிர்ணயம் செய்யும்போது எந்த அடிப்படையில் செய்கிறார்கள்—அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்யும் அடிப்படையிலா அல்லது வெளியிலே விற்கும் விலையிலா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காகக் கேட்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். அப்போது என்ன விலைக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதோ, அதற்கான கமிஷன், சேதாரம் இவைகளைக் கழித்துத்தான் போட்டிருக்கிறோம். இது எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே முறையில் வரது. அந்தந்த ஆண்டுக்கு ஏற்ற வகையில் பரிகரிக்கிறது.

[1974 ஏப்ரல் 3]

திரு. எஸ். பலராமன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த பட்டியலிலே மதுரை, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 27 லட்சம், 28 லட்சம் ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது. இது தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் பட்டத்தில் செய்யப்பட்ட. தவறு அல்லது அதிகாரிகள் உடன் இருந்து செய்த தவறுவென்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அந்த அதிகாரிகளின் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்னவென்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் கூட தவறு செய்ததாகக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அவைகள் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்னவென்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, மொத்தமாக எல்லா மாவட்டத்திலும் சேர்த்து 239 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, கூட்டுறவுத் துறை மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் இதில் தவறு செய்திருந்தால், அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். வியாபாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். முறைப்படி தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்கும் சலுகை காட்டவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே கொடுத்த நெல்லுக் கான அரிசி வராமல் இருக்கும்போது, மீண்டும் மீண்டும் நெல்லை அந்த மில்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பாகும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, பல அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 4 லட்சத்து சொச்சம் பாக்கியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமோ, அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி நெல் வானது அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. எனவே, இப்போது என்ட்ரோக் விலைக்கான நெர்க்கைப் பிசுபிட்டுவெடிக் அவர்களுக்கு தட்பம் ஏற்படுகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 3]

வதில்லை. எனவே இதை சிவில் வழக்காக மட்டுமல்லாமல், கிரிமினல் தண்டனையும் விதிக்க சட்டத்தைத் திருத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, இதிலே அப்படிப்பட்ட மோசடி செய்கிறார்களா. 'கோடவுன்'-ஐப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். உள்ளே பார்த்தால் நெல் இல்லை. அவர்களைக் கைது செய்து, கிரிமினல் வழக்கு போட்டிருக்கிறோம். அலாதப் பலமுறை இந்த அவையிலேயே படித்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may not repeat the same supplementaries often and often.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I hardly anticipate my questions. I was only going to ask whether under the Revenue Recovery Act, interest could be recovered on the outstandings due. In the Civil suit, interest could be recovered. Is it possible to recover interest under the Revenue Recovery Act?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய இன்டர்ஸ்ட், அசல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் ரொவின்யூ முறையில் வசூல் செய்கிறோம். நாம் சிவில் கோர்ட் முறைப்படி போக வேண்டியதில்லை என்றாலும், அவர்கள் நாளைக் கடத்துவதற்காக ஹைக் கோர்ட்டுக்குப் போய் ரிட் போட்டு, 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் முன்னாலேயே தாக்கீது போட்டிருப்பதால், காலதாமதத்திற்கான செலவு போன்ற எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறோம்.

Co-operative Fruit Processing Industry, North Arcot District

* 279 Q.—THIRU L. BALARAMAN : Will the Hon. the Minister for Food and Co-operation be pleased to state—

(a) the total production of fruit juice during 1970-71 and 1971-72 in the Co-operative Fruit Processing Industry, North Arcot district; and

(b) (i) the total quantity exported, (ii) the total quantity sold locally and (iii) the total quantity rendered as waste?

[1974 ஏப்ரல் 3]

வடஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இயங்கும் பழச்சாறு பதனிடும் தொழிற்சாலை, 1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளில் உற்பத்தி செய்த பழச்சாறு எவ்வளவு?

(இ) இதில் (i) அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது, (ii) உள்நாட்டில் விற்பனை () (பழுதடைந்தது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : (அ) உற்பத்தி செய்த பழச்சாறு மற்றும் பழப்பொருள்கள் :

1970—71				1971—72			
எடை		மதிப்பு		எடை		மதிப்பு	
டன்.	கிலோ.	ரூ.	டன்.	கிலோ.	ரூ.	டன்.	கிலோ.
70	924	410	2,01,637.87	217	748	310	5,12,459.01

(இ) அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது :

(i) 1970-71 ஆம் ஆண்டில் சரக்கு ஏதும் ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1.45 லட்சம் மதிப்புள்ள 80 டன் மாம்பழச்சாறு ரஷ்ய நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

(ii) உள்நாட்டில் விற்பனை செய்தது :

ஆண்டு.	எடை.		மதிப்பு.
	கிலோ.	கிராம்.	
1970—71	3,670	080	9,781.58
1971—72	10,314	830	89,978.15

(iii) 1970-71, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளில் தயார் செய்யப்பட்ட சாக்கில் எதிலும் பழுதடையவில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். பலராமன்: தலைவரவர்களே, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாவதைப் பார்க்கும்போது உள்நாட்டு விற்பனை குறைவாக இருக்கிறது. 1971-72-ல் 10,314 கிலோதான் உள்நாட்டில் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்று சொன்னார்கள். இது உள்நாட்டில் செலாவணியாகாமல் இருக்கக் காரணமென்ன; இதற்கான விளம்பரங்கள் இல்லையா அல்லது நல்ல தரமுள்ளதாக இருப்பதில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது அதிகமாக விற்பனை இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டிருந்த வருஷத்தில் குறைவாக இருந்தது. இப்போது அதிகமாக நமது பகுதியிலும் விற்பனையாகிறது. விளம்பரம் அதிகமாக இருந்தாலும், நமது நாட்டில் பழச் சாற்றை அதிகமாக விரும்பிச் சாப்பிடுவதில்லை. சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இப்போது விற்பனை செய்கிறோம். இது அதிகமாக வெளிநாடுகளுக்குத்தான் ஏற்றுமதி யாகுமென்று கருதப்படுகிறது.

Representation by the Kanyakumari District Handloom Weavers Association.

*280 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether any representation had been received by the Government from Kanyakumari District Handloom Weavers Association regarding fixing up of the minimum rates of wages for the handloom weavers;

(b) if so, the action taken by the Government;

(c) whether there was any agitation for the increase of wages; and

(d) if so, how many were arrested?

கன்னியாகுமரி மாவட்ட நெசவாளர் சங்கத்தின் முறையிடு

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட நெசவாளர் சங்கம், நெசவாளிக்குக் குறைந்த வட்டி கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசுக்கு முறையிடு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தா?

[1974 ஏப்ரல் 2]

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

(உ) கூலி உயர்வு வேண்டி போராட்டம் நடாத்திறதா?

(எ) ஆமெனில், எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) & (இ) 1—12—1973 அன்று பதினொரு நெசவு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த கைத்தறி நெசவாளர்கள் 50 சதவிகிதம் கூதிய உயர்வு மற்றும் ஏனைய ஆதாயங்களும் கோரி கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தனர். இந்த விண்ணப்பத்தின் பேரில் தொழிலாளர் நல அலுவலர் இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார். 17-12-1973 அன்று மாவட்ட ஆட்சியாளரால் ஒரு உடன்பாடு செய்து வைக்கப்பட்டது.

(உ) ஆம்.

(எ) நெசவாளர்கள் போராட்டத்தின்போது 35 நபர்கள் காவல்துறை யினரால் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் ஜாமீனில் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, நெசவாளர்களுடைய போராட்டத்தின்போது 35 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. கலெக்டர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு, ஊர் பிரமுகர்கள் தலையிட்டு, அந்த வழக்கு சமரசமாக முடிந்து விட்டதால், வழக்கை வரபல் வாங்க கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருப்பது குறித்து அரசு எடுத்த முடிவென்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட மனு ஒன்று வந்தது. அது முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அவர்களுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது.

Unstarred Questions.

தமிழ்நாடு பிரிவினை கோரி ஊர்வலம்

வினா 16.—திரு. எம். பலராமன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சியில் 1973 ஜூன் திங்களில் தமிழ் நாடு பிரிவினை கோரி ஊர்வலம் எடுத்தும் நடத்தப்பட்டதா?

(இ) இது குறித்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

A.—(a) Yes.

[1974 ஏப்ரல் 2]

(b) The Southern Regional Languages Policy Implementation Conference was held at Tiruchirappalli in June 1972. Prior to the conference, a procession was taken under the lead of Thiru Perunchitran, Editor of Tamil Monthly 'THENMOZHI', when the processionists carried placards and displayed secessionist slogans. Tiruchirappalli Fort Police registered a case under Section 124 (A) I.P.C and investigated. The feasibility of taking action under the Unlawful Activities (Prevention) Act, 1967 was also examined and ultimately the Government decided to drop further action.

Fixation of Pay Scale of Assistant Public Prosecutors-II, etc.

17. Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Inspectors of Police, Junior Engineers, Veterinary Surgeons and Assistant Public Prosecutors, Grade II were on the same scale of pay prior to the Second Pay Commission award;

(b) whether the Second Pay Commission has fixed the pay scale of Assistant Public Prosecutors-II alone at a lower level; and

(c) if so, the reasons therefor?

A.—(a) Inspectors of Police, Junior Engineers and Assistant Public Prosecutors, Grade II were on the same scale of pay of Rs. 225—15—375 prior to the revision recommended by the Second Pay Commission award.

The Veterinary Assistant Surgeons were at that time on the pre-revised scale of pay of Rs. 225—10—275—15—425.

(b) No. One and the same revised scale of pay of Rs. 400—15—475—20—575—25—650 was recommended by the Second Pay Commission to Junior Engineers, Veterinary Assistant Surgeons and Assistant Public Prosecutors, Grade II. A revised scale of pay of Rs. 425—20—525—25—700 was allowed to the Inspector of Police.

1974 ஏப்ரல் 2]

The scale of pay of Junior Engineers and Veterinary Assistant Surgeon has subsequently been revised by Government as Rs. 425—20—525—25—700 and that of Inspector of Police as Rs. 425—25—700.

(c) The higher scale given to the Inspector of Police is based on the joint recommendations of the Second Tamil Nadu Pay Commission and the Police Commission that the Inspectors of Police should have parity with Tahsildar as regards their pay scales, by eliminating the small difference in their pre-revised scale.

Historical Documents

18. Q.—THIRU S. VELLAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Historical Document Purchase Committee of the Union Government have sought any documents from the State Government?

(b) if so, the details thereof?

A.—(a) No.

(b) Does not arise.

Enforcement of the Suppression of Immoral Traffic Act.

19. Q.—THIRU S. VELLAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

the number of (i) Gazetted and (ii) Non-Gazetted Officers engaged in the suppression of immoral traffic in Madras?

விடை.—அரசிதழ் பதிவு பெற்ற காவல்துறை அதிகாரி ஒருவர், அரசிதழ் பதிவு பெறாத காவல்துறை அதிகாரிகள் பதினேழு பேர் ஆகியோரைக் கொண்டு கண்காணிப்புப் பிரிவு ஒன்றினால் சென்னை மாநகரில் அபிஷேகத் தடைச் சட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

தமிழ்ப் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு அரசுத் துறைகளில் அலுவல்.

வினா 20.—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே :

(அ) பள்ளியிறுதிப் படிவும் தேறி, தமிழ்ப் புலவர் பட்டமும் பெற்றவர்கள் தமிழக அரசின் பல்வேறு துறைகளிலும் அலுவல் பார்க்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கை தமிழக அரசுக்கு வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

விடை.—(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. உரிமைப் பிரச்சினை.

குறுகிய கால வினா 2-க்குக் கொடுத்த விடை குறித்து.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, may I have your leave to move a motion of privilege?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may please be seated. I have to make some announcements regarding the decision of the Business Advisory Committee. Why should the hon. Member be in such a hurry?

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman Sir, may I mention that under rule 158 of the Council Rules, a matter of privilege must be raised immediately after questions? I request you to permit me to raise the matter of privilege.

MR. CHAIRMAN: Should it be raised before the Announcements?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the rule says that immediately after questions, I must raise it. If I seek to raise it later, it should not be said that I am not entitled to raise the matter.

MR. CHAIRMAN: It should be raised after questions. I will take it up after the Announcements.

1974 ஏப்ரல் 2]

3. அறிவிப்பு.

(1) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3.30 p.m. today, the following further programme of business has been decided:—

April 3—Discussion on the Policy Note on Education (cont.)

April 4—Discussion on the Policy Note on Local Administration.

April 5 to 8—No meeting.

April 9—Consideration of Appropriation Bill.

April 10 and 11—Consideration of other Official Bills.

April 12 to 21—No meeting.

April 22 } 1—Swearing in of New Members.

and } 2—Discussion on the Rajamannar Committee Report on Centre-State Relations

The Council will meet at 3-30 p.m. on the 4th April and at 4 p.m. on all other days. There will be no Question Hour on the 3rd and 4th April.

(2) உடுக்குறியிட்ட வினாக்களுக்கு, உடுக்குறியிடாத வினாக்களாக விடைகள்.

MR. CHAIRMAN. I have to announce to the House that answers to five starred questions which have been received from the Government are laid on the table of the House today as answers to Unstarred Questions Nos. 16 to 20.

(2) உரிமைப் பிரச்சினை—தொடர்ச்சி.

குறுகிய கால வினா 2-க்குக் கொடுத்த விடை குறித்து.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, I beg to move a motion of privilege in respect of the statement made by the Hon. the Minister for Industries. I dare say that the Hon. the Minister for Industries will be the first to apologise to the House if he had answered the questions wrongly. I only want such an apology from the Hon. Minister and a clarification in the matter. That is why I am bringing it to your notice, Sir. What happened was that when I asked the question:.....

MR. CHAIRMAN: Before the hon. Member moves a Privilege motion it will have to be decided whether there is a *prima facie* case or not.

1974 ஏப்ரல் 2.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, in answer to my Short Notice Question No. 2 (a), (c), (e) and (f) put yesterday, the Hon. the Minister for Industries gave the answer in the negative. One of the questions was about the agreement between the Public Prosecutor and the Government Pleader and the Public Prosecutor agreeing not to oppose the application. The whole thing is contained in the order and the order itself was made on the basis of the concession made by the Public Prosecutor. The Hon. the Minister for Industries told me on the day when I went to him that he had consulted the Government Pleader and the Public Prosecutor and that they had told him that no such concession was made. Here on the floor of this House, he has answered it in the negative. Even then, on the day I raised this matter, the day before yesterday, I stated that this information must be wrong, because I had information from reliable sources that the concession was made in the Court and the learned Judge has recorded this in the first sentence of his order. Even in my reasons given the other day, I had noted that it had been recorded and that the whole order was based on the concession made by the Public Prosecutor. In the first sentence it is stated that the Public Prosecutor has no objection to the grant of bail. Sir, despite that, yesterday the questions were answered in the negative. Sir, my submission is: The House is first of all entitled to know what is the correct answer and if the Hon. Minister has based his answer on either the copy of the decretal order which has been handed over to him by the department or if he has not looked into the original order which is pronounced by the Judge in the bail application. This House is entitled to know the correct answers to the questions put as a matter of fair treatment from the Treasury Benches. We take a great deal of trouble to get correct information and put it before the Hon. Minister, so that he may give us the correct answer. I have taken a lot of trouble and I had put three people every time this application came up. Three lawyers have gone on my behalf and taken down the correct thing and have reported to me. My file has gone to this extent for this one question and all the information has been obtained. When we take so much trouble, I wish only the Hon. Minister also takes that much trouble and answers. I am sure the Hon. Minister will correct himself. One matter, I want to mention and that is that in view of the fact that the answers to the questions will be different, we must have

1974 ஏப்ரல் 2]

[Thiru G. Vasantha Pai]

a half-hour discussion under rule 41-A on the Short Notice Question. Because the whole answer will be different, we have to elicit so many things from the Hon. Minister. I request the Hon. Minister to agree to a half-hour discussion with the leave of the Hon. Chairman. That is all, Sir.

MR. CHAIRMAN : I want to know the view point of the Hon. the Minister for Law.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, there is nothing wrong in making an apology and I am not afraid of making an apology. But, the hon. Member has to make an apology to this House for stating that I have stated something wrongly yesterday. According to the question of the hon. Member only, I can answer. If you look into the question, my statement will be found correct. Now he raises only one point, that is, whether the Public Prosecutor has stated "No objection" for giving bail. If that question had been put, I would have verified, checked and told the House. Now I shall read the question put by the hon. Member. It reads thus: "Whether it is a fact an idol theft case No. on the file of the Commissioner of Police, Madras, the Public Prosecutor and the Government Pleader have between themselves agreed to the accused being let on bail" This is an understanding or an agreement between the two Law Officers. If that is the case, as I have stated the other day, it is a misconduct—professional misconduct. I did not deny that fact. (Interruption). The hon. Member may kindly hear me. He has argued and I am now arguing. Here the question is drafted in such a way that I have to state "No" and I have no other answer, because I do not know whether they have come to an understanding or not. If there was an understanding, it is professional misconduct. Here the question is whether they have come to an understanding, and I said 'No'. Question (b) is whether there were two refusals to grant bail and I said 'Yes'. Question (c) is whether the present request was granted on the express request by the Government Pleader that the Police had not till 29th March 1974 when the application was moved, found out from where the idols were stolen. In the order there is no such statement. Even according to the order now produced by the hon. Member, there is no such statement. I said 'No'. Even now I say 'No'. In the original order, a copy

[Thiru S. Madhavan]

[1974 ஏப்ரல் 2]

of which the hon. Member has produced before the Hon. Chairman, this fact has not been mentioned. I have necessarily to say 'No'. Question (d) is whether this information could have been got by the Government Pleader from any record other than the Police record to which by virtue of his office he had access. If the answer to (c) was in the affirmative, then only this question will arise. Therefore, I said "Does not arise". Question (e) is whether the learned Judge has specifically stated in his order granting the bail that the Public Prosecutor had no objection to the bail being granted. The hon. Member should have stopped with that; but unfortunately, he did not stop with that but proceeded "and on that ground he was granting the same". Therefore, I said "No".

THIRU G. VASANTHA PAI: I would like to tell the Hon. Minister that if he reads the order again, he will see the only ground on which bail has been granted. I am reading the order, Sir, "The learned Public Prosecutor had no objection to the petitioners being released on bail subject to the condition that they should reside either in Hotel Savera or in the Woodlands Hotel in Edward Elliotts Road and report to the Mylapore Police Station once a day between 5 and 6 p.m. The petitioners are accordingly released. The first sentence is about the concession made by the learned Public Prosecutor. The second sentence is "The petitioners are accordingly released on bail on each of them executing a bond for Rs. 2,000 with two sureties each for a like sum". "Accordingly" means that it follows from the concession and, therefore, the Hon. Minister is definitely wrong in his answer to question 2 (e). I would like to mention to him that his interpretation of this is wrong. "The petitioners are accordingly released". The wording shows that the one flows from the other. The learned Public Prosecutor goes into the Court and makes a statement. The answer to this question must be in the affirmative and then we have to ask a lot of supplementaries even on that minor issue. I leave off everything else. Questions (a) and (e) will go together.

MR. CHAIRMAN: What about Question (b) ?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, it has been answered in the affirmative. Questions (a) and (e) go together; and (c) and (d) go together. Question (f) is whether the Public Prosecutor did not

[1974 ஏப்ரல் 2]

represent to the Court for which the answer is "No". The answer to this can be this way or that way. So far as questions (a) and (e) are concerned, if the answers are in the affirmative, definitely we will have a lot of questions to ask and I request that half-hour discussion may be allowed on that.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The hon. Member should not mislead the House and the public. Question (a) says: Whether they "between themselves agreed". It is not before the Court. So the framing of the question is wrong.

Thiru G. Vasantha Pai rose...

MR. CHAIRMAN: When the Hon. Minister is on his legs, the hon. Member may not interrupt him.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: In question (e) also it is stated that "on that ground he was granting the same". If the hon. Member had framed the question properly, I could have said 'yes'. He has, unfortunately, framed the question by using the words 'on that ground' and I had to say "No". Then the point is this. Apart from all these things, whatever has happened, we are prepared to answer. Even yesterday we agreed on principle that the appearance of the Government Pleader was wrong according to the Government and that we had to amend the rules. Mr. Chairman, according to the wording of the question, I have to answer.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, if I may tell the Hon. Minister, the words "on that ground" were added on his own request. 'So' was the word used by me. The learned Minister asked me to add the words "on that ground". It is only a verbiage.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: The hon. Member has stated something orally to the Minister and some background for such a conclusion. When the background has been stated, naturally he has asked the hon. Member to put the words "on that ground" and said that then only he can answer. He cannot bring and answer things which are not relevant.

THIRU G. VASANTHA PAI: I would like to tell the Hon. the Minister for Health that the Hon. the Minister for Industries himself had stated that I had given him so much of facts that I need not speak on it. I had given three pages of reasons. It is not as though I have not given him the reason. I expect the

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 ஏப்ரல் 2]

Hon. Minister to say that he has misread the order or that he has not been communicated with the order or that he has not got the correct order and expresses his apologies to the House. I am not concerned about the motion of privilege as such. But I request hal-hour discussion on this.

MR. CHAIRMAN: No, I won't allow any discussion.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: We are prepared to face any number of discussions. But that is a different matter. But, unfortunately, now the hon. Member has stated that he has framed the question according to my instructions.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am only saying that I changed the wording of the question according to the instructions of the Hon. Minister.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: In that case, the hon. Member should tell the House what had actually happened. The hon. Member himself told me that only on that ground, bail was granted. Then I asked him to put it plainly and said that I would answer the question. He has put it in that manner.

THIRU G. VASANTHA PAI: I had put the word "So" and instead of "So" I put the words "on that ground". There is not much difference between the two expressions.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member says that on the advice of the Hon. Minister he has acted, as if he is not a Master of Letters.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I met the Hon. Minister in the lobby of the Legislative Assembly and consulted him.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. வசந்தபாய் அவர்கள், இரண்டு லா ஆபீஸர்ஸ் கோர்ட்டில் பேசிக்கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு லா ஆபீஸர்ஸ் மேலவையிலும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் உண்மை இப்போதுதான் தெரிகின்றது.

THIRU G. VASANTHA PAI: I want to give a clarification to the Hon. the Chief Minister. The first question was about something which happened outside the Court. I have said that they had agreed beforehand and then the Public Prosecutor came inside the Court and said "I have no objection". So, his saying in the Court that he has no objection is the culmination of the

[1974 ஏப்ரல் 2]

act of agreement which took place outside near the railings just near Justice Somasundaram's Chamber.

MR. CHAIRMAN: The point is whether the question as framed was correct.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இப்போது சபையில் நடப்பது மாண்புமிகு திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் தந்த பிரிவிஷ்டு மோஷன் மீது பேசப்படுகிறதா அல்லது 'அரை மணி நேரம் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும்' என்று கேட்டார்களே, அதன்மீது பேசப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி அரைமணி நேரம் விவாதமென்றால்...

MR. CHAIRMAN: In view of the statement and explanation given by the Hon. Minister, I hold that there is no *prima facie* case of breach of privilege made out. The answers given are correct.

4. அரசின் தீர்மானம்

'தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்' என்னும் அறிக்கை மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, "சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்' என்னும் அறிக்கை (a) விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தலைவரவர்களே, கல்வித்துறை வளர்ச்சிபற்றிய குறிப்புகள் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதன்மீது விவாதம் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்--

"சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்' என்னும் அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

இருபது பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பதினைந்து நிமிஷத்திற்கு மேலே பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மணி அடித்தும் உட்காரவில்லை என்றால் அடுத்தவர் பெயரைக் கூப்பிட்டுவிடுவேன், வருத்தப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்வி வளர்ச்சிக்கு என் நமது மாநில அரசு தன் வருவாயில் பெரும் பகுதியினைச் செலவிட்டு வருகிறது. ரூ. 110 கோடி செலவிடப்படுகிறது என்றால், உண்மையிலே நமது மாநிலத்தின் கல்வி வளர்ச்சியினைக் கோடிட்டுக்காட்டும் வகையில் இது அமைந்திருக்கின்றது. கல்லூரி மாணவர்கள் உள்பட 77,91 இலட்சம் மாணவர்கள் கல்வி பயிலுகின்றார்கள். 2.5 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். கல்லூரிகள் உட்பட 35,500 கல்வி நிலையங்கள் நமது மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன. தொழிற் கல்வி நீங்கலாக உயர் கல்வி, பள்ளிக் கல்வி, தொடக்கக் கல்வி ஆக இவ்வளவிற்கும் சுமார் ரூ. 110 கோடி. அதாவது நமது மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில் கால் பகுதி கல்விக்காக நமது மாநிலத்தில் செலவிடப்படுகிறது. நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கல்வி வளர்ச்சி, கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ள உயர் தரம் இவை அவ்வளவையும் மிகத் தெளிவாக இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உண்மையிலேயே சொல்லப்போனால் நமது மாநிலம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே கோளத்திற்கு அடுத்தபடியாக கல்வித் துறையில் முன்னணியில் நிற்கின்றது. குறிப்பாக தொழிற் கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலை, கல்வியின் தரம் இவை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே மிக உயர்ந்து காணப்படுகின்றதை பெரு மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உண்மையிலேயே நமது அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலை பெரிதும் உயர்த்தப்பட்டு இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக இருந்து, அந்த மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு வந்து நிலைமைகளை அறிந்துசெல்லும் வகையில் இருக்கிறது. அண்மையில் செய்யப்பட்டுள்ள சில அறிவிப்புகள் நமது மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பெரிதும் உயர்த்தியிருக்கின்றன. இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மற்றும் கைத்தொழில் ஆசிரியர் போன்ற ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் பத்தாண்டு காலத்தில் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கியிருக்கும் நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே அரசுக்கு தனி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஆசிரியர்களுடைய நிலை அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டின் காரணமாக பெரிதும் உயர்ந்திருக்கின்றது. அவர்களுடைய உயர்விற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிய கிட்டத்தினை அறிவித்துச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைப் போலவே இந்த ஆண்டிலே செலக்ஷன் கிரேடு எல்லா நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களும் மற்ற அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஒப்ப எல்லாவிதமான நலன்களையும் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். அதுபோன்று மிக நல்ல முறையில் ஓய்வு உதியும் வழங்கப்

[1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பட்டுள்ளது. சமீபத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் 38 ஆண்டுகள் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றபோது நடைபெற்ற விழாவில் அவர் சொன்னார், “38 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூ. 16 ப்ளஸ் 12 என்று 28 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கினேன், இப்போது அது உயர்ந்து ரூ. 300 சம்பளம் பெற்று ஓய்வு பெறுகிறேன்” என்று மன நிறைவோடு குறிப்பிட்டார். அதற்கு முன்பு தனியார் பள்ளியில் பணியாற்றிய போது அரசுப் பள்ளியில் ரூ. 28 என்று இருந்தபோது, தனியார் பள்ளியில் ரூ. 8 தான் இருந்தது என்றும் குறிப்பிட்டக் கேட்டேன். அதையெல்லாம் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு உண்மையிலேயே ஆசிரியர்களுக்கு உயர்ந்த நிலையினை அளித்திருக்கிறது. பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றது என்றால், இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் இந்த நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியிலேதான் அமைந்திருக்கின்றது என்பதை அரசு உறுதியாகக் கொண்டுள்ளது என்பதைத்தான் காண்பிக்கின்றது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நமது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே ஒரு கல்வி மேதை, அறிஞர் என்ற நிலையில் அவரது தலைமையில் திறன்பட்ட கல்வி நிபுணர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றார்கள். திறமை வாய்ந்த கல்விச் செயலாளர், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், உயர் கல்வி இயக்குநர் இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, தங்கள் வாழ்க்கையையே சிறந்த கொள்கைகளுக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் நல்ல முறையில் உருவாக வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தத் துறையில் செயலாற்றி வருகின்றார்கள் என்பது கண்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இந்த நிலையில் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது மாநிலத்திலே இனி பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்காமல் பள்ளிக்கூடத்தின் தரத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய மிக அழுத்தமான கருத்து. இந்தக் கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் ரூசுமமாகப் பல இடங்களிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். இப்போது நாம் பள்ளிச் சீரமைப்பு என்று சொல்லும்போது, மாணவர்கள்—ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை, பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவது ஆகியவை மட்டுமல்ல. இன்றைக்குப் பல பகுதிகளிலே மேலும் மேலும் பள்ளிகளைத் திறந்து கொண்டே போகிறோம். தகர்ப்புறங்களைத் தவிர கிராமப்புறங்களிலும் இப்படிப் பள்ளிகளைத் திறக்கும்போது, அங்கே அப்படி ஒரு பள்ளிக்கூடம் தேவையானது என்பதைப் பார்த்து திறக்கவேண்டும், தொடங்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய முதல் வேண்டுகோள். உதாரணத்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 3]

பென்றால், பி.டி. படித்தவர்களிலேயென்றால், எங்களுக்குக் கொடுங்கள், உங்கள் ஜாதியை இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது தான் நியாயம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் ஒரு நியாயமே உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. அத்தனை ஆசிரியர்களுக்கும் அரசே சம்பளம் கொடுக்கிறது. கல்வியிலுடைய தரத்தையும் அடுத்தாற்போல நாம் கவனிக்க வேண்டும். பள்ளிகள் சீரமைப்போடு கல்வியின் தரமும் சீரமைக்கப்பட வேண்டும். திறமையான ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். திறமையானவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். தனியார் நடத்துகிற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும், செகண்டரி கிரேடு பள்ளிகளிலும் ஜாதி அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். முதல் வகுப்பில் தேறியவன் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தாலும், 3 தடவை 4 தடவை தோற்றவன் அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவன் விண்ணப்பம் போட்டிருந்தால், அவன் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறான். இல்லையென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று கொடுத்தால், ஆசிரியர் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இதில் அரசு தலையிட்டு தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், பட்டதாரி பயிற்சியாக இருந்தாலும், செகண்டரி கிரேடு பள்ளிகளாக இருந்தாலும், அரசே சேருகிற மாணவர்களை செலக்ட் செய்கிற மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு நீதி மன்றங்கள் இடையூறு இருக்கலாம். தனியார் நிர்வாகங்கள் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று இதற்குத் தடை உத்தரவு வாங்கலாம். நாமே சட்டங்களை இயற்றி சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாமே செய்தால் தான், தரமான ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்க வருவார்கள். இப்போது ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு இடம் பெறுவதே ஜாதி அடிப்படையில் தான். பிறகு வேலையைப் பெறுவது ஜாதி அடிப்படையில் தான். இப்படி அவர் ஜாதி அடிப்படையில் வேலைக்கு வந்து அந்த ஜாதி உணர்வோடு மாணவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தால், நாட்டின் எதிர்காலம் எவ்வளவு இருள் சூழ்ந்ததாக மாறிவிடும் என்பதை எச்சரிக்கையோடு கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பல பள்ளிகளில் இப்போதே ஜாதிச் சண்டைகள் நடக்கின்றன. ஆசிரியர்களிடையேயும், மாணவர்களிடையேயும் சண்டைகள் நடக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு ஊரிலே ஒரு கிராமத்தில் ஜாதி அடிப்படையில் ஒரு பள்ளி, அரசுப் பள்ளி என்று இரண்டு இருக்கின்றன. இந்த ஜாதிப் பள்ளியில் சேர விருப்பம் இல்லாதவர்கள் அரசுப் பள்ளியில் சேருகிறார்கள். அவர்கள் இன்னொரு ஜாதியைச் சொல்லி அதற்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஜாதிக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம், மதத்திற்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்று இருக்கக் கூடாது. உயர்நிலைப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளி ஆக எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசுடமையாக்குவது தான் சரியான முறை. இதுக்குத் தவிர, தனியார் பள்ளிகள் இனிமேல் இல்லை என்ற

1974 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

உத்தரவை மிக ஆணித்தரமாக எடுக்கவேண்டிய கால கட்டத்தை நாம் எட்டிச் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

இன்னொன்று, நான் பள்ளிச் சீரமைப்பைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அரசுப் பள்ளிகளை அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்பது, தனியார் பள்ளிகளை அரசுப் பள்ளிகளாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்பது, கல்வியின் தரம் உயரும் என்பதால் அல்ல. அந்தத் தனியார் கல்விச் சாலைகளின் மூலமாக வருகிற சமூகக் கேடுகள் குறையும் என்பதால் தான் கேட்கிறோம். அரசுப் பள்ளிகளில் ஜாதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. ஒருவேளை அவைகள் திறமையாக பயிற்றுவிக்காமல் இருக்கலாம். தனியார் பள்ளிகளில் ஏற்படுகிற கேடுகள் சமுதாயத்தை அழித்துவிடுகிற கேடுகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அரசுப் பள்ளிகளாக அவைகளை அமைக்க வேண்டும், தனியார் பள்ளிகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, அரசுப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையிலே பல பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கிருந்து ரிப்போர்ட் வரவில்லை, அதனால் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை பென்ற காலதாமதம் இருக்கக் கூடாது. ஒரு ஆய்ஸ் என்றால் அங்கே ஃபைலைக் கட்டி வைத்து விட்டு என்றாவது கிளார்க் வந்த பிறகு, அதை தீர்த்துக் கட்டலாம். ஆனால் மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டார்களென்றால், உடனே ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். கால தாமதத்திற்கு எந்த விதமான காரணங்களும், விளக்கங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலை இருக்க வேண்டும். கல்லூரியைப் பார்த்தால் தெரியும். மாணவர்களே 3 மாதங்கள் 4 மாதங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் இல்லையென்று ஸ்டிரைக் செய்ததைப் பற்றி கேள்வியாக பல நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பள்ளி அல்லது கல்லூரிக்கு என்ன தேவை என்று தெரியாத நிலை இப்போது இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு எத்தனை ஆசிரியர்கள் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் தேவைப்படுவார்கள் என்று இப்போதே நாம் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு, பள்ளிச் சரீவில் சுமிஷன் இப்போதே 'இண்டர்வ்யூ' செய்து விஸ்ட் எல்லாம் அட்வான்ஸாக வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

10 (a) (1) ஆசிரியர்களின் பிரதிபல நிலையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான்கு ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்து, 30 வயது முடிந்த பிறகு அதிகாரமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதை நான் சொல்லாமலிருப்பதற்கில்லை. அண்மையிலே 5 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காததால், அரசு கல்வியின்மீதும், மக்களுடைய பொது அறிவு வளர்ச்சியின்மீதும் எவ்வளவு பெரு நேரக்கு கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

கொடுக்கிற புதிய திட்டத்தில் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சிலர் வேலை பெற்றார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 10 (அ) (1) ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டு, புதிதாக வந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 4 வருஷம், 5 வருஷம் வேலை பார்த்தவர்கள் வெளியே போவது, ஒரு வருஷம் கூட வேலை பார்க்காதவர்கள் உள்ளே வருவது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றால் 10 (அ) (1) இருக்கக் கூடாது என்பது தான். தகுதி வாய்ந்தவர்கள் கிடைக்காத காலத்தில், தகுதியான ஆசிரியர்கள் கிடைக்காத காலத்தில், நியமித்து, பல வருஷங்கள் வேலை செய்த பிறகு வெளியேற்றுவது சரியல்ல. தற்காலிகமாக நியமிப்பது என்பதே தேவையில்லை. ஒருவேளை ஒரு விளக்கம் சொல்லலாம். ஒரு ஆண்டில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை காரணமாக ஒரு ஆசிரியர் நீடிப்பது தேவைப்பட்டு, அடுத்து வருகின்ற ஆண்டில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவில் குறைகின்ற நிலைமையில், 10 (ஏ) (1)-ன் கீழ் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தால் வெளியேற்ற முடியும் என்பது தான். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ள குறைந்த பட்ச ஸ்ட்ரெங்தை வைத்து, இவ்வளவு பேர் எதிர்காலத்தில் தேவை என்று கணக்கிட்டு, தேர்வு செய்து ஒரு பட்டியல் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டு, அதிலிருந்து நியமனம் செய்யப்படுவார்களே யானால், தகுதியற்றவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதும், 10 (ஏ) (1) என்ற காரணத்தினால் இடையிலே வெளியேற்றப்படுவதும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேரம் மிகச் சுருக்கமாக இருப்பதால் நான் மிக முக்கியமானதை மட்டும் இங்கு கூறுகிறேன். கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பில் தான் நாங்கள் அதிகம் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆகையினால் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நேரம் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுதே அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டாகிவிட்டது. பலருக்கு நேரமே இல்லை, ஒரு சிலருக்கு அதிக நேரம் என்று சொல்வதற்கு இங்கே நான் உட்கார்ந்திருப்பது?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : நான் ஒன்றை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலிருந்து லிஸ்ட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்குத் தேவைப்பட்டாலும் கூட, அதிலிருந்து நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பள்ளிகளிலிருந்து முன் கூட்டியே தெரிந்துகொண்டு அதற்கு ஏற்றபடி செய்து கொள்ளலாம்.

கோடை விடுமுறைகளில் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுவதோடு அவர்களுக்குத் தேர்வுகளும் வைத்து, அதன் மூலம் கல்வித் தரத்தை மேலும் உயர்த்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[ஏப்ரல் 2]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

கேரளத்தில் எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் கெஸ்டெட் அதிகாரிகளாகத்தான் இருந்து வருகிறார்கள். இங்கே அம்மாதிரிச் செய்ய வேண்டும். நாம் இங்கு கேரளத்தை மிஞ்சி கல்வித் துறையில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அங்கே பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ருடிந்தால்தான் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கு பத்து ஆண்டுகளிலேயே வழங்கப்பட உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. கேரளத்தை மிஞ்சிய அளவில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கின்ற நாம், இந்த உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கெஸ்டெட் அந்தஸ்து கொடுப்பதுதான் சிறந்த முறை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் முறையில் கூட்டுத் தணிக்கை முறை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியைத் தணிக்கை செய்வதற்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி செல்லும் பள்ளியைத் தணிக்கை செய்வதற்கு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி செல்லும் போது, அவருடன் அந்தத் தாலுக்கா அல்லது வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த, வேறு சில பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களும் சென்று, எல்லா வகையிலும் கருதி பெற்ற ஒரு தணிக்கைக் குழு என்ற முறையில் தணிக்கை நடத்தப் பட்டால், அது கல்வியின் தரத்தை வெகுவாக உயர்த்துவதற்கு வசதி செய்யும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள பள்ளிகளிலிருந்து, ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறந்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தணிக்கையை நடத்த வேண்டும். ஒரு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி மட்டும் தணிக்கைக்குப் போவதால், தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டிய பள்ளிகளில் இருக்கின்ற தலைமை ஆசிரியரும் மற்ற ஆசிரியர்களும் ஏற்கெனவே அந்த மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி எந்தத் துறையில் சிறப்புப் பெற்றவர் என்று தெரிந்துகொண்டிருப்பதால், அந்த ஒரு துறையை மட்டும் கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஒரு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி கணக்கில் சிறப்பாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்றிருப்பவராக இருந்தால், கணக்குத் துறைப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் சற்று உஷாராக இருப்பதும், மற்ற துறைகளில் இருக்கின்றவர்கள் அவ்வளவு கவனத்துடன் இல்லாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்தக் கல்வி அதிகாரி சரித்திரத்தில் சிறப்புத் தகுதி பெற்றவராக இருந்தால், கணக்குத் துறையில் உள்ளவர்கள் கவலைகொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, எல்லாத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆய்வு செய்யும் முறையில் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மற்ற பள்ளிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறப்புப் பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களைகூட வைத்துக்கொண்டு, ஒரு இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்குத் தணிக்கை செய்வது நல்ல பலனை அளிக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

‘தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்’
என்னும் அறிக்கை மீது விவாதம்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

அடுத்து, இந்தத் தொடக்கக் கல்வி அத்தனையும் அரசுத் துறையில் இருப்பதற்கு நாம் விரைவில் உத்தரவு போட வேண்டும். தனியார் பள்ளி யானாலும் சரி, யூனியன் பள்ளிகளானாலும் சரி, எல்லாவற்றையும் அரசுப் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். யூனியன் தலைவர்கள், இது பெரிய தலைவரையாக இருக்கின்றது, நாங்கள் விட்டு விடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று தான் கூறி வருகிறார்கள். மாவட்ட அளவில் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியும், யூனியன் அளவில் யூனியனில் உள்ள கமிஷனரும், கல்வி அதிகாரியும், தவிர டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃபிஸ் எல்லோரும் கண்ட்ரோல் வைத்திருக்கும் நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. இந்த, பலமுனை கண்ட்ரோல் நீக்குவதற்குத் தகுந்த வழி, எல்லாவற்றையும் அரசுத் தரப்பில் நடத்துவது தான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கோள மாநிலம் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான். அங்கு மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. அதைவிட மூன்று பங்கு பெரிய மாநிலமாக உள்ள நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள்தான் இருக்கின்றன. மத்திய அரசின் யுனிவர்ஸிடி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் இதைப் பரிசீலித்து மேலும் இரண்டு அல்லது மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நூல்தலைச் சட்டம் இது வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விலத்திக்கப்படவில்லை. அது அங்கு அமல் செய்யப்படவில்லை. சட்ட பூர்வமாக அங்கு கொண்டுவந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வித் துறை நடைமுறைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு கல்விக்காக அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 110 கோடி ரூபாய் கல்விக்கும், கல்வியை ஒட்டிய இதர ஸ்தாபனங்களுக்கும் மற்ற வகைகளுக்கும் ரூ. 28 கோடியும், அக் மொத்தம் 138 கோடி ரூபாய் தமிழக அரசால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இந்த முறையில் பல்வேறு திட்டங்களின் பயனாக 2,50,000 ஆசிரியப் பெரு மக்கள் பயன் பெறுகிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தொகையை நாம் செலவு செய்வது இந்த நாட்டின் எதிர்கால மக்கள் நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாக, இந்த தேசத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களாக வளர வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான். இன்றைய மாணவர்கள் நாளை நமது அமைச்சர்களாகவும், பெரிய விஞ்ஞானிகளாகவும், தேசப் போர்வீர

‘தமிழ் நாட்டில் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம்’ 257
என்னும் அறிக்கை மீது விவாதம்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

களாகவும் வரவேண்டும் என்பதுதான் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுடைய எண்ணமாகும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இந்த அரசு ஆசிரியர்களுடைய நலன்களை எப்படி நல்ல முறையில் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அதிகமாக இந்த அவையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் ஆய்வுப்போது நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டு வருகின்றன. மாணவர்களை நடத்திச் செல்லும் ஆசிரியர்களுடைய பொறுப்பையும், அந்த மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் பொறுப்பையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

கல்வியின் தரத்தைப்பற்றி நாம் பெருமளவில் பேசி வருகிறோமே தவிர, அதைச் செயல்முறைப்படுத்துவதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே போகிறோம். 25 ஆண்டுகால சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால், இன்னும் திட்டவட்டமான ஒரு கல்வி முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் கருதுகின்ற கல்வி முறை, இந்த நாட்டு மாணவர்கள் மத்தியிலும், எதிர்கால சந்ததியினர் மத்தியிலும் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது உள்ள நிலைமையில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு நாம் இத்தனை கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்வது ஓரளவுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்குமளவுக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த தேசத்தின் நாகரீகம், கலாசாரம், பண்பு இவைகள் பெருமளவில் வளரக்கூடிய முறையில் செயல்படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. தமிழ் நாட்டில் கல்வி இலாகாவைக் குறை கூற முடியாது. ஒட்டுமொத்தமாக தேசத்தின் நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது, தேசத்தின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடைவதற்குத் தகுந்த முறையில் கல்வித் திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று கல்வித் துறை அறிஞர்களும் அரசியல் அறிஞர்களும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நல்ல முறையில் செய்யப் பட வேண்டிய இந்தக் காரியம் காலம் தாழ்ந்துகொண்டே போகிறது.

கல்வியைப் பொறுத்த அளவில், ஒரு நாள் சென்று விட்டால், ஒருவருடைய 5-10 படிப்பு, கல்வி மறு நாள் வராது. அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் பி.ப. இப்படிச் காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருப்பதால் எதிர்காலம் நல்ல முறையில் அமையாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட பட்ஜெட் உரையிலே கல்வியைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாகரீகம், பூம்புகார் நாகரீகம், தமிழ் இலக்கியம் என்பதையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் அறிக்கையிலே சுட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதுவாக நம்முடைய கல்வி முறை

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

அமைந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஏதோ வெள்ளையன் ஆட்சி செலுத்திய போது, அவர்கள் ஆட்சி செலுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கல்வி முறை, சதந்திர இந்தியாவிலும் பின்பற்றப்படுகிறது. இந்த தேசம் வளர்ந்து வரும் நேரத்தில் அதற்கேற்ற முறையில் கல்வி முறை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு கல்விமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் இந்தக் கல்வி முறையை மாற்றம் வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வி முறையில் மாற்றம் வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கல்லூரிகளிலும், அரசியல் பொதுக்கூட்டங்களிலும் கூட வெகு தெளிவாக, அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேன். அன்று, நம்முடைய நாகரீகத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஏதோ ‘மேலைநாட்டில் ஏதென்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவ-மாணவியர்கள் ஆடையில்லாமல் ஓடினார்கள் தெருவிலே’ என்று சொன்னேன். ‘அந்த ஓடிப்பி நாகரீகம் தமிழ் நாட்டுக்கும், இந்திய தேசத்திற்கும் வா எவ்வளவு நாள் செல்லும்?’ என்று சொன்னேன். ஆனால் 15 நாட்களுக்குள் நம் அண்டை மாநிலமாகிய கேரளத்தில் உள்ள கொச்சியில் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் அதை நடத்திக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய தேசத்திற்கும் வருவதற்கு நான் அதிகமில்லை என்பது தான் என்னுடைய எண்ணம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் சொல்வதால், அது இங்கு வந்துவிடும் என்று பயப்படுகிறேன்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசியல் தலைவர்கள் ஏதாவது அவர்களுடைய எண்ணங்களைச் சொல்லும்போது, மாணவர் சமுதாயம் தான் அதை நடத்தி வைக்கவேண்டும் என்று அறிக்கைகளும், பிரசங்கங்களும் செய்யும்போது இளம் உள்ளங்கள் துடிதுடிப்பான உள்ளங்கள்—அதற்கு ஏதுவாக உருவாகின்றன. அதெல்லாம் குறைக்கப்படவேண்டும் என்பது பெற்றோர் என்ற முறையில் என்னுடைய எண்ணம். இதிலெல்லாம் நம்முடைய கல்வி இலாகாவும் கல்விமைச்சர் அவர்களும் தீவிரமாகச் செயல்பட்டால்தான், எதிர்காலம் நல்ல முறையில் அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 32,500 ஆரம்பக் கல்விக்கூடங்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன, அதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள்

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

அரசாங்க மானியமாகவும், மற்ற முறையிலும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதியும் செலவு செய்கிறோம். நாம் ஆரம்பக் கல்வியை ஓரளவு நல்ல முறையில் போதிக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் அளித்திருக்கிறோம் என்பதை ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளே ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கடமை சரியாக ஆற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியிலும் படிக்கும் மாணவர்களை நமது கல்வி அதிகாரிகள், பரிசோதனை செய்யும்போது கூட பார்த்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய கல்வித் தகுதி எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை பெற்றோர் என்ற முறையில் நான் சொல்வதென்றால், அது பூஜ்யமாகத் தான் இருக்கிறது. நூறுக்கு 10 சதவீதம் படித்த மக்கள், சாதாரண ஆரம்பப் பள்ளியில் படித்த மக்கள், கிராமத்தில் இன்று தங்களுடைய குழந்தைகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் ஆரம்பக் கல்வி பொறுப்பையும் நிர்வகிக்க....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் குறைவாக இருப்பதால் குறுக்கிடாதீர்கள். நீங்கள் பேசும்போது சொல்லுங்கள். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: அவருடைய விளக்கத்தை துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டாரானால், என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுத்த மாதிரி இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதனால்தான் வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: ஆசிரியர்கள் நலனில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைவிட எனக்கு அதிக அக்கறை உண்டு. ஆனால் அவர்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு பள்ளியில் 2, 3 ஆசிரியர்கள் இருந்தால், ஒருவர் லீவ் லெட்டர் திசைரி இருக்கும். பள்ளிக் கல்வி அதிகாரிகள் சென்றால், அந்த லீவ் லெட்டரைப் பூர்த்தி செய்துகொள்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் பூர்த்தி செய்வதில்லை. சட்ட திட்டங்களில் உள்ள அமைப்புகளினால், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வலியுறுத்துவதற்கு, என் போன்ற முழுநேரமாகப் பணியாற்றுவவருக்குக்கூட—நான் ஒரு

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

அதிகாரி அளவுக்குப் பணியாற்றுகிறேன்—முடியவில்லை. அதிகமாக ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிறோம். அரசாங்கம் 30ம் தேதி சம்பளம் என்றால், 29-ம் தேதியே காசோலை கொடுத்து விடுகிறோம். அரசாங்க உத்தரவு வந்த மறு நாள் முடிந்த அளவு நிர்வாக சிரமம் இல்லாமல் எல்லாம் செய்கிறோம். அதுபோல் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் ஊதியம் வாங்குவதற்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அவர்களும் இந்த நாட்டில் வாழக்கூடியவர்கள் தான். அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. குருகுல வாசம்பற்றி தமிழ் சரித்திரத்திலே இருக்கிறது. ஆற்றல் படைத்த மன்னர்கள் குருகுல வாசத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். குருகுல வாச முறையில் ஆசிரியர்களுக்கு அப்போது இருந்தவர்கள் அந்தஸ்து அளித்தார்கள். இந்த தேசத்தில் இளம் வாலிபர்களை, விஞ்ஞானிகளை, டாக்டர்களை, அரசியல்வாதிகளை, அமைச்சர்களுையெல்லாம் உற்பத்தி செய்து—‘என்னுடைய மாணவன் இன்று அமைச்சராக இருக்கிறார்; என்னுடைய மாணவன் இன்று உயர்ந்த பதவியில் இருக்கிறார்’ என்று சொல்லும் பெருமை ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பது என் கருத்தே தவிர, அவர்களைக் குறை சொல்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு சுமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதனால் ஆசிரியர்கள் தம் கடமையைச் செய்வதில் சிரமம் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்க நிதி, ‘கேர்’ ஸ்தாபன நிதி, ஊராட்சி மன்ற நிதி, மக்கள் ‘கான்ட்ரிபியூஷன்’ இதையெல்லாம் வைத்து நடத்துகிறோம். ஓரளவுக்கு பொதுமக்கள் நன்கொடை அளிக்கிறார்கள். இதில் எல்லாம் தவறான கணக்கு தயாரிக்கப்படுகிறது. ஒரு தவறான கணக்கு இரண்டாக வளர்ந்து, ஆசிரியர்களுக்குப் பொறுப்பு, சுமை அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகவே ஆசிரியர்களிடத்திலேயிருந்து அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துவிட வேண்டும். அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு ஒன்றை அரசு செய்ய வேண்டும். இது ஒரு நல்ல திட்டம். ஆகவே இதை வலியுறுத்துகிறேன். மதிய உணவு இப்போது ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் தரப்படுகிறது. பள்ளிக்கு வரும் அத்தனை குழந்தைகளும் பள்ளியிலேயே சாப்பிட வேண்டும். மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சோஷலிசத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த சோஷலிசத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மதிய உணவுத் திட்டம் குழந்தைகள் மத்தியில் அமைய வேண்டும். வசதியுள்ள குழந்தைகளும், ஏழைக் குழந்தைகளும் ஒரு நேரம் உணவை அருந்தினால்—அது குறைவாக இருந்தாலும் கூட—அவர்களுக்குள் சகோதர உணர்வு வந்து பாயும்போது,

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்]

சோஷலிசத்தின் அடித்தளமாக அமைவதற்கு. மதிய உணவுத் திட்டம் வாய்ப்பாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு பல பொறுப்புகள் கொடுக்கிறார்கள். முதியோர் கல்வி, ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். இரவுப் பள்ளிகள் நடத்த வேண்டும். அதற்காக ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குத் தனிப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இரவுப் பள்ளிகள், முதியோர் கல்விப் பயிற்சி பற்றி அந்த ஆசிரியர்கள் இதுவரை வேலை செய்ததில்லை. ஆனால் செய்ததாக ஒரு தவறான கணக்கு காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூட ஒரு தவறான கணக்கு ஒரு பயிற்சி ஒரு வாரம் நடந்தது. ஆசிரியர்கள், விவசாயம் மதுரையில் ஒரு விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு பயிற்சி, ஒரு 10 நாள் நடந்தது. விவசாயிகளுக்கு ஆசிரியர்கள் போய் என்ன சொல்லிக் கொடுப்பது? பூச்சி மருந்து அடிப்பது, உரம் போடுவது பற்றி பயிற்சி. அரசாங்கத்தின் திட்டம் செயல்பட முடியாத அளவில் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு இந்த மாதிரி மற்றப் பொறுப்புகள் கொடுப்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வகிக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களுக்காக 122 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடித்தால், இன்னும் பல ஐந்தாண்டுகள் சென்றாலும், இந்தப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்களைப் புதிதாகக் கட்ட முடியாது. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் வெள்ளை அடித்து, மராமத்து செய்யக்கூட அது போதுமானதாக இருக்காதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாக் கிராமங்களிலும் நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டுமென்றும், அதற்கான நிதியை ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரம் அதிகமாகிவிட்டதால், விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். கல்விச் சீர்திருத்தம் மிக முக்கியமானதென்று கருதி, அதை ஒரு நாள், ஒரு வருஷம் என்று காலதாமதம் செய்யாமல், உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதுதான் இந்த நாட்டுக்கும், கல்வி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதுதான் இந்த நாட்டுக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், மாணவர்களுக்கும், அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கும் நல்ல தென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே கல்விச் சீர்திருத்தத்தைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முக்கியமான கோரிக்கையைச் சொல்லி, என்னைப் பேச அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

* THIRU A. R. DAMODARAN : Hon. Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Policy Note on Education, placed by the Hon. Minister before this House and if I do not dwell on many of the facts of education which deserve congratulations, it is only because of the limited time at our disposal and the need for us to stress two or three very important points in the time that has been allotted to us for discussing this very important Demand.

Sir, the Hon. Minister is in charge of a very prestigious portfolio, not only from the point of view of the finances that have been allotted for education—primary secondary, collegiate, technical and professional education—but also because, as far as the people are concerned, the expenditure on education is of great value in that the careers, the prospects in employment of the future generations, all depend on the sound education that they receive in our educational institutions both at school and at the collegiate level. The one thing that strikes us, Sir, when we refer to the Note is the terrible importance of numbers in this field probably there is no other field where so many are involved—In the process of educational development, and some of the figures that have been given really stagger imagination. When we read, for example, that almost 75 lakhs of children of school-going age between 5 and 17 are studying in the educational institutions of our State, as against a possible entry of 100 lakhs, considering the fact that almost 2,50,000 teachers are involved in this process, one cannot under-estimate the great importance that numbers play in the field of education and the consequent strain on resources which are needed to put up new schools, new colleges, and new buildings, and institute new courses of instruction and one can very well appreciate, Sir, the difficulties of Education Ministers generally in finding adequate finances for development in this field.

Sir, I shall confine myself to certain remarks regarding collegiate education because, of late, there has been a growing feeling that collegiate education has become a waste and this point has also been stressed by hon. Members. My hon. Friend even referred to the modern phenomenon of streaking that is being resorted to by students in colleges. I believe, even in India, in some centres of University education, this phenomenon has expressed itself.

1974 ஏப்ரல் 2]

[Thiru A. R. Damodaran]

I can only express the hope that this will be a passing phase and we need not judge college students generally by this strange freakish behaviour of possibly a few hundred students who wish to gain the limelight of newspapers by indulging in this most abominable practice. Sir, one of the intriguing features of collegiate education—and I see this from the figures—for which I would like the Hon. the Minister for Education to give us a reply, is that in the year 1972-73 admission to the Pre-University class was of the order of 80,000 whereas in the year 1973-74 admission has fallen to just 72,000. I am not able to understand, Sir, why when right from 1966-67, we have had a steadily increasing number of students entering educational institutions—39,500 in 1965-66; 59,700 in 1968-69; 65,900 in 1969-70; 70,000 in 1970-71; 76,000 in 1971-72; 80,000 in 1972-73—in the year 1973-74 only the figures of 72,646 has been achieved. It is rather surprising why, when demands have been made for new courses and new colleges, the number has fallen to this figure representing a difference of more than 8,000. This can be a disturbing feature in our educational programme and there has to be some reason, why the figure has fallen to this level—whether it is due to adequate facilities not being given, or whether there has been a cut in the admission of students to the mofussil colleges is a matter which requires investigation and I would like the Hon. Minister to kindly consider this matter in depth.

Sir, the other matter to which I would like to refer, which we have already discussed in the last session but which, unfortunately, was talked out and to which the Hon. the Minister for Education could not given a reply, is about the pattern of collegiate education that would have to be adopted in our State and in the Policy Note, the Hon. Minister has not committed himself to any definite policy, whether we in Tamil Nadu are going to opt out for a 10 plus 2 plus 3 pattern in the collegiate education. All of us are agreed that 15 years is the period of education, but somehow, we have not come to an agreement on whether it should be 10 in the school, 2 in the junior colleges and 3 in the degree course. I would request the Hon. Minister to kindly elucidate in his reply and come out with a clear policy statement whether we are going to opt for this type of education because a great deal of finance would be required in the development of junior colleges both in the Government sector and in the private field. I would request

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 2]

that in view of the consensus that has been arrived at in most of the surrounding States, we could also adopt this pattern so that our boys may not be at a disadvantage when they try to enter Universities across the border.

The other important point that I would like to stress, Sir, is that there is a general feeling amongst the students who desire admission into Colleges—whether it is right or wrong I do not know and a number of boys do approach us, Members of the Legislature, seeking our help to gain admission to this or that course in this or that College amounting almost to frustration—that without a certain amount of pull or influence, it is impossible for even meritorious students to gain admission into our educational institutions, whether they are ordinary Arts or Science Colleges, whether they are professional institutions or medical institutions. It has reached such dangerous proportions that if we have a discussion with a hundred boys, almost 90 or 95 of them will say: ‘Why should we read and why should we get good marks when, with a little pull or influence, we can get into that or this institution?’ I am not asserting for a moment that this Government are responsible for this state of affairs. It is impossible to blame any particular Government over any particular period of time for this unhappy state of affairs. But, I believe that if we allow the youth of our country to remain frustrated in this field, the very huge amount that we are spending on collegiate education and professional education is likely to be a waste and it is important for us to solve this problem at least by evolving some sort of a formula which will prevent such feeling from gaining prevalence and ground amongst the student community. I would like to suggest to the Hon. Minister to see—of course, this suggestion would already have been made to him, but I think the time has come to consider it very seriously, considering the fact that we have only 2 months to go before we embark on admissions to Colleges—whether the objective test that has been adopted by some of the Central institutions could not be adopted in our own Colleges and institutions even though it will not be possible at the school level, because generally I have found that when students who seek admission in the Jawaharlal Institute of Post-graduate Medical Education and Research or in the Indian Institutes of Technology approach us, it is very easy for us to tell them that we cannot influence any decision regarding their

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 2]

admission in these institutions because they have a very objective test and the merit and the true intelligence of the boy is also checked by such tests, and influence plays little or practically no part in the admission. I wish that we would be able to evolve a system which would enable merited students to get admission, depending, of course, on the Communal G.O. that we adopt and the 49 per cent reservation for Backward Classes and Scheduled Castes and Tribes. But even in respect of this 49 per cent, is it not fair and reasonable to expect that only boys who have attained a certain degree of merit should gain admission into these institutions? I know that when the Hon. the Minister for Education made such a statement somewhere about three or four months ago, he was severely criticised by people who thought that he was bringing in the theory of meritocracy which the late Thiru C. Rajagopalachari propagated in 1952. But there is a great deal of difference between what the Hon. Minister has stated and what was stated in 1952. We must accept the fact that collegiate education, as has been pointed out in the Policy Note itself, is an extremely expensive process and some degree of selectivity would have to be imposed on admitting students into such institutions. It is a very complicated problem. But I hope he will take the advice of able administrators in the Education Department as well as teachers and perhaps even the students themselves because last year I remember, in a particular College which I would not like to name, some of the students went to the extent of demanding a place on the Committee for admission and they were also able to gain something. When they make such demands, I would like this Government to consider this general issue. I would request the Hon. Minister—although it is a very difficult, thorny and complex problem—in the interests of the students, in the interests of the community and in the interests of preventing bitterness and frustration from gaining ground because of the impression that one requires only some pull or influence to get into these institutions, to see whether, within the framework of Government policy of reservation of 49 per cent and the balance of 51 per cent to others, some sort of selectivity test could be made while admitting students to such institutions.

Sir, I would now like to refer to another matter of which I have come to know only recently and in fact, it has caused me a great deal of anxiety and perhaps even shock to learn that in

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 2]

these days when we are opening institutions, hospitals and dispensaries and new Colleges and new schools, the Government have a proposal to close the Government Arts College situated in Mount Road. This is a very old institution and it has been in existence for over 50 years. Of course, I realise that during the past few years, some unhappy episodes have occurred resulting in complaints being made against the students of this institution. But indiscipline today seems to be not only a national phenomenon but also a global phenomenon. The students of Tokyo University—8,000 of them—gheraded the entire University for a period of 20 hours, the army had to be called in, tear gas bombs were thrown. In many of the American Universities today discipline is no better than what it is in our own Universities. I am sure the Hon. Minister is not intending to close this institution because of the alleged indiscipline among those students. There must be weightier reasons but, Sir, from what I believe, the proposal is and has been made that this should be converted into a Women's College and that the boys of this College should be allowed to fend for themselves in the Government Arts College at Nandanam. Sir, I would like the Hon. the Minister for Education specially to consider the fact that it is within his own Constituency—of course he is above all these petty considerations—and I think the closure of an educational institution of this type would seriously affect the prestige of this Government and is likely to be misused by other persons in trying to make this a basis for new types of agitation which we should certainly not countenance. Even if the Hon. Minister feels that students should not be admitted in the Pre-University Course—and I would agree with him—especially in view of the fact that we are having Junior Colleges or we are likely to have them and there are any number of P.U.C. Colleges nearby, I would request him to at least consider converting this into a Post-Graduate institution and also providing certain Graduate courses of study, because this is the only College in Tamil Nadu which has always specialised in languages, oriental languages—we have Arabic, Hindi, Urdu, Persian, Telugu, Malayalam and we had even Kannada language taught here. Almost 10 to 11 of our regional languages were being taught there and in view of the fact that we also have B.Sc. Course for Physics, Chemistry, Botany, and Zoology, I would earnestly plead that this College be at least converted into an institution

[Thiru A. R. Damodaran]

ulate Education. I do not know whether any decision has been taken because I am not able to find it out from the Policy Note; but I was informed of this proposal by an old student of this College and also Professors whom I happened to know from my College days. I would request that due consideration may be given to this proposal and while I agree that it may have been a source of some irritation in the past, I do not think converting this institution into a Women's College would be justified, considering the fact that we have the Ethiraj College which is 100 yards away and the Stella Maris College, 800 yards away and the S.I.E.T. College, probably half a mile away. I would, therefore, request, Sir, that this ancient institution representing a composite culture which perhaps no other institution in our State possesses may be permitted to continue in existence, if necessary in some altered form, as a boys' college with whatever Degree courses that may be considered useful, considering the vast amount of equipment and the excellent library that this institution possesses.

Sir, I would like to make one brief comment on the need for reforms in our examination system. I know this point has also been discussed by various experts. But one is struck by the fact that we are still adhering to a system of appearing for an examination once a year, of replying to essay-type questions and writing long notes in answers. I have gone through the question papers set in Universities abroad and over the past ten years remarkable changes have occurred! I am not an expert to advise the Hon. the Minister for Education or the experts in his Ministry on the type of examination reform that is required. But, I would like to refer, as an example, to the deplorably low standards to which we have come, and I refer to a question that has been asked in the recent Pre-University class examination. This relates to the University and since many distinguished representatives of the Education Department are on the Senate, I would like to bring this to their notice. One of the questions that was asked is to give a word, for example, “EL-PH-NT: Please fill in the letters required”. Sir, the word is “Elephant” and a Pre-University class boy is expected to fill in the blanks and to write the correct spelling of the word “Elephant”. Six words have been given in this category of “Elephant”, where two or three letters were left out and the boy was expected to fill in these letters. I

[1974 ஏப்ரல் 3]

happened to notice this because my son is appearing for the Pre-University class this year. When I gave this question paper to my daughter, who is studying in the VII Class, she was able to reply to that very well. Of course, I realise that English education has not been actively promoted. But while we may not achieve the standards which were there 20 or 25 years ago, if any other University happens to see the question-paper that is set, they would not only have a deplorable idea of educational standards in our State but it will actually harm the future of these boys. Today, believe it or not, our degrees are not recognised by many Universities abroad. When our boys wish to seek admission, they have to write an entrance examination for an under-graduate course in any foreign University. Whether this is right or not, I cannot say. I only wish to state that instead of making things easy for our boys, if they want to gain admission, we should make it extremely difficult for them to pass out of these institutions. We may make it easy only from the point of view of scholarships or from the point of view of communal reservation. From this or any other point of view we may try to get them into these institutions, but once they enter these institutions, they will have to realise that a minimum academic standard is required and that if they do not achieve the standard, they will have to fail and appear ten times before they can pass this examination. I would plead that in the field of examination reform the matter is of great urgency because having spent Rs. 110 crores and Rs. 138 crores, if other activities of the Department are taken into account, I certainly feel that there is no need for us to show any lenience in so far as academic excellence is concerned and considering the fact that the Hon. Minister has frequently stressed the need for a qualitative improvement in the type of education that is given, I would earnestly plead that due regard should be paid to improving the academic standards of the students who come to such institutions.

Thank you.

திரு. எம். எம். பக்கர்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்வித் துறைக்கான மீதான விவாதத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக நான் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசும், கல்வி இலாகாவின் நிர்வாகிதான் வரும் மாண்புமிகு அமைச்சர் தாவரம் அவர்களும் தமிழகத்திலே கல்வியினைப் பரப்ப

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பெருமளவிற்குப் பாடு பட்டுவருவதையும், ஆண்டுக்காண்டு கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை கூடிக்கொண்டே வந்து, ரூ. 150-யை இந்த ஆண்டு செலவழிக்க உத்தேசித்திருப்பதையும், இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டு வருகிற கல்வி வளர்ச்சியையும் அதற்காக இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகளையும் நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்திலே நமது கல்வியின் தரம்பற்றியும் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மற்றப் பிரச்சினைகள்பற்றியும் எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தமக்கே உரித்தான அழகு மொழியிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த ஏழை நாட்டிலே கல்வியின் தரம் பெருமளவிற்கு உயர்வதில் கவனம் செலுத்துகிறதை விடப் பரவலாகக் கல்வியைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதில் அரசு கொண்டுள்ள தீவிரம் நமக்குப் புரிகின்றது. தரம், தரம் என்ற பெயரில் நமது நாட்டிலே வீழ்ந்துகிடந்த பல சமுதாயங்கள் கல்வியிலே ஒரு தரத்தையும் நெருங்க முடியாது இருந்த ஒரு காலத்திலே அந்தச் சமுதாயங்களையும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற முறையில் இந்த அரசு பிற்பட்ட துறையினருக்கு கல்வித் துறையில் அளித்துள்ள சலுகைகளை யெல்லாம் மனமுவந்து பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் நான். தரம் உயர வேண்டியதுதான். தரமில்லாது ஏதும் செய்ய முடியாது என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் அதே சமயத்திலே படித்து முன்னேற்றமடைந்துள்ள சமுதாயத்தின் குழந்தைகள் நமது நாட்டிலே நீண்ட நெடு நாட்களாக, 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலே பாரம்பரியமாகக் கல்வி பயின்று வரும் காரணத்தினால், சலபமாகக் கல்வி கற்று நல்ல முறையில் மார்க்குக்களை வாங்கி முன்னேறும் போது, தாய் தகப்பனோ, உடன் பிறந்தவர்களோ யாரும் படித்தறியாத குடும்பத்திலுள்ள ஒரு குழந்தை, பிற்பட்ட வகுப்பில் பிறந்துவிட்ட காரணத்தினால், 100 ஆண்டுகளாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள குடும்பத்தின் குழந்தையோடு போட்டியிட்டுக்கொண்டு, உடனடியாக தரத்தில் முன்னேறி விடுவது எப்படி முடியும் என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்னுள்ள அரசும் சில சலுகைகளைக் கொடுத்திருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு அதைத் தீவிரப்படுத்தியிருப்பதால், படிப்பே அறியாதிருந்த பல சமுதாயங்கள் இன்றைக்கு படிப்பில் கவனம் செலுத்தி ஓரளவிற்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கின்றன. இந்த அரசுதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லி, அதற்காக இந்த அரசினை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மற்றொன்று, கல்வி பயிலும்போது பொதுவாக, நமது நாட்டிலே மாணவர்களிடையே உள்ள எண்ணம், படித்துப் பட்டம் பெற்றவுடன், அரசு அளிக்கும் கருக்கு வேலை தர வேண்டும் என்பதுதான். அந்த எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் படிக்கின்றார்கள் என்றால், அது தவறாக இருக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன். எல்லோருக்கும் படித்தவுடன் அரசாங்கம் வேலை

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

தேடித்தர வேண்டுமென்றால், அதை இந்த அரசு மட்டுமல்ல, வேறு எந்த அரசும் செய்யமுடியாது. படித்தவர்கள் தங்கள் தொழில் திறமைக்கு ஏற்ற வாறு ஒரு பயிற்சியினைப் பெற வேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்பு என்னிடம் பட்டம் பெற்ற ஒரு இளைஞர் வந்து தனக்கு பல இடங்களில் அப்ளிகேஷன் போட்டும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்றும் தனக்கு எங்காவது வேலை தேடித்தர வேண்டும் என்றும் என்னைச் சிபாரிசு செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அவர் வசதியுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவரிடம் நான், “உங்கள் குடும்பம் செல்வாக்குள்ள குடும்பம், செல்வமிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தால், வேலை தேடுவதற்குப் பதிலாக நீங்களே பிறருக்கு வேலை கொடுக்கும் நிலைமைக்கு வரலாமே. அரசாங்கம் உமக்கு வேலை தர வேண்டுமென்று நினைக்க வேண்டாம். ஏதாவது ஒரு தொழிலைத் தொடங்குங்கள். ஏன் அதைச் செய்யக்கூடாது?” என்று கேட்டேன். படித்தவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் வேலை தேடித் தரவேண்டும், வேலை கொடுத்துத் தான் தீர வேண்டும் என்று இருந்தால், அதை எந்த அரசும் செய்ய முடியாது என்பதால்தான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பி.ப அடுத்து, என்னுடைய நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இங்கே பேசுகிற போது திறமைக்குத்தான் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும், பிற்போக்கு என்பதற்காக பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுமதி வழங்குவது, திறமையைப் போக்கடித்து விட்டது, ஜாதியின் பெயரால் செய்யப்படுவதும் தவறு என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவருடைய நல்லெண்ணத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் தனியார் பள்ளிகள் என்று பல இடங்களில் ஆரம்பித்து நடத்தப்படுபவை தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்ற வகுப்பினரால் நடத்தப்படுவதல்ல. பிற்போக்கான நிலைமையில் உள்ள சமூகத்தினரால், தங்கள் சமூகம் பின் தங்கிவிட்டது என்ற காரணத்தினால், சில காலங்களுக்கு முன்னால் ஆரம்பித்து பல கஷ்டங்களுக்கிடையில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகள்தான் அவைகள். அவைகளை அனுதாபத்தோடு நோக்க வேண்டும். சில குறை, நிறைகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால், அவைகளை சர்க்காரே மேற்கொள்ள வேண்டும், தனியார் துறையை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக எனக்குப் படவில்லை.

நாம் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பெரிய அளவில் செலவிடுகிறோம். லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் நம் நாட்டில் படிக்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. நம்முடைய மாணவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒழுக்கத்திற்கும், கட்டுப்பாட்டிற்கும் முதலிடம் கொடுக்கிற வரையிலே, நம்முடைய கல்வி வளர்ச்சியால் நாம் அதிகப் பணம் அடைய முடியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அரசு கீர்த்திரம் இதில் முயற்சி எடுக்க முடியாது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாற்றுத் திட்டமாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எம். எம். பக்கர்: இதை அரசு மாத்திரம் செய்ய முடியாது. அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், அரசியல் கட்சிக்காரர்கள். பெற்றோரைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லையென்று பெற்றோர்கள் குறைபடுகிறார்கள். அரசு மாத்திரமல்லாமல், நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிக்காரர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து சித்தித்து ஏதாவது ஒரு முறையில் ஒழுக்க உணர்ச்சியை, கட்டுப்பாட்டு உணர்ச்சியை மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு முறையில் ஏற்பாடு செய்தால்தான், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். எந்த வழி என்று எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஒருவரே செய்துவிடக் கூடிய காரியமல்ல என்பதை நான் அறிவேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்—கலைக் கல்லூரியைப்பற்றி திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அந்த கலைக் கல்லூரியை விமென்ஸ் காலேஜ்—மகளிர் கல்லூரியாக அரசு மாற்ற உத்தேசித்திருப்பதாகப் பரவலாகக் கேள்விப்பட்டு நகரத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், முன்னேறாத மக்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு பெரிய பரபரப்பு உண்டாகியிருக்கிறது என்பதை நானும் அறிவேன். அந்த கலைக் கல்லூரியினுடைய சரித்திரம் மிக நீண்டது. அந்த கலைக் கல்லூரி மொஹமடன் காலேஜ் என்று ஆக்கப்பட்டு 56 வருஷங்கள் ஆகின்றன. 1918-இல் மொஹமடன் காலேஜ் என்று ஆக்கப்பட்டு, பிறகு கலைக் கல்லூரியாக மாற்றப்பட்டது. அதற்கும் முன்னே, 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, மதராஸா ஆஸம் என்று கர்நாடக நவாபால் முஸ்லீம் குழந்தைகளுக்கு முன்னே, மதராஸா ஆஸம் என்று கர்நாடக நவாபால் முஸ்லீம் குழந்தைகளுக்கு காக அரசி, உருது, பார்ஸி மொழி ஆகிய மூன்றையும் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சின்ன மதராஸாவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது, நாளடைவில் ஹைஸ்கூல் ஆகி, முஸ்லிம் பெருமக்கள் நீண்ட நாட்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் பலனாக மொஹமடன் காலேஜ் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வந்தது. மொஹமடன் காலேஜ் ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் என்று மாற்றப்பட்டாலும், நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, மற்ற கல்லூரிகளில் இல்லாத சில வசதிகள் இந்தக் கல்லூரியில் இருக்கின்றன. அரசி மொழி, பாரசீக மொழி, உருது, சமஸ்கிருதம், மலையாளம், தெலுங்கு இவையெல்லாம் இங்கே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், இந்தக் கல்லூரி எந்தப் பெயரால் இருந்தாலும், மைனாரிட்டிகளுக்கு ஒரு சென்டிமெண்டல் அடாச்மெண்ட் இந்தக் கல்லூரியில் உண்டு. தங்கள் கல்லூரி என்று அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டி வகுப்பைச்

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1974 ஏப்ரல் 2]

சேர்ந்து அங்கே படிப்பவர்கள் மிகக் குறைவுதான் என்று இருந்தாலும் கூட, இப்படி ஒரு நிலைமை அங்கு உண்டு. அங்கே இண்டிசிபிளின், அதாவது கட்டுப்பாடினமை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இதை மகளிர் கல்லூரி யாக மாற்ற வேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவெடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படு கிறது. மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கட்டுப்பாடு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்தக் கல்லூரியை மகளிர் கல்லூரியாக மாற்றுவது சர்க்கார் கொள்கையானால், இன்னும் 3, 4 வருஷங்களில் 10 கல்லூரிகளுக்கு மேல் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும். கட்டுப்பாடினமை என்பது உலகம் பூராவும் உள்ள பிரச்சினை. மாணவர்களிடத்தில் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதற்கு, நான் முதலில் சொன்னமாதிரி, அவர்களை ஒழுக்க சிலர்களாக வளர்ப்பதற்கு எந்த முறையில் செய்ய வேண்டுமோ அதை நாம் அனைவரும் சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டும். கட்டுப்பாடு இல்லாமல் நடக்கிற கல்லூரிகளை பெண்கள் கல்லூரிகளாக மாற்றுவதால், இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. ஆகவே அரசு இதை தயவு கூர்ந்து அனுதாபத் தோடு சிந்தித்து, தங்களுடைய உத்தேசத்தை மாற்றிக்கொண்டு, மீண்டும் இந்த கலைக் கல்லூரியை ஆண் பிள்ளைகள் படிக்க பயன்படச் செய்ய வேண்டும். இதில் சர்க்கார் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கல்வித் திட்டத்திலே ஏராளமான குழந்தைகள் படித்து முன்னேறுகிறபோது, நாம் ஓரளவிற்காவது அவர்களுக்கு கிராமத் துறைகளிலே வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்கு, சில உருப்படியான யோசனைகளை சில நண்பர்கள் வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். எந்த நிலையிலே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பது என்று சொல்கிறபோது, 1952-இல் ஒரு கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். 1½ நாள் கல்வி, 1½ நாள் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பது என்ற திட்டத்தை வைத்தார்கள். தகப்பனர் செய்கிற வேலையை குழந்தை செய்யட்டுமே என்று காலஞ்சென்ற முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்ல, தமிழ் நாட்டில் அதையொட்டி எதிர்ப்பு, கிளர்ச்சியெல்லாம் ஏற்பட்டது. அப்படி அல்லாமல், தகப்பனர் செய்கிற வேலையைப் படித்து ஒழுங்காகச் செய்வதற்காகவாவது குழந்தைகளுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது என்றால், அது அரசால் மட்டும் முடியாது. ஆசிரியப் பெருமக்களை இதிலே கேட்டுக்கொள்வோம்; அவர்கள் கொஞ்சம் இதிலே சிரத்தை காட்ட வேண்டும்.

மதிய உணவைப்பற்றி திரு. அய்யனன் அம்புலம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் மதிய உணவு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மாத்திரமல்ல, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால் சோஷலிசம் அங்கேயிருந்து வளர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

1974 ஏப்ரல் 2]

நான் சொல்வதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். எனக்கு இந்தத் திட்டமே சரி யென்று படவில்லை. மதிய உணவு அளிக்கக் கூடாது. குழந்தைகளுக்கு உழைக்காமலே சாப்பாடு கிடைக்குமென்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று நான் எண்ணுகிறேன். ஒரு இடத்திற்குப் போகிறோம், அங்கே கூலி மாகச் சாப்பிடலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது. நம் நாட்டில் பழமொழி சொல்வார்கள். காய்க் கூழானாலும் முடிக்குடி என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் பழைய சாதத்தைக் கொண்டுவந்து சாப்பிட்டாலும் கூட, அவர்கள் சாப்பாடாக இருக்க வேண்டும். எங்கோ, யாரோ போடுகிற உணவை அவர்கள் சாப்பிட, ஏதோ யாரோ உணவு போடுகிறார்கள், அங்கே சாப்பிட்டு விடுகிறோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டால், அது தாழ்வு மனப்பான்மையை அவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்தும். இந்தத் தாழ்வு மனப் பான்மை மாணவர்களுக்கு ஏற்பட நாம் இடம் அளிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இது வரையில் பேச அனுமதித்த தலைவரவர்களே, உங்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்வி குறித்த கொள்கைக் குறிப்பின் மீது இங்கே பேசுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்கு மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். கல்வி மானியக் கோரிக்கைகளிலே ஆசிரியர்கள் எதிர் பார்த்த 10 ஆண்டு செலக்ஷன் கிரேடு என்பதும், நீண்ட காலமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி பணி வான்முறைப் படுத்தப்படாமல் இருந்த ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் அறிவிப்பும், அதோடு கணக்கான ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் 3 ஆண்டுக் காலம், ரிடையராசி கண்ணீர் வடித்து பென்ஷன் கிடைக்காமல் உத்தரவின் 4 ஆண்டுக் காலம் ஆசிரியர்கள் இருந்த நிலைமைகளையெல்லாம் உத்தரவின் மூலம் நீக்கி அவர்கள் ரிடையராகக் கூடிய நாளிலேயே அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைக்கும், கிராச்சுவிடி 80 சதவீதம் கிடைக்குமென்ற அறிவிப்பும், ஹையர் கிரேடு இடத்தில் பணியாற்றுகிற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பும் ஆசிரியச் சமுதாயத்தினால் இதய பூர்வமாக பாராட்டத் தகுந்த அறிவிப்புகளாக உள்ளன என்பதை இந்த நேரத்தில் மிக வந்திருக்கின்றன என்பதை மன நிறைவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற பொது பட்ஜெட்டிலே பெசப்பட்ட நேரத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் பதில் அளித்த நேரத்தில் தாங்கள் ஒன்றைக் கேட்டேன். ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைபற்றி ஒன்றும் கூறப்பட வில்லையே என்று நான் கேட்டதற்கு, பொறுத்தார் பூயியன்வார் என்று அவர்கள் இந்த அவையில் சொன்னார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயம் அவர் சொன்ன வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை தெரிவித்து எதிர்பார்த்திருந்தது. முக்கியமான கோரிக்கை 10 ஆண்டு செலக்ஷன் கிரேடு என்பது. அதையும் மற்றவைகளும் வந்திருக்கின்றன என்பதை மன நிறைவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறிவிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளில் என்னென்ன நிலைமைகளை நாங்கள்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

6-00
பி பா

பெரும்பாலும் இருந்தோம் என்று சொல்லி, பெற்றதிலே என்னென்ன குறைகள் உள்ளன, அதை அரசு நீக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1970 ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட பே கமிஷன் அறிவிப்பில் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கப்படவில்லை, எந்த விதமான சிபாரிசும் செய்யப்படவில்லை, அதன் பிறகு ஆசிரியர் கூட்டணி அரசாங்கத் தினிடத்தில் சொன்ன பிறகு, செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்பட்டது, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்பட்டது, பத்து சத வீதம் என்று தந்தார்கள். அந்தப் பத்து சதவீதத்திலே, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 180 சம்பளம் என்று நிர்ணயித் தார்கள். ஆனால் அந்த செலக்ஷன் கிரேடு பதவிகளைப் பெறுவதற்குத் தகுதி உள்ளவர்கள் எல்லாம் ரூ. 190, ரூ. 200 என்று சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந் தார்கள். ஆதலால் செலக்ஷன் கிரேடு என்று பதவி உயர்வு பெற்றிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, ஒரு ஜந்து ரூபாய் கூட, ஒரு இன்கிரிமெண்ட் கூட அதிகமாகப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை ஒரு வேண்டுகோளாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது அது மாற்றப்பட்டு, யார் யார் பத்து ஆண்டு ஊழிய காலம் முடித்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்குவது என்ற ஒரு நல்ல அறிவிப்பை, உயர்ந்த அறிவிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கூறியதுபோல், கோள மாநிலத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்தால்தான், செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு அடுத்த ஊதிய விகிதத்தில் வைக்கப்படு கிறார்கள். ஆனால் இங்கு ஹையர் கிரேடுக்கு அடுத்ததர்போல் செகண்டரி கிரேடு பதவியில் ரூ. 210 ஊதியத்தில் இருந்து வருகிறார்கள். இங்கு அந்த மாதிரி உயர்த்தி வைக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும் 12 ஆண்டுகள் என்று இல்லாமல் பத்து ஆண்டுகள் என்று வைத்தது போற்றுதற்குரியது, மிகவும் பாராட்டத்தக்கதொன்றாகும்.

ஆனால் இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் செலக்ஷன் கிரேடு ஹையர் கிரேடு ஆசிரி யர்களுக்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் 57,000-ஐயும் 63,000-ஐயும் சேர்த்து 1,20,000 பேரோடு, இப்பொழுது ஸ்பெஷல் டீச்சர்களுக்கும் உண்டு என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த பிறகு இந்த எண்ணிக்கைக்கும் கூடுதலாக வாவிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். செலக்ஷன் கிரேடு ஆசிரியர் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். செலக்ஷன் கிரேடு என்று சொல்லப்படுவது சம்பந்தமாகப் பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தால், குறிப்பாக தினமணி பத்திரிகையைப் பார்த்தால், சம்பள உயர்வு அளித்தாவிட்டதாகத் தோன்றும். பத்து ஆண்டுகள் பணிக் காலம் முடிந்த

[திரு. செ. முத்துசாமி]

1974 ஏப்ரல் 2]

பிறகு, செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கப்படுவதன் மூலமாக சம்பள உயர்வு இருக் கிறதா இல்லையா என்பதை அறிவித்த துறை ஆராய்ந்து உத்தரவு போட வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்பள உயர்வு ஏதாவது இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உயர்வு அறிவிப்பை நாங்கள் மட்டும் கேட்க வில்லை. அரசாங்கத்தில் நீண்ட நெடுநாட்களாக ஒரு முறை இருந்து வருகிறது. ஏதாவது ஒரு பதவி உயர்வு அடைந்தால், அந்த உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இரண்டு ஊதிய உயர்வு, ஏற்கெனவே பணியாற்றிய கேட்டிகரியில் ஒன்றைப் பிறகு உயர்வு பெற்றுள்ள கேட்டிகரியில் ஒன்றும், ஆக இரண்டு தோஷனால் இன்டிரிசென்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பண்டமெண்டல் ரூல் 22 (1) (b) சொல்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் இது பதவி உயர்வு இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பதவி உயர்வு இல்லாத காரணத்தால்தான், 1966-ல் கோத்தாரி கமிஷன் அந்தப் பதவி இல்லாதது பொருள் செய்யப்பட்டது. இந்த அரசும் அந்தப் பதவி உயர்வுக்கு சப்ஸிடிபூட்டாக அதைப் பரிசீலித்து, எங்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கு சப்ஸிடிபூட்டாக அமைக்கப்படும் என்று சொல்லித் துறையில், ஊக்குவிப்பதற்காக, நீண்ட காலமாக பதவி உயர்வு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இது செய்யப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறது. இது பதவி உயர்வு வாய்ப்பு போல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கான உத்தரவைப் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கான உத்தரவைப் போட வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு போட்ட உத்தரவிலே இந்த இரண்டு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் களுக்கு இப்படிப்பட்ட உத்தரவு இன்னும் போடப்படவில்லை. 1½ லட்சம் பேருக்கு இந்த பாதிப்பைப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் தருணத்தில் இந்தச் சலுகையை வழங்கும் முறையில் நீடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மற்ற துறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்தத் துறைக்கு மிகக் குறைந்த சம்பள விகிதத்தையே நிர்ணயித்து விட்டார்கள். நான் சென்ற ஆண்டு பேசுகின்றபோது கணக்குப் போட்டு இரண்டால் வகுத்துக்காட்டி, அண்டு பேசுகின்றபோது கணக்குப் போட்டு இரண்டால் வகுத்துக்காட்டி, அந்நிதித்துக் காட்டினேன். இப்பொழுது அதை கல்வி அமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன், 300 ரூபாய் சம்ப ளத்திற்கு 100 ரூபாய் செலக்ஷன் கிரேடு என்றால் 150-க்கு ரூ. 50 ஆவது உயர்ந் திருக்க வேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்தி இரண்டால் பெருக்கிப் பார்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பளக் குழு அப்படித்தான் செய்திருக்கிறது. அதை யினால்தான் இந்த செலக்ஷன் கிரேடு ஊதியம் நிர்ணயித்திருப்பது சரியல்ல என்று கூறுகிறேன். 350 ரூபாய் சம்பள விகிதம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல் பதவிகளுக்கு உச்ச அளவு ரூ. 450 என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

கல்வித் துறையில் மட்டும் தான் ரூ. 250 விகிதத்திற்கு ரூ. 400-ல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒன் மேன் கமிஷன் கூட இதைச் செய்யவில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உச்ச விவாதத்தை மாற்றியமைத்து அறிவிப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கமிஷனில் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு வரன்முறைப்படுத்தியதில் கூட ஓராண்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஓராண்டு என்பதையே இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய சீப் எசுக்கேஷனல் ஆபிசர்தான் இப்பொழுது செலக்ஷன் செய்து உத்தரவு போடுகிறார். மீண்டும் அதே சீ.சு.ஓ. வரன்முறைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மீண்டும் மனுப் போட்டுச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லாமல், எடுக்கும்போதே பத்து ரூபாய் சலான் கட்டி விடலாம் என்று முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த 10-ஏ (1) என்பது எடுக்கப்பட வேண்டியது, ரத்து செய்யப்பட வேண்டியது. முழுப் பயிற்சி பெற்று, தகுதி பெற்றவர்களைத்தான் சீப் எசுக்கேஷனல் ஆபிசர்கள் எடுப்பதால் இது தேவையில்லை என்பது எங்களுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பார்லிமெண்டுக்கு முன்னால் சென்று, தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திப் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே கோத்தாரி கமிஷன் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், டீயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இது மத்திய அரசினுடைய அடிப்படை விஷயம். இன்னும் சொல்லப் போனால், கல்லூரிக் கல்வியை விட தொடக்கக் கல்வியைப் பேணி வளர்ப்பதில் மத்திய அரசுக்கு பொறுப்பு உண்டு.

They have a Constitutional responsibility to protect and foster primary education—rather than Collegiate and University Education.

அரசியல் சட்டம் 45-வது விதியின்படி எல்லா குடி மக்களுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி வழங்க அரசியல் சாசனத்தில் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு மகத்தான பொறுப்பை அரசியல் சாசனம் மூலம் பெற்ற இந்திய அரசு தொடக்கக் கல்வியை அறவே புறக்கணித்துவிட்டு, அந்தப் பொறுப்பை மாநிலங்கள் மீது சுமத்தி வேடிக்கை பார்ப்பது அழகல்ல—என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். அது மிகவும் வேதனைக்குரியது, பரிதாபத்திற்குரியது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசியல் சட்டப் பொறுப்பை—கான்ஸ்டிடியூஷனல் ரெஸ்பான்ஸிவிட்டியைக் கட்டிக்காட்டி தட்டிக் கேட்க மாநில அரசுகளும் தவறிவிட்டன.

[1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

என்றே என்னுகிறேன். கோத்தாரி கமிஷன் பரிந்துரைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தற்கால குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அகில இந்திய ரீதியில் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தனி ஊதிய விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் பொருளாதாரச் சுமைக்கு மத்திய அரசு முழு அளவில் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

They should take full responsibility for not only fixing the National scale of pay for the teachers but also undertake the burden of implementing it.

அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அரசியல் சாசனக் கட்டளை, கோட்பாடுகளை நிறைவேற்றியவர்கள் என்று கருதப்படுவார்கள். இது மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்று வானா இருந்து விடாமல், மத்திய அரசைத் தட்டிக் கேட்கும் ஒரே மாநில அரசு என்ற ரீதியில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், அரசியல்-சாசனக் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசின் கடமையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் எல்லா ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் அடிப்படைக் கல்வியை மாற்றியமைப்பதற்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கவில்லை. கோபுரத்தினுடைய கலசத்தைத் தங்கக் கலசமாக மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது, ஆனால் அஸ்திவாரத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்றால், அந்தத் தங்கக் கலசமே சரிந்து விடும் நிலைமையான ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இன்றையதினம் உள்ள சம்பளம் ரூபாய் 150. எழுத்தறிவித்த இறைவனுக்கு இந்தச் சம்பளம்தான் கிடைக்கிறது. கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கு, 1966 ஆம் ஆண்டு ஒரு ஊதிய உயர்வு கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை. 1970-ல் மீண்டும் ஒரு உயர்வு கொடுத்தார்கள். அதிலே எங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு உயர்வு கொடுத்தார்கள். அதன் பிறகு 1974 ஆம் ஆண்டில் இன்றையதினம் ஒரு உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 475 அடிப்படைச் சம்பளம் பெறக்கூடிய கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இன்றையதினம் ரூ. 700 என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 225 ரூ. 700 என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 80 சதவீதம் நாகர்கள் வழங்குகிறோம், மாநில அரசு 20 சதவீதம் வழங்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. நான் அதற்காகப்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

உயர்த்தியிருக்கக்கூடிய நிலைகளை ஆராய வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 10,200 ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலே ஐந்து லட்சம் ‘போஸ்டிலே’ நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே கல்வி அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 7,428 பேர் தான் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீதி இருப்பவர்கள் வேலையில்லாமல் சான்றிதழை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஏராளமாக வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் விடுபட்டார்கள் என்ற காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் நீண்ட காலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பளத்திலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 60 சம்பளம். இரண்டே ரூபாய் ஒரு நாளைக்கு. ஒரு வேளைச் சாப்பாடு 2 ரூபாய்க்குக் கிடைப்பதில்லை சில இடங்களிலே. இந்த மாதிரி இருக்கும்போது, 60 ரூபாய் சம்பளத்தை மாற்றியமைக்கக் கூடாதா? ஏதோ இந்த நிர்வாகத்தை 6, 7 வருடம் தம்பியே வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அறுபதே ரூபாய் தான் கொடுக்கிறோம். நமக்கு 2,000 போஸ்ட் சாஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, 10,200-லே. ஏதோ இன்னும் ஒரு 200க்கும் குறைவான கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் ‘பார்ட்டைம்’ வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இப்போது கொடுத்ததில் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கும். இன்றைக்கு தமிழாசிரியர்களுடைய ‘ஜெனரல் க்வாலிபிகேஷன்’ relax பண்ணி 10 வருடம் ஆனவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு உயர்வான சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறோம். கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்—நம் கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்—போகும் இடங்களில் எல்லாம் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு வந்து நிற்கிறார்கள். என்னை கிட்டாய்டேன் என்கிறார்கள். ‘இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யமாட்டேன் என்கிறீர்களே. அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்து இதைச் செய்யக் கூடாதா?’ என்று ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லும்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவைச்சரையும் வந்து பார்த்திருப்பார்கள். சில நேரங்களிலே பார்க்க முடியாத நிலைகளிலே அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிகப் பணி இருந்திருக்கும். அல்லது அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அவர்களைப் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைத்திருக்க முடியாது. அதனால் தான் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக் கூடிய நாங்கள் சொல்கிறோம். தயவு செய்து இந்த ‘பார்ட்டைம்’ என்பதை, 60 ரூபாய் சம்பளம் இருக்கும் நிலையை நீக்கியே ஆக வேண்டும். கல்வித் துறையில் எல்லாவற்றையும் மாற்றியாகி விட்டது. இதைமட்டும் மாற்றாமலிருப்பதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அடுத்து, மதிய உணவுத் திட்டம் என்று ஒன்று வந்தது. பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு இதெல்லாம் ‘அடிஷனல் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டிஸ்’. இங்கே உளர்ச்சித் திட்டங்கள். உளர்ச்சி மாநாடுகள் 500 நடத்தியிருக்கிறோம். ரூ. 13 கோடி அதிலேயிருந்து வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதை ஈட்டித் தந்தவர்கள் ஆசிரியர்கள். இரவு பகலாக வீதி வீதியாகச் சுற்றி, பெற்றோர்களைச் சந்தித்து வாங்கித் தந்திருக்கிறோம். இதை ‘அடிஷனலாக’ நாங்கள் செய்திருக்கிறோம்.

செக்ரடேரியட்டினுடைய ‘பேஸ்கேல்களை’ எடுத்துப் பார்த்தோமானால், மொத்தத்தில் 471 பதவிகளில் இருப்பவர்களிலே 199 பதவிகளிலே இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 300 லிருந்து ரூ. 25 வரைக்கும் ‘ஸ்பெஷல் பே’ கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ‘டியூட்டி’யை விட கூடுதலாகச் சில காரியங்கள் எல்லாம் செய்வதால் ‘ஸ்பெஷல் பே’ கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அந்த ‘காட்கரிக்கு’ நியாயம் என்று சொன்னால், அந்த வாடம் ஏற்றுக்கொள் ‘பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே’ 116 பதவியில் 53 பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 300 லிருந்து ரூ. 25 வரை ‘ஸ்பெஷல் பே’ கொடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இன்னும் பல டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் இருக்கிறது. கவர்னருடைய செக்ரடேரியட்டிலே இருக்கிறது. எத்தனை பேர் என்று கேட்டால், அதுவும் ‘பிஸ்டிடி’ எடுத்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிச் சீரமைப்பு என்றால் பிஸ்டிடி எடுத்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிச் சீரமைப்பு என்றால் எப்பெவதானால் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே குறிப்பாகச் செய்கிறோம். என்னென்ன திட்டங்கள் கொண்டு வருகிறீர்களோ அந்தத் திட்டங்கள் பூராவையும் நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம். எந்த ‘சென்சஸ்’ கணக்கானாலும், எங்களைத்தான் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அந்த மாதிரி இருக்கக் கூடிய நேரத்திலே எங்களுக்கு ‘அடிஷனலாக’ ‘ஸ்பெஷல் பே’ கிடையாது. 5 ரூபாய் கூடக் கிடையாது. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டாமா? ஸ்பெஷல் பே என்று எங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். மிடிஸ் ஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர்களுக்கு ரூ. 15 ஸ்பெஷல் பே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நியாயமான ஒன்று. 3 ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய மிடிஸ் ஸ்கூலிலே 15 ரூபாய் ‘ஸ்பெஷல் பே’; 30 ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய எலிமெண்டரி ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டருக்கு ரூ. 30 ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய எலிமெண்டரி ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டருக்கு ரூ. 15 ரூபாய் கிடையாது. அவருக்கு 10 ரூபாய்தான். இந்த ஸ்பெஷல் பே, 15 ரூபாய் கிடையாது. அவருக்கு 10 ரூபாய்தான். ‘ஒன்’ நியாயங்களை எல்லாம் கொஞ்சம் ஓர்ந்து பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். ‘ஒன்’ மேன் கமிஷன்’ ‘அனாமலி’யை நீக்குவதற்காக வந்தது. இந்த மாதிரி ‘அனாமலி’ யைக் கூட அது நீக்கவில்லை. போகட்டும். நாங்கள் பூரா விஷயங்களையும் யைக் கூட அது நீக்கவில்லை. போகட்டும். நாங்கள் பூரா விஷயங்களையும் சொன்னோம். பொருளாதாரம், பொருளாதாரம் என்று சொல்லும்போது மற்ற இலாகாவில் பொருளாதாரம் உயர்த்தியிருக்கிறது. மக்கள் நல்வாழ்வு இலாகாவில்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

ஒரு கிரேடுக்கு ரூ. 15 என்று அறிவித்தார்கள். இன்னொரு கிரேடுக்கு ரூ. 20 என்று அறிவித்தார்கள். பல்வேறு முறைகளிலும் இருக்கிறது. கல்வி யமைச்சர் அதிலே கொஞ்சம் கருணையோடு பரிசீலித்து—முதலமைச்சர் அவர் களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—இந்த விதிபொருளை முதலில் போக்க வேண்டும். எங்களுக்குள்ள வித்தியாசங்களிலே ரூ. 3 ‘காடிசன்’. ஒரே டிபார்ட் மெண்டிலே, ஒரே எலிமென்டரி ஸ்கூலிலேயே எங்களுக்குள்ள நிலைமை ஆகியிருக்கிறதே 3, 4 பிரிவு அதற்கு? அதை நீங்கள் நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். துறைத்தரவு ரூ. 210 சம்பளம் என்று இருப்பதோடு கம்பெஷல் பே ரூ. 15 ஐக் கட்டினால் ரூ. 225. அதைச் செய்யக் கூடாதா? ஹைஸ்கூல் ஒரு சிறிய பள்ளிக்கூடம் எங்குதான், ஹைஸ்கூல் முதல்தர தனி ஸ்கூல் எலிமென்டரி ஸ்கூலிலே இருப்பவர்கள் சம்பளம் என்ன பாலம் போத்தோம்? அதை நீங்கள் நீக்க வேண்டும். இந்தக் காலத்திலே எங்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள், குழந்தைநிலைப் பள்ளிகள். அவர்கள் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் கல்வி சொல்லி கொடுப்பவர்கள். எங்கள் இயக்கம் என்று வைத்துக் கொண்டு எங்குதான் போக, இருக்க வேண்டுமோ அங்கே போக வேண்டுமோ 16 ஆசிரியர்களுக்கு ஒருக்கக் கூடிய ஹெட்மாஸ்டராக இருந்தாலும், ஒரே மாதிரி சம்பளம் தான். நான் சம்பளம் இருக்கிறது. எலிமென்டரி ஸ்கூலிலே மட்டும் அப்படி வாங்குபவரா? கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—உங்களுடைய இலாகாவிலே தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. நாங்கள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் இருப்பதால் தாழ்த்தவர்களா? அப்படி நினைக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, கீழ் நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு உயர்வுகள் பலவற்றைச் செய்வதற்கு பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கான இதைச் செய்து ஒரு சமத்துவத்தை, சோஷலிச நாட்டிலே ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியிலே கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். அவர்கள் மனம் வைத்தால், இங்கே பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலேகூட, மேலவையிலே நாங்கள் எழுந்து கேட்டதற்காக, இரண்டொரு சலுகைகளை அறிவிக்கலாம். அதைப் பற்றி ஆலோசிக்கக் கூடாதா என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவையெல்லாம் சிறிய பொருளாதாரத்திலே நடைபெறக்கூடியவைகள். பொருளாதாரப் பிரச்சினையே இல்லாத ஒரு காரியம். ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்ஸுக்கு கெஜட்டெட் அந்தஸ்தை கொடுப்பதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? ரூபாய் 375 சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டருக்குச் சம்பளம்; அவருக்கு ‘கேஸட்டட்’ அந்தஸ்தை வந்தாகிவிட்டது. ரூபாய் 450 டிபார்ட்மெண்டிலே வாங்குகிறவருக்கு ‘கேஸட்டட்’ அந்தஸ்தை வந்தாகிவிட்டது. ரூபாய் 375 அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே வாங்கினால் ‘கேஸட்டட்’

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அந்தஸ்தை. ரூபாய் 400, ரூபாய் 425 வாங்கினால் ‘கேஸட்டட்’ அந்தஸ்தை. ‘கேஸட்டட்’ என்று சொல்வதிலே எங்களுக்கு ஒரு அந்தஸ்தை இருப்பதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்த அந்தஸ்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: ரூபாய் 15 ஐ ரூபாய் 20 ஆக்குவது பொருளாதாரம் இல்லையா? பணம் தானே அது?

திரு. செ. முத்துசாமி: அவர்களுக்கு கேஸட்டட் ராங்க் கேட்கவில்லை. ஏதோ பொருளாதாரம் கொஞ்சம் கொடுத்தால் போதும். இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் வாழ்வதற்கு, மற்றவர்களைப் போல் கொடுத்தால் போதும். உயர் நிலைப் பள்ளியிலே ரூபாய் 450 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஹெட்மாஸ்டர்களுக்குத் தான் கெஜட்டட் பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு ஒன்றைக் கொள்கையாகவே அறிவித்திருக்கிறது. 1972 மே 22ம் தேதி ஹையர் செகண்டரி ஆசிரியர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஆகக் கூடிய ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வியமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் அதை மனமுயந்து ஒப்புக்கொண்டார்கள். முதலிலே ஹையர் கிரேட் இடத்திலே பணியாற்றுகிற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை முதலிலே முடியட்டும், அதற்கு பிறகு ‘ஸ்கீமை’ எடுத்துக் கொள்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது ஹையர் கிரேடு இடத்திலே பணியாற்றுகிற செகண்டரி கிரேடு வில்லு பூராவும் ‘எக்சாஸ்ட்’ ஆகிவிட்டது. அதனால் ஒரு நல்லெண்ணம் காட்டக்கூடிய வகையிலே ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட வில ஆயிரம் பதவிகளை இந்த ஆண்டே அறிவிக்க வேண்டும். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் இத்தனை வருஷம் 33,500 இருந்து, மேலும் இந்த வருடம் 4,200 வந்திருக்கிறது. 40,000 ‘போஸ்ட்’க்குப் பக்கமாகக் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுடைய நிலையை ‘அப்கிரேடு’ செய்து செகண்டரி கிரேடு சம்பளத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியிலே ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டத்தை நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. 150 ரூபாய்தான். செக்டேரியட்டில் 140 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு, செலக்ஷன் கிரேட்டில் 200 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் 150 ரூபாய் வாங்கும் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களின் செலக்ஷன் கிரேட் 180 ரூபாயில் ஆரம்பிக்கிறது. இதை நீங்கள் ‘ரி-பிக்ஸ்’ பண்ணியே ஆக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

நாங்கள் சொல்வது நியாயமாக இருந்தால், ‘பி பி கி’ பண்ணுங்கள். நாங்கள் சொல்லுவது நியாயமில்லையென்று கருதினால், ‘பி பி கி’ பண்ண வேண்டாம். போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலே எங்கனோடு ஒத்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 200 ரூபாய் செலக்ஷன் கிரேடில் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் ஹைப் கிரேட் ஆசிரியர்களின் செலக்ஷன் கிரேட் சம்பளம் வயதும் 180 ரூபாயில் ஆரம்பிக்கிறது. அது எப்படி ‘பி கி’ செய்யப்பட்டதென்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ‘சுருவேஷன்’ படி பார்த்தால்கூட 50 ரூபாய் கூட்ட வேண்டும். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு 70 ரூபாய் கூட்ட வேண்டும். 280 ரூபாயில் செலக்ஷன் கிரேட், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். மேலும் செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கும்போது, எப். ஆர். 22(1) (பி)-படி எல்லோருக்கும் வெயிட்டேஜ் கொடுக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த உரிமையை எங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடும்ப நலத் திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்தபோது, முதலமைச்சரவர்களிடம் கேட்டோம். அரசு ஊழியர்களென்று சொன்னால், அதில் ஆசிரியர்களும் அடங்குவார்களென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதில் அடங்குவதற்காகத்தான் கல்வி வாரியம் கேட்கிறோம். எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். எப். ஆர். 22(1) (பி)-ல் இருக்கக்கூடிய சலுகைகளை எங்களுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். எங்களை மட்டும் தனியாக விட்டுவிடாதீர்கள்; எந்தச் சலுகை வந்தாலும் எங்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுங்கள். எய்டட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மெடிகல் ஃபீல்டிப்ஸ்மென்ட் தவிர மற்ற எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுத்தாகிவிட்டது. நாங்கள் அதைப் பாராட்டுகிறோம். அந்த ‘மெடிகல் ஃபீல்டிப்ஸ்மென்ட்’ சலுகை மாத்திரம் இன்னும் தரப்படவில்லை. அந்தச் சலுகையைத் தருவதால், அரசுக்குக் கொஞ்சம் ‘கமிட்மென்ட்’ தான் வரும். மெடிகல் ஃபீல்டிப்ஸ்மென்ட் பில் போட்டு, பணம் வாங்க எல்லோராலும் முடியவில்லை. அதில் வேறு சங்கடம் இருக்கிறது. மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள், அதை ‘சிம்பிளிபை’ செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எய்டட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் மெடிகல் ஃபீல்டிப்ஸ்மென்ட் சலுகை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அது மறந்து விடப்பட்ட ஒன்று. இன்னும் கவனத்திற்கு வராமல் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அதையும் கொடுத்து, எய்டட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் செய்திருக்கிறார்களென்று சொல்லும் முறையில், இதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹைப் கிரேட் ஆசிரியர்களை ‘அப்-கிரேட்’ செய்வதற்கான முயற்சியில், இந்த ஆண்டிலேயே ஒரு திட்டத்தை நீங்கள் அறிவிக்க

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஹைப் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு, மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு மனிதரைய அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு, 10 ஆண்டு காலப் பணிக்குப் பிறகு முதல் நிலை கிடைக்குமென்று அறிவித்தது போல், ஹைப் கிரேட் ஆசிரியர்களும்—இன்னும் ஆண்டுக்கொன்று வேண்டுமானால் கூட்டிக்கொள்ளுங்கள்—‘அப் கிரேட்’ செய்யப்படுவார்கள் என்ற ஒரு உறுதியை அரசு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில ஆயிரம் போஸ்டிக்ரேடாவது கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு இந்த ஆண்டிலேயே வழி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஹைப் கிரேட் ஆசிரியர்கள் 200 ரூபாய்க்குப் பக்கத்தில்தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களை வைக்க வேண்டியது 210 ரூபாய் சம்பளத்தில்தான். தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 225 ரூபாய் ஸ்கேல் கேட்டோம். எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தலைமை ஆசிரியர்களில், 225 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். 2—10—1970-ல் ‘பி பி கி’ செய்யப்பட்ட ஸ்கேலில் 4 வெயிட்டேஜ் வாங்கி, அவர்கள் 225 ரூபாய் சம்பளத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். அகையால் இந்த உதவிய விசித்ததை எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு மாற்றுவதால், ‘மாண்டரி கமிட்மென்ட்’ நிறைய ரெக்கார்டு. தாளை செய்து இதையும் பரிசீலித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செலக்ஷன் கிரேட் 2—10—1970 முதல் ஏன் கேட்கிறோமென்றால், 2—10—1970-ல் பி கி செய்து, எல்லோருக்கும் வெயிட்டேஜ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு மட்டும், 1—1—1971 என்று வைத்து, வெயிட்டேஜ் கொடுக்கவில்லை. இப்போது செலக்ஷன் கிரேட் 1—4—1971-ல் வருகிறது. இந்த நேரத்தில் கல்வி அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றே ஒன்றாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1—4—1974-ல் எங்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், நாங்கள் 5 மாதச் சலுகை 5 ரூபாய் சேர்த்துச் சம்பளம் வாங்குகிறோம். இன்னொரு கணக்கு 5 ரூபாய் ஆசிரியர்கள் 1—10—1973-லிருந்து 225 ‘மெட்சிம்’ செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் 1—10—1973-லிருந்து 245 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1—10—1973-லிருந்து 1—4—1974 வரை 6 மாதங்கள் இடைவெளி இருக்கிறது. (தலைவர் மனியடித்தார்) இன்னும் 5 நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 6.30க்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: கல்வி அமைச்சரவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1—4—1974-ல் எங்களுடைய சம்பளம் ‘பி பி கி’ ஆகும்போது, 245 ரூபாயென்பது 250 ரூபாயாகிறது பதிலாக

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 2]

ஊதிய விகிதத்தில் 245 ரூபாய்க்கு அடுத்த ‘இன்கிரிமென்ட் ஸ்லேப்’ 10 ரூபாயாக இருக்கிறது. எவ்வே 1—10—1974-லே எங்களுடைய பழைய ஊதிய விகிதத்திலேயே 255 ரூபாய்க்கு வருகிறோம். இந்த 6 மாதங்களுக்கு 5 ரூபாய் அதிகம். இந்த 6 மாதம் மட்டுமல்லாமல், இன்னும் 6 மாதங்களுக்கு 250 ரூபாயில் இருக்க வேண்டும். ஆக, பின்னாலே 6 மாதம் 5 ரூபாய் குறைந்தி விடுகிறது; முன்னாலே 6 மாதம் 5 ரூபாய் வருகிறது. ‘பிளஸ்’ 6 மாதங்கள்; ‘மைனஸ்’ 6 மாதங்கள். அதனால் ‘பெனிபிட்’ பூஜ்யம். எனவே செலக்ஷன் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ‘பெனிபிட்’ கொடுங்கள். இப்போது ‘செலக்ஷன் கிரேட்’ என்று ரப்பர் ஸ்டாம்பு வாங்கிக் குத்திக்கொள்ளலாம். ரெஜிஸ்டரில் செலக்ஷன் கிரேட் என்று எழுதிக்கொள்ளலாம். தலைமை ஆசிரிய ருடைய பெயருக்குப் பிறகு செலக்ஷன் கிரேட் ஆசிரியர்களின் பெயரை எழுதிக்கொள்ளலாம். அதற்கு மட்டும்தான் பயன்படுகிறது. 1962-63 ஆம் ஆண்டிலே ‘அப்பாயின்ட்’ ஆன கொஞ்சம் பேர்களுக்குத்தான் ‘பெனிபிட்’ இருக்கிறது. மீதி இருக்கக்கூடிய சீனியர் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் எந்த விதமான ‘பெனிபிட்’ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து, இதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கொரு உத்தரவை இடுங்க னென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் அந்த உத்தரவு வரவில்லை. எனவே உடனடியாக இதைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு ‘பெனிபிட்’ கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப். ஆர். 22 (பி)-படி மற்ற உத்தியோகர்களுக்கு இருக்கிற சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது 2—10—1970-லிருந்து எங்களுக்கு ‘அரியர்ஸ்’ வேண்டாம்—‘நோஷனல்’ ஆக ‘பிக்கு’ செய்து, பின்னால் கொடுக்க ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த விதத்திலாவது ஆசிரியர்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும்; 10 அல்லது 5 ரூபாய் கிடைக்கும் படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகிறவர்கள் பட்ட தாரி ஆசிரியர்களுக்கான தேர்வையும், தமிழாசிரியர்களுக்கான தேர்வையும் எழுதி, வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், ஆசனப்பப் பள்ளிகளிலும் பணிபாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபாற்றுகிற செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் தமிழாசிரியர்களுக்கான தகுதியோ அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியர் தகுதியோ பெற்றிருந்தால், அவர்கள் அந்தப் பள்ளிகளிலேயே தமிழாசிரியர்களாகவோ அல்லது பட்டதாரி ஆசிரியர்களாகவோ வருகிறார்கள். 10 வருஷம், 15 வருஷம், 20 வருஷம் ஸ்டாப் பட்டு, ஒரு மகிழ்ச்சியோ அல்லது தமிழாசிரியருக்கான தகுதியைப்போ பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 200 அல்லது 250 பேர்கள்

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

தான் இருக்கிறார்கள். நாம் தமிழாசிரியர்களுக்கு நல்ல சலுகையை அளித்திருக்கிறோம். அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறோம். பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக இருந்து, பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் சம்பளத்திற்கு முழுத் தகுதி பெற்றிருப்பவர்களுக்கு இதே ‘டிபீட்மென்ட்’, இதே சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிறோம். ஆய், ஏழு, எட்டாம் வகுப்புகளிலுள்ள அந்த ‘போஸ்டு’-களை அப்படியே ‘கன்வெர்ட்’ பண்ணுவதால், ஒன்றும் அதிகச் செலவாகாது. பி.டி. படித்துப் பட்டம் பெற்ற செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் செகண்டரி கிரேட்டில், ‘மேக்ஸிமம்’ 275 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். அடுத்த 300 ரூபாய் ஊதிய விகிதத்தில் ‘பிடி-இன்’ பண்ணுவதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு நிறைய விகிதத்தில் ‘பிடி-இன்’ வந்து விடாது. இதைக் கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டும். ‘மாண்டரி லாஸ்’ வந்து விடாது. இதைக் கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டும். ஹையர் கிரேட் இடத்திலே பணியாற்றும் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களை எல்லாம் ‘எக்சாஸ்ட்’ பண்ணுவதற்கு அரசு நல்லதொரு திட்டத்தைச் செய்து முடித்திருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டுவரை இந்தச் சலுகை கிடைக்கவில்லை. 20,000 பேருக்கு மேல் ஹையர் கிரேட் இடத்திலே பல ஆண்டுகள் வேலை செய்தோம். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் அதற்கொரு முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கான தகுதி, தமிழாசிரியர்களுக்கான தகுதி பெற்றிருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாங்க முடியவில்லை. வேறு எங்காவது போனால், சர்வீஸ் எல்லாம் போய்விடுகிறது. கோத்தாரிக் கமிஷனிக் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிகக் குவாலிபிகேஷன் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, குவாலிபிகேஷன் அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை; போஸ்ட் என்று சொல்லி குறைத்துக் கொடுக்கிறார்களென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிந்தாரையையும் நீங்கள் பரிசீலித்து, ஆவன செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 200 பேர்தான் நாடு பூராவும் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 100, 50 பேர்கள்தான் பாஸ் பண்ணிவிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களை ஊக்கப் படுத்தும் முறையிலே, அவர்களுக்குரிய ஊதியத்தை, உரிய தேதியிலே வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டு இந்த மேலவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சந்தோஷம் அவர்கள், ஹையர் கிரேட் இடத்தில் பணிபாற்றுகிற செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு, செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் வழங்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர், நாவலர் அவர்கள் அன்று மகிழ்ச்சியோடு பதில் சொன்னார்கள். போய்நிஜ் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்து விண்ணப்பம் தந்தவிட்டு, கல்வி அமைச்சரவரின் அண்ணா அவர்களைப் பார்த்து விண்ணப்பம் தந்தோம். செய்திரோம் என்று சொன்னார்கள். களைப் பார்த்து விண்ணப்பம் தந்தோம். செய்திரோம் என்று சொன்னார்கள். செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் ஒரு துணைக் கேள்வியை எழுப்பினார்கள். ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 3]

ராக இருந்துகொண்டு செகண்டரி கிரேட் தேர்வு எழுதி, பாஸ் செய்துள்ளவர்களுக்கு எந்தத் தேதியிலிருந்து கிடைக்குமென்று கேட்டார்கள். அவர்கள் தேதிய நாளிலிருந்து கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். அந்த தேர்த்திலே அலாதக் கொடுக்க முடியாததற்கு, பின்னாலே காரணத்தையும் சொன்னார்கள். 5,000 பேர்தான் இருப்பார்களென்று கல்வித் துறையிலிருந்து புள்ளி விவரம் வந்ததால் நாங்கள் சொல்லிவிட்டோம்; இப்போது பார்த்தால் அதிகம் இருக்கிறது; படிப்படியாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லி படிப்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதே நிலைமையில், இந்தக் கொள்கையையும் அரசு எடுத்து, செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பட்டம் பெறுவது, நாட்டு வளர்ச்சியிலே மிகச் சாதாரணமாகி விட்டது. (தலைவர் மணியடித்தார்) ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இந்த ‘சென்ட்ரல்’ முடித்து விடுகிறேன். துறையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேட் பெறுவது எப்படி 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சாதாரணமாக இருந்ததோ, அதைப்போல, செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை துறையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு வந்து விட்ட காரணத்தால், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் மேல் படிப்பு படித்தி, பாஸ் செய்யக்கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது. ஆதலால் நீங்கள் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே, சுந்தரம்பாள் எய்ட்டட் புள்ளி ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு பாதுகாப்பு உத்தரவை, ஆணையை அரசு இட்டது. அந்த ஆணை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அனுப்பப்பட்டு, இதுவரையில் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்கள் இன்னும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களென்பதை கல்வி அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு அரசு இடக்கூடிய ஆணையை . . .

திரு. அ. அப்பாசன் அம்பலம்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன சுந்தரம்பாள் உயர்நிலைப் பள்ளி-மதுரை மாநகராட்சியில் இருக்கிறது. அதில் படிக்கின்ற மாணவர்களெல்லாம் மீள்காட்சியில் இருக்கிறார்கள். எனவே அதை மாநகராட்சிதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனத் தலிர், பக்கத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இது யாருடைய கருத்து. எப்படிப்பட்டதென்பதில் அரசு ஒரு உத்தரவை இடுகிறது. அரசு இடக் கூடிய உத்தரவை அமல்படுத்தாததற்கு உணர்ச்சித் துறை இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அல்லது அந்த உத்தரவுகளைச் ‘சேலன்ஜ்’ செய்வதற்கு இருக்கிறதாவென்பது பற்றி அரசு இந்தத் தேர்த்திலே ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அந்த ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுதான் முக்கியமான ரெகிஸ்டிராக இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். (தலைவர் மணியடித்தார்).

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

சென்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6-3
பி.ப.

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

219. Notification issued with G.O. Ms. No. 25, Excise and Prohibition, dated the 5th February 1974 in regard to amendments to the Excise and Prohibition Department Notification III-No. 33 and 40 of 1972, published at page 57 of Part III of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 26th January 1972. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

220. Notification issued with G.O. Ms. No. 403, Excise and Prohibition, dated the 14th December 1973 in regard to closure of all liquor shops including arrack shops in the whole of State of Tamil Nadu on 25th December 1973. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

* 111. Supplement to the Progress of Education in Tamil Nadu, (English and Tamil.)

112. Policy Note on Welfare Schemes for Ex-Servicemen 1974-75—Under Demand No. 42. (English and Tamil.)

113. Welfare Programmes for Women and Children and the Physically Handicapped, 1974-75. (Tamil.)

114. Answers to Unstarred Questions Nos. 16 to 20.

* Circulated to all M.L.As. on 1st April 1974.

இணைப்பு I

[1974 ஏப்ரல் 2]

[12 ஆம் பக்கத்தில் 278 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

(அ) & (இ) —

தெல் அ வை குறித்து அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் உணவுப் பொருள் வழங்கல் உறைக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகைகள் பற்றிய விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை:—

தொகுப்பு.

1.	செங்கன்பட்டு	18,92,206.28
2.	வட ஆற்காடு	4,56,618.99
3.	தென் ஆற்காடு	27,63,779.84
4.	தஞ்சாவூர்	16,97,669.47
5.	திருச்சிராப்பள்ளி	1,623.29
6.	மதுரை	28,92,271.69
7.	இராமநாதபுரம்	1,94,180.21
8.	திருநெல்வேலி	4,27,391.18
9.	சேலம்	9,59,878.99
10.	கோயம்புத்தூர்	5,22,436.58
11.	நீலகிரி	73,263.95
12.	கன்னியாகுமரி	..
13.	தர்மபுரி	..

மொத்தம் .. 1,18,41,320.46

73,76,128.95

44,65,191.51

உயர்நீதி மன்றத் தலை ஆணையின் கீழ் அடங்கியுள்ள தொகை.

பீதி வசூலிக்கவேண்டிய தொகை

[1974 ஏப்ரல் 2]

இணைப்பு

231

செக்கல்பட்டு மாவட்டம்.

தொடர் எண்.	(1)	அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர்.	(2)	செரவேண்டிய தொகை.	(3)	குறிப்புரை.	(4)
1.	திரு எம். என். பெருமாள் நாயுடு			17,291.99	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
2.	திரு இ. திருப்பாப் முத்தையர்			17,856.47	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
3.	திரு எஸ். எம். பெருமாள் செட்டி			9,279.06	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
4.	திரு எஸ். தர்ஸ் ரெட்டியார்			13,553.89	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
5.	திரு இ. கோத்தண்டராமன்			19,853.88	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
6.	திரு டி. செங்கோபால்			2,589.00	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
7.	திரு எம். சம்பந்த முதலியார்			2,320.66	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
8.	திரு கி. முத்துக்குண்டு செட்டி			4,263.45	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
9.	திரு எஸ். பி. சுந்தர மூர்த்தி			8,805.87	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
10.	திரு கி. ஆர். இராமதாஸ் நாயுடு			2,159.86	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
11.	திரு எஸ். கி. கோத்தண்டராம ரெட்டி			1,808.12	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
12.	திரு பி. வெங்கடசுந்திர ரெட்டி			5,595.13	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
13.	திரு உசந்திரன் செங்கார்			6,886.40	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
14.	திரு டி. இராமகிருஷ்ண ரெட்டியார்			6,708.86	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
15.	திரு என். கே. நடேச செட்டியார்			4,010.74	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
16.	திரு என். எஸ். இராமசுவாமி செட்டியார்			9,300.89	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
17.	திரு என். எஸ். சிவசுந்தரம் செட்டி			6,598.69	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
18.	திரு பி. சக்கரவர்த்தி நாயுடு			1,91,413.83	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.
19.	திரு கே. பாலசுப்பிரமணிய செட்டி			67,181.24	உயர்நீதி மன்றத் தலைப்பின் தள்ளு.	உயர்நீதி மன்றம்	தண்ட.

தொடர்
எண். அரிசி ஆலை
உரிமையாளரின் பெயர்.
(2)

சோவேண்டிய
தொகை.
(3)

குறிப்புரை.
(4)

கு.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

20. திரு எம். ஜகன்மோகன் ராவ்
21. திரு கி. ரெங்கநாதன்
22. திரு கே. முருகேச முதலியார்
23. திரு டி. கிருஷ்ணமா நாயுடு
24. திரு ஓ. ஏ. நூர்ஜின்
25. திரு எம். ஜெபாஸ்டின் நாயுடு
26. திரு ஜி. இராசாராம் நாயுடு
27. திரு எம். சூறுமுகம்
28. திரு பி. அருணாசலம்
29. மெல்லார்ஸ் பூனியன் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
30. திரு கே. ஆர். ஏகாம்பர நாயக்கர்
31. மெல்லார்ஸ் பூநிவாசர ரைஸ் மில்
32. திரு ஏ. என். எஸ். நாடார் & பிரதரிஸ்
33. திரு எஸ். ஏ. கணபதி பாண்டிய நாடார்

மொத்தம் .. 18,92,206-27

வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

1. திரு டி. கே. வரதராஜன் கவுண்டர்
2. திரு டி. பழனிச் செட்டியார்
3. திரு ஏ. கமலக்கண்ணன் உடையார்
4. திரு வி. எம். தாமோதர உடையார்
5. திரு பாகிய முதலியார் & சன்ஸ்
6. எஸ். பலராமன் & சன்ஸ்
7. எஸ். வி. பி. பி. பச்சையப்ப நாடார் & சன்ஸ்
8. திரு ஏ. பி. எழுமலை

வட ஆற்காடு மாவட்டம். உயர்நீதி மன்றத் தலை.
35,209-71
7,050-20
4,802-10
4,206-00
52,788-13
80,002-34
6,315-87
6,490-93

[1974 ஏப்ரல் 2]

1974 ஏப்ரல் 2]

நொடிப்பு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
நொடிப்பு மனு தாக்கல் எடுக்கப்பட்டது. மேல்
வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டம்.
உயர்நீதி மன்றத் தலை.
வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டம்.

9. பி. ஆர். செங்கடாத்திரி செட்டியார்
10. திரு காகி முதலியார்
11. திரு சையத் ரியாஸ் அகமது
12. திரு பி. டி. ராஜன் & கம்பெனி
13. செட்டியார் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம்

மொத்தம் .. 4,56,618-99

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

1. திரு ஏ. கண்ணன்
2. திரு எஸ். லோகநாதன்
3. திரு எஸ். எம். இப்ராஹிம்
4. விவசாயக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம்
5. திரு ஏ. குலாம் தஸ்திர்
6. திரு கே. முகமது இப்ராஹிம்
7. திரு எஸ். அந்தூரான்
8. திரு கே. எம். அப்துல் ரஹிம்
9. திரு பி. கண்ணுசாமி செட்டியார்
10. திரு எஸ். எம். தாவத்
11. திரு பி. அப்துல் வகாப்
12. திரு கே. எஸ். ஏ. முகைதீன் பிசுதர்ஸ்
13. திரு கே. வி. கே. முகமது இப்ராஹிம்
14. திரு டி. கரிவரதன்

தென் ஆற்காடு மாவட்டம். உயர்நீதி மன்றத் தலை.
1,00,863-00
63,250-00
14,064-00
46,200-00
2,144-10
41,250-00
13,475-00
9,350-00
2,613-00
413-00
1,49,325-00
1,513-00
10,038-00
2,300-00

உயர்நீதி மன்றத் தலை.
குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மேல்
நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உயர்நீதி மன்றம்
தடை விதித்தது.
இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புக்ஸ்
தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
அரைவைப் பட்டியல்கள் ஆய்வில் உள்ளன.
தொடக்க அறிவிப்பு பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.
அரைவைப் பட்டியல் ஆய்வில் உள்ளது.
அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளன.
ரூபாய் 25,000க்கு பிணையம் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது.
அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளன.
முடிவான அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்
பட்டுள்ளன.
திருட்டு வழக்கு நீதி மன்றத்தில் நொடிப்பு
மனுவை ஆலை உரிமையாளர் தாக்கல்
செய்துள்ளார்.

இறுதிப் பட்டியல் ஆய்வில் உள்ளது.
தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது
அடுத்த விவரக் கணக்கில் நீக்கப்படும்.

தொடர்
எண்.
(1)

அரிசி ஆலை
உரிமையாளரின் பெயர்.
(2)

சேரவேண்டிய
தொகை.
(3)

குறிப்புரை.
(4)

- செங்கற்பட்டு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.
20. திரு எம். ஜகன்மோகன் ராவ்
 21. திரு சி. ரெங்கநாதன்
 22. திரு கே. முருகேச முதலியார்
 23. திரு டி. கிருஷ்ணமா நாயுடு
 24. திரு ஓ. ஏ. நார்தீன்
 25. திரு எம். ஜெபாலட்சுமி நாயுடு
 26. திரு ஜி. இராசாராம் நாயுடு
 27. திரு எம். சூறுமுகம்
 28. திரு பி. அருணாசலம்
 29. மேல்நாள் யூனியன் இண்டஸ்ட்ரிஸ்
 30. திரு கே. ஆர். ஏகாம்பர நாயக்கர்
 31. பெருங்கல் பூநிவாசா ராஜ் மில்
 32. திரு ஏ. என். எஸ். நாடார் & பிரதர்ஸ்
 33. திரு எஸ். ஏ. கணபதி பாண்டிய நாடார்

மொத்தம் .. 18,92,206.27

வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

1. திரு டி. கே. வரதராஜன் கவுண்டர்
2. திரு டி. பழனிச் செட்டியார்
3. திரு ஏ. கமலக்கண்ணன் உடையார்
4. திரு வி. எம். தாமோதர உடையார்
5. திரு பாக்ஷி முதலியார் & சன்ஸ்
6. எஸ். பலராமன் & சன்ஸ்
7. எஸ். வி. பி. பி. பச்சையப்ப நாடார் & சன்ஸ்
8. திரு ஏ. பி. எழுமலை

35,209.71

உயர்நீதி

மன்றத்

தடை.

ஷே
ஷே
ஷே
ஷே
ஷே
ஷே
ஷே

1974 ஏப்ரல் 2]

நொடிப்பு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டம்.
உயர்நீதி மன்றத் தடை.
வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டம்.

9. பி. சூர். செங்கடாத்திரி செட்டியார் 29,789.08
10. திரு காகி முதலியார் 17,230.90
11. திரு சையத் ரியாஸ் அகமது 205.43
12. திரு பி. டி. ராஜன் & கம்பெனி 59,594.79
13. செயலாளர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் 1,52,842.91

மொத்தம் .. 4,56,618.99

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

1. திரு ஏ. கண்ணன்
2. திரு எஸ். லோகநாதன்

உயர்நீதி மன்றத் தடை.
குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மேல்
நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உயர்நீதி மன்றம்
தடை விதித்தது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார்
தாக்கல் செய்யப்பட்டது.
அரைவைப் பட்டியல்கள் ஆய்வில் உள்ளன.
தொடக்க அறிவிப்பு பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.
அரைவைப் பட்டியல் ஆய்வில் உள்ளது.
அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளன.
ரூபாய் 25,000க்கு பிணையம் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது.

3. திரு எஸ். எம். இப்ராஹிம் 14,064.00
4. விவசாயக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் 46,200.00
5. திரு ஏ. குலாம் தஸ்தகிர் 2,144.10
6. திரு கே. முகமது இப்ராஹிம் 41,250.00
7. திரு எஸ். அந்தூரான் 13,475.00
8. திரு கே. எம். அப்துல் ரஹீம் 9,350.00
9. திரு பி. கண்ணுசாமி செட்டியார் 2,613.00
10. திரு எஸ். எம். தாவுத் 413.00
11. திரு பி. அப்துல் வகாப் 1,49,325.00
12. திரு கே. எஸ். ஏ. முகைதீன் பிசுதர்ஸ் 1,513.00
13. திரு கே. வி. கே. முகமது இப்ராஹிம் 10,088.00
14. திரு டி. கரிவரதன் 2,800.00

அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளன.
முடிவான அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப்
பட்டுள்ளன.
திருட்டு வழக்கு நீதி மன்றத்தில் நொடிப்பு
மனுவை ஆலை உரிமையாளர் தாக்கல்
செய்துள்ளார்.

இறுதிப் பட்டியல் ஆய்வில் உள்ளது.
தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது
அடுத்த விவரக் கணக்கில் நீக்கப்படும்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

திரு எம். எம். கோவிந்தராஜ முதலியார்	முடிவான அரைவைப் பட்டியல்கள் வரப் ப்பெற்றவிலை.	முடிவான பட்டியல் ஆய்வில் உள்ளது.	உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்துள்ளது.
திரு எ. சியாத அலி	5,087-00		
திரு கே. ராஜகோபால் நயினார்	5,775-00		
திரு டி. வி. ஆறுமுகம்	26,125-00		
திரு அப்துல் அவீஸ், கே.	188-00		
திரு இ. ஜேக் ராவுத்தர்	7,25,939-73		
திரு எம். எஸ். அப்துல் கலாம்	4,34,053-40		
திரு எ. யூசப் அலி	4,400-00		
திரு கே. அப்பாஜெஃப்	1,39,838-00		
திரு பி. பெருமாள் செட்டியார்	53,212-00		
திரு பி. ஜே. லாயர்	963-00		
திரு டி. சூர். ஜகதீசன்	3,04,181-11		
திரு டி. பாக்கியராஜம் & சன்ஸ்	1,238-00		
திரு பி. ராதாகிருஷ்ணன்	7,918-00		
திரு எம். இராம்தாஸ்	3,443-00		
திரு யூ. எஸ். சுப்பிரமணியம்	17,450-00		

[1974 ஏப்ரல் 2]

31. திரு எம். ஜ. முகமது இஸ்மாயில்

545-50

காரணம் காட்டும் அறிக்கை கொடுக்கப் படுகிறது.

மொத்தம் ..

18,89,148-73
8,74,631-11
27,63,779-84

திருட்டி வழக்குகள்

[4 ஏப்ரல் 2]

1. திரு கே. பி. சுந்தரம் பிள்ளை

85,179-00

உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்துள்ளது. இ.பி.கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் குறித்து ஆய்வு செய்யப் பட்டு வருகிறது.

2. திரு எ. எம். இராமையா முதலியார்

3,96,872-00

3. திரு எ. கரசிப் பிள்ளை

2,60,574-00

4. திரு வி. கே. என். பி. கோவிந்தராஜன்

1,34,991-00

5. திரு சூர். தெட்சிணமூர்த்தி

78,816-71

தேசிய பாதுகாப்புச் சான்றிதழ் வடிவில் ரூபாய் 10,000-க்கு வாங்கப்பட்ட பிணைய வைப்புத் தொகை இதற்கு எரிக்கப்படும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். இ.பி.கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

6. திரு நாகராஜன் & ஜெயராமன்

93,181-34

குறைபாட்டினை 31-3-74-க்கு முன்னர் பொருள்கள் வடிவில் நிறைவு செய்யுமாறு முகவர்களுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. இதற்கு இயங்காச் சொத்து வடிவில் தேவையான பிணையம் பெறப்பட்டுள்ளது. ரூபாய் 1,14,000 மதிப்பிற்குப் பிணையப் பத்திரம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

7. திருமதி என். சூர். சுற்பகம்

3,86,305-67

உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்துள்ளது. இ.பி.கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

தொடர் அரிசி சூலை உரிமையாளரின் பெயர்.
(1)

சோவேண்டிய தொகை.
(3)

குறிப்புரை
(4)

மதுரை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

18. திரு. வி. கே. நல்லகண்ணு பிள்ளை

19. திரு. எஸ். மங்கப்பதி செட்டியார்

20. திரு. ஏ. எஸ். கோவிந்தராஜலு

21. திரு. எஸ். பி. மொகமது ஹனீபா

யழனி தாலுகா

22. திரு. ஏ. பெரியசாமி மணியக்காரர்

23. திரு. வி. ஏ. நாச்சிமுத்து செட்டியார்

24. திரு. எஸ். காளியப்ப முதலியார்

25. திரு. ஏ. சுப்ரமணிய ராவ்

26. திரு. பி. கே. கிருஷ்ணசாமி

27. திரு. எம். நடராஜ நாடார் & கோ

28. திரு. நாகப்பச் செட்டியார் & கோ

29. திரு. ஏ. ஷண்முகானிந்தா மணியக்காரர்

30. எம். ஏ. பி. எம். அந்தேரணி முத்து செட்டியார்

31. திரு. கே. குமாரவேல் கவுண்டர்

32. திரு. பி. அங்கமுத்து கவுண்டர்

33. திரு. என். முகமது மீரா

34. திரு. டி. ஏ. அப்துல் வஹாப்

தொகையைத் திரும்பக் கொடுப்பதற்கான பட்டியலை தாசில்தார் கருவூலத்தில் கொடுத்துள்ளார். இது சரிக்கடப்பட்டுவரும். வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பழனி தாசில்தாரால் அறிவிப்புக் கொடுக்கப் பட்டது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1974-ஏப்ரல் 2]

35. திரு. பி. கே. அண்ணாமலை செட்டியார்

36. திரு. ஆர். சுந்தரராஜன்

37. திரு. வி. எஸ். கந்தசாமி செட்டியார்

38. திரு. ஏ. அங்குராஜ்

39. திரு. பி. ஷண்முகசுந்தரம்

40. திரு. எஸ். நடராஜன்

41. திரு. என். குமாரவேல் & கோ

மதுரை தெற்கு வட்டம்

42. திரு. கே. எஸ். சுவாமிநாத செட்டியார்

43. திரு. ஏ. கோபாலகிருஷ்ண

44. திரு. எஸ். ஆர். பி. வைரவன் & கோ

45. திரு. எம். எஸ். ஷண்முக நாடார்

46. திரு. கே. என். அழகர்சாமி

47. திரு. எஸ். எஸ். வேலு செட்டியார்

48. திரு. ஏ. ஆர். சிங்காரம் செட்டியார்

49. திரு. கே. நாகராஜமாமன்

1974 ஏப்ரல் 2]

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ரிட் மனு தாக்கலாகி உள்ளது.

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. குறைவை ஈடு செய்ய கால அளவு அனுமதி கப்பட்டுள்ளது.

தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கடப்படும்.

வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொகைப்பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கடப்படும். இத்தொகையைச் சரிக்கட்ட கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொகைப்பட்டியல்களைத் தாசில்தார் கருவூலத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கடப்படும்.

தொடர் அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர்.

(1) (2)

செலாவண்டிய தொகை.

(3)

குறிப்புரை.

(4)

சு.

8. திரு. டி. எஸ். வி. சேதுராம் ஐயர் தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி. சம்பந்தப்பட்டவருக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. இத்தொகையை வட்ட வழங்கல் அதிகாரி வசூலிக்க வேண்டும்.
9. திரு. கோபால் செட்டியார் 2,57,870.75 குற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக வருவாய் வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தொகை வசூல் நடவடிக்கை மேற்கொண்டதற்கு எதிராக ஆலை உரிமையாளர் ரிட் மனு தரக்கல் செய்துள்ளார். மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மொத்தம் .. 16,97,669.47

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்

1. திரு. கே. சின்னையன் மனச்சநல்லூர் 1,623.29 சிலில் வழுக்கு.

மொத்தம் .. 1,623.29

மதுரை மாவட்டம்

திண்டுக்கல் தாலுகா.

1. திரு. ஓ. எஸ். ஷண்முகவேலு
2. திரு. பி. தங்கவேல் செட்டியார்
3. திரு. வி. குமாரசவேலு

6,24,473.92

குறைவை ஈடு செய்ய கால அளவு அட்டை திக்- கப்பட்டுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

14. திரு. அழகிரிசுப்ரமணிய செட்டியார்

2,03,087.35

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் தரக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் குறித்து ஆய்வு செய்யப் பட்டு வருகின்றது. ஷே ஷே தொகை கட்டத்தவறியவரால் புதியதாக மனு தரக்கல் செய்யப்பட்டது. அது பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

5. திரு. ஏ. எஸ். ஜேக் இப்ராஹிம்
6. திரு. டி. ஏ. எஸ். முகமது இப்ராஹிம்
7. திரு. என். ஏ. நஞ்சப்பச் செட்டியார்

1,90,061.80
1,06,219.50
30,042.50

8. திரு. ஏ. கே. எம். நாச்சியப்ப செட்டியார்

10,629.40

வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது

9. திரு. சூர். பழனியப்ப முதலியார்
10. திரு. எஸ். கே. குமாரசாமி செட்டியார்

57,929.17
26,493.91

முகவர் இறந்துவிட்டார் திடுவைத் தொகை களைக் கட்டுமாறு முகவரின் மனைவிக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டது. அரைவயப் பட்டியல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

11. திரு. கே. சூர். கணபதி

12,754.12

வருமான வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தில் அடங்கி யுள்ளது.

12. திரு. எம். பாவா

78,104.00

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார் தரக்கல் செய்யப்பட்டது.

13. திரு. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ரைஸ் மில்

5,763.45

வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

14. திரு. ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர ரைஸ் மில்
15. திரு. ஜி. பாப்பு பிள்ளை

8,181.48
2,465.09

தொகையை வசூலிக்குமாறு வட்ட வழங்கல் அதிகாரிகளுக்கு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

16. திரு. என். சந்திரன்

7,756.82

வரிவசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

17. திரு. எஸ். சூர். கோபால்

7,780.16

ரிட் மனு தரக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு

297

தொடர் அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர். (2)

சேலேண்டிய தொகை. (3)

குறிப்புரை (4)

மதுரை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

18. திரு. வி. கே. நல்லகண்ணு பிள்ளை	3,120.13	தொகையைத் திருமங்கலம் கொடுப்பதற்கான பட்டியலை தாசில்தார் கருவூலத்தில் கொடுத்தானார். இது சரிக்கப்பட்டவேண்டும். வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
19. திரு. எஸ். மங்கப்பி செட்டியார்	4,380.20	
20. திரு. ஏ. எஸ். கோவிந்தராஜலு	990.75	இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
21. திரு. எஸ். பி. மொகமது ஹனீபா	52,719.71	பழனி தாசில்தாரால் அறிவிப்புக் கொடுக்கப் பட்டது.
பழனி தாலுகா		
22. திரு. ஏ. பெரியசாமி மணியக்காரர்	61,144.92	பழனி தாசில்தாரால் அறிவிப்புக் கொடுக்கப் பட்டது.
23. திரு. வி. ஏ. நாச்சிமுத்து செட்டியார்	15,549.87	இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
24. திரு. எஸ். காளியப்ப முதலியார்	56,269.05	
25. திரு. ஏ. சுப்ரமணிய ராவ்	49,578.21	
26. திரு. பி. கே. கிருஷ்ணசாமி	43,947.52	
27. திரு. எம். நடராஜ நாடார் & கோ	1,32,570.98	
28. திரு. நாகப்பச் செட்டியார் & கோ	46,363.56	
29. திரு. ஏ. ஷண்முகானந்தா மணியக்காரர்	19,331.53	
30. எம். ஏ. பி. எம். அந்தோனி முத்து செட்டியார்	45,171.87	
31. திரு. கே. குமாரவேல் கவுண்டர்	41,823.71	
32. திரு. பி. அங்கமுத்து கவுண்டர்	40,965.60	
33. திரு. என். முகமது மீரா	12,711.68	
34. திரு. டி. ஏ. அப்துல் வஹாப்	1,04,966.51	ரிட் மனு தாக்கலாகி உள்ளது.

[1974-ஏப்ரல் 2]

35. திரு. பி. கே. அண்ணாமலை செட்டியார்	32,412.26	இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
36. திரு. ஆர். சுந்தரராஜன்	25,555.01	ரிட் மனு தாக்கலாகி உள்ளது.
37. திரு. வி. எஸ். கந்தசாமி செட்டியார்	99,009.32	இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின்கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
38. திரு. ஏ. அங்குராஜ்	1,22,535.93	
39. திரு. பி. ஷண்முகசுந்தரம்	1,437.06	ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.
40. திரு. எஸ். நடராஜன்	2,22,930.79	குறைவை ஈடு செய்ய கால அளவு கப்பட்டுள்ளது.
41. திரு. என். குமாரவேல் & கோ	63,078.73	

மதுரை தெற்கு வட்டம்

42. திரு. கே. எஸ். சுவாமிநாத செட்டியார்	620.56	தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத்தில் அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கப்படும்.
43. திரு. ஏ. கோபாலசுரேஷ்ணு	3,101.47	வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
44. திரு. எஸ். ஆர். பி. வைரவன் & கோ	1,458.62	தொகைப்பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கப்படும்.
45. திரு. எம். எஸ். ஷண்முக நாடார்	3,929.00	இத்தொகையைச் சரிக்கட்ட கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.
46. திரு. கே. என். அழகர்சாமி	500.00	வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
47. திரு. எஸ். எஸ். வேலு செட்டியார்	1,815.93	
48. திரு. ஏ. ஆர். சிங்காரம் செட்டியார்	1,775.55	தொகைப்பட்டியல்களைத் தாசில்தார் கருவூலத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கப்படும்.
49. திரு. கே. நாகராஜமான்	1,000.00	

1974 ஏப்ரல் 2]

தொடர் அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர். சேரவேண்டிய தொகை.

(1) (2) (3)

மதுரை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

50. திரு. எஸ். டி. எம். துரைசாமி நாடார் 4,024.53 வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
51. திரு. ஏ. வி. எஸ். செனந்தரபாண்டியன் 2,932.56 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
52. திரு. பி. ரத்தினம் & கோ. 728.54 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
53. திரு. ஹுஸைமியா ரைஸ் மில் 1,954.12 வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
54. திரு. எஸ். டி. டி. ராமச்சந்திரன் நாடார் & கோ. 78,106.30 இ. பி. கோ. 409-வது பிரிவின் கீழ் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
55. திரு. எம். டி. சி. எஸ். & எம். எஸ். விமிடேட், மதுரை. 17,860.77 அரிசி அரைவைப் பட்டியல்கள் கேட்கப் பட்டுள்ளன.
56. திரு. ஏ. தெய்வநாயகம், மதுரை. 19,905.22 ஆய்வு செய்யப்பட்டுவருகிறது.
57. திரு. எம். எம். பி. பெரியகருப்ப அம்பலம் 18,536.68 புதிதாக அறிவிப்பு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவருகிறது.
- மதுரை வடக்கு வட்டம், 4,887.68 வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
58. திரு. பி. எம். பெரியம்மாண நாடார் 3,521.06 இத்தொகை விரைவில் சரிக்கட்டப்படும்.
59. மேலூர் வட்ட கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம். 1,245.47 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
60. திரு. யு. எம். வி. டி. கருப்ப பிள்ளை. 7,077.44 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
- உத்தமபாளையம் வட்டம்.

61. சி. பி. பி. சிங்கராஜன்

[1974 ஏப்ரல் 2]

1974 ஏப்ரல் 2]

62. மெஸ்ர்ஸ் எம். ரத்தினம் பிள்ளை & கோ. 30,695.41 நொடிப்பு மனுதாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
63. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ரைஸ் மில் 1,000.00 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
64. எஸ். எம். காளிமுத்து செட்டியார் 4,041.41 வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
65. கே. டி. கூலைய நாடார் & சன்ஸ் 374.66 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
66. ஸ்ரீ பாண்டியன் ரைஸ் & ஆயில் மில்ஸ். 958.10 தொகைப் பட்டியல்களை தாசில்தார் கருவூலத் திறகு அனுப்பியுள்ளார். இது சரிக்கட்டப் பட்டும்.
67. நிலக்கோட்டை வட்ட கூட்டுறவு விற்பனை சங்கம், சோளவந்தான். 12,956.59 நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க வட்ட வழங்கல் அதிகாரிக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.
- மொத்தம் .. 28,92,271.69
- இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
1. அபிராமன் கூட்டுறவு பண்டகசாலை 56,396.08 உயர் நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.
2. திரு. எஸ். ராஜகோபாலன், தளவை புரம். 13,167.94 உயர் நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. சிவில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது.
3. மேற்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை. 1,11,807.31 உயர் நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.
4. எம். எஸ். முத்திருவான் சோவை & சன்ஸ், பரமக்குடி. 12,808.88 உயர் நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.
- மொத்தம் .. 1,94,180.21

இணைப்பு

இணைப்பு

தொடர் அரிதி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர்.

சேரவேண்டிய தொகை.

குறிப்புரை

(1) (2)

(3)

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

(4)

1. தோனி ரைஸ் மில் செய்துக்கொள்ளுபவர் 3,037.33 வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ரெ
2. செயின்ட் ஜான்ஸ் ரைஸ் மில், சிதம்பரம். 250.00 ரெ
3. மகேஷ் ரைஸ் மில், வள்ளியூர் 13,740.00 ரெ
4. கொண்டலாஜ் ரைஸ் மில், சங்கரன் கோவில். 4,335.05 ரெ
5. முருகானந்தா ரைஸ் மில், புளியங்குடி 1,000.00 ரெ
6. ஷண்முகம் ரைஸ் மில், சங்கரன் கோவில். 8,019.78 ரெ
7. சங்கரநாராயண ரைஸ் மில் 3,000.05 ரெ
8. கணேச ரைஸ் மில், கோவில்பட்டி 2,246.68 ரெ
9. திருஷ்ண ரைஸ் மில், நாலாட்டின் புத்தூர். 55,488.33 ரெ
10. கணபதி ரைஸ் மில், கோவில்பட்டி 14,060.18 ரெ
11. வெங்கடாசலபதி ரைஸ் மில், கோவில் பட்டி. 13,556.73 ரெ
12. ராமலிங்க ரைஸ் மில், கோவில் பட்டி. 1,974.60 ரெ
13. வெங்கடாசலபதி ரைஸ் மில் 6,458.65 ரெ
14. ஐயனார் ரைஸ் மில் 304.80 ரெ

[1974 ஏப்ரல் 2]

இணைப்பு

1974 ஏப்ரல் 2]

1. வெங்கடேஸ்வரா ரைஸ் மில், கோவில் பட்டி. 364.00 ரெ
2. திருஷ்ண ரைஸ் மில், கோவில்பட்டி 4,493.10 ரெ
3. தூர் ரைஸ் மில், குலசேகரப்பட்டினம் 8,595.07 ரெ
4. மாகா ரைஸ் மில், இடையாண்டி 23,843.00 ரெ
5. எஸ். ஏ. சுப்பிரமணிய நாயர், திருச்சி 48,394.31 ரெ
6. ஜே.தி. ரைஸ் மில், செதுக்குரைத்தான் 2,550.00 ரெ
7. ஷண்முகானந்தா ரைஸ் மில், உடன் குடி. 1,561.85 ரெ
8. மொகுரி ரைஸ் மில், பானையங்கோட்டை 1,112.51 ரெ
9. ஜெபகரா ரைஸ் மில், மேலப் பானையம். 7,699.56 ரெ
10. மணி ரைஸ் மில், திருநெல்வேலி 6,523.36 ரெ
11. கணேசா ரைஸ் மில், திருநெல்வேலி 54,264.46 ரெ
12. அருணா ரைஸ் மில், பேட்டை 1,21,419.38 ரெ
13. பாலகிருஷ்ண ரைஸ் மில், திருநெல்வேலி. 30,564.40 ரெ

மொத்தம் ..

4,27,391.18

சேலம் மாவட்டம்.

1. அங்கப்பன், விஜயன் & பி. சிவராஜ செட்டியார் 8,708.29
2. ஈ. பழனிவேலு 15,290.23 உயர்நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்தது.
3. எம். எஸ். லோகநாதன் 9,013.26 ரெ
4. எஸ். செல்லமுத்து நாயக்கர் 66,105.79 ரெ

இணைப்பு

(1) (2)

5. ஸ்ரீ நடராஜன் & கம்பெனி

சேலம் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி,

56,987-30

உயர்நீதி மன்றம் தடை ஆணை பிறப்பித்
துள்ளது.

6. எம். முத்துசுவாமி நாயக்கர்

16,774-49

7. கே. ஏ. நடராஜன்

25,514-82

8. ஏ. குப்புசாமி

21,830-50

9. ஏ. ஷண்முகம்

33,127-29

10. கே. எம். அப்துல்காசி

4,24,015-00

11. எஸ். செல்லமுத்து நாயக்கரும்

2,67,429-36

12. மேட்டூர் ஆலைத் தொழிலாளர்கள்

5,541-70

13. இ. பழனிவேலு

9,569-96

14. இ. பழனிவேலு

9,569-96

15. இ. பழனிவேலு

9,569-96

16. இ. பழனிவேலு

9,569-96

17. இ. பழனிவேலு

9,569-96

18. இ. பழனிவேலு

9,569-96

19. இ. பழனிவேலு

9,569-96

20. இ. பழனிவேலு

9,569-96

21. இ. பழனிவேலு

9,569-96

22. இ. பழனிவேலு

9,569-96

23. இ. பழனிவேலு

9,569-96

24. இ. பழனிவேலு

9,569-96

25. இ. பழனிவேலு

9,569-96

26. இ. பழனிவேலு

9,569-96

27. இ. பழனிவேலு

9,569-96

28. இ. பழனிவேலு

9,569-96

29. இ. பழனிவேலு

9,569-96

30. இ. பழனிவேலு

9,569-96

31. இ. பழனிவேலு

9,569-96

32. இ. பழனிவேலு

9,569-96

33. இ. பழனிவேலு

9,569-96

34. இ. பழனிவேலு

9,569-96

35. இ. பழனிவேலு

9,569-96

36. இ. பழனிவேலு

9,569-96

37. இ. பழனிவேலு

9,569-96

38. இ. பழனிவேலு

9,569-96

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

2,201-17

2,152-41

5,661-19

8,306-68

2,531-85

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

1. வி. எஸ். கிருஷ்ணன்

2. எஸ். பி. ஆர். கணேசன்

3. கே. நாச்சிமுத்து கவுண்டர்

4. கே. பி. கந்தசாமி

5. கே. பழனிசுவாமி

6. ஏ. கே. காளியப்ப கவுண்டர்

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

2,201-17

2,152-41

5,661-19

8,306-68

2,531-85

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

564-58

1974 ஏப்ரல் 2]

வரி வசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை
மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

இந்திய தண்டனை சட்டக் கோவையின்கீழ்
நீதிமன்றம் சட்ட நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.வரிவசூலிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை
மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

ரெடி

தொடர் அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர்.

சேரவேண்டிய தொகை.

குறிப்புரை.

(1) (2)

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

29. கே. பி. நாச்சிமுத்து

30. சரஸ்வதி ரைஸ் மில்

31. வி. முத்துசுவாமி கண்ணடர்

32. வி. பி. குமாரசுவாமி

மொத்தம் ..

ரூ. (3)

10,846.86

46,604.67

3,617.97

4,159.59

5,22,436.58

நீலகிரி மாவட்டம்.

1. எஸ். ஆர். ஆர். கணேசன் & கம்பெனி, துடியலூர்

2. தண்டபாணி ரைஸ் மில்

3. ஹக் ரைஸ் மில், பொன்னாச்சி

4. சக்தி ரைஸ் மில்

2,226.35

19,511.80

33,876.20

14,938.15

இணைப்பு

இ. பி. கோ. 409-வது பிரிளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீதிமன்றத்தில் குறிப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பிணை வைப்புத் தொகை ரூ. 8,000 நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ஆணை மீது அரசு ரிட் மேல்முறை யீட்டு மனு தாக்கல் செய்துள்ளது.

நிலுவைத் தொகைகளுக்கு பிணை வைப்புத் தொகை முழுவதும் ஈடுசெய்யப்பட்டுள்ளது. தொகையைக் கட்டத் தவறியவரால் நொடிப்பு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுக்குச் சேரவேண்டிய தொகைக்கான உரிமைக் கோரிக்கை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

தொடர் அரிசி ஆலை உரிமையாளரின் பெயர்.

சேரவேண்டிய தொகை.

குறிப்புரை

1974 ஏப்ரல் 2]

(1) (2)

5. தாஜ் ரைஸ் மில், மங்கலம்

6. மெணர்ஸ் நஞ்சப்ப செட்டியார் & கம்பெனி, எம். ஜி. புதூர்

மொத்தம் ..

ரூ. (3)

2,240.80

470.60

73,263.95

(4)

உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ரிட் மனுவில் கோரியுள்ள நிலுவைத் தொகைகள் குறித்துப் பிணை வைப்புத் தொகை முழுவதும் ஈடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிலுவைத் தொகைகளைக் கட்டுமாறு ஆலை உரிமையாளருக்கு நினைவூட்டப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு

[1974 ஏப்ரல் 2]

இணைப்பு II.

[247-ஆம் பக்கத்திலுள்ள இணைப்பு 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி

மானியக் கோரிக்கை 17—கல்வி.

(1974-75 வரவு-செலவு மதிப்பீடு).

I. தோற்றுவாய்.

கல்விக்காக 1974-75ஆம் ஆண்டில் ரூ 110 கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையை, 1956-57-ல் கல்விக்காக செலவிடப்பட்ட ரூ 11 கோடியுடன் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், கல்வி வளர்ச்சியில் தமிழ் நாடு அரசு எந்த அளவுக்கு ஆர்வங்காட்டி ஆக்கம் கண்டு வருகிறது என்பதைத் தெள்ளிதின் உணரலாம். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மற்றெல்லாத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கே அதிகத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. கல்விக்கான செலவு தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. 1973-74ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும், 1974-75ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும்

1974 ஏப்ரல் 2]

ஒப்பிட்டு, '277. கல்வி' என்னும் தலைப்பின்கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1)	1973-74 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.		1974-75 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.	
	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவினம்.	திட்டச் செலவுகள்.	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவினம்.	திட்டச் செலவுகள்.
	(2)	(3)	(4)	(5)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1. தொடக்க நிலைக் கல்வி	..	43,53	1,42	50,76
2. இடைநிலைக் கல்வி	..	25,43	3,65	34,24
3. பஸ்கலைக்கழகக் கல்வி	..	6,53	1,99	9,00
4. சிறப்புக் கல்வி (ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் முதலியன)	..	1,12	31	13
5. பிற இனங்கள்	..	7,86	60	4,24
6. தொழில் நுட்பக் கல்வி	..	1,92	1,34	3,62
7. தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	..	1,46	7	1,53
மொத்தம்—277. கல்வி	..	87,85	9,38	1,01,99
மொத்தம்—277. கல்வி	..	..	97,23	1,08,55

[1974 ஏப்ரல் 2]

வரவு-செலவுத் திட்டத் தலைப்புகள் 1974-75-ல் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் "கோரிக்கை 17. கல்வி" என்ற தலைப்பிலிருந்து "கோரிக்கை 29-தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்கள் நலன்" என்ற தலைப்பிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் "தொடக்க நிலை" என்பதன்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. "பிற இனங்கள்" என்ற தலைப்பைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான இனங்கள், 1974-75ஆம் ஆண்டில் "தொடக்க நிலைக் கல்வி", "இடைநிலைக் கல்வி", "பல்கலைக் கழகக் கல்வி" என்ற தலைப்புக்களின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன.

3. 17-வது மானியக் கோரிக்கையில், "277. கல்வி" என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ 108.55 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், பொது நூலகங்கள், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி, அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகள், பிற இனங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது:

திட்டத்தின் திட்டத்தின்
கீழ்வராத கீழ்வரும் மொத்தம்.
செலவினம். செலவினம்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

277. கல்வி ..	101.99	6.56	1,08.55
278. கலை, பண்பாடு.	15	11	26
தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி.	5	8	13
பழஞ்சுவடிகளும் அரும் பொருட் காட்சி சாலைகளும்.	8	2	10
பொது நூலகங்கள்.	75	7	82
288. சமூகப் பாதுகாப்பு நலனும்—உடல் ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள் முதலியன.	26	..	26
மொத்த மானியக் கோரிக்கை "17. கல்வி"	1,03,28	6,84	1,10,12

1974 ஏப்ரல் 2]

4. கல்வி வளர்ச்சிக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட கடன்கள் முதலியவற்றிற்காக பிற கோரிக்கைகளின் கீழ்

பொதுக் கல்வி.

திட்டச் திட்டத்தின் மொத்தம்.
செலவு கீழ்வராத
செலவு.

(1)

(2)

(3)

(4)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

(அ) வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—

314 சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள்—ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	122	..	122
ஆசிரியைகளுக்குக் குடியிருப்புகள் ..	18	..	18
மூலப்பணிகள்—அரசுப்பள்ளிகள் ..	1	3	4
கல்வூரிகளுக்குக் கட்டடங்கள்.			

266. தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் .. 155 | 155 |

(ஆ) வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத செலவு—

459. பொதுப் பணிகளுக்கான மூல தனச் செலவு பள்ளிக் கல்வித் துறை அலுவலகக் கட்டடங்கள். ..	6	..	6
477. கல்வி, கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கான மூலதனச் செலவு-அரசுப் பள்ளிகள், கல்லூரிகளுக்குக் கட்டடங்கள் ..	141	..	141
483. வீடு கட்டுவதற்கான மூல தனச் செலவு—அரசு உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர் வீடுகள் ..	2	..	2
488. சமூக நலனுக்கான மூல தனச் செலவு—தருமபுரி பள்ளிக் கட்டடம் ..	1	..	1
677. கடன்கள்—மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்குத் திருமணக் கடன்கள் ..	2	..	2
தேசியக் கடன் படிப்புதவித் தொகைகள் ..	54	..	54
தொழில் நுட்பக் கல்வி மாணவர்களுக்குக் கடன்கள் ..	..	..	..

மொத்தம் ..

285

220

505

[1974 ஏப்ரல் 2]

நிதி ஒதுக்கங்கள் தவிர, பள்ளி, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள், 1974-75-ல் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் வருமாறு :—

தொழில் நுட்பக் கல்வி.			மொத்தம்.		
திட்டச் செலவு.		திட்டத்தின் மொத்தம்.	திட்டச் செலவு.		திட்டத்தின் மொத்தம்.
செலவு.	கீழ்வராத செலவு.		செலவு.	கீழ்வராத செலவு.	
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
..	..	..	122	..	122
..	..	..	18	..	18
..	..	..	1	3	4
..	..	..	..	155	155
..	..	..	..	6	6
34	..	34	175	..	175
..	..	..	2	..	2
..	..	..	1	..	1
..	..	..	..	2	2
..	..	..	..	54	54
..	12	12	..	12	12
34	12	46	319	232	551

1974 ஏப்ரல் 2]

மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்கள் அனைத்தும் கணக்கிற் கொள்ளப்பட்டால், 1974-75-ல் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை ரூ. 116 கோடியாகும்.

5. அரிசனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், அரிசனங்கள், பழங்குடி வகுப்பினர், பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் முதலியவற்றுக்கான செலவும் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகளும் மேற்படி செலவினங்களின்கீழ் வாரா. இப் பல்வகை இனங்களின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 16 கோடியாகும்.

6. மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு, அந்தந்தத் துறைகளின்கீழ் 1974-75ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனித் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி மொத்தம் சுமார் ரூ. 6 கோடி. மேற்கண்ட இரு இனங்களுக்காகும் செலவையும் (ரூ. 16 கோடியும், ரூ. 6 கோடியும்) கணக்கில் கெரண்டால், 1974-75ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 138 கோடியாக இருக்கும்.

7. எல்லாத் தலைப்புகளின் கீழும் (277. கல்வி, 477 கல்வி மூலதனச் செலவு, 677. கடன்கள் முதலியன) கல்வியின் பல்வேறு துறைகளுக்கு 1974-75ஆம் ஆண்டில் செய்யப்படும் திட்டச் செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கூட்டல் குறிக்குப் பின்னர் உள்ள இலக்கங்கள், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்கான செலவினைக் குறிக்கும்.

பொறுப் 1974-75ல்
பேற்ற புதியதாக
செலவினம். ஒப்பளிப்பு மொத்
வழங்கப் தம்.
படும் செல
வினங்கள்.

பொதுக் கல்வி—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

(1) பள்ளிக் கல்வி ..	346	449	795
(2) கல்லூரிக் கல்வி ..	127	89	216
	+23	..	+23
	473	538	1,011
	+23	..	+23
தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	49	72	121
பொது நூலகங்களும் பண்பாடும்.	10	23	33

[1974 ஏப்ரல் 2]

8. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டாகிய 1974-75 தொடங்கும் இக்கட்டத்தில், இம்மாநிலத்தில் கல்வித்துறையில் இதுகாறும் ஆற்றியுள்ள பணியை மதிப்பிடுவதும், அடுத்துவரும் சில ஆண்டுகளில் நாம் தீர்வுகாண வேண்டிய சிக்கல்களின் தன்மை, அளவு, ஆகியவற்றை ஆய்ந்து அறிவதும், பொருத்தமாகும். இந்த நாட்டில் எழுத்தறிவை ஊட்டுவதிலும், கல்விக்காகச் செலவு செய்வதிலும், முன்னணியில் நிற்கும் மாநிலங்களில் நமது தமிழகம் ஒன்றாகும். 14 வயது வரை சிறுர் அனைவருக்கும் தொடக்க நிலைக் கல்வியை இலவசமாக அளிக்க வேண்டுமென்ற அரசியல் சட்ட நெறிமுறைக் கோட்பாட்டினை நிறைவேற்றுவதிலும், வேறுபல மாநிலங்களைக் காட்டிலும், தமிழகம் முன்னணியில் உள்ளது.

10+2+3 ஆண்டுக் கல்வி முறை

9. நாடு முழுவதும் கல்விப் பயிற்சி நிலைகளின் கால வரம்புகள் ஒரு நிகராக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி தேசிய அளவில் ஒருமித்த கருத்தொன்று உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கல்வி 10 ஆண்டாகவும், ஹையர் செகண்டரி கல்வி அல்லது இளநிலைக் கல்லூரிக் கல்வி அல்லது நடுநிலைக் கல்லூரிக் கல்வி (Intermediate) கல்வி 2 ஆண்டுகளாகவும், பட்டப் படிப்பு 3 ஆண்டுகளாகவும், இருக்கலாம் என்பதே அக்கருத்தாகும். அக்கருத்தின் அடிப்படைக் கேற்ப, தமிழ் நாட்டில் தற்போது பட்டம் பெற, பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் சேர்த்து 15 ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும் என்ற முறை, ஏற்கெனவே வழக்கில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் ஆண்டு வரம்பு மட்டும் 11+1+3 என்று உள்ளது. இவ்வரம்பை மாற்றி 10+2+3 என்று திருத்தி அமைக்கவேண்டுமா என்பது பற்றி அனைத்திந்திய மட்டத்தில் முடிவு தெரிந்தபின் நம் மாநிலத்திலும் முடிவெடுக்கப்படும். நாடு முழுவதும் கல்வியின் ஆண்டு வரம்புகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பது விரும்பத் தக்கதுதான். எனினும், அவ்வரம்புகளில் அடிக்கடி மாறுதல்கள் செய்வது கல்வியின் தரத்தை ஓரளவு நிலைகுலையச் செய்து நிச்சயமற்ற சூழ்நிலையையும் தோற்றுவிக்கும் என்பதையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களின் கருத்துக்களை மட்டுமின்றி ஆசிரியர், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் பொது மக்கள் ஆகியோருடைய கருத்துக்களையும் முழு அளவில் பரிசீலித்தபின்னரே அரசு இது குறித்து முடிவு எடுக்கும்.

1974 ஏப்ரல் 2]

10. நமது மாநிலத்தில் திருத்திய ஆண்டு வரம்பைப் பின்பற்றுவதினால் மாணவர் பயிலவேண்டிய ஆண்டுகள் எண்ணிக்கை அதிகமாகாது. எனினும் புதிய வரம்பை, மேற்கொள்ள ஹையர் செகண்டரி, இளநிலைக் கல்லூரிக் கல்வி, அல்லது நடு நிலைக் கல்லூரி நிலைகளில் அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டி வரும். இதற்குப் பெரியதொரு தொகையை முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும்; இதற்கென்று இந்திய அரசிடமிருந்து பெருமளவில் நிதியுதவி கிடைக்குமென்று இவ்வரசு நம்புகிறது.

II. தொடக்கக் கல்வி

மாணவர் சேர்ப்பு :

1. 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழ் நாட்டில், 1973-74-ல், 6-11 வயதுத் தொகுதிச் சிறுர்களின் எண்ணிக்கை, 60.24 லட்சமாகும். இவர்களில், 54.38 லட்சம் சிறார்கள், அதாவது 90.2 விழுக்காட்டினர், பள்ளியில் படித்துக் கொண்டுள்ளனர். 1974-75-ல், இவ்வயதுத் தொகுதியினரில் மேலும் இரண்டு லட்சம் பேரைப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது நமது நோக்கமாகும்.

2. 1973-74-ல், 11-14 வயதுத் தொகுதிச் சிறார்கள் 27.11 லட்சம் பேர் இருந்தனர். அவர்களில், 14.19 லட்சம் பேர் அதாவது, 52.3 விழுக்காட்டினர், பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1974-75-ல் இவ்வயதுத் தொகுதியினரில் மேலும் ஒரு லட்சம் பேரைப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது நமது நோக்கமாகும்.

கல்வித் தர உயர்வு :

3. பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதம் சீராக இருப்பதற்குத் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சாதாரணத் திட்டங்களின் கீழ் ஆண்டுதோறும் நியமிக்கப்பட்ட கூடுதல் ஆசிரியர்கள் அரசுத் திட்டத்தின்கீழ், பின்மை நிவாரணத்திற்கான மைய அரசுத் திட்டத்தின்கீழ், 1971-72, 1972-73 ஆண்டுகளில் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்ட 1,800 ஆசிரியர்களும் அடுத்த திட்டக் காலத்திலும் நீடிக்கப் படுவர். இவர்களில் 1,200 பேர் பி.டி. பட்டம் பெற்றவர் களாவர் ; தொடக்க நிலையிலிருந்தே கல்வித் தரத்தை

[1974 ஏப்ரல் 2]

உயர்த்தும்பொருட்டு இவர்கள், உயர்தொடக்கப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அத்துடன், “ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்ட”த்தின் கீழ் 1973-74-ல் நியமிக்கப்பட்ட சுமார் 7,428 தொடக்க நிலை (ஹையர் கிரேடு), உயர்நிலை (செகண்டரி கிரேடு), ஆசிரியர்கள் 1974-75-ல் நிரந்தரப் பதவிகளில் அமர்த்தப்படுவர். 1973-74-ல் உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள் உட்பட, 32,499 தொடக்கப் பள்ளிகளில் மொத்தம் 1,73,175 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் 59.72 லட்சம் பேர்களாவர். ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதாசாரம் 1:34 ஆகும்.

4. பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான ஒரு சிறப்பு முயற்சியாக, கடந்த சில ஆண்டுகளாக தொடக்க நிலை ஆசிரியர்களை நியமிப்பது படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பதிலாக உயர்நிலை ஆசிரியர்களே நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். உயர்நிலை ஆசிரியர்களாகத் தேர்ச்சி பெற்ற தொடக்க நிலை ஆசிரியர்களின் பதவிகள், உயர்நிலைப் பதவிகளாக மாற்றப்பட்டு, அவர்கள் அப்பதவிகளில் அமர்த்திக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இதுவரையில் 33,500 தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகள் உயர்நிலை ஆசிரியர் பதவிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பதவிகளும் உரிய காலத்தில் படிப்படியாகத் தரமுயர்த்தப்படும்.

5. தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் பாடத் திட்டமும் ஏனைய பாடத் திட்டங்களும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவியல் சாதனங்கள் வாங்குவதற்காக, தொடக்கப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 வீதமும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000 வீதமும், வழங்குவது என்ற அடிப்படையில், அறிவியல் சாதனங்களும், ஏனைய கல்விச் சாதனங்களும் வழங்கும் திட்டம் 1960-ல் தொடங்கப்பட்டது. இதுவரை இத்திட்டத்தின் கீழ், 11,400 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 3,000 உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயனடைந்துள்ளன. 1974-75ஆம் ஆண்டிலும், இத் திட்டத்தின் கீழ், 1,220 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 334 உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளும் பயன்பெறும்.

6. உயர்தொடக்க வகுப்புகளில் உடற்பயிற்சிப் பாடத் தைப் பேணிவளர்க்கும் வகையில், ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் அனைத்திந்திய திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 500 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் 1974-75ஆம் ஆண்டிலும் நீடிக்கப்படுவர்.

1974 ஏப்ரல் 2]

7. கல்வியின் தொடக்க நிலைகளிலிருந்தே, பாடத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பணிப்பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருவெண்டுமென்று கல்வி வல்லுநர்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, 1973-74ஆம் ஆண்டில், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 573 முழுநேர கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலும் கூடுதலாக முழு நேரக் கைத்தொழில் ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் கருவிகளுக்கான மானியம் அளிக்கவும் 1974-75 திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறார்களின் தொழில் நுட்பத் திறமைகளை வளர்ப்பதும், ஆக்கபூர்வ திறமையை உருவாக்குவதும், அவ்வப் பகுதிகளின் தேவைக்கேற்ப பயனுள்ள சில கைத்தொழில்களை கற்றுக் கொள்ளச் செய்வதும், இத்திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்

8. தமிழ்நாட்டில் செயலில் இருந்துவரும் நண்பகல் உணவுத் திட்டம், இந்நாடு முழுவதிலும் உள்ள கல்வித் துறை நிர்வாகிகள் போற்றிப் புகழும் அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள 1—8 வகுப்புகளில் படித்துவரும் மொத்த மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினரான 19 லட்சம் ஏழை மாணவர்களுக்கு இத் திட்டத்தின் கீழ் இலவச நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. அரிசன நலத்துறை நடத்திவரும் அரிசன நலப் பள்ளி மாணவர்களும் இந்த 19 லட்சத்தில் அடங்குவர். 1974-75 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 235 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசு இவ்வகையில் செய்யும் செலவுடன், ‘கேர்’ நிறுவனமும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 6 கோடி மதிப்புள்ள உணவுப்பொருள்களை உதவி வருகிறது.

9. சுகாதார முறையில் நண்பகல் உணவு தயாரிப்பதற்காக, மின் சாதனங்களுடன் கூடிய 76 மையச் சமையற் கூடங்கள், செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த மையச் சமையற் கூடங்களில் தயாராகும் உணவு, சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கு மூடிய மோட்டார் வண்டிகளில் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இம்மாவட்டங்களில், மேலும் 21 மையச் சமையற் கூடங்கள் விரைவில் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன. 1974-75ஆம் ஆண்டில் இம்மையச் சமையற் கூடத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கும் விரிவாக்கப்பட்டு, அங்கு 24 மையச் சமையற் கூடங்கள் நிறுவப்படும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

10. இத்திட்டத்தின்கீழ் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் மோட்டார் வண்டிகளையும், சமையல் சாதனங்களையும் பழுது பார்த்து, பராமரித்து வருவதற்காக 'கேர்' உதவியுடன் சுமார் ரூ. 15 லட்சம் மொத்தச் செலவில், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் விக்கிரவாண்டியில் மத்திய பராமரிப்பு பணிக்களரி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் உணவுப்பொருள்களை சீராகச் சேமித்து வைக்க வசதியாக, 'கேர்' உதவியுடன் வட்டாரக் கிடங்குகள் 10 கட்டத் திட்டமிடப்பட்டது. இவற்றில் 6 வட்டாரக் கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப் பெற்று செயல்பட்டுவருகின்றன.

11. பள்ளி நண்பகல் உணவுக்கான பல்வேறு 'கேர்' நிறுவனத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசின் பங்காக, 1974-75-ல் சுமார் ரூ. 60 லட்சம் செலவிடப்படும்.

நூற்கொடை

12. 1—3 வகுப்புகளில் பயில்வோரும், நண்பகல் உணவு பெறுவோருமான ஏழை மாணவர்களுக்கு முதல் வகுப்பில் பாடப் புத்தகங்களும் சிலேட்டும, இரண்டு, மூன்று வகுப்புகளில் பாடப் புத்தகங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் தற்போது ஆண்டு தோறும் 12 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர். இத்திட்டத்தின்கீழ், இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கும் செலவை 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனமே ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறது; சிலேட்டுகளுக்கும், பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிடாத, சிறுபான்மையினர் மொழிகளுக்கும் குரிய பாடப் புத்தகங்களுக்கும் ஆகும் செலவை அரசே ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

கட்டடங்கள்

13. ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேராத பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்ட நகராட்சிகளுக்கும் தனியார் பள்ளி நிறுவனங்களுக்கும் மானியம் வழங்கிட ரூ. 4 லட்சமும், அரசினர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 6 லட்சமும், 1974-75 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1974-75-ல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டட மானியங்கள் வழங்கிட, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 1,22 லட்சம்

1974 ஏப்ரல் 2]

நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக பரிசுச் சீட்டு விற்று முதலிலிருந்தும், கணிசமான தொகை வழங்கப்படுகிறது.

14. கிராமப் பகுதிகளில் ஆசிரியைகள் வசிப்பதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, கிராமப் பகுதிகளில் ஆசிரியைகளுக்கான வீடுகள் கட்டும் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 1,600க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் இதுவரை கட்டப்பட்டுள்ளன. இதற்கென சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 1974-75-ல் ரூ. 17.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள்

15. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் சுமார் 32,500 தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 22,000 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. ஊராட்சி கல்வி நிதி உதவி விசாரணைக்குழுவின் பரிவுரைகளின் பேரில் அப்பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் அரசு மானிய உதவி முறையை அரசு அண்மையில் திருத்தியமைத்துள்ளது. புதிய முறையின்படி, (ஒரு ரூபாய் நில வரிக்கு 45 காசு என்று வசூலிக்கப்படும்) உள்ளூர் வரியில் 4/9 பாகம், தொடர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கக் கல்வி நிதிக்கு வழங்கப்படும். மேலும், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள மக்கள் தொகைக்கு, தலைக்கு ரூ. 6 வீதம் கணக்கிட்டு, கல்வி மானியத்தையும் அரசு வழங்கும். தொடக்க நிலைக் கல்வியின் கீழ் ஆகும் எஞ்சிய செலவை திருத்தியமைக்கப்பட்ட வட்டார வகைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப, அரசும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பகிர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளும்.

III. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி

இம்மாநிலத்தில் 1973-74 ஆம் ஆண்டில், 14-17 வயதுத் தொகுதியினர் 22.38 லட்சம் பேர் இருந்தனர். இவர்களில் 7.39 லட்சம் பேர், அதாவது 33 விழுக்காட்டினர், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9-11 வகுப்புகளில் பயின்றனர்.

2. இம்மாநிலத்தில் 2,823 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட இந்த வயது தொகுதியைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை முதலியவற்றை இணைப்பு-1-ல் காணலாம்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

3. 1974-75-ல் இவ்வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்த 60,000 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்க்கவும், 1,500 ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் அனைத்திந்திய திட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இந்த புதிய பதவிகளில் முதலாவது எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு மரச் சாமான்கள், சாதனங்கள் ஆகியவை வாங்குவதற்கு ரூ. 11 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(க) கல்வித் தர உயர்வு

4. அறிவியல் சாதனங்களை வாங்குவதற்கு ரூ. 15,000-ம், ஆய்வுக் கூடக் கட்டடங்களுக்காக ரூ. 25,000-ம், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு உதவி மான்யம் வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். 1974-75-ல் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 810 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் பயனடைந்துள்ளன. 1974-75ஆம் ஆண்டில் மேலும் 90 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இத்திட்டத்தினால் பயனடையவிருக்கின்றன. மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான எல்லா அறிவியல் கருவிகளும் கொண்டுள்ள 14 ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்திகள் இயங்குகின்றன. இந்த வசதியை படிப்படியாக விரிவாக்கி, 47 கல்வி மாவட்டங்களிலும் ஒரு கல்வி மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஆய்வுக்கூட இயல் ஊர்தி கிட்டும் படி செய்வது, பள்ளிக்கல்வித் துறையின் நோக்கமாகும். 1973-74ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 3 இயல் ஊர்திகளும், 1974-75-ல் மேலும் 10 இயல் ஊர்திகளும் வாங்கப்படும்.

5. பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி கற்கும் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் ஒரு முன்னோடித் திட்டம், சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 50 தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் 30 நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் (Middle Schools) கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்கான புதிய அறிவியல் பாடத் திட்டம் 1971-72-ல் 1-3 வகுப்புகளிலும், 6-வது வகுப்பிலும், 1972-73-ல் 4, 7, ஆகிய வகுப்புகளிலும் 1973-74-ல் 5, 8 வகுப்புகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, பின் அப்பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கெடாட்டம் செயல்படும் பள்ளிகளின் மற்ற ஆசிரியர்களுக்குப்

1974 ஏப்ரல் 2]

பணிக்காலப் பயிற்சி நடத்தினர். 1974-75ஆம் ஆண்டில் யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் உதவியுடன், மேலும் பல பள்ளிகளுக்கு இத்திட்டம் விரிவாக்கப்படும்.

6. உயிரியல், இயல்பியல், வேதியியல் கணிதம் ஆகியவற்றில், 1969 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடை விடுமுறைக் கால அறிவியல் பயிற்றுவிப்புப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை, அறிவியல், கணித இயல், ஆசிரியர்களின் நன்மைக்காக, கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி தேசியக் குழு, பல்கலைக் கழக மானியக் குழு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் நடத்தப்படுகின்றன. 1,000-க்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே இப்பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 1974-75-ல் மேலும் ஏறக்குறைய 160 உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மறுபயிற்சி பெறுவர்.

7. சென்னையிலுள்ள மாநிலக்கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவாக, மாநில அறிவியல் கல்வி நிறுவனத்தை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி, அறிவியல் பாடத்திட்டம், ஆசிரியர்களின் பயிற்சித் திட்டம், ஆய்வுக் குறிப்புகைகள் வெளியிடுதல், வளர்ச்சிப் பணி ஆகியவைகளின் மேம்பாட்டுக்கு இந்நிறுவனம் பொறுப்பாகும்.

8. எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் நல்ல நூலகங்களை அமைப்பதற்கு உதவும் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரையில் 1,788 உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் நூலகங்கள் உதவி பெற்றுள்ளன. 1974-75-ல், பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள நூலகப் புத்தகங்கள் வீதம், மேலும் 342 உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு புத்தகங்கள் வழங்கப்படும்.

9. காட்சி, கேள்வி, சாதனங்கள் மூலம், பள்ளிகளில் கல்வியைக் கற்பிக்க வசதியாக, 1974-75-ல் ரூபாய் 1 லட்சம் செலவில், 60 பள்ளிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகளும், 50 பள்ளிகளுக்கு 35 மில்லிமீட்டர் துண்டுப் படச்சுருள் காட்டும் கருவிகளும், 10 பள்ளிகளுக்கு 16 மில்லிமீட்டர் திரைப்படம் காட்டும் கருவிகளும் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

10. கோத்தாரி கல்வி ஆணைக்குழுவின் கருத்துரைகளை ஒட்டி, 1972-73-ல், ஆண்களுக்காக புதுக்கோட்டையில் ஒரு முன் மாதிரிப் பள்ளியும், 1973-74-ல் சென்னையில் பெண்களுக்காக ஒரு முன்மாதிரிப் பள்ளியும் திறக்கப்பட்டுள்ளன. நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களையும், விடுதி வசதிகளை

[1974 ஏப்ரல் 2]

யும் கொண்ட இப்பள்ளிகள், தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்த மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றன. அவர்களில் பலருக்கு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

11. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை வாழ்க்கைக் கேற்ப தொழில் சார்ந்ததாக ஆக்குவதற்கு, கோத்தாரி கல்வி ஆணைக்குழு பல்வகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (Comprehensive Schools) அமைப்பு பற்றி பரிவுரை செய்தது. தற்போது நடைபெறும் பள்ளிகளில் பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை மேம்படுத்தி, பொதுவான பயிற்சி முறைகளுடன் தொழில் சார்ந்த பாடமுறைகளையும் கொண்ட பல்வகைப் பயிற்சிகளை அளிக்கிற பள்ளிகளாக ஆக்கிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் தாமே சொந்த தொழில் நடத்துவதற்கும், தொழிற்சாலைகளில் வேலை பெறுவதற்கும் வசதியாக, அப்பள்ளிகளில் வேளாண்மை, தையல், தச்சுத் தொழில், வானொலிப் பெட்டிகளைப் பழுதுபார்த்தல், டெலிவிஷன் பணி முதலிய பாட முறைகள் இருக்கும். 1974-75 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இப்பள்ளிகளுக்காக ரூ. 8.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்.

12. சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி குறித்த தேசிய மன்றத்துக்கு நிகரான மாநில அமைப்பாகும். அந்நிறுவனம், பள்ளி அளவில் பணிக்காலப் பயிற்சிக்குப் பொறுப்பு ஏற்கிறது. பணியிருப்புப் பயிற்சித் திட்டங்கள் நடத்துவது தவிர, இந்த நிறுவனம் கல்வி கற்பித்தல் தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியும் பாடத்திட்ட மேம்பாடு பற்றியும் ஆராய்ச்சி நடத்துகிறது. தொடக்கக் கல்வி விரிவினை நிலையம் ஒன்றும் இந்நிறுவனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

8-ஆம் வகுப்பு பொதுத் தேர்வு.

13. ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் 8-வது வகுப்பு ஆண்டுத் தேர்விற்கான பொதுவான வினாத்தாள்கள் 1970-71-ம் ஆண்டிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்முறை இவ்வாண்டும் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும்.

கட்டடத் திட்டங்கள்.

14. இம்மாநிலத்திலுள்ள 2,800 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சுமார் 1,200 பள்ளிகளில் போதிய இடவசதி இல்லை. 1974-75-ல் நகராட்சி, மற்றும் தனியார் உயர்நிலைப்

[பார்வல் 2]

களுக்குக் கட்டடம் கட்ட மான்யம் வழங்கிட 9 லட்சமும், அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் கட்டடம் கட்டவும், ப கட்டடங்களைப் பழுது பார்க்கவும் ரூ. 60 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்.

5. தமிழ்நாட்டில், பள்ளிகளில் எல்லா நிலைகளிலும் சக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. கிராமத்தைச் சார்ந்த, மில் சிறந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித்தொகைகும் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் 1971-72-ல் தொடங்கப்பட்டு, அதன்கீழ் விடுதியில் தங்கி பயிலும் வர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000, வீட்டில் தங்கி தம் மாணவர்களுக்கு ரூ. 500 என்ற விகிதத்தில் வாரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இரண்டு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் 1974-75-லும் ஈர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். இது தவிர, பர்மா, கை அகதிகள், முன்னாள் இராணுவத்தினர், பாதுகாப்புப் பியினர், அரிசனங்கள், பழங்குடிமக்கள், தங்கக் கட்டுப் பி ஆணையினால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், பல் தியாகிகள் ஆகியோரின் குழந்தைகளுக்குத் தாராளச் சலுகைகள் தொடர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன.

6. சென்னை மாநகரிலுள்ள தொடக்க, உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சுமார் 5,000 மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பாடனை செய்வதற்காக முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வடகாடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, ர ஆகிய மாவட்டங்களில் மருத்துவர்கள், இயல் களில் சென்று பள்ளி மாணவர்களின் உடல்நலனை பாடனை செய்கிறார்கள். ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் ட்டத்தை விரிவாக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பள்ளி வளர்ச்சி மாநாடுகள்.

7. பள்ளிக்குரிய வசதிகளையும், மாணவர்களுக்குரிய களையும் சேகரித்துத் தருவதற்காக உள்ளூர் மக்களின் சிகளை ஒருங்கு திரட்டும் பொருட்டு, இதுவரை 500 மேம்பாட்டு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. நின் வாயிலாக பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ. 13 கோடி உள்ள உதவி பெறப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் மும் 7-10-14

[1974 ஏப்ரல் 2]

பொழுது அறிவியல், மற்றும் நூலக மேம்பாட்டிற்கான வசதிகளைப் பெறுவதில் நாட்டம் செலுத்தப்படுகிறது. பொது மக்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு 39 லட்சம் மாணவர்களுக்கு ரூ. 2.54 கோடி மதிப்புள்ள சீருடைகள் இதுவரையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசு மேற்கொள்ளல்.

18. பள்ளிகளை நடத்த இயலாத நகராட்சிகளின் செலவுச் சுமையைக் குறைப்பதற்காக, 1972-73-ல் 7 நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1974-75ல் நகராட்சிப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 10 லட்சத்தைக் கொண்டு, மேலும் 10 நகராட்சிப் பள்ளிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(உ) கல்விச் சூழலை இசைவாக்கல்.

19. பாடமுறைத் திருத்தம்.—இப்பொழுது நமது பள்ளிகளில் பின்பற்றப்படும் பாடமுறை 1965-ல் திருத்தியமைக்கப்பட்டதாகும். பாடத்திட்டங்களைத் தொடர்ந்து உயர்த்தி வருதல், கற்பிக்கும் முறைகளை மேம்படுத்துதல், ஆகியவற்றின் இன்றியமையாமையைக் கருத்தில் கொண்டு, பாடத்திட்டங்கள் முழுவதையும் திருத்தி அமைக்க 1970 டிசம்பரில் அரசு நிபுணர் குழுக்களை அமைத்தது. 1972-73-லிருந்து அறிவியல், கணிதப் பாடங்களைத் தவிர பிறபாடங்களுக்கு 1-5 வகுப்புகளில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பாடமுறை முதலில் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1973-74 முதல், 1-5 வகுப்புகளில் அறிவியல் பாடத்துக்கும், 1-3 வகுப்புகளில் கணித பாடத்துக்கும், 6-வது வகுப்பிற்கு மொழிகள், வரலாறு, புவியியல் ஆகிய பாடங்களுக்கும், திருத்திய பாடத்திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1974-75-ம் ஆண்டில், 4-6 வகுப்புகளில் கணிதம், 6-ம் வகுப்பில் அறிவியல், 7-ம் வகுப்பில் வரலாறு, புவியியல், 9 வகுப்புகளில் மொழிகள், 6-7 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களுக்கு திருத்திய பாடத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வரும்.

20. ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகளுக்கான பாடத்திட்டங்களைத் திருத்தியமைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழு, தனது பணியை முடித்துள்ளது. இப்பள்ளிகளுக்கான திருத்தியமைக்கப்பட்ட பாடத் திட்டம் விரைவில் நடைமுறைக்கு வரும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

21. பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுக்காக நிலையான அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தில் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுப் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அரசுப் பாடநூல் வெளியீடு.

22. பள்ளிகளுக்கு, பாடநூல்களை வெளியிட்டு வழங்கும் பணி, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தரமான புத்தகங்களை மலிவு விலையில் விற்பதில் அது நல்ல பணி ஆற்றியுள்ளது. 1972-73 முதல் 1975-76 முடியவுள்ள நான்கு ஆண்டு காலத்தில், திருத்தியமைக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப எழுதப்பட்ட பாடப் புத்தகங்களை, படிப்படியான திட்டத்தின்கீழ், இந்நிறுவனம் வெளியிட்டு வருகின்றது. 1973-74-ல் இந்நிறுவனம் சுமார் 232 லட்சம் பள்ளிப் பாடநூல் படிக்கை அச்சிட்டு வழங்கியுள்ளது. 1974-75ல், 200 லட்சம் பள்ளிப் பாடநூல் படிக்கை அச்சிடுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. உருது, மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற சிறு பான்மை மொழிகளிலும், 1974-75-ம் கல்வி ஆண்டில் இருந்து படிப்படியாகப் பாடநூல்கள் வெளியிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

23. இந்த நிறுவன வெளியீடுகள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட 57 வட்டப் புத்தக வியாபாரிகள் மூலமாகவும் 800 பதிவு செய்யப்பட்ட சில்லறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் மாநிலம் முழுதும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பள்ளி மாணவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் குறித்த விலையில் பாடநூல்கள் கிடைத்திட இந்நிறுவனம் வகை செய்துள்ளது.

ஆசிரியர் பயிற்சி.

24. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 108 இம்மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 58 பயிற்சிப்பள்ளிகளை அரசும், 50 பயிற்சிப் பள்ளிகளை தனியாரும் நடத்தி வருகின்றனர். பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலை பெறுவது கடினமாகியுள்ள சூழ்நிலையில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கான தற்போதைய வசதிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது தேவைப்பட்டது. 1972-73ம் ஆண்டு, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது நிறுத்தப்பட்டது. 1973-74ல் மாணவர்கள் மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான கொள்கை, ஆய்வுக்குப் பின்னர்தான் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

25. பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழில் தகுதிகளை மேம்படுத்திக்கொள்ள உதவும் வகையில், 1970-71 முதல், துணை ஆய்வாளர்களும், பள்ளி உதவி ஆசிரியர்களும் பட்ட மேற்படிப்பு பயிற்சிக்கு (M. Ed.) அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர். இதுவரை இத்திட்டத்தின்கீழ் 50 பேர் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். 1974-75-ல் மேலும் 20 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இப்பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவர்.

26. 1972-73-ல் ஆசிரியர்கள் மறு பயிற்சியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. தொடக்கப்பள்ளி வகுப்புகளில் புதிய அறிவியல், புதிய கணிதம் ஆகியவற்றைக் கற்பிப்பதற்கு, 60,000 தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, பெரிய அளவிலான திட்டமொன்றின்கீழ், மறு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

27. புதிய முறையில் கல்வி கற்பித்தல், அந்தந்தப் பள்ளி வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடுதல், பள்ளி மேற்பார்வை, ஆகியவற்றில் 1973-74-ல் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் பணியிருப்புப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. 1974-75-ல், 6ஆம் வகுப்பில், அறிவியல், கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி எவ்வாறு கற்றுத் தருவது என்பது குறித்து உயர் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படும்.

28. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு, புதிய முறைகளைப் பின் பற்றி, ஆங்கில மொழியைக் கற்பிப்பதில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சித் திட்டம் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை, பள்ளிகளில் 5ஆம் வகுப்புவரை ஆங்கிலத்தைப் போதிப்பதற்கு 3,750 பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், 34,200 செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களும் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 6-8 வகுப்புகளுக்கு பாடம் கற்பிக்கும் 10,715 ஆசிரியர்கள், கடலூர், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு இடங்களில் உள்ள ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 1974-75-ல் மேலும் நான்கு நிலையங்களைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. தலைமை ஆசிரியர்கள், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற ஆய்வு அதிகாரிகள், ஆகியோருக்கு புதிய முறையில் ஆங்கில மொழியைப் போதிக்கும் முறைகளை விளக்கிட கருத்தரங்கு களும், கல்வி முகாம்களும் நடத்தும் திட்டமும் 1974-75-ல் தொடர்ந்து செயல்படும்.

1974 ஏப்ரல் 2]

தேர்வுகள்.

29. கல்வித் தர ஆய்வுமுறைகளை மேம்படுத்துவதற்காக 1972-73ல் கல்வித் தர ஆய்வு மாநிலப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 250 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், 10ஆம் வகுப்பில் முன்னோடித் திட்டமாக, மாணவர்களின் திறமையின் அனைத்துக் கூறுகளையும் அந்தந்த ஆசிரியர்களே முழு அளவில் மொத்தமாக மதிப்பீடு செய்யும் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. அது 1974-75ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படும். இந்த முன்னோடித் திட்டத்தில் பெற்ற அனுபவத்தை ஒட்டி இத்திட்டத்தை எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் விரிவாக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

30. அரசுத் தேர்வு ஆணையாளர் 22 தேர்வுகளை நடத்துகிறார். இவற்றில் சில ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாகவும், மற்றும் சில ஆண்டுக்கு இருமுறையும் நடப்பவையாகும். 1973 ஏப்ரல் திங்களில் 1,94,000 மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதினார்கள். அவர்களில் 97,000 மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றனர். அது 50:8 விழுக்காடாகும்.

31. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுகளை இயந்திரக் கணிப்புப் பொறியில் பதிவிடும் முறை இப்பணியினை விரைவில் முடிக்க வகை செய்துள்ளது. இத்தேர்வுப் பணிகளைத் துரிதப்படுத்த வசதியாக 1974-75-ல் சிறிய அச்சகம் ஒன்றை அமைக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

32. 18 வயது நிரம்பியவர் அனைவரும், ஏற்பு அளிக்கப்பட்ட இம்மாநிலப் பள்ளிகளில் ஒன்றில் 8-வது வகுப்புத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால், தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதலாம் என்று விதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இது கல்வித் துறையில் அரசு கொண்டுவந்துள்ள குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தமாகும். படிப்பை முடிக்காமல் நின்றவிட்டவர்கள், பிற்காலத்தில் தங்களுக்கு விருப்பமுள்ள வேளையில் தனிப்பட்ட முறையில் கல்வி பயில வசதி செய்ய வேண்டும் என்று மாநில திட்டக் குழு பொதுவாகப் பரிந்துரைத் திருந்தது. அப்பரிந்துரைக்கேற்ப இந்நடவடிக்கை பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது.

சிறப்புப் பள்ளிகள்.

33. ஐந்து வயதுக்கும் குறைந்த சிறுவர் சிறுமியருக்கான 40 இளஞ்சிறுர் பள்ளிகள், கல்வித் துறையினால் ஒப்புதலும், மானியமும் வழங்கப்பட்டு நடத்தப்படுகின்றன. இவை

[1974 ஏப்ரல் 2]

பெரும்பாலும் நகர்ப்புற பகுதிகளில் உள்ளன. கிராமப் பகுதிகளில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் நடத்தப்படுகின்றன.

தொழில் புகுமுகப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

34. தொடக்கப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு படிப்பை நிறுத்திவிட்ட 11—14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள இளஞ்சிறுர்களுக்கு இந்திய அரசு தொடங்கிய தொழில் புகுமுகப் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் இம்மாநிலத்தில் 6 நிலையங்களில் புகுமுகத் தொழிற் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது.

உடற் குறையுள்ள சிறுவர்களுக்கான பள்ளிகள்.

35. உடல் ஊனமுற்ற சிறுவர்களுக்காகத் தற்போது இம் மாநிலத்தில் 27 பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பார்வை இழந்த சிறுவர்களுக்காக 12 பள்ளிகளும், காது கேட்காத சிறுவர்களுக்காக 12 பள்ளிகளும், தொழு நோயால் வருந்தும் சிறுவர்களுக்காக 2 பள்ளிகளும், முடமாயுள்ள சிறுவர்களுக்காக 1 பள்ளியும் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்பள்ளிகளில் 2,700-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் தற்போது பயின்று வருகின்றனர். காது கேட்காத சிறுவர்களுக்காக 1974-75-ல் தருமபுரி மாவட்டத்தில் மேலும் 1 பள்ளியைத் திறக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

36. தனியார் நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் 379 அனாதை இல்லங்களில் ஏறத்தாழ 67,000 அனாதைச் சிறுவர்கள் உள்ளனர். இந்த அனாதை இல்லங்களுக்கு மாநில நிதியிலிருந்து நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது.

வயது வந்தோருக்கான கல்வி.

37. 1974-75-ல் சேலம் மாவட்டத்தில் முதியோர் கல்வி நிலையங்களை தொடங்கி 1 லட்சம் முதியோர்களுக்கு எழுத்தறிவு அளிக்க கருதப்பட்டுள்ளது. 1974-75 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக ரூ. 4.84 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. “வேளாண்மைத் தொழிலோடு இணைந்த எழுத்தறிவிப்பு” நிலையங்களுக்காகும் செலவையும் சேர்த்தால், முதியோர் கல்விக்காக 1974-75-ல் மொத்தம் ரூ. 6.42 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இளைஞர் நிலையங்கள்.

38. 1973 நவம்பர் திங்களில் மத்திய கல்வி அமைச்சகத் தரவு தமிழ்நாட்டில் நேரு இளைஞர் நிலையங்கள் நான்கு திறக்கப்பட்டன. இந்த நிலையங்கள் தற்போது கடலூர், ராணிப்

[74 ஏப்ரல் 2]

பட்டை, மேட்டூர் அணை, முசிறி ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. பிற நடவடிக்கைகளுடன் இந்நிலையங்கள், ள்ளிப்படிப்பை நிறுத்திவிட்ட இளைஞர்களுக்குக் கல்வி ளிக்கும் திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளும். வெகு தொலைவி ள்ள டில்லியிலிருந்து இவை நிர்வகிக்கப்படுவதற்குப் திலாக இந்நிலையங்களை மாநில அரசின் நேரடி ர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தால் அவை வெற்றிகரமான றையில் செயல்படும் என்ற கருத்தை இந்த அரசு இந்திய ரசுக்கு வலியுறுத்தியுள்ளது.

இளையாட்டுக்களும் உடல்பயிற்சித் கல்வியும்.

39. மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி பொதுமக்களிடையையும் விளையாட்டுக் கலைகளைப் பரப்புவதில் மாநில இளையாட்டுக் கழகமும், மாவட்ட விளையாட்டுக் கழகங்களும் பரும்பங்கு ஆற்றி வருகின்றன. இதுவரை எட்டு மாவட்டங் ளில் விளையாட்டு அரங்கங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1974-5-ல் மேலும் ஒரு மாவட்டத்தில் விளையாட்டு அரங்கத்தைக் ட்டுவதற்கு மானியம் வழங்கப்படும்.

பாரணர், சாரணியர் இயக்கங்கள்.

40. 1974-75-ல் தமிழ் நாடு, பாரத சாரணர், சாரணியர் ங்கத்தின் மொத்த உறுப்பினர்கள் 73,504. 1974-75-ல் டுதலாக 14,000 சிறுவர்கள் சாரண இயக்கத்தில் சேர்த்துக் ள்கள்ளப்படுவர்.

ள்ளிக் கல்வி நிர்வாகம்.

41. தொடக்கக் கல்விப் பிரச்னைகள் குறித்து சீரிய ாட்டம் செலுத்தும் நோக்குடன், பள்ளிக் கல்வி டுக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள இணை இயக்குநர் டுக்குநர் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் உள்ள இணை இயக்குநர் டுக்குநர் தொடக்கக் கல்விப் பொறுப்பில் நியமிக்கக் டுவரைத் தொடக்கக் கல்விப் பொறுப்பில் நியமிக்கக் டுதப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி பற்றிய ள்கள்ளைப் பிரச்னைகளுக்குப் பொறுப்பு, உயர்நிலைப் ள்ளிக் கல்வியுடன் ஒருங்கிணைப்பு, பள்ளிக் கல்வித் துறைக் ான முழுப் பொறுப்பு ஆகியவை பள்ளிக் கல்வி இயக்குந டமே இருக்கும். தொடக்கக் கல்வி குறித்த அன்றாட் டிரச்னைகளை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் இணை இயக்குநருக் டத் தரப்படும்.

42. தொடக்கப் பள்ளிகளில் கல்வி மேம்பாட்டையும் மற்பார்வையையும் தற்போது 381 சரக அதிகாரிகள் கவ ித்து வருகின்றனர். தொடக்கப் பள்ளிகளைக் கண்காணித்

[1974 ஏப்ரல் 2]

கும் பணியை நன்கு நிறைவேற்ற 1974-75 ஆம் ஆண்டில் மேலும் முதுநிலை பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்கள் 15 பேர் நியமிக்கப்படுவர்.

(ங) ஆசிரியர் நலன்.

43. தமிழ்நாட்டில் தற்போது 2.39 லட்சம் ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். நிர்வாக வாரியாக ஆசிரியர்களின் விவரங்கள் வருமாறு :

பள்ளிகள்.	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	67,408	38,924	1,06,332
நடுநிலைப் பள்ளிகள் ..	36,716	30,127	66,843
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	45,810	20,149	65,959
மொத்தம் ..	1,49,934	89,200	2,39,134

நிர்வாக வாரியாக ஆசிரியர் எண்ணிக்கை.

பள்ளிகள்.	அரசு.	அரசு (கழக).	ஊராட்சி ஒன்றியம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	7,075	..	62,315
நடுநிலைப் பள்ளிகள் ..	3,253	..	28,577
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	6,055	29,172	..
மொத்தம் ..	16,383	29,172	90,892

	நகராட்சி.	தனியார்.	மொத்தம்.
	(5)	(6)	(7)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	9,181	27,761	1,06,332
நடுநிலைப் பள்ளிகள் ..	6,545	28,468	66,843
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	4,331	26,401	65,959
மொத்தம் ..	20,057	82,630	2,39,134

[1974 ஏப்ரல் 2]

44. வேறுபல மாநிலங்களைப் போல் அல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியச் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள பள்ளிகள் அனைத்திலும் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ஊதியம் கொடுத்திட ஆன செலவு, 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது, 1974-75-ல் சுமார் ரூ. 80 கோடியாக உயரும்.

45. கடந்த ஆண்டு மாநிலச் சட்ட மன்றம், தமிழ் நாடு தனியார் பள்ளிகள் முறைப்படுத்துதல் சட்ட வரைவை நிறைவேற்றியது. அச்சட்டத்துக்குக் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணி நிலைமைகளுக்குச் சட்டப்படி பாதுகாப்பு அளித்திட இச்சட்டம் வகை செய்யும். தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகள் தங்கள் பள்ளிகளை செவ்விய முறையில் நடத்தவும் அச்சட்டம் ஊக்குவிக்கும்.

46. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பி.டி. ஆசிரியர்கள், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் சிறப்புத் துறை ஆசிரியர்கள் ஆகியோரில் பத்து ஆண்டு காலம் பணியாற்றியுள்ளோர்க்கு 1-4-1973 முதல் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

47. 1974 சனவரி முதல் நாள் முதல், தமிழாசிரியர்களில் முதல் நிலைப் பதவிகளுக்கு மட்டுமே புதிய நியமனம் செய்யப்படும் என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. முதல் நிலை பதவிக்குத் தகுதியுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் அனைவரும் முதல் நிலை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு உள்ளனர். முதல் நிலை ஆசிரியருக்குத் தகுதி பெறாத இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களுள், 1-1-1974 அன்று 10 ஆண்டுகள் பணி செய்து முடித்துள்ள இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களும், தனிச்சலுகையாக, முதல் நிலை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால், தமிழ் ஆசிரியர்களின் பணி நிலைகள் உயர்வதோடு தமிழ் பயிற்றுவிக்கும் தரமும் உயரும் என்று நம்பப்படுகிறது.

48. அரசுப் பணியில் இல்லாத (தனியார், மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி) ஆசிரியர்களுக்கான ஒய்வூதிய விதிகள் கடந்த சில ஆண்டுகளில் தாராளமாக்கப்பட்டுள்ளன. முதன் முதலாக, அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், அரசுப் பணியில்லாத ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே நிகரான ஒய்வூதிய நலன்களை அளிக்கும் பெருமை தமிழ் நாட்டையே சாரும்

[1974 ஏப்ரல் 2]

எனலாம். மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களுக்கும், 1972 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல், மாநில அரசுப் பணியாளர்களை ஒப்ப ஒய்வூதியப் பயன்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, அரசுப் பணியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதைப்போலவே, விடுப்பை ரொக்கமாக்கிக்கொள்ளும் உரிமை உட்பட, விடுப்பு நலன்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

49. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கான தமிழ்நாடு குடும்பநல நிதித் திட்டம், அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தானாகவே பொருந்தும். மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அத்திட்டம் 1—1—1974 முதல் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசிய அமைப்பின் திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி பெறத் தகுதி பெற்ற 1,000 ஆசிரியர்களுக்கு 1973-74 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 3.7 லட்சம் நிதி உதவி கொடுக்கப்பட்டது.

50. ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் மாநில அரசு விருதுகள் வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுகிறது. கொடைக்கானலில் உள்ள மதுரை மாவட்ட ஆசிரியர் இல்லத்திற்கும், உதக மண்டலத்தில் நீலகிரி மாவட்ட ஆசிரியர்களுக்காக உள்ள இல்லத்திற்கும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 1 லட்சம் மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

IV. கல்லூரிக் கல்வி.

இம்மாநிலத்தில் 1961-62 ஆம் ஆண்டில் 59 கல்லூரிகள் செயல்பட்டு வந்தன. 1973-74-ல் 178 கல்லூரிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1961-62-ல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 45,000 ஆக இருந்தது. 1973-74-ல் 1.95 லட்சமாக இந்த எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது.

2. இம்மாநிலத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் பள்ளி இறுதித்தேர்வு (எஸ்.எஸ்.எல்.சி.) எழுதிய மாணவர்கள், தேர்வில் தேர்ச்சி அடைந்த மாணவர்கள், இம்மாநிலத்திலுள்ள

1974 ஏப்ரல் 2]

மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் சேர்ந்த மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதிய மாணவர்கள்.	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறிய மாணவர்கள்.	கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்கள் (புகழக வகுப்பில்).
ஏப்ரல் 1968	1,96,272	91,181	1968-69 60,000
ஏப்ரல் 1969	1,82,829	91,794	1969-70 66,000
மார்ச் 1970	1,91,853	1,03,974	1970-71 70,000
ஏப்ரல் 1971	1,93,059	1,11,823	1971-72 76,814
மார்ச் 1972	2,01,950	1,19,122	1972-73 80,506
மார்ச் 1973	1,93,686	96,903	1973-74 72,646
மார்ச் 1974	1,94,000	..	..

தோராயமாக.

3. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகியதால் கல்லூரிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிவந்துள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 40 புதிய கல்லூரிகள்தான் தொடங்க வேண்டும் என்று முதலில் முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், கல்லூரி மாணவர் எண்ணிக்கைப் பெருக்கம் காரணமாக 56 புதிய கல்லூரிகள் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

4. மேலும் கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதன் அவசியத்தை ஆய்வு செய்யவேண்டிய நிலையை நாம் தற்போது அடைந்துள்ளோம். தற்போதுள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி, 1973-74-ல் தற்போதுள்ள கல்லூரிகளிலேயே 10,000-க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரி புகழக வகுப்பு இடங்கள் காலியாக இருந்தன. இதிலிருந்து நகர்ப்புறங்களில் ஒருசில கல்லூரிகளில் சேருவதற்கே மாணவர்கள் நெருக்கி முன்வருகின்றனர் என்பதும், ஆனால் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள கல்லூரிகளில் இப்போதே பல இடங்கள் காலியாக இருந்து வருகின்றன என்பதும் தெரியவரும். எனவே புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்க நாம் அனுமதிக்கும் முன்னர், தற்போதுள்ள கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்கள் அனைத்தும் நிரப்பப்பட வேண்டுவது விரும்பத்தக்கதாகும். தற்போதுள்ள கல்லூரிப் படிப்பு வசதிகளை இன்னும் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக கல்லூரிக் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த அதிக நாட்டம் செலுத்துவதே சாலச் சிறந்ததாகும். ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்குமுன் இதனை அரசு கருத்தில் கொள்ளும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

எனலாம். மானியம் பெறும் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களுக்கும், 1972 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல், மாநில அரசுப் பணியாளர்களை ஒப்ப ஒய்வுதியப் பயன்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, அரசுப் பணியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதைப்போலவே, விடுப்பை ரொக்கமாக்கிக் கொள்ளும் உரிமை உட்பட, விடுப்பு நலன்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

49. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கான தமிழ்நாடு குடும்பநல நிதித் திட்டம், அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தானாகவே பொருந்தும். மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அத்திட்டம் 1—1—1974 முதல் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசிய அமைப்பின் திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி பெறத் தகுதி பெற்ற 1,000 ஆசிரியர்களுக்கு 1973-74 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 3.7 லட்சம் நிதி உதவி கொடுக்கப்பட்டது.

50. ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் மாநில அரசு விருதுகள் வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுகிறது. கொடைக்கானலில் உள்ள மதுரை மாவட்ட ஆசிரியர் இல்லத்திற்கும், உதக மண்டலத்தில் நீலகிரி மாவட்ட ஆசிரியர்களுக்காக உள்ள இல்லத்திற்கும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 1 லட்சம் மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

IV. கல்லூரிக் கல்வி.

இம்மாநிலத்தில் 1961-62 ஆம் ஆண்டில் 59 கல்லூரிகள் செயல்பட்டு வந்தன. 1973-74-ல் 178 கல்லூரிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1961-62-ல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 45,000 ஆக இருந்தது. 1973-74-ல் 1.95 லட்சமாக இந்த எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது.

2. இம்மாநிலத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் பள்ளி இறுதித்தேர்வு (எஸ்.எஸ்.எல்.சி.) எழுதிய மாணவர்கள், தேர்வில் தேர்ச்சி அடைந்த மாணவர்கள், இம்மாநிலத்திலுள்ள

1974 ஏப்ரல் 2]

மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் சேர்ந்த மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதிய மாணவர்கள்.	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறிய மாணவர்கள்.	கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்கள் (புகழுக வகுப்பில்).
ஏப்ரல் 1968	1,96,272	91,181	1968-69 60,000
ஏப்ரல் 1969	1,82,829	91,794	1969-70 66,000
மார்ச் 1970	1,91,853	1,03,974	1970-71 70,000
ஏப்ரல் 1971	1,93,059	1,11,823	1971-72 76,814
மார்ச் 1972	2,01,950	1,19,122	1972-73 80,506
மார்ச் 1973	1,93,686	96,903	1973-74 72,646
மார்ச் 1974	1,94,000	..	

தோராயமாக.

3. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகியதால் கல்லூரிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிவந்துள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 40 புதிய கல்லூரிகள்தான் தொடங்க வேண்டும் என்று முதலில் முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், கல்லூரி மாணவர் எண்ணிக்கைப் பெருக்கம் காரணமாக 56 புதிய கல்லூரிகள் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

4. மேலும் கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதன் அவசியத்தை ஆய்வு செய்யவேண்டிய நிலையை நாம் தற்போது அடைந்துள்ளோம். தற்போதுள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி, 1973-74-ல் தற்போதுள்ள கல்லூரிகளிலேயே 10,000-க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரி புகழுக வகுப்பு இடங்கள் காலியாக இருந்தன. இதிலிருந்து நகர்ப்புறங்களில் ஒருசில கல்லூரி களில் சேருவதற்கே மாணவர்கள் நெருக்கி முன்வருகின்றனர் என்பதும், ஆனால் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள கல்லூரிகளில் இப்போதே பல இடங்கள் காலியாக இருந்து வருகின்றன என்பதும் தெரியவரும். எனவே புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்க நாம் அனுமதிக்கும் முன்னர், தற்போதுள்ள கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்கள் அனைத்தும் நிரப்பப்பட வேண்டுவது விரும்பத்தக்கதாகும். தற்போதுள்ள கல்லூரிப் படிப்பு வசதிகளை இன்னும் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக கல்லூரிக் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த அதிக நாட்டம் செலுத்துவதே சாலச் சிறந்ததாகும். ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்குமுன் இதனை அரசு கருத்தில் கொள்ளும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

5. நமது மாநிலத்தில் தற்போதுள்ள 178 கல்லூரிகளில் 104 கல்லூரிகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும், 74 கல்லூரிகள் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும் இணைந்துள்ளன. ஒரு பல்கலைக் கழகம் தனது கல்விப் பொறுப்புகள் முழுவதையும் நன்கு நிறைவேற்ற, அதனுடன் சேர்ந்த கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை, மிஞ்சிப்போனால் 30 அல்லது 40-க்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்று கஜேந்திரகட்கர் குழு பரிவுரைத்துள்ளது. எனவே, தமிழ் நாட்டில் மேலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்த வலுவான நியாயம் உள்ளது. நமது மாநிலத்திலுள்ள நிலைமையை தெளிவாக மதிப்பிட்டு, அதன்பின் தமிழ்நாட்டில் மேலும் ஒரே பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்த பல்கலைக் கழக மானியக்குழு தனது இசைவை அளிக்கும் என்று அரசு நம்புகிறது.

6. தமிழ் நாட்டிலுள்ள 178 கல்லூரிகளில் 51 கல்லூரிகள் அரசால் நேரடியாக நடத்தப்படுகின்றன. ஏனைய 127 கல்லூரிகள் மானியம் பெறும் தனியார் கல்லூரிகளாகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிக் கல்விக்கான மொத்த வரவு-செலவுத்திட்ட ஒதுக்கமாகிய ரூ. 11.28 கோடியில் ரூ. 3.51 கோடி தனியார் கல்லூரிகளுக்கு உதவி மானியமாகச் செலவிடப்பட்டது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 51 அரசுக் கல்லூரிகளில் சுமார் 51,000 மாணவர்கள் பயின்றனர். மானியம் பெறும் 127 கல்லூரிகளில் 1,45,000 மாணவர்கள் பயின்றனர். தனியார் கல்லூரிகளுக்கு உதவி மானியம் வழங்குவதற்கான நடைமுறை சீராக்கப்பட்டு, கடந்த ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப்போல அதே சம்பள வீதமும், ஏனையப் படிகளும், மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க வகை செய்து தனியார் கல்லூரி மானியம் கணக்கிடப்படுகிறது. பட்ட மேற்படிப்புக் கல்லூரிகளின் முதல்வர்கள், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைப் பேராசிரியர்கள் ஆகியோரின் சம்பள வீதங்கள் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் விரிவாக்கப் பட்டுள்ளன. மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரியப் பணியாளர்களுக்கும் தாராள ஓய்வூதியத் திட்டமும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்க சாதனையாகும்.

7. அரசாங்கக் கோட்பாடான "சமூக நீதியை" செயல்படுத்துவதில் அரசுக் கல்லூரிகளுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. பள்ளிப் படிப்புக்கு மேலும் கல்வி கற்க விருப்பமுள்ளவர்கள் அனைவரும் தனியார் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிக்க இயலாது

1974 ஏப்ரல் 2]

போகலாம். தனியார் நிறுவனங்களில் ஏற்படும் கல்விச் செலவை கொடுக்க இயலாதவர்களும், சமுதாயத்தில் சமூக, பொருளாதார, கல்வித் துறைகளில் பின் தங்கிய பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களுமான, மாணவர்களுக்கு அரசுக் கல்லூரிகள் இடம் கொடுத்து கல்லூரிக் கல்வி பெற உதவுகின்றன.

8. இம்மாநிலத்தில் 1973-74ல் அரசுக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவரிடமிருந்து கிடைக்கும் வருவாய், செலவை விட மிகக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதைப் பின்வரும் புள்ளி விவரம் காட்டும். அரசு அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவித்தொகை அளிக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகும்.

கல்லூரி புகுமுக வகுப்பு.			
		கலை.	அறிவியல்.
(1)		(2)	(3)
ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு மாணவருக்கு ஆகும் செலவு (ரூபாய்)	..	380	500
ஆண்டொன்றுக்கு ஒவ்வொரு மாணவரிடமிருந்தும் கிடைக்கும் கட்டணம் (ரூபாய்)		..	..
பட்ட வகுப்பு.		பட்ட மேற்படிப்பு.	
கலை.	அறிவியல்.	கலை.	அறிவியல்
(4)	(5)	(6)	(7)
410	600	775	1,120
183	183	அரசுக் கல்லூரிகளில் ரூ. 250 தனியார் கல்லூரிகளில் ரூ. 300-லிருந்து ரூ. 360வரை	

9. வரும் ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் அரசுக் கல்லூரி களில் கல்வித்தர மேம்பாடு குறித்து நாட்டம் செலுத்து வதே முதன்மையான பணியாக இருக்கும், இம் மாநிலத்தின் முதன்மையான இரண்டு அரசுக் கல்லூரிகளான மாநிலக் கல்லூரியையும், ராணி மேரி கல்லூரியையும் பட்ட மேற்படிப்பு அளவில் குறிப்பிட்ட பாடத்துறைகளில் சிறப்புக் கல்வி தரும் நிலையங்களாக மேம்படுத்துவது பற்றி அரசு தீவிரமாக ஆய்வு செய்து வருகிறது. அறிவியல் கல்வியை வளர்க்கும் பொருட்டு அரசுக் கல்லூரிகளில் உள்ள ஆய்வுக்கூட வசதிகள் பெருக்கப்

[1974 ஏப்ரல் 2]

படும். அதிக விலையுள்ள பாடப்புத்தகங்களை வாங்க இயலாத மாணவர்கள் பயன்படுத்துவதற்காக அரசுக் கல்லூரிகளில், தமிழ்ப் பாடப்புத்தகங்கள் உட்பட, அனைத்துப் பாடப்புத்தகங்களும், பொது அறிவிற்கான புத்தகங்களும் சேமித்துவைத்து வழங்கப்படும். அரசுக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வசதிக்காக உணவருந்தும் இடங்கள், சிற்றுண்டிச் சாலைகள், சைக்கிள் நிறுத்துமிடம் போன்றவற்றை அமைக்கவும் தாராளமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுக் கல்லூரிப் பணியாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர, 1974-75 ல் ரூ. 4 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. விளையாட்டுத் திட்டங்களைப் பேணி மேலும் வசதிகளைச் செய்வதற்கும் விளையாட்டுக்கான வேறு வசதிகளின் வளர்ச்சிக்கும் செலவிட நிதி ஒதுக்கப்படும்.

10. 1974-75-ல் மேலும் ஒரு அரசுக் கல்லூரியைத் தொடங்குவதற்கும், புதிய தனியார் கல்லூரிகள் இரண்டினுக்கு அரசு மானியம் அளிக்கத் தொடங்குவதற்கும் 1974-75 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுதோறும் படிப்படியாக செய்யப்பட்டு வருவதுபோல், 1974-75லும் அரசுக் கல்லூரிகளில் புதிய பட்டப் படிப்புப் பாடமுறைகளும், புதிய பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகளும் தொடங்கப்படும்.

11. பகுதி நேரக் கல்வி வசதியை அனைவருக்கும் அளிப்பதற்குத் தற்போது முதன்மை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நோக்கத்துடன் மாலை நேர வகுப்புகளும் அஞ்சல் முறைப் பாடப் பயிற்சிகளும், நடத்தப் படுகின்றன. கடந்த ஆண்டில் மாலை நேரக் கல்லூரி வகுப்புகளில் பயின்ற மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 8,800 ஆகும். 1974-75ல் மாலை நேர பட்டப்படிப்பு வசதிகளும், பட்ட மேற்படிப்பு வசதிகளும் விரிவாக்கப்படும். அஞ்சல் முறையில் கல்லூரி வகுப்பு நடத்திட மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அரசு நிதியுதவி அளித்துள்ளது. இந்த அஞ்சல் வழிப்படிப்பு மாணவர்களின் பேராதரவைப் பெற்றுள்ளது மகிழ்ச்சிக்கூரியதாகும்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தகுதி வளர்ச்சி

12. கல்லூரி ஆசிரியர்களின் ஊதிய வீதங்களில் கணிசமான உயர்வுக்கு இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழு வகை செய்துள்ளது. சிறந்த தகுதியுள்ளவர்கள் ஆசிரியர் தொழிலில் சேர முன் வருவதற்கு இது தூண்டுகோலாக உள்ளது. இது தவிர சாதாரணப் பேராசிரியர்களைவிட உயர்ந்த சம்பள வீதத்தில் அரசுக் கல்லூரிகளில் முதல்

[1974 ஏப்ரல் 2]

நிலைப் பேராசிரியர் பதவிகள் 29 ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் 50 விழுக்காடு பதவிகளுக்குத் தற்போதுள்ள பேராசிரியர்கள் பதவி உயர்வு கொடுத்து நியமிக்கப்படுவர். மீதி 50 விழுக்காடு பதவிகள் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்களிடையே இருந்து நேரடித் தேர்வு நடத்தி நிரப்பப்படும். ஏற்கனவே பணியாற்றும் பேராசிரியர்களை முதல் நிலைப் பேராசிரியர்களாக பதவி உயர்வு கொடுக்கும் போது டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

படிப்புதவித் தொகைகளும், பயிற்சி உதவித் தொகைகளும்

13. கல்லூரிப் புகுமுகப் படிப்பு அளவில் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் ஒருசில மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். இத் திட்டத்தினால் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 2 கோடி செலவாகிறது. வேறு பல திட்டங்களின் கீழும் படிப்புதவித் தொகைகளும், பயிற்சி உதவித் தொகைகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவை வருமாறு :—

திட்டம்.	புதியதாகப் படிப்பு மொத்தம் படிப்புதவித் உதவித் தொகை தொகைகள் எண்ணிக்கை பெற்றவர்கள் புதியவையும் புதுப்பிக்கப் பண்ணிக்கை. பட்டவையும்.			
	1972-73.	1973-74.	1972-73.	1973-74.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
தேசிய படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டம்	700	850	2,494	2,480
ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்படும் தேசியப் படிப்புதவித் தொகை	47	47	249	264
தேசியக்கடன் படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டம்	1,499	749	6,999	5,284

அரிசன மாணவர்களும், பழங்குடி மாணவர்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் அரிசன நலத்துறை, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை ஆகிய துறைகளிடமிருந்து படிப்புதவித் தொகைகள் பெற்று வருகின்றனர்.

14. படிப்புதவித் தொகைத் திட்டங்களில் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் பொறுப்பில் உள்ளவற்றிற்கு மட்டும் 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு சுமார் ரூ. 1,24 லட்சமாகும்.

[1972 ஏப்ரல் 2]

15. தாய்மொழியைப் பயிற்றுமொழியாகப் பின்பற்றும் நடைமுறை, கல்விச் சீரமைப்புக்கு உகந்ததாக இருப்பதோடல்லாமல், சமுதாய மாற்றத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் உறுதுணையாக விளங்கும் என்றும், அது சமுதாயத்தின் பின் தங்கிய பிரிவினர் கல்வி வசதி பெற வகை செய்யும் என்றும் நாடெங்குமுள்ள கல்வித்துறை வல்லுநர்கள் எடுத்துக்காட்டி வந்துள்ளார்கள். அவ்வாறே, அரசுக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மூலமாகவும் பாடம் கற்பிப்பதற்கான வசதிகளை அரசு அளித்து வந்துள்ளது. 1973-74-ல் அனைத்து அரசுக் கல்லூரிகளிலும், மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்ப்பாட மொழி வகுப்புகளில் பயின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

புகுமுக வகுப்பு		18,355
பட்டப்படிப்பு வகுப்பு		18,693
மொத்தம்		37,048

பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் தமிழ்மொழி மூலம் பாடம் பயில விழையும் மாணவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க, அரசு கல்லூரியில் படித்தாலும் சரி அல்லது தனியார் கல்லூரிகளில் படித்தாலும் சரி, மாணவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 180 படிப்புதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கல்லூரிகள் அனைத்திலும் புகுமுக வகுப்பில் தமிழில் பயிலும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் புத்தகப்படியாக ரூ. 50 கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தால் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் சுமார் ரூபாய் 40 லட்சம் செலவாகிறது. இந்தத் திட்டம் கல்வி வளர்ச்சியிலும் சமூக வளர்ச்சியிலும் நல்ல பலனைத் தந்துள்ளதாக அரசு மனநிறைவடைந்திருக்கிறது.

வரலாற்று ஆராய்ச்சியை வளர்த்தல்.

16. 1973-74-ல், வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் குழுவொன்றை அரசு ஏற்படுத்தி, பட்ட மேற்படிப்பு நிலை ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக உதவித் தொகை அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த ஆண்டில் வழங்கப்பட இருக்கும் 4 படிப்புதவித் தொகைகளுக்கு 700-க்கும் மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றுள் தகுதியான விண்ணப்பதாரர்கள் அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். அரசு இக்குழுவை ஏற்படுத்தியதும், படிப்புதவித் தொகைகளை அளித்ததும் பரவலாக வரவேற்கப்பட்டுள்ளன.

1974 ஏப்ரல் 2]

தமிழ்ப்பாட மொழியில் கல்லூரிப்பாட நூல்கள்.

17. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்காக இதுவரையில் 600 புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. 600 புத்தகங்களில் 450 மூல நூல்களாகும். 150 மொழி பெயர்ப்புகளாகும். இந்த வெளியீடுகளில் பலவற்றை பாட நூல்களாகவும், குறிப்புப் புத்தகங்களாகவும் மாணவர்கள் பயன்படுத்திடப் பல்கலைக் கழகங்கள் பரிவுரை செய்துள்ளன.

தேசிய மாணவர் படை.

18. தமிழ்நாடு தேசிய மாணவர் படை 1974 சனவரியில் தேசிய மாணவர் படை விருதைத் தொடர்ந்து மூன்றாவது முறையாகப் பெற்று வாகை சூடி வந்துள்ளது. தேசிய மாணவர் படையில் தற்போது 51 முதுநிலைப் பிரிவுகளும் (32,300 மாணவ மாணவியர்), 723 இளநிலைப் பிரிவுகளும் (72,300 மாணவ மாணவியர்) உள்ளன. இவற்றில் மாணவியர் முதுநிலைப்பிரிவுகள் ஐந்தும் (3,000 மாணவியர்), 57 மாணவியர் இளநிலைப் பிரிவுகளும் (5,700 மாணவியர்) அடங்கும். குறிப்பாக, 1974 சனவரியில் புதுடில்லியில் நடைபெற்ற குடியரசு தின விழாவில் கலந்துகொண்ட தேசிய மாணவர் படை முதுநிலைப் பிரிவு அணிக்கு தமிழ்நாட்டு மாணவ தலைமை தாங்கி நடத்திச் சென்றார். இவரே அனைத்து இந்திய தேசிய மாணவர் படையின் முதன்மையான மாணவியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தேசிய இளநிலை மாணவர்படை மாணவரில் அனைத்திந்தியாவிலும் சிறந்த மாணவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவரும் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவரே.

தேசியப்பணித் திட்டம்.

19. கல்லூரி மாணவர்கள் நாட்டின் பணியில், குறிப்பாக கல்விப் பணியில், தங்கள் ஓய்வு நேரத்தைச் செலவிட வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்குடன் தேசியப்பணிப் படைத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிற பல்கலைக் கழகங்கள், ஆண்டொன்றுக்கு மாணவர் படுத்துகிற பல்கலைக் கழகங்கள், ஆன்றவீதத்தில் மானியம் பெறுகின்றன. ஒருவருக்கு ரூ. 120 என்ற வீதத்தில் மானியம் பெறுகின்றன. இதில் ரூ. 70-ஐ இந்திய அரசும் ரூ. 50-ஐ மாநில அரசும் கொடுக்கின்றன. அண்மை ஆண்டுகளில் சராசரியாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 8 லட்ச ரூபாய் மானியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. விருப்பமுள்ள கல்லூரி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளுகின்றனர்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

சட்டக் கல்லூரி.

20. சட்டக் கல்லூரி மாணவரின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 1,045 ஆக இருந்தது. 1973-74-ல் இது சுமார் 2,527 ஆக (முறையான பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 1,830, மாலை நேர பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் பாட முறைகளில் 610, எம்.எல். வகுப்புகளில் 87) உயர்ந்துள்ளது. சட்டப் படிப்பில் சேர்வதற்கான ஆர்வத்தை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு மாலை நேர வகுப்புகள் 1966-67-ல் தொடங்கப்பட்டன. மாலை நேரக் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளும் (எம்.எல்.) 1969-70-ல் தொடங்கப்பட்டன. சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக ரூ. 12 லட்சம் செலவில் புதிய மாணவர் விடுதிக் கட்டடம் கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கி உள்ளது. சட்டக் கல்லூரியில் அரங்கம் ஒன்று கட்டுவதற்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

V. தொழில் நுட்பக் கல்வி.

1. தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1972-73-ல் ரூ. 4,04 லட்சங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதற்கெதிராக 1974-75-ல் ரூ. 4,97 லட்சங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்துறையின் நிர்வாகத்தில் ஏழு பொறியியற் கல்லூரிகளும், 35 பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களும் (மூன்று மகளிர் பயிலகங்களும், ஐந்து தனித்தொழில் பயிலகங்களும் உட்பட) 14 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இதுவரை தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த மூன்று கலைத்தொழில் பயிலகங்கள் 1-8-1973 முதல் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

2. தற்போதுள்ள தொழில் நுட்பக் கல்வி பயிலகங்களின் எண்ணிக்கை, இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குத் தொழில் சம்பந்தமான தேவையை நிறைவு செய்யப் போதுமானதாக இருப்பதால் இவ்வெண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதோ, அவற்றில் சேர்க்கும் மாணவர் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதோ, அவசியமில்லையென்று 1966-ம் ஆண்டில் அனைத்து இந்திய மட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கிணங்க நம் மாநிலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்வி பயிலகங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. 1973-74-ம் ஆண்டில் பொறியியற் கல்லூரிகளில் 1,832 மாணவர்களும், பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் 5,034 மாணவர்களும் சேர்க்கப்பட்டனர்.

1974 ஏப்ரல் 2]

3. இருக்கின்ற வசதிகளைச் சீராசெய்து ஒருமுகப்படுத்துவதிலும், பயிற்று முறை, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றின் தரத்தில் மேம்பாடு அடைவதிலும், கடந்த சில ஆண்டுகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கவும், தொழில்களின் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் தற்போதுள்ள பட்ட வகுப்புகளிலும் 'டிப்ளமோ' வகுப்புகளிலும் சிறப்பு பாடங்களைக் கொண்ட பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

4. 1974-75-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட புதிய துறைகளும் சிறப்புப் பாடங்களும் துவக்கப்படவிருக்கின்றன:—

முதுநிலை பட்ட வகுப்பு நிலை.

1 நகர்ப்புற பொறியியல்
(Urban Engineering)	} பொறியியற்
கிண்டி.	கல்லூரி,
2 கணிப்புப் பொறி அறிவியல்,
(Computer Science)		

'டிப்ளமா' வகுப்புகள்.

தொழில் மின்னணுவியல்
(Industrial Electronics)	நாச்சிமுத்து	பல்தொழில்
	நுட்பப்	பயிலகம்,
	பொள்ளாச்சி.	

விருப்பப் பாடங்கள்.

மின்னணுவியல் ;	அரசினர் தொழில் நுட்ப
இயக்கிகள் பின்னுதல்	உயர்நிலைப்பள்ளி,
(Motor Winding) மற்றும்	தூத்துக்குடி அரசினர்
நீரேற்றும் கருவி பழுது	பல்தொழில் நுட்ப
பார்த்தல் (Pumpset Repairs).	பயிலகத்துடன் இணை
	கப்பட்டது.

வரைபட வரைவாளர்	அரசினர் தொழில் நுட்ப
சான்றிதழ் வகுப்பு	உயர்நிலைப்பள்ளி,
Certificate Course in	நாகப்பட்டினம்.
(Draughtsmanship).	வலிவலம் தேசிகர்
தானியங்கிப் பொறியியல்	தொழில் நுட்பப் பயில
(Automobile Engineering).	கத்துடன் இணைக்கப்
	பட்டது.

5. 1974-75-ல் தற்போது கிண்டி பொறியியற் கல்லூரி புடன் இணைக்கப்பட்ட அடிப்படை பொறியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலுள்ள ஐ.பி.எம். 1630 என்ற

[1974 ஏப்ரல் 2]

கணிப்படிப் பொறிடையும், சென்னை இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜியிலுள்ள (Indian Institute of Technology) கணிப்படிப் பொறியையும் இணைக்க ஒரு தொடர்புச் சாதனத்தை ரூ. 12 லட்ச மதிப்பீட்டில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

6. ஏழை மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்களைக் கடனாகக் கொடுத்து உதவுவதற்காக மாநிலத்திலுள்ள ஒருசில தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் புத்தக வங்கிகள் ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந் நூல்களை அம் மாணவர்கள் கல்வி ஆண்டு முழுவதற்கும் படிப்பதற்காக அவர்களிடமே வைத்துக்கொள்ளலாம்.

7. வரப்போகும் திட்ட காலத்தில் கிண்டி பொறியியற் கல்லூரியை முன்னேறிய ஆராய்ச்சி, மேற்படிப்பு மையமாக உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய முடிவைக் கருத்தில் கொண்டு, 'கோட்பாடு-செயல்முறை இயங்கு இயல்' துறை ஒன்றும், இயந்திர துணைக் கருவிகள், கட்டிட இயக்கவியல், நிலைமின் கட்டுப்பாடு, ஒருங்கிணைந்த சுழற்சிகள் ஆகியவற்றிற்காக ஆய்வகங்களும் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தொழில் நிறுவனங்களுக்கு, அவற்றின் தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்படும் தொழில் நுட்பச் சிக்கல்களைத் தீர்வு செய்யும் பணிகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் 'பொறியியல்-ஆலோசனை' அமைப்புகளிலும், ஆராய்ச்சி அமைப்புகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்படும். 'டாக்டர்' பட்ட நிலையில் ஆராய்ச்சி களுக்கான வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்படும்.

8. மாநிலத்திலுள்ள, தனியார் நிறுவனங்களான, மூன்று பொறியியற் கல்லூரிகள், பதினெட்டு பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்கள், மூன்று தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள், ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் உதவி மானியத் தொகை படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் இந் நிறுவனங்கட்கு வழங்கப்பட்ட மானியத் தொகையான ரூ. 68 லட்சங்களுக்கெதிராக 1974-75-ல் ரூ. 108 லட்சங்கள் வழங்கப்படும்.

இரண்டாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரைத்த ஊதிய விகிதங்கள், மானிய உதவி பெறும் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், பயிலகங்கள் இவற்றிலுள்ள பணியாளர்களுக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் பொறியியற் கல்லூரிகள் ஆரம்பித்துள்ள புதிய துறைகட்கும், சிறப்புப் பாடப்

1974 ஏப்ரல் 2]

பொறியியல் பிரிவுகட்கும் மானிய உதவி அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மானிய உதவியில் கட்டடப் பொறியியல், சக்தி முறைப் பொறியியல் ஆகிய முது நிலைப் பட்ட வகுப்புகளும், செயல் முறை அறிவியல் பட்ட வகுப்பும் இடம் பெறுகின்றன. 1974-75-ம் ஆண்டில் பொள்ளாச்சி, நாச்சிமுத்து பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் தொழிலக மின்னணுவியல் துறையில் 'டிப்ளமா' வகுப்பு ஒன்றும் தொடங்கப்படும்.

9. ஒருசில பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களிலாவது பாடங்களைத் தாய்மொழியில் பயில்விக்க வேண்டும் என்று மாநிலத் தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆலோசனைக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. ஆகவே 1974-75-ல் ஒரு அரசினர் பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும், ஒரு தனியார் பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் 'டிப்ளமா' படிப்புக்கு இந்த வசதியை ஏற்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. முற்போக்கான இம்முயற்சி, தொழில் நுட்பப் பாடங்களைப் பயில்வதில் மாணவர்கள் தெளிவையும், உணரும் திறனையும் உயர்த்த உதவும் என்று நம்பப்படுகிறது.

10. அரசு பொறியியற் கல்லூரிகளிலுள்ள பல்வகைத் துறைகளின் முறையான, ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சிக்காக அதிக அளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அகில இந்திய தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகம் பரிந்துரைத்தபடி, கடந்த சில ஆண்டுகளாக, ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோர் கூடுதலாக அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

பொறியியற் கல்லூரிகளில் கல்வி பயில்விப்பதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையாக, உயர்நிலை ஆசிரியர் பதவிகளில் நேரிடையாக நியமனம் செய்ய "டாக்டர்" பட்டம் தேவையான தகுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களிலும் ஆசிரியர் பதவிகளுக்கான தகுதிகள் தகுந்த முறையில் வருங்கால நியமனங்களுக்கு உயர்த்தப்படும்.

11. தமிழ் நாட்டிலுள்ள கலைக்கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தாதது போல், தொழில் நுட்ப புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களும், கட்டணம் செலுத்தத் தேவையில்லை. இது தவிர, மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம், உதவித்தொகை மற்றும் கல்விக் கடன்கள் ஆகியன வழங்குவதற்கு, தாராளமான ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. 1973-74-ல் மட்டும், பொறியியற் கல்லூரிகளிலும், பல்தொழில் நுட்பப்

பயிலகங்களிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் பல்வகைத் திட்டங்களின் கீழ் ரூ. 19 லட்சம் வரை உதவியாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. கடந்த 1971-72-ம் ஆண்டில், 'டிப்ளமோ' தாரர்கள் பொறியியல் துறையில் பட்டம் பெறுவதற்காக, துவங்கப் பட்ட பகுதிநேர வகுப்புகள் பல கல்லூரிகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஏறத்தாழ 470 மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் சேர்வதற்கு இத்திட்டத்தில் வசதி யுட்கிறது.

13. வெளிநாடுகளில் பணிபுரியும் இந்திய அறிவியல் வல்லுநர்களின் சேவையைப் பயன்படுத்த வழி செய்யும் நோக்கோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த திட்டம் 1973-74-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் வெளிநாட்டிலிருந்து நமது நாட்டிற்கு நீண்ட விடுமுறையிலோ அல்லது வேறுவகையிலோ வரும் அறிவியல் வல்லுநர்கள், நமது கலை, அறிவியல், தொழிலியல், மருத்துவம், வேளாண்மை ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த கல்லூரிகளிலும், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிலும் ஆறு மாதம் முதல் ஓராண்டுவரை பணிபுரிய வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. அவர்கட்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதமும், ரூ. 1,500 வீதமும் இரண்டு அளவுகளில் மதிப்பூதியம் வழங்கப்படுகிறது.

1974-75-லிருந்து இம்மதிப்பூதியத் தொகை ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 1,200-க்கும், ரூ. 1,500-லிருந்து ரூ. 1,800-க்கும் உயர்த்தப்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் நான்கு அறிவியல் வல்லுநர்கள் இப்பொழுது பணிபுரிந்து வருகின்றனர். வருகிற ஆண்டில் வெளிநாடுகளில் பணிபுரியும் அறிவியல் வல்லுநர்களிடமிருந்து இத்திட்டத்திற்கு, நல்ல வர வேற்பு கிடைக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

14. தமிழ் நாட்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்காக ஒரு "தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்" நிறுவுவதில் மாநில அரசு நிறைந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. ஆனால் மைய அரசின் ஒப்புதல் இதுநாள்வரை கிடைக்கவில்லை. 1974-75-ம் ஆண்டிலாவது தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவிட, மைய அரசு தனது ஒப்புதலை வழங்கிட முன்வரும் என்று நம்பப்படுகிறது.

1974 ஏப்ரல் 2]

கணித அறிவியல் நிறுவனம்

15. அடையாறு பகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனம் தன்னுரிமை பெற்ற அமைப்பாக செயல்பட்டு வரும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஆகும். இதற்கு மாநில அரசும், மைய அரசும் மானியத்தொகை வழங்கி வருகின்றன. மாநில அரசின் மானியம், ஆண்டுக்கு ரூ. 3.5 லட்சம் ஆகும். இந்த நிறுவனம் தற்போது அடிப்படைக் கணிதத்திலும், பௌதிகக் கணிதத்திலும் மேல் மட்ட ஆய்வுகள் நடத்துவதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. இந்நிறுவனம் மைய அரசின் உதவியுடன் தனது வசதிகளை மேலும் பெருக்கிக்கொள்ள இயலும் என்று நம்பப்படுகிறது.

VI. கலைப் பணிகள்

இயல், இசை, நாடக மன்றம்.

அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இயங்கும் தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் சுய நிர்வாக உரிமையுள்ள ஒரு தனி நிறுவனமாகும். நடனம், நாடகம், இசை ஆகிய மூன்று கலைகளை வளர்த்திட இம்மன்றம் அரும்பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. மேலும், மத்திய அரசின் கலாச்சார பரிமாற்றுத் திட்டத்தின்கீழ், தமிழ்நாட்டிற்கு வரும் வெளிநாட்டுக் கலைஞர்களுக்கு இம்மன்றம் வரவேற்பளிக்கிறது. சிறந்த நாடக வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமுட்டும் வகையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கலைக் குழுக்களை இம்மன்றம் அனுப்புகிறது. சிறந்த கலைஞர்களுக்கு இம்மன்றம் 'கலைமாமணி' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பு செய்கிறது.

2. குறவஞ்சி, பாகவதமேளா போன்ற தமிழ்நாட்டின் பண்டைய கலைகளைப் பேணவும் வளர்க்கவும் இம்மன்றம் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. இதற்காக 1974-75 ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய இசை, நடனம் முதலிய கலைகளின் ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள் சேமிப்பு நிலையம் ஒன்றை அமைக்கவும் இந்த பாரம்பரியக் கலைகளின் இயங்கும் கண்காட்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் இம்மன்றம் கருதியுள்ளது.

3. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து பொறுப் பேற்று வந்த ஒரு திட்டத்தின்கீழ் வறுமை நிலையில் உள்ள 259 கலைஞர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் ஓய்வு ஊதியம் பெற்று வருகிறார்கள். இத்திட்டத்தின்கீழ் மேலும் அதிக கலைஞர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் அளிக்க மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டதால், மேலும் அதிகமான கலைஞர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம்

[1974 ஏப்ரல் 2]

பயிலகங்களிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் பல்வகைத் திட்டங்களின் கீழ் ரூ. 19 லட்சம் வரை உதவியாக அளிக்கப் பட்டுள்ளது.

12. கடந்த 1971-72-ம் ஆண்டில், 'டிப்ளமோ' தாரர்கள் பொறியியல் துறையில் பட்டம் பெறுவதற்காக, துவங்கப் பட்ட பகுதிநேர வகுப்புகள் பல கல்லூரிகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஏறத்தாழ 470 மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் சேர்வதற்கு இத்திட்டத்தில் வசதி யிருக்கிறது.

13. வெளிநாடுகளில் பணிபுரியும் இந்திய அறிவியல் வல்லுநர்களின் சேவையைப் பயன்படுத்த வழி செய்யும் நோக்கோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த திட்டம் 1973-74-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் வெளிநாட்டிலிருந்து நமது நாட்டிற்கு நீண்ட விடுமுறையிலோ அல்லது வேறுவகையிலோ வரும் அறிவியல் வல்லுநர்கள், நமது கலை, அறிவியல், தொழிலியல், மருத்துவம், வேளாண்மை ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த கல்லூரிகளிலும், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிலும் ஆறு மாதம் முதல் ஓராண்டுவரை பணிபுரிய வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. அவர்கட்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 1,000 வீதமும், ரூ. 1,500 வீதமும் இரண்டு அளவுகளில் மதிப்பூதியம் வழங்கப்படுகிறது.

1974-75-லிருந்து இம்மதிப்பூதியத் தொகை ரூ. 1,000-லிருந்து ரூ. 1,200-க்கும், ரூ. 1,500-லிருந்து ரூ. 1,800-க்கும் உயர்த்தப்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் நான்கு அறிவியல் வல்லுநர்கள் இப்பொழுது பணிபுரிந்து வருகின்றனர். வருகிற ஆண்டில் வெளிநாடுகளில் பணிபுரியும் அறிவியல் வல்லுநர்களிடமிருந்து இத்திட்டத்திற்கு, நல்ல வர வேற்பு கிடைக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

14. தமிழ் நாட்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்காக ஒரு "தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்" நிறுவுவதில் மாநில அரசு நிறைந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. ஆனால் மைய அரசின் ஒப்புதல் இதுநாள்வரை கிடைக்கவில்லை. 1974-75-ம் ஆண்டிலாவது தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவிட, மைய அரசு தனது ஒப்புதலை வழங்கிட முன்வரும் என்று நம்பப் படுகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

கணித அறிவியல் நிறுவனம்

15. அடையாறு பகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனம் தன்னுரிமை பெற்ற அமைப்பாக செயல்பட்டு வரும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஆகும். இதற்கு மாநில அரசும், மைய அரசும் மானியத்தொகை வழங்கி வருகின்றன. மாநில அரசின் மானியம், ஆண்டுக்கு ரூ. 3.5 லட்சம் ஆகும். இந்த நிறுவனம் தற்போது அடிப் படைக் கணிதத்திலும், பெளதிகக் கணிதத்திலும் மேல் மட்ட ஆய்வுகள் நடத்துவதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. இந்நிறுவனம் மைய அரசின் உதவியுடன் தனது வசதிகளை மேலும் பெருக்கிக்கொள்ள இயலும் என்று நம்பப் படுகிறது.

VI. கலைப் பணிகள்

இயல், இசை, நாடக மன்றம்.

அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இயங்கும் தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் சுய நிர்வாக உரிமையுள்ள ஒரு தனி நிறுவனமாகும். நடனம், நாடகம், இசை ஆகிய மூன்று கலைகளை வளர்த்திட இம்மன்றம் அரும்பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. மேலும், மத்திய அரசின் கலாச்சார பரிமாற்றுத் திட்டத்தின்கீழ், தமிழ்நாட்டிற்கு வரும் வெளிநாட்டுக் கலைஞர்களுக்கு இம்மன்றம் வரவேற்பளிக்கிறது. சிறந்த நாடக வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமுட்டும் வகையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கலைக் குழுக்களை இம்மன்றம் அனுப்புகிறது. சிறந்த கலைஞர்களுக்கு இம்மன்றம் 'கலைமாமணி' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பு செய்கிறது.

2. குறவஞ்சி, பாகவதமேளா போன்ற தமிழ்நாட்டின் பண்டைய கலைகளைப் பேணவும் வளர்க்கவும் இம்மன்றம் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. இதற்காக 1974-75 ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய இசை, நடனம் முதலிய கலைகளின் ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள் சேமிப்பு நிலையம் ஒன்றை அமைக்கவும் இந்த பாரம்பரியக் கலைகளின் இயங்கும் கண்காட்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் இம்மன்றம் கருதியுள்ளது.

3. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து பொறுப் பேற்று வந்த ஒரு திட்டத்தின்கீழ் வறுமை நிலையில் உள்ள 259 கலைஞர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் ஓய்வு ஊதியம் பெற்று வருகிறார்கள். இத்திட்டத்தின்கீழ் மேலும் அதிக கலைஞர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் அளிக்க மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டதால், மேலும் அதிகமான கலைஞர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம்

[1974 ஏப்ரல் 2]

அளிக்கும் பொறுப்பை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொண்டு தன் நிதியிலிருந்து ஒய்வுதியம் வழங்கி வருகிறது. இதற்கான மாநில அரசுத் திட்டத்தின்கீழ் 279 கலைஞர்களுக்கு ஒய்வு ஊதியம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணி 1974-75ஆம் ஆண்டிலும் தொடரப்பட்டு மேலும் 75 கலைஞர்களுக்கு ஒய்வு ஊதியம் அளிக்கப்படும் என எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஓவியம் முதலிய நுண்கலைகளின் வளர்ச்சிக்கான தமிழ்நாடு நுண்கலைக் குழுவை மீண்டும் செயல்படச் செய்வதற்காக 1974-75ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

அரும்பொருட்காட்சி சாலை.

5. சென்னையிலும் புதுக்கோட்டையிலும், அரசு அரும்பொருட்காட்சி சாலைகள் உள்ளன. அவற்றில் சிறந்த சிற்பங்கள், மர வேலைப்பொருள்கள், வண்ண வேலைப்பொருள்கள் முதலியவை உள்ளன. இவை தவிர தொல்பொருளியல், மானிட இயல், இயற்கை அறிவியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த பொருள்களும் பார்க்கவக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுமக்களும், ஆராய்ச்சி வல்லுநர்களும் இவற்றால் பெரும் பயன் அடைந்து வருகின்றனர். இந்த அரும்பொருட்காட்சி சாலைகள் பொதுமக்களுக்கான அறிவியல் விரிவுரைகளும், கண்காட்சிகளும் நடத்தி வருகின்றன.

6. சென்னையில் குழந்தைகள் அரும்பொருட்காட்சி சாலை ஒன்று நிறுவுதல், சென்னையில் உள்ள தேசிய கலைக் கூடத்துடன் இணைப்புக் கட்டடம் ஒன்று கட்டுதல் ஆகிய பணிகளும் 1974-75 ஆண்டுப் பணிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரி.

7. தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரியில் 150 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். இதில் இசை உலகில் புகழ் பெற்ற 22 இசைக் கலைவாணர்கள் ஆசிரியர்களாக உள்ளனர். இக்கல்லூரியில் வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசை, பரத நாட்டியம் ஆகிய துறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கல்லூரி அனைத்திந்திய அளவில் நற்பெயர் பெற்றுள்ளது. மற்ற மாநிலங்கள் பலவற்றிலிருந்தும், வெளி நாடுகளிலிருந்தும் மாணவ மாணவியர் இக்கல்லூரியில் பயில்கின்றனர்.

பொது நூல் நிலையங்கள்.

8 பொது நூல் நிலையங்களுக்கென்று சட்டம் இயற்றி அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு வகைசெய்துள்ள இந்திய மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். கன்னிமாரா நூல் நிலையம்

[1974 ஏப்ரல் 2]

மாநிலத்தின் மத்திய நூல் நிலையமாக இயங்குகிறது. இந் நூல் நிலையத்திற்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக 1974-75ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 3 லட்சம் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது தமிழ்நாட்டில் 13 மாவட்ட மத்திய நூல் நிலையங்களும் 1,457 கிளை நூல் நிலையங்களும் 1,882 புத்தகம் வழங்கும் நிலையங்களும் உள்ளன. இந் நூல் நிலையங்களில் மொத்தம் சுமார் 3,000 பேர் பணி செய்கின்றனர். இயங்கும் நூல் நிலையம் போன்ற, சிறப்பான நூல் நிலையப்பணிகளையும் மாவட்ட நூலக மன்றங்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன.

9. நூலக நிதியின் பெரும்பகுதி வீட்டுவரி, சொத்துவரி ஆகியவற்றின் மீது வசூலிக்கப்படும் நூலக மேல்வரியைக் கொண்டதாகும். 1972 ஏப்ரல் முதல், நூலக வரி ரூபாய்க்கு 3 காசிலிருந்து 5 காசாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் மாவட்ட நூலக மன்றங்களின் வருவாய் அதிகரிக்கும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் இம்மன்றங்கள் நூலக மேல் வரியாக சுமார் ரூ. 70 லட்சம் பெறும். சென்னை தவிரப் பிற மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட நூலக மன்றங்கள் நூலக வரி மூலம் வசூலாகும் தொகைக்கு ஈடான இணை மானியத்தை அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இணை மானியத்தில் 25 விழுக்காடு புத்தகங்களாகக் கொடுக்கப்படும். திட்டப் பணிகளின் கீழ் புதியதாகத் தொடங்கப்பட்ட நூலகங்களுக்கான மானியத்தை அரசு தனி மானியமாக வழங்குகின்றது. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்ட மானியத்தில் 50 விழுக்காடு புத்தகங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில், நான்கு கிளை நூலகங்களுக்கான கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக ஒரு நூலகத்துக்கு ரூ. 45,000 வீதம் ரூ. 1,80,000 மானியமாக வழங்கப்படும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் பொது நூலகங்களுக்காக மொத்தம் சுமார் ரூ. 82 லட்சத்தை அரசு செலவிடும்.

10. 1972 ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து பொது நூலக இயக்குநர் ஒருவர் தனியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அண்மையில் திரு. வி. என். சுப்பராயன் அவர்களின் தலைமையிலான ஐவர் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்துள்ளது. அக்குழு, தமிழ்நாட்டில் உள்ள நூலகப் பணியின் தற்போதைய அமைப்பை ஆய்வு செய்து, நூலகங்களின் சீரமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளைக் கூறும்.

[1974 ஏப்ரல் 2]

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை.

11. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை சீரான முறையில் செயலாற்றி வருகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கோயில்களில் உள்ள தொன்மைவாய்ந்த சிலைகள் முதலிய கலைப்பொருள்களை நிழற்படம் பிடித்துப் பதிவு செய்து கணக்கெடுக்கும் பணியை இத்துறை 1974-75 ஆம் ஆண்டு தொடங்கும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி நிலையம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள கல்வெட்டுக்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூர் அரண்மனை உட்பட பல நினைவுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்படும். தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் அகழ்தல் பணித் திட்டம் பாண்டிய மன்னர்களின் பண்டைய துறைமுகமாகிய கொற்கையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. 1974-75 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகக் கட்டடம் ஒன்றைப் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டடத்தில் நிர்வாகப் பணியாளர்கள் பணியாற்றுவதுடன் தொல்பொருள் காட்சிக் கூடம் ஒன்றும் அமைக்கப்படும்.

VII. தமிழ் வளர்ச்சி

தமிழை ஆட்சி மொழியாகச் செயல்படுத்தும் கொள்கையை எல்லா மட்டங்களிலும் முழு ஆற்றலுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதில் அரசு மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. சட்டங்கள், விதிகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றின் மொழி பெயர்ப்புப் பணிகள் மிகத் துரிதமாக நடந்துவந்துள்ளன. ஆட்சிச் சொல் அகராதி, தொழில் நுட்பத் துறைகளைச் சேர்ந்த சொல் அகராதி ஆகியவை தொகுக்கப்பட்டு துறைகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குதல் எந்த அளவிற்குச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆய்வதற்கு மாவட்ட மட்டத்தில் சிறப்பு ஆய்வுப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1867 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட தமிழ் புத்தகங்களின் விவரப் பட்டியல் தொகுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

2. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்களின் தலைமையிலான அறிஞர் குழு ஒன்று ஆதார பூர்வமான தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதற்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாற்று நூற்றொகுதி ஆறு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் பகுதி அச்சிடுவதற்குத்

[1974 ஏப்ரல் 2]

தயாராக உள்ளது. இத்துறை தமிழில் தரமான நூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு நூலாசிரியர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கும் திட்டமொன்றையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மகால் நூலகத்தில் உள்ள சித்த வைத்திய பனை ஒலைச் சுவடிகளை ஆய்வு செய்து பதிப்பிப்பதற்கும் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. நாட்டிலுள்ள பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சி துறைகளை நிறுவி தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்வதற்கும் அவற்றிற்கு தாராளமான மானியங்களை இத்துறை வழங்குகிறது.

அனைத்து நாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம்.

3. அனைத்து நாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம் 1970 அக்டோபரில் நிறுவப்பட்டது. தமிழ் ஆய்வில் பற்றுள்ள உலக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன் தமிழ்த்துறையிலும் தொடர்புள்ள பிற துறைகளிலும் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

4. இந்நிலையம் 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய அரையாண்டு ஆய்வு இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறது. அவ்விதழில் உலக நாடுகளின் அறிஞர்கள் எழுதும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. இந்நிலையத்தில் ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் முறையில் சிறந்த நூலகம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முனைஸ்கோ நன்கொடையாக அளித்துள்ள காட்சி கேள்வியுனங்கள் உதவியுடனும், மொழிப்பயிற்சிக் கூடத்தின் உதவியைக் கொண்டும் வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு இந்நிலையம் சிறப்பான முறையில் தமிழ் கற்றுத் தருகிறது. தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ள பிற நாட்டு அறிஞர்களின் இலக்கியங்களின் பட்டியல் ஒன்றையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள தமிழ் இலக்கியங்களின் பட்டியல் ஒன்றையும் இந்நிலையம் வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. இவை தவிர சங்க காலத் தமிழர்களின் சமூக வரலாற்றையும், தமிழிலக்கியத்திற்கு ஒரு துணை நூலையும், தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஒன்றையும் இது வெளியிடக் கருதியுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசிடமிருந்து ரூ. 3 லட்சம் மானியம் இந்நிலையத்திற்குக் கிடைக்கும். இந்நிலையம் அடையாறு மத்தியப் பல்தொழில் பயிற்சி நிலையக் கட்டடத்தில் தற்போது அமைந்துள்ளது. இந்நிலையத்திற்கு நிலையான கட்டடம் கட்ட அது தற்போது அமைந்துள்ள இடத்திற்கு அருகிலேயே 6 ஏக்கர் நிலத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 2]

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய

1965-66 1968-69
(மூன்றாவது (ஆண்டுத்
திட்ட திட்டங்
முடிவு). கள்
முடிவு).

(1)

(2)

(3)

(சிறுவர், சிறுமியர்

கி. வேங்வேறு வயதுத் தொகுதிச்
சிறுர் மொத்த எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6-11—

சிறுவர்	25.85	26.79
சிறுமியர்	25.64	26.58
மொத்தம்	51.49	53.37

வயதுத் தொகுதி 11-14—

சிறுவர்	11.31	11.72
சிறுமியர்	11.23	11.63
மொத்தம்	22.54	23.35

வயதுத் தொகுதி 14-17—

சிறுவர்	9.33	9.67
சிறுமியர்	9.26	9.60
மொத்தம்	18.59	19.27

1974 ஏப்ரல் 2]

1.

புள்ளி விவரங்கள்.

நான்காவது திட்ட காலம்.

1969-70.	1970-71.	1971-72.	1972-73 ஆகஸ்டு 1-ம் நாள் உள்ளபடி.	1973-74 ஆகஸ்டு 1-ம் நாள் உள்ளபடி.
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)

எண்ணிக்கை லட்சத்தில்).

27.11	27.44	29.16	29.80	30.45
26.90	27.22	28.52	29.15	29.79
54.01	54.66	57.68	58.95	60.24
11.86	12.00	13.12	13.41	13.71
11.77	11.91	12.83	13.12	13.40
23.63	23.91	25.95	26.53	27.11
9.79	9.91	10.83	11.07	11.31
9.71	9.83	10.59	10.83	11.07
19.50	19.74	21.42	21.90	22.38

[1974 ஏப்ரல் 2]

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய

	1965-66 (முன்னுவது திட்ட முடிவு).	1968-69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு).
(1)	(2)	(3)
ஆ. பள்ளிகளில் எண்ணிக்கை—	சேர்க்கப்பட்டோர் (சிறுவர், சிறுமியர்)	
வயதுத் தொகுதி 6-11—		
சிறுவர்	26.37	28.22
சிறுமியர்	18.74	20.96
மொத்தம்	45.11	49.18
வயதுத் தொகுதி 11-14—		
சிறுவர்	7.21	8.00
சிறுமியர்	3.45	4.28
மொத்தம்	10.66	12.28
வயதுத் தொகுதி 14-17—		
சிறுவர்	3.86	4.30
சிறுமியர்	1.65	2.07
மொத்தம்	5.51	6.37

1.

புள்ளி விவரங்கள்.

நான்காவது திட்டக் காலம்.				
1969-70	1970-71	1971-72	1972-73 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் உள்ளபடி.	1973-74 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் உள்ளபடி.
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
எண்ணிக்கை லட்சத்தில்.				
28.64	29.09	29.64	30.09	30.64
21.27	21.93	22.69	23.17	23.74
49.91	51.02	52.33	53.26	54.38
8.01	8.10	8.69	8.88	9.10
4.37	4.45	4.78	4.95	5.09
12.38	12.55	13.47	13.83	14.19
4.48	4.58	4.83	4.89	4.97
2.11	2.17	2.32	2.36	2.42
6.59	6.75	7.15	7.25	7.39

[1974 ஏப்ரல் 2]

			1965-66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு).	1968-69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு).
(1)	(2)	(3)		
இ. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டோர் சத வீதம்—				
6 முதல் 11 வரை—				
சிறுவர்	102.03	105.34		
சிறுமியர்	73.08	78.85		
மொத்தம்	87.61	92.15		
11 முதல் 14 வரை—				
சிறுவர்	63.78	68.23		
சிறுமியர்	30.72	36.79		
மொத்தம்	47.31	52.57		
14 முதல் 17 வரை—				
சிறுவர்	41.38	44.48		
சிறுமியர்	17.83	21.52		
மொத்தம்	29.65	33.05		

1971-க்கு முன் ஆண்டுதோறும் மக்கள் தொகை உயர்வு 1.2 சதவீதம் மொத்த எண்ணிக்கை கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. உயர்ந்து வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிக் சிறுர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை மதிப்பீடு கூடியதால், அவர்களுள் பள்ளியில் சேர்ந்தோர் எதவிதமும் 1970-71-க்குப் பின் குறையலாயிற்று.

1974 ஏப்ரல் 2]

நான்காவது இந்தாண்டுத்திட்டக் காலம்.

1969-70	1970-71	1971-72	1972-73 ஆகஸ்டு 1-ம் நாள் உள்ளமீது.	1973-74 ஆகஸ்டு 1-ம் நாள்.
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
105.63	106.0	102.0	101.3	100.8
79.09	80.5	79.0	79.5	79.8
92.41	93.3	90.9	90.8	90.3
67.51	67.48	66.4	66.4	66.3
37.15	37.3	37.3	37.7	37.9
52.39	52.4	52.0	52.2	52.3
45.75	46.1	44.7	44.2	43.9
21.67	22.1	21.8	21.8	21.8
33.24	34.2	33.4	33.3	33.0

விழுக்காடு என்ற அடிப்படையில் வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதி 1971 மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி அது 1.2 விழுக்காடாக எண்ணிக்கை மதிப்பீடு கூடியதால், அவர்களுள் பள்ளியில்

127-10-18

[1974 ஏப்ரல் 2]

திருவாரூர்

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய

(1)	1965-66 (முன்னாள் திட்ட முடிவு).	1968-69 (ஆண்டுத் திட்டங்களை முடிவு).
(2)	(3)	
ஈ. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை— தொடக்கப் பள்ளிகள்	24,641	25,694
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்	6,065	6,018
உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (மெட்ரிகுலே ஷன் பள்ளிகள், மைய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட)	2,234	2,513
உ. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை— தொடக்கப் பள்ளிகள்	88,173	91,918
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்	59,943	62,223
உயர் நிலைப் பள்ளிகள்	48,574	54,857
மொத்தம்	1,96,690	2,08,997
ஊ. ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதம் — (ஆகஸ்டு முதல் நாள் உள்ளபடி)— (1) பள்ளி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரி யர்களையும் ஆசிரியர் தொகையில் சேர்த்து)— தொடக்கப் பள்ளிகள்	87	86
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்	85	83
உயர் நிலைப் பள்ளிகள்	81	84
(2) வகுப்புத் தொகுதி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரியர்களை, ஆசிரியர் தொகையிலிருந்து நீக்கி)— தொடக்கப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி.	87	87
உயர் தொடக்கநிலை வகுப்புத் தொகுதி.	83	83
உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி.	83	82

1974 ஏப்ரல் 2]

1.

புள்ளி விவரங்கள்.

நான்காவது திட்டக் காலம்.

1969-70	1970-71	1971-72	1972-73 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் உள்ளபடி.	1973-74 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் உள்ளபடி.
(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
25,855	26,074	26,159	26,431	26,729
5,968	5,928	5,862	5,817	5,779
2,580	2,637	2,699	2,763	2,829
93,748	96,689	1,01,266	1,03,941	1,06,333
62,511	64,499	64,392	66,347	66,848
56,651	57,756	59,891	63,457	65,959
2,12,910	2,18,944	2,25,549	2,33,745	2,39,136
86	86	85	85	85
84	84	84	83	83
86	86	86	85	85
87	85	85	86	85
83	83	83	83	83
81	89	88	88	

1974 ஏப்ரல் 9

359

1965-66 1968-69
(2) (3)

(1)

ஏ. கல்வியின் கீழ் செய்யப்பட்ட மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (திட்ட வேலைகளும், பிறவும் சேர்த்து) —

தொடக்கக் கல்வி	16,98	28,08
உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி ..	12,50	18,29

ஆ. கல்விச் செலவு (மாநிலத்திட்டக் குழுவின் கல்விப்பணிக்குழு தயாரித்த 1972-84-க்கான கல்வித் திட்ட அறிக்கையில் கண்டது) —

தொடக்கப்பள்ளி நிலை	—	—	—
உயர் தொடக்கப் பள்ளி நிலை	—	—	—
உயர்நிலைப் பள்ளி நிலை	—	—	—

* ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தருவதற்கான

இணைப்பு

1974 ஏப்ரல் 2]

1969-70	1970-71	1971-72	1972-73	1973-74 வரவு செலவு மதிப்பீடு. (8)	1974-75 வரவு செலவு மதிப்பீடு. (9)
(4)	(5)	(6)	(7)		
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
30,64	34,23	40,21	43,46	44,21*	50,44
20,31	21,84	25,71	26,84	29,08	34,47

ரூபாய்.

61.70	} ஆண்டுக்கு சராசரி ஒரு மாணவனுக்குச் செலவு.
111.40	
244.80	

மைய அரசுத் திட்டச் செலவு நீங்கலாக.

	1971-72		1972-73		1973-74	
விவரங்.	(6)	(7)	(7)	(8)	(8)	
(1) ப்ரல். அக். 1971	மார்க். அக். 1972	மார்க். அக். 1973				
எஸ். எஸ். எழுதிய வர் எண்ண	93,059 25,445	2,01,950 37,570	1,93,636 30,361			
2 அவர்களுள் யோர் எண்	11,823 6,674	1,19,122 6,726	96,903 5,367			
3 கல்லூரிப் சென்ற ம	76,814	80,506	72,646			
4 மொத்த எண்ணிக்கை	76,814	80,506	72,646			
(1) புதும.	45,387	49,961	51,698			
(2) பி. ஏ.	44,960	47,527	49,057			
(3) பி.எஸ்	10,754	12,914	14,859			
(4) பி.கா.	5,652	6,476	6,993			
(5) பட்ட						
(2) அரசு						
5. ஒரு மாண செலவு-புகழுகவகுப்பு—						ரூ.
கலை	..	..	..			380
அறிவியல்	..	..	..			500
பட்ட வகுப்பு—						
கலை	..	..	..			410
அறிவியல்	..	..	..			600
பட்டமேற்படிப்பு வகுப்பு—						
கலை	..	..	..			775
அறிவியல்	..	..	..			1,120

இணைப்பு 2

கல்லூரிக் கல்வி—புள்ளி விவரங்கள்.

விவரங்கள். (1)	1965-66 முன்னுத திட்ட முடிவு.		1968-69 ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு.		1969-70		1970-71		1971-72		1972-73		1973-74	
	(2)		(3)		(4)		(5)		(6)		(7)		(8)	
	மார்ச். அக். 1966.		ஏப்ரல். அக். 1968		ஏப்ரல். அக். 1969		மார்ச். அக். 1970		ஏப்ரல். அக். 1971		மார்ச். அக். 1972		மார்ச். அக். 1973	
எஸ். எஸ். எஸ்.சி. எழுதிய மாண வர் எண்ணிக்கை.	1,46,592	31,327	1,96,272	57,374	1,82,829	34,408	1,91,853	33,572	1,93,059	25,445	2,01,950	37,570	1,93,636	30,361
அவர்களுள் தேறி யோர் எண்ணிக்கை.	75,270	8,128	98,181	11,004	91,794	8,326	1,03,974	8,192	1,11,823	6,674	1,19,122	6,726	96,903	5,367
கல்லூரிப் படிப்புக்கு யன்ற மாணவர்கள்.	39,507		59,743		65,928		70,309		76,814		80,506		72,646	
யன்ற மாணவர் எண்ணிக்கை—														
(1) புகழுக வகுப்பு	39,507		59,743		65,928		70,309		76,814		80,506		72,646	
(2) பி. ஏ.	11,349		28,016		36,033		39,996		45,387		49,961		51,698	
(3) பி.எஸ்.சி.	22,381		33,576		38,768		40,207		44,960		47,527		49,057	
(4) பி.காம்	3,050		4,556		7,013		8,026		10,754		12,914		14,859	
(5) பட்ட மேற்படிப்பு	2,607		3,624		4,813		5,135		5,652		6,476		6,993	
	78,894		1,29,515		1,52,555		1,63,673		1,83,567		1,97,384		1,95,253	
5. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—														
(1) அரசுக் கல்லூரிகள்	..	..	1,509		1,833		1,986		2,002		2,637		2,969	
(2) தனியார் கல்லூரிகள்	..	..	5,071		5,671		6,195		6,943		7,499		7,090	
	4,932		6,580		7,504		8,181		8,945		10,136		10,059	
6. கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—														
(1) அரசு	21		33		39		43		46		49		51	
(2) தனியார்	71		93		101		117		123		123		127	
	92		126		140		160		169		172		178	
7. நிதி ஒதுக்கம் (ரூபாய் எட்சத்தில்) —														
(1) தனியார் கல்லூரிகளுக்கு மானியம்.	66		190		240		262		325		361		354	
(2) அரசுக் கல்லூரிகளுக்கு	60		130		150		181		246		286		318	
8. ஒரு மாணவனுக்கு ஆண்டுக்குச் செலவு—														
புகழுகவகுப்பு—														௫.
கலை	..	..	..						..	..	..		380	
அறிவியல்	..	..	..						..	..	..		500	
பட்ட வகுப்பு—														
கலை	..	..	..						..	..	..		410	
அறிவியல்	..	..	..						..	..	..		600	
பட்டமேற்படிப்பு வகுப்பு—														
கலை	..	..	..						..	..	..		775	
அறிவியல்	..	..	..						..	..	..		1,120	

இணைப்பு 3

தொழில் நுட்பக் கல்வி.

(அ) மாணவர் ஒருவருக்குச் செலவு.

படிப்பு முழுவதற்கும்
மாணவர் ஒருவருக்கு
ஆகும் செலவு.மாணவர்
தருப்
கல்விக்
கட்டணம்.

(1)

பொறியியற் கல்லூரிகள்.

பல்தொழில் நுட்பப்
பயிலைக்கள்.தொழில் நுட்ப
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.

அரசு. தனியார்.

(2)

ரூ.

2,000

(3அ)

ரூ.

8,600

(3ஆ)

ரூ.

8,530

(4)

ரூ.

6,600

(5அ)

ரூ.

6,530

(5ஆ)

ரூ.

5,224

(எண்பது
விழுக்காடு).

2,144

1,670

(முழுத்

தொகையும்.

(ஆ) மாணவர் மொத்த எண்ணிக்கை.

1965-66

1973-74

(1) பொறியியற் கல்லூரிகள்

..

..

5,289

6,796

..

10,526

..

1,124

1,704

..

16,939

19,091

[1974 ஏப்ரல் 2]

The Budget heads have been reclassified from 1974-75. Industrial Training Institutes have been transferred from "Demand 17—Education" to "Demand 29—Labour including Factories". Teacher Training Schools have been included under "Primary". Most of the items under "other items" have been shown under "Primary", "Secondary" and "University" in 1974-75.

3. The Demand 17 for Education includes, besides the provision of Rs. 108.55 crores under 277. Education, provision for Public Libraries, Archaeology, Museums and other allied items as indicated below :—

	Non-Plan.	Plan.	Total.
(RS IN LAKHS.)			
277. Education	1,01,99	6,56	1,08,55
278. Art and Culture	15	11	26
Archaeology	5	8	13
Archives and Museums ..	8	2	10
Public Libraries	75	7	82
288. Social Security and Welfare Schools for Handicapped, etc.	26		26
TOTAL—DEMAND 17—EDUCATION.	1,03,28	6,84	1,10,12

[1974 ஏப்ரல் 2]

4. Besides this, provision has also been made in 1974-75 under other Demands for School and College buildings, loans, etc., as follows :—

College buildings, loans, etc., as follows :—									
	General Education.			Technical Education.			Total.		
	Plan.	Non-Plan.	Total.	Plan.	Non-Plan.	Total.	Plan.	Non-Plan.	Total.
(1)									
(RS. IN LAKHS.)									
A. Expenditure within Revenue Account—									
314. Community Development Works—Panchayat Union School Buildings.	1,22	..	1,22	..	..	..	1,22	..	1,22
Quarters for Women teachers.	18	..	18	..	..	..	18	..	18
Original Works—Buildings for Government Schools and Colleges.	1	3	4	..	..	..	1	3	4
266. Pensions to teachers of Aided and Local Body Schools	..	1,55	1,55	..	..	..	..	1,55	1,55
B. Expenditure outside Revenue Account—									
459. Capital Outlay on Public Works—Buildings for offices of School Education Department.	..	6	6	..	..	..	..	6	6

இணைப்பு

	General Education.		Technical Education.		Total.	
	Plan.	Non-Plan.	Plan.	Non-Plan.	Plan.	Non-Plan.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
B. Expenditure outside Revenue Account—cont.						
477. Capital Outlay on Education, Arts and Culture Buildings for Government Schools and Colleges.	1,41	..	1,41	34	..	34
483. Capital Outlay on Housing—Quarters for High School teachers.	2	..	2	..	..	..
488. Capital Outlay on Social Welfare—Building for deaf school.	1	..	1	..	..	..
677. Loans—						
Marriage loans to Aided School teachers.	..	2	2	..	..	..
National Loan Scholarships.	..	54	54	..	..	..
Loans to Technical Education students.	..	..	..	12	12	12
TOTAL ..	2,85	2,20	5,05	34	12	46
					3,19	2,32
						5,51

[1974 ஏப்ரல் 2]

If all the above allocations are taken into account, the expenditure on education will be Rs. 116 crores in 1974-75.

1974 ஏப்ரல் 2]

5. These figures do not include the expenditure on Harijan Welfare and Backward Class schools and hostels, scholarships to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Class students and on a few special items such as Approved schools, Industrial Training Institutes, etc. The total provision for these items is about Rs. 16 crores.

6. The Budget makes separate allocation for medical, agricultural and veterinary education under the respective departments to the tune of Rs. 6 crores. If these allocations (Rs. 16 crores plus Rs. 6 crores) are taken into account, the outlay on education in the Budget Estimates for 1974-75 will be in the order of Rs. 138 crores.

7. In 1974-75, the plan expenditure on various sectors of education under all heads (277 Education, 477 Capital Outlay on Education, 677 Loans, etc.) will be as follows: (The figures with plus sign represent the outlay on Centrally Sponsored Schemes:—

	Committed.	New Schemes sanctioned in 1974-75.	Total.
		(RS. IN LAKHS.)	
General Education—			
(i) School Education ..	3,46	4,49	7,95
(ii) College Education.	1,27	89	2,16
	+23	..	+23
	4,73	5,38	10,11
	+23	..	+23
Technical Education ..	49	72	1,21
Public Libraries and Culture.	10	23	33

[1974 ஏப்ரல் 2]

8. 1974-75 will be the first year of the Fifth Five-Year Plan. It will be appropriate to take stock of the work done so far and assess the magnitude of the problems that have to be tackled during the next few years. Both in the percentage of literacy and in the percentage of investment on education, Tamil Nadu is one of the leading States in the country. In fulfilling the Constitutional directive of providing free primary education up to the age of 14 for all children, that State is ahead of most other States.

9. A consensus is evolving at the national level for the adoption all over the country of a uniform pattern of education comprising 10 years of school, two years of higher secondary or junior college or intermediate and three years of degree course. Tamil Nadu is already in line with the basic concept of this pattern, inasmuch as the system of 15 years instruction for the first degree is already in vogue in this State. A decision whether the 15 years duration should be readjusted as 10 plus 2 plus 3, instead of 11 plus 1 plus 3 as it is now in our State, will be taken after the All-India picture emerges. While it is desirable that there should be national uniformity in the pattern of education, it has also to be kept in view that frequent changes in the educational pattern will cause considerable disruption and also create an element of uncertainty. In arriving at a final decision on this question, the Government will take into full consideration not only the views of the Universities but also the views of teachers, students, parents and the general public.

10. Although the adoption of the revised pattern will not, in our State, mean an increase in the duration, yet the re-structuring will involve the creation of additional facilities at the higher secondary, junior college or intermediate levels. This will call for a large financial investment and this Government hope that massive assistance from the Government of India will be available to the State Government for this purpose.

1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER II

ELEMENTARY EDUCATION.

Enrolment.

1. Adopting the 1971 census figures, the population of the age group 6—11 in 1973-74 in Tamil Nadu was 60.24 lakhs. Of this, 54.38 lakhs were actually going to schools. The enrolment percentage thus works out to 90.2 for this age group. During the year 1974-75, our target is to enrol two lakhs more of pupils in this age group.

2. The population for the age group 11—14 in 1973-74 was about 27.11 lakhs, out of which 14.19 lakhs were actually enrolled in schools, working out to a percentage of 52.3. During 1974-75 our target will be an additional enrolment of one lakh.

Quality Improvement.

3. With a view to maintain a high standard of instruction in schools, steps have been constantly taken to improve the teacher-pupil ratio. In addition to the teachers appointed every year under the normal scheme, 1,800 additional teachers under the Central Unemployment Relief Scheme appointed in 1971-72 and 1972-73, will be continued during the next Plan period. Out of these, about 1,200 were B.Ts. appointed as Headmasters of Higher Elementary Schools, with a view to tone up instruction right from the early stages. Besides, about 7,428 higher and secondary grade teachers appointed in 1973-74 under the Half-a-Million Job Scheme will also be absorbed in regular posts in 1974-75. The total number of teachers working in the 32,499 Elementary Schools including upper primary schools during 1973-74 was 1,73,175. The total number of pupils in the Elementary Schools was 59.72 lakhs. The teacher-pupil ratio thus works out to 1 : 34.

4. As a special step towards ensuring improvement in the quality of instruction in schools, the appointment of higher grade teachers is being gradually reduced during the last few years and Secondary Grade Teachers are being employed in their place.

[1974 ஏப்ரல் 2]

8. 1974-75 will be the first year of the Fifth Five-Year Plan. It will be appropriate to take stock of the work done so far and assess the magnitude of the problems that have to be tackled during the next few years. Both in the percentage of literacy and in the percentage of investment on education, Tamil Nadu is one of the leading States in the country. In fulfilling the Constitutional directive of providing free primary education up to the age of 14 for all children, that State is ahead of most other States.

9. A consensus is evolving at the national level for the adoption all over the country of a uniform pattern of education comprising 10 years of school, two years of higher secondary or junior college or intermediate and three years of degree course. Tamil Nadu is already in line with the basic concept of this pattern, inasmuch as the system of 15 years instruction for the first degree is already in vogue in this State. A decision whether the 15 years duration should be readjusted as 10 plus 2 plus 3, instead of 11 plus 1 plus 3 as it is now in our State, will be taken after the All-India picture emerges. While it is desirable that there should be national uniformity in the pattern of education, it has also to be kept in view that frequent changes in the educational pattern will cause considerable disruption and also create an element of uncertainty. In arriving at a final decision on this question, the Government will take into full consideration not only the views of the Universities but also the views of teachers, students, parents and the general public.

10. Although the adoption of the revised pattern will not, in our State, mean an increase in the duration, yet the re-structuring will involve the creation of additional facilities at the higher secondary, junior college or intermediate levels. This will call for a large financial investment and this Government hope that massive assistance from the Government of India will be available to the State Government for this purpose.

1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER II

ELEMENTARY EDUCATION.

Enrolment.

1. Adopting the 1971 census figures, the population of the age group 6—11 in 1973-74 in Tamil Nadu was 60.24 lakhs. Of this, 54.38 lakhs were actually going to schools. The enrolment percentage thus works out to 90.2 for this age group. During the year 1974-75, our target is to enrol two lakhs more of pupils in this age group.

2. The population for the age group 11—14 in 1973-74 was about 27.11 lakhs, out of which 14.19 lakhs were actually enrolled in schools, working out to a percentage of 52.3. During 1974-75 our target will be an additional enrolment of one lakh.

Quality Improvement.

3. With a view to maintain a high standard of instruction in schools, steps have been constantly taken to improve the teacher-pupil ratio. In addition to the teachers appointed every year under the normal scheme, 1,800 additional teachers under the Central Unemployment Relief Scheme appointed in 1971-72 and 1972-73, will be continued during the next Plan period. Out of these, about 1,200 were B.Ts. appointed as Headmasters of Higher Elementary Schools, with a view to tone up instruction right from the early stages. Besides, about 7,428 higher and secondary grade teachers appointed in 1973-74 under the Half-a-Million Job Scheme will also be absorbed in regular posts in 1974-75. The total number of teachers working in the 32,499 Elementary Schools including upper primary schools during 1973-74 was 1,73,175. The total number of pupils in the Elementary Schools was 59.72 lakhs. The teacher-pupil ratio thus works out to 1 : 34.

4. As a special step towards ensuring improvement in the quality of instruction in schools, the appointment of higher grade teachers is being gradually reduced during the last few years and Secondary Grade Teachers are being employed in their place.

[1974 ஏப்ரல் 2]

Higher Grade Teachers who have since qualified themselves to be Secondary Grade Teachers are being absorbed by the conversion of Higher Grade into Secondary Grade posts. So far 33,500 Higher Grade posts have been converted into Secondary Grade posts. The remaining posts will also be upgraded in due course.

5. The syllabi for science and other subjects in the Elementary Schools has also been revised. The scheme for supply of science equipments and teaching aids, at the rate of Rs. 300 per Primary School and Rs. 1,000 per Upper Primary School, started in 1960, which has so far covered 11,400 Primary Schools and 3,000 Upper Primary Schools will be continued in 1974-75, during which year 1,220 Primary Schools and 334 Upper Primary Schools will benefit under the scheme.

6. To promote physical education activities in Higher Elementary Standards, about 500 Physical Education Teachers were appointed during 1973-74 under the Half-a-Million Job Scheme and will be continued in 1974-75.

7. Education experts have been laying considerable stress on the provision of work experience as part of the curriculum right from the early stages. With a view to achieving this objective, 573 posts of full-time Craft Instructors were created in Higher Elementary Schools in 1973-74. The programme for 1974-75 provides for the appointment of additional full-time Craft Teachers and payment of equipment grant. This programme will aim at developing technical skills and creative talents in children and enable them to learn some useful crafts relevant to the needs of the locality.

Midday Meals Scheme :

8. The working of the Free Midday Meals Scheme in Tamil Nadu has earned the praise of educational administrators all over the country. About 19 lakhs of poor pupils in Standards I to VIII of Elementary Schools, forming about 1/3 of the total enrolment in these schools, receive free midday meals under this scheme. The figure of 19 lakhs includes the pupils fed in Harijan Welfare Schools run by the Harijan Welfare Department. The provision for this in the Budget for 1974-75 is Rs. 2,35 lakhs. The expenditure

1974 ஏப்ரல் 2].

incurred by the State Government is supplemented by commodity assistance from the CARE Organisation to the tune of Rs. 6 crores per annum.

9. To facilitate hygienic preparation of the midday meals, 76 Central Kitchens equipped with electrical equipments are functioning in the three districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot. The food prepared in these Central Kitchens is transported to surrounding schools in closed vans. Twenty-one more Central Kitchens in these three districts will be commissioned shortly. During 1974-75 the scheme of Central Kitchens will be extended to Thanjavur district and 24 Central Kitchens will be set up.

10. A Central Maintenance Workshop for servicing and maintaining the transport vehicles used under the scheme as well as kitchen equipments has been set up in Vikravandi in South Arcot district, with the assistance of CARE at a total cost of about Rs. 15 lakhs. To facilitate scientific storage of food stuffs required for these programmes, 10 regional godowns were proposed to be constructed with the help of CARE Organisation. Of these 6 regional godowns have been completed and are functioning now.

11. During 1974-75 about Rs. 60 lakhs will be spent as the State's share of the cost of the different schemes under the School Midday Meals Programme, implemented with CARE assistance.

Free Supply of Books :

12. Poor pupils receiving midday meals in Standards I to III are also given free text-books and slates in Standard I and books only in standards II and III. More than 12 lakhs of pupils are now benefiting under this scheme every year. From 1972-73 the Tamil Nadu Text-Book Society is bearing the cost of the free supply of books under this scheme, while the cost of slates and text-books in minority languages not published by the Text-Book Society is borne by Government.

Buildings :

13. In order to step up the construction of Elementary School Buildings in non-Panchayat Union areas, a provision of Rs. 4 lakhs for payment of grants to Municipalities and aided managements and

[1974 ஏப்ரல் 2]

Rs. 6 lakhs for expenditure on Government Elementary School buildings has been made in 1974-75. The provision made under the Community Development Budget for payment of grants for construction of Elementary School buildings in Panchayat Union areas during 1974-75 is Rs. 1.22 lakhs. In addition to these, funds from the raffish collections have also been made available for construction of school buildings.

14. With a view to encouraging women teachers to reside in rural areas, a scheme for construction of quarters for women teachers in rural areas is being implemented. More than 1,600 quarters have been constructed in Panchayat Union areas. A provision of Rs. 17.50 lakhs has been made in 1974-75, for this purpose under the Community Development Budget.

Panchayat Union Schools :

15. Out of about 32,500 Elementary Schools in Tamil Nadu, about 22,000 are run by the Panchayat Union Councils. Accepting the recommendations of the Panchayat Education Finance Enquiry Committee, the Government have recently revised the pattern of financial assistance to Panchayat Union Councils for Education. Under the revised pattern, while the transfer of 4/9 of the local cess or 45 paise per rupee of Land Revenue will continue to be made to the Panchayat Union Elementary Education Fund, the Government will also give a grant calculated at Rs. 6 per head of population in each Block based on the 1971 census. The balance of expenditure on Elementary Education will be shared by the Government and the Panchayat Unions according to the revised classification of Blocks.

1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER III.

SECONDARY EDUCATION.

1. The population in the age group 14-17 in Tamil Nadu was 22.38 lakhs in 1973-74. Out of this 7.39 lakhs were actually in schools in Standards 9 to 11, working out to an enrolment percentage of 33.

2. There are 2,823 High Schools in the State. Appendix I gives details of the enrolment of pupils, teachers appointed, etc., during the Fourth Plan period for this age group.

In 1974-75, it is proposed to sanction 1,500 B.T. Teachers' posts for this age group for an additional enrolment of 60,000 pupils. The absorption of the teachers now appointed under the 'Half-a-Million Jobs' Programme, will be the first charge on these new posts. Provision has also been made for Rs. 11 lakhs to be spent on furniture and equipment for High Schools.

(i) QUALITATIVE IMPROVEMENT.

3. The scheme for grant-in-aid to High Schools for the purchase of science equipment and setting up of science laboratories, under which Rs. 15,000 is given for equipment and Rs. 25,000 for laboratory buildings, will be continued in 1974-75 with an outlay of Rs. 35 lakhs. 810 High Schools have so far been benefited under this scheme and 90 more High Schools will receive the benefit of this scheme in 1974-75. 14 mobile science laboratory vans, equipped with science apparatus for High Schools, are now functioning, one in each Revenue District in the State. It is the Department's aim to extend this facility and to make available one van to each of the 47 Educational Districts in a phased manner. Three more vans will be added during 1973-74 and 10 more during 1974-75.

4. A Pilot Project for improving science teaching in schools with UNICEF assistance has been introduced in 50 Elementary and 30 Middle Schools in the three Districts, Madras, Chingleput and South Arcot. The new science syllabus in the project was

[1974 ஏப்ரல் 2]

introduced for these schools in Standards 1 to 3 and Standard 6 in 1971-72, Standards 4 and 7 in 1972-73 and Standards 5 and 8 in 1973-74. To equip the teachers to implement this programme, selected graduate teachers were given orientation training, and these recourse personnel in turn gave in-service training to all the teachers of the schools where the project is working. The scheme will be extended to more schools in 1974-75 with UNICEF support.

5. Summer Science Institutes in Biology, Physics, Chemistry and Mathematics have been conducted every year since 1969 with the help of National Council for Educational Research and Training and University Grants Commission for the benefit of science and mathematics teachers. Over 1,000 high school teachers have already been trained, and about 160 more high school teachers will receive re-orientation during 1974-75.

6. The Government have also sanctioned the establishment of a State Institute of Science Education as a wing of the State Institute of Education, Madras. The Institute will be in charge of improvement of science education in schools, improvement of science curriculum, teacher's training programme, research, publications and extension service.

7. About 1,788 High Schools have so far been covered by the scheme for equipping schools with good libraries. In 1974-75, 342 more schools will be covered, each school getting library books worth Rs. 1,000.

8. With a view to promoting Audio-Visual Education in schools, it is proposed to provide 60 schools with radio sets, 50 schools with 35 mm. filmstrip projectors and 10 schools with 16 mm. sound projectors at a total cost of Rs. 1.00 lakh in 1974-75.

9. In accordance with the suggestion made in the Kothari Education Commission Report, one Model School for Boys has been opened at Pudukkottai in 1972-73, and one for girls in Madras in 1973-74. These schools, which have highly qualified staff and offer residential facilities, will admit students with proved merit and talents, many of whom will be supported by scholarship.

[1974 ஏப்ரல் 2]

10. The Kothari Education Commission also recommended the concept of comprehensive schools with a view to vocationalising Secondary Education. It is proposed to establish about ten such comprehensive schools, by developing the existing schools and providing facilities for general academic courses as well as vocational courses. Subjects like agriculture, tailoring, wood-working, radio-repairing, television servicing, etc., will be introduced, to equip students for self-employment and also employment in industries. A provision of Rs 8.50 lakhs has been made for this purpose in the Budget for 1974-75.

State Institute of Education :

11. The State Institute of Education, Madras is the State-level counter-part of the National Council for Educational Research and Training and is in charge of in-service education at the school-level. Besides conducting several in-service programmes, the Institute is also initiating research on various problems relating to teaching techniques and curriculum development. A Primary Education Extension Centre is also attached to Institute.

Common 8th Standard Examination :

12. The system of common question papers in the Standard 8 annual examination in all schools in each Revenue District which was introduced from 1970-71 will be continued this year also.

Building Programme :

13. Of about 2,800 high schools in our State, nearly 1,200 are badly in need of adequate accommodation. In 1974-75 a provision of Rs 19 lakhs has been made for grants to municipal schools and aided schools and about Rs. 60 lakhs for Government High Schools and Government (Board) High Schools and for repairs to existing buildings.

Scholarships :

School Education in Tamil Nadu is free at all stages. The award of rural talent scholarship at the rate of Rs. 1,000 per annum for each boarder and Rs. 500 per annum for each day-scholar at the rate of two per each panchayat Union, which was introduced in

[1974 ஏப்ரல் 2]

1971-72, will be continued in 1974-75 also. Besides this, generous educational concessions continue to be offered to the children of Burma and Ceylon repatriates, ex-service and defence personnel, Scheduled Castes and Scheduled Tribes, Goldsmiths affected by the Gold Control Act and political sufferers.

15. A pilot project for medical check-up of students was introduced in the city of Madras, for about 5,000 pupils in the Elementary and Secondary Schools in the year 1971. In the Districts of North Arcot, Salem, Coimbatore, Tiruchirappalli and Madurai, mobile medical vans with qualified physicians visit the schools and conduct medical check-up. This scheme is proposed to be extended to other districts also.

School Improvement Conferences :

16. In order to mobilise local effort and initiative in improving the facilities in the schools, more than 500 school improvement conferences have been conducted till now and assistance in the order of Rs. 13 crores has been secured from the public. The programme is being continued vigorously, with an accent on Science-cum-Library Improvement. As a result of voluntary effort, 39 lakhs of pupils were given free uniforms at a cost of Rs. 2.54 crores so far.

Take over of Municipal High Schools :

17. Seven Municipal High Schools were taken over by Government in 1972-73 in order to provide relief to the municipalities which were finding it difficult to run the schools. A provision of Rs. 10 lakhs has been made for the take over of more municipal schools in the year 1974-75 and it is expected that about 10 more municipal schools will be taken over.

(ii) STRENGTHENING THE EDUCATIONAL MILIEU.

Revision of Syllabus :

The syllabi now adopted in our schools were revised in 1965. Realising the need for a continuous upgrading of the syllabi and for up-dating instructional technique, the Government constituted committees in December 1970 for revising and strengthening the entire school syllabi. The revised syllabi were first introduced in

[1974 ஏப்ரல் 2]

Standards 1 to 5 for all subjects except science and mathematics from 1972-73. In 1973-74 the revised syllabi were introduced in General Science for Standards 1 to 5 and in Mathematics for Standards 1 to 3 and Languages, History and Geography for Standard 6. During 1974-75, the revised syllabus will be introduced for Mathematics in Standards 4 to 6, Science in Standard 6, History and Geography in Standard 7, Languages for Standards 7 and 9 and English for Standards 6 and 7.

A committee constituted for revising the syllabus for Anglo-Indian Schools has just completed its work and revised syllabus for these schools will also be introduced soon.

A curriculum development wing has been set up in the State Institute of Education to function as a permanent machinery for curriculum development.

Nationalisation of School Text Books :

The Tamil Nadu Text-book Society which has been entrusted with the responsibility of producing and distributing text-books for schools has done good work in producing books of high quality at reasonable prices. Books under the revised syllabi are being brought out by the Society in a phased programme spread over four years, from 1972-73 to 1975-76. During 1973-74, the Society printed and distributed about 232 lakhs copies of school books. The production programme for 1974-75 envisages the printing of about 200 lakhs of copies of school books. Non-language text-books in the minority languages of Urdu, Malayalam, Telugu and Kannada are also proposed to be brought out progressively commencing from the school year 1974-75.

The publications of this Society are distributed through 57 approved taluk stockists supported by about 800 registered retailers all over the State. This organisation has ensured that the text-books are available at fixed price well in time to the school students.

Teacher Training :

One hundred and eight Teachers Training institutes are functioning in our State, of which 58 are run by Government and 50 are run by private agencies. In the context of the backlog of unemployment among trained teachers, it became necessary to review the existing

[1974 ஏப்ரல் 2]

facilities for teacher training and admission to teachers training course was suspended during 1972-73. Admissions were resumed during 1973-74, but the policy for 1974-75 has to be decided after review.

To assist serving teachers to improve their qualifications, a scheme of deputing candidates from among Deputy Inspectors and School Assistants for the M.Ed. Course was initiated in 1970-71. So far 50 candidates have been deputed under the scheme. In 1974-75, it is proposed to depute 20 more B.T. teachers for the M.Ed. Course.

A significant step in teacher orientation was taken in 1972-73 when nearly 60,000 teachers of Primary schools were put through a massive orientation programme in the teaching of new Science and new Mathematics for primary standards.

In 1973-74, in-service training was given to all Headmasters of Secondary Schools in innovative methods of instruction, institutional planning, administration and supervision. In 1974-75 it is proposed to train teachers of Upper Primary Schools for the new Science and Mathematics syllabus for Standard VI.

The English Language Teaching Scheme is continuing to do good work, training graduate teachers in the modern methods of teaching English. Under this programme, so far 3,750 graduate teachers and 34,200 secondary grade teachers have been trained in teaching English in schools up to Standard V. 10,715 teachers handling Standards VI to VIII have also been trained in four Centres at Cuddalore, Thanjavur, Coimbatore and Tirunelveli. It is proposed to open four more centres in 1974-75.

The programme of conducting seminars and study camps for headmasters and Gazetted inspecting officers to acquaint them with the latest methods of teaching English will also be continued in 1974-75.

Examinations :

A State Evaluation Unit was set up in 1972-73 to study the problems of improvement in methods of educational evaluation. The scheme of internal assessment of the total personality of the

1974 ஏப்ரல் 2]

children which has been introduced as a Pilot Project in the X Standard in 250 selected Secondary Schools in 1973-74 will be continued in 1974-75 also. It is proposed to extend this to all Secondary Schools in the light of the experience gained in the Pilot Scheme.

The Commissioner for Government Examinations conducts about 22 examinations, some annually and some twice a year. About 194,000 candidates appeared for the S.S.L.C. Examination in April 1973, out of whom about 97,000 candidates were successful, working out to a percentage of 50.8.

The computerisation of S.S.L.C. results has greatly facilitated and speeded up the work. It is also proposed to set up a mini-printing press in 1974-75 to cope up with the examination work.

One significant reform undertaken by the Government was to permit all persons who have completed the age of 18 and who possess a pass in Standard VIII in the recognised schools of the State to sit privately for the S.S.L.C. Examination. This step, which is in line with the general recommendations of the State Planning Commission in respect of continuing education and out-of-school education, has been widely welcomed.

Special Schools :

Forty Pre-Primary Schools intended for children below five years are being run with recognition and aid from the Education Department. These are located in urban areas. In rural areas "Kuzhanthaigal Kappagams" are run by Panchayat Unions.

Pre-vocational Training Centres :

Under the scheme of Pre-vocational training instituted by the Government of India, children of the age group of 11-14 who have dropped out after elementary schools are given Pre-vocational training in six centres in the State.

[1974 ஏப்ரல் 2]

Schools for the handicapped :

There are now 27 schools for handicapped children, 12 for the blind 12 for the deaf, two for children suffering from leprosy and one for the orthopaedically handicapped children. More than 2,700 students are studying in these schools. It is proposed to start one more school for the deaf in Dharmapuri district during 1974-75.

Three hundred and seventy-nine orphanages with a strength of nearly 67,000 run by private organisations have been admitted to aid from State Funds.

Adult Education :

During 1974-75 it is proposed to open Adult Literacy Centres in Salem district and to provide facilities for about one lakh of adult literates. A provision of Rs 4.84 lakhs has been made for this in the Budget for 1974-75. Including the provision for Farmers' Education and Functional Literacy Centres, the total provision for adult literacy in 1974-75 will be Rs. 6.42 lakhs.

Youth Centres :

From November 1973, the Union Ministry of Education has opened four Nehru Youth Centres in Tamil Nadu. These centres are now functioning at Cuddalore, Ranipet, Mettur Dam and Musiri. The centres will, among other things, conduct out-of-school education programmes for youth. This Government have communicated to the Government of India their view, that these institutions will run more successfully, if, instead of being run by remote control from Delhi, they are brought under the direct administration of the State Government.

Sports and Physical Education :

The State Sports Council and the District Sports Councils render valuable service for promoting sports and games not only among the students but also among the public. Sports stadia have so far been constructed in eight districts. Grant for one more Stadium is proposed to be released in 1974-75.

1974 ஏப்ரல் 2]

Boys Scouts and Girl Guides Movement :

The Bharat Scouts and Guides Association in Tamil Nadu, in 1974-75 has a total strength of 73,504. In 1974-75 it is proposed to enrol an additional 14,000 children in the Scouts Movement.

Administration of School Education :

With a view to devoting concentrated attention on the problems of Elementary Education, it is proposed to designate one of the Joint Directors in the Directorate of School Education to be specially in charge of Elementary Education. While policy co-ordination and overall responsibility will continue to be with the Director of School Education, the Joint Director will have powers to dispose of day-to-day problems relating to Elementary Education.

There are at present 381 Range Officers in charge of academic control and inspection of Elementary Schools. It is proposed to appoint 15 more senior Deputy Inspectors of Schools in 1974-75 to cope up with the administration of Elementary Schools.

(iii) TEACHERS' WELFARE.

There are at present 2.39 lakhs of teachers working in the schools in Tamil Nadu. The statement below gives details of the management-wise allocation of teachers :—

<i>Schools.</i>	<i>Men.</i>	<i>Women.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
Primary Schools	67,408	38,924	106,332
Middle Schools	36,716	30,127	66,843
High Schools	45,810	20,149	65,959
TOTAL ..	149,934	89,200	239,134

[1974 ஏப்ரல் 2]

Classification of column (4) according to management.

<i>Schools.</i>	<i>Government.</i>	<i>Government (Board).</i>	<i>Panchayat Union.</i>	<i>Municipal.</i>	<i>Aided.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Primary Schools.	7,075	..	62,315	9,181	27,761	106,332
Middle Schools.	3,253	..	28,577	6,545	28,468	66,843
High Schools ..	6,055	29,172	..	4,331	26,401	65,959
TOTAL ..	16,383	29,172	90,892	20,057	82,630	239,134

Unlike many other States, in Tamil Nadu, the State Government bear the entire expenditure on the emoluments of the teachers in aided schools also. The expenditure on salaries of teachers in all the schools in the State has gone up from about Rs. 55 crores in 1970-71 to about Rs. 80 crores in 1974-75.

The Tamil Nadu Private Schools Regulation Bill which has been passed by the State Legislature last year and is awaiting the concurrence of the President will provide statutory protection for the service conditions of teachers and will at the same time encourage private managements to run their schools efficiently.

From 1st April 1973, B.T. Assistants, Tamil Pandits, Grade I and Specialist teachers in High Schools who have completed 10 years of service have been made eligible for selection grade posts.

1974 ஏப்ரல் 2]

The Government have also decided that, from 1st January 1974, all future recruitment in the category of Tamil Pandits will be only to Grade I posts. All the Grade II Tamil Pandits who are qualified for Grade I have been appointed as Grade I Pandits. Tamil Pandits of Grade II, who are not qualified for appointment as Grade I Pandits, but who have completed ten years of service as on 1st January 1974, have also, as a special case, been made eligible for appointment as Grade I Pandits. These measures will, it is hoped, not only improve the working conditions of Tamil teachers but also help to tone up instruction in Tamil.

The Pension Rules for teachers in non-Government service have been successively liberalised during the last few years and Tamil Nadu is perhaps the first State to achieve parity in retirement benefits between teachers in Government and non-Government service. From 1st April 1972, non-teaching staff in aided schools have also been granted the pensionary benefits to which State Government servants are eligible. The teachers in aided schools have also been allowed the same leave benefits as teachers in Government service including the privilege of encashing the leave.

The Tamil Nadu Family Welfare Fund Scheme for State Government employees, which will automatically apply to the Government School teachers as well, has been extended to aided school teachers with effect from 1st January 1974. During the year 1973-74 a sum of Rs 3.7 lakhs was disbursed to about 1,000 deserving teachers under the National Foundation for Teachers' Welfare.

State Awards to teachers of elementary and high schools at the rate of two elementary school teachers and two high school teachers in each Educational District continue to be made. A grant of Rupees one lakh each has been sanctioned for the Teachers' Homes in Madurai district at Kodaikanal and Nilgiris district at Ooty.

[1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER IV.

COLLEGE EDUCATION

In 1973-74, 178 colleges were functioning in our State as against 59 in 1961-62. The number of students in colleges has also gone up from about 45,000 in 1961-62 to about 1.95 lakhs in 1973-74

2. The number of students who took the S.S.L.C. examination during the last few years, the number who were successful and the number who gained entrance into the three Universities in our State are indicated in the table below:—

Year.	Number who appeared for S.S.L.C. Exami- nation.	Number who passed in the S.S.L.C.	Year.	Number who entered Univer- sity.
April 1968 ..	1,96,272	91,181	1968-69 ..	60,000
April 1969 ..	1,82,829	91,794	1969-70 ..	66,000
March 1970 ..	1,91,853	1,03,974	1970-71 ..	70,000
April 1971 ..	1,93,059	1,11,823	1971-72 ..	76,814
March 1972 ..	2,01,950	1,19,122	1972-73 ..	80,506
March 1973 ..	1,93,686	96,903	1973-74 ..	72,646
March 1974 ..	1,94,000	..		..
approximately.				

3. The massive enrolment of students in the schools has had its impact on the number of admissions into the colleges also. To meet this increase, 56 new colleges were opened during the Fourth Plan period as against only 40 which had been targetted.

1974 ஏப்ரல் 2]

4. We have now reached the stage when we should review the need for opening more colleges. According to figures now available more than 10,000 P.U.C. seats were vacant in the existing colleges in 1973-74. This would indicate that, while there is pressure for admission in a few selected colleges in urban centres, there is surplus capacity in colleges in rural areas even now. It would therefore be more rewarding to ensure that the full capacity of the existing colleges is utilised, before we permit the opening of new colleges. It would also be prudent to concentrate on consolidation of existing facilities by paying greater attention to qualitative improvement rather than increasing the existing facilities. Government propose to keep this consideration in view in deciding the opening of new colleges in the Fifth Plan period.

5. Of the 178 colleges now in our State, 104 are affiliated to the Madras University and 74 to the Madurai University. The Gajendragadkar Committee on Universities has recommended that, if a University is to do full justice to its academic responsibilities, the number of colleges affiliated to it should not be more than 30 or 40 at the outside limit. There would therefore be a strong case for establishing one or two new Universities in Tamil Nadu. Government hope that the University Grants Commission will, after a realistic appraisal of the position in our State, give their concurrence to the setting up of more Universities in Tamil Nadu.

6. Of the 178 colleges in Tamil Nadu, 51 are directly run by the Government and the other 127 are Aided Colleges. Of the total budget of Rs 11.28 crores for Collegiate Education for the year 1973-74, a sum of Rs 3.51 crores was spent on Grants-in-aid to the private colleges. During the year 1973-74, about 51,000 students studied in the 51 Government Colleges and 1.45 lakhs of students in the 127 Aided Colleges. The procedure for Grants-in-aid to private colleges has been systematised and made precise and comprehensive and the revised procedure introduced from the last year. The scales of pay and other allowances to which the teaching staff in Government Colleges are eligible have been made applicable to the teaching staff in Aided Colleges also, for the purpose of computing the grants-in-aid. The scales of pay for Principals of Post-Graduate Colleges and Professors of Post-Graduate Courses have also been extended to Aided Colleges. A significant achievement has been the extension of the liberalised pension scheme to the teaching staff in Aided Colleges also.

[1974 ஏப்ரல் 2]

7. Government Colleges have an important role to play in implementing Government's policy of social justice. These colleges attract the socially economically and educationally handicapped sections of the society, who aspire to education beyond the school level but may not be able to afford the expense of education in a private institution.

8. The element of subsidy involved in the education of the students in the colleges in this State will be apparent from the fact that the fee receipts were much lower than the cost per student during 1973-74. This is brought out in the table below :—

	Pre-University.		Degree.		Post-graduate.	
	Arts.	Science.	Arts.	Science.	Arts.	Science.
Cost per student (per annum in Rs).	380	500	410	600	775	1,120
Fee receipt from each student (per annum in Rs).	Nil.	Nil.	183	183	Rs 250 in Government Colleges Rs 300—360 in Aided Colleges.	

9. The emphasis on qualitative improvement will be the chief feature of the development of Government colleges during the coming Plan period. Government have, under active consideration, proposals for developing the two premier Government colleges in the State, the Presidency College and Queen Mary's College, as centres of excellence in specified fields of study at the Post-graduate level. Laboratory facilities in Government Colleges are also proposed to be strengthened in order to promote Science education. There is a proposal to provide adequate number of text-books and reference books, including books in Tamil, for the use of students in Government Colleges who may not be able to buy these costly books. A liberal provision is also being made for student amenities in

[1974 ஏப்ரல் 2]

Government Colleges like tiffin sheds, canteens and cycle sheds. A provision of Rs 4 lakhs has also been made in 1974-75 for the construction of quarters for the staff of Government Colleges. Funds will also be made available for the maintenance and improvement of play-grounds, sports, and games facilities.

10. Provision has been made in the Budget for 1974-75 for opening one more Government College and for sanctioning Grants-in-aid to two private colleges. New degree courses and Post-graduate courses will also be opened, according to a phased programme, in Government Colleges.

11. Considerable emphasis is now being laid on continuing education. The Evening Colleges and Correspondence Courses are a step in this direction. The total number of students studying in Evening Colleges was 8,800 last year. In 1974-75, it is proposed to enlarge the facilities in evening courses both at the degree and Post-graduate levels. The Government have also been offering financial assistance to the Madurai University for running their correspondence courses. It is gratifying to note that these correspondence courses have proved very popular with the student community.

Faculty Development.

12. The scales of pay fixed by the Second Pay Commission for teachers in Colleges represent substantial increase in their employments and should be sufficient incentive to attract persons of the right calibre to the teaching profession. Over and above this, 29 Grade—I Professorships have been instituted in Government Colleges carrying a higher scale of pay than the ordinary professorship. While 50 per cent of these posts will be available to the existing personnel by promotion, the other 50 per cent will be filled up by recruitment from the open market from among holders of Doctorate degrees. Possession of a Doctorate degree will also be treated as a preferential qualification for those who are already in service as Professors, for promotion to Grade—I posts.

[1974 ஏப்ரல் 2]

Scholarships and Stipends.

13. Tamil Nadu is one of the few States in the entire country where education at the P.U.C. level is free. The scheme of free Pre-University education costs the exchequer nearly about Rs. 2 crores per year. Besides, there are generous awards of scholarships and stipends under various schemes, the more important of which are given below :—

Scheme.	Fresh annual sanctions.		Total number of scholarships (fresh and renewals).	
	1972-73.	1973-74.	1972-73.	1973-74.
National scholarships scheme.	700	850	2,494	2,480
National scholarship scheme to the children of teachers.	47	47	249	264
National Loan Scholarship Scheme.	1,499	749	6,999	5,284

These schemes are supplemented by the award of scholarships to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes by the Directorates of Harijan Welfare and Backward Classes.

14. The total Budget provision in 1974-75 for the scholarship schemes administered by the Directorate of Collegiate Education is about Rs 1,24 lakhs.

15. Educational experts all over the country have rightly pointed out that the adoption of the mother-tongue as the medium of instruction will not only be a salutary educational reform but will also be an instrument of social change and progress, in that it would facilitate the extension of educational opportunities to the less privileged sections of society. This Government have accordingly been providing for facilities for imparting instruction at the college

1974 ஏப்ரல் 2]

level through the Tamil medium also. The number of students who joined the Tamil medium classes in the various Government and Aided Colleges during 1973-74 is given below :—

Pre-University	..	..	..	18,355
Degree	..	..	..	18,693
Total	..	..	..	37,048

To enthruse students who wish to adopt the Tamil medium of instruction in the B.A. and B.Sc. classes, a stipend of Rs.180 per year is being paid to each student, whether he studies in Government Colleges or in private colleges. A book allowance of Rs. 50 is also being paid to every Tamil medium student studying in Pre-University classes in all colleges. The scheme costs the Government about Rs. 40 lakhs per year. Government are satisfied that this investment has yielded good returns, both educationally and socially.

Promotion of Historical Research.

16. During 1973-74 the Government set up a Council of Historical Research and introduced a scheme of fellowships for research at the Post-graduate level. More than 700 applications have been received for the four fellowships to be awarded this year and the selection is expected to be completed in the next few months. The constitution of this Council and provision of these fellowships have been widely welcomed.

Books in Tamil Medium.

17. The Tamil Nadu Text Book Society has so far published 600 books in Tamil medium for college students. Out of these 600 books, nearly 450 are original works and 150 are translations. It is gratifying to note that several of these publications have been recommended by the Universities for use by students as text-books and reference books.

National Cadet Corps.

18. The National Cadet Corps organisation in Tamil Nadu covered itself with glory by winning in January 1974 for the third time in succession the All-India N.C.C. Banner. The strength

[1974 ஏப்ரல் 2]

of the Cadet Corps is now 51 Senior Division Units with 32,300 cadets and 723 Junior Division Troops with 72,300 cadets. These include 5 Girls' Senior Divisions with a strength of about 3,000 Senior Division Girls and 57 Girls' Junior Division Troops with a strength of about 5,700 Junior Division Girls. Significantly, the Tamil Nadu contingent of the N.C.C. which participated in the Republic Day Meet at Delhi in January 1974 was led by a Senior Wing Girl Cadet, who also obtained the distinction of being adjudged as the best All-India Girl Cadet. The award for the best All-India Junior Wing Cadet was also won by a student from Tamil Nadu.

National Service Scheme.

19. The National Service Corps has been launched with the aim of providing college students with opportunities to devote their leisure time in the service of the nation, particularly in the field of education. The Universities which are implementing the scheme get a grant calculated at Rs. 120 per student per annum, of which Rs. 70 is met by the Government of India and Rs. 50 by the State Government. The amount of grant paid by the State Government every year has averaged Rs. 8 lakhs in recent years. The students and teachers of Colleges participate in this scheme on a voluntary basis.

Law College.

20. The strength of the Law College has increased from 1,045 in 1968-69 to about 2,527 (1,830 in regular degree courses, 610 in evening degree courses and 87 in M. L. courses) in 1973-74. To meet the increasing demand for Law courses evening classes were started in 1966-67. Post-graduate (M.L.) courses were also started for evening college students in 1969-70. Government have sanctioned the construction of a new hostel building for Law College students at a cost of Rs. 12 lakhs. Provision has also been made for building an Auditorium in the Law College.

CHAPTER V.

TECHNICAL EDUCATION.

1. The provision for Technical Education in 1974-75 is Rs. 4,97 lakhs as against Rs. 4.04 lakhs in 1972-73. The Department has under its control 7 Engineering Colleges, 35 Polytechnics (including 3 Women Polytechnics and 5 Special Diploma Institutions) and 14 Technical High Schools. From 1st August 1973, the 3 Arts and Crafts Institutes which were hitherto being administered by the Director of Industries and Commerce have been transferred to the Directorate of Technical Education.

2. In 1966, a policy decision was taken at the All-India level that no expansion in the number or strength of Technical Institutions was necessary, as the existing capacity of Technical Institutions was adequate to meet the needs of industry for some years to come. Accordingly the number of the Technical Institutions in our State has not been increased. In 1973-74, 1,832 students were admitted to the Engineering Colleges and 5,034 to the Polytechnics.

3. The emphasis during the last few years has been on consolidation of the existing facilities and qualitative improvement in instruction and research. Diversification of existing courses has also been undertaken to provide more employment opportunities and to cater to the varied requirements of the industry.

4. During the year 1974-75, more courses and electives are proposed to be introduced as shown below :—

Post-Graduate level—

(i) Urban Engineering	} College of Engineering, Guindy,
Madras.
(ii) Computer Science	

Diploma Course—

Industrial Electronics . Nachimuthu Polytechnic, Pollachi.

[1974 ஏப்ரல் 2]

Electives—

Electronics and Motor Winding and Pumpset repairs. Government Technical School attached to the Government Polytechnic, Tuticorin.

Certificate Course in Draughtsmanship and Automobile Engineering. Government Technical High School, Nagappattinam.

5. During the year 1974-75, it is also proposed to link the existing Computer IBM/1620 available at the Fundamental Engineering Research establishment and attached to the College of Engineering, Guindy, to the Computer available at the Indian Institute of Technology, Madras, by providing a communication terminal at an estimated cost of Rs. 12 lakhs.

6. Book-Banks are proposed to be created in a few select institutions in the State to help the poor students by lending books which they can keep for the entire academic year for their study.

7. It is also proposed, during the coming Plan period, to upgrade the Engineering College, Guindy, into an advanced centre of learning and research. With this end in view, it is proposed to set up in 1974-75, a Theoretical and Applied Mechanics Department and Laboratories for Machine Tools, Structural Dynamics, Static-Power Control and Integrated Circuits. Greater emphasis will also be laid on consultancy services and research projects on problems referred by the industries. Facilities for research at the doctorate level will also be enlarged.

8. Grants-in-aid to the technical institutions in the State including three Private Engineering Colleges, 17 Polytechnics and three Technical High Schools have been progressively increased. As against Rs. 68 lakhs disbursed by way of grant to these institutions in 1968-69, Rs. 1.08 lakhs will be disbursed in 1974-75.

The Second Pay Commission's scales of pay have also been extended to the staff in the aided technical institutions.

[1974 ஏப்ரல் 2]

New diversified courses in specialised branches of engineering in Private Engineering Colleges have been admitted to aid. These include Post-Graduate Courses in Structural Engineering and Power System Engineering and Degree Courses in Applied Sciences. A diploma course in Industrial Electronics will also be introduced in the Nachimuthu Polytechnic, Pollachi, during 1974-75.

9. The State Board of Technical Education and Training has recommended that provision should be made at least in a few polytechnics for imparting instructions in the mother-tongue. Accordingly it is proposed to make this facility available in one Government Polytechnic and one private Polytechnic during the year 1974-75. This progressive step, will, it is hoped, facilitate greater comprehension and grasp of the technical subjects.

10. Considerable emphasis is being laid on the proper and integrated development of facilities in the Government Engineering Colleges. Additional staff have been appointed during the last few years in accordance with the prescribed staffing pattern of the All-India Council for Technical Education.

As an important step towards upgrading the quality of instruction in Engineering Colleges, a doctorate degree by research has been laid as the requirement for appointment by direct recruitment to higher teaching posts in Engineering Colleges. The qualifications for future appointments to teaching posts in Polytechnics will also be suitably upgraded.

11. Students from Tamil Nadu do not have to pay tuition fee in the Pre-Technical Course which is the counter-part of the Pre-University Course in Arts Colleges. Apart from this, there is a liberal provision for scholarships, stipends and loans to students. Assistance to the tune of Rs 19 lakhs was made available to students in the Engineering Colleges and Polytechnics under the various schemes in 1973-74.

12. The part-time B.E. Course with an intake of 470 candidates started in 1971-72 to enable diploma holders to acquire degree in engineering are being continued.

[1974 ஏப்ரல் 2]

13. During the year 1973-74, a significant step was taken in implementing the scheme announced by the Chief Minister for enlisting the expertise of talented Indian Scientists working abroad. Under this scheme of Scientists' Pool, Scientists who return to our country during their sabbatical or on leave are offered positions in our teaching and research institutions for a period ranging from six months to one year and are offered suitable honorarium in two grades—Rs. 1,000 per month and Rs. 1,500 per month. From 1974-75 it is proposed to enhance this honorarium from Rs. 1,000 to Rs. 1,200 and from Rs. 1,500 to Rs. 1,800. Four Scientists are already in position under this scheme and it is hoped that during the coming year there will be greater response from Indian Scientists working abroad.

14. The State Government have been most anxious that a University of Technology should be set up in Tamil Nadu to devote concentrated attention on the co-ordinated development of technical education. Unfortunately approval for this proposal has not yet been received from the Government of India. This Government earnestly hope that the Government of India will see their way to grant their concurrence soon, so that this University of Technology may be set up at least during the year 1974-75.

INSTITUTE OF MATHEMATICAL SCIENCES.

15. The Institute of Mathematical Sciences set up in Adyar is an autonomous institution run with the assistance from the State and the Central Governments. The State Government are offering an annual grant of Rs 3.5 lakhs for this Institute. This institute, which is now devoting itself to higher research in the field of pure mathematics and mathematical physics will, it is hoped, be able to enlarge its facilities with the assistance from the Government of India.

[1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER VI.

CULTURAL ACTIVITIES.

(i) IYAL ISAI NATAKA MANRAM.

The Tamil Nadu Iyal Isai Nataka Manram, an autonomous body entirely financed by the State Government, has been doing valuable work in fostering the arts of dance, drama and music. Besides playing host to international troupes visiting Tamil Nadu under the Cultural Exchange Programme of the Government of India, the Manram has also been encouraging the production of original plays and sponsoring the visits of cultural troupes from Tamil Nadu to other States. The Manram has also been honouring eminent artistes with ' Kalai Mamani ' awards.

The Manram has drawn up plans for preserving and developing the traditional arts of Tamil Nadu like Kuravanji, Bhagavathamela, etc. A provision of Rs 2 lakhs has been made in the Budget for 1974-75 for this purpose. The manram has also plans to conduct mobile exhibitions of these traditional arts and build up a library of recordings of traditional music and art.

About 259 artistes who are in indigent circumstances are receiving a monthly pension under a scheme jointly sponsored by the Government of Tamil Nadu and the Government of India. As the Government of India had regretted their inability to extend the scheme to cover more artistes, the State Government have taken on themselves the responsibility to give pensions to more artistes from their own funds. Under this State Scheme, 279 artistes have been given pensions. This will be continued during the year 1974-75, and it is expected that 75 more artistes will be benefitted during the year.

Provision has also been made in 1974-75 for reviving the Tamil Nadu Nun Kalai Kuzhu for fostering the development of the plastic and graphic arts.

(ii) MUSEUMS.

The Government Museums at Madras and Pudukkottai which contain rare specimens of sculptures, wood carvings and paintings, besides rich collections in the fields of archaeology, anthropology and

[1974 ஏப்ரல் 2]

the natural sciences, have proved immensely popular with research scholars and the public alike. Popular lectures and exhibitions on scientific subjects are being conducted by the Museums.

Plans for 1974-75 include the establishment of Children's Museum at Madras and the construction of an annexe to the National Art Gallery at Madras.

(iii) TAMIL NADU ARASU ISAI KALLOORI.

The Tamil Nadu Arasu Isai Kalloori, which has a strength of about 150 students and 22 eminent musicians on the teaching faculty, offers courses in vocal and instrumental music and in Bharatha Natyam. The college has acquired All-India reputation, and students from several other States and from foreign countries are studying in the college.

(iv) PUBLIC LIBRARIES.

Tamil Nadu is one of the few States in India which have enacted a Library Act and are giving continuing support to the Public Library movement. The Connemara Public Library is the State Central Library and during 1974-75 a special provision of about Rs 3 lakhs has been made for purchasing books for the library. There are now 13 District Central Libraries, 1,457 Branch Libraries and 1,882 Delivery Stations in the State. About 3,000 persons are on the rolls of the Library establishment. The Local Library Authorities have introduced special Library services like Mobile Libraries.

The Library funds consist mainly of the Library cess collected on house tax and property tax. From April, 1972 the rate of library cess has been increased from 3 to 5 paise per rupee. This step will augment the revenues of the Local Library Authorities. Those authorities will get about Rs 70 lakhs as Library cess during 1973-74. All Local Library Authorities except the one in Madras get from the Government a matching contribution equal to the collection by way of Library Cess. From 1973-74, 25 per cent of such matching grants are paid in the form of books. Besides this, grants for libraries opened under Plan schemes are given separate grants by the Government. From 1973-74, 50 per cent of such Plan grants are given in the form of books. During 1974-75, a grant of

[1974 ஏப்ரல் 2]

Rs. 1,80,000 will be given for constructing buildings for four branch libraries (Rs. 45,000 to each). The total expenditure of the Government on Public Libraries during 1974-75 will be of the order of Rs 82 lakhs.

There is a separate Director of Public Libraries from 1st August 1972. The Government have recently constituted a five man Committee under Thiru V. N. Subbarayan to examine the present set up of the Library Service in Tamil Nadu and suggest methods of reorganising and improving it.

(v) ARCHAEOLOGY.

The Department of Archaeology has been maintaining a steady tempo of activity. Its plan for 1974-75 includes district by district survey of important antiquities in temples supported by a documentary photographic record. The Institute of Epigraphy started in Madras in 1973-74 will complete its work of editing and publishing the epigraphical records in Tamil Nadu. Monuments including the Thanjavur Palace will be taken up for conservation in 1974-75. The excavation programme of the Archaeology Department at Korkai, the ancient port of the Pandian Kings, is being continued. A sum of Rs 1 lakh has been provided in the 1974-75 Budget for putting up a new building for the Directorate of Archaeology, which will house the administrative staff and also archaeological galleries.

[1974 ஏப்ரல் 2]

CHAPTER VII.

TAMIL DEVELOPMENT.

The Government are anxious that the policy of adopting Tamil as the official language of Tamil Nadu should be implemented with full vigour at all levels. The work of translation of Acts, Codes and Manuals is at an advanced stage. Glossaries of administrative terms and special terms for technical departments are being compiled and published for the use of the departments. Special inspection staff has been sanctioned at the district level to inspect the progress in the adoption of Tamil as the official language. A bibliography of the Tamil books published from 1867 is being compiled.

An Experts' Committee with Dr. M. Varadarajan, Vice-Chancellor, Madurai University has been set up to write the authentic history of Tamil Nadu. The first volume in the series of six volumes is ready for printing. The Department is also implementing a scheme for financial assistance to authors for bringing out original books in Tamil. Financial assistance is also being offered to the Thanjavur Saraswathi Mahal Library for research and publication work on Siddhavaidya Palm Leaf manuscripts.

The Department is also offering generous grants to various Universities in the country which come forward to establish Tamil Chairs and undertake Tamil Research work in their Universities.

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES.

The International Institute of Tamil Studies was established in October 1970 with the object of promoting research in all aspects of Tamil Studies and allied fields with the active co-operation of International Scholars interested in such studies. From 1972 the Institute is publishing a half-yearly research journal—the Journal of Tamil Studies—containing articles written by scholars all over the world. A well-stocked reference library has been set up in the Institute. The Institute gives intensive coaching in Tamil to foreign students with the aid of a language laboratory and audio-visual equipment gifted by UNESCO. The Institute proposes to publish Bibliographies of foreign classics which have been translated into Tamil as well as Tamil Classics which have been translated into

[1974 ஏப்ரல் 2]

English, besides a Social History of the Early Tamils, a Companion to Tamil literature and a Tamil-English Dictionary. During 1974-75 the Institute will get a grant of Rs 3 lakhs from the Government of Tamil Nadu. It is now located in the campus of the Central Institutes of Technology, Adyar and the Government have allotted six acres of land to the Institute near its present location, for the construction of a permanent building for the Institute.

V. R. NEDUNCHEZHIAN,
Minister for Education.

APPENDIX I.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION.

	1965-66 (End of Third Plan).	1968-69 (End of Annual Plans).	Fourth Plan period.					
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	1972-73 as on 1st August. (7)	1973-74 as on 1st August. (8)
(PUPILS IN LAKHS.)								
A. Population of Age Group—								
Age Group 6-11—								
Boys	..	25.85	26.79	27.11	27.44	29.16	29.80	30.45
Girls	..	25.64	26.58	26.90	27.22	28.52	29.15	29.79
Total	..	51.49	53.37	54.01	54.66	57.68	58.95	60.24

(PUPILS IN LAKHS.)

Age Group 11-14—

Boys	11.31	11.72	11.86	12.00	13.12	13.41	13.71
Girls	11.23	11.63	11.77	11.91	12.83	13.12	13.40
Total ..	22.54	23.35	23.63	23.91	25.95	26.53	27.11

[1974 ஏப்ரல் 2]

Age Group 14-17—

Boys	9.33	9.67	9.79	9.91	10.83	11.07	11.31
Girls	9.26	9.60	9.71	9.83	10.59	10.83	11.07
Total ..	18.59	19.27	19.50	19.74	21.42	21.90	22.38

1974 ஏப்ரல் 2]

B. Number of students enrolled—**Age Group 6-11—**

Boys	26.37	28.22	28.64	29.09	29.64	30.09	30.64
Girls	18.74	20.96	21.27	21.93	22.69	23.17	23.74
Total ..	45.11	49.18	49.91	51.02	52.33	53.26	54.38

Age Group 11-14—

Boys	7.21	8.00	8.01	8.10	8.69	8.88	9.10
Girls	3.45	4.28	4.37	4.45	4.78	4.95	5.09
Total ..	10.66	12.28	12.38	12.55	13.47	13.83	14.19

Age Group 14-17—

Boys	3.86	4.30	4.48	4.58	4.83	4.89	4.97
Girls	1.65	2.07	2.11	2.17	2.32	2.36	2.42
Total ..	5.51	6.37	6.59	6.75	7.15	7.25	7.39

APPENDIX I—cont.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION—cont.

(1)	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plans).	Fourth Five-Year Plan period.					(8)
	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)		
			1969-70.	1970-71.	1971-72 as on 1st August.	1972-73 as on 1st August.	1973-74 as on 1st August.	
(PUPILS IN LAKHS.)								

C. Percentage of Enrolment— Age Group 6—11 —

Boys	1,02.03	1,05.34	1,05.62	1,06.0	1,02.0	1,01.3	1,00.6
Girls	73.08	78.85	79.09	80.5	79.6	79.5	79.6
Total	87.61	92.15	92.41	93.3	*90.9	*90.5	90.2
Age Group 11 — 14—							
Boys	63.78	68.23	67.51	67.46	66.4	66.4	66.3
Girls	30.72	36.79	37.15	37.3	37.3	37.7	37.9
Total	47.31	52.57	52.39	52.4	*52.0	52.2	52.3

[1974 ஏப்ரல் 2]

Age Group 14 to 17—

Boys	41.38	44.48	45.73	46.1	44.7	44.2	43.9
Girls	17.83	21.52	21.67	22.1	21.8	21.8	21.8
Total	29.05	33.05	33.24	34.2	*33.4	33.2	33.0

[1974 ஏப்ரல் 2]

D. Number of Schools—

Elementary Schools	24,041	25,694	25,855	26,074	26,150	26,431	26,726
Higher Elementary Schools	6,065	6,018	5,968	5,928	5,862	5,817	5,773
High Schools (includes Matriculation and Central Schools)	2,234	2,513	2,580	2,637	2,690	2,763	2,823

E. Number of Teachers—

Elementary Schools	88,173	91,018	93,748	96,650	1,01,266	1,03,941	1,06,332
Higher Elementary Schools	59,943	62,222	62,511	64,199	64,392	66,347	66,843
High Schools	48,574	54,857	56,651	57,756	59,801	63,457	65,959
Total	1,96,690	2,08,997	2,12,910	2,18,944	2,25,549	2,33,745	2,39,134

*Decrease is due to the growth of population at the higher rate of 2.2 per cent per annum based on 1971 Census, instead of 1.2 per cent per annum previously adopted for the preceding decade.

APPENDIX I—cont.

STATISTICS OF SCHOOL EDUCATION—cont.

	1965-66 (end of Third Plan).	1968-69 (end of Annual Plan).	Fourth Five-Year Plan period.				
			1969-70.	1970-71.	1971-72 as on 1st August.	1972-73 as on 1st August.	1973-74 as on 1st August.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)

(PUPILS IN LAKHS.)

F. Teacher Pupil Ratio (as on 1st August)—

(i) Type of School (including Specialist Teachers)—

Specialist Teachers—							
Elementary Schools ..	27	36	33	36	35	35	35
Higher Elementary Schools.	35	33	34	34	34	33	33
High Schools	31	23	23	26	26	25	24

(ii) By stages (excluding Specialist Teachers)—

Primary Stage	37	37	37	35	35	35	35
Middle Stage	32	33	23	32	31	31	31
High School Stage ..	32	32	51	29	28	28	28

(1974 எப்ரல் 2)

1974 எப்ரல் 9]

G. FINANCIAL ALLOCATIONS PLAN AND NON-PLAN UNDER '23' EDUCATION.

	Accounts					1973-74		1974-75	
	1965-66.	1968-69.	1969-70.	1970-71.	1971-72.	1972-73.	Budget Estimate.	Budget Estimate.	Budget Estimate.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(9)

(RUPEES IN LAKHS.)

Primary	1,698	2,603	3,061	3,423	4,021	4,346	4,421*	5,044	
Secondary	1,250	1,922	2,031	2,184	2,571	2,684	2,903	3,447	

II. COST ON EDUCATION.

Extract from the report of the Task Force on Education Science and Technology, 1972-81—

[rs]

Primary Stage ..	61.70	Average teaching cost per student per year.
Middle Stage ..	1,11.40	
High School Stage.	2,44.80	

*Excluding provision under central unemployment relief scheme.

127-12-20

(b) TOTAL STUDENTS STRENGTH.

(i) Engineering Colleges	..	15,289	6,796
(ii) Polytechnics	..	10,526	10,391
(iii) Technical High Schools	..	1,124	1,704

18,939	19,091
--------	--------

1974 ஏப்ரல் 1

Supplement to the booklet

After the printing of the booklet "Progress of Education in Tamil Nadu", the Government have extended certain benefits to school teachers and certain other staff of the Education Department. Those benefits are detailed below:—

Selection Grade posts to Secondary Grade and Higher Grade teachers who have put in ten years service.

2. The promotional opportunities for school teachers are meagre when compared to other Departments. Hence, the Government have already given Selection Grade posts to B.T. Assistants, Tamil Pandits Grade I and Specialist teachers in High Schools who have completed 10 years of service. The Government have now extended that policy and directed that Secondary Grade teachers and Higher Grade teachers in schools under all kinds of managements, who have completed ten years of service be allowed Selection Grade posts from 1st April 1974. The following are the details of the teachers who will benefit from this:—

	Secondary Grade. (1)	Higher Grade. (1)
Ordinary Scale	Rs. 210-5-245-10-325.	Rs. 150-4-170-5-225
Selection Grade Scale	Rs. 230-10-100.	Rs. 180-5-260-10-270.
Number of Selection Grade teachers as per the old principle of selection Grade posts for 10 per cent of the teachers:	About 5,900.	About 7,800.
Number of Selection Grade posts as per the new principle of Selection Grade posts for teachers who have completed 10 years service.	About 59,275.	About 64,729

1974 ஏப்ரல் 2]

Provisional pension and gratuity to teachers retiring from Aided and Local Body Schools.

8. The Government have already extended the Liberalised Pension Rules (applicable to State Government servants) to teachers retiring from non-Government (Aided and Local Body) schools on or after the 1st June 1970 and to the non-teaching staff retiring from Aided Schools on or after the 1st April 1972. Those staff get Pension, Gratuity, etc., on a par with State Government servants.

In the case of State Government servants there is already provision for payment of provisional pension and gratuity, in order to avoid hardship to the retired persons due to delay in final sanction of pension. The Government have now extended the above provision to Aided and Local Body teachers also as per the following details:—

(i) *Pension*.—Provisional Pension equivalent to the full pension may be paid for 12 months from the date of retirement.

(ii) *Gratuity*.—Eighty per cent of the gratuity due may be paid as provisional gratuity.

The provisional Pension and Gratuity can be sanctioned by the District Educational Officers who are competent to sanction final pension and gratuity also.

Pro vision of Secondary Grade posts to Secondary Grade qualified teachers working in Higher Grade vacancies.

4. In order to benefit Secondary Grade qualified teachers working in Higher Grade vacancies, the Government have in recent years upgraded about 33,500 Higher Grade posts into Secondary Grade posts. From the 1st June 1974, 4,200 more Higher Grade posts will be upgraded into Secondary Grade posts. It is expected that almost all the remaining Secondary Grade qualified teachers working in Higher Grade posts can be given Secondary Grade posts with this sanction.

[1974 ஏப்ரல் 3]

Regularisation of Secondary Grade teachers appointed in Government (Board) High Schools on or after 1st April 1970.

5. The Government have instructed the Director of School Education to regularise the appointments of all Secondary Grade teachers and teachers of equivalent Grades, Tamil Pandits, Grade II, Specialist teachers, etc., who have been appointed in Government (Board) High Schools temporarily on or after 1st April 1970 provided they are qualified with reference to the rules and have completed one year service.

Twenty-five casual labourers in the Office of the Commissioner for Government Examinations brought on to the regular establishment.

6. The Government have brought on to the regular establishment 25 casual labourers in the Office of the Commissioner for Government Examinations, who have put in a service of more than ten years. Those labourers will be fitted in temporary posts of mazdoors on the scale of pay of Rs. 100—3—130—4—150—5—165 plus other allowances.

V. R. NEDUNCHEZHIAN,
Minister for Education.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

வியழ்க்குழமை, 1974 ஏப்ரல் 4.

சென்னை, செப்டம்பர் 10 ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10.30 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. சி. இ. சித்தாரா) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. அரசின் தீர்மானங்கள்.

(1) தமிழ்நாட்டில் கல்வி முன்னேற்றம் குறித்த குறிப்பின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி
(முற்பகல் 10-30)

*திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கையின்மீது விவாதத்தின் முக்கியத்துவத்தை முதலில் அறிந்துதான் இந்த சபையில் விவாதம் இரண்டு நாள் வேண்டும் என்று நாம் ஒதுக்கினோம். அப்படி இருந்தும் இரண்டு நாட்கள் போதவில்லை. மூன்றாவது நாளும் வந்து விட்டது. இதிலிருந்து நாம் எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் இந்த மாநிலத்தில் என்று தெரிகிறது. இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டில்தான் கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கீடும், கல்வி சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினுடைய விரிவும் அதிகம், இங்கே இருப்பது மாதிரி வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இருப்பதாக நாம் கூற முடியாது. ஏனெனில் அமைச்சர் அவர்களின் குறிப்பில் சொல்லிக்காட்டியிருப்பது போல், 1956-57-ல் 11 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இன்று அந்தத் தலைப்பில் கல்விக்காக மட்டும் 110 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து பதின்மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்று தெரியும். 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த அன்றும் இதே கல்வி மானியத்தின்மீது போலையில் உறுப்பினராக இருக்கும்போது பேசினேன். பதின்மடங்கு விரிவடைந்த பிற்பாடு, அதே கல்வியைப்பற்றிப் பேசும்படியான ஒரு வாரியமும் கிடைத்தது ஒரு பாக்கியம் என்றே நான் நினைக்கிறேன். 110 கோடி ரூபாய் என்பது குறிப்பிட்ட எண்ணுள்ள ஒரு கோரிக்கைதானே ஒழிய, அவர்கள் சொல்லியிருப்பது போன்று, கிட்டத்தட்ட 138 கோடி ரூபாய் கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்களுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர் ஷிப்பாகவும், பொறியியற் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி, காந்தடைக் கல்லூரி,

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆகியவற்றுக்கும் சேர்த்து 139 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மேலும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் மட்டும்தான் இதில் சேர்த்திருக்கிறதே தவிர, அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து கல்விக்காகச் செலவழிக்கும் நிதி இதில் சேரவில்லை. அவற்றையும் சேர்த்தால் விட்டத்திட்ட 200 கோடி ரூபாய்க்குமேல் போய்விடும். கல்வித் துறையே ஒரு தனி அரசாங்கத் தைப்போல் செயல்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஒரு சிறிய குடும்பத்திலேகூட தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. ஆகவே இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கும் அந்த நிர்வாகத் துறையில் ஒருசில தவறுகள் இருப்பினும், அதை நாம் பெரிது என்று கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அந்தத் துறையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி, பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் சில யோசனைகளைச் சொல்கிறேன். நான் அவர்களுக்குச் சில யோசனைகளை ஆதரவாகச் சொல்வதாக அர்த்தமே தவிர, கண்டித்ததாக அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. பொதுவாக எடுத்த பல ஆண்டுகளாக எடுத்துள்ள முயற்சி பெரும் முயற்சி. அதன் மூலம் ரெஞ்சன், 190-க்கு 99.2 பங்கு 6 முதல் 11 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள், பள்ளியில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டம், சீருடை வழங்கும் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தும், இன்னும் பல கவர்ச்சிகளையெல்லாம் செய்தும்கூட இன்னும் இட்டத் திட்ட 10 சதவீதப் பிள்ளைகள் 6 முதல் 11 வயதுவரை உள்ளவர்கள் பள்ளிகளுக்கு வராமலிருப்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் முதன் முதலில் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. நமது ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில், இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தையும் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தையும் அவர்கள் கொண்டுவந்தபோது என்போன்றவர்கள் திகிலடைந்தோம். பள்ளிகளில் இலவசக் கல்வி அளிப்பதென்றால், எத்தனை கோடி ரூபாய் நஷ்டமாரும், அரசாங்கம் இதைச் சமாளிக்க முடியுமா என்றெல்லாம்கூட பயப்பட்டோம். ஆனால் ஒரே பிடிவாதமாக, அதனால் என்ன ஆனாலும் சரி, பிள்ளைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களை 10 நாட்களுக்குள்ளாக தக்க திட்டம் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, அந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தையும் மதிய உணவுத் திட்டத்தையும் காண்டு வந்தார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் மதிய உணவும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் 10 விழுக்காடு பிள்ளைகளைச் சேர்க்க முடியவில்லை

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்றால், அது நம்முடைய குறை என்றுதான் நாம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்கள் அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெற்றோர்களை தங்களுடைய பிள்ளைகளை பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு நாம் தூண்டுகோலாக இருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அநேகமாக தமிழ் நாட்டில் பெற்றோர்கள் சங்கம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லலாம். ஒவ்வொரு பள்ளியைப் பொறுத்தும் பெற்றோர்கள் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும், இன்னும் 6 முதல் 11 வயதுவரை உள்ள பிள்ளைகளில் 10 விழுக்காடு பள்ளிக்கு போகாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அதற்குத் தக்க முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல, 11 வயதிற்குப் பின்னால், தலைவரே இவ்வளவு குறைவு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 47.7 விழுக்காடு பள்ளிக்கு வராமலேயே ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். 11-க்கும் 14 வயதுக்கும் இடையே உள்ளவர்கள் 52.3 விழுக்காடுதான் பள்ளியில் படிக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் எப்படியோ கவர்ச்சி குறைந்து விடுகிறது, படிப்பில் கவனம் குறைந்து விடுகிறது என்று சொல்லலாம். அதற்கு ஏழ்மையும் ஒரு காரணம். ஏழ்மை மிகுந்து, மாடு மேய்க்கவாவது போய் ஒரு ஐந்து ரூபாய் கொண்டு வரமாட்டானா நமது பிள்ளை என்று பெற்றோர்கள் நினைக்கும் படியான அளவுக்கு வறியவர்கள் நம் நாட்டில் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். அது நமது துர்பாக்கியம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதைப் போக்க நாம் ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பெற்றோர்களுக்கு அந்தவிதமான குறைகளும் இல்லாமல், எல்லாப் பிள்ளைகளும் 11 வயது வரையில் 100-க்கு 100 படிப்பதற்கு அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியின் தரம் உயர்தற்கு ஒரு நல்ல ஆரம்பம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தொடக்க உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சேய்திருப்பது நல்ல ஆரம்பம். மாநிலத்தில் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அவர்களை நியமிப்பதற்கான நிதிவசதி இல்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளில் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர் இருக்கிறார். அதே மாதிரி உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தனியாக தமிழ் ஆசிரியர் இல்லை. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். இவற்றில் எவ்வளவு தமிழ்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

ஆசிரியர்களை நியமிக்கப் போகிறோமோ தெரியாது. ஆனால் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக தமிழ் ஆசிரியர்கள் இல்லாததற்குக் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே அனாதைக் கவனிப்பு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரும்பாலான பிள்ளைகளை, குறிப்பாகக் கிராமப் புறங்களிலே, பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்ததே இந்தப் பகல் உணவுத் திட்டம் என்று சொன்னாலும், அதை மறுக்க முடியாது. ஆகவே இன்னும் பணம் செலவானாலும் பாவாயில்லை—மேலே ஒரு கோடி ரூபாய் ஆனாலும் சரி, இப்போது கல்விக்காக ரூ. 138 கோடி என்று செலவழிக்கும்போது, அதற்கு மேலே ஒரு கோடி செலவழித்தாலும் பாவாயில்லை—இந்தத் திட்டத்தை உயர்நிலைப் பள்ளி வரையில் கூட விஸ்தரிக்க வேண்டும். மதிய உணவினை உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் கொடுக்கும்போது, இப்படி ஐந்தாவது வகுப்போடு பெரும்பாலான குழந்தைகள் நின்றபடுவது என்ற நிலை மாறிப் போகும். இதற்காக செலவு கூடுதலானாலும் பாவாயில்லை.

(முற்பகல் 10.40)

அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அங்கே பள்ளிகளிலேதான் அவ்வளவு பிள்ளைகளும் மதிய உணவினைச் சாப்பிட வேண்டும், பணக்காரப் பிள்ளைகளாக இருந்தால், அதற்காக ஒரு கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும். ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு அது இலவசமாகப் போடப்படுகிறது, ஆனால் எல்லோரும் அங்கேதான் உட்கார்ந்து சாப்பிட வேண்டும், வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்தும் சாப்பிடக் கூடாது, பகலில் வீட்டிற்குப் போய்ச் சாப்பிடவும் கூடாது என்று. அப்படியிருந்தால் எல்லாரும் சரிந்தச் சமானமாக வாழ்வதற்கான ஒரு எண்ணம் பால்பிராயத்திலேயே அவர்களுக்கு உண்டாகும். எனவே, எப்படி தமிழ் மாநிலம் பல்வேறு துறைகளிலே மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கின்றதோ அதைப் போலவே இந்தத் துறையிலும் முன்னோடியாக இருந்து, இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வரும் 1974-75-க்கான ஆண்டிலே மதிய பள்ளிகளைக் கட்டுவது அல்லது இருப்பதைச் செப்பனிடவது போன்ற வகையில் நமது மாநிலத்திலே உள்ள 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குமாக மொத்தம் ரூ. 122 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சமூகத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் போன்றதுதான். இது சராசரி ஒரு ஒன்றியத்திற்கு 30 ஆயிரம் என்று வரும்போது, அதிலே ஒரே ஒரு பள்ளி கட்டலாம் அல்லது பத்து அல்லது பத்திரைத் பள்ளிகளைப் பழுது பார்க்கலாம். இது மிகவும் குறைந்த

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

தொகை. ஒரு திட்டம் போட்டு, இந்த ஆண்டில் ஒரு 100 பள்ளிகளைச் செப்பனிடவது, அடுத்த ஆண்டிலே வேறு ஒரு 100 பள்ளிகளைச் செப்பனிடவது என்ற அடிப்படையிலே எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களையும் கவனப்படுத்துவது என்று ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

அடுத்து, கல்வியின் தரம் உயருவதற்காக இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் வாங்குவதற்கும் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் நிறையப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறை ஒரு பெரிய சாமராஜ்யம் மாதிரி வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும் போதாது என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர்களுக்கான வசதிகளைப் பெருக்குவதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆசிரியர்களுக்காகவே இந்தச் சபையில் பிரதிநிதிகள் இருப்பதால், அவர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்குவதிலே ஒருவருக்கொருவர் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு முயற்சித்து வருகின்றார்கள். அதைக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் அவ்வளவுக்கவ்வளவு கல்வியின் மற்ற துறைகளையும் அம்சங்களையும் பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆசிரியர்கள் முதலில் தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதை அதிகமாக வலியுறுத்த வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் மேலும் சலுகைகளை மட்டும் பெற்றுத் தருவதுதான் நம்முடைய வேலை என்று நினைத்தால், நாம் நம்முடைய கடமைகளிலிருந்து தவறுகின்றவர்களாவோம். ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து தேர்வு பெற்றிருந்தாலும் சரி, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் மேலும் சலுகைகளை மட்டும் பெற்றுத் தருவது மட்டும் தங்கள் கடமையல்ல, அடிப்படை விஷயம், கல்வியின் தரம் உயர வேண்டும், அதற்கு ஏற்ற முறையில் ஆசிரியர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூற வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்காக மாணவர்கள் இல்லை, மாணவர்களுக்காகத்தான் ஆசிரியர்கள் என்று அவர்கள் உணர வேண்டும். மாணவர்கள் சரியாக, முறையாக இருக்க வேண்டும். நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கும் நிலையில் ஆசிரியர்கள் பெரும் பொறுப்பினை வகிக்கின்றார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு அடிக்கடி நினைவுபடுத்த வேண்டும். இதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு, பெற்றோர்கள் என்ற முறையிலும் சரி, மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற வகையிலும் சரி, நமக்கு இருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள் பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுவது தவறு. இன்றைக்குப் பொதுவாகச் சொல்லப் போனால், டிசிப்பிளின் என்பது எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. டிசிப்பிளின் அவர்களிடையே நாம் புகுத்த முடியவில்லை என்றால், எதிர்காலத்தையே கெடுக்கத்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கூடிய குற்றத்திற்கு நாம் ஆளாவோம். கட்டுப்பாடு வேண்டும், நன்னடத்தை வேண்டும். இவையில்கூட என்றால், அந்த மாணவர்களைக் கெடுத்த பாவம் நம் தலையில்லாதான் விடும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் நாம்தான் அந்தப் பாவத்திற்கு ஆளாவோம். எதிர்காலப் பிரஜைகளாக வளரும் இன்றைய மாணவர்கள் ஒழுங்காக, கட்டுப்பாடாக ஒழுக்கத்தோடு வளர வேண்டும். இதிலே ஆசிரியர்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பு இருக்கின்றது, ஆனால் அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இதில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, மாணவர்களுக்கு மருத்துவச் சிகிச்சை அளிப்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மாணவர் ஒருவருக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால், எல்லா மாணவர்களும் மருத்துவப் பரிசோதனை பெற ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்றார். இது நல்ல விஷயம். பலரும் கொடுக்கலாம். கொடுக்க முடியாத பிள்ளைகள் விஷயத்தில், சில தரும் ஸ்தாபனங்கள் மூலம் பெற்று இதைக் கொடுத்து எல்லாருக்கும் இந்த மருத்துவச் சோதனையைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்று சென்னையில் தொடக்க உயர்நிலைப் பள்ளியில் 5,000 மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வதற்கு என முன்னோடித் திட்டம் 1971-லிருந்து இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒன்றுக்கு 5,000 பேர் என்றால், லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் படிக்கும் நமது மாநிலத்தில் இது போதவே போதாது. எனவே இதைப் பெரிய விஷயமாகக் கருதி, இதற்கு வேண்டிய தொகையை வசூல் செய்து இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வு ஊதியம் பெறுகின்ற ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் 1-1-70-க்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு கூடுதலாகவும் 1-1-70-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு சற்றுக் குறைவாகவும் ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. 1-1-1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இராது. எனவே இப்போதுள்ள இந்தத் தாரதமயத்தைக் குறைத்து அதிக வித்தியாசம் இல்லாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இப்போது கூடுதலாக ரூ. 10 கொடுக்கப் போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன், அந்தச் சபையில் சொன்னதாக. எப்படியிருந்தாலும் வித்தியாசம் அதிகமில்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்து, முதியவர்களுக்கான கல்விப்பற்றியும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். முற்பிறவியில் கல்வி கற்காதவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவ வேண்டுமென்றால், இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வயதானவர்களை இனிமேலே பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப முடியாது. ஆகவே மாலை நேரங்களிலே அவர்களுக்காக பள்ளிகளை வைத்து அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே திரு. ஏ. வைத்தியநாத ஐயர் காலத்திலே 1938 லேயே முதியோர் கல்வி மகாநாடு என்று ஒன்றை நடத்தி, அதற்குப் பிறகுதான் முதியோருக்குக் கல்வி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனையையே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு இப்போது நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஆனாலும் இன்னும் அது சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை. இப்போது முதியோர்களுக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதற்கான ஒரு கவர்ச்சிகரமான திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலோடு இணைந்துள்ள எழுத்தறிவிப்பு என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை இப்போது உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். யார் இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கினார்களோ தெரியாது. மிக நல்ல திட்டம் இது. இந்த யோசனையை மேற்கொண்டு எல்லா இடங்களிலும் இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்து, நல்ல முறையில் பலப்படுத்தி பத்தாண்டு காலத்திற்குள் எல்லோரும் கல்வி கற்றுக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலேயே எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள் இல்லை என்ற நிலைமையை நாம் உண்டுபண்ண வேண்டும், பண்ணவும் முடியும்.

(முற்பகல் 10.50)

புதிய பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களாவது வந்தால்தான், ஓரளவு நாம் சமாளிக்க முடியும். இந்த மாதிரி பல்கலைக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்க, இதற்காக ஏற்கெனவே இருக்கும் பல்கலைக் கழகங்களின் உயர்கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்து, ஆலோசனை செய்து அரசாங்கம் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்கு தனியாக ஒரு பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்றார்கள். எப்படி வேளாண்மைத் துறைக்கு பல்கலைக் கழகம் வைத்திருக்கிறோமோ, அதேமாதிரி பொறியியல் துறைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் வைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை கூறப்பட்டது. இது நல்லதா என்று பாருங்கள். நான் ஒரு பெற்றோர் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே 3 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் போதாது. இன்னும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களை கோவையிலும், திருச்சியிலும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

மெனண்ட் ரோடி உள்ள கலைக்கல்லூரியை எடுத்துவிடுவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் ஏதோ இப்போது தான் செய்வது போன்ற ஒரு பேச்சு அடிபடுகிறது. அதை அநேகமாக எடுத்தாவிட்டது. ஒரு வகுப்பு தான் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். பி. ஏ. கடைசி வகுப்பு மட்டும் தான் இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரியிலே ஸ்பெஷலாக அரபு, பர்ஷியன், சமஸ்கிருதம் ஆகியவை சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இது நீடித்து சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் கல்லூரி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படி இந்தக் கல்லூரி எடுக்கப்பட்டால், இந்தப் படிப்புகளை வேறு ஏதாவது ஒரு கல்லூரியில் வைக்க வேண்டும். நேற்று திருவாளர்கள் பக்கர் அவர்களுடனும், அப்துல் வகாப் அவர்களுடனும் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் ருக்கியமாக இந்தக் கல்லூரிகளில் அரபு, பர்ஷியன், சமஸ்கிருதம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன, அதற்கு வழி இல்லாமல் போகுமென்று சொன்னார்கள். வேண்டுமானால் அமைச்சரவர் களிடம் சொல்லி, வேறு ஒரு கல்லூரியில் இந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னேன். இந்தக் கல்லூரி அந்த இடத்தில் இருப்பது பழைய ரூபகங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கும், ஆகவே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இனிமேல் இதை நிறுத்த முடியுமாவென்பது சந்தேகம். அநேகமாக எடுக்கப்பட்டாவிட்டது. பி. ஏ. பட்டப் படிப்பில் கடைசி வகுப்பினர் இருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the College buildings are there, the libraries are there and the laboratories are there. All that has happened is that admission has not been made for the past two years. No effort is required to start admission again in 1974-75. Secondly, the Degree course, B.Sc. (Physics), (Chemistry), (Zoology), (Botany) are all there and, therefore, no additional finance would also be required. My plea is that the entire College should be converted into a Post-Graduate institution with a few Degree courses.

திரு. கே. ராஜாராம்: நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொல்வதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, பழைய நினைவுகளைக் காப்பதற்காக அங்கு கலைக் கல்லூரி இருக்க வேண்டுமென்பது போல கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். பழைய நினைவுகள் என்று சொல்லும்போது முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் குறிப்புகளாக இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். இது தமிழ் நாடு.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

முஸ்லீம்கள் ஆண்ட பகுதியைப்பற்றி, அடிமைப்படுத்தப்பட்ட பகுதியைப் பற்றிச் சரித்திரம் கூறுகிறது. அதை நினைவுபடுத்துவதற்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், வெள்ளையன் ஏகாதிபத்தியத்தில் இருந்த கட்டிடங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று இன்னொருவர் உரிமை கொண்டாவார். அரசுக் கலவாரி என்று சொல்லும்போது மதத்திற்கோ, இனத்திற்கோ சம்பந்தமிருக்க முடியாது. முஸ்லீம் சாம்ராஜ்யத்திற்கோ, கிரீட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கோ சம்பந்தப்பட்டது என்பதையோ, அல்லது மொழியின் பெயராலையோ, மதத்தின் பெயராலையோ இணைத்துச் சொல்வதை விட, தங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கும் அந்த உரிமையை அரசு அவர்களுக்குத் தரத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் இந்த அவைக்கு வருவது சரியாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: டில்லி செங்கோட்டையில் தானே தேசியக் கொடியை ஏற்றுகிறார்கள். அதை யார் கட்டினது என்று தெரியுமா?

திரு. செ. முத்துசாமி: முகலாய சாம்ராஜ்யம் இருந்தபோது கட்டப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அப்படியானால் அந்தக் கட்டிடம் நினைவுபடுத்தாதா?

திரு. கே. ராஜாராம்: இந்த விவாதத்திற்கே அவசியமில்லை. ஏனெனில் ஒருவர் சொன்னார் என்று சொன்னவுடனே இந்தப் பிரச்சினையை குளப்பிவிட வேண்டியதில்லை. நாம் யார் மனதையும் புண்படுத்தவேண்டியதில்லை. அவர்கள் அப்படி நினைக்கிறார்கள். முடிந்தால் வைத்துக்கொள்ளலாம். நலம், இல்லை என்றால், என்ன செய்ய முடியும்? அரசாங்கம் அந்தக் கல்லூரியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கில்லை என்று முடிவு செய்த பிற்பாடு, நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருப்பது இயலாது. நான் முதலில் சொன்ன மாதிரி, இப்போது ஒரு வகுப்பு தான் இருக்கிறது. பி. ஏ. கடைசிப் பட்ட வகுப்பு மட்டும் இருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். முடிந்தால் செய்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மகிழ்ச்சி நான்.

திரு. ரென்ற 2 நாட்களுக்கு முன்னால் டில்லியிலிருந்து கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்களுக்குச் சம்பள விடுதல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் என்னுமிருக்கிறேன். இந்தப் பொறுப்பை மேற்கொள்பவர்கள் மாநில அரசுகள் தான், மத்திய அரசு இம்மாதிரித் திட்டங்களைத் தான் எப்போதும் போட்டுக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அறிவிப்பு வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு 75 சதவீதம் நாங்கள் தருகிறோம். அதற்குப் பிறகு எல்லாக் காலத்திற்கும் நீங்கள் தான் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அறிவிப்பு வருகிறது. இதை நம்மைக் கலந்து செய்தால் நிரூபித தான். நான் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களைக் கலந்து தான் செய்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நம் மாநில அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கும் என்று என்னு் கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசு அப்படிச் கலந்து செய்யவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: நான் எண்ணினேன். வசிஷ்டர் லாபால் பிரம்மரிஷி என்று வரவேண்டுமென்று எண்ணினேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வாயிலிருந்து வரவேண்டுமென்று எண்ணினேன். இப்படி திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்டவுடன் ஆசிரியர்கள், போசிரியர்களுக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமாகத் தான் இருந்திருக்கும். ஆனால் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய திடீரில் என்னவென்று நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் தான் ஆசிரியர்கள் என்றால், மற்ற ஆசிரியர்களின் நிலைமை என்ன வேண்டுமாய் பார்க்க வேண்டாமா? இதுபற்றி உடனடியாக சட்டசபையில் கிளப்பப்பட்டுவிட்டது. நண்பர் திரு. ரமேஷ்சாமி அவர்களும், திரு. அறிவுமுகன் அவர்களும் இதைச் சொல்லியே வாதிடும்படியான அவசியம் ஏற்பட்டது. காரணம், வாழ்க்கைச் செலவு அங்குள்ள ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. போன மாதம் ஒரு ஆசிரியருடைய வீட்டிலே அல்லது ஒரு பிரஜையினுடைய வீட்டிலே 100 ரூபாய் கொடுத்து பலசாக்கு வாங்கியிருந்தால், இன்று அதற்கே 130 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலை, அதே பலசாக்கை 130 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வாங்க முடியாத அளவில் இப்படி நிலைவாசி வறியிருக்கிறது. இப்படிச் செலவுகள் ஏறுகின்றன. அவர்களுடைய கஷ்டத்தைச் சொல்லி, சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? டில்லியிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய அளவில் சம்பளத்தைத் தூக்கிவிட்டார்கள். இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முக்கால் பாகம் நாங்கள் கொடுக்கிறோம், கால் பாகம் 5 வருஷங்களுக்கு நீங்கள் கொடுங்கள், பின்னால் நீங்களே முடிமையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை மாநில அரசுகளைக் கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பெற்றுச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். நானும் இதற்கான வழிகளைக் கண்டு பிடித்திருக்க முடியும். நான் இப்போது சொல்வதற்கும் மாநில சபாட்சிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்தபடியாக, எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் கொடுத்தது, எதிர்காலத்தில் மாணவர்களைப்பற்றி ஏற்பட்ட ஒரு சந்தோஷம் தான். போலீஸ் துறை தான் அகில இந்தியாவிலும் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றிருக்கிறது என்று எண்ணினேன். நமது மாணவர்கள் அகில இந்திய போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு, பல நல்ல பரிசுகளைப் பெற்று, மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னேடியாக, வழிகாட்டியாக இருந்து வரக்கூடிய வந்திருக்கிறார்கள். மாணவிகளும் அப்படி பரிசுபெற்று வந்தார்கள் என்று சொல்லும் போது, உண்மையில் இந்த மாநிலத்தில் பிறந்த பெற்றோர் என்ற முறையில் என் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே கிடையாது. இம்மாதிரி கல்வித் துறை இந்நிலம் நல்ல ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. பின்னாலே என்.சி.சி.-யிலும், ஏ.சி.சி.-யிலும் மற்ற பயிற்சிகளிலும் நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டக் கல்லூரியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் படிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். எதிர்காலத்தில் வக்கீல்கள் கோர்ட்டில் சென்று வாதிடுவதற்கு மாத்திரம் சட்டம் படிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. சாதாரண ஒரு கம்பெனியில் ஜன் எடுக்கிறபோது கூட சட்ட கிராஜுவேட் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எந்தத் துறைக்குப் போனாலும் லா கிராஜுவேட் இருக்கிறார்கள். லா கிராஜுவேட் வேண்டுமென்று விளம்பரம் பண்ணுகிறார்கள். ஆகையினால், வக்கீல்கள் கோர்ட்டில் போய் வாதாட வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சாதாரண பேர்களுக்குச் சட்டப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க வசதியில்லை. ஆகையினால், அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மதுரையிலும் மற்றொரு சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. அது தனி மனிதர்களுக்கிடையே. அங்கே மற்றொரு சட்டக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஆரம்பிப்பதால், மற்ற தொழில் கல்லூரிகளுக்கு வாக்கூடிய அப்ளிகேஷன்கள் குறையும். இது எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

'Construction of Staff Hostels in Government Colleges' என்ற தலைப்பின் கீழ் நான்கு லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல யோசனையாகத் தான். ஆனால், இப்பொழுது மாணவர்களுக்குள்ளது போன்று கட்டினால், அவர்கள் தனித்துத்தான் இருக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். குடும்பத்தோடு இருக்கக்கூடியவர்க்கு, குடும்பஸ்தர்களுக்குத்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

தேவையான முறையில் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் தனியாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையினால் 'பிளேட்ஸ்' (flats) என்பது போன்ற வகையில் கட்டிக் கொடுப்பது நல்லதாக இருக்கும். மாணவர்களுக்குச் சட்டுவது போன்று, அறைகளாக மட்டும் கட்டிக் கொடுத்து விட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கீழ் திசைக் கல்லூரி என்ற தலைப்பின் கீழ் நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரி எதற்காக ஏற்பட்டதோ, எந்தக் கொள்கைக்காக ஏற்பட்டதோ, அந்தக் கொள்கைகள் எந்த விதத்திலும் மாறாமல், கீழ்திசை கலாசாரம், கலைகள் இவற்றைக் குறைவுபடுத்தாமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல்படி, அதுவும் ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் மாதிரி மாறிவிட்டது என்பதுதான். மற்ற ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காவிட்டால், இந்தக் கீழ் திசைக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அந்தக் கல்லூரியின் அடிப்படை நோக்கம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் நல்லாழ்வுத் துறை கொள்கைக் குறிப்பின் மீது பேசுகின்றபோது, மருத்துவக் கல்லூரி, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, வேளாண்மைக் கல்லூரி, இதர தொழில் துறைக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கும் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவற்றைப் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று சொல்பவரும் கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்காக மாணவர்களுக்குப் படிக்க வசதியில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு செய்து கொடுக்கலாம். இங்கு வசதியில்லையென்றால், வேறு எங்கேயாவது சென்று வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்வார்கள். படிப்பவர்களுக்கு, அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு வசதியில்லையென்று சொல்லக் கூடாது. அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை, சமூகநீதிக்கான கடமை. எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கல்வித் துறையில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றி எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளுக்கும், செய்து வந்த பணிகளுக்கும் பாராட்டு தெரிவிக்கின்ற வகையிலும், அதனை ஆதரித்து

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வரவேற்கின்ற முறையிலும் இங்கே உரைகள் வழங்கிய உறுப்பினர்களுக்கு முதல் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமையு் பட்டிருக்கிறேன். இனி செய்ய வேண்டிய பணிகளைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி, அந்தத் துறையில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு என்னென்ன முறைகளில் நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான கருத்துக்களை வழங்கியதற்காக உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974-75-வது ஆண்டில், இந்தக் கல்வித் துறை எப்படிப்பட்ட இடத்தி லிருந்து எப்படிப்பட்ட இடத்திற்கு நகரும் என்பதற்கான குறிப்புகள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த அளவுக்கு எங்களால் நகர முடியும் என்றால், 110 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் நகர முடியும் என்பதற்கும், எந்தெந்த வகையில், எந்தெந்த விதத்தில், எந்தெந்த முறையில் நகர இயலும் என்பதைக் காட்டுகின்ற வகையிலேதான் இந்தப் புள்ளி விவரக் குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, அதையொட்டி இதை அப்படிச் செய்யலாம், இன்னொன்றை வேறு முறையில் மாற்றிச் செய்யலாம் என்று கூறப்பட்டிருக் கின்ற யோசனைகள் எனக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடியவையாக அமைந்துள்ளன. இதற்கு மேல் எதைச் செய்ய வேண்டுமானாலும், நாளை உங்களுக்குச் சேர்ந்து கொண்டு கொள்கை அளவில் ஆதரிக்கிறேன் என்றுதான் சொல்ல முடியுமே தவிர, செயல்படுத்தத் தக்க அளவுக்கு நிதி வசதி இடமளிக்குமா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கும்.

கல்வித் துறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இங்கே பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்களுடைய நிலைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களைப்பற்றி அக்கறை தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு பல்வேறான கருத்துக்களையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் பெற்றோர் களுடைய நிலையிலிருந்து பெற்றோர்கள் கல்வியின் தன்மை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள் என்ற கருத்துக்களையும் மனம் உறுப்பினர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு சாரார்கள் எடுத்துச் சொல்லியதையும் கருத்தில் கொண்டு, கல்வியின் தாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், மாணவச் களுடைய நலன்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், அதேபோல் ஆசிரியர் களுடைய நிலைமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் பல்வேறான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் அரசு இருந்து வருகின்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கல்வித் துறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் திட்டங்கள் தீட்டி, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி வசதி செய்து, கூடியவரையில் தவறாமல் திறை வேற்றி வருகிறோம் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிந்திருப்பீர்கள்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், நான் முதலில் நம்முடைய நாட்டுப் பணிகள் இன்னும் கல்வியைப் பரவலாக்குவதற்கு முயற்சியில் முற்றுப் பெறவில்லை என்றுதான் கூறிக்கொள்வேன். வேறு பல நாடுகளில் கல்வியைப் பரவலாக்குகின்ற முயற்சி முற்றுப் பெற்றிருக்கிறது; அதைச் சிறப்பாக்குகின்ற முயற்சியில் செலுதுகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் பரவலாக்க வேண்டிய நிலையிலேதான் இருந்து வருகிறோம். பள்ளிகள் இல்லாத இடங்களில் பள்ளிகளை உருவாக்கி, பள்ளிக்கு வராதவர்களை வரும்படி செய்து, அடிப்படைக் கல்வி அத்தனை பேருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதற்கான வழி வகை காண, குறைந்தது ஒவ்வொரு சிறுசிறுமையும் ஒரு துவக்கப் பள்ளி இருக்க வேண்டும், குறைந்தது ஒரு மூன்று மைல் அளவுக்குச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்குப் பயன்படுமளவுக்கு ஒரு உயர் துவக்கப் பள்ளி இருக்க வேண்டும், ஐந்தாவதுக்குள்ளாக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும், 20, 25 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்ற வட்டாரத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை வலியுறுத்தி, இன்னும் பரவலாக்குகின்ற முறை முற்றுப் பெறாத நிலையில் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறோம். இப்படி ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் போதுமான இட வசதி, மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் முற்றுப் பெற்றிருக்கின்றோமா என்று கேட்டால், அதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமையில்தான் இருந்து வருகிறது. வேறு பல நாடுகளில் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டு, எல்லோருக்கும் போய்ச் சேருகின்ற முயற்சியில் முற்றுப் பெற்று, அதற்கு மேல் அவர்கள் ஒதுக்குகின்ற பணம் அந்தக் கல்வியைச் சிறந்ததாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பரவலாக்குகின்ற பணியில் இன்னும் ஈடுபட வேண்டியிருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கெனவே இருந்தவைகளைச் சிறந்ததாக்க வேண்டும். அந்தப் பணியிலும் ஓரளவுக்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சிறந்ததாக்குவது என்றால், நாட்டுக்குப் பயன் தருகின்ற அளவுக்கு சிறப்புறச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முயற்சியை எடுத்துக்கொள்வதென்பது, நாம் அந்தக்கென்று ஒதுக்கிச் செய்கின்ற பணம் இடம் கொடுக்கும் அளவுக்குத்தான் தடைமுறைப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் மிக நன்றாக உணரவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கல்வியின் தரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கல்வி என்பது ஒருவர், இருவர் சேர்ந்து செய்துவிடுவதில்லை. ஒரு பத்துப் பேர் சேர்ந்துகொண்டு ஒரு நாளில், அல்லது சில நாட்களில் அல்லது சில திங்களில் அல்லது ஓராண்டு காலத்தில் மாற்றியமைத்துவிட முடியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. எழுபத்தைந்து லட்சம் மாணவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றோடும், 2½ இலட்சம் ஆசிரியர்களுடைய ஆதரவு, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றோடும், கிட்டத்தட்ட 4½ கோடி மக்களுடைய ஆதரவும் கிடைத்தால்தான் கல்வித் துறையினுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர, ஒரு சில அதிகாரிகள் ஆணையிட்டுச் செய்கின்ற திட்டம் என்று எண்ணிவிட முடியாது. எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான் செயயலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

அறிஞர்கள் பலரும் பல்வேறு சமயங்களில் கல்வியைச் சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தி நாட்டுக்கேற்ற வகையில், தல்ல வகையில், வருவதற்கு பல்வேறு வகையான திட்டங்கள் போட்டுக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். வல்லுநர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் சிறப்பானவர்களாக வந்தாலும்கூட, இன்னும் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, குறைபாடுகளை நீக்க நம்மால் முடியவில்லை என்ற அளவிலே நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். முன்னரே நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்னர் நம் நாட்டுக் கல்வி சாதாரணமாக, ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்னர் நம் நாட்டுக் கல்வி பெல்லாம் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஆசிரியர்களை நோக்கி மாணவர்கள் பெல்லாம் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அடிப்படையை மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் போக, அந்த ஆசிரியர்களும் அடிப்படையை மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க, மேற்படிப்பு என்று பார்க்கிறபொழுது சில பல வகைகளிலே ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கு இருப்பார்கள், அங்கு போய்ப் படிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. இலக்கியப் புலியாக ஒருவர் திருத்தனியிலே இருப்பார். இலக்கணப் புலியாக ஒருவர் மதுரையிலே இருப்பார். தனிகைப் புராணம் சொல்லும் ஒருவர் கெட்டிக்காரர் திருநெல்வேலியில் இருப்பார். மற்றொருவர் தொல்காப்பியத்தில் கெட்டிக்காரர் தஞ்சையிலே இருப்பார். அவரிடத்திலே போய் ஆறு மாதம் குருகுலவாசம் இருந்து அவற்றை பெல்லாம் படித்து வருகிற அளவுக்குத்தான் முன்பெல்லாம் கல்வி முறைகள் இருந்தன. அது மட்டுமல்லாமல், வேறு தொழில் சம்பந்தமான கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே அந்தந்தத் தொழிலில் யார் யார் சிறந்து விளங்கினார்களோ, அவர்களிடத்தில் போய் அந்தத் தொழில் கல்வியை கற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்தன. கிட்டத்தட்ட நம்முடைய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

வேண்டுமோ, அவர்கள் அதிலே முழுப் பொறுப்பும் கடமையுணர்ச்சியும் செலுத்துவதிலே நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் குறைபாடுகள் இருப்பதனால்தான். ஆனால் அதற்காக நாம் வந்து எதையும் விட்டுவிடுகிற சூழ்நிலையில் இருக்க முடியாது. விவகானந்தர் The remedy for weakness is not brooding over weakness but thinking of strength என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, அந்தக் குறைபாடுகளை மட்டுமே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் குறைபாடுகளை நீக்கிவிட முடியாது. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு முறை, வலிமை நம்மிடத்தில் இருந்தால், அதை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்ற வகையிலே, அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது பல்வேறு திட்டங்களை நாம் தீட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கான முயற்சிகள் பலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவை நன்கு அறியும்.

நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறுமுகசாமி அவர்களும் கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், அதில் ஆசிரியர்களுடைய உத்தியோகம், கட்டிடம் ஆகியவை மட்டும் அமைந்துவிடவில்லை, அதற்கப்பால் இருக்கின்ற தன்மைகளும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். உளபடியே அது ஓரளவுக்கு உண்மையானது. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி, கடமையுணர்ச்சியைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, இருக்கிற கருவிகளையெல்லாம் புர்த்தோமேயானால், கட்டிடங்கள், நாற்காலிகள், மேசைகள், கரும் பலகைகள், மற்றவைகளெல்லாம் துணைக்கருவிகள் தான், ஆனால் முக்கியமான கருவி எது என்று கேட்டால் ஆசிரியர்கள் தான். முழுமுதற் கருவியாக இருப்பவர் ஆசிரியர் தான், மற்றவைகளெல்லாம் துணைக் கருவிகள் தான். ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இவைகளெல்லாம் இருந்தால் கல்வி வளருமா என்று கேட்டால், வளராது. அவைகள் இல்லாமலிருந்து, ஆசிரியர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கடமையுணர்ச்சியோடு இருந்தால், கல்வி ஓரளவுக்கு வளருமா என்று கேட்டால், வளரும். ஆகவே முழுமுதற் கருவியாக இருப்பவர் ஆசிரியர் தான். மற்றவைகளெல்லாம் துணைக் கருவிகளாக வந்து சேருகின்றன. இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிகச் சிறப்பான என்று அந்த வகையில் நான் ஆசிரியர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் அய்யனன் அம்பலமும் அறுமுகசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு பேர் சொன்னதிலும் உண்மை இருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் என்ற முறையில், கூறிக்

1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொள்கிறேன். கடமையுணர்ச்சியோடு, நடந்து, கல்வித் தரத்தை உயர்த்தி, அதனைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று ஆசிரியப் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, தகராறு வளர்ந்து, வேலையும் பார்க்காமல் விடுமுறை எழுதி வைத்து விட்டுப் போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். குறைபாடுகள் எங்கே எப்படி இருந்தாலும்கூட, அதை நீக்குவதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைப்புத் தருகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் வந்தாலொழிய, அவைகளைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியாது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லுவேன். ஒரு பள்ளியிலே படிக்கிற மாணவனுடைய தன்மைகள் பொதுமக்களுடைய மதிப்பையும், அன்பையும், நம்பிக்கையையும் பெறத்தக்க அளவு வளருவதற்குக் காரணமாக இருப்பது எது? அந்தப் பள்ளிக்கோ அல்லது கல்லூரிக்கோ கட்டிட வசதி, ஆய்வுக்கூட வசதி, கருவிகள், மற்ற இடவசதி, விடுதி வசதி, நகருக்குள்ளே இருக்கிறதா, நகருக்கப்பால் இருக்கிறதா என்ற இந்த காரணங்களால் அல்ல, அந்தக் கல்லூரியினுடைய முதல்வர் அல்லது பள்ளியினுடைய தலைமை ஆசிரியர் எப்படிப்பட்ட திறமை, எப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடு, எப்படிப்பட்ட அக்கறை, ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறாரோ, அதைப் பொறுத்ததுதான் அந்தக் கல்லூரி பெயரும், புகழும் பெற்றிருக்கிறது என்பதை ஏழாண்டு காலமாக நான் கல்வி அமைச்சர் பொறுப்பு வகிக்கும்போது பல்வேறு இடங்களில் காண்கிறேன். எந்தப் பள்ளியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் அக்கறையோடு, ஆர்வத்தோடு மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து, முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட பாராட்டுகளுக்கரிய ஆசிரியர்களின் கீழே பயிலும் மாணவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். என்கே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லையோ, அங்கே எதிர்பார்க்கும் கல்வி, மற்றவை தன்மைகள் இல்லையென்பதைச் சாதாரண குறிப்புகளிலிருந்து காண

(முற்பகல் 11.20)

லாம். ஏற்கெனவே எவ்வளவோ ஆசிரியர்களுக்குச் செய்திருக்கிறோம். 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, கடந்த 6, 7 ஆண்டுகளில் 50-க்கும் மேற்பட்ட வசதிகள், வாய்ப்புகள் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பயன்படுத்திப் போட்டுக் காட்ட நேரம் இல்லாததால், விட்டு விடுகிறேன். எனக் கிருக்கிற சங்கடமெல்லாம், அரசுக்கு முதலமைச்சரும் நிதியமைச்சருமாக இருக்கிற கலைஞரவர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடமெல்லாம், கிடைக்கின்ற வருமானத்தில், எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பது தான்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

1974-75-ம் ஆண்டுக்கு பொதுக் கல்வி, தொழில் துட்பக் கல்வி ஆகியவற்றை நகர்த்திச் செல்வதற்கு 110 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. மற்ற எல்லாக் கல்வித் துறையையும் சேர்த்து நகர்த்திச் செல்வதற்கு 140 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. தனியார் கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அறக் கட்டளைகள் வைத்துச் செலவு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இது தவிர ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் தனியாகச் செலவு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இது தவிர பெற்றோர்கள் செலவு செய்கிறார்கள். இவ்வளவு செய்தாலும், எங்கே வந்து நிர்வகிப்போம் என்று நினைக்கிறார்கள். இங்கே சுட்டிக் காண்பித்தார்கள். தம்முடைய மாநிலம் கிட்டத் தட்ட நூற்றுக்கு 91 மாணவர்களைக் கொண்டிருந்து சேர்க்கும் அளவுக்குப் பணியாற்றுகிறது. மேற்கொண்டு இருக்கிற 9 பேரையும் சேர்க்க நாம் செயல்பட வேண்டும். அதிகப் படிப்பு படிக்காவிட்டாலும், எல்லோரையும் 8-வது வரையாவது படிக்க வைத்து, அந்தப் படிப்பின் அடிப்படையில் அவர்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையை உருவாக்கிக்கொள்ளும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். அதற்குத் தடையாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்ன மாதிரி, சமுதாயச் சூழ்நிலை, அங்காங்கே இருக்கிற நிலைமைகள், குடும்பத்தினுடைய ஏழ்மைச் சூழ்நிலை போன்றவை அமைந்துள்ளன. அது மட்டுமல்லாமல், துவக்கக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி ஆகியவற்றை வளர்க்கும் முழுப் பொறுப்பும் மாநில அரசிடம் இருக்கிறது. திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, பல்கலைக் கழகக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்குத் தான் மத்திய அரசு உதவி செய்ய, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. துவக்கக் கல்வியும், உயர்நிலைக் கல்வியும் நூற்றுக்கு நூறு முழுப் பொறுப்பும் மாநில அரசின் கீழ் வந்து வருகிறது. மாநில அரசே இவ்வளவு ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் 14 வயதுவரை இருக்கிறவர்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்திருந்தாலும், அந்தப் பொறுப்பை நம் முடைய தலையில்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள். துவக்கக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்களுடைய வசதிகளை, அரசின் நிதி ஆதாரத்தை வைத்து, கவனிக்கிறோம். 110 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எப்படி இருக்கிற சேன்றல், பள்ளி கோவில் புனியோதனை மாதிரி இருக்கிறது. புனியோதனை எவ்வளவு என்று பார்த்துத்தான் பங்கிட வேண்டும். அந்தப் பங்கிட்டு முறைதான் தம்முடைய பங்கு. தேவையை நிறைவேற்றுகிற பட்டுண்ட அல்ல தம்முடையது. அமெரிக்காவில் இருக்கின்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, மீதத்தை பி.எல். 480-க்குத் தாலாமா: பாடுவதற்குக்கு

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருவிகளாகத் தாலாமா; உணவாகத் தாலாமா என்று திட்டமிடுகிறார்கள். ஆய்ம் பேருக்கு ஒரு டாக்டர், இரண்டாய்ம் பேருக்கு ஒரு நாலு இருக்க வேண்டும்; கலவ்னுபடி இருக்க வேண்டும் என்று எல்லாவற்றையும் கசலவு செய்து, மிச்சப்படுத்துகிறார்கள். நாம் அப்படியல்ல. கடைக்கின்ற பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். கோவிலில் ஒரு உண்டைக் கட்டியிருந்து, 10 பகதர்கள் இருந்தால், அந்த உண்டையைப் பங்கிட்டுத் தருவார்கள். அந்த உண்டையை, 20 பேர்கள் இருந்தால், 20 பேருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பார்கள். 40 பேர்கள் இருந்தால், 40 பேருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பார்கள். அதுபோல, எனக்குக்கிற கஷ்டமெல்லாம் 110 கோடி ரூபாயை எல்லாவற்றுக்கும் தர வேண்டும். அதுவும் எந்தத் துறைக்கும் தராத அளவுக்கு, இந்தத் துறைக்கு, வெட்டு வீழ்க்கடாதென்று 110 கோடி ரூபாயை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு முதலீடு செய்தாலும், வட்டியும் முதலுமாகப் பின்னால் வரும். மாணவர் களின் அறிவும், ஆற்றலும் 20, 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு பலன் கொடுக்கும் என்று செலவழிக்கும் நிலையிருக்கிறது. கட்டத்தட்ட நாம் மொத்தம் 90 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு துவக்கக் கல்விக்குச் செலவழித்தாலும், முழு முதற் கருவியாகிய ஆசிரியர்களுக்கு, சம்பளம், படி ஆகியவைகளுக்காக 80 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம்மென்று கணக்கில் சொல்லியிருக்கிறோம். புதிதாக ஹைவர் டிரேட், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழக்கிய தால், மேலும் 1 கோடி ரூபாய் அதற்குத் தனியாகக் கொடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள், ஏற்கெனவே 2½ கோடி ரூபாய் துண்டு விழு கிறது, எப்படித் தருவதென்று 19-ம் தேதிவரை இழுத்துக்கொண்டு வந்து, 20-ம் தேதி கல்வி மானியக் கோரிக்கை வரும்போது, ஏற்கெனவே 2½ கோடி ரூபாய் துண்டு விழும்போது, இந்த ஒரு கோடியையும் சேர்த்து 3½ கோடி ரூபாயாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, பிறகு 1 கோடி ரூபாயை மூலக்கிண்களாக. பள்ளிக் கல்வித் துறை நிர்வாகச் செலவுக்கு 2 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் போகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மாணவர்களை ஊக்குவிக்க மதிய உணவு போன்றவைக்கு 2 கோடியே 75 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். மற்ற செலவு எல்லாம் சேர்ந்து 3 கோடியே 26 லட்சம் ரூபாய் போய் விடுகிறது. ஆசிரியர்கள் ஆற்றலைப் பெருக்குவதற்காக, தனியாகப் பணித் திட்டங்கள் வைப்பதற்காக 23½ லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தனியார், நகராட்சிப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிட மானியமாக 68 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தேசிய மாணவர் படைச் செலவு, கிராக்கிப் படி உயர்வு போன்றவற்றிற்கு 5 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி விடுகிறோம். கல்வித் தாத்தை உயர்த்துவதற்காக எனக்கு மிச்சமிருப்பது 79 லட்சம்தான்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

110 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும், ஆசிரியர்களின் சம்பளம், படி, ஆகியவற்றுக்கு, இயந்திரத்தை நகர்த்த, கட்டிடம் கட்ட மிகுந்த செலவாகி விடுகிறது. 2,800 சில்லரை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே 1,800 சில்லரை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலேதான் கல் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. மீதமுள்ள ஆயிரத்துச் சில்லரை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கூரைக் கட்டிடங்களில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டுக்காண்டு கட்டிடங்களுக்காக ஒதுக்குகிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குத் தர 1 கோடியே 23 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அது போதாதுதான். அதற்காகத் தான் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக தனி வாரியம் அமைத்து, எஸ்.ஐ.சி. மூலமாக 9 கோடி அல்லது 10 கோடி ரூபாய் கடன் தருவார்களானால், அந்தக் கட்டளை வாங்கி, பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டலாம். ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியம் செலவழிக்கும் பணத்தையும், அரசு செலவழிக்கும் பணத்தையும் சேர்த்து, வட்டியும் முதலுமாக எஸ்.ஐ.சி.க்குத் திருப்பிக் கட்டும் சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், பள்ளிக் கட்டிடங்களை விரைவாகக் கட்டி, முடிக்கலாமென்ற கருத்து பேசப்பட்டு வருகிறது. எஸ்.ஐ.சி. சரிபாச ஒத்து வரவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஒத்துவந்தால், இப்போதே கட்டிடங்களைக் கட்டிவிடலாம். இதுபோன்று, கல்லூரிக் கல்விக்கு பத்து கோடியே 38 லட்சம் ஒதுக்கினாலும்கூட, சம்பளம் 7 கோடியே 31 லட்சம்; நிர்வாகச் செலவு 11 லட்சம் ஆகிறது. கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக 1 கோடியே 32 லட்சம்தான் மிச்சப்படுகிறது. தொழிற் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு 1 கோடியே 78 லட்சம் ரூபாய்தான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. நமக்கு நிதி வசதி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதற்கு ஏற்ற வகையில்தான் திட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியும். நமது வசதிகள் பெருகப் பெருக, மேலும் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுக்கூற விரும்புகிறேன்.

கல்வியினுடைய தரம் வளர வேண்டுமென்பதற்கான கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கான முறையில் அரசுப் பள்ளிகளுடைய பாடத் திட்டங்களைப் புதிய வகையில் மாற்றி, புதிய பாடத் திட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டு, படிப்படியாக அவற்றை ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் கொண்டு வருகிறோம். பகுடாக வகுப்பு, பட்டப் படிப்பு ஆகியவற்றிலேகூட காட்டுக்கு, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வி முறைகளைப் புகுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது கணக்கு முறை, அறிவியல் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் மூன்றாம் வகுப்பு முதல் சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையைக் கொண்டு

1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வந்திருக்கிறோம். அதற்காக புதிய அறிவியல் பாடப் பயிற்சியை வலிவுபடுத்த தொடக்கப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் 300 ரூபாயும், உயர் தொடக்கப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் 1,000 ரூபாய்வுமும், 11,400 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், 3,000 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் இந்த அறிவியல் கருவிகள் வாய்க்குவதற்காக அளித்திருக்கிறோம். 1974-75 ஆம் ஆண்டிலும் இத் திட்டத்தின் கீழ் 1,220 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 334 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயன் பெறுவதற்கு நாம் இந்த வகையிலே திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நியமகப்பபட்ட 7,428 தொடக்க நிலை (ஹையர் கிரேடு), உயர்நிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்களுக்கும், இந்த ஆண்டு 4,200 பள்ளிகளில் ஹையர் கிரேடியே பணியாற்றுவதற்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், செகண்டரி கிரேடு வசதியும் தருவது என்று ஏற்கெனவே முடிவெடுத்தது, ஏற்கெனவே உள்ள 32,499 பள்ளிகளையும் சேர்த்து, 37,700 பள்ளிகளில் உள்ளவர்களுக்கு வரத்தக்க அளவுக்கு அந்த முயற்சியையும் இந்த ஆண்டு செய்திருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11.30)

அறிவியல் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முனிசிபல் நிதியுதவத்தின் மூலமாகத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். புதிய அறிவியல் திட்டத்தை 1972-73-ல் அறிமுகப்படுத்தினோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடை விடுமுறை கால அறிவியல் பயிற்றுவிப்புப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. உயிரியல், இயல்பியல், வேதியல், கணிதம் ஆகியவற்றில் ஏற்கெனவே ஆயிரத் திற்கும் மேற்பட்ட உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 160 உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இந்தப் புது முறைகளைக் கண்டுவர பயிற்சி செய்ய இருக்கின்றோம்.

எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் நல்ல நூலகங்களை அமைப்பதற்கு இது வரையில் 1,788 உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே நூலகங்கள் உதவி பெற்றுள்ளன. 1974-75-ல் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள நூலகப் புத்தகங்கள் விதம், மேலும் 342 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தருவதற்கு நிதிவசதியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

காட்சி, கேள்வி சாதனங்கள், புரொஜெக்டர் முதலியவற்றை வாங்கித் தருகிற அளவுக்கு 1974-75-ல் ஒரு டட்ச ரூபாய் செலவில், 60 பள்ளிகளுக்கு வாங்கிப் பெட்டிகளும், 10 பள்ளிகளுக்கு 35 மில்லிமீட்டர் துண்டுப்படச் சுருள் காட்டும் கருவிகளும், 10 பள்ளிகளுக்கு 16 மில்லிமீட்டர் திரைப்படம் காட்டும் கருவிகளும் வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

அதனுமல்லாமல், கோத்தாரி கல்வி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி, 10 பலவகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் (காம்பாஷன்ஸ் கவுண்ட்ஸ்) 1974-75-ல் ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுகள் திட்டத்தில் 200 பலவகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் அமைப்பதாக இருக்கிறது. இந்த 10 பள்ளிகள் அமைப்பதற்கு 8.50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போதுக் கல்வியுடன் தொழிற் கல்வியை இயக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படை வளர்க்க வேண்டியதுதான். அந்த அடிப்படையிலே சென்று வேலையேற்று நடத்த வாய்ப்புருக்கும். ஆனால் அதிலேயும் குறைபாடு இருக்கிறது. என்ன சொல்லிக் கொடுத்தாலும், படிப்பதற்கும், பார்ப்பதற்கும், வேலை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாத சூழ்நிலை இருப்பதன் காரணமாக, பல இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. எப்போதேட்டக் கோர்ஸ் என்ற பிரிவுப் பாடத்தின் வாயிலாக, விவசாயம், தையல் கலை ஆகிய பாடங்களைப்பெல்லாம் வாய்ப்புருக்கின்றோம். இதை மீள நூறு பள்ளிகளிலே வைத்திருக்கின்றோம். அதுமட்டுமே போதுமான அளவுக்கு மாணவர்கள் வந்து சேராத நிலை இருக்கிறது. ஆனால், ஏழு மாணவர்களே படிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது ஒவ்வொரு வகுப்பிலும். அப்படி இருந்தாலும் ஆசிரியர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். புதிய பள்ளிகளைத் திறக்காத அளவுக்கு இருக்கிறது. தொழிற் கல்வியை பாடத் திட்டத்தோடு இணைக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இல்லை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி பேசிக் எஜன்கேஷன்—ஆதாரக் கல்வி—திட்டத்திலேயும் அதையே புருத்தியிருந்தும், சொல்லிக் கொடுப்பதற்கும், ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாது இருக்கிறது. அங்கே நூற்றல், தேய்தல் கற்றுக் கொடுக்கின்றோம். கூடைமுடைதலும் கற்றுக் கொடுக்கின்றோம். பாய் முடைதல் கற்றுக் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் எதிர் காலத்திலே பாய் முடையப் போகிறார்களா, நூற்கப் போகிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே அதையொட்டி வராத அளவுக்கு அந்தத் திட்டங்கள் சரிவர நிறைவேறாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. இப்பொழுது எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்றால், 3 ஆவது வகுப்பு ஐ.டி.ஐ. (இண்டஸ்ட்ரியல் டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூட்)-லே சேர்ந்து ரஃபு தொழிற் கல்வியையும் பெற்று வருகிறார்கள். அவற்றில் பெரும் பாலானவர்களுக்கு புதிது புதிதாக ஏற்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. 9, 10, 11வது வகுப்புகளிலே இந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்து, எந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொள்கிறது என்று தெரியாமல் இருக்கிற தன்மையைவிட, 8 ஆம் வகுப்பு படித்தவர்களுக்கு நேராக ஐ.டி.ஐ.க்குச்

[1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சென்று அதிலே குறிப்பிட்ட துறையை எடுத்துக் கொண்டு, பிட்ட ராகவோ, மெக்கானிக்காகவோ, எலக்ட்ரிகியானவோ, வருகிறபோது, அவர்களை அந்தத் துறைகளிலே ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடித்துவிட்டு பாலிடெக்னிகுக்குப் போகலாம். ஆனால் பாலிடெக்னிக் ஏன் மாணவர்களைக் கவராமல் இருக்கிறது என்பதுதான் வியப்புக்குரியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக கல்லூரியிலே ஒரு பி.யு.சி. படிக்கின்ற மாணவனுக்கு ரூ. 542 செலவழிக்கிறோம் என்றால், பாலிடெக்னிக்கிலே ஒரு மாணவனுக்கு 3,100 ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். அவ்வளவு அதிகச் செலவு செய்து படிக்கின்ற வகுப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், மாணவர்கள் அங்கு வந்து சேராமல் பி.யு.சி. மீலேயே, மாத்திராடிசல், பிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி, லிங்கியாலஜி, பாட்டனி, ஹிஸ்டரி, எக்கனாமிக்ஸ், காமர்ஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களே ஒழிய, பாலிடெக்னிகுக்கு வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதிலே 120-ஐ, 110 ஆக்கி, பிறகு 100 ஆக்கி, இப்பொழுது 90 மார்ச் வாங்கினாலும் பரவாயில்லை என்று ஆக்கிய பிறகும், பி.எஸ்.ஸி., படிப்பதற்கும், என்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கும் விண்ணப்பம் போடலாம், பாலிடெக்னிக்கிலே இரண்டாவது வகுப்பு, மூன்றாவது வகுப்புக்குப் போகலாம் என்று இரண்டு மூன்று வாய்ப்புகள் கூட தந்திருக்கிறோம். அப்படியும் பாலிடெக்னிக்கில் அதிகம் மாணவர்கள் சேராமலிருக்கிறார்கள். ஐ.டி.ஐ. படித்தால் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடுத்தபடி வாய்ப்பு பாலிடெக்னிக் படித்த வகுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த வாய்ப்புதான் பி.இ. படித்தவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த மூன்றையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்கிறபோது, படித்தவுடனேயே அதிகமாக வேலை கிடைப்பது ஐ.டி.ஐ. படித்தவர்களுக்கு, அடுத்தபடி பாலிடெக்னிக் படித்தவர்களுக்கு. மூன்றாவதாக பி.இ. படித்தவர்களுக்கு. அந்த முறையிலே அறிவியல் பாடங்களின் வளர்ச்சியையும், மற்றவைகளையும் வைத்திருக்கிறோம். பாலிடெக்னிக்கில் சான்ட்விச் கோர்ஸ் என்றும் வைத்து, படிக்கின்றபோதே தொழிற்சாலைகளிலே பணிபுரிந்து அதிலே இணைந்து நின்று தொழிலையும் கற்றுக்கொண்டு, பாடத்தையும் கற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு டிப்ளமா கோர்ஸைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படியே டிபிரி கோர்சிலேயும் இந்த முறையைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சியைச் செய்யுமாறு தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய போர்டும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பொறியியல் கல்லூரிகளிலேயும் தொழிலிலே ஈடுபடுத்தி பாடத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு வந்தால், எதிர்காலத்தில் குறிப்பிட்ட தொழிலைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆடியும் என்று அந்த ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசு செய்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

ஆசிரியர்களுடைய நியமனத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் பி.டி. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், திரு. வசந்த பாயும் வேறுபல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அரசுப் பள்ளிகளிலே பி.டி. ஆசிரியர்களை தேர்வாணைக் குழுதான் தேர்ந்தெடுக்க விதி இருக்கிறது. ஆகவேதான் 10 (ஏ) (1) லே போடுகிறோம். தேர்வாணைக் குழு தேர்ந்தெடுக்கிற வரையில் இடத்தைக் காலியாக வைத்திருக்க முடியாது. ஆகவே மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக பி.டி. படித்தவர்களைத் தற்காலிகமாக நியமிக்கிறோம். அவர்களைத் தேர்வாணைக் குழு தேர்ந்தெடுத்து நிரந்தரமாக நியமிக்க வேண்டும். அந்த விதியின் அடிப்படையிலேதான் இருக்க வேண்டுகிறது. அதிலே காலத்தாழ்வு ஏற்படாத அளவுக்கு முயற்சி செய்கிறோம். சென்ற ஆண்டு அனுப்பியதை தேர்வாணைக் குழு கூப்பிடாமலே இருக்கிறது. ஆகவே அகாபுற்றி கல்வி இயக்குநரும், செயலாளர் அவர்களும் தேர்வாணைக் குழுவோடு பேசும்படியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதிலே இன்னும் என்னையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். முன்கூட்டியே தேர்ந்தெடுத்த ஒரு பட்டியலை வைக்கக்கூடாது, அங்காங்கே காவி எப்படும்போது, அதை நிரப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதையும் கவனிக்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். தேர்வாணைக் குழுவிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களிலே கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில், அட்டனைத் தேர்ந்தெடுக்க கட்டாயம் ஒரு உறுப்பினரிடம் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அல்லது பொருள் விவாகாகக் கொடுக்கலாம். ஆகவே அநிலை விவாகப்படிக்கும் முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி துறைகள் சட்டத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொது துறைகள் சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அதனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது மாவட்ட துறைகளைக் குழுக்களெல்லாம் 1948 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள சட்டப்படி நடத்த வருகின்றது. அதற்கு என்று கப்பல்புரம் அவர்கள் தலைமையின் கீழே வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைத்து நான்கு மாதங்களாகப் பல இடங்களிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, பல்வேறு போசனங்களையும் கேட்டறித்து, இந்த துறைகளைக் குழு சட்டத்தை எப்படித் திருத்தலாம், செயல்படுத்தலாம், நோக்கங்கள்

[1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எப்படி நிறைவேற்றலாம் என்று பரிந்துரை செய்யும்படியாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது அரசு. அதன் பரிந்துரையோடு இச்சட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் எந்த வகையில் விரிவுபடுத்தலாம் என்று பரிசீலித்து யோசனை கூறும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த ஆறிக்கை வந்தபிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(முற்பகல் 11.40)

அடுத்து, உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கல்வியின் தன்மையை என்ன 'பேட்டர்ன்'-ல் வைக்கப் போகின்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். இப்போது 11-1-3 என்ற வகையில் பள்ளிப் படிப்பு பதினாறு ஆண்டு காலமும், புகழாக வருப்பு ஒரு ஆண்டு என்றும், பட்டப் படிப்பு மூன்று அண்டுகள் என்றும் வைத்திருக்கிறோம். இதை எப்படி மாற்றி உமைக்க கொடுக்கின்றார்கள் என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது அதிலுள்ள இந்திய ரீதியிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே 10 ஆண்டுக்காலம் பள்ளிப் படிப்பு, 2 அண்டுக்காலம் மேல்பள்ளிப் படிப்பு அல்லது இடை நிலை பள்ளிப் படிப்பு, பிறகு 3 அண்டுக்காலம் பட்டப் படிப்பு என்று இருக்கிறது. இது அதிலுள்ள இந்திய ரீதியிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே சீர்திருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றது. நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் பதினாறு ஆண்டுகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிற்கு மொத்தம் பதினாறு ஆண்டுகள் என்று கொண்டுள்ள மாநிலங்கள் இவ்வகையிலே ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், ஆரிய மூன்று மாநிலங்கள்தான். இவர்கள் நம்மைப் போன்று இல்லாமல் 10-2-3 என்ற முறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 11-1-3 என்ற முறையை தமிழ் நாடு, புதுவை மாநிலம், மற்றும் குஜராத் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலும் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 13-3 என்ற முறையை ஒரிஸ்ஸா, நாகாலாந்து ஆகிய இரு மாநிலங்களும் வைத்திருக்கின்றன. 13-2 என்ற முறையை, 4 அதாவது பள்ளிப் படிப்பு 13 அண்டுக்காலம், 2 ஆண்டு பட்டப் படிப்பு என்ற முறையை அருணாச்சலப் பிரதேசத்திலும், மொத்தம் 14 ஆண்டுகள் என்ற முறையில் 11 அண்டுக்காலம் பள்ளிப் படிப்பு 3 அண்டுக்காலம் பட்டப் படிப்பு என்ற அளவிற்கு பஞ்சாப், அரியானா, மத்தியப்பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், ஜாஜஸ்தான், மேகாலயா, ஜம்முகாஷ்மீரம், இமாச்சலப்பிரதேசம், மணிப்பூர், சண்டிகர், திரிபுரா, டெல்லி, அந்தமான், நிக்கோபார், லட்சத் தீவுகள் ஆகிய இவ்வளவிலும் இருக்கின்றது. உத்தரப்பிரதேசத்தில் 10-3-3 என்ற முறையிலும், மகாராஷ்டிரத்தில் 10 பகுதிகளிலே மொத்தம் 15 ஆண்டுகள் என்றும் 11 பகுதிகளிலே 14 ஆண்டுகள் என்றும் இருக்கின்றது. ஆக கல்வித் துறையில் இந்திய நாடு முழுவதிலும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

மொத்தம் 15 ஆண்டுகள் என்று கொண்டுவர வேண்டுமென்ற முயற்சிபற்றி கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், 11-1-3 என்று வைத்திருக்கிறோம். அண்மையிலே சக்ளா அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவானது எல்லா மாநிலங்களையும் பார்வையிட்டு இந்திய நாடு முழுவதிலும் 10-2-3 என்ற நிலையில் இருக்கலாமா என்று யோசனை தெரிவிக்கும் வகையில் பார்த்து விட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள். அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 10-2-3 என்ற நிலை வரும்போது, மொத்தத்தில் நம்மைப் போல 15 ஆண்டுகள் என்ற அளவில் அகில இந்திய அளவிலே மற்றவர்களும் மாற்றவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை 10-2-3 என்ற முறையிலே நாமும் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 10-2-3 என்று வைக்கும்போது இடையிலுள்ள 2 வகுப்புகளை எங்கே வைப்பது, அதைப் பள்ளிக் கூடத்தோடு இணைப்பதா அல்லது கல்லூரியோடு இணைப்பதா அல்லது இடையிலே ஜூனியர் கல்லூரி வகுப்புகள் என்ற முறையில் வைப்பதா என்று யோசிக்க வேண்டும். கல்லூரியிலிருந்து எடுத்து விடுவது என்றால், இப்போதுள்ள புகழுக வகுப்புகளை எடுக்க வேண்டும். இதை எடுத்துவிட்டால், அந்த வகுப்பு எங்கே இருப்பது என்பதுபற்றிய பிரச்சினையில் பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதுபற்றியெல்லாம் சக்ளா குழு என்ன சொல்லுகின்றது என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் 10-2-3 என்ற நிலையை எல்லா இடங்களுக்கும் அகில இந்திய நிலையிலே கொண்டுவரும் நிலை உருவானால், நமது மாநிலத்திலும் அதையே கொண்டுவர வேண்டுமென்ற அளவிற்கு இப்போதே அதற்கான முன்னேற்பாடுகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் 10-2-3 என்ற நிலை வரும்போது, நமக்குச் செலவு இன்றும் சற்றுக் கூடுதலாக இருக்கும். இப்படிக் கூடுதலாக ஆகும் செலவினை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். சக்ளா குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு, இதுபற்றி பத்திய அரசுக்கு எழுதி, கூடுதலாக ஆகும் செலவினை அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்கு இடையிலே இந்த 11 ஆண்டுக்காலப் பள்ளிப் படிப்பைப் புத்தாண்டு காலத்தில் முடிக்கும் கணையில் சிலபஸ்ஸை மாற்றும் முயற்சியும் நாம் இப்போது கவனம் செலுத்திவருகிறோம். பதினாறு ஆண்டுக்கால சிலபஸ் என்ற அடிப்படையில் இப்போது பதினாறு ஆண்டுக்காலப் படிக்கும் பள்ளிப் படிப்பினை 10 ஆண்டுக் காலத்திலேயே முடிக்கும் அளவிற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். புத்த ஆண்டுக்கால பள்ளிப் படிப்பு 11 ஆண்டுக்கால பள்ளிப் படிப்பிற்குச் சமம்

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்ற வகையில் 10 ஆண்டுகள், பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் இடைநிலை என்று இருமூப்பாது, அதை எங்கே புகுத்துவது என்பதைப்பற்றி சக்ளா குழுவானது ஆய்வு செய்து வரும். ஆனால் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பூண்டி ஆண்டுக்காலப் பட்டப் படிப்பைக் குறைக்கக்கூடாது என்று பலகலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது இண்டாமடியட் என்று இரண்டு ஆண்டுக்காலம் பட்டப் படிப்பு என்று இரண்டாண்டிக் காலமும் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் கருதுவது தெரிவிக்கின்றார்கள். ஆனால் பட்டப் படிப்பு என்பது மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்று பலகலைக் கழகத் துணைவேந்தர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆக பட்டப் படிப்பு 3 ஆண்டுகள், இடைநிலை 2 ஆண்டுகள், பள்ளிக்கூடப் படிப்பு 10 ஆண்டுகள் என்று வந்தால், அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் அரசு செய்து வருகிறது.

அடுத்து, கல்லூரிகளைப் பொறுத்த மட்டில், அண்ணாசாலைிலுள்ள கலைக் கல்லூரிபற்றி திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது இப்போது ஆண்களுக்கான கல்லூரியாக இருந்துவருகிறது. சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில், மொத்தம் 16 ஆண்கள் கல்லூரிகளும் 8 பெண்களுக்கான கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 10 ஆண்டுக்காலப் பள்ளிக் கல்வி என்று சொன்னார்கள். அதிலே இப்போதுள்ள நிலையில் 1 முதல் 8-வது வரையிலே தொடக்க நிலை என்றும் பிறகு 11-வது வரை உயர்நிலை என்றும் இருக்கின்றது. பத்து ஆண்டுக் காலக் கல்வி என்று ஆகும்போது தொடக்க நிலை எந்த அளவில் நிற்கும், உயர் நிலை எதிலிருந்து எது வரையில் இருக்கும், இதனால் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப் படுவார்களா, 10 ஆண்டுக்காலப் பள்ளிப் படிப்பு எப்படிப் பிரிக்கப்பட இருக்கின்றது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுவும் ஆராயப்படவேண்டியதுதான். ஒன்றிலிருந்து 5, 6, 7 வரையிலா பிறகு 8, 9, 10 என்ற, அல்லது முதல் நிலையில் 8 வரையிலும் பிறகு உயர் நிலையில் 9, 10 என்றும் இருக்க வேண்டுமா என்பதும் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். அதையோட்டிப் பல சங்கடங்கள் வரக்கூடும். அந்த நிலை வரும்போது, அது தசஸுமாத ஆராயப்படும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

ஆக சென்னையில் ஆண்களுக்கான கல்லூரிகள் 16-ம் பெண்களுக்கான கல்லூரிகள் 8-ம் இருக்கின்றன. அவற்றிலே 14,623 மாணவர்களுக்கும் இவற்றிலே 8,546 மாணவியருக்கும் இடம் இருக்கின்றது. இப்போது அரசினர் மாநிலக் கல்லூரியிலே பட்டப் படிப்பு, மேல் பட்டப் படிப்பிற்கான ஏற்பாடுகள்தான் இருக்கின்றன. அந்நிலையப் பகுதிக் வகுப்பினை அரசினர் கல்லூரியில் வைத்துருந்தோம். அந்த மாநில மெரி இராணி கல்லூரியிலே பகுதிக் வகுப்பு, பட்டப் படிப்பு, மேல் பட்டப் படிப்பு ஆகியவற்றுக்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. இப்போது நந்தனத்தில் ரூ. 23.5 லட்சம் செலவில் புதிய கட்டடம் கட்டி ஆண்களுக்கான கல்லூரி அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த இரண்டு கலைக் கல்லூரியிலும் பகுதிக் வகுப்பு மாணவர்களையும் பட்டப் படிப்பு மாணவர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க வகையிலே அமைத்திருக்கின்றன. மாநிலக் கல்லூரியிலே பகுதிக் வகுப்பு இல்லை, பட்டப் படிப்பும் மேல் பட்டப் படிப்பும் என்ற அளவில்தான் அங்கே இருக்கின்றன. அது போன்றே மெரி இராணிக் கல்லூரியிலும் பகுதிக் வகுப்பை எடுத்து விட்டு, பட்டப் படிப்பு, மேல் பட்டப் படிப்பு ஆகியவை மட்டும் இருக்க வேண்டும், இதனால் பெண்களுக்கு பட்டப் படிப்பிற்கும் மேல் பட்டப் படிப்பிற்கும் அதிக இடங்கள் அங்கே கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால், அங்குள்ள பகுதிக் வகுப்புக்களை எட சென்னையிலுள்ள பெண்கள் கல்லூரியிலும், அதே மாநில அண்ணாசாலை யிலுள்ள ஆண்களுக்கான கல்லூரியினை பெண்களுக்காக மாற்றியமைக்கும் நோத்திலே இந்தக் கல்லூரியில் பெண்கள் அதிகம் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் முறையில் அங்கே பகுதிக் வகுப்பு, பட்ட வகுப்பு ஆகியவை இரண்டுக்கும் பல்கலைக் கழகம் இசைவு தரவேண்டும் என்றும் மெரி இராணிக் கல்லூரியிலே பகுதிக் வகுப்பினை எடுத்துவிட்டு அங்கே பட்டப் படிப்பையும் மேல் பட்டப் படிப்பையும் மட்டும் வைத்து மாநிலக் கல்லூரி மாநில அமைக்க வேண்டும் என்றும் எழுதப்பட்டு, அவர்களுடைய பதிலை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி நிலைகளை மாற்றுவதன் மூலம் வட சென்னையில் இருப்பதைப்போன்று தென் சென்னையிலும் ஆண்களுக்காக ஒரு அரசினர் கல்லூரியும் பெண்களுக்காக ஒரு அரசினர் கல்லூரியும் அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இப்படி அண்ணாசாலையிலுள்ள கல்லூரியை பெண்களுக்கான ஒரு கல்லூரியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக பகுதிக் வகுப்பு மாணவர்களைச் சேர்க்காமல்

(முற்பகல் 11:50)

இப்போது மூன்றாவது ஆண்டு மாணவர்களுக்கு மட்டும் அங்கே வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதைத் தவிர பல ஆண்டுக்காலமாக, காங்கிரஸ்

1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆட்சி இருந்த காலத்திலும் சரி, மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் காலத்திலும் சரி, அதற்குப் பிறகும் சரி, பலவற்று மூலமாக இது சம்பந்தமாக கவனப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்துல எதிராஜ் கல்லூரி இருக்கிறது. அங்கே பெண்கள் படிக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆண்கள் கல்லூரி இருப்பதனால், பெண்கள் கல்லூரியைப் படிக்கிற பெண்களுக்குத் தொல்லைகள் இருக்கக்கூடியதைப் போலவே கமஷனரி ரிப்போர்ட்டில் காணலாம். பெண்கள் கல்லூரிக்கு வரவேண்டிய பெண்கள் அந்த ஆண்கள் கல்லூரிக்கு எதிரால் தான் வருவதுகாரால் வறதால் இறங்கியாக வேண்டாம். அங்கே பல சமயங்களில் பல தகவல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவே முழுமுதற் காரணமல்ல. பலவற்று காரணங்களோடு இந்தக் காரணமும் இயங்குகிறது. இந்தக் கல்லூரியையும் பெண்கள் கல்லூரியாக ஆக்கிவிட்டால், எதிராஜ் கல்லூரியும் பெண்கள் கல்லூரியாக இருப்பதால், அவ்வளவு பாதகம் ஏற்படாது. ஒரு தரமான நல்ல கல்லூரியாக, ஏற்கெனவே உள்ள வசதி வாய்ப்புகளோடு அந்தக் கல்லூரி அமைய முடியும். அங்கே அரபு, உருது மொழிகள் சொல்லிக் கொடுப்பது நின்று போய் விடுமோ என்று எதிராக கட்டித் தலைவரவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போதே உருது மொழி சொல்லிக் கொடுக்கிற வசதி நந்தனம் கல்லூரியில் இருக்கிறது. எவ்வளவு மாணவர்கள் உருது மொழியில் படிக்க வந்தாலும், வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர நந்தனம் கல்லூரி ஆயத்தமாக இருக்கிறது. அரபு மொழிக்குப் போதுமான மாணவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால், அந்த வகுப்பு இல்லை. ஒரு காலத்தில் இருந்தது. இப்போதும் அரபு மொழி பயிலக்கூடிய மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வருவார்களானால், நந்தனத்தில் அரபு மொழி சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். வேறு மொழிகளுக்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை மாணவர்கள் வருவார்களானால், சொல்லிக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறதென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் காரியங்களை வைத்துத் தான் மாற்ற வேண்டுமென்று செய்கிறோமே தவிர, வேறு எந்த எண்ணமும் அல்ல.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, அண்ணா சாலையிலுள்ள கலைக் கல்லூரியை மகனீர் கல்லூரியாக மாற்ற திட்டமிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மகனீர் கல்லூரியாக மாற்றுவதற்குப் பல காரணங்களில், எதிராஜ் கல்லூரியிலுள்ள பெண்கள் பஸ்ஸில் ஏறும்போது இவர்களுக்குள்ளே சச்சரவுகள் உருவாவதும் ஒரு காரணம் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கல்லூரி பெண்கள் கல்லூரியாக வருமானால்—இந்தக் கல்லூரி மாணவிகளும், எதிராஜ் கல்லூரி மாணவிகளும் பஸ்ஸில் ஏறும்போது, இப்போது மகாசூர ஆளும் பக்கத்தில் இருக்கிறது, அதனால் சச்சரவுகள் வருவதென்று அந்த கல்லூரியும்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

முடிக் கூடிய நிலை தான் ஏற்படும். அமைச்சரவர்கள் சொல்கிற காரணத்தைப் பார்த்தால், அதையும் முடித் தான் ஆகவேண்டும். இப்படி எழுதி வருவதனால், அரசாங்கம் தீர்ந்து வருமென்று நாவகை எண்ணுவது. இல்லாமல் சமுதாயத்தினர் பல முறை சமர்ப்பணங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை அலட்சியம் செய்துவிட்டால், அரசு தன் முடிவை அமுல்படுத்துவது நியாயமல்ல. பென்று தான் சொல்லக்கொள்கிறேன். இல்லாமலிருக்கையே சார்பில் இது கட்டப்பட்டது, நிர்வகித்து வரப்பட்ட ஒரு கலைக் கல்லூரியாகும். இதை அரசுக்கு விற்றுவிட்டதால், இப்போது இல்லாமலாகக் கலைக்கூடைய உரிமையைக் கொண்டாட சட்டப்படி நியாயமல்ல. ஆனாலும் எங்களுக்கு இதிலே 'எமோஷனல் அடாச்மெண்ட்' உண்டு. எங்களுக்கு உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய அடாச்மெண்ட் உண்டு. அத்துடன் முஸ்லிம்களும் அரசுக்கு 'டாக்ஸ்' செலுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை மத்தித் தான் ஆகவேண்டும். இதை பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றினால், மதாலா ஆவத்திற்கு தீர்ச்சியமாக பாதிப்பு வரும். ஆகவே மாற்றக் கூடாது என்று இல்லாமல் சமுதாயத்தினுடைய கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் சொன்ன பல்வேறு காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று. இந்தக் காரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விட்டால், நான் வற்புறுத்தவில்லை. இது ஒரு காரணமென்று சொன்னேன். ஆண்களும், பெண்களும் தெருக்களில் நடமாடிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் பெண்கள் கல்லூரிக்கு அருகில் ஆண்கள் கல்லூரி இருக்கிறது. நான் முதலில் சொன்னபடி பல காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று சொன்னேன் தவிர, மாண்புமிகு திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி இதுவே தான் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. பல காரணங்களில் இதுவும் ஒரு காரணம். அருகில் மதாலா இருக்கிறதென்றால், அதனால் ஒன்று ஆகிவிடாது. சாலையில் ஆண்களும், பெண்களும் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரெசிடென்ஸி கல்லூரியில் ஆண்களும், பெண்களும் படிக்கிறார்கள். பல காரணங்களில் இது ஒரு காரணம் என்று தான் சொன்னேன். இதனால் முழு முதல் காரணமல்ல. இரண்டாவது தான் இதனுடைய வலுவை எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு காலத்தில் அரசாங்கக் கல்லூரியாக இருந்தது. ஒரு காலத்தில் பள்ளிக்கூடத்தை அரசாங்கமே விலை கொடுத்த வாங்கிவிட்டது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: நான் முதலிலேயே அரசால் வாங்கி வட்டி விட்டதென்று ஒப்புக்கொண்டேன். நாங்களும் 'டாக்ஸ்' கட்டுகிறோம். அந்த அடிப்படையில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஒரு தனிப்பட்ட மதத்தைப் பற்றிப் பேச முடியாது. இது மதச் சார்பற்ற அரசாகும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: எங்களுக்குள்ளதை எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். இதை விடுத்துச் செய்வது நியாயமில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவதிலிருந்து, இது முஸ்லிம்களே கட்டி, முஸ்லிம்களுடைய சொத்தாக இருந்து, அரசாங்கத்திற்கு ஒப்படைத்தமாதிரி அர்த்தம் உண்டாகிறது. அப்படி ஏதாவது ரிகார்டுகள் இருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். அந்த இடம், கட்டிடம் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தது. அப்படியிருந்த சூழ்நிலையில் வேறு எந்தக் கல்லூரியிலும் முஸ்லிம்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அப்போது பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், கிருஸ்துவக் கல்லூரியிலும் முஸ்லிம்களைச் சேர்க்கமாட்டார்கள். அந்த நிலையில் அரசாங்கம் கல்லூரி ஆரம்பித்து, அதில் முஸ்லிம்களைச் சேர்ப்பது என்று இடம் கொடுத்தார்கள். பிறகு அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரியாக ஆய்ந்து. இந்த விஷயத்தில் நான் அதிகம் போக விரும்பவில்லை. முஸ்லிம்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மை தான். சிறுபான்மையினர் நலம் அத்தனையும் காப்பாற்றப்படும் என்று சொல்லி இந்த அரசு திரும்பத் திரும்பக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், மதப் பிரச்சினையோ, மொழிப் பிரச்சினையோ, சிறுபான்மையினர் பிரச்சினையோ எழவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: இங்கு 'எமோஷனல் அடாச்மெண்ட்', அதாவது உணர்ச்சியோடு பற்றுதல் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம் நாடு பூராவும் பாதி நிற்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய மொழியின் பெயராலேயோ, தினத்தின் பெயராலேயோ, ஜாதியின் பெயராலேயோ எங்களுக்கு 'எமோஷனல் அடாச்மெண்ட்' இருக்கிறது என்று சொன்னால், நாட்டில் எந்த அளவிற்கு நிலைமை இருக்குமென்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இரண்டாவது, முஸ்லிம் பெண்களே படிப்பதில்லையா என்ற சந்தேகம் எங்கு வருகிறது. பெண்கள் கல்லூரி என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியினருக்காக என்று சொல்லப்படவில்லை. ஆண்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சம உரிமை, பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்லுணர்வில் வட சென்னையில் ஒரு ஆண் கல்லூரி, பெண்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கல்லூரி திறந்திருப்பது போல, தென் சென்னையிலும் பெண்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று உணர்ந்து, பாரதி சொன்ன புதுமைச் சமுதாயத்தைப் படைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தென் சென்னையில் பெண்களுக்கான கல்லூரியை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு கல்விமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். முஸ்லிம் பெண்கள் படிப்பதில்லை, மற்ற சமுதாயத்தினர் படிப்பதில்லையா? அவர் எதைக் கொண்டு அந்த மதத்தினரைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிச் சொன்னால் தெளிவாக இருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: 'எமோஷனல் அடாச்செமென்ட்' என்ற அடிப்படையில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்கால், அது தனிப்பட்டு ஏதோ தவறு செய்து விட்டதாக அர்த்தப்படும்படியாக நண்பர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் நடைபெறும் ஆட்சி ஜனநாயக அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது. முஸ்லிம்கள் மைனாரிட்டிகள். ஜனநாயக ஆட்சியில் மைனாரிட்டியினர் எதைச் சொல்கிறார்களோ அது தான் நடக்கும். நாம் எதைச் சொன்னாலும், எந்த உரிமைபற்றிச் சொன்னாலும் யாரும் கேட்க மாட்டார்கள். புறக்கணிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சான் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் தனிபாகச் சலுகைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் மைனாரிட்டிகளுக்குக் கேன்று ஒரு உரிமை இருக்கிறது. இதையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள், பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றப்பட்டால், முஸ்லிம் பெண்கள் படிக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். இது எங்களை பாடுகிறது. மாணவர்கள் தகராறு செய்கிறார்கள் என்று காரணம் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியையொட்டி புகாரை அளம் ஸ்கூல் இருக்கிறது. அதையும் எடுக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகி விடும். பெண்கள் கல்லூரி இல்லாமல் வேறு ஏதாவது வைத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். நிச்சயமாக மதாரை அதைத் தடைக்கக்கூடிய நிலை உருவாகும். அசனல் அணிக்தரமாக எதிர்ப்பத் தெரிவிக்கிறோம். எங்களுடைய உணர்ச்சியை மதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது எடுக்கப்பட மாட்டாது. எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் தரப்படும் என்பதை மிக உறுதியோடு சொல்கிறேன். மதாரை அளம் எடுக்கப்படாமல் அதைத் திறப்பதைத் திட்டமிட்டதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களிடம்

[1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கின்ற கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அனல் அந்த இடம், கட்டிடம், சொத்து அந்தனையும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, நான்களும் அரசாங்கத்தில் ஒரு பகுதியானவர்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப், திரு. செ. முத்துசாமி குறுக்கீடுகள்) தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நான்கு கோடி மக்களுக்கும் இந்தச் சொத்துக்கள் சொந்தமானவை. எந்த ஒரு சிறுபான்மையினருக்கும் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் நிலை இல்லை. ஆண்கள் கல்லூரியைப் பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவைகளில் இதுவும் ஒரு காரணம். என்னென்ன பாதுகாப்புகள் வேண்டுமோ, அவைகள் எல்லாம் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் வேண்டாம். இந்தக் கல்லூரிக்காக அந்தக் கல்லூரிக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் முறையோடு பொறுப்புணர்ச்சியையும், சடமையுணர்ச்சியையும் காட்டி இந்த அரசு செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஒரு கல்லூரியிலேயே எல்லா வகுப்பினர்களும் சேரலாம் என்ற அடிப்படையில், இப்பொழுது இந்தப் பேசப்பட்ட தன்மையின் அடிப்படையில் முஸ்லிம் பெண்கள், கிறிஸ்தவப் பெண்கள், யார் வேண்டுமானாலும் சேரலாம். இது சிறுபான்மையினருக்கு எந்த விதமான தடைகளையும் உண்டாக்கக் கூடியதாகாது. சிறுபான்மையினராக உள்ள முஸ்லிம்கள் சார்பாக ஆண்கள் கல்லூரி ஒன்று சென்னையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. 'நியூ காலேஜ்' என்ற பெயரில் நடைபெற்று வருகிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இருப்பதை மாற்றுவதை விட வேறு இடத்தில் வேண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் சார்பில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, திரும்பத் திரும்பத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறுபான்மையினராக இருக்கின்ற முஸ்லிம்களுக்குக் கல்வித் துறையில் இப்பொழுது இருந்த எருக்கின்ற எந்த எந்தனையும் வாழ்ப்பும் அடைக்கப்பட மாட்டாது. நீங்கள் எங்கள் வாக்குறுதியை நம்பி உத்தமத்துக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த பாதுகாப்பும்

[1974 ஏப்ரல் 4]

யாருக்கும் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களோ நானே இடம் கொடுக்க மாட்டோம், எல்லாப் பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. முத்துசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அடிக்கடி ஏதாவது கேட்பதால்தான், இலையெல்லாம் வருகிறது. சந்தேகம் மட்டும் கேட்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. தனியார் பள்ளி மசோதா இந்த அவையில் வந்தபோது, அரசியல் சட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு, வழங்கப்படும் அளவில்தான் அந்தச் சட்டம் இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. அதோடு எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி முஸ்லிம் மதத்தினர்களின் சார்பாக நடத்தப் பட்டு வருகின்ற கல்லூரியாகும். அவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர்த்தே, அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை நிலைநாட்டி வருகிறார்கள். சிறுபான்மையினர் தவறு செய்வது சரி தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அமைச்சர் சொல்ல வேண்டிய பதிலை நீங்கள் ஏன் எடுத்துச் சொல்லி அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வது சரிதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வெ. வெங்கடா : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்துக்கு இன்னொரு உறுப்பினர் மறுப்பு சொல்வது பாராளுமன்ற மாபுதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பாராளுமன்ற முறை எங்கே இருக்கிறது? அது போய் ரோம்ப நாள் அகிவிட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் புகழுக வகுப்பு உரிமைகளில் எண்ணிக்கை குறைந்ததற்குக் காரணம், என்ன என்று

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கேட்டார்கள். 1972-73-ல் புகழுக வகுப்பில் சேர்ந்தவர்கள் 80,506, 1973-74-ல் சேர்ந்தவர்கள் 72,646 என்று இருக்கிறது. 1972-73-ல் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்வில் தேர்வு பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,19,122 ஆக இருந்த போது புகழுக வகுப்பில் சேர்ந்தவர்கள் 80,506. 1973-74-ல் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்வில் தேர்வு பெற்றவர்கள் 96,903 ஆக இருந்து அதில் 72,646 பேர் மட்டுமே புகழுக வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்த காரணத்தினால், இதுவும் குறைந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வருமா.

மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். 58 இலட்சம் மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மாணவர்களுக்கு, அதாவது 18 இலட்சம் பேருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். அதற்கு 2,95,000 ரூபாய் செலவாகிறது. நமக்கு இந்த அளவுக்குச் செலவாவதோடு, 'கேர்' நிறுவனத்தார் 6½ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருள்களைத் தருகிறார்கள். ஆக 9 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, 18 இலட்சம் மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். ஆகவே எல்லோருக்கும் தரவேண்டுமானால், குறைந்தது 27 கோடி ரூபாயாவது செலவாகும். நாம் செலவு செய்வது 15 காசு. ஊராட்சி மன்றங்கள் பொது மக்களிடமிருந்து சில பகுதிகளில் வசூல் செய்து போட்டுக்கொள்கிறார்கள். சில இடங்களில் கிடைக்கிறது, சில இடங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஆக மொத்தம் 25 காசு என்ற அளவுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். 'கேர்' நிறுவனம் நிறுத்தி விட்டால், இதைத் தொடர்ந்து நடத்துவது கடினமாகிவிடும். ஆசிரியர்களுடைய சமைகளை மாற்றவும், இந்தத் திட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்தவும், கிட்டத்தட்ட 45-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் மதிய உணவுத் திட்டத்திற்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. பிற இடங்களிலும் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

அடுத்து, பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்காக 1,38,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, 10,000 பதவிகள் ஒதுக்கப்படவில்லை, 7,438 தான் தரப்பட்டிருக்கின்றன, மற்ற இடங்கள் என்ன ஆயின என்று கேட்டார். அது ஹைப்ரிக் ரெட் 500, சென்டிரி ரெட் 8,998 ஆக இரண்டும் சேர்த்து 7,438. அவைகளைத் தவிர உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள்

[1974 ஏப்ரல் 4]

“ஸ்பெஷல் பே” பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி
வர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே
நடமாடக் சம்பளம் இருந்தபோது, தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல்
நடமாடக் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் வந்தது. இப்போது தலைமை ஆசிரியர்
களுக்கு என்று ஒரு தனி விகிதச் சம்பளமும், மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு
விகிதச் சம்பளமும் இருப்பதனால், தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஸ்பெஷல் பே
விலை. ஆனால் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஸ்பெஷல் பே வாங்கிய சில
ஆசிரியர்களுக்குத் தலைமை ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் தரும்போது
மேலேயே பணி புரிகிறவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள் என்ற
‘அனாமலி’ வந்ததன் காரணமாக, அந்த ‘அனாமலி’-யைப் போக்குவதற்கு
வர்களுக்கு மட்டும் ரூ. 15 கூடுதலாகத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்
பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். எல்லாத் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் தனிவாசன ஒரு சம்பளம் நித்தம் அமைத்து கிட்டேயும் என்ற காரணத்தால், நடுத்தரப் பள்ளிகளின் இந்துப் பவர்களுக்கு செலவுகள் கொடுக்கிற மேல் இருப்பவர்களுக்கு 15 ரூபாய் கொடுத்து சொன்னார்கள். ஆனால் எல்லாப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

பாலிடெக்னிக்கில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் 55-க்குப் பின் 58 வயதுவரை நீடிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நீடிக்க இடம் உண்டு. ஆனால் 55-க்குப் பின் ஆய்வு செய்து, பின்னர் பணி நிறுத்திக்ரமாக இருந்தால், 58 வரை நீட்டிக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய பணிகள் 58 வரையில் போவது என்பதற்கு இடம் இருந்து வருகிறது.

தமிழ்க் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரை, மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தமிழ்க் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுடைய நிலைமை, மற்றவைகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பெயர் 'ஒரியண்டல் காலேஜ்' என்று இருந்தாலும், அது சாதாரணமாக பார்க்கும்போது பள்ளி என்ற அளவுக்குத் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற பி.எ., பி.டி. ஆசிரியருக்குத் தகுந்தாற்போல் ரூ. 300 நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே படிப்புத் தரம் கொண்ட முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் இந்தத் தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே வேலை பார்க்கும்போது, அந்த முதல்நிலை தமிழாசிரியர்களுக்கு என்ன சம்பளம் தரப்படுகிறதோ அதே சம்பளம் அதில் தரப்படுகின்றது. மேலும் இது ஒரு பட்டப் படிப்பாக இல்லாமல், பட்டயப் படிப்பாக அமைப்பது—அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி—இந்த இன்ஸ்டிடியூஷன், நிதிவனம் இருக்கிறது. மேலும் மற்றக் கல்லூரிகள் சம்பந்தமாக யுனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் ஒப்புக்கொண்ட மாதிரி, இவைகளைக் கல்லூரிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான மானியம் மற்றவைகள் அளவுகள் தருவதில்லை. ஆகவே தான் இதில் இருக்கின்ற எம். ஏ. பட்டம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 4]

பெற்றிருப்பவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய தன்மைகள் வழங்கப்படத் தக்க அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருந்த பிரிவினாவுக்கு ரூ. 200-விருந்து 15 ரூபாய் கூட்டி ரூ. 300 வரை போயிற்று. இப்போது மாற்றம் செய்த வகையில் நாம் ரூ. 450—25—750-க்கு இந்தச் சம்பளத்தில் பேராசிரியர்களுக்கு ரூ. 200—10—300 என்பதை ரூ. 400—650 என்று ஆக்கி மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறோம். இந்த நிலுவைகளின் முதல்வர்களுக்கு ஏற்கெனவே ரூ. 200 என்று இருந்ததை ரூ. 450 என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். பேராசிரியர்களுக்கு ரூ. 200—10—300 என்பதை ரூ. 400—650 என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். அதேமாதிரி புலவர் 'வித் ஓரியண்டல் டைடில்' இருப்பவர்களுக்கு ஏற்கெனவே ரூ. 140—250 என்று இருந்தது. இப்போது புதிய சம்பள விகிதத்தில் ரூ. 300—500 என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். அது ஒரு பட்டப் படிப்பாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்களை அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் இடையே வைத்து தனியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இதுபற்றிய முறையீடுகளை அவர்களும் தந்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பட்டயப் படிப்பை பட்டப் படிப்பாக மாற்றுகிற விஷயத்தில் அரசினுடைய நிலை என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதிலே அரசினுடைய கருத்து என்ன என்று தருவதற்கு அரசினுடைய பிரதிநிதிகள் ஆட்சிக்குழுவில் நிறைய இருப்பதால், நீங்கள் அபிப்பிராயம் சொல்வது அதற்கு உறுதியாக இருக்கும்ல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: புலவர் என்ற பட்டயப் படிப்பைப் பட்டப் படிப்பாக ஆக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியதை நான் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் பட்டயப் படிப்பைப் பட்டப் படிப்பாக ஆக்கவேண்டும் என்கிறபோது பல்கலைக் கழகம் சிலபல நிபந்தனைகளையெல்லாம் விதிக்கவேண்டி வரும். அந்த நிபந்தனைகளையெல்லாம் விதித்து அதை ஏற்றுக்கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுமே யானால், பட்டப் படிப்பாக ஆகும். ஆனால் என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதித்து பட்டப் படிப்பாக்குவதற்கு முடியும் என்பதைப் பல்கலைக் கழகம் தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் பட்டயப் படிப்பைப் பட்டப் படிப்பாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, பரிந்துரையை பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைப்பதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்டோபிகையிலலை. அதற்கு சிலபல நிபந்தனைகள் எல்லாம் வைப்பார்கள். அதைப் போன்று தமிழாசிரியர்களை

1974 ஏப்ரல் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தலைமை ஆசிரியர்கள் ஆக்குவதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டாலும், அதற்குப் பல்கலைக் கழகம் இடம் தரவேண்டும். ஆனால் பல்கலைக் கழகம் ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை நடைமுறைப்படுத்தி சட்டம் இயற்றவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதாவது இப்போது முதல்தலை தமிழாசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பி.ஏ. இரண்டாம் பார்ட் ஆக இருக்கிற ஆங்கிலத்தை எழுதி முடித்து விடுவார்களானால், அவர்களைப் பட்டத்திற்கு உரியவர்களாக ஆக்கலாம் என்றும், அதற்குப் பிறகு ஏற்கெனவே ஆசிரியர்கள் தொழிலில் இருப்பதனால், ஒரு குறுகிய காலப் பயிற்சி தந்து அவர்களுக்கு பி.டி. பட்டமும் கொடுக்கலாம் என்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. அதைப் பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ந்து சட்டமாக இயற்ற வேண்டும். ஆனால் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: ஆங்கிலப் பாடம் என்பதை விட வேறு ஏதேனும் ஒரு அறிவியல் பாடம் என்று வைத்தால் என்ன? அதிகப் படியாக ஒரு பாடம் தேவை, மற்ற பட்டதாரிகளுக்குச் சரியாக வருவதற்கு. அதை ஆங்கில மொழிப்பாடம் என்று சொல்வது தமிழிலுடைய தகுதியை காழ்த்திப் பேசுவதாக இருக்கிறது. அதை விட வேறு ஏதேனும் அறிவியல் பாடம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாமே?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பி.ஏ. படித்தவர்கள் அத்தனை பேரும் ஆங்கிலப் பாடத்தோடு துணைப்பாடமாக கணக்கியலோ, மொழியியலோ, வேதியியலோ எடுத்துப் படிக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகம் இப்படிப்பட்ட விதிமுறையை வகுத்து வைத்திருக்கிறது. ஆகவே பல்கலைக் கழகம் பார்த்து முடிவு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதை ஒப்புக்கொள்வதும், ஒப்புக்கொள்ளாததும் சரிசமமாகச் சொல்வதும் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தது. இப்போது நான் அறிந்த வகையில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அந்த அளவுக்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அதற்கும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன் என்றார்கள். இப்போது அந்த ஒரு பாடத்தையாவது எழுதிவிட்டால், அவர்களுக்கு பி.ஏ. பட்டத்திற்கு சடாகத் தாலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பி.டி. தருவதற்கு ஒரு மாதமோ 2 மாதமோ ஒரு குறுகிய காலப் பயிற்சி வைத்து அவர்களுக்கு பி.டி. தந்து விடலாம். ஏற்கெனவே இருந்த நிலையை விட ஓரளவுக்கு முன்னேறி வருகிற நிலை இது என்பதான் கூறவேண்டும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

புலவர் ஓ. அறிவுடை தம்பி : ஆங்கிலப் பாடம் மட்டும் எழுதினால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது பி.யு.சி. எழுதாமல் பி.ஏ. (ஆங்கிலம்) மட்டும் எழுதினால் போதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கெனவே அவர்கள் என்.எஸ்.எல்.சி.-யில் வெற்றி பெற்று முடித்திருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு நான்காண்டுகள் புலவர் வகுப்பு படிக்கிறார்கள். ஆக 14 ஆண்டுக் காலம் படித்து முடித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே பி.ஏ.-யிலும் ஆங்கிலம் படித்து விட்டால் போதும். இதை ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன் என்றார்கள். இப்போது அந்த அளவுக்கு எழுதிவிட்டாலும் கூட, பி.ஏ. பட்டம் கொடுத்து விடலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்து விடுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், அவர்களை பி.டி. ஆக்குவதும் தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்குவதும் அதற்குப் பிறகு அரசுக்கு மிக எளிதாகிவிடும். அதைத்தான் அரசு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

‘ஏ’ விங், ‘பி’ விங் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாயும், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பல கேள்விகளுக்கு விடை கொடுக்கும்போது நான் இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறேன். 1970 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ‘பி’ விங், ‘ஏ’ விங் என்று இருந்தது. அந்த 2 விங்குகளையும் சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் எல்லாம் செய்து பார்த்தோம். இரு சாராரும் ஒப்புக் கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லாததன் காரணமாக அதற்குப் பிறகு சேர்ந்தவர்களையெல்லாம் ‘ஏ’ விங் ஆக்கி, ‘பி’ விங்கில் இருப்பவர்களுக்கு எத்தகைய பாதகமும் ஏற்படாத அளவுக்கு அவர்களுடைய பணிக்காலம் முடிவிற வரையிலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து, பத்தோ, பதினைந்தோ ஆண்டுக் காலம் கழித்து எல்லாம் ‘ஏ’ விங் ஆகிற அளவுக்குக் கொண்டு வருகிற முயற்சியை ஆராயும்படி கல்வித் துறை செயலாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராய்ந்து முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு, அதுபற்றிய தகவல்கள் அறிவிக்கப்படுமென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் பி.எச்.டி. பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பி.எச்.டி. படிப்பவர்களுக்குத் தனியாகச் சொல்லிக்கொடுத்து, எழுதும் நிலையில்லை. ஒரு பேராசிரியரின் கீழ் இருந்துகொண்டு அவருடைய உதவியின் பேரில் அந்த பி.எச்.டி. அறிக்கையை எழுத வேண்டும். அந்த வகையில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், மாநிலக் கல்லூரியிலும் வாய்ப்புதான். வசதிகளும் எற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சட்டக் கல்லூரி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக மதுரையில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட கருத்து அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. அமலே ஒதுக்கப்படவில்லை; தள்ளி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அதை அரசு ஆய்வில் எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று எண்ணுகிறேன். சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. மாநிலம் முழுவதிலும் இருக்கிறவர்கள் சென்னைக்கு வந்துதான் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது மதுரையில் பல்கலைக் கழகம் இருப்பதால், அங்கே சட்டக் கல்லூரியை அமைக்க வாய்ப்பு களும், வசதிகளும் இருக்கிறதாவென்று ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆய்வு செய்யப்பட்டவுடன் திட்டவட்டமான முடிவு வருமானால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உயர் துவக்கப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர்களைப் போடுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் முழுத் தன்மை பெற்றிருந்து, 4 வகுப்புகள் இருக்குமானால், அங்கே ஒரு தமிழாசிரியரை நியமித்துக்கொள்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்று, அப்படி தமிழாசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாமென்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்கள் நேற்றுச் சொல்லும்போது, தமிழ் பயிற்று மொழியாக எடுத்துப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1972 வரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அதற்குப் பிறகு கொடுக்கப்படவில்லையென்று குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டு புகுமுக வகுப்பில் 29,541 பேர்கள் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக எடுத்துப் படித்தார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு 21,224 பேர்கள் புகுமுக வகுப்பில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக எடுத்துப் படித்தார்கள். 1972-73-ல் 17,923 பேர்கள் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் மட்டும் இந்தச் சூழ்நிலை இல்லை. ஆங்கிலத்திலும் அந்த நிலை வந்திருக்கிறது. 57,532 பேர்கள் படித்த இடத்தில் 53,490 பேர்கள்தான் படிக்கிறார்கள். 4,000 பேர் குறைந்திருக்கிறது. அதைப் போல்தான் டிகிரியிலும் குறைந்திருக்கிறது. ஏற்படுத்தி இருக்கிற இடங்களை மட்டும் பார்ப்போமானால், புகுமுக வகுப்பில் கிட்டத்தட்ட 23,813 இடங்களை எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம்; பட்டப் படிப்புக்கு 8,488 இடங்கள் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அதில் சேர்வதற்காக, ‘இன்சென்டிங்’ என்ற முறையில், புகுமுக வகுப்புக்கு 50 ரூபாயும், பட்டப் படிப்புக்கு 180 ரூபாயும் புத்தகங்கள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வாங்கக் கொடுக்கிறோம். இன்னும் ஊக்குவிக்க இருக்கிறோம். படித்து வருபவர்களிடையே எந்த வித்தியாசமும் பார்க்கக்கூடாதென்றும், பொறியியல் கல்லூரியானாலும், மருத்துவக் கல்லூரியானாலும், தமிழில் படித்தவர்களையும், ஆங்கிலத்தில் படித்தவர்களையும் சமமாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றோம். தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டிருக்கிற சில துறைகளில், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தந்து, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் எண்ணிக்கையைக் கூட்ட வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். நாமோதரன் அவர்கள் புகுமுக வகுப்பின் ஆங்கிலக் கேள்வித் தாளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளபடியே அது, வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. "Fill up the blanks". என்று புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் போட வேண்டிய நிலையில்தான். 6-வது வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் போட வேண்டிய கேள்வியை, புகுமுக வகுப்புக்கு எப்படிப் போட்டார்களென்று தெரியவில்லை. இதற்கு பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் காரணமாக இருக்க மாட்டார். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் கவனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்படாமலிருக்க, இதைக் கொண்டுவரலாமென்று இந்த அவையிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு பல பிரச்சினைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய தகவல்களை, இந்த அவையிலேயே வினாவாக வரும் போது பதில் தந்திருக்கிறேன். மேலவையைப் பொறுத்தவரையில், பல விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறேன். ஆகவே விடுபட்டவைகளுக்கெல்லாம் தொடர்ந்து விளக்கங்கள் அளிக்க மேலவையில் வாய்ப்புகள் இருப்பதால், இந்தக் கல்வித் துறை மேம்பாடு அடைவதற்காக உறுதுணையாக இருந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவைக் கூட்டம் இத்துடன் முடிவடைந்து, மீண்டும் இன்று பிற்பகல் 3.30 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12.28)

அவை மீண்டும் கூடியது.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(பிற்பகல் 3.30)

(2) சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பேதகு ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரைகளை பேரில் நிறைவேற்றப்பட்ட கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய வளர்ச்சிப் பணி திட்டத்தின்மீது 28,85,71,300 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகைக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதை 'மூவ்' பண்ண வேண்டியதில்லை. கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு என்று சொன்னால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: 'சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள @ 'சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பு' விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட நிர்மானம்—

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள 'சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பு' விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

பத்து பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேர், எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொண்டாலும், 5.30 மணிக்கு மேல் கட்டாயம் சபை இருக்காது. ஆகவே, இன்னொருத்தர் நேரத்தை அநியாயமாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். சுருக்கமாகப் பேசுங்கள். தயவுசெய்து 7 நிமிடத்திற்கு மேல் யாரும் பேசாதீர்கள். ஏழு நிமிடம் ஆகிவிட்டால் மணி அடித்து விடுவேன்.

திரு. எம். கே. டி. நடராஜன்: வணக்கத்திற்குரிய தலைவர் அவர்களே, எனக்கு உள்ளாட்சித் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது இங்கே பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்காக உங்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய கன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் இருக்கிற நிலையையும், உள்ளாட்சித்துறை இருக்கின்ற நிலையையும் எடுத்துக்கொண்டால்—சிலரிடத்திலே கல்வி இருக்கும். சிலரிடத்திலே சுகாதாரம் இருக்கும், சிலரிடத்திலே விவசாயம் இருக்கும், சிலரிடத்

@ 533-659 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எம். கே. டி. நடராஜன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

திலை வைத்தியம் இருக்கும். இப்படியெல்லாம் இங்கே உள்ள அமைச்சர் பெரு மக்களுக்குப் பிரதமர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உள்ளாட்சித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் உள்ள பதவிக்கூ டியும் ஒருங்கிணைத்து உள்ளாட்சித் துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, இப்பொழுது அதிகமான சிரமங்களை எடுத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்கு வசதி செய்கின்ற வாய்ப்புள்ள ஒரு அமைப்பாகும் இது. இந்தத் துறையிலே முதலிலே கல்வி, அடுத்த கலாசாரம், சாலைகள் அமைப்பது, குடிநீர் வசதிக்காகச் செய்கொடுப்பது, தெருக்களுக்கு விளக்குகளைப் போடுவது, கடுகாடுகளைப் பாதுகாப்பது, பராமரிப்பது போன்ற கிராமத் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்டங்களை அமைத்து செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். குளத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குளத்திற்குத் தண்ணீர் வரவேண்டுமென்றால், அந்தத் தண்ணீர் வருகிற வாரி, வாய்க்கால் எல்லாம் எங்கனிடம் இருக்காது. அவை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கும். ரெவின்யூ டிபார்ட் மெண்டுக்கு நாங்கள் எழுதிக் கேட்டாலும், பதில் வருவதில்லை. கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன எழுதிக்கேட்டு. அது எங்களுக்குக் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற ஒரு மந்தப் போக்கு இருக்கிறதே, அதை யாரும் மாற்ற முடியாது. எவ்வளவுதான் நாம் கிராமங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே செயல்பட்டாலும் கூட, அந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலே ஒரு விரைவு ஏற்படாது இருக்கிறது. ஒரு நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னால்கூட நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அடிக்கடி இந்த இலாகாவின் பொறுப்பு ஒரு அமைச்சரிடமிருந்து மற்றொரு அமைச்சருக்கு மாற்றப்படுகிறது. சலிப்பு ஏற்படுகிறபோது, அதைப் போக்குத்தான் இதை மாற்றிக் கொடுத்து வேலை செய்கிறார்களோ என்ற கருத்தைக்கூடச் சொன்னார்கள். அதைப்போல உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, எவ்வளவுதான் நாங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை எங்களுக்கு இருந்தாலும் கூட, கிராம முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, வேகமாகச் செய்வதற்கு ரெவின்யூ இலாகா எங்களோடு ஒத்துப்போவதற்கு மிகவும் மறுக்கிறது. கிராமப்புறத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வரிவசூல் செய்வதை கிராம அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த கிராம அதிகாரிகள் வரிவசூல் செய்வது இப்பொழுது சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை நாங்கள் செய்ய முடியாது, உள்ளாட்சித் துறைக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கமாட்டோம், எங்களுக்கு அந்த வேலை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற பார்த்தால், தங்களுடைய இலாகா,

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எம். கே. டி. நடராஜன்]

தங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம் பத்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பு கிருர்களே தவிர, நாட்டு மக்களுக்கும், கிராம மக்களுக்கும் நாங்கள் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருப்பவர்களாகத் தெரியவில்லை. இது வெகு காலமாக இருக்கிறது. முன்பு இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் லோகல் போர்ட்ஸ் என்பவருடைய தலைமையின் கீழ்தான் இது இயங்கிவந்தது. அந்த முறையிலே கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துகள் இருப்பது கிராம மக்களுக்குத் தெரிந்தது. அதற்கு முன்பு பஞ்சாயத்துகள் இருந்தாலும், அப்பொழுது அது மக்களுக்குத் தெரியாது. திரு. கோபாலசாமி அய்யங்கார் என்பவரும், திரு. வெங்கடாசலபதி என்பவரும், பஞ்சாயத்துகளை கிராமங்கள்தோறும் வளரச் செய்ய வேண்டுமென்று நல்ல முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்படி நல்ல முறையிலே செயல்பட, பஞ்சாயத்துகளைப் பார்த்து உங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்பார்கள். மற்ற அதிகாரிகளும் வரு வார்கள். எங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? மலஜலம் கழிக்க கக்கூண்டாக், கட்டிவைக்கலாம், ஆகவே கக்கூண்டாக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். தலிப்பட்டவர்கள் கக்கூஸ் கட்டிவைப்பார்கள். அதை நாங்கள் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். சாக்கடை நீரை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். அதற்குத்தற்போல், சாலைகளை அமைத்துத் தரவேண்டும். அந்த நேரத் திலேகூட, இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டிலே என்டிமேட் போட்டால், மூலவேகக்குப் போடும்போது 100-க்கு 20 பங்கு அதிகம் போடுவார்கள். பஞ்சாயத்துகள் கொடுத்தால், கிராமங்களிலே என்டிமேட் போடவேண்டும் என்று கேட்டால், 100-க்கு 20 பங்கு குறைத்துத்தான் போடுவார்கள். அந்த

[அப்பகல் 1.30]

மாதிரிதான் அவர்கள் என்டிமேட் போடுகின்றார்கள். அதனால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டு, நிறகு சர்ச்சாஜ் கட்டுவது போன்ற நிலைகள் வந்துவிடுகின்றன. 1956-ல் கட்டப்பட்ட ஓவர்க்ரெட் டாங்குகள், சம்பந்தமாக சர்ச்சாஜ் போட்டு வில தலைவர்கள் நக்கப்பட்டும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் 1955-ல் அரசாங்கத்தால் செய்யப் பட்ட அந்த வேலைக்கு உள்ள மதிப்பீட்டையும் அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் செய்கிற மதிப்பீட்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அந்த சர்ச்சாஜ் நிச்சயமாகப் போட்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்று அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனால், சர்ச்சாஜ் போட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு வின்னால் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிடுகின்றார்கள். மான்யுரிசு அமைச்சர் அவர்களுக்கே அந்தத் தலைவரை நன்றாகத் தெரியும். ஒப்பிடப்பட்ட சாகடங்களெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு ஏற்படும் நிலையில், எங்களுக்கே என்று தனியாக

[திரு. எம். கே. டி. நடராஜன்]

[1974 ஏப்ரல் 6]

ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால்கூட, தொல்லைகள் நீங்கும். இன்றைக்கு எங்கனோ இணைந்து வேலை செய்ய முடியாது என்று சொல்லி இலாகாவின் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது அவர்கள் சொன்னது. எங்கனோ பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் சேர்ந்துவிட்டால், எங்களுக்குப் பதவிப் பரமோஷன் வாய்ப்பு போய், அந்தஸ்தெல்லாம் போய்விடும், ஆகவே அவர்களோடு சேர மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவது அவ்வளவு நல்லதாக இல்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி அவர்களே சொல்லும்போது அவர்களை சுத்தமாகத் தனியாகப் பிரித்துவிட்டு, இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை மட்டும் தனியாகப் பிரித்துக்கொண்டு வந்து விட்டால், அதிலும் குறிப்பாக இந்த அமைச்சர் இருக்கும்போதே இதைச் செய்வாவிட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும். பேரவையில்கூட பல உறுப்பினர்களும் பிரிக்க வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக்கொண்டார்கள். நான்கு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முடிவிலிப்பற்றி அங்கே அறிவிப்பார்கள் என்றுதான் நம்பிக்கையோடு இருக்கேன். ஆனால், 'இன்னும் கொஞ்ச நாள் போகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டார். இந்தச் சபையிலாவது அந்தச் சந்தோஷகரமான செய்தியை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தால், நன்றாக இருக்கும்.

இரண்டாவது, பல கிராமங்களிலே இன்றைக்கு கிராம முன்புக்கும் பஞ்சாயத்து பிரெஸிடெண்டுகளுக்கும் தகராறு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதைப் போக்க வேண்டுமானால், ஒன்று பிரெஸிடென்ட் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். அல்லது முன்புப்படியே பிரெஸிடென்ட் ஸ்தலெக்ட் பண்ணிவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். அல்லது முன்புப்பேரவையிலேயே, லெட்டியான். தலையாரி என்று இருந்தால் போதும். அந்த அளவிற்கு பல இடங்களிலே தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. (தலைவர் உணர்ச்சி அடித்தல்.) அடுத்து, நீர்கட்டி என்று எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்றார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, எழுதாய வளர்ச்சிக் கொள்கை குறித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை. அளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ளல்தோடு, நாங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பிரதிநிகளாக இருப்பதால், பல பிரச்சினைகளை இந்த அவையின் மூலம் வைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, நாங்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் போதாது என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 10 நிமிஷம்.

திரு. வி. வெங்கா : நன்றி. முதலிலே இந்தத் துறையிலே பல பெரும் பொறுப்புகளிலே இருந்து அவற்றின் சிரமங்களையெல்லாம் அறிந்துள்ள நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இந்தத் துறையானது வந்திருப்பது கண்டு, இன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறையிலே உள்ள எல்லாரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நன்கு அறிந்துள்ள நமது அமைச்சர் அவர்கள், எனக்கு முன்னர் பேசிய திரு. நடராசன் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல, இந்த அவையின் முன்பு பல திட்டங்களை அறிவிப்பார்கள் என்று நாங்கள் கருதிக்கொண்டிருந்தோம். கடந்த பொங்கல் திருநாளிலேயே பல பிரச்சினைகளை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு முடிவுகளை அறிவிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், நடைபெற்ற சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்திலாவது நேற்றைக்கு அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். இது அனைத்திலும் ஏமாற்றம் அடைந்துவிட்டோம். அனைத்து அமைச்சர்களும் சாதாரணமாக சட்டப் பேரவையிலேயே பல முடிவுகளை அறிவிக்கின்றார்கள் என்ற எண்ணம் நம் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கின்றதைப் போலும் வகையில் இங்கே இன்றைக்குச் சில முடிவுகளை அறிவிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, நேற்று அமைச்சர் அவர்கள், அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களும், பேரூராட்சி அலுவலர்களும் அரசு ஊழியர்களாகக் கருதப் பதிலார்கள் என்று அறிவித்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் கோரிக்கை நீண்ட நேரமாக இருந்த வந்தது. இப்போது அதை அறிவித்திருப்பதானது அவர்களையெல்லாம் உள்ளபடியே மெச்சுகிற அழித்தும். அதற்கான மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ளது போன்ற பென்ஷன், கிராகஸிடி எல்லாம் கொடுக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பிற்காகவும் பாராட்டி, அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் அதைப்போல முனிசிபல் ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் பென்ஷன் ரூ. 25 டி. 35 என்று உயர்த்தி அறிவிப்பைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்காகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, கடந்த விவாதத்தின்போதே குறிப்பிட்டேன். கிராம சேவகர்கள் எல்லாம் கண்களுக்குப் பதவி உயர்வு இல்லாது இருக்கும் காரணத்தினால், உற்சாகமின்றி, சோர்வுடன் வேலை செய்கின்றார்கள். பத்து அண்டு கால வரலாற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத் தேர்வு நிலை கொடுக்க வேண்டுமென்று

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 ஏப்ரல் 4]

கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், இப்போது அவர்கள் மத்தியிலே கிரேடு ஒன்று என்றும், இரண்டு என்றும் இருந்ததை மாற்றும் முறையிலே இந்த ஆண்டிலே 450 பேரை முதல் கிரேடுக்கும், எஞ்சி உள்ளவர்களை அடுத்த ஆண்டிலே முதல் கிரேடுக்கும் கொண்டு வந்து எல்லோரையும் ஒரே கிரேடாக ஆக்குவது என்று செய்துள்ள முடிவானது அவர்களுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆனால், இதே நேரத்திலே இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் கிரேட்டில் பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாக இருப்பவர்களுக்கு மேற்கொண்டு ரிமோஷன் என்றும் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம், இந்த கிராம சேவக்குகள் தமது மாநிலத்தை ஆற்றியுள்ள பெரும் பணியினைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பசுமட்ட புரட்சி என்பதில் நாம் இப்போது பெரும் வெற்றி கண்டிருக்கின்றோம் என்றால், அதற்குரிய பெருமை இந்த கிராம சேவக்குகளையே சாரும். அன்றைக்கு இராமாயண உரத்தை பிராமண்களிலே உள்ள விவசாயிகள் உபயோகிக்கப் பயங்கொண்டிருந்த நேரத்திலே, அதை உபயோகப் படுத்தினால் கிடைக்கும் பணவிலை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னவர்கள் இவர்கள் தான். அதைப்போலவே அன்றைக்கு நாம் இராமாயண என்றும், சம்பர என்றும் அதையே திரும்பத் திரும்பப் போட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே விரிய விதைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இ.ஆர். 8, இ.ஆர். 28 என்றெல்லாம் கிராமத்திலே பரவச் செய்த உண்மையிலேயே விவசாயத்தில் பெரும் புரட்சியினைச் செய்தவர்கள் இவர்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி சேவை உணர்ச்சியோடு உழைத்துக்கொண்டு வரும் கிராம சேவக்குகள் இன்றைக்கு எதிர்காலம்பற்றிய நம்மிக்காக சிறிதும் திண்ணை இருக்கும் காரணத்தினால், தேங்கி நிிற்கின்றார்கள், செயலிழந்து நிிற்கின்றார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு என்று கொடுத்தால், அவர்கள் மேலும் மேலும் உற்சாகத்துடன் வேலை செய்ய இயலும். கிராம மட்டத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 1969-லே அமைக்கப்பட்டன. அமைந்த நேரத்தில் அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியானது ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் இருந்தது. ஆனால், காலப்போக்கிலே அனைத்து இலாகாக்களின் வேலைகளும் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டு உள்ளன. இப்படி இலாகாவின் பணி பெருகிக்கொண்டே போகும்போது, ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர்கள் 1969-ல் எவ்வளவு பேர் இருந்தார்களோ அவ்வளவு பேர்தான்

(சிறப்பக் 3.30)

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. வி. வெங்கா]

இன்றைக்கும் இருக்கின்றார்கள். இன்றையதினம் மற்ற இலாகாக்களில் இருப்பவர்கள் செய்யும் பணியைக் காட்டிலும், ஒன்றையத்தல் இருக்கும் பணியாளர்கள். இரண்டு பங்கு வேலை செய்யவேண்டிய தலை இருக்கிறது. நானே இதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறேன். நான் துணைக்குறது டிசையனில் போய் என் ஊரால் இறங்கிச் செல்லறப்பாது, எங்கள் அலுவலகத்தில் விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும். துணைமா வேலை செய்யுமா என்ன விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும். துணைமா வேலை செய்யுமா என்ன சொல்கிறார்கள். அதுவும் கேட்டால், இன்னும் வேலை முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக, இந்தக் கல்வியைப் பார்க்கிற தலைமை எழுந்தரும், அவருடைய இரண்டு அஸிஸ்டெண்டுகளும் எந்த நேரத்திலும் இந்த லைபரேரியைப் பார்க்கிறார்கள். 1969-ல் பள்ளிகள், UP-to-date ஆக வைத்திருக்க முடியவில்லை. 1974-ல் இருப்பதைப் கூசியிருக்கிறார்கள் இருந்த கணக்கோடு இப்போது 1974-ல் இருப்பதைப் பார்த்தால், 3 மடங்கு அல்லது 4 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. காரணத்தினால் வேலை அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. எனவே, பணியாளர்களை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இன்றைய ஒன்றியத் தலைவர்களுக்குப் பயணப்படியை உபர்த்தியதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் தனித் தனிவித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு தினப்படி, சிட்டிங் பீஸ் 5 ரூபாய் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இதை 10 ரூபாயாக ஆக்கி இருந்தால் மிக நலமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, குறிப்பாக ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி திரு. நடராஜன் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது உள்ளபடியே சாலச் சிறந்த பிரச்சினை என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இலாகாவானது ஏறக்குறைய சேவை மனப்பான்மையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அரசு அலுவலர்கள் என்ற அளவிலே ஏற்பட்ட இலாகாவல்ல. ஏற்கெனவே 1955-க்கு முன்பாகவே இது தனி இலாகாவாகத் தான் இருந்து செயல்பட்டி வந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக சோழர் காலத்திலே குடலுலைகள் இருந்திருக்கின்றன. இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக எங்கள் மாவட்டத்தில் உத்திரமேரூரில் கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த இலாகா தனித் தன்மையோடு துவக்கப்பட்ட இலாகாவாகும். நீண்ட நேரமாக இதை இலாகா தனியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1972-ல் கூட இந்த ஊழியர்களெல்லாம் உட்கட்டி, சென்னையில் இருக்கக்கூடிய பெரியார் டிடலில் ஒரு மாதாட்டை நடத்தினார்கள். இன்றைய முதலமைச்சராக இருக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், அன்றைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் அன்று பங்கேற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள்

[திரு. வி. வெங்கா]

[1974 ஏப்ரல் 4]

அப்போது கொள்கை ரீதியில் உறுதி மொழியினைக் கொடுத்தார்கள். அன்றைய தினம் போட்ட தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு உறுதி மொழியைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு, இதைப் பிராக்டிகலாக, பிரிசுக் கூடாதா என்ற ஒரு பிரச்சினையை இந்தக் குழுவின் கையில் ஒப்படைத்தார்கள். அந்தக் குழு முதலமைச்சரவர்கள், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் வெளிப்படையாக கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, தனியாகப் பிரிப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னதை ஒப்புக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அந்தக் குழு அதை மாற்றி, அதற்கு நேர் விரோதமாக இந்த அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், அந்தக் குழுவில் இருப்பவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள். பொது மக்கள் பிரதிநிதியாக திரு. சப்பையா முதலியார் அவர்கள் ஒருவர்தான் இருந்தார்களே தவிர, மற்றவர்கள் அந்தக் கோரிக்கைகளும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தங்களுடைய வலிவு குன்றி விடக் கூடாதே, தங்கள் கையில் இருக்கிற படிப்பு போர்டினிடக் கூடாதே என்ற ஒரு காரணத்திற்காகத் தான் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, உள்படியே இந்த அறிக்கை கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய 70 சதவீத மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக, உண்மையான பலபலன் தாக்கூடியதாகத் தெரியவில்லை. ஊராட்சிகளையெல்லாம் ஒன்றாக ஆக்கி, வையபில் யூனிட்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இது சாத்தியம்தானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் அனுபவம் உள்ளவர்கள். பல கிராமங்கள் சேருமானால், எந்தக் கிராமத்தில் அதிக மேஜாரிட்டி ஜனத்தொகை இருக்கிறதோ அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் ஊராட்சித் தலைவராக வா முடியும். சிறு ஹாமலெட், கிராமங்கள் பெரிய கிராமத்தோடு சேர்க்கப்படுகிற காரணத்தினால், வருமானம் பெருகும் என்று ஐ.ஏ.எஸ். வர்க்கம் எப்படிச் கருதுகிறதோ, எனக்குப் புரிய வில்லை. ஒரு சிறு கிராமத்திற்கு 200 ரூபாய் வருமானமும், பெரிய கிராமத்தில் 1,000 ரூபாய் வருமானமும் வந்தால், இரண்டையும் சேர்த்தால் வருமானம் 1,200 ரூபாய் ஆகுமே தவிர, திடீரென்று 1,500 ரூபாய் ஆகிவிடும் என்று எப்படி அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று என்னால் யூகிக்க முடியவில்லை. அரசியல் ரீதியில் பார்க்கின்ற நோத்தில், இந்த ரிப்போர்ட்டை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அமுல்படுத்தினால் விளைவு விபரிதமாக முடியுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் ஏற்படாது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த ஆணைக் குழுவிற்கு தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க உரிமை இருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்று பார்க்க

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அரசுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எவையெவை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம் என்பதையும் அறிவித்திருக்கிறோம். எவையெவைகளைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் எவையெவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையில் அறிவித்திருக்கிறோம். எவையெவை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பதையும் அறிவித்திருக்கிறோம். சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கைக்கு அரசின் சார்பில் பதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன பல காரணங்களுக்கும் விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வையபில் யூனிட்டாக ஆக்கலாம் என்று சொன்னது ஒன்று வராது என்ற வையபில் யூனிட்டாக ஆக்கலாம் என்று சொன்னது ஒன்று வராது என்ற அரசாங்கக் கருத்தை விளக்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் வலிவுகூறுகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத அளவிற்கு வைத்திருந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவற்றிற்கு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். இந்த விபரங்கள் அத்தனையும் அறிக்கையில் இருக்கின்றன.

திரு. வி. வெங்கா: நான் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பரிசீலனை செய்ய தேர்தலில் என் கருத்துக்களை ஒட்டி அனுசரணையாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் கருத்தை அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பில் பேரவையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்திலிருந்து மாறுபட்ட கருத்தை நான் இங்கே அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை பொது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அதே மாதிரியாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொது தேடுகிறார்களோ அதே மாதிரியாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மாநில முதலமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாநில முதலமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இப்போது ஊராட்சித் தலைவர்கள் வர்கள் பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களைப் பொது தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதை உறுதி செய்வோமானால், மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது பிரதமரையும் கூட, அமெரிக்க பிற்காலத்தில் முதலமைச்சர்களையும், பிரதமரையும் கூட, அமெரிக்க பிற்காலத்தில் முதலமைச்சர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அதே ஜனாதிபதியை எப்படி பொதுமக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மாதிரியாக, பொது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வேறொன்றும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லி சீர்திருத்தம் முடித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைக் கடத்திக்கொண்டு போய் ஒட்டுகளைச் சேகரிக்கிறார்களே என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரன் : தலைவரவர்களே, ராஜாக்களை திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரன் தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, ராஜாக்களை யெல்லாம் ஒழித்தாவிட்டோம். அதற்கு பதிலாக இந்தத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ராஜா போல, ராஜா மாதிரி என்றுதான் சொன்னேன்.

[illegible]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவரையும் சேர்த்துத் தானே சொல்லி
யிருக்கிறார்.

பேருந்துகள், வாரிகள் போகின்ற சாலைகளையெல்லாம் தமிழ் நாடு நெடுஞ் சாலைத் துறையினர் எடுத்துப் பராமரிக்க வேண்டும். அதனால் வருகின்ற வருமானத்தை அவர்களோ எடுத்துக்கொண்டாலும் பாதகமில்லை. அவர்களே இந்த வேலையை ஏற்று நடத்த வேண்டும்.

அடுத்தது, கல்ன் மானியம். நான் நேற்றையதினம் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன், நேரம் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது தனியார் பள்ளிகளை நடத்துகின்றவர்களுக்கு என்ன செலவானாலும், சர்க்கார் கொடுத்துவிடுகிறது. அவர்கள் தப்புக் கணக்கு எழுதுகிறார்களோ அல்லது உண்மையை எழுதுகிறார்களோ, அது வேறு விஷயம். அதே மாதிரியான செலவுகளை நகராட்சிப் பள்ளிகளிலும் செய்கின்றபோது, நகராட்சிகளுக்கும் அந்தச் செலவை சர்க்கார் சுடுகட்ட வேண்டும். அதுதான் நியாயம், கவர்ன்மென்ட் எஜுகேஷனல் பாலிஸி இப்படி இருக்கக்கூடாது. நகராட்சிகள் ஆரம்பப் பள்ளிகள், நடுத்தரப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இவற்றைத்தான் நடத்து வருகின்றன.

அதற்காவது பூராத தொகையும் கொடுத்துவிட்டோம். பல நகரசபைகள் கஷ்டப்படுகின்றன. அதனால் இப்போது கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சந்தொஷ்டப்பட வேண்டியதுதான். ஜெனரல் பண்டித் வருகிற வருமானத்தில் எவ்வளவு இருந்தால் 30 சதவிகிதம் எங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் தள்ளிவிட்டோம். கல்லியைத் தேசியமயமாக்கி விட்டோம். நகரமன்றங்களில் கல்விக்ஞ்ஞ் என்று வருஷிக்கப் படுகின்ற பணத்தைப் பூராவும் தள்ளிவிடுகிறோம். அரசாங்கம் அதில் பர்சென்டேஜ் தரவேண்டியிருக்கலை. பூரா மாய்மையையும் தந்தால் தான், நகராட்சிகளில் மூன்னேற்றம் காண வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நகரமன்றங்களில் நகரதார இலாக்கா என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த இலாக்காவில் உள்ள எம்.பி.பி.எஸ். படித்த ஹெல்த் ஆபீசருக்கும் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசருக்கும் ஒத்துவரவில்லை. நான் பெரியவனா, நீ பெரியவனா என்ற தகராறு ஏற்படுகிறது. எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவருக்கு 800 ரூபாய், 900 ரூபாய் சம்பளம். அவர்கள் 5 வருடம் கஷ்டப்பட்டுப் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசர் என்று வைக்கப்பட்டிருப்பவருக்கு அந்தச் சம்பளம் இல்லாததால், இரண்டு பேரில் யார் பெரியவன் என்ற தகராறு, சண்டை வருகிறது. அத்தகைய மனப்பான்மை இல்லாமல் ஒத்துழைக்க

வேண்டும். சுகாதார இலாக்காவில் எல்லாம் சுகாதார அதிகாரியே செய்து கொள்கிறார்கள், என்ன நடக்கிறது, என்ன நடக்கவில்லை என்று சேர்மனுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ தெரியப்படுத்துவதில்லை. அப்பாயிண்ட்மெண்டு என்றால் சேர்மனையோ, அப்பாயிண்ட்மெண்டு கமிட்டியையோ கலந்தாலோசித்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே அந்த இலாக்காவையும் சீர்திருத்த வேண்டும்.

அடுத்து, டவுன் பிளாவின் இலாக்கா என்று வெகு நாட்களாக இருக்கிறது. எந்த டவுனும் முன்னேறாததற்குக் காரணம், இந்த டவுன் பிளாவினிடமிருந்து தான் (சொப்பு). டவுன் பிளாவினுக்கு சட்டம் இருக்கிறது. டிபார்ட்மெண்ட் தான் (சொப்பு). டவுன் பிளாவினுக்கு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்துக்கு முரண்பட்டு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். பிளான் போடும்போது நமக்கு ஆயுசு என்ன என்று ஜோசியரைக் கேட்டுக்கொண்டு, லக்ஷத்திபதி சரியாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டுதான் பிளான் போட வேண்டும். 2, 3 வருடத்திற்கும் குறைந்து பிளான் அப்புவல் ஆகிவிட்டால், என்னென்னவோ காரணங்களுமெல்லாம் சொல்லி பிளாட்டைத் திருப்பி யனுப்புகிறார்கள். வேண்டியவர்களுக்கு ஒரு சட்டம், வேண்டாதவர்களுக்கு ஒரு சட்டம். இப்படியிருப்பதால் டவுன் முன்னேற முடியவில்லை. டவுன் பிளாவின் சட்டத்தைச் சரியான முறையில் அமுல்படுத்தி, லே அவுட் போட்டு நகரம் உண்மையாக முன்னேறுவது என்றால், இந்த யுகத்தில் இல்லை, அடுத்த பசும்தான் ஆகும். அந்த அளவுக்கு இந்த டவுன் பிளாவின் சட்டம் அமைத்திருக்கிறது. ஆகவே டவுன் பிளாவின் சட்டத்தைத் திருத்தி, சீக்கிரம் வீடு கட்ட மத்திய அரசாங்கம் கட்டும் அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். வீடு கட்ட மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் 6 மாதத்திற்குள் குறைந்து பிளான் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. வீடு கட்ட விரும்பு இன்றவன் கஷ்டப்படுகின்றான். அவன் கடன் வாங்க அலைவதா, பிளான் அப்புவல் வாங்க அலைவதா? இதையெல்லாம் கவனித்து, டவுன் பிளாவின் இலாக்காவையும் சீர்திருத்தம் செய்யும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேரூராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கும் துணையகப்படிதான் செய்யவேண்டுமென்று அகாட்சிர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேரூராட்சியில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் உள்ளூரில் உள்ள வீடுகளின் தரம் தெரியும். ஆனால் அவர்களுக்கு வீட்டு வரி நிர்ணயிக்க அனுமதி கிடையாது. போடப்படுகின்ற வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவும் அவர்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. வீட்டு வரி நிர்ணயிப்பவர் வெளியிருந்து வருகிற ஒருவர். வரி போடும்போது பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எந்த நகரமற்றதை எடுத்துக்கொண்டாலும், அப்படித்தான் இருக்கிறது. இந்த

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1974 ஏப்ரல் 4]

ரூபாய் வரி போட வேண்டிய இடத்திற்கு சில நேரங்களில் 5,000 ரூபாய் வரி போடுகிறார்கள், வருகிறவர்கள், எந்த அளவுக்கு வரி போடுவது என்ற நியதி, சட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றும், எது இருந்தாலும் அந்த முறையில் போடுவதில்லை. அவர்கள் இஷ்டப்படி போட்டுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். சுவற்றில் தங்கம் இருக்கிறதோ என்னவோ என்று நினைத்து, அதற்காக வரிபோடுவதாக நினைத்துப் போடுகிறார்களோ என்னவோ, நகர மன்றங்களில் வரியைப் குறைக்கும் அதிகாரம் வசூல் கமிட்டிக்கு இருக்கிறது. பேரூராட்சியில் அந்தவித அதிகாரம் இல்லை. 10 சதவிகிதம் தான் தள்ளலாம். ஜனையர் இட்ட வரியில் 10 சதவிகிதம் தள்ளுபடி செய்ய மேஜர் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு அனுமதி என்றால், அதைப் போல ஊர்திருத்தம் வேறில்லை. அந்தச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டும். ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்றால், ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. பெரும் தலைவர்கள் கட்டப்பட்டு வாங்கிய சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் வந்த ஜனநாயகம் என்ன கதிக்கு வந்து விடுமோ என்று பயப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. பேரூராட்சித் தலைவர்களுக்கும் அதிகாரம் இல்லை. கமிஷனருக்குத்தான் அதிகாரம். நான் முன்னே சொன்ன மாதிரி, பிழைகள் மாதிரி தான் தலைவர்களுக்கு உள்ள மதிப்பு.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமங்கள் வளர்ச்சி யடைந்ததோ, இல்லையோ, அதுபற்றிச் சரியாகத் தெரியவில்லை. கிராமங்கள் வளர வேண்டுமென்று காந்திஜி அவர்கள் கனவு கண்டார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களால் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை; கிராமங்களில் அரசியல் தான் வளர்ந்திருக்கின்றன. குடிநீர் தொட்டி கட்டி 2 வருடம் ஆகிறது என்றார்கள். ஆனால் அங்கே தண்ணீரைக் காணோம். இப்படிப் பலவிதமான குறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஊராட்சி, பேரூராட்சி, மாநகராட்சி இவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்தால்தான் ஜனநாயகத்தால் பலனேற்படும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தக் குறிப்பின் பேரில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தக் குறிப்பின் பேரிலான விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு முன்னால் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று இந்த அலுவலில் உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தமான கொள்கைக் குறிப்பு விவாதத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஊராட்சி, மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியம் இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. ஜி. பாரங்குசம்]

தான் குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகரசபைகள், மாநகராட்சிகள், நகராயகங்கள் இவைகள்பற்றிக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவைபற்றிப் பேசுவதற்கு வழியில்லை என்று நினைக்கிறேன். நான் அமைச்சரிடம் குறித்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் இவைகள்பற்றிமட்டும் தான் இன்று விவாதமா என்பதுதான். ஏற்கனவே பிள்ளை அடவைசரி கமிட்டியால் உள்ளாட்சி சம்பந்தப்பட்ட விவாதம் நடைபெறும் என்று முடிவு செய்தோம். ஆகவே மற்ற துறை பற்றிப் பேசுவதற்கு இனிமேலாவது ஏதாவது குறிப்புகள் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்வர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டக் கொள்கைக் குறிப்பில் ஊராட்சி, உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தப்பட்டவைகள்தான் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகராட்சி, மாநகராட்சிபற்றியும் இதில் பேசலாம். பேசுவதற்குத் தடையில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்புகள் தேவையென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநகராட்சித் தேர்தல் பற்றிய வரையில், மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தல், மற்ற நகரசபைத் தேர்தல்கள் ஜூலை இறுதிக்குள் நடக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏதாவது குறிப்பு தேவையென்றால், கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் ஆசிரியர் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்வித் தொகுதிகளும் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். உள்ளாட்சி சம்பந்தமான கொள்கைக் குறிப்பையும், ஸ்தல ஸ்தாபனம், உள்வாங்கிச் சந்தர்ப்பம் அளிக்க கொள்கைக் குறிப்பையும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று, தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பு வரவில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் இந்த மன்றத்தில் இருப்பதால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தக் குறிப்பை விவாதிக்க வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. பாரங்குசம்: தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி-ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது நானும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பை ஆதரிக்கின்ற முறையில் இரண்டொரு

திரு. ஜி. பராங்குடம்.

(1974 ஏப்ரல் 4)

வார்த்தைகளைச் சொல்லி, என்னுடைய கோரிக்கைகளையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் சமீபத்திற்குக்கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை, தகவல்களின் கோரிக்கைகளை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்துப் பேசினார்கள். ஆனால் என்னுடைய எண்ணப்பெல்லாம், சமுதாயத்தில் தாழ்த்திடுக்கின்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களப்பற்றிய கோரிக்கைகளை இங்கே தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது தான். ஏனென்றால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரும் முறையில், கிராம சேவக்குகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு அலவன்சு 100 ரூபாய் என்றிருந்ததை 200 ரூபாய் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பலருடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சமுதாயத்தில் அடித்தட்டில் இருக்கின்ற, ரோடு களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பலனும் இல்லாத அளவுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நின்றநாள் தாக்கப்படாத கோரிக்கைகளாக இருந்து வருகின்றன. அவற்றிற்குப் பரிகாரம் தேடப்படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே அவற்றிற்கு உடனடியாக பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதைத்தான் என்னுடைய கோரிக்கையாக இங்கே வைக்கின்றேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றுகின்ற ரோடு பராமரிப்புத் தொழிலாளர்கள், சாலை பராமரிப்புத் தொழிலாளர்கள், காங்கி மஸ்தூர்கள் ஏறத்தாழ 6,000 பேர்கள்தான் இந்த மாநிலத்தில் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சுமார் 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள், 40 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனவர்களாக இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டு சர்வீஸ் ஆனவர்களும், 8 ஆண்டு சர்வீஸ் ஆனவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி 40 ஆண்டு காலம், 50 ஆண்டு காலம் சர்வீஸ் ஆனவர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் அன்றாடம் கூலிகளாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் நிரந்தரமற்ற நிலையில் இருப்பவர்களுையெல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வருகின்ற நேரத்தில் எல்லாம், அவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். அநேகமாக நிரந்தரமில்லாத நிலையில் யாரும் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை அடிப்படையில், வருகின்ற கோரிக்கைகள் எல்லாம் சிறுசுச்

(பிற்பகல் 4.20)

பெரிய திட்டப்படி வகுப்புகள், சென்ற ஆண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையில்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ஜி. பாரங்குசம்]

ரான் பேசும்போது, நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் சாலை செப்பணிமும் தொழிலாளர்களும் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தேன். சொஸ் நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது, நம்முடைய முதலமைச்சர்கள் அந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நெடுஞ்சாலையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களில், 10 ஆண்டுக் காலம் சர்வீஸ் ஆனவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு ஒத்துக்கொண்டு, நிறைவேற்றித் தந்தார்கள். அது, நெடுஞ்சாலையில் பணியாற்றும் அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் உரியதாக இருக்கக் கொண்டிருந்தேன். சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களும் அதில் அடங்குவார்களென்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அதில் நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களை மாத்திரம் நிரந்தரமாக்கிவிட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை விட்டுவிட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், அந்தச் சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களென்று சொல்லவில்லை; நெடுஞ்சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களென்று உத்தரவிட்டார்கள்; ஆகவே அவர்களுக்குத்தான் உண்டு என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பல முறை இந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சரவர்களிடத்தில் வைத்திருக்கிறோம்; சொல்லியும் இருக்கிறோம். மேலும் தொழிலாளர்களின் 'அட்வைசரி போர்ட்'-ல் இதைப் பற்றிப் பேசி, டி.ஆர்.டி. அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கைகள் கவனத்தில் இருப்பதாகவும், அதற்காக தக்க காரியங்கள் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்கள். இந்தக் காலத்தில் அவரவர்கள் பஞ்சப்படி உயர வேண்டும்; சம்பள உயர்வு வேண்டும், இன்னும் பலப்பல வசதிகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், கேட்டு வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பயன் அடைந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பாவம் ஏழைத் தொழிலாளர்கள், மேடு பள்ளங்களைச் சரி செய்யும் தொழிலாளர்கள் கொட்டுகிற மழையிலும், அடிக்கிற வெய்யிலிலும் எந்தவித வசதியும் இல்லாமல் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் தினசரித் கூலிகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்த அதிகாரிகளிடத்தில் புகிற பாடு, புகிற கஷ்டத்தைச் சொல்ல முடியவில்லை. எ.இ., எஸ்.டி. அவர்களுக்கு வீட்டிலே கோபம் ஏற்பட்டால், நேரடியாக அந்தக் கோபத்தைக் காண்பிப்பது இந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களிடத்தில்தான். வேண்டுமென்று சொன்னால் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்களாம். கோபமாக வந்தால் அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வாங்கவேண்டாம், வேலை கிடையாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயும் ஒவ்வொரு மாதமும்,

[1974 ஏப்ரல் 4]

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ஜி. பதாங்குசம்]

[illegible]

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கான கொள்கைக் குறிப்பு மீது பேச அனுமதித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சமுதாயம் வளர வேண்டும், வாழ கிறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சமுதாயம் வளர வேண்டும், வாழ வேண்டும்; அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தினால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு, ஆங்கிலேயனிடமிருந்து இன்னல்கள் இழைக்கப்பட்டு, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் நல்ல ஆட்சியினால் இன்னல்கள் இழைக்கப்பட்டு, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமென்பதற்காக இந்த நாட்டின் பிரதானத் திட்டங்கள் நினைவாக, ராம ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று, கிராமங்கள் யாவையும் ஒன்றாக உடனடியாக மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் அகற்றக்கூடாது என்று சொல்லுகிறது. அதில் அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் அகற்றக்கூடாது என்று சொல்லுகிறது. அதில் அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் அகற்றக்கூடாது என்று சொல்லுகிறது.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

வேண்டும்; எப்படி இருந்தால் நன்றாகச் சேவை செய்ய முடியும் என்றெல்லாம் நோடியாக அனுபவம் பெற்றவர்கள். அதில் ஆக்கபூர்வமான முறையில், உறுதுணையாக இருந்தவர் என்று மதித்து, அவர் இன்றைக்கு இதில் நல்ல வழிமுறையைக் காண்பார்களென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கிழ் பஞ்சாயத் துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்க ளெல்லாம் நீங்கள் வந்த பின்னால் பிடுங்கப்பட்டனவேன்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. சாதாரண சிறு சிறு அதிகாரங்களைக் கூடப் பிடுங்கி, அவைகளை மொத்தமாக மேலிடத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற் படுத்துவது ஜனநாயகத்தைக் கொல்வதாகும். அந்தப் பாவத்திற்கு நீங்கள் ஆளாகிறீர்களென்று பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.30)

காந்திலி கிராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டும் என்று கனவு கண்டார். கீழ் மட்டத்திலிருந்து திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டும். கிராமங்கள் திட்டங் களைத் திட்ட வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். மாநிலங்கள் அவற்றை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அகில இந்திய ரீதியில் திட்டம் உருவாக வேண்டும். கீழ் மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துத் தலைவர் முதல் ஜனாதிபதி வரையில் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அடிப்படையான ஊராட்சி மன்றங்களை உருவாக்கினார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்தால்தான், இதை நல்லபடி நிர்வகிக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள அசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியது போலவே, நானும் இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக் கொள்கைக் குறிப்பு விவாதத்தை ஆண்டுகோறும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கென திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ரூபாய் 25,00,000 ஒதுக்கித்தருகிறது. இந்த நாட்டின் மக்கள்கொள்கையில் கிராம மக்களின் சதவிகிதம் 70. ஆனால் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக தமிழ் நாட்டின் வருவாயில் 25 சதவிகிதம்தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் ஜனநாயக வாதிடலா, ஜனநாயக மரபுப்படி கிராம மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பங்கைக் கொடுக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் கிராமப்புற மக்களாகவே, தார்ப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தார்ப்படுத்தப்பட்ட மக்களாகவே, பின் தங்கிய மக்கள் பின்தங்கிய மக்களாகவே இருக்க வேண்டுமென்று என்னுகிற

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எல். பலராமன்]

நிலையில் தான் நீங்கள் இருக்கிறீர்களே தவிர, அந்த மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று எண்ணக்கூடியவர்களாக நீங்கள் இல்லை, உங்கள் அரசு இல்லை என்பதை நான் வன்மையாகச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பிடுங்கக்கூடிய முறையில் கொடுமையாகவும் இருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்கக்கூடிய ஜனநாயக விசேஷமான ஒரு கட்டி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் பிழைத்திருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு இன்றைக்கு இழைக்கக்கூடிய அநீதிகள் பலப்பல. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் உணர்ந் திருந்தாலும், அதை நீக்க முடியாத பரிதாப நிலையில் இருக்கிறார் என்பதற் காக எனனுடைய அனுதாபத்தை இந்த அவையின் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துகளில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூல மாக கிராமப்புறங்களை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்ற நல்ல திட்டத்தையும் ஏற்படுத்தினார்கள். கல்வியையும் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். மேலும் பொறியியல் போன்றவற்றையும் அவற்றுடன் இணைத்து, ஒரு கூட்டுக் கலவை யாக இந்த இயக்கம் இயங்கினால்தான், கிராமப்புறம் முன்னேறும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இவற்றையெல்லாம் செய்தனர். ஆனால் இந்த நோக்கம் நல்ல முறையில் நிறைவேறவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியும் வெவ்வேறாகப் பிரித்திருக் கின்றது. விவசாயத் துறையிலே உள்ளர்கள், நீங்கள் வேறு நாங்கள் வேறு என்கின்றார்கள். அதிகாரிகளின் போராட்டம் ஏற்படுகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட் மென்ட் நம்முடன் இணைந்து கூட்டுக்கலவையாக இருக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடும்போது, அவர்களெல்லாம் பிரிந்துபோகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனர். சமுதாயத்திலே உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், படித்தவன், படிக்காதவன் என்று பார்ப்பதுபோன்று, இன்றைக்கு அதிகாரிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட், விவசாயப் பிரிவு, கல்விப் பிரிவு, பொறியியல் பிரிவு என்று ஒவ்வொரு பகுதியிலும் போராடிக்கொண்டு, நீ உயர்ந்தவனா, நான் உயர்ந் தவனா என்று இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, இது சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல, ஆட்சிக்கும் நல்லதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். அந்த அதிகாரிகளெல்லாம் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளாக இயங்க வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளாக இயங்க வேண்டுமென்று பெரும்பகுதியை மூன்று சத இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டினுடைய வருவாயிலே பெரும்பகுதியை மூன்று சத விதமாக உள்ள அதிகாரிகள்தான் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவகாரம் உள்ள அதிகாரிகள்தான் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அளவுக்கு தமிழ் நாட்டில் அரசாங்க அதிகாரிகள் வருவாயை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, 97 சதவிகிதம் பொதுமக்கள் அனுபவிக்கக்கூடியது.

[திரு. எஸ். பலராமன்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

45 சதவிகிதம் தான். அந்த அளவுக்கு பெரும்பகுதியை நிர்வாகம் விழுங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இது இப்படியே சென்றால், நாட்டிலே ஒரு புரட்சியே ஏற்படும் என்பதை அந்த அதிகாரிகளுக்குக் கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரிகளும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள், அவர்களும் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்ற பரிபக்குவ நிலையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். வரம்புபற்றிகளில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அவர்கள் தொண்டுபுரிய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாங்களெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தொகுதியிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். அப்படிப்பட்ட எங்கையோல்லாம்கூடப் புறக்கணிக்கின்றார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலே இரண்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. நான் உள்ளாட்சி மன்றங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் எனக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றங்களிலே ஒரு அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திற்குத் தான் செல்ல வேண்டுமென்ற உத்தரவை எனக்குப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களுக்கும் நான் செல்வதற்கான ஆக்கபூர்வமான உத்தரவை இடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை மதுரையில் எழுப்பப்பட்டது. மதுரை கலெக்டர் அவர்கள், நாங்கள் இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றங்களின் கூட்டங்களுக்கும் செல்லலாம் என்றும், ஆனால் சட்ட பூர்வமாக ஒரு அபிவிருத்தி மன்றத்தில்தான் உறுப்பினராக இருக்க முடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நிலைமை எப்படி என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, எல்லா எம்.எல்.அ.க்களும் இரண்டு வட்டார வளர்ச்சிக் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளலாம். ஆனால் ஒன்றுக்குத்தான் அவர்களுக்குப் பணப்படி வழங்கப் படுகிறது.

1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் மாவட்டத்திலே தேர்தலுக்கு எல்லா தாலுகாக்களும் சேர்க்கப்படாவிட்டாலும், நான் மேற்கு இராமநாதபுரத்திலேயிருந்து வந்ததாலே, மேற்கு இராமநாதபுரம் வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்குத்தான் அழைப்பு அனுப்பப்படுகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கம். நான் கோயம்புத்தூர் நகரத்திலே இருப்பவன். கோயம்புத்தூர் கீழ்க்கு, மேற்கு அபிவிருத்தி மன்றங்களின் கூட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்து அழைப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறது. நானும் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சிலே வடக்கு, தெற்கு என்று இரண்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அது எங்கேயும் இருக்கிறது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: திருச்சியிலே வடக்கு, தெற்கு என்று இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றங்களில் ஒன்றுக்குத்தான் எனக்கு அழைப்பு வருகிறது. பயணப்படியைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சொல்லத்தான் போகிறோம். இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றங்களிலேயும் அழைப்பு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன்.

THIRU A.R. DAMODARAN: Sir, the question is slightly more complicated. We are from the Graduates' Constituency and are elected by three Districts. Am I to understand that we will be able to attend all the six Development Council meetings?

திரு. கே. ராஜாராம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழுச் சட்டத்திலேயே (டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் ஆக்டிலேயே) அது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு அல்லது இரண்டு ஜில்லாக்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், எந்த ஜில்லாவில் அவர் வசிக்கின்றாரோ, அந்த ஜில்லாவில் உள்ள வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்குத் தான் செல்லலாம் என்று சட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்த பதிலுக்கு நன்றி. எனக்கு இரண்டு அபிவிருத்தி மன்றங்களுக்கும் செல்லக்கூடிய உடனடியான நடவடிக்கையும், அதற்குத் தடை போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் வைத்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கூட்டங்களுக்கும் அமைப்பு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகர மன்றங்களிலும்கூட நாய்கள் தேர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே நகரமன்றக் கூட்டங்களுக்கும் செலவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தான் ஜீப் போன்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. உள்ளாட்சித் துறையிலே உள்ள மன்றங்களிலேயிருந்து தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட எங்களுக்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, அல்லது எப்போது சாதாரணக்கூறுகள் இருக்கின்றனவோ அப்போதுதான் ஜீப் வழங்கினால், எங்கள் வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலம், தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வாரா அமைச்சர் என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 4.40)

அடுத்து டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற முறையில், இப்போது வாரியங்கள் என்று ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களை இதிலே கொண்டுவருவதற்காகத்தான் இப்படி எஞ்சே பார்த்தாலும் வாரியம், வாரியம் என்று ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படியாய்ப்பாடு ஏதும் அடைய வேண்டியதில்லை. காரணம் இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி வாரியங்களுக்கு அத்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள்தான் தலைவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.

திரு. எல். பலராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துக்கள், ஒன்றியங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கினால் போதும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சித் துறைகளை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் என்ன என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினால், நன்றாக இருக்கும்.

974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. எல். பலராமன்]

அடுத்து, இந்த டி.டி.ஸி. கூட்டங்களிலே கேள்வி நேரம் என்று ஒதுக்க வேண்டுமென்பது நீண்ட நாள் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அதை இன்னும் கவனிக்காமல் இருக்கின்றார்கள். ஒரு மணி நேரமாவது கேள்வி நேரம் என்று வைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே தலைவராக இருந்தால் அதற்கான பதிலைக் கூற வேண்டும். அந்த ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட பேரூராட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களிலே உள்ள எக்ஸிச்யூடிவ் ஆபிஸர்ஸ் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்ற கருத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த எக்ஸிச்யூடிவ் அதிகாரிகள் இன்றைக்கு ஊராட்சித் தலைவர்களையே சிறுமைப்படுத்தும் அளவிற்கு நடந்து கொள்ளுகின்றார்கள். ஊராட்சித் தலைவர்கள் சிறு தவறிழைத்து விட்டாலும், வேண்டுமென்றே அதைப் பெரிப்படுத்தி தலைவர் களைச் சிறுமைப்படுத்துகின்றார்கள். குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்திலே திமிரி பேரூராட்சியிலே எக்ஸிச்யூடிவ் ஆபிஸர், நிர்வாக அதிகாரி ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பல தவறுகளை இழைத்திருந்தும், அதைப்பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் அவர் மேலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அந்த ஊராட்சித் தலைவர் ரூபாய் 4.50 கக்கூஸ் வரி கட்டவில்லை என்று சொல்லி, பிறகு அவர் பதவியையே இழக்க வேண்டிய நிலை வந்து, பிறகு அவர் மன்றம் வரையில் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அல்லாபுரம் ஊராட்சியிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர், துணைத் தலைவர் இம் உள்ள அந்த ஊராட்சியிலே பல லட்சம் ரூபாய் வரையில் தவறு செய்திருக்கின்றார்கள் என்று மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு அறிக்கை அனுப்பியும் நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் ரூபாய் 4.50 கட்டவில்லை என்பதற்காக ஒரு தலைவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, இந்தப் போக்கு ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, குடி நீர் வாரியம் என்று ஒரு வாரியத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே, பல கிராமங்களுக்கு, பல ஆரிக் கணக்கான கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்; இன்னும் குடி நீர் வசதியே இல்லாத நிலையில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன; இவற்றை ஊராட்சி மன்றங்களும் ஒன்றியங்களும் செய்ய முடியாத நிலையில் இதை அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இதை அமைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்த வாரியம் ஒரு கிராமத்திற்குக் குடி நீர் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்பதற்காக அதை இன்னவெஸ்டிகேட் பண்ணுவதற்கு

[1974 ஏப்ரல் 4]

அதபதப் போலவே இன்னும் ஒன்று. சிறு நீர்ப்பாசனம் என்று இப்போது 100 ஏக்கருக்கு மேலே பாசனம் செய்யக் கூடிய ஏரிகளையெல்லாம் பொதுப் பணித் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். இதை வரவேற்கும் அதே நேரத்திலே மேலும் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இப்போது ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைப் பராமரிப்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் மானியம் மிகமிகக் குறைவு. சைகின் லிஸ்டம் என்ற முறையில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 100 அல்லது 200 என்றுதான் கிடைக்கும். இந்த ஏரிகள் அனைத்தும் ஐதர் அலி காலத்திலோ அல்லது ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலோ கட்டப்பட்டன. மூன்று மாத ஏரிகள் என்றாலும், அவை காலப்போக்கில் தூர்ந்துபோய், மேலும் செப்பனிடப்படாத நிலையில் 15 நாள் பாசனம்கூட வாழடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் சீர்படுத்த முடியாது. இரையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இயங்கவும் மற்றும் இந்தத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் எற்படவும் கிராமப் புற மக்கள் நல்ல முறையில் வசதியோடு வாழ்வதற்கும் வேண்டியதைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திரு. வெங்கட அவர்கள் சொன்னதைப்போல கிராமசேவகர்கள் போன்றவர்கள், கீழ் மட்டத்தில் உள்ள இவர்களால்தான் உண்மையிலேயே விவசாயத்தில் பெரும் பரட்சி, பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டது, மேல் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளால் இல்லை. உங்கள் அப்சிஸில் நீங்கள் மேல் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளைத்தான் அசிகமீரக் நியமிக்கின்றீர்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். கீழ் மட்டத்தில் அதிகமான ஊழியர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு நன்மைகள் பல கிடைக்கும்

[திரு. எல். பலராமன்]

அடுத்து, எதிர்த் துட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, தகவல்களுக்கு என்னென்ன விதத்தில் உதவிபுரிந்து வருகின்றது, என்னென்ன கொய்சின்றுகள் என்பதைப்பற்றி குறிப்பு ஒன்றுமே இல்லாதது வருத்தத்தக்கதாகும். வரம் ஆண்டிலாவது இந்த விவரங்களை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [1974 ஏப்ரல் 4]

(பிற்பகல் 4.50)

அடுத்து, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இந்த அரசாங்கத்திலே நகரமைப்பு இலாகா என்று ஒன்று இருந்துவருகிறது. அது எதற்காகச் செயல்படுகிறது என்று யாருமே புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் அது இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் அது செயல்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கழக ஆட்சியிலும் அது செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டிலுள்ள நகரங்களில் இன்றைக்குக் குடிசைகள் அதிகமாக உருவானதற்குக் காரணமே இந்த நகர அமைப்புத்தான். இந்த இலாகா அதிகாரிகள் என்ன வேலை செய்கின்றார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. யாரும் அதைக் கண்டுபிடிக்கவும் முடியவில்லை. எப்போது பார்த்தாலும், சென்னையிலுள்ள அந்த உயர் அதிகாரிகள் சுற்றுப்பயணம், சுற்றுப் பயணம் என்று போய்ச் கொண்டிருக்கின்றார்களேதவிர, ஒரு நகரத்திலாவது 1935-க்குப் பிறகு அல்லது 1940-க்குப் பிறகு, புதிதாக நகர அமைப்புத் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்து நான் சொல்கிறேன். கோவை நகர மன்றத்தில் 1959-ஆம் ஆண்டு முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு வரை நான் நகர மன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். 1969 வரையிலும், ஏன், இந்த 1974 வரையிலும் கூட, கோவை நகரத்தில் ஸ்டீம் ரோடு என்று போடப்பட்ட போது ரோடு ஒரேயொரு ரோடு தான். 15 ஆண்டுக் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நகரத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக 2 ரோடுகள் அரசாங்க இடத்தில் போட முடிந்ததே தவிர, நகரமைப்புத் திட்டப்படி ரோடுகளைப் போட முடிவதில்லை. 1938-39-ம் ஆண்டுக் காலத்தில் நகரமைப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் முடியவில்லை. அங்கே அந்த நகரமைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைப் போட முடிவதில்லை. 1938-39-ம் ஆண்டுக் காலத்திய நகரமைப்புத் திட்டங்களை அவர்கள் வீடுகளும் முடிவதில்லை, வாங்கவும் முடிவதில்லை. இப்படி அவஸ்தைப்படுகிற குடும்பங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த நகரங்களில் உள்ள டவுன் பிளானிங் அபிச்சர்களோ, பிஸ்டிங் இன்ஸ்பெக்டர்களோ கட்டுகிற கட்டிடங்கள் 2 அடி அதிகமாக இருக்கிறதா, 3 அடி அதிகமாக இருக்கிறதா என்று இவிலே தான் சிரத்தை காட்டியிருக்கிறார்கள். இதில்தான் தங்கள் கவலையைச் செலுத்துகிறார்களே தவிர நகரத்தின் வளர்ச்சியைப்பற்றி நகரமைப்பு இலாகா அலுவலர்கள் எத்தனிக் காரியமும் செய்யவில்லை. உதாரணத்திற்கு இந்த மன்றத்தில் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு பிரச்சினையை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதை இப்போதும் சொல்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை நீரவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

கோவையில் நகரமைப்புத் திட்டம் நம்பர் 10 என்ற திட்டம் சம்பந்தமாக, 8 ஆண்டுக் காலம் நான் முயற்சி செய்து, இப்போது வருவாய்த் துறை அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் போதுப் பணி இலாகா அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்து அதை நிறைவேற்றும்படி கோவை நகரசபைக்குத் தாக்கீதுகள் அனுப்பிய பிறகும், அங்கேயுள்ள நில ஆர்ஜித தாசில்தார்கள் இந்த ரோடுகளை ஆர்ஜிதம் செய்கிற திட்டத்தைக் குப்பையிலே போட, இந்தத் திட்டத் தீர்க்கக் கொடுத்த அனுமதியின் கால வரம்பு முடிந்தது, அதற்குப் பிறகு பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கால வரம்பை நீட்டிக்க வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டது. அதைப் போலவே 20 ஆண்டு, 25 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் லே அவுட் போட்டவர்கள் ரோடுகள் போட பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் போட முடியவில்லை. நகரசபையிடமிருக்கிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் போட முடியவில்லை. நகரசபையிலுள்ள என்ஜினியர்களைக் கேட்டால், இவர்கள் 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டினார்கள், எஸ்டிமேட் ரேட்டிற்கு ஒத்து வரவில்லை, ஆகவே இந்த ரோடுகளைப் போட முடியவில்லை என்கிறார்கள். எல்லா நகரங்களிலும் லே அவுட்டுகளில் ரோடுகள் போடப்படாமல் இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் கவனித்து நகரங்களில் லே அவுட் ரோடுகள் போடப்படாமலிருந்தால், நகரசபைகள் ரோடுகளைப் போட அரசு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகரமைப்பு இலாகாவைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முடிந்தால் இந்த இலாகாவைக் கலைத்துவிட்டு, நகரமைப்புப் பணிகளை அரசாங்கத்தின் வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டால், வசதியாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். நகரமைப்பு இலாகா என்பது நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கேற்ப புதிய நகரப் பகுதிகளை உருவாக்க உதவ வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்றைய வரையில் இந்தக் காரியத்தை நகரமைப்பு இலாகாக்கள் செய்ததா தீரிய வில்லை. இந்தப் புதிய நகரப்புறப் பகுதிகளை உருவாக்கி வைத்திருந்தால், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பிலும், குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தின் சார்பிலும் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. தனிப்பட்டவர்கள் 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்று பணம் வைத்திருப்பவர்கள், புதிய நகரப்பகுதிகள் உண்டானால், வீடுகளைக் கட்ட வசதியாக இருக்கும். அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகளும் குறைவதற்கு வசதியாக இருக்கின்றன. இந்த இலாகாவைப்பற்றி நல்ல வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

அடுத்து, கோவை, சிங்கநல்லூர் நகரங்கள் அமைந்திருக்கிற எல்லைப்பின்பற்றி இங்கே ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். சிங்கநல்லூர் நகரசபையை திடீரென ஒருநாள் அப்போதிலிருந்து காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அறிவித்தது. சிங்கநல்லூர் நகரசபை, தமிழகத்திலுள்ள எல்லாப் பெரிய நகரசபைகளையும்விட அதிகமான விலைநீரணமான நகரசபையாகும். அந்த நகரசபைக்குள் ஒரு வார்டுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், கோவை நகருக்குள் 1½ மைல் போய்த்தான் செல்ல முடியுமே தவிர, வேறு வழி கிடையாது. சிங்கநல்லூர் நகரசபைப் பகுதியில் நஞ்சுண்டாபுரம் என்ற பகுதி ஒரு தனி வார்டாக இருக்கிறது. இந்த நஞ்சுண்டாபுரத்திலிருந்து சிங்கநல்லூருக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், தோடியான பாதி கிடையாது. கோவை நகரத்திற்குள் 1½ மைல் வந்த பிறகு தான் சிங்கநல்லூர் நகரசபைக்குச் செல்ல வேண்டிய ஒரு அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நகரசபையின் எல்லையைத் திருத்தியமைப்பதில், அடுத்து வருகிற தேர்தலுக்குள்ளாவது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதைப்போலவே, கோவை நகரத்திற்குள் கிட்டடாஸ் ஒரு பஞ்சாயத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சுற்றிலும் கோவை நகரம் இருக்கிறது. அதன் மையப் பகுதியில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் இருக்கிறது. கோவை நகரப் பஞ்சாயத்து என்று பெயர். இப்படிப்பட்ட பகுதிகளை நகரங்களின் எல்லைகளோடு சேர்க்க அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொண்டு இந்த சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை வரவேற்று, முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. அய்யண்ணன் அம்பலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைவரவர்களே, இந்த உள்ளாட்சி ஊர் வளர்ச்சிக் துறையினுடைய கொள்கை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். தமிழகத்தில் கிராமப் பகுதி மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் 12,630 ஊராட்சி மன்றங்களும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு தனி அமைப்பை நமது மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இருப்பது போல ஏற்படுத்தி, கிராம மக்களின் தேவைகளை அந்தந்த மன்றங்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களே செய்ய வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கு இந்த மானியத் தொகையில் 28 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தாலும், பிற இலாகாக்களின் மூலமாக, விவசாய இலாகா, நெடுஞ்சாலைத் துறை, மற்ற இலாகாக்கள் மூலமாக 104 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது. - உள்நாள் வரியின் பெயரால், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக வரு

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. அ. அய்யண்ணன் அம்பலம்]

வந்தையும் சேர்த்தால், ஓரளவு 150 கோடி ரூபாய் இந்த மன்றங்களின் மூலமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இதிலிருந்து மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு அடுத்து சட்டமியற்றும் அதிகாரம் இல்லாத ஒரு அமைப்பாகவே இந்த மன்றங்களும் ஒன்றியங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பது தெரியும். நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், ஒன்றியத் தலைவர் பொறுப்பை இரண்டு முறை ஏற்று நடத்தியிருக்கிறார். அதோடு அற நிலைய அமைச்சரவர்களும் ஒன்றியத் தலைவராக இரண்டு முறை இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் ஒன்றியத்தில் பணி செய்து அந்நுடைய வளர்ச்சியாக இந்த அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தக் கூடிய அளவிற்கு ஒன்றியங்கள் பயிற்சி ஸ்தாபனங்களாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5.00)

இப்போது நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் ஒன்றிய நிர்வாகம் செயல்படுவதைப்பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு இலாகாக்கள் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில் இணைந்திருக்கின்றன. நெடுஞ்சாலைத் துறையில் கிராம மக்களுக்காக நல்ல ரோடுகளை அமைத்து, நல்ல முறையில் நெடுஞ்சாலைத் துறை சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாய இலாகாவின் பசுமைப் புரட்சியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக, ஒன்றியத் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்போடு, ஏற்படுத்தி, உணவுப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுகாதாரம், ஆரம்பக் கல்வி போன்ற இலாகாக்கள் பலவும், இந்த இலாகா வோடு ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டு வரும்போது, இது மட்டும் இன்னொரு இலாகாவின் கீழ் வேலை செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் என்ன என்றுதான் திரு. வெங்கா அவர்கள் கேட்டார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அதிகாரி நியமனம் ஏற்பட்ட பிறகு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு, ரெவின்யூ இலாகா பொறுப்பு வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது. பொதுவாக தேசத்தினுடைய சொத்தரிமைகளை நிலநாட்டுவது, பட்டா ஊர்ஜிதம் செய்வது போன்ற பணிகளை தாசில்தார், ரெவின்யூ டிபிஷனல் ஆபிஸர் போன்றவர்களுக்கு அதிகமாக உள்ளது. ரெவின்யூ இலாகாவின் மூலம் தமிழக அரசுக்கு வரக்கூடிய வருமானம் பத்து கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இந்தப் பத்து கோடி ரூபாய்க்குள் வருமானம் உள்ள ஒரு இலாகா 150 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்துகொண்டு இப்போது வேண்டுமானால், பல கிண்க்கன், பல கிராமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

இந்த வளர்ச்சித் துறையைப்பற்றி நிதி-நிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகின்றபோதுகூட சொல்லியிருக்கிறோம். நெடுஞ்சாலைத் துறையினிடம் ஓரளவுக்கு சாலை போடும் பணிப் பொறுப்பு இருக்கின்றது. எங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள பொறியாளர் ரூபாய் 3,000 வரையில் மதிப்பிட்டு வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார். பழைய காலத்தில், அதாவது 1933-ல் இருந்த ஷெட்யூல் ரேட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு 3,000 ரூபாய் மதிப்புப் போட்டால், அது ரூபாய் 6,000 மதிப்பிற்குப் போய் விடுகிறது. நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சேர்ந்த பொறியாளரே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணி புரிந்தால், அவர்களுடைய அதிகார வரம்பை ரூபாய் 5,000 என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நெடுஞ்சாலை வளர்ச்சிப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு டிவிஷன் அளவில் ஒரு உதவிப் பொறியாளரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால், வேலைகள் சீக்கிரமாக நடைபெறும், சாலைப் பராமரிப்பு, இணைப்புச் சாலைகள் போடுவது போன்ற வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

1974 ஏப்ரல் 4]

போட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்த உத்தரவு சீக்கிரம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே அரசாங்கப் பொறுப் பில் உள்ள கண்மாய்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. அதோடு பட்டாக்காரர்கள் பாசை வரி எவ்வளவு கட்டுகிறார்களோ அந்த அள வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த அளவுக்கு மேல் வாக்கூடிய கண்மாய்களையும் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து, அவைகளின் வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில், பலவிடங்களில் ரூபாய் 50,000 வருமானம் வரு
கிறது என்ற காரணத்தினால், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகரப் பஞ்சாயத்துக்
களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி மாற்றப்படுகின்ற நிலையில் ஒரு
நிலையில் ஒரு நிர்வாக அதிகாரி, சுகாதார ஆய்வாளர் போன்று பல சிப்பந்தி
நிலையில் ஒரு நிர்வாக அதிகாரி, சுகாதார ஆய்வாளர் போன்று பல சிப்பந்தி
கள் போடப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகி,
வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செயல்படுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகையி
னால் குறைந்த வருமானம் உள்ளவற்றை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகவே
வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை
அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
அப்படி இல்லாவிட்டால், பல பஞ்சாயத்துக்களில் எந்த விதமான வேலைபுடி
செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. அய்யன் அம்பலம்]

[1974 ஏப்ரல் 4]

உள்ளூர் வரி என்ற பெயரால் இரண்டு ரூபாய் முதல் இரண்டரை ரூபாய் வரையில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் வரி விதித்து, பஞ்சாயத்துக்களின் பொது நிதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. குறைந்த அளவுக்குப் பொது நிதியைப் பெருக்குவதற்கு, இந்த உள்ளூர் வரி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வருல் செய்கின்ற பணத்தை அந்த கிராம மக்களுக்குச் செலவு செய்ய முடியாமல் பொது நிதியில் அதிகமாகத் தேங்கி விடுகிறது. ஆகவே, பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்வதற்கு டி.ஆர்.டி-யிடமிருந்து உத்தரவு பெற்றாக வேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்றி அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் களுடைய அனுமதி பெற்று, அந்த நிதியை அந்தந்த ஆண்டிலேயே செலவு செய்யக்கூடிய பொறுப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்த அளவுக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5.10)

திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்: மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை கொள்கை விளக்கம் சம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு மூதந்தண நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தமிழகத்தின் பல் வேறு துறைகளில் அரசு அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி வளர்ச்சியுற் செய்து வருகிறது. மற்றத் துறைகளில் அரசு எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய நல் வாழ்வை மையமாக வைத்துச் செயல்படுகின்றதோ, அதே அளவுக்கு உள்ளாட்சித் துறையிலும் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று நான் கூறினால், அது மிகையாகாது.

பொதுவாக ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கு கிராஷ் புரோகிராம் என்று வைத்து அதன் மூலம் பல புதிய இளைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பயனாக உண்மையிலேயே பல அண்டுகளாக பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், ஆஸ்பத் திசிக்கும் செல்ல முடியாத இருந்த மக்கள், இன்றைக்கு இந்த சாலை பாடமரீப் புக் காரணமாக கலமமாக மற்ற இடங்களுக்குப் போய்வர வசதி ஏற்பட்டு வாழ்க்கையில் மூன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிராம மக்கள் இன்றைய தினம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்திலே நமது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும் சரி, சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களில் வீட்டு வரியைப் பொறுத்த வரையில், அதற்கென்று ஒரு

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்]

ஷெடியுல் வைத்து, இடத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு, கட்டிடத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு, வீட்டின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று மதிப்பிட்டு, அதன் பேரில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை வரியாக வசூலிக்கின்றோம். அதே நேரத்தில் லைசென்சு ரீஸ் என்று சொல்லும்பொது ஊராட்சி ஒன்றியம் லைசென்சு பாராவது தொழிலை அமைத்தால் அதற்கென்று ஊராட்சி ஒன்றியம் லைசென்சு கட்டணம் விதிக்கலாம் என்று விதியிருக்கிறது. ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏதேனும் ஒரு யூனியன் ஒரு ஆண்டில் ஒரு தொழிலுக்கு ஐந்து ரூபாய் லைசென்சு கட்டணம் என்று விதித்துவிட்டு, அடுத்த ஆண்டில் அந்தக் கட்டணத்தைச் சற்று கூடுதலாக்கி விட்டால் தொழிலதிபர்கள், லைசென்சுக்கில் தொழில் நடத்தியிருந்தாலும்கூட, வரியை அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சட்ட தொழில் நடத்தியிருந்தாலும்கூட, வரியை அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சட்ட ரீதியாக சுடாக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு சுடாக்க முடியாத அளவில் சட்டத்தில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக தொழிலதிபர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள். குறிப்பாக சேன்னை உயர்நீதிமன்றம் ஒரு வழக்கைப் பொறுத்த அளவில், டாக்ஸூக்கும் லைசென்சு லைசென்சுக்கும் வேற்றுமை யிருக்கிறது? கரம் என்று சொன்னால் கலமமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் அத னுடைய ஷெட்யூலில் உள்ளபடி சுடாக்கவிடலாம், லைசென்சு என்றால் பிரதி உபகாரமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் தொழிலதிபர்களுக்கு என்ன செய்கிறது, ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஆகவே லைசென்சு ரீஸ் விதிப்பது சட்டப்படி சரியில்லை என்று முடிவு செய்து அந்தக் கேஸும் ரிப்போர்ட்டேட் கேஸாக வந்திருக்கிறது.

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

நான் அங்கத்தினராக இருக்கின்ற மின்னியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில், இன்றைக்கு பல்வேறு கொடிகளிடர்கள், அந்தக் கேசை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, நாங்கள் லைசென்சு லைசென்சு கட்டிக் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு, நாங்கள் மின்னியூர் வடக்குப் போட்டால், அவர்கள் சிலில் கோர்ட் டெக்ஸுச் சென்று ஸ்டே வாங்கலாம். அந்த ஸ்டேயை 'வேகேட்' செய்கின்ற அளவில் நாங்கள் செயல்படுகின்ற கேசுகளில், கொடிகளிடர்கள் உடனே உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடுகின்ற கையெழுத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே கட்டடத்தில் இருக்கின்ற சரத்தில், அவர்கள் தப்பு வசதிகளை இருக்கின்ற வாய்ப்புகளைச் சீர்திருத்தி, மின்னியூர் டாக்ஸ் என்ற முறையில், ஐவுஸ் டாக்ஸ் எந்த அளவுக்கு சுடாக்குகிறோமோ, அதே அளவில் ஒரு ஷெட்யூல் வைத்து, அந்த அளவுக்கு சுடாக்கலாம் என்று விதிமுறையைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக, ஊராட்சி துறையில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், வருவாய் போதிய அளவில் இல்லை என்று கூறும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், வருவாய் போதிய அளவில் இல்லை என்று குறைபட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், இம்முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி

[திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்]

[1974 ஏப்ரல் 6]

னால், இயற்கையாக கூடுதல் வருவாயை வசூலித்துக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாகக் கவனித்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் இருப்பதுபோல, இண்டஸ்ட்ரியல் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், எந்தெந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று சிறிய முறையில் சிந்தித்துச் செயலாற்ற, அதற்கென்று தனிப்பிரிவை ஒவ்வொரு ஒன்றியத் திற்கும் ஏற்படுத்தி, சிறு சிறு தொழில்களைச் செய்ய போதிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் கிராமப்புறத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தொழில் அடிப்படையில் ஒரு பிரிவை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், கிராமப்புற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க சற்று வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களில் மிகவும் உயர்ந்த அதிகாரம் அப்பாயிண்ட்மெண்ட் அதிகாரம். வேகன்சி வரும் போது, பதவிகள் காலியாகும்போது, தகுதி, வயது முதலியவற்றிற்கு உட்பட்டு, தகுந்தவர்களை நியமிக்க வேண்டிய அதிகாரம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கம் குறுக்கிட முடியாத அளவில் அந்த 'சுப்ரீம் பவர்' அப்பாயிண்ட்மெண்ட் கமிட்டிக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அதிகாரத்தை ஒரு சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உபயோகித்து காலியாகும் பதவிகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் அங்கத்தினராக இருக்கின்ற கின்னியூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் 2, 3 வேலைகள் காலியாக இருக்கின்றன. அந்த வேலைகள் காலியாகி நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. எம்.பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலிருந்து பெயர் வந்துவிட்டது. ஆனாலும் காலியான இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. என்ன காரணத்திற்காக இப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் இப்படிச் செய்வதால் அங்கே வேலைகள் முடக்கமாகியிருக்கின்றன. வேலைகள் நடைபெறாமலிருப்பதற்கு பணம் இல்லாததுதான் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. ஜெனரல் பண்டில் பணம் இருக்கிறது. வேலைகள் காலியாக உள்ள இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலிருப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதெல்லாம் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைப் போருத்தது. ஆனால் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பிலுள்ள வேலைகளில் காலியான இடங்கள் ஒரு மாதத்துக்குள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லையென்றால், நிச்சயமாக அந்தப் பதவிகளை அவர்கள்

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ரஸ்ஸல் ராஜ்]

பூர்த்தி செய்யக்கூடாது. அதற்குமேல் மாவட்டக் கலெக்டர்தான் நியமிக்க வேண்டும்; அல்லது அந்தக் காலி இடங்களை அவர்கள் 'சாண்டர்' செய்ய வேண்டுமென்ற அளவில் கட்டாயமாக நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை ஏன் கூறுகின்றேன் என்றால், சாதாரணமாக வேலை வாய்ப்பு இல்லாத நேரத்தில் ஒரு ஆளுக்குக் கூட வேலை கொடுக்க முடியாதா என்று நாம் நினைக்கின்ற நேரத்தில், இருக்கின்ற காலியிடங்களை பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் நிரப்பவில்லையென்றால், உண்மையிலேயே அது நாட்டு மக்களின் ஒரு பகுதிக்குத் தீங்காக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்வேன். இறுதியாக நான் முன்னே கூறியது போல, பஞ்சாயத்து வளர்ச்சியில் நாம் எடுக்கின்ற கவனத்தோடு, தொழிலும் யூனியன் அளவில் வளர கவனம் கூடுதலாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஊராட்சித் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பின் பேரில் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வருகிறேன். ஊராட்சித் துறையை நிர்வகிக்கும் அமைச்சர் ஊராட்சி ஒன்றிப்பத்தின் பெருந்தலைவராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர். நாங்கள் எல்லோரும் சாதாரணமாக அதன் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோமே தவிர, ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டு, என்னென்ன கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இல்லாதவர்கள்.

முதன்முதலாக, தேர்தல் சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது புதுமுறையாக, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அப்படித் தேர்ந்தெடுப்பதால் ஒரு சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துத் தலைவரும், ஒன்றிரண்டு உறுப்பினர்கள் மட்டும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், மற்றவர்கள் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்படாதபடி, கூட்டங்கள் நடைபெறாதபடி இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முரண்பாடு இருக்கின்ற நேரத்தில், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களையும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை வைத்தால், நிலைமை என்னவாகும் என்பதை ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் அனுபவம் பெற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்தால், மெம்பர்களை எல்லாம் அட்வைசரி போர்டு என்ற அளவில் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை கொடுக்கக் கூடாது, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவர உரிமை கொடுக்கக்கூடாது. 3/8, 5/8, என்ஹி உரிமை எல்லாம் இல்லாமல் இருந்தால் தான், பஞ்சாயத்து

[திரு. ஜெயராம ரெட்டியார்] [1971 ஏப்ரல் 4]

பூனியன் நிர்வாகம் எல்லாம் ஒழுங்காகச் செயல்படும். இல்லாவிட்டால், அடிக்கடி கோர்ட்டுக்குப் போவதும், அங்கே ஸ்டே வாங்குவதும், இப்படி பல நிலைமைகள் ஏற்பட்டு பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்துப் போகும்; அப்படி ஸ்தம்பித்துப் போயிருப்பதை பல இடங்களிலே பார்க்கின்றேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அனுபவத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து பூனியன் முறையானது, ஆரம்பத்தில் பிளாக் டெவலப்மெண்டு என்று ஆரம்பித்து, பிறகு பஞ்சாயத்து பூனியன்களாக வந்திருக்கிறது. 70 சதவிகித ஜனத்தொகை கிராமங்களில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்வை வளம்பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தக் காரியங்கள் நடைபெற்றன. திரு. அப்பயன் அம்பலம் சொன்னது போல, எல்லாக் காரியங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, அதன் மூலம் கிராம மக்களுடைய வாழ்வு வளம் பெற வேண்டுமென்று கருதி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்துக்கள் வளம் பெற வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏராளமாக நிதி வசதி அளிக்க வேண்டும். அத்துடன் கண்காணிப்பு ஜாஸ்தியாக இருக்க வேண்டும். கண்காணிப்பு எல்லா இடங்களிலும் தேவையில்லை. முக்கியமாக மண் ரோடு போடும் விஷயத்தில் கண்காணிப்பு வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு இதில் அனுபவம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ரோட்டைப் போடாமலேயே, போட்டுவிட்டேன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பின்னால், மழையில் அரித்துக்கொண்டு போய்விட்டதென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 5.20)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, எனக்கு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் அனுபவம் இருக்கிறதே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோல், ரோடு போடுவதிலும், போட்ட ரோட் மழையில் அரித்துக் கொண்டு போயிற்று என்று சொல்வதிலும் அனுபவம் கிடையாது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, சில பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் செய்ததைக் கேள்விப்பட்டதான் சொல்கிறேன். அந்த மாதிரி நடக்கிறது. நீங்கள் அதை நன்றாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். எஸ்டிமேட் தயாரித்துக் கொடுப்பதற்கும் மற்றும் பல காரியங்களுக்கும் தனியாக ஒரு இன்ஜினீயர் டிவிஷனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று திரு. அப்பயன் அம்பலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்துவிட்டால் நல்லது. எதற்கெடுத்தாலும் பி.டபிள்யூ.டி.-க்குப் போனால், நாள்விறகு. அதனால் இந்த விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4] [திரு. செ. முத்துசாமி]

பஞ்சாயத்து ஊழியர்களை பென்ஷன்தாரர்களாக்கியதற்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் காரியத்தைச் செய்ததற்காக மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கும் மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களெல்லாம் இரண்டாம் தர ஊழியர்களென்று தங்களை எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது.

அடுத்து, மின்சாரக் கட்டணம்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள்கூட வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரில் 45 விளக்குகள் போட்டால், மொத்தத்துக்கும் இவ்வளவு கட்டணமென்று சொல்லி கட்டாக வசூலிக்கிறார்கள். நான் எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊருக்கும் மீட்டர் போட வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மேலவைத் தலைவரவர்களே, மீட்டர் போட்டுக்கொள்ளலாமென்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. என்னுடைய வேண்டுகோளை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

கிராமங்களில் தொழில்கள் உருவாக வேண்டும். சிறு சிறு கைத்தொழில் செய்வதற்கு கிராமங்களில் ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இன்னின்ன கைத் தொழில்களை அவர்கள் செய்யலாமென்று சொல்ல வேண்டும். கிராமங்களில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்தான் வாழலாமென்றும், மற்றவர்களெல்லாம் நகர்ப்புறங்களுக்குப் போனால் தான் முன்னுக்கு வரலாமென்ற எண்ணமும் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, என்னென்ன முறையாகக் கிராமங்களில் தொழில் வளர்ச்சியைச் செய்ய வேண்டுமோ, அப்படிச் செய்து, கிராம மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ ஏற்ற திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. மாலிமாணி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஊர் வளர்ச்சி, உள்ளாட்சித் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள கொள்கைக் குறிப்பின் மூலம், அந்தத் துறையிலுள்ளவர்கள் பல நன்மைகளைப் பெறும் தன்மைகள் இருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சிபடக்கிறேன். குறிப்பாக, நமது போறிரூர் அண்ணா அவர்கள் சோனித்துறை ஒன்றைத் துவக்கி வைத்து, அந்தச்

(1974 ஏப்ரல் 4)

அடுத்தாற்போல், ஒன்றைத் தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், முடி திருத்தும் நிலையங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. நான் ஆளுநர் உரையின் மீது பேசும்போது வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். சென்னையிலே மட்டும் 11,000 சலுகைகள் இருக்கின்றன. பிற மாவட்டங்களிலும் நிறைய சலுகைகள் இருக்கின்றன. நெய்வேலியிலிருந்து வடலுருக்குப் போகும் வழியில், மண் குடிசையில், கூரைகள் போட்டுக்கொண்டு முடி திருத்துவோர் பணியாற்றுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். இப்படிப் பல பகுதிகளில் இருக்கும் முடி திருத்தும் நிலையங்களுக்கு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில், சில இடங்களில் 'லைசென்ஸ்' கட்டணம் என்று வருஷத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் லைசென்ஸ் கட்டணம் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்தில் ஆலங்குடிக்கு அருகிலுள்ள கரம்பக்குடியில் லைசென்ஸ் கட்டணத்தை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். பள்ளப்பட்டிக்குப் பக்கத்திலுள்ள வையம்பட்டி ஒன்றியத்தின் சார்பாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று அங்குள்ள ஆணையாளர் மூலமாக வற்புறுத்தப் பட்டு, கடைசியில் அவர்கள் கடையிலே துழைந்து அதற்கு ஈடாக சாமான்களை ஜப்தி செய்திருப்பதாக என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, மனு ஒன்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே உள்ளாட்சித் துறை ஒரு உத்தரவைப் போட்டு தமிழகத்தில் அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற முடி திருத்தும் சமுதாயத்தினரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டிக்காரன் ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் கட்சியின் தேசிய இயக்கத்தை முடி திருத்தும் கடைகளிலேதான் வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சுய மரியாதை துடிக்கம் வந்த காலத்திலே முடி திருத்தும் கடைகளிலேதான் அந்த இயக்கம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறதென்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இன்றைய தினம் முடி

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

இந்த ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாக அறிக்கை அரசாங்கத்தாலே வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே கல்வியைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே இருக்கக்கூடிய விஷயத்தை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பிறகு அங்கே கல்வி இருக்க வேண்டுமாவென்று சிந்திக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

“தொடக்கக் கல்வியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைப்பதானது, நிதி ஆதாயம் பெறும் அடிப்படையில்தான் என்று கொள்ள இயலாது. நிதி ஆதாயம் பெறுவதுதான் முக்கியமானதாக இருந்தால், இப் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு நியாயம் ஏதும் இராது. அதிகப்படியான 5 சதவீதச் செலவைச் செய்து, அச்சே இத் திட்டத்தை நேரடியாக நிர்வகிக்கலாம்.

இம்மாதிலுள்ள எல்லா இடங்களையும் உள்ளடக்கும் இது போன்ற பெரியதொரு திட்டம். அக்கறையுள்ள பெற்றோர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர்களது பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் நிவாரணமாகவும், உற்சாகத்தாலும் பங்கு பெறவில்லையாயின், இத் திட்டமானது திறம்பட நிர்வகிக்கப்படவும், மேற்பார்வையிடவும் இயலாது. எனவேதான், தொடக்கக் கல்விப் பணி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது”. எனவே இது உயர்ந்த நோக்கத் தோடு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த உயர்ந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(மீ.பகல் 5.30)

அடுத்தாற்போல், “மாணவர்களைச் சேர்ப்பதிலும், மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் வருவாங்கு உறுதி செய்வதிலும், ‘பள்ளியிலிருந்து நின்று விடுபவர்களைத்’ தடுத்தலிலும், உள்ளூர்ச் சிறு நெகைகளைக் கருத்தில் கொள்வதிலும், அவைகுறித்து விரைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதிலும், சமுதாயப் பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கான நன்மொடைகளைத் திரட்டுவதிலும், பள்ளி உணவுத் திட்டங்களை நிர்வகிப்பதிலும், ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த உள்ளூர் தலைவர்களின் பணி மிகவும் பயன் தரத்தக்கதாயிருக்கக் கூடும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி இருக்கக்கூடியதாகவோ, கடுமையான ஒத்துழைப்பைப் பெற்றதாகவோ நாட்டின் வளர்ச்சியிலே இதுகாறும் காண முடியவில்லை. இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முற்றிலும் பொருத்தமான முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் நிர்வாகியாக பணிபுரிய நியமிக்கப்பட்டுள்ளன” என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, மேலும் கூறுகிறது : “கல்வித்துறை, இப்பள்ளிகளைத் தொழில் நுட்ப-கல்வித்தரக் கண்ணோட்டத்தோடு மேற்பார்வையிடுகிறது. ஒருப்பாட்டிலும், ஒரே முறையில், ஒருசில ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இந்தக் குறிக்கோளை எய்தி உள்ளன” என்று. தமிழ் நாட்டில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

இவற்றில் ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இந்தக் குறிக்கோளை எய்தியுள்ளன என்பதிலிருந்து பள்ளிகளை நன்றாக நடத்தவில்லை என்பதும், அவற்றில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகின்றன என்பதும் தெரியவருகின்றது. கல்வித் துறையிலே ஆசிரியர்களை அரசியல் பிரச்சாரத்திற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். “பள்ளிகளை முறையாக நடத்துவதற்கான அவற்றின் பங்கு மிகவும் குறைவாக இருந்துவந்துள்ளதுடன், ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நேர்வுகள் தெரியவருகின்றன. வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுதலை ஓர் அச்சுமத்தும் கருவியாகப் பயன்படுத்தி, அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கும், சொத்தக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். பள்ளிகளின் நிர்வாகி என்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆய்வு அலுவலர்கள் சுட்டிக்காட்டும் குறைபாடுகளைக் களைவதில் கவனம் செலுத்துவதேயில்லை”. இதுதான் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையிலே உள்ள இறுதி வாசகமாகும். கல்வியைப்பற்றி டைரக்டர் அலுவலகத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் கூறக்கூடிய எதுவுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை ஆணித்தரமாக அறிக்கை கூறுகிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கும்போது, கல்வி வளருமா? கல்வி வளர்ச்சி பெற முடியுமா? ஆகவேதான் இந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் கூட்டணி சார்பாக நாங்கள் கேட்கின்றோம். *

இப்படி கல்வியின் நிலைமை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கிறது. கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அரசு என்ன ஆணைகள் போட்டாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றுவதேயில்லை. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அரசு ஒரு ஆணையைப் போட்டால், அது மாதமானாலும், ஆறு ஆண்டுகளானாலும், நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. ஆங்கிலத்திலே போடுகிற லீ-ஒ-வில் ஒவ்வொரு ஆங்கில வார்த்தைக்கும் இரண்டு மூன்று அர்த்தம் இருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு ஆணையாளரும் தங்கள் நோக்கப்படி கருதி, விளக்கம் செய்து, எந்த ஆணையும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதைப் பலமுறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு அவையிலே ராதலமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனால் சொல்லிக்கொள்கிறேன். செய்யன் இருக்கிறது என்றால், அதற்குப் பதவரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை இருக்கிற:மாதிரி, ஒரு லீ.ஒ. போட்டால், அதற்கும் பதவரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை மாதிரி இக்ஷைட்டேஷன்ஸ் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படி செய்யாமைக்கு இருக்கிற மாதிரி லீ.ஒ. வுக்கும் இருப்பதால் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது.

* Expunged as ordered by the Chair.

[1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி எந்த ஜி.ஓ. புரியாத வகையில், குழப்பமான முறையில், பல அர்த்தங்கள் படும்படியாக வெளியிடப்பட்டது? அதற்கு உதாரணம் சொன்னால், அதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஜி.ஓ.விலே ஒரு வாசகம் அமுல்படுத்தப்படாமல், ஒவ்வொரு வாசகத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரும் விளக்கம் சொல்கின்றனர். உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்கிறேன். 1324 என்ற ஆணைப்போட்டு அரசு தடை விதித்தார்கள். அதற்கு முன்னாலேயே அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஆணையிலே இந்த வாசகம் இப்படிச் சொல்கிறது என்று ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு எதிராக மீண்டும் அவர்கள் இன்கிரிமென்டைப் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு அவ்வப்போழுது கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆர்.டி.எல்.எ செக்ரடேரியட்டிலே மாதத் திற்கு பத்து, இருபது பேப்பரையாவது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் சொன்னது அது அல்ல. கரெக்டாக்சு சொன்னால் கண்டுபிடித்துவிடலாம், கஷ்டம் இல்லை. வாசகம் தவறாக இருக்கிறதா என்று தெரியும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஒரு ஆணையிலே எந்த வார்த்தைக்கு அப்படி என்று. எல்லா ஆணைகளிலும் அதேமாதிரிதான் செய்கிறார்கள். அமுல்படுத்தவேண்டியதை அமுல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆணைகளை ஆசிரியர்கள் எழுதிக்கொடுக்கும், நிர்வாகிகள் வேறு விதமாகவும் புரிந்து கொண்டு, நிர்வாகிகள் போடுகின்ற உத்தரவு தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை; ஆகவே இப்படித்தான் அர்த்தம் என்று நிர்வாகிகளைக் கேட்கின்ற இடமும் உண்டு. நிர்வாகிகள் தவறாக மில் இடங்களில் ஆணைகள் பிறப்பிப்பார்களேயானால், அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அணைகளின் உண்மை நிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு இடமண்டு. ஏதோ ஆர்.டி.எல்.எ வுக்குத் தெரிவித்திருப்பதாக திரு. முத்துசாமி சொன்னார்கள். அப்படி திடீரென்று அவையிலே சொன்னால் எங்களுக்குப் பகில் சொல்ல முடியாது. ஸ்டே கொடுத்தார்கள் என்றார். அந்த 'ஸ்டே' விவரம் தெரியாது. அவரிடம் விவரமிருந்தால் அதுபற்றிப்புவாராகும், கீழ்க்கண்டதிலே அதிகாரி அரசாங்கம் போடுகிற

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உத்தரவுகளை தவறாகப் புரிந்துகொண்டு தவறாகச் செயல்பட்டால், நடவடிக்கை கூட எடுக்கலாம். அந்தத் தகவலை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர மாண்புமிகு உறுப்பினர் முயல வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகப் புரியவைத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திலே உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 100 ஆணையாளர்கள் ஒருவிதமாகவும், 50 ஆணையாளர்கள் வேறு விதமாகவும் செயல்படுவதற்கான காரணத்தையே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் மில் ஒன்றியங்களிலே தங்களுக்கு நியாயமே கிடைக்கவில்லை என்று நிர்வாகிகளிடத்திலே சொல்கிறார்கள். 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஒரே உத்தரவை 100 ஆணையாளர்கள் பள்ளிகளிலே அமுல்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் 50 ஆணையாளர்கள் அமுல்படுத்த மறுக்கிறார்கள். சிலர் அமுல்படுத்துவதே இல்லை. இந்த நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 5.40-க்கு முடியுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: இடையிலே இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கேட்டார்கள். வாய்ப்புக் கொடுத்தேன். வேறு வேலை இருக்கிறது அல்லவா?

திரு. செ. முத்துசாமி: ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பட்டியலைத் தரவேண்டும் என்று கூறியதற்கு நிச்சயமாகத் தயாரித்துத் தருவேன். தவறு செய்த ஆணையாளர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாக இந்த அவையிலே சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி. அவர்கள் எந்தத் தவறு செய்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று உறுதி அளித்துவிட்டேன் என்று உறுதிப் பட்டியலிலே சேர்த்துவிட்டு உறுதியளித்தார் அமைச்சர் என்று வரக்கூடாது. நான் தெரிவித்தது என்ன உறுதியளித்தார் அமைச்சர் என்று வரக்கூடாது. நான் தெரிவித்தது என்ன வேன்றால், எந்த அரசு ஆணையையாவது அதிகாரிகள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு செய்திருப்பாரானால், விளக்கம் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு திருத்திக் கொள்ளவில்லையென்றால், எந்த அதிகாரியின்தும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். இதிலே கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். ஆகவே அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 4]

“தொடக்கக் கல்வியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைப்பதானது, நிதி ஆதாயம் பெறும் அடிப்படையில்தான் என்று கொள்ள இயலாது. நிதி ஆதாயம் பெறுவதுதான் முக்கியமானதாக இருந்தால், இப் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு நியாயம் ஏதும் இராது. அதிகப்படியான 5 சதவீதச் செலவைச் செய்து, அப்பே இத் திட்டத்தை நேரடியாக நிர்வகிக்கலாம்.

இம்மாதிலத்திலுள்ள எல்லா இடங்களையும் உள்ளடக்கும் இது போன்ற பெரியதொரு திட்டம். அக்கணவாழ்வுப் பெற்றோர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர்களது பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் நிர்வாகமாகவும், உற்பத்தித் துறாவும் பங்கு பெறவில்லையாயின், இத் திட்டமானது திறம்பட நிர்வகிக்கப்படவும், பேற் பார்வையிடவும் இயலாது. எனவேதான், தொடக்கக் கல்விப் பணி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது”. எனவே இது உயர்ந்த நோக்கத் தோடு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த உயர்ந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவேண்டியது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(இப்பாகல் 5.30)

அடுத்ததாற்போல், “மாணவர்களைச் சேர்ப்பதிலும், மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் வருவாகத்தி் உறுதி செய்வதிலும், ‘பள்ளியிலிருந்து நின்று விடுபவர்களைத்’ தடுத்ததிலும், உள்நாட்டுச் சிறு நெகைகளைச் சமூகத்தில் கொள்வதிலும், அவைகூறித்து வினாவாக நடவடிக்கை எடுப்பதிலும், சமுதாயப் பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கான நன்மொடைகளைத் தூட்டுவதிலும், பள்ளி உணவுத் திட்டங்களை நிர்வகிப்பதிலும், ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த உள்நாட்டுத் திட்டங்களின் பணி மிகவும் பயன் தரத்தக்கதாயிருக்கக் கூடும்” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அப்படி இருக்கக்கூடியதாகவோ, கூடுதலான ஒத்துழைப்பைப் பெற்றதாகவோ நாட்டின் வளர்ச்சியிலே இயலாதும்கூடான முடியாவிட்டால், இப்படித் திண்மைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முற்றிலும் பொருத்தமான முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் நிர்வாகமாக பணிபுரிய நியமிக்கப்பட்டுள்ளன” என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, மேலும் கூறுகிறது : “கல்வித்துறை, இப்பள்ளிகளைத் தோழிய் துட்ப—கல்வித்தரக் கண்ணோட்டத்தோடு மேற்பார்வையிடுகிறது. திருப்பிகளும், தடைமுறையில், ஒருசில ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இந்தக் குறிக்கோளை எய்தியுள்ளன” என்று. தமிழ் நாட்டில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

இவற்றில் ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களே இந்தக் குறிக்கோளை எய்தியுள்ளன என்பதிலிருந்து பள்ளிகளை நன்றாக நடத்தவில்லை என்பதும், அவற்றில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகின்றன என்பதும் தெரியவருகின்றது. கல்வித் துறையிலே ஆசிரியர்களை அரசியல் பிரச்சாரத்திற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். “பள்ளிகளை முறையாக நடத்துவதற்கான அவற்றின் பங்கு மிகவும் குறைவாக இருந்துவந்துள்ளதுடன், ஆசிரியர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நேர்வுகள் தெரியவருகின்றன. வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுதலை ஓர் அச்சுறுத்தும் கருவியாகப் பயன்படுத்தி, அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கும், சொந்தக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். பள்ளிகளின் நிர்வாகி என்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆய்வு அலுவலர்கள் கட்டிக்காட்டும் குறைபாடுகளைக் கவனத்தில் கவனம் செலுத்துவதேயில்லை”. இதுதான் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையிலே உள்ள இறுதி வாசகமாகும். கல்வியைப்பற்றி டைரக்டர் அலுவலகத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் கூறக்கூடிய எதுவுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை ஆணித்தரமாக அறிக்கை கூறுகிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கும்போது; கல்வி வளருமா? கல்வி வளர்ச்சி பெற முடியுமா? ஆகவேதான் இந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் கூட்டணி சார்பாக நாங்கள் கேட்கின்றோம். *

இப்படி கல்வியின் நிலைமை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கிறது. கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அரசு என்ன ஆணைகள் போட்டாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றுவதேயில்லை. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அரசு ஒரு ஆணையைப் போட்டால், அது மாதமானாலும், ஆறு ஆண்டுகளானாலும், நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. அங்கிலத்திலே போடுகிற ஜி.ஓ.-வில் ஒவ்வொரு ஆங்கில வார்த்தைக்கும் இரண்டு ரூன்று அர்த்தம் இருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொரு ஆணையாளரும் சர்க்கார் நோக்கப்படி கருதி, விளக்கம் செய்து, எந்த ஆணையும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதைப் பலமுறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு அவையிலே ராஜலமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனால் சொல்லிக்கொள்கிறேன். செய்யின் இருக்கிறது என்றால், அதற்குப் பதவரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை இருக்கின்றனாதி, ஒரு ஜி.ஓ. போட்டால், அதற்கும் பதவரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை மாகிவி இல்லையேஷன்ஸ் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படி செய்யானக்கு இருக்கிற மாகிவி ஜி.ஓ. வக்கும் இருப்பதால் அடிப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது.

* Expunged as ordered by the Chair.

[1974 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி எந்த ஜி.ஓ. புரியாத வகையில், குழப்பமான முறையில், பல அர்த்தங்கள் பும்படியாக வெளியிடப்பட்டது? அதற்கு உதாரணம் சொன்னால், அதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஜி.ஓ.விலே ஒரு வாசகம் அமுல்படுத்தப்படாமல், ஒவ்வொரு வாசகத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரும் விளக்கம் சொல்கின்றனர். உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்கிறேன். 1324 என்ற ஆணைப்போட்டு அரசு தடை விதித்தார்கள். அதற்கு முன்னாலேயே அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஆணையிலே இந்த வாசகம் இப்படிச் சொல்கிறது என்று ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே ஆபீஸ் அப்ஜெக்ட் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு எதிராக மீண்டும் அவர்கள் இன்கிரி மென்டைப் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு அவ்வப்போழுது கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆர்.டி.எல்.ஏ செக்ரடேரியட்டிலே மாதத் திற்கு பத்து, இருபது பேப்பரையாவது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் சொன்னது அது அல்ல. கரெக்டாகச் சொன்னால் கண்டுபிடித்துவிடலாம், கஷ்டம் இல்லை. வாசகம் தவறாக இருக்கிறதா என்று தெரியும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஒரு ஆணையிலே எந்த வார்த்தைக்கு அப்படி என்று. எல்லா ஆணைகளிலும் அதேமாதிரித்தான் செய்கிறார்கள். அமுல்படுத்தவேண்டியதை அமுல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆணைகளை ஆசிரியர்கள் எழுதிக்கொடுக்கும், நிர்வாகிகள் வேறு விதமாகவும் புரிந்து கொண்டு நிர்வாகிகள் போடுகின்ற உத்தரவு தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை; ஆகவே இப்படித்தான் அர்த்தம் என்று நிர்வாகிகளைக் கேட்கின்ற இடமும் உண்டு. நிர்வாகிகள் தவறாக சில இடங்களில் ஆணைகள் பிறப்பிப்பார்களேயானால், அந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், ஆணைகளின் உண்மை நிலையைத் தெளிவுபடுத்தவதற்கு இடமண்டு. ஏதோ ஆர்.டி.எல்.ஏ. வுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாக திரு. முத்துசாமி சொன்னார்கள். அப்படி திடீரென்று அவையிலே சொன்னால், எங்களுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. ஸ்டே கொடுத்தார்கள் என்றார். அந்த 'ஸ்டே' விவரம் தெரியாது. அவரிடம் விவரமிருந்து அறியப்படுவதானால், கீழ்க்கண்டதிலே அதிகாரி அரசாங்கம் போடுகிற

1974 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உத்தரவுகளை தவறாகப் புரிந்துகொண்டு தவறாகச் செயல்பட்டால், நடவடிக்கை கூட எடுக்கலாம். அந்தத் தகவலை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர மாண்புமிகு உறுப்பினர் முயல் வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகப் புரியவைத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்திலே உள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 100 ஆணையாளர்கள் ஒருவிதமாகவும், 50 ஆணையாளர்கள் வேறு விதமாகவும் செயல்படுவதற்கான காரணத்தையே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் சில ஒன்றியங்களிலே தங்களுக்கு நியாயமே கிடைக்கவில்லை என்று நிர்வாகிகளிடத்திலே சொல்கிறார்கள். 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஒரே உத்தரவை 100 ஆணையாளர்கள் பள்ளிகளிலே அமுல்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் 50 ஆணையாளர்கள் அமுல்படுத்த மறுக்கிறார்கள். சிலர் அமுல்படுத்துவதே இல்லை. இந்த நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 5.40-க்கு முடியுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: இடையிலே இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கேட்டீர்கள். வாய்ப்புக் கொடுத்தேன். வேறு வேலை இருக்கிறது அல்லவா?

திரு. செ. முத்துசாமி: ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பட்டியலைத் தரவேண்டும் என்று கூறியதற்கு நிச்சயமாகத் தயாரித்துத் தருவேன். தவறு செய்த ஆணையாளர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாக இந்த அவையிலே சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி. அவர்கள் எந்தத் தவறு செய்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று உறுதி அளித்துவிட்டேன் என்று உறுதிப் பட்டியலிலே சேர்த்துவிட்டு உறுதியளித்தார் அமைச்சர் என்று வரக்கூடாது. நான் தெரிவித்தது என்னவென்றால், எந்த அரசு ஆணையையாவது அதிகாரிகள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு செய்திருப்பாரானால், விளக்கம் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு திருத்திக் கொள்ளவில்லையென்றால், எந்த அதிகாரியினிடமும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். இதிலே கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். ஆகவே அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

திரு. செ. முத்துசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதே விஷயத் தைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கை எடுத்தால் போதும்.

(பிற்பகல் 5.40)

அடுத்து, இப்போது ஐந்தாறு பள்ளிகளுக்கு சம்பளம் வழங்குபவர் என்று ஒரு பே மாஸ்டர் இருக்கிறார். 1962லே அவருக்கு ஒரு ரூபாய் படி என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இப்போதும் அதே ஒரு ரூபாய்தான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்தில் அலுவல் புரியும் கடைசி சிப்பந்திக்குக் கூட படி ரூபாய் 2 என்று இருக்கும் நிலையில் ஒரு சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியருக்கு ஒரு ரூபாய் என்றால், தலைவரவர்களே, இதைப் பரிசீலனை செய்து குறைந்தது ஐந்து ரூபாய் என்று கொடுத்தால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 5.40-க்கு முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்கு சாக்ரில் வாங்குவது போன்ற செலவுக்காக வென்டிகாரன் காலத்திலே எட்டணா என்று வைத் தார்கள். அந்த எட்டணா இன்னும் மாற்றப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே எவ்வளவோ மாற்றம் ஏற்பட்டும், இந்தத் தொகை மட்டும் மாறாமலேயே இருக்கின்றது. இதையும் அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும், அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு ஏதாவது அலவன்ஸ் என்று கொடுத்தால், அது அவ்வளவும் ஆசிரியர்களுக்கும், பஞ்சாயத்து அலுவலர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று உத்தரவிட்டுவிட்டால் எவ்வளவோ சிக்கலைத் தீர்த்துவிடும். பல இடங்களிலே ஹில் அலவன்ஸ் என்றும் நிஷத் திடல் படி என்றும் கேம்ப் அலவன்ஸ் என்றும் பல்வேறு அலவன்ஸ்களைக் கொடுக்கின்றார்கள். அது அவ்வளவும் ஊராட்சித் துறையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரே விதமாகப் பொருந்தும் என்று ஒரு பொது உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். அதன் மூலத்தான் நிவாரணம் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு ஜில்லா விற்கும் தனித்தனியாகக் கொடுக்கும்போது, அது நிதி இலாகா வரையில் சென்று திரும்ப வருவதற்கு ஆறாண்டு காலம் ஆகின்றது. எனவே கவர்ன்மெண்ட் செர்வண்ட்ஸ் என்று சொல்லும்போது, அது இவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவாப்பினை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி. கூறி விடைபெறுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 4]

MR. CHAIRMAN: There is a tea party to day. மாலை 5-45-க்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தேநீர் விருந்து ஒன்று இருக்கின்றது. அனைவரும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் செவ்வாய்க் கிழமை 9—4—1974 அன்று மாலை நான்கு மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5.42)

3. அமைவுண் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

226. Notification issued with G.O. Ms. No. 4189, Revenue, dated the 30th December 1971 and Memorandum No. 9809/CTI (1)/72-2, Revenue, dated the 7th April 1972, in regard to setting up of checkpost at Thavittapalayam—Karur taluk of Tiruchirappalli district [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

227. Order issued with G.O. Rt. No. 75, Revenue, dated the 21st January 1974, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge for the benefit film show organised by Parry's Employees' Union on 26th and 27th January 1974 at Balu Touring Talkies, Ranipet to raise funds for the Employees' Union. [Laid on the table of the House under section 16(4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

228. Notification issued with G.O. Ms. No. 7, Excise and Prohibition, dated the 9th January 1974, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Spirituous Essences Rules, 1972. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

[1974 ஏப்ரல் 4]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

122. Sixth Annual Report of the Tamil Nadu Vigilance Commission for the period from 1st April 1971 to 31st March 1972.

123. State Excise Department Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and Duties Administration. (English and Tamil.)

124. Commercial Budget on Dairy Development Department 1974-75.

1974 ஏப்ரல் 4]

இணைப்பு

127

இணைப்பு

[533 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2 க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

முன்னுரை

தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய முழுமையானத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதில், ஊர்ப்புறத் திட்டங்களை விரைவாக, ஒருங்கிணைந்த முறையில் நிறைவேற்றுவது, ஒரு சிறப்பான முதன்மையிடத்தைப் பெறுகிறது. உணவை வழங்கி, சத்துணவை அளித்து, தொழில்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைத் தந்துதவும் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் அளிப்பது மட்டும் இதற்கு ஒரு காரணமல்ல. மாநிலத்திலுள்ள 70 சத வீத மக்கள் ஊர்ப்புறங்களில் வாழ்வதனால், அப் பகுதி மக்களுக்கு, அதிலும் சிறப்பாக பெருமளவில் அங்கு வசிக்கும் எளிய, நலிந்த மக்களுக்கு வளர்ச்சியினால் உண்டாகும் நன்மைகள் பரவலாக விரைவில் சென்று அடையவேண்டுமென்பதே இதன் உள் நோக்கமாகும்.

மக்கள் பங்கேற்று முனைப்புடன் செயலாற்றுவதன் வாயிலாக, ஊர்ப்புறங்கள் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென்ற நோக்குடன், சமுதாய வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள் என்ற பெயரில் ஒரு திட்டத்தை இந்திய அரசு 1952-லேயே செயற்படுத்தத் தொடங்கியது. நிதி நிலைத் திட்ட மூலம் மானியங்களாகவும், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் தலைமையில் வளர்ச்சிப் பணியாளர்களும், வட்டாரங்களுக்கு (பல ஊர்கள் சேர்ந்த ஓர் அமைப்பு) அரசால் உதவிகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. ஓர் வட்டாரத்திற்குள்ளேயே நிறைவேற்றப்படவேண்டிய வளர்ச்சிப் பணிகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டியது, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரின் பொறுப்பாகும். இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டம், ஐந்தாண்டுகள் கொண்டதாக பிரிக்கப்பட்டு, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்டவாறு, எவ்வித மாற்றமுமின்றி, தொடக்கக் கட்டத்தில் வட்டாரங்கள் படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. வட்டாரத்தின் செயல் முறை இரண்டு கட்டத்தில் அமைந்தது; இந்த இரண்டு கட்டங்களும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு விரிவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. முதல் கட்டமான தீவிர நிலையில் ஒரு வட்டாரம் ரூ 12 இலட்சத்தையும், தீவிர நிலையைக் கடந்த இரண்டாவது கட்டத்தில் ரூ 5 இலட்சத்தையும் அவ் வட்டாரம் மைய அரசு உதவியைப் பெற்றது. பத்தாண்டுகள் கழித்து, அவ்வட்டாரம் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த பின்னர் அவ்வட்டாரம் மைய அரசின் எவ்வித கூடுதல் உதவியுமின்றி, செயலாற்றவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1974-75 தொடக்கம், தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா 374 வட்டாரங்களும், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களாக இருக்கும்.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்தவுடன், இவ்விதம் ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது. தமிழ்நாட்டில் எல்லா யகுதிகளிலும்* வட்டாரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வட்டார

* தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கலையன்சூறு பகுதியைத் தவிர, எல்லா ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இங்குள்ள ஊராட்சிகளில் அரசு இன்னும் மேற்கொள்ளவில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 4]

நிலையில் வளர்ச்சிப் பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு அனைத்தும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் நிலையில்தான் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளில் கிடைக்கும் நிதிகளினதும் திட்டப்பட்டு, “ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வாரியான நிதி நிலைத் திட்டம்” கொண்டுவரப்பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டது. வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருமித்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு இம் முறை ஒரு பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பை தந்ததுடன், ஊர்ப்புற மக்களின் உற்சாகம் பெருகி, பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்கு நன்கொடை (வரிகளை ஏற்றுக்கொள்வதுடன், நன்கொடையையும் சேர்த்து) அளிக்கும் மனப்பாங்கும் ஊர் மக்களிடையே பெருக நன்கு உதவியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வளர்ச்சிக்கு, வருவாய்கள், மானியங்கள் (சட்ட பூர்வமாகவும், சட்ட பூர்வ மின்றியும்) வாயிலாக அரசிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய இறுதி நிதி ஆதாரங்களை, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான நிதி நிலைத் திட்டம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதோடன்றி, உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைத் தொகை பெருகப் பெருக, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வளர்ச்சி நிதியும் அதிகரிக்கும்.

சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சியில் 12,630 ஊராட்சிகள், 597 பேரூராட்சிகள் மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 1974-75-இல் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள 104.22 கோடி ரூபாயிலிருந்து, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயற்படுத்தப்படுகிறதென்பது தெளிவாகும். இக் குறிப்புரையுடன் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கை இணைப்பானது, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊர் வளர்ச்சிக்குரிய நிதி முதலீடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பணிகளின் ஆய்வும், 1974-75-ஆம் ஆண்டின் திட்டங்களும் இக் குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்

(அ) அமைப்பு

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதி நீங்கலாக, மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள ஊர்ப் பகுதிகள் அனைத்திலும் 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ் நாடுச் சட்டம் 35/1958) தற்போது நடைமுறையிலுள்ளது. ஜாகீர்தார்கள் தொடுத்துள்ள “சிலில்” வழக்குகளின் விளைவாக ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், ஜாகீர் பகுதிகளை அரசு இன்னும் மேற்கொள்ளவில்லை யாதலால், கல்ராயன்குன்றுகள் பகுதிக்கு ஊராட்சிகள் சட்டத்தை விரிவுபடுத்தவில்லை. ஜாகீர் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டவுடன், ஊராட்சி ஒன்றியமொன்று அமைக்கப்பட்டு, இச் சட்டம், அப் பகுதிக்கும் விரிவுபடுத்தப்படும். தமிழ் நாட்டில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை உள்ளடக்கி, 597 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள் உள்ளன.

1974 ஏப்ரல் 4]

(ஆ) நிர்வாக அமைப்பு வளர்ச்சி

வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குப் போதிய அதிகாரங்களையளித்து, பொருத்தமான நேரடிப் பொறுப்புக்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதனால், தமிழ் நாட்டில் மலர்ந்து வரும் பசுமைப் புரட்சியில், அவர்களும் தங்களுக்குரிய பங்கினை ஆற்றிட முடியுமென்பதால், ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்த அரசு ஆய்ந்து ஆய்ந்து வருகிறது. நிர்வாக அமைப்பும் முறையும் அரசின் ஆய்வின் தொடர்ந்திருந்த வண்ணமுள்ளது. ஏற்கெனவேயே செய்யப்பட்டுள்ள, இனி செய்யப்பட விருக்கும் மாற்றங்களை கீழ்க்கண்டவை விளக்கும்:—

(அ) ஊர் நல உதவியாளர்களுக்கு மேலும் பதவி உயர்வு அளிக்க வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அரசிற்கு பல்வேறு முறை யீடுகள் வந்துள்ளன. தற்போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 10 ஊர் நல உதவியாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் இரண்டாம் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்கள் 7 பேர்களும், முதல் நிலை ஊர்நல உதவியாளர்கள் 3 பேர்களும் ஆவர். முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்களுக்கிடையே தற்போதுள்ள 3:7 என்ற விகிதமானது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் தொடங்கியபோது ஏற்படுத்தப்பட்டதேயன்றி அதற் கொண்டு குறிப்பிட்டச் சொல்லக்கூடிய காரணம். ஒன்றுமில்லை. இரண்டு நிலைகளிலுமுள்ள ஊர் நல உதவியாளர்களின் வேலைகளும், கடமைகளும் ஒன்றாகவே உள்ளன. அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே, இவ்விவரம் நிலைகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளதென்பது தெளிவாகிறது. சுமார் 10 ஆண்டுகள் வரை பணி யாற்றியுள்ள இரண்டாம் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்கள் இன்னும் பதவி உயர்வை எதிர்பார்த்த நிலையிலேயே உள்ளனர் என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பதவி உயர்வு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக, இப் பிரச்சினையை அரசு ஆய்ந்து, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள முதல் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்களின் பதவிகளை மூன்றிலிருந்து ஐந்திற்கு உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளது. இம் முடிவின் காரணமாக, 877 இரண்டாம் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்களின் பதவிகள் முதல் நிலைக்கு, 1974-75 முதல் 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, உயர்த்தப்படும். 1974-75-ஆம் ஆண்டில், இரண்டாம் நிலை ஊர் நல உதவியாளர்களின் 177 பதவிகள் முதல் நிலைக்கு உயர்த்தப்படவிருக்கிறது.

(ஆ) அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒய்வூதியம் அளிக்கப்படுவது போன்று, பேரூராட்சி, ஊராட்சி நகரியங்களின் அலுவலர்கள் உள்ளிட்ட ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் ஒய்வூதியத் திட்டத்தின் நன்மைகளை விரிவாக்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனைச் செயற்படுத்த வதற்குரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

(இ) முன்பிருந்த மாவட்ட வாரியங்களில் பணியாற்றிய அலுவலர்கள், தற்போது ஊராட்சிப் வளர்ச்சி பணியாளர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய மாவட்ட வாரியச் சேவையை கணக்கிட்டு, அவ்வித ஊழியர்

[1974 ஏப்ரல்]

களுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போன்ற ஓய்வூதியங்களும், சேவைக் காலத்தில் இறப்போரின் குடும்பத்திற்குரிய உடனடி நிவாரணம் போன்ற சலுகைகளும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) ஊராட்சிகளில் 30,000-க்கும் மேற்பட்ட வாடாநிலைப் பெட்டிகள் உள்ளன. எனவே இவற்றை ஒழுங்காக, அவ்வப்போது பேணவேண்டிய அவசியமேற்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதற்கென ஊராட்சி வாடாநிலைப் பராமரிப்பு நிறுவனத்தில் வாடாநிலைப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்கள் 55 பேர்களே உள்ளனர். எனவே படிப்படியாக வாடாநிலைப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்களைக் கூடுதலாக நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் வாடாநிலைப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்கள் பதவி 22-ம், உதவியாளர்கள் பதவி 22-ம் உண்டாக்கப்படும். 1974-75-ஆம் ஆண்டிலும் 22 வாடாநிலைப் பெட்டி மேற்பார்வையாளர்கள், 22 உதவியாளர்கள் பதவிகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படும்.

(உ) வட்டார எல்லைகளைப் பெருவாரியாக மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லையென்று, நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு, அதன் ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம் பற்றிய அறிக்கையில் பரிந்துரைத்துள்ளது. இதனை அரசு ஏற்று, அதற்கேற்ப ஆணைகளை பிறப்பித்துள்ளது. இருப்பினும் பரந்த அளவிலுள்ள எந்த வட்டாரத்தையும் பிரிக்க வேண்டிய தேவையை அரசு ஆய்வு செய்யும். இதுபோன்ற வட்டாரங்களை ஆய்வு செய்து, அரசிற்கு அறிக்கை அனுப்புமாறு ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

(ஊ) வரி விதிக்காத முறையில் நிதிகளைத் திரட்டி, பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்கு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலைமையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றினை ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தொடக்கமாக இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்கள் நிறுவப்படும். மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்களை அமைப்பதற்குரிய விவரங்கள் தற்போது ஆய்வில் உள்ளன.

(இ) பயிற்சித் திட்டம்

ஊர் வளர்ச்சி இயக்கம் கீழ்க்காணும் பயிற்சிப் பிரிவுகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. பல்வேறு வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் ஆகியோர் இந்நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்—

1. சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம்.

2. தொழிற்கூட பிரிவுகள் அமைந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி

[1974 ஏப்ரல் 4]

(1) சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பவானிசாகர்.—சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம் பவானிசாகரில் உள்ளது. இந்நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன:—

(அ) பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய பயிற்சி.—இது ஊராட்சிக் கொள்கையைப் பற்றி, மாவட்ட அலுவலர்கள் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சி யளித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் வளர்ச்சியைக் காணும் வழிவகைகளைக் கற்பிக்கும் பயிற்சியாகும். ஐம்பது மாவட்ட அலுவலர்கள், வளர்ச்சி அலுவலர்களைக் கொண்டு, 15 நாட்களுக்கு ஒரு பயிற்சியாக ஆறு பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

(ஆ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய வேலைப் பயிற்சி.—வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களின் பதவிகளுக்குப் புதிதாக வருவோருக்கென இப் பயிற்சி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய அலுவல்களில் அவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. சுமார் 40 அலுவலர்களுக்கு இரண்டு திங்கட் காலத்தில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று முறை பயிற்சி நடைபெறுகிறது.

(இ) வளர்ச்சி அலுவலர் (கல்வி), முக்கிய சேவிகைகளுக்கு ஒரு திங்கள் மறு பயிற்சி.—ஒரு திங்கள் கால அளவிற்கு, வளர்ச்சி அலுவலர் (கல்வி) களுக்கும், முக்கிய சேவிகைகளுக்கும், இப்புதிய பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பதினைந்து வளர்ச்சி அலுவலர்கள் (கல்வி), 15 முக்கிய சேவிகைகளுக்கு ஒரு நடவையில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. கல்வி, பொது நிர்வாகம், மாவட்ட அலுவலக நிர்வாகம், ஒளி-ஒலிக்கருவிகள், சத்துணவுத் திட்டம், குடும்பக்கட்டுப்பாடு போன்றவற்றிற்கு சிறப்பான முறையில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

(ஈ) குறிப்பிட்ட பணிகளுக்குரிய பயிற்சிகள்.—மாவட்ட அலுவலர் போன்றோருக்கு சத்துணவுத் திட்டப் பயிற்சிபோன்ற பயிற்சிகளும், இந்நிலையத்தில் அளிக்கப்படுகின்றன.

(2) ஊர் நல உதவியாளர்களுக்குப் பயிற்சி.—கீழ்க்கண்ட நிலையங்களில் ஊர் நல உதவியாளர்கள் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றனர்:—

1. பவானிசாகரிலுள்ள சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம். (சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம் அமைந்த இடத்தில் உள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம்).

2. ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம், டி. கல்லுப்பட்டி.

3. ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம், பட்டுக்கோட்டை.

4. ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம், ச.வி. நகரம்.

5. ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம், கிருட்டிணகிரி.

[1974 ஏப்ரல் 4]

இந் நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன :—

முன் சேவைப் பயிற்சி.—ஊர்நல உதவியாளர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், அப் பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோரை, தகுதியுடையவராகுவதற்கென, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, கூட்டுறவு நல்வாழ்வு, ஊராட்சிகள் போன்றவற்றில் ஈராண்டுகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. விஞ்ஞான வழியில் வேளாண்மை செய்வதை இவர்களுக்குக் கற்றுத் தருதற்கென ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் ஒரு பண்ணையும், பால் பண்ணை அலகும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1972-73ஆம் ஆண்டில், ஊர்நல உதவியாளர்கள் பதவிகளுக்கென 400 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்களில் 325 பேர்கள், முன் சேவைப் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். எஞ்சியுள்ள 75 பேர்களுக்கு ஒரு திங்கள் கால அளவிற்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பின்னர், வட்டாரங்களில் தற்போதுள்ள காலியிடங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கும், சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, பயிற்சியளிக்கப்படும். இதுவன்றி, நேரடியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 69 ஊர்நல உதவியாளர்களுக்கும் மேற்கூறிய 325 பேர்களுடன் முன் சேவைப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

ஓராண்டுத் தீவிரப் பயிற்சி.—ஊர்நல உதவியாளர்களின் திறமையை உயர்ப்பாக வேளாண்மையில் மேம்படுத்துதற்கென, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பட்டச் சான்றிதழ் பயிற்சி ஓராண்டிற்குத் தரப்படுகிறது. இந்த ஓராண்டு காலப் பயிற்சி, ஐந்து நிலையங்களிலும் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு நிலையத்திலும், ஒவ்வொரு பயிற்சிக்கென ஆய்வுப் பேர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். இத் தீவிரப் பயிற்சியில் இதுவரை 1,190 ஊர்நல உதவியாளர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

தொழிற்கூடக் கிளைகள்.—ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்திற்கும், பவானிசாகரிலுள்ள சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனத்திற்கும் தொழிற்கூடக் கிளைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கும், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும், தச்சு, கருமார்த் தொழிலில், ஓராண்டிற்கு, இங்குள்ள தொழிற்கூடங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை 1,059 பேர்களுக்கு இப்பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

பவானிசாகரிலுள்ள சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பட்டுக்கோட்டை, டி. கல்லுப்பட்டியிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் சார்ந்த தொழிற்கூடக் கிளைகள், உற்பத்தி—பயிற்சி நிலையங்களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அண்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிலையங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

மகளிர்க்குப் பயிற்சி.—ச. வி. நகரம், டி. கல்லுப்பட்டி ஆகியவிடங்களிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் மகளிர்க்குப் பயிற்சியளிக்கக் கூடிய வசதிகள் உள்ளன. சத்துணவுத் திட்டத்திலும், சமூக நல இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்படும் குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்குரிய பால் சேல்கைகளுக்கு மூன்று திங்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. சமூக நல இயக்கத்தால் அனுப்பப்படும் மகளிர் பணியாளர்களுக்கு இப்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி தரப்படுகிறது. கணக்குகளை நிர்வகிப்பது தொடர்பாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்கள், நிர்வாகிகள், கணக்கர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும், ஒரு குறுகிய நிலைவட்டப் பயிற்சியளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. வாஷொலி மேற்பார்வையாளர்களில் சிலருக்கு, தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளைச் செப்பணிட்டுச் சீராக்கும் தொழிலில் பயிற்சியளிக்க, டில்லிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய அறிவை அலுவலர்களுக்கு இப்பயிற்சித் திட்டங்கள் அளிப்பதுடன் தங்களுடைய பொறுப்புகளைத் திறமூடன் நிறைவேற்றிடவும் இப்பயிற்சி பெரிதும் உதவியுள்ளது.

(ஈ) கருத்துரைக் குழுக்கள்

நிர்வாகம்.—பணிகள், உற்பத்தித் திட்ட வேலைகள், நலப் பணிகள் பற்றிய மாநில அளவிலான கருத்துரைக் குழுக்கள் ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்கின்றன. திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் போது, அவற்றின் செயல் வேகத்தைத் தடுக்கும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகளுக்குக் கருத்துரைக் குழுக்கள் தந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வுகள் காணப்படுகின்றன.

(உ) நிதி நிலைத் திட்ட நிறைவேற்ற சாதனைகள்

ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களிலுள்ள நிதி நிர்வாகத்தின் அளவு படிப்படியாக உயர்ந்தவண்ணமுள்ளது. 1966-67ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கம் செய்யப்பட்ட மொத்த நிதி ஒதுக்கீடும், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடும் வருமாறு :—

ஆண்டு.	ஒதுக்கீடு.	ஒரு வட்டாரத் திறகு ஒதுக்கீடு.
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
1966-67	47,47.71	12.70
1967-68	52,70.02	14.09
1968-69	52,62.03	14.07
1969-70	59,14.79	15.81
1970-71	65,26.12	17.45
1971-72	72,07.75	19.27
1972-73	77,14.08	20.63
1973-74	94,69.15	25.32
1974-75	1,04,22.05	27.87

[1974 ஏப்ரல் 4]

மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்ற, ஊரக வளர்ச்சிக்கென இவ்வரசு அளிக்கும் முக்கியத்வத்திற்கு இவை வெளிப்படையான சான்றுகளாகும்.

நில வருவாயில், ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் ரூ. 2.50-ஐ உள்ளூர் “செஸ்” மேல் வரியாக விதிக்க, 1958-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டமானது, 1972-ஆம் ஆண்டு 15-ஆம் எண் சட்டத்தின் வாயிலாகத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அனைத்தும் உள்ளூர் “செஸ்” மேல் வரியை விதித்துள்ளன. உள்ளூர் “செஸ்” மேல் வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிப்பதனால், அந்நகரான இணை மானியத்தை ஒன்றியம், அரசிடமிருந்து பெற முடியும். 1972-73-ல் “செஸ்” மேல் வரி இணை மானியமாக ரூ. 615.47 இலட்சத்தை அரசு அளித்துள்ளது. 1973-74-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 650.00 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-க்கான நிதி நிலை மதிப்பீடு ரூ. 700.00 இலட்சமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி மீது, மேல் வரி விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1973-74-ல் வருவாய் ரூ. 122.07 இலட்சமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு, சில வேலைத் திட்டங்கள் பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் (கூடுதல் எண்ணிக்கை) வருமாறு :—

	1970 (1)	1971 (2)	1972 (3)	1973 (4)
இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டரில்).	30,550	31,957	36,644	35,114
மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை).	3,447	4,420	5,699	6,165
கிணறுகள் (எண்ணிக்கை) ..	60,049	69,329	72,567	73,836
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத் திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை).	18,531	18,616	18,972	19,254
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத் திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை).	3,207	3,177	3,170	3,165
சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ள பள்ளிகள்.	13,109	14,926	16,123	16,845

1974 ஏப்ரல் 4]

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களையும், 1974-75-க்கான நிதி நிலை மதிப்பீட்டையும் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை காட்டும் :—

திட்ட வேலையின் பெயர்.	1969-70 (செலவுக் கணக்கு).	1970-71 (செலவுக் கணக்கு).	1971-72 (செலவுக் கணக்கு).	1972-73 (செலவுக் கணக்கு).	1973-74 (திருத்திய மதிப்பீடு).	1974-75 (நிதிநிலை மதிப்பீடு).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)					
வேளாண்மை ..	74.93	82.89	83.65	80.63	85.00	95.00
கால்நடை வளர்ச்சி.	23.35	23.26	22.93	21.75	23.25	23.25
மீன் வளம் ..	2.53	3.55	3.89	3.00	4.00	4.00
இணைப்புச் சாலைகள்.	93.81	1,09.03	1,16.97	1,11.00	1,10.00	1,40.00
குடிநீர் வழங்கல்.	1,13.76	1,48.17	1,48.40	1,52.14	1,46.00	1,76.00
பள்ளிக் கட்டடங்கள்	48.71	53.82	53.58	54.07	92.27	1,22.27
சமூகக் கல்வி ..	18.88	16.36	16.70	15.13	15.50	15.50
மகளிர், குழந்தைகள் நலம்.	14.93	14.29	18.69	17.35	17.38	16.83
கிராமக் கலை, கைவினைத் தொழில்கள்.	16.00	16.03	11.85	15.00	15.00	15.00

(ஊ) ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நிறைவேற்றப்பட வேண்டியத் திட்டங்களின் மொத்த முதலீடு ரூ. 13.77 கோடியாகும். இதில் திட்டவாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை வருமாறு :—

	திட்டம்.	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
வேளாண்மை ..	..	8,52.00
கால்நடை வளர்ச்சி ..	..	2,00.00
மீன் வளம் ..	..	25.00
சமூகக் கல்வி ..	..	2,00.00
சமூகக் கல்வி ..	..	1,50.00
கிராமக் கலைகள், கைவினைத் தொழில்கள் ..	..	15,00.00*
இணைப்புச் சாலைகள் ..	..	15,00.00*
பள்ளிக் கட்டடங்கள் (தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள்) ..	..	15,00.00*
கிராமக் குடிநீர் விநியோகம் ..	..	50.00
வடிகால் ..	..	2,00.00
அலுவலர் குடியிருப்பு ..	..	1,00.00
மகளிர் நலன் ..	..	1,00.00
கிராம ஆள்வலத் திட்டம் ..	..	..
கூடுதல் ..	..	18,77.00
அல்லது ..	..	18.77
கோடி.	..	..

[1974 ஏப்ரல் 4]

* “சாலைகள்”, “பொதுக் கல்வி”, “குடிநீர் வழங்கல்-துப்புரவு” ஆகிய தலைப்புகளில் மேற்கண்ட மூன்று திட்டங்களும் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த முதலீட்டில் இத்தொகைகள் சேர்க்கப்படவில்லை.

3. பணிகள் பற்றிய திட்டங்கள்.

(1) ஊர்ப் பணிகளுக்குரிய திட்ட வேலைகள்.

ஊர்ப்பணிகள் மானியங்களில் கிடைக்கும் நிதிகளை குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் அமைத்தல் ஆகிய வற்றில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிடுகின்றன. இந்த மூன்று அடிப்படை வசதிகளையும் கூடிய விரைவில் ஊர்ப்புறங்களுக்கு அளிக்கவேண்டுமென அரசு விரும்புவதால், கிடைக்கக்கூடிய நிதியை இவற்றிற்கே செலவிடவேண்டுமென அரசு விரும்புகிறது. 1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய செய்து தரப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளின் விவரங்கள் வருமாறு :—

1. மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	..	6,165
2. கிணறுகள்	..	73,836
3. இணைப்புச் சாலைகள் (இ.மீ.)	..	35,114
4. பள்ளிக் கட்டடங்கள் (கட்டப்பட்டவை)	..	16,854

ஊர்ப்புறங்களில் இவ்வடிப்படை வசதியைச் செய்து தரவேண்டிய அவசியத்தின் காரணமாக, 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ 438.27 இலட்சம், பணிகள் பற்றிய திட்டங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதவரை இதற்கென ரூ. 348.27 இலட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது.

ஊர்ப் பணிகள் திட்டங்களுக்குச் சராசரியாகவே எல்லா ஒன்றியங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அளித்ததனால், தேவையற்ற வட்டாரங்களுக்கு போதிய நிதி அளிக்கமுடியவில்லை. எனவே, 1974-75 தொடக்கம் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிதிகளை ஒதுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர் வழங்கல்.—முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்தே குடிநீர் அளிக்கவேண்டியதன் அவசியம் அரசின் கவனத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து, குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கென செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை வருமாறு :—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
முதல் திட்டம்	1,90.17
இரண்டாம் திட்டம்	3,19.87
மூன்றாம் திட்டம்	5,88.01
1966-67 முதல் 1968-69 முடிவாக உள்ள மூன்று ஓராண்டுத் திட்டங்கள்	3,65.60
நான்காம் திட்டம்	7,38.47
கூடுதல்	22,02.12

1974 ஏப்ரல் 4]

இம்முறையில் காரியமாற்றியுள்ள போதிலும்கூட, குடிநீர் பிரச்சினையின் ஒரு சிறிய கூறினைத்தான் இதுவரை அணுக முடிந்தள்ளது. விரிவான அடிப்படையில் பெருந் திட்டமிட்டு இப்பிரச்சனைக்கு நல்லதொரு தீர்வு காண புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஊர்ப்புறங்களில் குடிநீர் வழங்கும் பணியினை, தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மேற்கொண்டுள்ளது.

சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களிலிருந்து 4,916 ஊர்களில் நிலையான குடிநீர் ஆதாரங்களே இல்லையென்றும், 11,480 ஊர்கள், சிற்றூர்களில் தற்போதுள்ள குடிநீர் ஆதாரங்கள் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், நோய் பரவக்கூடிய 2,230 ஊர்கள், சிற்றூர்களில் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவேண்டுமென்றும் அறியப்பட்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றினங்களுக்கும் ரூபாய் 4,000.00 இலட்சம் தேவைப்படுமெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

குடிநீர் வழங்கல் விரைவுத் திட்டங்களையும், யூனசெஃப் (UNICEF) உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களையும், தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் நிறைவேற்றி வருகிறது. குடிநீர் ஆதாரங்களே இல்லாத 4,916 ஊர்களிலுள்ள 38 இலட்சம் மக்களுக்கும், நோய் பரவக்கூடிய 2,230 ஊர்களிலுள்ள 19 இலட்சம் மக்களுக்கும் தேவையான குடிநீர்னை வழங்க ரூபாய் 2,500 இலட்சம் தேவைப்படுமென கூறியுள்ளது. வாரியத்தால் குடிநீர் வசதியளிக்கப்படவருக்கும் 57 இலட்சம் மக்கள் தொகையானது, ஊர்ப்புறங்களிலுள்ள மொத்த மக்கள் தொகையில் 16 சத வீதத்தை கொண்டதாகும். எனவே எஞ்சியுள்ள 84 சத வீத மக்களின் குடிநீர் தேவையை ஊர் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது. ஊர் வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் செயல்படுத்த வேண்டிய குடிநீர் வடிகால் திட்டத்திற்கென, 1971-75-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 176 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) இணைப்புச் சாலைகள்.—ஊர்ப்புறங்களில் போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காக, இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கும் டணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து, இணைப்புச் சாலைகளுக்கென செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை வருமாறு :—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
முதல் திட்டம்	136.19
இரண்டாம் திட்டம்	224.93
மூன்றாம் திட்டம்	641.70
மூன்று ஓராண்டுத் திட்டங்கள் (1966-67 தொடக்கம் 1968-69 முடிய)	286.44
நான்காம் திட்டம்	540.81
கூடுதல்	1,830.07

[1974 ஏப்ரல் 4]

1,000 முதல் 1,500 வரை மக்களைக் கொண்ட ஊர்களை இணைக்கும் வேலைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக முதல் கட்டத்தில் 1974-75 முதல் மேற்கொள்ளப்படும். 1,000 முதல் 1,500 மக்களைக் கொண்ட ஊர்களில் புதிதாக சாலைகள் அமைக்கவும், தற்போதுள்ள சாலைகளை மேம்படுத்தவும் ரூ. 20 கோடி சேவைப்படும். இப்போது ஒதுக்கப்படும் நிதியைக் கொண்டு கணக்கிட்டால், இப்பணிகளை முடிக்க 10 ஆண்டுகள் ஆகும்.

வட்டாரங்களை வகை செய்துள்ளபடி, இணைப்புச் சாலைகள் வேலைகளை நிறைவேற்ற, மக்கள் நன்கொடைத் தொகை கீழ்க்கண்டவாறு இருக்க வேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது:—

வட்டாரங்களின் வகை.

நன்கொடைத் தொகை விகிதம்.
(சதவீதம்.)

1	50
2	45
3	40
4	30
5	25
6	20

பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.—பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கென, அரசு அளித்துவந்த மானியம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கு ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 8,000 வரையிலும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ரூ. 7,000-லிருந்து ரூ. 13,000 வரையிலும் அரசு மானியங்கள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்குக் குறைவாக முறையே ரூ. 4,000, ரூ. 6,000 நன்கொடை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென செலவிடப்பட்ட தொகை வருமாறு:—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)				
முதல் திட்டம் ..	..	..	..	18.08
இரண்டாம் திட்டம் ..	..	..	..	193.34
மூன்றாம் திட்டம் ..	..	..	..	201.93
மூன்று ஓராண்டுத் திட்டங்கள் (1966-67 முதல் 1968-69 வரை)	..	..	..	118.35
நான்காம் திட்டம் ..	..	..	..	302.45
கூடுதல் ..	..	..	..	834.15

[1974 ஏப்ரல் 4]

தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் கட்டடங்கள் கட்டித்தர, அரசு முயற்சிகள் செய்தாலும், அரசால் நிதி ஒதுக்க முடியவில்லை. தற்போதுள்ள 22,419 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் 16,854 பள்ளிகள்தான் சொந்தக் கட்டடங்களில் உள்ளன. பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென, 1974-75-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 122.27 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களிலிருந்து 7,377 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், 1,112 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், நிலையான கட்டடங்கள் அமைக்க வேண்டியுள்ளது. 8,489 தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்கள் கட்டவும், ஐந்தாம் திட்டத்தில் கூடுதலாகச் சேருவோருக்கும் ரூபாய் 1,500 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது.

(2) சாலைகளைப் பேணுதல்.

தங்களுடைய பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பேணுவதற்கென, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு “உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்” என்ற மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுமுள்ள மக்கள் தொகையில் தலைக்கு 18 காசுகள் என்ற வீதத்திலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணும் சாலைகள் சாதாரணமானவையா அல்லது கடற்கரை பகுதியா மற்றும் கழிமுகப் பகுதியா அல்லது மலைப்பாங்கான பகுதியா என்ற அடிப்படையில், மைல் ஒன்றிற்கு ரூ. 600, ரூ. 800, ரூ. 1,500 என்ற வீதத்திலும் வழங்கப்படுகிறது. 1967-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாளன்றிருந்த சாலைகள் நீளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மைல் விகிதமும், 1961 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மக்கள் கணக்கெடுப்பின் படி, தலைக்கு 18 காசுகளும் கணக்கிடப்படுகின்றன. கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம், கிராம ஆள்வலத் திட்டம் போன்ற பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களின் வாயிலாக அமைக்கப்பட்டுள்ள சாலைகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனால், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணவேண்டிய சாலைகளின் நீளம் அதிகரித்து விட்டது. எனவே, தற்போது அளிக்கப்படும் நிதியுதவியைக் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சாலைகளைப் பேண இயலவில்லையாதலால், மானியத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று முறையீடுகள் வந்துள்ளன. 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்காக இந்நிதி ரூ. 1 கோடி அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியத் தொகை ரூ. 119.31 இலட்சத்திலிருந்து ரூ. 219.31 இலட்சத்திற்கு உயர்ந்துள்ளது.

(3) ஊர்ப்புறச் சாலைகள்.

தமிழ்நாட்டில் 51,000 ஊர்கள் உள்ளன. இதில் நான்காம் திட்டத் தொடக்கத்தில் 11,000 ஊர்கள் நெடுஞ்சாலையிலும், எஞ்சிய 40,000 ஊர்கள் “கச்சா” சாலைகளினால் இணைக்கப்பட்டோ அல்லது சாலைகளை இல்லாமலோ இருக்கின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்களைக் கொண்ட ஊர்கள் அனைத்திலும் எல்லா பருவத்திற்குமேற்ற சாலைகளையமைத்து அவற்றை முக்கியச் சாலைகளுடன் இணைக்க, நான்காம் திட்டத்தில் ரூ. 19 கோடியை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் முதல் கட்டத்திற்கு ரூ. 6 கோடி தரப்பட்டுள்ளது. இதைக் கொண்டு 115 ஊர்களில் எல்லா பருவத்திற்கு மேற்ற சாலைகள் அமைக்கப்படுவதுடன் 621 ஊர்களில் தற்போதுள்ள சாலைகளுக்கு மேம்பாடும் செய்யப்படும். இரண்டாவது கட்ட வேலைகளுக்கென, அரசு ரூ. 5 கோடி மதிப்புள்ள பணிகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதைக்கொண்டு, எல்லாப் பருவத்திற்குமேற்ற சாலைகள் 123 ஊர்களில் அமைக்கப்படுவதுடன், 583 ஊர்களிலுள்ள சாலைகளுக்கு மேம்பாடும் செய்யப்படும். மூன்றாம் கட்ட திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதற்கென்று ரூ. 5.28 கோடி மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எல்லாப் பருவத்திற்கு மேற்ற சாலைகள் 110 ஊர்களிலும், 480 ஊர்களிலுள்ள சாலைகளுக்கு மேம்பாடும் செய்யப்படும்.

கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்திலே 1971-72-ல் 4,397 கிலோமீட்டர், 1972-73-ல் 4,038 கிலோமீட்டர் நீளச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1973-74-ல் சுமார் 4,000 கிலோ மீட்டர் நீளச் சாலைகள் நிறுவப்படவிருக்கிறது. இச்சாலைகள் 2,400 ஊர்களை இணைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வரட்சிப் பகுதித் திட்டத்தில் சுமார் 77 ஊர்களுக்கு சாலைப் போக்குவரத்து வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது.

(4) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம்மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் பேணுதற்காக சுமார் 24,000 ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறையாவது கவனம் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், பேணுதல் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக்கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து, ஒவ்வொன்றும் அவ்வாண்டுத் தேவையினையாட்டி, ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1974-75ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 102.88 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு நிதியுதவி அளித்தபோதிலும் அநேக ஏரிகள் உடனடியாக செப்பனிடப்படவேண்டிய நிலைகளிலேயே உள்ளன. மேலும் இம் மாநிலத்தில் பெரிய, நடுநிலை நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமைப்பதற்கு போதிய வாய்ப்பில்லை. எனவே, இச்சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை நிலைப்படுத்தி மேம்படுத்துவதில்தான், வருங்கால வளர்ச்சி அடங்கியுள்ளது. இவ்வாதாரங்களை மேம்பாடு செய்வதற்கென, ஒரு வேலைத் திட்டம் ஐந்தாம் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 4]

(5) கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்ட வேலைகள்.

கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்ட வேலைகளில் 315 பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன. கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில்களின் தொழில்நுட்பமும் நிர்வாகமும் கதர் கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்திடமிருப்பினும், இவை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பார்வையிலேயே செயலாற்றும். இத்திட்டத்திற்கென, 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

(அ) வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்ப்பும்

ஒவ்வொன்றும் நிதி நிலைத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் நிதியை, ஆண்டுத் திட்டத் தொகையாகக் கொண்டு, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை அளிக்கப்படுகிறது. அரசால் அவ்வப்போது வகுக்கப் பட்ட சில முறைகளைத் தழுவி, வேளாண்மைத் துறையுடன் கலந்தா பரம் சில முறைகளைத் தழுவி, வேளாண்மைத் துறையுடன் கலந்தா லோசித்து, தங்களுக்குச் சொந்தமான திட்டங்களை ஒன்றியங்களோடு உருவாக்கிக் கொள்ள முழு உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்புள்ள மாவட்ட தொழில்நுட்ப அலுவலர்களுடன் கலந்தாலோசித்து, நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்கள் ஒன்றியங்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன:—

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகள், கூடுதல் கிடங்குகள், துணைக் கிடங்குகள் கட்டுதல்.

2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை உண்டாக்கிப் பேணுதல்.

3. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு அமையக்கூடிய வேலைத் திட்டங்கள்: தொடர்புள்ள மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலர்களுடன் கலந்தாலோசித்து இவை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் சில:

(அ) ஊராட்சிகளுக்குக் கருவிகள் வழங்குதல்.

(ஆ) தனியார்களுக்குக் கருவிகள் வழங்குதல்.

(இ) வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குரிய கருவிகள், ஊர்த் திருவிழாக்கள், பொருட்காட்சிகள், போட்டிகள் முதலியவை.

(ஈ) வேளாண்மை வளர்ச்சி விரிவாக்கப் பாத் திகள்.

(உ) பசுந்தாள் உர விதைகள் வழங்குதல்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

வட்டாரப் பகுதிகளிலுள்ள வேளாண்மைக் கிடங்குகளில், இரசாயன உரங்களுடன் விதைகள் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. பயறு வகைகளையும் வளர்ச்சியடையச் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுவதால், இந்தக் கிடங்குகளில் அவற்றையும் சேமித்து வைத்து, விற்க வேண்டியுள்ளது. பயறு வகைகளை சிறப்பான சுவனத்துடன் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டியுள்ளதால், தற்போதுள்ள முறைப்படி இரசாயன உரங்களுடன் அவற்றையும் சேர்த்து வைப்பதால், விதைகளுக்கு மிகுந்த சேதம் விளைகிறது. இதனைத் தடுக்க, படிப்படியாக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், தனியாக ஒரு கிடங்கினைக் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலைத் திட்டத்தில் வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கென, ரூ. 85 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. தவிர, விதைகள், கிடங்குகளுக்கென ரூ. 10 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை வளர்ச்சி

வட்டாரப் பகுதிகளிலே, கால்நடை வளர்ச்சியில் கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன :—

- (1) கால்நடை மருந்தகங்கள் கட்டுதல்.
- (2) கால்நடை அறுவை உதவி மருத்துவர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.
- (3) உள்ளூர் நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கால்நடை வளர்ச்சி, பால்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, பன்றி வளர்ப்பு, தீவனம் போன்ற திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தேர்ந்தெடுத்து நிறைவேற்றுவதல்.

(ஆ) மீன் வளம்

இத்திட்டத்தின் தன்மை காரணமாக, மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளனவென்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். 1969-70 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் இவ் வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

- (1) மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும், செயல்படுத்தி தலும்.
- (2) மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.
- (3) வசிகளைப் புதுப்பித்தல்.

1974 ஏப்ரல் 4]

5. நலப்பணித் திட்டங்கள்

(அ) தொடக்கக் கல்வி

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஒன்றியங்கள் அதனதன் நிதி வசதிக் கேற்றவாறு, ஒரு நியாயமான நிதியை ஒதுக்கி, தொடக்கப் பள்ளிகளைத் திறந்து, பேணி, தொடக்கக் கல்வியின் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துவதும், தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதும், 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 (e) பிரிவின்படி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் கடமையாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை முழுமையாக நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு, சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தே சேர்ந்ததாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 28,000 பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் சமீபம் 22,419 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப் பெறுகின்றன. எஞ்சியவை உதவி பெறும் நிறுவனங்களாக உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1,24,700 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி, 44,00,000 மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர்.

அரசின் செலவும், ஊராட்சி ஒன்றியச் செலவின் பங்கு விவரமும் வருமாறு :—

ஆண்டு.	ஊராட்சி ஒன்றியச் செலவு.		ஊராட்சி ஒன்றியச் செலவின் பங்கு.	
	(1)	(2)	(3)	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1969-70		21,47-00	3,73-00	
1970-71		23,50-00	3,92-00	
1971-72		28,39-00	4,14-00	
1972-73		32,00-00	5,70-00	
1973-74		34,32-41	3,72-00	
1974-75		36,36-97	3,92-91	

செலவினங்களில் பெரும் பகுதி அரசினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகிறது.

ஊராட்சி கல்வி நிதி நிலை ஆய்வுக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்கள் முன்பு இருந்ததை விட அதிகமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியைக் குடியிருப்புகள்.—ஊர்ப் பகுதியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த, போதுமான குடியிருப்பு வசதி அளிக்க வேண்டுமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. எனவே, இதற்கென 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 17-50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரையிலும் 1,510 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 132 குடியிருப்புகள் கட்டப்படுகின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 6]

மதிய உணவுத் திட்டம்.—ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனால், அவற்றின் துணை கொண்டு, நாட்டை உருவாக்கும் இம் மதிய உணவுத் திட்டத்தை சீராகச் செயல்படுத்த முடிகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் இத் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. அரிசன நலப் பள்ளிகளில் கற்கும் மாணவர்கள் உள்பட 17-63 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் மதிய உணவுக் குழு உள்ளது. இதில் ஊராட்சித் தலைவர் தலைவராகவும், பள்ளித் தலைமையாசிரியர் செயலாளராகவும் பணியாற்றுகிறார். 1974-75ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 235.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) நல்லாழ்வுப் பணிகள்

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேல் நிலையாக நிறுவப்பட்ட பல நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்குத் தடுப்பு சிகிச்சையளிப்பதிலும், நோய் சிகிச்சையளிப்பதிலும், அககறை கொண்டு, மக்களின் உடல் நலன் நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந் நிலையங்களின் பணியாகும். இரண்டு வட்டாரங்கள் தவிர, ஏனைய எல்லா வட்டாரங்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஆத்தூர், துரிஞ்சாபுரம், கீழ்பெண்ணைத்தூர், முடக்குறிச்சி, கொடுமுடி, வெள்ளக்கோயில், தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன.

தாய் சேய் நல நிலையங்கள்.—தாய் சேய் நலப் பலிகளைத் தங்கள் பகுதிகளில் வளர்ப்பது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியம் சமாளிக்கும் வகையில் மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை, அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் தாய் சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,658 ஆகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவையான நிதிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒதுக்குகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களைத் தவிர, ஊரக மருந்தகங்களும் ஊராட்சிகளில் உள்ளன. மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் மொத்தச் செலவில் 50 சத விதிகம், அது ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 5,400-க்கு மேற்படாமல் நிதியுதவியைப் பெற ஊராட்சி ஒன்றியம் தகுதி பெற்றதாகிறது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.—குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தப்பட்ட குடும்ப நல வேலைத் திட்டத்தின்கீழ், இம்

1974 ஏப்ரல் 4]

மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொண்டுவந்துள்ளன. 1979 ஆம் ஆண்டில் பிறப்புத் தொகை 1,000 பேர்களுக்கு 35 என்பதை 25 எனக் குறைப்பதே குறிக்கோளாக இருக்கிறது.

மக்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்குடன் அறுவை சிகிச்சைத் திட்டத்தை 1956ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கிய முதல் மாநிலம் தமிழ் நாடேயாகும். மைய அரசு ஒப்பளித்துள்ள குடும்ப நலத் திட்டத்தை செயல்படுத்த 100 சத வீத உதவி அளித்து அவ்வரசு ஊக்குவிக்கிறது. இந்திய அரசால் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள 100 சத வீத மைய அரசு உதவியைக் கருத்தில் கொண்டு, அவ்வரசு வகுத்துள்ள முறைப்படி, குடும்ப நலத் திட்டமானது 1965-66-ல் திருத்தியமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டது.

அறுவை சிகிச்சை முகாம்கள் இனி நடத்தப்படவேண்டிய தேவையிலேயென்று இந்திய அரசு, இவ்வரசிற்குத் தெரிவித்துள்ளதால், முகாம்களில் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்வோருக்குக் கூடுதலான உதவியை மைய அரசு செய்வதில்லை. அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்வோருக்கு கூடுதலான ஊக்கத் தொகை அளிப்பதன் மூலம் இத் திட்டத்திற்கு ஒரு புதிய உற்சாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. கூடுதலாக அளிக்கப்பட்ட ஊக்கத் தொகையை திடீரென்று நிறுத்திவிட்டால், அறுவை சிகிச்சை திட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இதனைத் தடுத்து திட்டத்தின் மீதுள்ள பழைய உற்சாகத்தை அப்படியே கொண்டு செல்வதற்கென, அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அளிக்கப்பட்டுவந்த ரூ. 30-ஐ ரூ. 60-க்கு இவ்வரசு உயர்த்தியுள்ளது. இவ்வாறு பட்டுவந்த ரூ. 30-ஐ ரூ. 60-க்கு 1974ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் கூடுதலாக அளிக்கப்பட்ட தொகை முடிவுறும். இதனால் ஏற்படும் கூடுதல் செலவு, நாளுக்கு முந்தக் கூடமாக முடிவுறும். இதனால் ஏற்படும் கூடுதல் செலவு, மாநில நிதிகளிலிருந்து செய்யப்படும். பிறப்பு விகிதத்தினைக் குறைத்து, இத் திட்டத்தில் பெருமளவு வெற்றியை பெறுவதற்கென 1974-75ஆம் ஆண்டிலும் கூடுதல் தொகையளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி

1972-73ஆம் ஆண்டிலிருந்து சமூகக் கல்வித் திட்டங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்திட்டங்களாவன:—

- (1) சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
- (2) ஊர் நூலகங்கள்.
- (3) விளையாட்டுகள்.
- (4) தகவல் நிலையங்கள்.
- (5) புதிய வேளாண்மை வளர்ச்சியினை அறிய, அண்மை மாவட்டம், மாநிலங்களுக்கு உழவர்கள் சுற்றுலா செல்லுதல்.

தற்போது 13,750 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர், நடைமுறை தகவல்களின் மீது, விருப்பப்படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூரில் உள்ள

[1974 ஏப்ரல் 4]

ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வியறிவு பெற்றவர்கள், இதன் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்திருப்பார்கள், இதற்கு ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வாடுவெலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல் திறமிக்க திட்டமொன்று தொடர்ந்து செயற்பட்டதனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. ஊராட்சித் தலைமை இடங்கள் அனைத்திலும், வாடுவெலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதனால், இத் திட்ட வேலைகள் சிறுநூர்கள், ஊர்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்பட்டு உள்ளன. 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் முடிய சுமார் 35,751 வாடுவெலிப் பெட்டிகள் ஊர், சிறுநூர்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஆக்கப் பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும், கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயற்படுகின்றன. இதுவரை 13,768 கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள சிறந்த வாடுவெலி மன்றங்களுக்கு, நூல்களும், சமுதேயங்களும் ஆண்டுதோறும் பரிசாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த வாடுவெலி மன்றத்திற்கும் சமுதேயங்கள் பரிசாக அளிக்கப்படுகின்றன. தவிர, அனைத்திந்திய வாடுவெலி நிலையம் ஒலிபரப்பும், கிராம வாடுவெலி மன்ற நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கும் சிறந்தொன்று திங்கள் தோறும் அச்சிடப்பெற்று, மன்ற உறுப்பினர்களின் நன்மைக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியத் தகவல் நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஊர்ப்புறத் திட்டங்கள், வேளாண்மை, திட்டப் பணிகள் போன்ற தொடர்பான திரைப்படங்களை வட்டாரங்களில் திரையிடும் பொறுப்பினை 54 இலாபப்படப் பிரிவுகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. சமுதாய வளர்ச்சி, வேளாண்மை, சமூக நலம் பற்றிய சிறிய திரைப்படங்கள், இத்திரைப்படப் பிரிவுகள் மூலமாகத் திரையிடத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) மகளிர், குழந்தைகள் நலம்

1962-63-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்தே, ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு குறைந்தது 30 மன்றங்கள் ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மனப்போக்கு மாறுவதற்குரிய முக்கிய அங்கமாக இம் மன்றங்கள் செயற்படுகின்றன. இம் மன்றங்களில், குடும்ப வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தத் தக்க கருத்தைக் கருவிகளைக் கையாள வேண்டுமென்றும், சிரமமான நாட்களுக்கென்று சேமிக்கவேண்டுமென்றும், மூட நம்பிக்கைகள், சாதி உணர்வுகள் ஒழிக்கப் பவேண்டுமென்றும், மகளிர் அறிவுறுத்தப்பட்டு, பின்பற்ற வேண்டப்படுகின்றனர். முன்னேற்றமான வாழ்க்கை முறையைக் கற்று, பின்பற்றப் பழகும் 2 முதல் 3 இலட்சம் கிராம மகளிர் பங்கு பெறும் 13,124 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. இம் மன்றங்கட்கு, மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணு வதற்கென ரூ. 4,000 அளிக்கப்படுகிறது.

1974 ஏப்ரல் 4]

6. சிறப்புத் திட்டங்கள்

(அ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்

1961-62 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், வேளாண்மை வேலையில்லாக் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப் பகுதிகளில் “கிராம ஆள்வலத் திட்டம்” செயற்படுத்தப்படுகிறது. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை மேம்பாடு செய்தல், சிறிய சாலைகளை அமைத் தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்துதல், சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டுதல், விறகுக்காகப் பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சிறிய கழிவு நீர்ப் பாதைகளை அமைத்தல், செம்மைப் படுத்தல் போன்றவை கிராம ஆள்வலத் திட்ட வேலைகளில் அடங்குவன வாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் நிதி, திட்ட சாதனைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் பின் வருமாறு :—

ஆண்டு.	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு (ரூ. இலட்சத்தில்): (வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்).	
	செலவு	வாய்ப்பு
1967-68	40.70	15.72
1968-69	50.89	18.49
1969-70	40.65	14.94
1970-71	50.00	17.66
1971-72	50.18	15.70
1972-73	50.02	15.05

1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்

“பூனிசெஃப்” நிறுவனம், மாநில அரசின் உதவியுடன் 1962-63-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாக சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உட்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தை மக்களுக்குக் கூறி, சமுதாயத்தில் நலிவுற்ற மக்களுக்கு சத்துணவு கிடைக்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் பரந்த நோக்கமாகும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

ஊர் விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்கள் ஏழு. இணைக்கப்பட்டிருந்த 7 வட்டாரங்களே இத்திட்டத்தை 1962-63 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ்வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சய தேவைகளை, அலகியம் எழும்போடுதெல்லாம், வேளாண்மை மானியத்தைப் பயன்படுத்தி நிறைவேற்றிக்கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில், இத்திட்டம் 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாளன்று இவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1966-67-ல் தொடங்கப்பெற்ற இரண்டு வட்டாரங்களும், 1967-68-ல் தொடங்கப்பெற்ற 3 வட்டாரங்களும் இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டு செயற்படுத்த, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன.

சத்துணவுத் திட்டம் ஐந்தாண்டு கால வரையறைக்குள் செயல்படுத்தப்படிக் கட்டமிடப்படுகிறது. இம்முழுமையான திட்டத்திற்கு, அரசு ஒப்பளிக்கிறது. அதன் பின்னர் அது செயல் திட்டமாக அமைகிறது. ஐந்தாண்டு காலத்தில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்து முடிக்கவேண்டிய குறியீட்டை காண்பிக்கும் விதமாக ஆண்டுத் திட்டம் தீட்டமிடப்படுகிறது.

கீழ்க்காணும் வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது :-

வட்டாரம்.	மாவட்டம்	தொடங்கப் பட்ட ஆண்டு.
1 எருமைப்பட்டி	சேலம்	1969-70.
2 திருவரங்குளம்	திருச்சிராப்பள்ளி	1969-70.
3 கொடைக்கானல்	மதுரை	1969-70.
4 மோகனூர்	சேலம்	1969-70.
5 ஆலங்காயம்	வட ஆற்காடு	1970-71.
6 அறந்தாங்கி	தஞ்சாவூர்	1970-71.
7 போகனூர்	இராமநாதபுரம்	1970-71.
8 அரூர்	தர்மபுரி	1970-71.
9 குறிஞ்சிப்பாடி	தென் ஆர்க்காடு	1970-71.
10 மானூர்	திருநெல்வேலி	1970-71.
11 கிரப்பாளையம்	தென் ஆர்க்காடு	1971-72.
12 திருப்பல்லாணி	இராமநாதபுரம்	1971-72.
13 மணச்சநல்லூர்	திருச்சிராப்பள்ளி	1971-72.
14 காதையாம்பட்டி	சேலம்	1971-72.
15 வில்லிவாக்கம்	செங்கற்பட்டு	1971-72.
16 திருப்போளூர்	செங்கற்பட்டு	1971-72.
17 ஆழ்வார்திருநகரி	திருநெல்வேலி	1972-73.
18 கலசப்பாக்கம்	வட ஆர்க்காடு	1972-73.
19 பாலக்கோடு	தருமபுரி	1972-73.
20 பேரூர்	கோயம்புத்தூர்	1972-73.
21 திருவரும்பூர்	திருச்சிராப்பள்ளி	1972-73.
22 தக்களை	கன்னியாகுமரி	1972-73.
23 கூனூர்	நீலகிரி	1973-74.
24 மங்கனூர்	தென் ஆர்க்காடு	1973-74.
25 ரெட்டியார் சத்திரம்	மதுரை	1973-74.
26 சேதுபாவா சத்திரம்	தஞ்சாவூர்	1973-74.

1974 ஏப்ரல் 4]

“பூனிசெஃப்” நிறுவனத்திலிருந்து, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள 10 மகளிர் மன்றங்களுக்கும், 5 இளைஞர் மன்றங்களுக்கும் கருவிகள், விதைகள், உரங்கள் தவிர ரொக்க உதவியாக ரூ. 9,500-ம் கொடுக்கப் படுகிறது. இத் திட்டத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதற்கான எல்லாச் செலவையும் “பூனிசெஃப்” நிறுவனமே ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கென, இந்திய அரசு, ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 34,000 உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இத் திட்டத்தின் உற்பத்தி சேர்க்கையின் பொருட்டு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 51,000 மாநில அரசால் வழங்கப்படுகிறது. மேலும், சத்துணவுக் கல்வித் திட்டத்திற்கெனவும் ரூ. 50,000-ஐ ஆண்டொன்றுக்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் மாநில அரசால் வழங்கப்படுகிறது. சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படும் வட்டாரங்களிலுள்ள எல்லா கிராமங்களிலும், உட்கடை ஊர்களிலும், இத் திட்டம் படிப்படியாக செயல்படுத்தப்படுகிறது.

கீழ்க்காணும் வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன :-

- (1) சமுதாயத் தோட்டம்.
- (2) பள்ளித் தோட்டம்.
- (3) தலைமையிடத்தில் நாற்றங்கால்.
- (4) கோழி வளர்ப்பு.
- (5) மீனளம்.
- (6) சத்துணவுக் கல்வி.

சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 1974-75 ஆண்டு நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) குழந்தைகள் நல ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்

குழந்தைகள் நலனிலுள்ள எல்லா வகையையும் தழுவி, குழந்தைகள் அனைவருக்கும், சிறப்பாக 0 முதல் 16 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு (மகப் பேறுக்கு முந்தைய காலம் உட்பட) நன்மை பயக்கும் ஒரு செயல் விளக்கத் திட்டம், இம்மாநிலத்திலுள்ள பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. முழு உதவி அடிப்படையில், இத் திட்டத்தை இந்திய அரசு ஊக்குவித்துள்ளது. தானே முன்வந்து பணியாற்றும் கிராம நிறுவனங்களும், உள்ளாட்சிகளும் நல்கும் மனமுவந்த ஒத்துழைப்பு, அயராத தொண்டுள்ளத்தின் கூட்டுறவுடன், குறைந்த செலவில், குழந்தைகளுக்கு நிறைய பயனளிக்க முடியும் என்பதே இத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். இத் திட்டத்தில் 50 குழந்தைகள் காப்பகங்கள், 20 குழந்தைகள் ஓய்வகங்கள் இருக்கின்றன. குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு பால சேவிகாவும், ஓர் ஆயாவும் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றையும் நிர்வகிக்கிறார்கள். குழந்தைகள் காப்பகத்தில் சராசரியாக 40 குழந்தைகளும், ஓய்வகங்களில் 10 குழந்தைகளும் இருக்கின்றன. இத்திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவுகள் அனைத்தும் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

[1974 ஏப்ரல் 4]

1974-75ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.56 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்

சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லிமீனாவில் ஒன்றாம், எர்க்காட்டில் ஒன்றாம் மாக பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் இடம்பெற்று இந்த அரசு செயற்படுத்துகிறது. இந்த வட்டாரங்களில் பெரும்பாலான இடங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல் பெற்றவுக்கெனவே உள்ளன வாகும். “போக்கு வந்தி”, “குடிநீர் வழங்கல்” ஆகிய சாரம்சங்களை யொட்டி, இப்பகுதியின் தேவைகள் விவரம் முறைமை மதிப்பீட்டில் உள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல் பெற்றவுக்காகப் பெறப்படும் பணிகளுக்கு நல்கொள்கைகள் பெறவும் கொடுப்பதற்குமே. 1974-75ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 16.80 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டுள்ளது. கொல்லிமீனா பழங்குடி வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் பணியாற்றும் ஜீப் டிரைவர்களுக்கும், கடைநிலை ஷாப்பிங்களுக்கும் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கென ரூ. 0.50 இலட்சம் தனியே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) இளைஞர் மன்றங்கள்

இளைஞர் மன்றங்களுக்கு “செயலாக்கப் பரிசுகள் அளிக்கும்” திட்டத்தை இந்திய அரசு, சமூகநாய வளர்ச்சித் துறை, 1973-74ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ச்சியாகச் செயற்படுத்தியது. கிராம இளைஞர்கள் தனித்தனியாகவும், ஒரு தொகுதியாகவும் செயலாக்கத்தை மேற்கொண்ட, சமூகநாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாக எப்போதும் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இதில் பொருளாதாரத் திட்டங்கள், சமூக, கலாச்சாரப் பணிகள், உடல் வளர்ச்சி, பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை அடங்கும். இளைஞர் மன்றங்கள் பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகளில் முன்னோக்கம் செலுத்தவதற்கு இத் திட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. நற்பணி புரிந்த மன்றங்களுக்குச் செயலாக்கப் பரிசுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படும் ரொக்கப் பரிசுகள், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேலும் வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இளைஞர் மன்றங்கள், மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கீழ்க்கண்டவாறு செயலாக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

தகுதி (அ).—இளைஞர் மன்றங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 1,000.

தகுதி (ஆ).—இளைஞர் மன்றங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 600.

தகுதி (இ).—இளைஞர் மன்றங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 400.

வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவில், ஆய்வுக் குழுக்கள் மூலம் இளைஞர் மன்றங்களின் முந்தைய ஆண்டுத் திட்டங்கள் குறித்து நடத்திய ஆய்வின் அடிப்படையில், பரிசளிக்கத் தகுந்த மன்றங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

1974. ஏப்ரல் 4]

1973-74ஆம் ஆண்டுக்கென, இந்திய அரசு, ரூ. 60,000-ஐ ஒதுக்கியுள்ளது. இந்தத் திட்டத்திற்காகும் முழுச் செலவையும் இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. 1973-74ஆம் ஆண்டிற்கு கீழ்க்கண்டவாறு பரிசுகள் வழங்கப்படும் :—

தகுதி (அ)—10 மன்றங்கள்.

தகுதி (ஆ)—40 மன்றங்கள்.

தகுதி (இ)—65 மன்றங்கள்.

7. “கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு உணவளித்தலும், “குழந்தைகள் காப்பகங்கள்” கட்டதலும்.

குழந்தைகள் காப்பகங்கள்

மாநிலத்திலுள்ள 92 வட்டாரங்களில், 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளன. காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னிலைப் பள்ளிக்குழந்தைகள் (3—5 வயதுள்ளவை), கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் கொண்ட 120 பேர்களுக்கு நான் தோறும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் நாளொன்றுக்கு 120,000 பேர்கள் பயன் பெறுகின்றனர். “கேர்” நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்பின் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. புத்தமும் இதர சத்துக்களும் அடங்கிய உணவு குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உடல் நலக் குறைவுகள், நரம்புத் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகவே, வடக்குப் 300 நாட்களுக்கு, குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உணவளிக்கப்படுகிறது.

ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகக் கட்டடங்களில் 115 கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டங்களை நிர்வகிக்க, வட்டாரங்களிலுள்ள கிராம சேவிகைகளுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. “கேர்” நிறுவனம் அளிக்கும் உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு பஸ்வகை உணவுகளைத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல், மற்றும் சமைக்கும் போதும், பரிமாறும் போதும் துப்புரவைக் கடைபிடித்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான விற்புப் பயிற்சிகள் டி. கல்லுப்பட்டியிலும், எஸ். வி. நகரத்திலும் உள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி பெற்ற கிராம சேவிகைகள், பால் சேவிகைகள், ஆயாக்கள் ஆகியோருக்கு நான்கு நாட்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கிறார்கள். ஒப்பளிக்கப்பட்ட அடினில் ஒவ்வொரு குழந்தைகள் காப்பகமும் ரூ. 7,000 செலவில் கட்டப்படுகிறது. “கேர்” நிறுவனம் ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் உதவிப் பணமாக ரூ. 6,500 தருகிறது. மிகுதியுள்ள பணம் மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்படுகிறது.

1974-75ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில், இத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 15 இலட்சமாகும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

8. சேரணி.

மக்களிடையே ஒரு புதிய சமுதாய எழுச்சியை உருவாக்கும் சீரிய நோக்குடன், சேரணி தொடங்கப் பெற்று, ஆறு ஆண்டுகளாகச் சமூகத் தொண்டாற்றி வருகிறது. சேரணி உறுப்பினர்கள், தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் சமூக நலனுக்காகத் தொண்டாற்றுவோராவர். பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், குளங்களில் தூர் எடுத்தல், சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற பொதுமக்களுக்குப் பயனளிக்கும் பல்வேறு முக்கிய பணிகளில் சேரணியினர் செயல்படுகின்றனர்.

தமிழகம் முழுவதிலும் தற்போது 54,394 சேரணித் தொண்டர்கள் உள்ளனர். கிராமங்களின் இன்றியமையாத தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு, ஓராண்டுத் திட்டமொன்று தீட்டப்பெற்று, சேரணியினரின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. 1973-74-ஆம் ஆண்டு சேரணியின் செயல் திட்டத்திற்கென ரூ. 14 இலட்சம் மாநிலம் முழுவதற்குமாக ஒதுக்கப்பட்டது. மக்களிடையே நிலவும் ஆழ்ந்த அறியாமையை விரட்டி, அறிவொளி பரப்பும் முதியோர் கல்வி நிலையங்களாகச் செயல்படும் 534 சேரணி அறிவகங்கள், சேரணி திட்டத்தின்கீழ் மாநிலம் முழுவதிலும் செயல்படுகின்றன.

கீழ்க் காண்பவை, சேரணியின் குறிப்பிடத் தக்க சாதனைகளாகும் :—

(அ) சைதாப்பேட்டை நரிக்குறவர் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தங்கும் விடுதி கட்டிக் கொடுத்திருப்பது.

(ஆ) மாவட்டங்களில், முற்றிலும் பொதுமக்களின் நன்கொடையின் மூலமாக 49 திறந்த வெளி கல்யாணங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

(இ) நகர்ப்புறத்தில் குடிசைகளில் வாழும் மூன்று வயதிற்குட்பட்ட 40,000 குழந்தைகளுக்கு நாள்தோறும் ஊட்டச் சத்துள்ள ரொட்டிகள், 200 இடங்களில் 400 சேரணி உறுப்பினர்களால் வழங்கப்படுகிறது.

(ஈ) உணவுப் பொருள் வழங்கும் துறையினர் கேட்டுக்கொண்டபடி சேரணியினர் சேவையின் மூலமாக புதிய சர்க்கரை அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன.

1969 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1973 மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை கீழ்க்கண்ட வேலைகள் முடிக்கப்பெற்றன :—

(1) கட்டிமுடிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கட்டடங்கள்—1,339.

(2) குளங்கள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்—1,684.

(3) இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்—1,125.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(4) வீதிகளைத் துப்புறவாக்குதல், பள்ளிகளுக்கு மின் விளக்குகள் அமைத்தல், பள்ளிச் சுவர்களில் குறட்பாக்கள் குறித்தல் போன்ற பல்வேறு பணிகள்—20,914.

நடைபெற்ற வேலையின் மதிப்பு ரூ. 239,93,759.

அரசின் செலவு ரூ. 66,70,437.

உறுப்பினர்களிடையே ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும் பொருட்டு, இந்திய அரசின் உதவியுடன் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப் பெறுகின்றன. ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் 12 நாட்களுக்குப் பகுதி பகுதியாகப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இம் முகாம்களுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தொண்டர்களுக்குப் புதிய வேளாண்மை முறை, கால்நடை வளர்ச்சி, நல்வாழ்வு, கிராமத் துப்புறவு, ஊர்ப் பணிகளில் தலைமைப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளல் ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் சேரணித் தொண்டர்களின் போற்றத் தக்க சாதனைகளை அறிந்த இந்திய அரசு, இத்தகைய திட்டத்தை மற்ற மாநிலங்களிலும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்குடன், சேரணியின் செயற் திட்டத்தை அறிந்துவர தமிழ்நாட்டிற்கு ஓர் அலுவலரை அனுப்பி, வைத்தது. இவ் வலுவலருடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில், “மக்கள் ஒத்துழைப்பு”த் திட்டத்தின் சேரணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஈற்ற மாநிலங்களுக்கும் இந்திய அரசு பரிந்துரைத்துள்ளது.

9. கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்.

மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வேலை வாய்ப்பற்றுள் ளோரில் குறைந்தது 1,000 பேர்களுக்கு, தொடர்ச்சியாகப் பத்து திங்களுக்கு வேலையளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் ஒன்றினை இந்திய அரசு உருவாக்கியுள்ளது. உழைப்பையும் உற்பத்தியையும், மையமாகக் கொண்டு, பல்வேறு உற்பத்தித் திட்டங்களை இணைத்து, கூடுதலான வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும் விதத்தில், இத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் பணிகளாவன :—

(அ) பெருந் திட்ட அடிப்படையில் சாலைகள் அமைக்கும் பணிகள் உள்ளிட்ட உள்ளமைப்பு வேலைகள்.

(ஆ) தரிசுகளை விளை நிலங்களாக்குதல்—ஊராட்சி நிலங்களைச் சேரக்குதல் முதலியன.

(இ) கழிவு நீர் வசதி, கரைகள் அமைத்தல் போன்றவை.

(ஈ) நீரைப் பாதுகாத்து, நில அடி நீரைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவை.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(உ) பாசன தேக்கங்களை அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

(ஊ) மண்வளப் பாதுகாப்பு, அல்லது மனித உழைப்புத் தேவைப் படும் காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

(எ) தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு வகுப்பறைகள் கட்டுதல்.

இது தூற்றுக்கு தூறு மைய அரசுத் திட்டமாகும். நான்காம் திட்டத்தில் எஞ்சி நிறுத்த ஆண்டுகளிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, தருமபுரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைத் தவிர, எனைப் மாவட்டங்களில், மாவட்டத்திற்கு 20 வட்டாரங்களாக விகிதம் ஒத்திடப்படும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, தருமபுரி மாவட்டங்களில் முறையே 4, 9, 16 வட்டாரங்களே உள்ளமையால், இத்திட்டம் இம்மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இத் திட்டம் 21 வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இவ்வாறாக இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 மொத்த வட்டாரங்களில், 230 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் தற்போது செயல்படுகிறது.

கன்னியாகுமரி நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, எனைப் மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும், வட்டாரங்கள் ஒன்றிற்கு ரூ. 1.25 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் வட்டாரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொள்ளாது, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 12.50 இலட்சம் விகிதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலவரப்படி ஊழியம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1971 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் 1973 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் வரை இத் திட்டத்தினால் அடைந்த சாதனைகள் வருமாறு:—

1. இணைப்புச் சாலைகள் (சி.பி.)—9,910.
2. பேணப்பட்ட சாலைகளின் நீளம் (சி.மீ.)—5,945.
3. கட்டப்பட்ட பாசன வேலைகள் (எண்ணிக்கை)—951.
4. பாசனம் செய்யப்பட்ட அதிகப்படியான பரப்பு (ஹெக்டேர்கள்)—17,000.
5. கட்டப்பட்ட பாலங்கள் (எண்ணிக்கை)—1,895.
6. கழிவு நீர் தேங்காமைக்கு வழி வகுத்தல் (ஹெக்டேர்கள்)—6,756.

1974 ஏப்ரல் 4]

7. தூர் ஏடுக்கப்பட்ட ஆழப்படுத்தப்பட்ட குடிநீர் குளங்கள் (எண்ணிக்கை)—87.

1971-72 ஆம் ஆண்டில் 293.05 இலட்சம் செலவிடப்பட்டு, ரூ. 84.04 இலட்ச வேலை வாய்ப்பு நாட்கள் இத்திட்டத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 300.19 இலட்சம் செலவிடப்பட்டு, மொத்தத்தில் 77.99 இலட்சம் வேலை வாய்ப்பு நாட்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நடப்பு ஆண்டில், மத்திய அரசின் உதவி குறைக்கப்பட்டிருப்பதால், இத்திட்டத் துறகான செலவு ரூ. 239.24 இலட்சமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான மைய உதவியை அதிகப்படுத்துமாறு இந்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசின் குறிப்பின்படி 1973-74-ஆம் ஆண்டிற்குப்பிறகு இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படாது. 1974 ஆம் ஆண்டுமார்ச் இறுதியில் இத்திட்டம் முடிவுற்றால், இத்திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்வோருக்கு வேறு வேலையை ஒதுக்குவது பற்றி மாநில அரசு ஆய்வு செய்தது. 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கென, இந்திய அரசு இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த வழி வகை செய்யாமையால், இத்திட்டத்தைக் கைவிடவதால், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஓரளவு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று வந்தோர், எமாற்றமும், அதிருப்தியும் அவைவார்கள் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, இந்த அரசு 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை ஒதுக்கீட்டில் ரூ. 25.00 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. ஊர்ப்புற மக்களின் எண்ணங்களில் ஏற்படும் வளைவினைக் கருத்தில் கொண்டு, ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ச்சியாகச் செயற்படும் வாய்ப்பினை ஆராயுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அடிப்படைத் தேவைகள் திட்டத்திற்கு கூடுதலாக முதலீடுகள் செய்யப்பட்டு வேண்டுமென்று யோசனை கூறப்பட்டிருப்பதற்கிணங்க, இத்திட்டத்தை ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடர்ந்து செயல்படுத்த இயலா தென்று இந்திய அரசு தற்போது தெரிவித்துள்ளது.

10. கிராம வேலை வாய்ப்பு முன்னோடித் தீவிர திட்டம்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில், ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளில் சில முன்னோடித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள இந்திய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன்படி அப்பகுதியிலுள்ள பொருளாதார வாழ்க்கை அனைத்தையும் தழுவித் திட்டங்களை மேற்கொண்டால், அங்குள்ள 15 முதல் 59 வயது வரையிலான மக்கள், வேலை செய்ய முன்வரின் அவர்களுக்கு வேலையளிக்க வசதி ஏற்படுமென்பது இதன் உள்நோக்கமாகும். அதற்கேற்ப, இம் மாநிலத்திற்கென, ஒரு திட்டத்தை இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. இத்திட்டம் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மங்களூர் வட்டாரத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

வேலையற்றவர்களுக்கு பயனுள்ள வேலை வாய்ப்பளிக்கும் குறிக்கோளுடன், பகுதி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் இதர துறைகளின் திட்டங்களையும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து, 1972 ஆம்

[1974 ஏப்ரல் 4]

ஆண்டு அக்டோபரில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மங்கனூர் வட்டாரத்தில் இத்திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. மங்கனூர் வட்டாரத்தை ஒரு மூன் மாதிரி வட்டாரமாக உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தில் கிடைக்கும் நிதிகள், ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அரசு அளிக்கும் மானியங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய நன்கொடைத் தொகை, மற்றும் இதர துறைகளின் நிதிகளுடன் “ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா” விலிருந்து பெறக்கூடிய கடன் வசதியையும் சேர்த்து ஒரு விரிவான திட்ட அறிக்கையை தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உருவாக்கியுள்ளார். ரூ. 175.54 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் திட்ட அறிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

இந்த அரசின் திட்ட அறிக்கையை ஆராய்ந்த இந்திய அரசு, கிராம வேலைவாய்ப்பு முன்னோடி தீவிர திட்ட நிதி, இதர துறைகளின் நிதிகளோடு சேர்க்கக்கூடாதென்றும், திட்ட அறிக்கை தக்கபடி திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்றும் கூறியது. இந்திய அரசின் ஆலோசனையின் படி, திட்ட அறிக்கையைத் திருத்தியமைக்கும்படி ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் கலந்தாலோசித்து, ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் மாற்றியமைக்கப்பட்ட திட்ட அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளார். அதில் உள்ளவை வருமாறு:—

(1) கிராம வேலைவாய்ப்பு முன்னோடி தீவிர திட்ட நிதியிலிருந்து நிறைவேற்றிக்கொள்ளக்கூடிய திட்ட வேலைகள்.

(2) “ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா”வினால் நிதி உதவி செய்யப்பட்ட கூடிய திட்ட வேலைகள்.

(3) மங்கனூர் வட்டாரத்திற்கு, வளர்ச்சி நிதியிலிருந்தும், இதர துறைகளின் நிதியிலிருந்தும் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்ட வேலைகள்.

மாற்றியமைக்கப்பட்ட இத்திட்ட அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து, இந்திய அரசின் ஒப்புதலோடு “ஜீப்”பின் விலையும்—தளவாடங்கள் அல்லாமல்—அலுவலர்கள் செலவு உட்பட மூன்று ஆண்டுகளுக்கு கிராம வேலைவாய்ப்பு முன்னோடித் தீவிர திட்ட நிதியிலிருந்து ரூ 53.25 இலட்ச செலவில் நிறைவேற்ற இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 4]

“ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா”வின் நிதி உதவியுடனும், ரூ. 92.34 இலட்சம் மங்கனூர் ஊராட்சி ஒன்றிய வளர்ச்சி நிதியுடனும், ரூ. 43.96 இலட்சம் இதர துறைகளின் நிதியுதவியுடனும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஒப்புதல் அளித்து அரசு மேலும் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மங்கனூர் வட்டாரத்தில் மூன்று வகைகளாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய திட்டங்களாவன:—

I. கிராம வேலைவாய்ப்பு முன்னோடித் தீவிர திட்ட நிதியிலிருந்து நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள்.

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும்.				செலவு மதிப்பீடு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1	சாலை அமைப்பு வேலைகள்	..	..	34.11
2	சிறு நீர்ப்பாசன திட்ட வேலைகள்	..	..	2.94
3	சிறு நீர்ப்பாசன வேலையில் ஊறிப் பரவும் குளங்கள் அமைத்தல்	..	..	4.50
4	பள்ளிக் கட்டடங்கள்—தொடக்கப் பள்ளிகளில், வகுப்பறைகள் அமைத்தல்	..	..	2.66
5	காடு வளர்ப்பு	..	..	6.58
6	சமுதாயத் தோட்டங்கள்	..	..	0.41
7	திட்டக்குடியிலுள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு விளையாட்டு மைதானம் அமைத்தல்	..	..	0.16
8	அலுவலர்களுக்கான செலவு	..	..	1.89

53.25

[1974 ஏப்ரல் 4]

II. "ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா" நிதி உடனடியுடன் நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள்.

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும்.

மதிப்பீடு.
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1 புதிய கிணறுகள் தோண்டுதல்—பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்	18.75
2 ஊர்களுக்கு மின் வசதி அமைத்தல் (மின் இறவை இயந்திரங்கள்) வாங்கக் கடன் வசதி செய்தல் ..	20.00
3 கால்நடை வளர்ச்சி	7.50
4 பன்றி வளர்ப்பு	0.24
5 ஆடுகள் வளர்ப்பு	4.95
6 கோழி வளர்ப்பு—	
(அ) குஞ்சுப் பண்ணைகள்	1.68
(ஆ) "டீப் லிட்டர் பிரிவுகள்"	5.10
7 வெலிங்டன் நீர் தேக்கத்தில் வடிகால்களை சீர்படுத்தி பாசன வசதி செய்தல்	15.57
8 கிணற்றுப் பாசனப் பகுதிகளில் தண்ணீரைப் பாதுகாத்தல்	15.20
9 களர் நிலங்களைப் பண்படுத்துதல்	3.35

92.34

குறிப்பு.—மேலே குறிப்பிட்டுள்ள 1 முதல் 4 திட்டங்களுக்கு "ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா" முதலாவதாக நிதியுதவி செய்ய ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. 1 முதல் 4 வரையிலான வேலைத் திட்டங்களின் நடைமுறை அனுபவங்களைக் கொண்டு, 5 முதல் 9 வரையிலான திட்டங்களை பிறகு மேற்கொள்ளுதல்.

1974 ஏப்ரல் 4]

III. டங்களுர் ஊராட்சி ஒன்றிய வளர்ச்சி நிதியிலிருந்தும், மற்ற துறைகளின் நிதியிலிருந்தும் மேற்கொள்ளப் படும் திட்டங்கள்.

வரிசை எண்ணும், வேலையின் பெயரும்.

மதிப்பீடு.
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1 காற்றினால் ஏற்படும் மண் அரிப்பைத் தடுத்தல் ..	0.30
2 மண்வளப் பாதுகாப்பு	0.20
3 கால்நடை மருந்தகங்களை, செயற்கை முறை கருத் தரிக்கும் நிலையங்களாக மாற்றியமைத்தல் ..	0.37
4 ஊர்ப்புறச் சாலைகளுக்குரிய சிறப்பான திட்ட வேலைகள்	12.18
5 ஊர்ப்புற வீட்டு வசதிப் பிரிவினால் வீடுகள் கட்டுதல் ..	25.00
6 அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுதல்	1.60
7 கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கிடங்குகள் கட்டுதல் ..	2.50
8 வேளாண்மைக் கிடங்குகள், துணைக் கிடங்குகள் கட்டுதல்.	0.50
9 கால்நடை வளர்ச்சிக்காக துணை நிலையங்களைக் கட்டுதல்.	0.46
10 மீன் வளர்ப்பு ஏரிகளைக் கட்டுதல்	0.85

43.96

இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப நிர்வாக அலுவலர்களை நியமிக்க அரசு மேலும் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. 1973 டிசம்பர் முடிவாக உள்ள காலத்தில் ரூ. 5.89 இலட்சம் செலவழிக்கப் பட்டு, 1.55 இலட்சம் உழைப்பு நாட்கள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 6]

11. இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு விடுதலை விழா—வெள்ளி விழா சீரூர் திட்டம்.

இந்தியாவின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு விடுதலை விழாவினையொட்டி, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், ஓர் ஊர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அவ்வூரில் தகுந்த நிலையானதொரு சின்னம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்றும், மாநில அரசுகளை, இந்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. வெள்ளி விழா சீரூராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஊர்களில் நிறைவேற்றப் படுவதற்குரிய திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதிகளை மாநிலத் துறைகளைச் சார்ந்த திட்ட, திட்டத்திலடங்காத வேலைத் திட்டங்கள், மைய அரசுத் திட்டங்கள், மைய அரசால் ஊக்குவிக்கப்படும் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் நிதிகளைத் திரட்டி, குடிநீர் வழங்கல், நலிந்த மக்களுக்குப் போதுமான வீட்டு வசதி, பள்ளிக்கூடங்கள், கிணறுகள் போன்றவை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கூறியுள்ளது. அதற்கேற்ப, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஓர் ஊரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவ்வூரில் நிலையான நன்மைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்றும், அவற்றிற்கென மாநில, மைய அரசுத் திட்டங்கள் மூலம் கிடைக்கும் நிதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமென்றும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஊர்களெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், அரசால் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்கனவேயுள்ள நிதிகள் போதுமான வையாயில்லாததால், இதற்கென சிறப்பாக நிதி ஒதுக்குமாறு இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கென்று தனியே நிதி ஒதுக்க இயலாதென்றும், வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கென, ஏற்கனவேயே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதிகளிலிருந்து இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றும் இந்திய அரசு கூறியுள்ளது. தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள நிதிகளைப் பயன்படுத்தியும், 1973-74ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதிகளைக் கொண்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிச் செல்லுமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. ரூ. 3 இலட்சத்திற்கு மேலும் மிகுதியான நிதிகளைப் பெற்றுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அந்நிதிகளைப் பயன்படுத்தி, வெள்ளி விழா சீரூர்களில் பள்ளிக் கட்டடங்கள்.

1974 ஏப்ரல் 6]

சாலைகள், அமைக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இச் செலவு ரூ. 50,000-க்கு மேற்படக் கூடாது. இத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டத் திட்டங்களும், வெள்ளி விழா ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களும், வருமாறு :—

திட்டம்.	வெள்ளி விழா வசதி ஆண்டில் செய்யப்பட்டுள்ள செலவுகள்	(2)	வெள்ளி விழா சீரூர்களின் எண்ணிக்கை.	செலவழிக்கப்பட்ட கூடுதல் செலவு.
(1)				ரூபாய்
குடிநீர் வழங்கல்	73			24,02,920
சாலைகள்	60			17,58,947
அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள்.	15			22,410
வடிகால்	15			75,107
மின் வசதி	15			71,236
பள்ளிக் கட்டடங்கள்	63			12,36,770

(வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகளிலிருந்து, அவர்களால் இப் பணிகளுக்குக் கென செலவிடப்பட்டது.)

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள முன்னுரையை ஒரு நினைவுக் கல்லில் செதுக்கி, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள ஒரு பள்ளியில் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கூறியுள்ளது. ஒவ்வொரு நினைவுக் கல்லிற்கும் ரூ. 1,500 வீதம் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள இந்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டுள்ளது. நினைவுக் கல்லில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய வாசகங்களைக் கொண்ட நினைவுக் கல் ஒன்றை இந்திய அரசு அனுப்பி வைத்தது. நினைவுக் கல்லில் கீழ்க்கண்டவை பொறிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது :—

(1) நினைவுக் கல்லின் முன்புறத்தில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முன்னுரை தமிழில் பொறிக்கப்படவேண்டும். அதனுடன் இந்திய அரசு கூறியுள்ள வாசகங்களும் தமிழில் மட்டுமே இருக்கும்.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(2) கல்லின் பின்புறத்தில் கீழ்க்கண்டவை அடங்கியிருக்கும்—

(அ) மேலே : தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்ட மாநில அரசின் சின்னம்.

(ஆ) நடுவில் : “இந்தியா விடுதலை பெற்ற இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு வெள்ளி விழாவினையொட்டி நிறுவப்பட்ட நினைவுக் கல்.”

(இ) கீழே : ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெயர்—தமிழில்.

(3) அவ்வுரைச் சார்ந்த விடுதலை வீரர்களின் பெயர்கள், இவை யனைத்திற்கும் கீழே தமிழில் எழுதப்படவேண்டும்.

நினைவுக் கல்லில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய விடுதலை வீரர்களின் பெயர் பட்டியல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. வட்டாரத்திற்குத் தொடர்புள்ள வீரர்களின் பெயரை நினைவுக் கல்லில் செதுக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விடுதலை வீரர்களின் பெயர்களைச் செதுக்குவதற்காக, நினைவுக் கல்லிற்குப் பக்கத்திலேயே கூடுதலாகக் கற்களை அமைப்பதற்கும், ஆணை பிறப்பிக் கப்பட்டுள்ளது. விடுதலை வீரர்கள் “யார் எவர்”? என்ற நூலில் தரப் பட்ட பெயர்களை செதுக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசு உருவியாக அளிக்கும் ரூ. 45 இலட்சத்தைக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்குக் குடிநீர் தரக் கட்ட இவ்வரசு 100 வெள்ளி விநா சேருகளைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. கட்டப்படவிருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 2,300 ஆகும். நவீன சுகாதாரக் கட்டிடங்கள், மின்சாரம், குடிநீர் முதலிய வசதிகள் கொண்ட வீடுகள் ரூ. 2,000 மதிப்பீட்டில் கட்டப்படும். இவ்வேலைகள் 1974 மார்ச்சு திங்கள் 31-ஆம் நாளுடன் முடிவுறும்.

12. தொலைக்காட்சி—ஊர்ப் புறங்களில் தொலைக்காட்சிக் கருவிகளை நிறுவுதல்.

மில்லியிலுள்ள தொலைக் காட்சி வசதினை வலுப்படுத்தவும், ஐந்து புதிய இடங்களில்—குறிப்பாக, பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை போன்ற இடங்களில்—தொலைக் காட்சி வசதினை விரிவாக்கவும், இந்திய அரசு உத்தேசித்துள்ளது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா முழுவதும் துணைக்கோள் மூலம் தொலைக் காட்சி ஆய்வு (Satellite Instructional Television Experiment) மேற்கொள்ள அனுசுத்தி ஆணைக் குழு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதனால் அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள “நாசா” (NASA) விலிருந்து ஒரு வான துணைக்கோள் (Sky Satellite) ஒன்று வாடகைக்கு பெறப்பட்டு, நாடளியில் நிறுவப்படும். இதனால் தொலைக்காட்சி நிர்வாகிகள் இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு பகுதிகளிலும் நன்கு கண்காணிக்க முடியும். நாட்டின் பல்வேறு ஒருங்கிணைந்தப் பகுதி களில், குறிப்பாக ஊர்ப் புறங்களில் சுமார் 5,000 தொலைக் காட்சிக்

[1974 ஏப்ரல் 4]

கருவிகளை அனுசுத்தி ஆணைக் குழு நிறுவும். தொலைக் காட்சி மூலம் விளைந்துள்ள நன்மைகளை வருங்காலத்தில் கண்டறிவது ஒருபுறமிருக்க, மக்களின் அன்றாட நிலையையும் ஊர் மக்களின் வாழ்க்கையையும் உயர்த்தத் தொலைக் காட்சி பெரிதும் பயன்படும்.

தொடக்கமாக சென்னை மாநகரிலும், அதனைச் சார்ந்துள்ள அண்மை மாவட்டங்களிலும் வருங்காலத்தில் மாநில முழுவதிலும் தொலைக் காட்சிக் கருவிகளை நிறுவுவதற்கான திட்டப் பணிகள் பலவற்றைச் சேர்த்து, ஒருங்கிணைக்கும் வழி முறைகளைக் கூறுதற்கென, “ஊரகத் தொலைக் காட்சிக் குழு” ஒன்றினை அரசு அமைத்துள்ளது. அக் குழுவில் கீழ்க்காண்போர் உறுப்பினராவார்கள்:—

1 அரசுத் தலைமைச் செயலாளர்		தலைவர்.
2 அரசு செயலாளர், ஊர் வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறை		உறுப்பினர்.
3 அரசு செயலாளர், கல்வித்துறை		..
4 அரசு செயலாளர், நிதித்துறை		..
5 செய்தி, மக்கள் தொடர்பு இயக்குநர், பொதுத் (செய்தி, மக்கள் தொடர்புத்) துறை		..
6 ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர்		உறுப்பினர்.
7 வானொலி தலைமை அலுவலர், ஊராட்சி வானொலி பராமரிப்பு நிறுவனம்		..
8 மக்கள் தொடர்பு அலுவலர், ஊர் வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறை		அமைப்பாளர்.

“ஊரகத் தொலைக் காட்சிக் குழு” தேவையெழும்போதெல்லாம் கூடப்படும். தொடக்கக் கட்டமாக சென்னை மாநகரிலும், அதனைச் சார்ந்துள்ள அண்மை மாவட்டங்களான வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும், வருங்காலத்தில் மாநில முழுவதிலும் தொலைக் காட்சிக் கருவிகளை நிறுவுவதற்குத் தேவையான வழி முறைகளை இக் குழு ஆய்ந்து கருத்துக்களை வழங்கும்.

கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் தற்போதுள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஊராட்சி வானொலி பராமரிப்பு நிறுவனத்தைச் சார்ந்த மேற்படுத்தி, ஊராட்சி வானொலி பராமரிப்பு நிறுவனத்தையும், பார்வையாளர்களுக்கும், இதர துறைகளைச் சார்ந்த அலுவலர்களுக்கும், தொலைக் காட்சி பராமரிப்பில் பயிற்சியளிக்கும் பிரச்சினை அரசின் ஆய்விலுள்ளது.

[1974 ஏப்ரல் 4]

INTRODUCTION.

In the integrated exercise of planning for the economic and social development of Tamil Nadu, co-ordinated measures for an accelerated rural development programme assume exceptional significance. This is not merely due to the basic importance of the agricultural sector in supplying food and nutrition to the people and materials to industry. It is because 70 per cent of the population of the State live in rural areas and the benefits of development should be spread in these areas on as wide a scale as possible especially to the poorer and weaker sections who constitute a large segment of the rural population.

As early as 1952, the Government of India launched a programme for the rural areas known as the Community Development Programme, aimed at achieving rural development through people's participation and initiative. The assistance from the Government to the programmes took the shape of a budget grant for the block (group of villages) and a team of extension workers under a Block Development Officer. The latter was to co-ordinate all schemes of a development character within a block. In this integrated programme divided into phases of five years each, agricultural development was given the foremost importance. 'Blocks' were sanctioned in a phased programme and in the initial stages the pattern of activity as prescribed by the Government of India was followed without any change in these blocks. The operation in a Block consisted of two stages, each stage extending over a period of five years; Stage I constituting the intensive phase was eligible for Central assistance of Rs 12.00 lakhs and Stage II, the post-intensive phase, for Rs 5.00 lakhs. At the expiry of the 10-year period, the Block in its Post-Stage II period was expected to do without any additional Central assistance. All the 374 Blocks in this State will be Post-Stage II Blocks from 1974-75.

The movement entered a new phase with the introduction of the Tamil Nadu Panchayat Act, 1958. In Tamil Nadu Blocks were formed in all areas* and Panchayat Unions were set up and entrusted with the responsibility for implementation of all development

*Except the Kalrayan Hills area of South Arcot district, as the jagir areas have not yet been taken over by the Government under the Zamindari Abolition Act.

1974 ஏப்ரல் 4]

programmes at the Block level. An important procedural change introduced at this stage was the formulation of the Panchayat Development Schematic Budget through which funds available for different development schemes having a bearing on rural development schemes were pooled together and made available to the Panchayat Unions for utilisation. This innovation apart from presenting an integrated frame work for execution of local development programmes, has contributed to the generation of local enthusiasm in the rural areas, manifesting itself in increased local contribution for various schemes (through acceptance of local tax measures as well as donations). The Panchayat Development Schematic Budget clearly brings to the knowledge of the local bodies the financial resources that would be available from the Government through assigned revenues and grants (statutory and non-statutory) for the development of the Panchayat Union and how larger the contribution of the local people, larger will be the total development budget of the Panchayat Union.

The Budgetted expenditure under Community Development and Panchayats amounting to Rs 104.22 crores during 1974-75 in respect of 12,630 village panchayats, 597 town Panchayats and 374 Panchayat Unions will give an idea of the financial magnitude of the Panchayat Development Programme. The financial supplement placed before the House along with this note gives a consolidated picture of the financial outlays relating to Community Development and Panchayats. This note gives in brief an idea of the programme content with an assessment of the work done in 1973-74 and the programme for 1974-75.

2. PANCHAYAT DEVELOPMENT ADMINISTRATION.

(a) CONSTITUTION.

The Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958) is now in force throughout the rural areas of this State except the Kalrayan Hills area of South Arcot district. As the Jagir areas have not yet been taken over by the Government under the Zamindari Abolition Act, consequent on the civil suits filed by the Jagirdars, the Panchayats Act has not been extended to the Kalrayan Hills area. The Act will be extended to this area as soon as the Jagir areas are taken over and a Panchayat Union will be formed thereafter. Tamil Nadu is covered by 12,630 Panchayats, 597 Town Panchayats and 12 Townships constituted into 374 Panchayat Unions.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(b) ORGANISATIONAL DEVELOPMENTS.

Government are actively considering the strengthening of the organisational set up in the Blocks in order that the staff will play their rightful role in the green revolution that is taking place in Tamil Nadu with adequate delegation of powers and assignment of more appropriate and direct responsibilities. The organisational pattern and set up of the Panchayat Development Administration is constantly under review of the Government. The following will indicate some of the changes made and proposed to be made :—

(i) Various representations have been received requesting the Government to create more chances for promotion to the Gramasevaks. According to the existing staffing pattern, each block consists of 10 Gramasevaks, of which 7 are Grade II and 3 are Grade I Gramasevaks. The existing ratio of 3:7 in respect of Gramasevaks, Grade I and II in a Block was adopted at the time of inception of Community Development Programme and there was no particular reason in fixing the above ratio. The functions and duties of both the grades of Gramasevaks are similar and these two grades were obviously created to provide promotional opportunities. It is also pointed out that a large number of Gramasevaks, Grade II who have put in a service of about 10 years are still awaiting promotion. On examining the question, the Government decided to increase the number of posts of Gramasevaks, Grade I, in a Block from 3 to 5 in order to improve promotional opportunities. Consequent on this decision, 877 posts of Gramasevaks, Grade II, will be upgraded to that of Grade I within a period of 5 years commencing from 1974-75. 177 posts of Gramasevaks, Grade II, will be converted as Grade I in 1974-75.

(ii) A decision has been taken for extending the benefits of pension scheme to the Panchayat Union staff including the staff of the Town Panchayats and Panchayat Townships as in the case of Government servants. The details for implementation of the scheme are being worked out.

(iii) The Government have extended all the benefits to the Panchayat Union staff like grant of pension to ex-District Board staff employed in the Panchayat Development Service by counting their service under the defunct District Boards, sanction of immediate relief to the families of Local Bodies staff who die while in service, etc.

1974 ஏப்ரல் 4]

(iv) The number of radio sets installed in Panchayats has exceeded 30,000. Consequently the need for proper and prompt maintenance of the sets has been felt. There were only 55 posts of Radio Supervisors in the Panchayat Radio Maintenance Organisation for this purpose. The Government have decided to sanction additional posts of Radio Supervisors in a phased programme. Accordingly, in 1973-74, 22 posts of Radio Supervisors and 22 posts of Helpers were sanctioned. In 1974-75 also, 22 posts of Radio Supervisors and 22 posts of Helpers will be sanctioned.

(v) The Administrative Reforms Commission in its report on Panchayat Development Administration has recommended that there is no need for major overhaul of Block boundaries. The Government accepted the recommendation and issued order accordingly. The need for the bifurcation of any unwieldy block will however be examined. The Director of Rural Development has been requested to examine such cases and submit proposals to Government.

(vi) It is proposed to set up a District Development Corporation for each district under the Chairmanship of the Collectors to raise non-tax resources for the execution of various development schemes expeditiously. As a first step District Development Corporations will be set up in the districts of Ramanathapuram, Coimbatore, Dharmapuri and Thanjavur. The details of constituting the District Development Corporation are being worked out.

(c) TRAINING PROGRAMMES.

The Directorate of Rural Development runs the following Training Centres, in which District Officers of different developmental departments and officers of the Panchayat Raj Institutions are trained :

(1) State Institute of Community Development.

(2) Rural Extension Training Centres with Workshop Wings attached.

[1974 ஏப்ரல் 4]

I. State Institute for Community Development, Bhavanisagar.—The State Institute of Community Development is located at Bhavanisagar and the following training programmes are organised in the Centre :—

(a) **Orientation Course for District Officers of different Development Departments and Extension Officers.**—Six courses of extension officers in each course with a view to orient them regarding the concept of Panchayat Raj and the co-ordinated approach to the problems of Development, which is envisaged under the Panchayat Union set up.

(b) **Job Course for Block Development Officers.**—This is intended for new entrants as Block Development Officers. They are trained in the work they have to perform. The period of training is two months and about 40 officers are admitted for each course. Three courses are organised in a year.

(c) **One month Orientation Course for Extension Officer (Education) and Mukhyasevikas.**—This new course is given for Extension Officer (Education) and Mukhyasevikas for one month duration. 15 Extension Officers (Education) and 15 Mukhyasevikas are given training in a batch. Special emphasis is given to training on Education, General Administration, District Office Administration, Audio-Visual Aids, Applied Nutrition Programme, Family Planning, etc.

(d) **Ad hoc Courses.**—Other courses like the Applied Nutrition Programme, Training for District Officers, etc., are also organised in this centre.

II. Training for Gramasevaks.—In the following Centres, Gramasevaks are trained :—

(1) State Institute of Community Development, Bhavanisagar (i.e., in the Rural Extension Training Centre located in the State Institute for Community Development Premises).

(2) Rural Extension Training Centre, T. Kallupatti.

(3) Rural Extension Training Centre, Pattukottai.

(4) Rural Extension Training Centre, S. V. Nagaram.

(5) Rural Extension Training Centre, Krishnagiri.

1974 ஏப்ரல் 4]

The following training programmes are conducted in these centres :—

Pre-Service Training.—Before appointment a Gramasevaks, the selected candidates are given two years training in Agriculture, Animal Husbandry, Co-operation, Public Health, Panchayats, etc., with a view to equip them for the job. To facilitate teaching of scientific farming, a farm and a dairy unit are attached to each training centre.

During 1972-73, 400 candidates were selected for appointment as Gramasevaks. 325 of them are now undergoing the Pre-Service Training. The remaining 75 were given one month training and posted to the blocks in the existing vacancies but they will be given further training later on. Apart from this, 69 Village Level Workers are also undergoing pre-service training at present along with the 325 direct recruits.

One-Year Intensive Training.—The Intensive Training in Agriculture, leading to the award of a Diploma in Agricultural Extension, is given to selected Gramasevaks, with a view to improve their technical competence. This training is of one year's duration and is conducted in all the five centres.

In each centre, 50 candidates are admitted for each course. So far, 1,190 Gramasevaks have undergone this Intensive Training.

Workshop Wings.—Workshop wings are attached to all the Rural Extension Training Centres and to the State Institute of Community Development, Bhavanisagar. In these workshops, training is given to village artisans and their children in Carpentry and Blacksmithy for one year. So far, 1,059 candidates have undergone this training.

[1974 ஏப்ரல் 4]

The workshops located at the State Institute of Bhavani-sagar and the Rural Extension Training Centres, Pattukottai and T. Kallupatty have been upgraded as Production-cum-Training Centres and are taking up repairs and maintenance of agricultural machinery in the neighbouring Blocks.

Training of Women.—Facilities are available for training of women workers in the Rural Extension Training Centres, S. V. Nagaram and T. Kallupatti. In these training centres, the Balasevikas, intended for the Kuzhanthaigal Kappagams, opened under the Applied Nutrition Programme and by the Directorate of Social Welfare are given three months training. Associated women workers, deputed by the Directorate of Social Welfare are also given training in these training institutions.

The Government have decided to organise short duration refresher courses in the maintenance of accounts at each District headquarters to all Panchayat Union Commissioners, Managers and Accountants. Arrangements have also been made to train a few Radio Supervisors at Delhi in the servicing and maintenance of television sets.

These training programmes equip the officials with knowledge of the Community Development Programmes and help them to play their role effectively.

(d) CONSULTATIVE COMMITTEES.

The State Level Panchayat Development Consultative Committee on administration and works, production programmes and welfare services programmes have been reviewing the work in the field by the Panchayat Administrative Units. Many procedural problems experienced in the field impending implementation of the programmes have been set right on the basis of discussions in the Consultative Committees.

1974 ஏப்ரல் 4]

(e) FINANCIAL AND PHYSICAL ACHIEVEMENTS.

The magnitude of financial administration involved in the Panchayat Development Programmes has been steadily increasing. The details of the allocations made from 1966-67 onwards and the per Block allotment are given below :—

Year.					Provision.	Per Block allotment.
					(RUPEES IN LAKHS.)	
1966-67	..	..	..	..	47,47.71	12.70
1967-68	..	..	..	..	52,70.02	14.09
1968-69	..	..	..	..	52,62.03	14.07
1969-70	..	..	..	..	59,14.79	15.81
1970-71	..	..	..	..	65,26.12	17.45
1971-72	..	..	..	..	72,07.75	19.27
1972-73	..	..	..	..	77,14.08	20.63
1973-74	..	..	..	..	94,69.15	25.32
1974-75	..	..	..	..	1,04,22.05	27.87

This is a clear indication of the importance attached to the Rural Development in order to fulfil the aspirations of the people.

By Act No. 15 of 1972, the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 has been amended so as to provide for the levy of local cess surcharge at a rate not exceeding Rs. 2.50 on every rupee of land revenue. All the Panchayat Union Councils have levied the Local Cess Surcharge. The levy of Local Cess Surcharge enables the Panchayat Union Councils to obtain a Matching Grant from the Government. The Local Cess Surcharge Matching Grant paid by the Government in 1972-73 was Rs. 615.47 lakhs. The Revised Estimate for 1973-74 has been fixed at Rs. 650.00 lakhs and the Budget Estimate for 1974-75 is Rs. 700.00 lakhs. The Panchayat Union Councils have levied the surcharge on entertainment tax and show tax. The income from the same during 1973-74 is estimated at Rs. 122.07 lakhs.

[1974 ஏப்ரல் 4]

The basic statistics (cumulative figures) collected as on 31st December 1973 in respect of certain schemes are as follows :—

	1970.	1971.	1972.	1973.
Link Roads (in Kms.).	30,550	31,957	36,644	35,114
Overhead tanks (in Nos.)	3,447	4,420	5,699	6,165
Wells (in Nos.) ..	60,049	69,329	72,567	73,836
Number of Elementary Schools under the control of Panchayat Unions (in Nos.) ..	18,531	18,616	18,972	19,254
Number of Higher Elementary Schools under the control of Panchayat Unions (in Nos.) ..	3,207	3,177	3,170	3,165
Number of schools in their own buildings.	13,109	14,926	16,123	16,854

The table below shows the actual expenditure incurred by the Government through the Panchayat Unions on the various developments schemes during the Fourth Five-Year Plan period and also the Budget Estimate for 1974-75.

Name of the scheme.	1960-70 Actuals.	1970-71 Actuals.	1971-72 Actuals.	1972-73 Actuals.	1973-74 Revised Estimate.	1974-75 Budget Estimate.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(RUPEES IN LAKHS.)						
Agriculture	74.93	82.89	83.65	80.63	85.00	95.00
Animal Husbandry ..	23.35	23.26	22.93	21.75	23.25	23.25
Fisheries	2.53	3.55	3.89	3.00	4.00	4.00
Link Roads	93.81	1,09.03	1,16.97	1,11.00	1,10.00	1,40.00
Water Supply	1,43.76	1,48.17	1,48.40	1,52.14	1,46.00	1,76.00
School Buildings	48.71	53.82	53.58	54.07	92.27	1,22.27
Social Education	18.88	16.36	16.70	15.13	15.50	15.50
Women and Children Welfare	14.93	14.29	18.69	17.35	17.38	16.83
Rural Arts and Crafts ..	16.00	16.03	11.85	15.00	15.00	15.00

[1974 ஏப்ரல் 4]

(f) FINANCIAL ALLOCATION IN THE FIFTH FIVE-YEAR PLAN.

The programme drawn up for implementation in the 374 Panchayat Unions in the Fifth Five-Year Plan period visualises tentatively an outlay of Rs 18.77 crores with the following scheme-wise break-up :—

Scheme.	(RUPEES IN LAKHS.)
Agriculture	8,52.00
Animal Husbandry	2,00.00
Fisheries	25.00
Social Education	2,00.00
Rural Arts and Crafts	1,50.00
Link Roads	*15,00.00
School Buildings (Elementary School Buildings).	*15,00.00
Rural Water-supply	*15,00.00
Drainage	50.00
Staff Housing	2,00.00
Women's Welfare	1,00.00
Rural Man-power Programme	1,00.00
Total	18,77.00 or 18.77 (crores).

* The provision for these three schemes are shown under the respective heads of development, viz., "Roads", "General Education" and "Water Supply and Sanitation". The amounts are not therefore included in the total outlay shown under Community Development.

3. WORKS PROGRAMMES.

(a) VILLAGE WORKS PROGRAMME.

The funds available to the Panchayat Unions under the Village Works Grant are spent on the provision of water-supply, link roads and school buildings. The intention of the Government in limiting the expenditure on these three categories of work is to provide these basic amenities in the rural areas as early as possible. The details of the basic amenities provided up to 31st December 1973 are given below :—

1. Overhead Tanks—6,165.
2. Wells—73,836.
3. Link Roads —(K.M.) 35,114.
4. School Buildings (constructed)—16,854.

In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs 4,38.27 lakhs has been provided for the Village Works Grant as against Rs. 3,48.27 lakhs hitherto provided in view of the importance of these basic needs in the rural areas.

Hitherto amounts were sanctioned to each Panchayat Union on a *pro rata* basis for executing the works under the Village Works Programme. This *pro rata* allotment has not met the requirements of the needy blocks. From 1974-75 it is proposed to allot funds to the Blocks on the basis of needs.

Rural Water-supply.—The need for the provision of drinking water facilities was engaging the attention of the Government from

[1974-75]

the First Five-Year Plan onwards. The expenditure incurred on the Rural Water-Supply Schemes from the First Five-Year Plan is as follows :—

(RUPEES IN LAKHS.)			
First Plan	..	..	1,90.17
Second Plan	..	..	3,19.87
Third Plan	..	..	5,88.01
Three Annual Plans (1966-67 to 1968-69)	..	..	3,65.60
Fourth Plan	..	..	7,38.47
Total	..	..	22,02.12

In spite of these efforts, it has been possible only to touch the fringe of the problem so far. Fresh attempts for tackling the problem on a wider perspective and on a massive scale have been taken up. The Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board is attending to the work of providing drinking water-supply in the rural areas.

From the statistics collected, 4,916 villages do not have any source of water-supply, the existing water-supply sources in 11,480 villages and hamlets require to be strengthened and 2,230 villages and hamlets in endemic areas have to be provided with protected water-supply. It has been assessed that a sum of Rs. 40,00.00 lakhs would be required to cover the 3 categories mentioned above.

The Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board is executing the schemes under the accelerated Water Supply Programme and also the schemes undertaken with the UNICEF assistance. The Tamil Nadu Water Supply Board has indicated that the requirements of 4,916 villages with a population of 38 lakhs with no source of water-supply and 2,230 villages with a population of 19 lakhs where endemic diseases are prevalent will be covered by them at a cost of Rs. 25,00.00 lakhs. The total population of 57 lakhs covered by the Board will represent more or less about 16 per cent of the rural population. So the requirements of the balance of 84 per cent of the population will have to be taken up and executed by the Rural Development Agency. In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs 1,76.00 lakhs has been provided for the execution of water-supply schemes by the Rural Development Agency.

(1974-75)

Link Roads.—With a view to provide communication facilities to the rural areas, the formation of link roads has been taken up. The expenditure incurred on the link roads from the First Plan period is as follows :—

	(RUPEES IN LAKHS.)
First Plan	1,36.19
Second Plan	2,24.93
Third Plan	6,41.70
Three Annual Plans (1966-67 to 1968-69)	2,86.44
Fourth Plan	5,40.81
Total ..	18,30.07

Under this programme road works will be taken up through the Panchayat Unions for connecting habitations in the population group of 1,000 to 1,500 in the first stage from 1974-75. The cost of the scheme for new formation and improvements to existing roads for villages with a population of 1,000 to 1,500 will be about Rs. 20.00 crores and at the present level of allotment, it will take 10 years to complete this work.

The following rates of public contribution have been fixed for taking up link roads according to the classification of Blocks :—

Classification of Blocks.	Rate of public contribution.
	PER CENT.
I	50
II	45
III	40
IV	30
V	25
VI	20

(1974-75)

School Buildings.—The Government have raised the ceiling of Government Grant from Rs 4,000 to Rs 8,000 in the case of Elementary School Buildings and from Rs. 7,000 to Rs. 13,000 in the case of Higher Elementary School Buildings maintained by the Panchayat Unions. A minimum contribution of Rs. 4,000 and Rs. 6,000 has to be collected in respect of Elementary and Higher Elementary School Buildings respectively.

The expenditure incurred on the construction of school buildings from the First Five-Year Plan is as follows :—

	(RUPEES IN LAKHS.)
First Plan	18.08
Second Plan	1,93.34
Third Plan	2,01.93
Three Annual Plans (1966-67 to 1968-69)	1,18.35
Fourth Plan	3,02.45
Total ..	8,34.15

In spite of the efforts taken by the Government it was found not possible to provide funds for the construction of school buildings for all the Elementary and the Higher Elementary Schools. Out of 22,419 Panchayat Union Schools, 16,854 schools only are accommodated in their own buildings. In the Budget Estimate 1974-75, a sum of Rs. 1,22.27 Lakhs has been provided for the construction of school buildings.

From the statistics collected, 7,377 Elementary Schools and 1,112 Higher Elementary Schools have to be provided with pucca buildings. A need based outlay to construct buildings to 8,489 Elementary and Higher Elementary Schools and also to put up additional enrolment during the Fifth Plan will be Rs. 15,00.00 lakhs.

[1974 ஏப்ரல் 4]

(b) MAINTENANCE OF ROADS.

The Panchayat Unions are given grant called the 'Local Roads Grant' for the maintenance of roads under their charge. This grant is disbursed at the rate of 18 paise per head of population for each Panchayat Union and at the rate of Rs. 600, Rs. 800, and Rs. 1,500 per mile depending on whether roads maintained by the Panchayat Unions are ordinary or coastal and deltaic or hilly tracks respectively. The Grant on mileage basis was based with reference to the length of roads as on 1st April 1967, and the per-capita grant of 18 paise with reference to the census figures of 1961. The Panchayat Union Councils were also requested to take over the roads formed under the various Special Programmes like Crash Scheme for Rural Employment, Rural Manpower Programmes, etc. Consequent on this, the length of roads to be maintained by the Panchayat Unions has increased and the Panchayat Unions are representing that the Grant may be increased based on the length of roads maintained as it is very difficult for them to maintain these roads with the present level of assistance. This Grant is increased by Rs. 1.00 crore in 1974-75. The grant to the Panchayat Unions for the maintenance of roads will thus increase to Rs. 2,19.31 lakhs from the present level of Rs. 1,19.31 lakhs.

(c) RURAL ROADS.

There are 51,000 villages in Tamil Nadu, of which 11,000 villages are located on main roads, leaving 40,000 villages either connected by kutchra roads or not connected by roads at all at the beginning of the Fourth Plan.

During the Fourth Plan, Government have approved a scheme for Rs. 19.00 crores to provide all weather standard roads connecting habitations with a population of 1,500 and above with main roads. Under the above scheme in Phase I Government have sanctioned an estimate for Rs. 6.00 crores. This estimate envisages formation of all weather standard roads to 115 villages and improvements to existing roads to 621 villages. In the II Phase, Government have sanctioned another estimate for Rs. 5.00 crores, which contemplates formation of all weather standard roads to 123 villages and improvements to existing roads to 583 villages. The III Phase which is under preparation for a sum of Rs. 5.28 crores, contemplates formation of new all weather roads to 110 villages and improvements to existing roads to 480 villages.

4]

Under the Crash Scheme for Rural Employment, a length of about 4,397 K.Ms. of roads were formed in 1971-72 and 4,038 K.Ms. in 1972-73 and a length of about 4,000 K.Ms. will be formed in 1973-74. These roads are expected to connect 2,400 villages. Under the Drought-Prone Area Programme, about 77 villages have been provided with road communications.

(d) MINOR IRRIGATION.

There are about 30,000 minor irrigation sources in this State. Of this, about 24,000 have been handed over to the Panchayat Unions for maintenance. The Panchayat Unions have been advised to draw up a programme for maintenance, according to which each source will receive full attention at least once in five years. The Unions are allotted every year a sum according to the need for that year under the total provision available for Minor Irrigation for that year. In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs. 1,02.88 lakhs has been provided.

In spite of the financial assistance given by the Government, many tanks are in need of immediate repairs. Moreover, there is no further scope in this State for the construction of major and medium irrigation projects. The future line of development lies only in standardising and improving these minor irrigation sources. In order to improve these sources, the scheme of standardising and improving has been included in the Fifth Plan. In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs. 50.00 lakhs has been provided.

(e) RURAL ARTS, CRAFTS AND INDUSTRIES PROGRAMME.

Three hundred and fifteen units are functioning at present in the State under the Rural Arts, Crafts and Industries Programme. The technical and administrative control over the Rural Arts, Crafts and Industries vests with the Khadi Board but the units will continue to function under the Panchayat Union Councils.

In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs. 15.00 lakhs has been provided for this programme.

[1974 ஏப்ரல் 4]

4. PRODUCTION PROGRAMMES.

(a) AGRICULTURE AND ANIMAL HUSBANDRY.

During the Fourth Plan the Agriculture and Animal Husbandry Programmes are being implemented by the Panchayat Unions as Annual Plans, based on the allotments that are made in the Budget from year to year. Each Union is allotted a specific amount and is given full freedom to prepare its own Plans in consultation with Agriculture Department and based on certain specific criteria that have been laid down by the Government from time to time. The schemes for implementation are drawn up by the Panchayat Unions in consultation with the District Technical Officers concerned. The following schemes are implemented by the Panchayat Unions.

Agriculture.

- (1) Construction of Agricultural Depots, Additional Godowns and sub-depots.
- (2) Establishment and maintenance of Panchayat Plantations.
- (3) Other schemes that are suitable to the local area which are to be selected by the Panchayat Unions in consultation with the District Agricultural Officers like the following :—
 - (i) Supply of equipment to Panchayats.
 - (ii) Supply of equipment to individuals.
 - (iii) Extension aids—Village vizhas, exhibitions and competitions, etc.
 - (iv) Agricultural Extension—Laying of Demonstration Plots.
 - (v) Distribution of green manure seeds.

At present the seeds in the Block areas are stocked with the chemicals in the Agricultural godowns in the Block areas. With the emphasis that is being placed on pulses development, pulses seeds have also to be stocked in larger quantities in the Agricultural Depots and sold. These seeds need special care in storage and the present practice of stocking them in the existing godowns along with fertilisers causes much wastage of seeds. In order to avoid this, it is proposed to construct separate seed stores in each Block in a phased programme. To start with in the Budget Estimates

1974 ஏப்ரல் 4]

1974-75, a sum of Rs. 10-00 lakhs has been provided for the construction of seed stores in addition to Rs. 85-00 lakhs for the execution of regular agricultural schemes.

Animal Husbandry.

The following schemes are taken up under Animal Husbandry in the Block areas :—

1. Construction of Veterinary Dispensaries.
2. Construction of quarters for Veterinary Assistant Surgeons.
3. Other schemes to be selected by the Panchayat Union Council based on local conditions for development of cattle, dairying poultry, piggery and fodder, etc.

(b) FISHERIES.

In view of the special nature of the scheme the implementation of the programme will be restricted to the Blocks wherein the scope for fish culture has been fully established. In these Blocks, the following schemes are being implemented from 1969-70 onwards :—

1. Maintenance and operation of nurseries ;
2. Supply and distribution of fish seeds ; and
3. Renovation of tanks.

5. WELFARE PROGRAMMES.

(a) ELEMENTARY EDUCATION.

Under section 65, clause (e) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958, it shall be the duty of the Panchayat Union Councils within the limits of its funds to make reasonable provision for carrying out the requirements of the Panchayat Unions in respect of the opening and maintenance and expansion or improvement in respect of Elementary Schools including the payments of grants to private managements in respect of Elementary Schools in their areas. The entire responsibility of management of Elementary Education in Panchayat Union areas has been entrusted to the Panchayat Unions on mandatory basis. There are about 28,000 Schools

[1974 ஏப்ரல் 4]

(Elementary and Higher Elementary) in the Panchayat Union areas, of which about 22,419 are run by the Panchayat Unions and the rest are aided institutions. The number of teachers employed and the number of pupils receiving instructions in these schools are 1,24,700 and 44,00,000 respectively.

The details of Government expenditure and the Panchayat Union share of expenditure are given below :—

Year.	Govern- ment expenditure.	Panchayat Union share.
	(RUPEES IN LAKHS.)	
1969-70	21,47-00	3,73-00
1970-71	23,50-00	3,92-00
1971-72	28,39-00	4,14-00
1972-73	32,00-00	5,70-00
1973-74	34,32-41	3,72-00
1974-75	30,38-97	3,92-91

Major portion of the expenditure is met by the Government. The revised pattern of assistance and reclassification of Blocks accepted by the Government as recommended by the Panchayat Education Finance Enquiry Committee enabled the Panchayat Unions to get additional Government grants over and above the allotment they were getting before revision.

Women teachers' quarters.—The Government are aware of the need for provision of sufficient and suitable accommodation for women teachers in the rural areas. A sum of Rs. 17.50 lakhs has been provided in the Budget Estimate, 1974-75. So far 1,510 quarters have been constructed and 132 quarters are under construction.

Mid-day Meals Programme.—The establishment of Panchayats and Panchayat Unions have enabled the Government for stabilising the Mid-day Meals Programme by the local bodies participating in this nation building activity. The scheme is in operation in almost all the Elementary Schools in this State and the number of pupils fed is about 17.63 lakhs, including Harijan Welfare Schools. Each school has a Mid-day Meals Committee with the President of

1974 ஏப்ரல் 4]

the Panchayat as the Chairman and the Headmaster of the school as the Secretary. In the Budget Estimate, 1974-75 a sum of Rs. 2,35.25 lakhs has been provided.

(b) HEALTH SERVICES.

Primary Health Centres.—The Primary Health Centre is a multi-purpose unit established at the peripheral level to render preventive and curative medical services to the community and to build up in course of time positive health of the community. The Primary Health Centres have been established in all the Blocks except in two Blocks. In the Athoor, Thuringapuram, Kilpennathur Modakurichi, Kodumudi, Vellakoil and Thoockanaickenpalayam Blocks there are two Primary Health Centres.

Maternity and Child Welfare Centres.—It is the responsibility of the Panchayat Union Councils to promote Maternity and Child Welfare Services in their areas. To enable the Panchayat Union Councils to meet the expenditure on this scheme, two-thirds of the total expenditure on the maintenance of Maternity and Child Welfare is being met by the Government as grants-in-aid. A phased programme for the opening of Maternity and Child Welfare Centres over and above 10 Centres in the Panchayat Unions having a population of over one lakh has been drawn up. The total number of Maternity and Child Welfare Centres maintained in the Panchayat Union areas is 2,859.

Panchayat Union Dispensaries.—The establishment and maintenance of dispensaries is the responsibility of the Panchayat Union Councils. Funds are provided by the Panchayat Unions for the maintenance of dispensaries. In addition to Panchayat Union Dispensaries, there are also Rural Dispensaries in the Panchayats. The Panchayat Unions are eligible for financial assistance by way of grants-in-aid to cover 50 per cent of the expenditure on the maintenance of one regular dispensary subject to a ceiling of Rs. 5,400 per annum.

Family Planning.—The Panchayat Union Councils have been made responsible for the successful implementation of the Family Planning Programme in their areas. All the 374 Blocks in this State have been brought under the reorganised Family Planning Programme. The policy is to aim at a reduction in birth rate from 35 to 25 per thousand by 1979.

[1974 ஏப்ரல் 4]

Tamil Nadu is the first State which started sterilisation programme as a means of sterilising the population as early as 1956. The Family Planning Programme is a Centrally Sponsored Scheme with 100 per cent Central assistance to the State for its approved pattern. In view of the 100 per cent financial assistance promised by the Government of India, the Family Planning Programme was reorganised and broad based in the year 1965-66 as per the pattern prescribed by them.

The Government of India have informed this Government that Mass Sterilisation Camps need not be held in future and in view of this latest decision they are not providing higher incentive to persons undergoing sterilisation operation in camps. A tempo has been created by paying higher incentives to sterilised persons. It was felt that the sudden withdrawal of higher incentives, will affect the sterilisation programme. In order to keep up the tempo this Government have enhanced the rate of payment to sterilised persons from Rs. 30 per case to Rs. 60 per case and this enhanced payment will initially be up to 31st March 1974. The extra expenditure on this score is met from the State funds. It is also proposed to continue the enhanced rates during 1974-75 so as to achieve substantial results in reducing the birth rate.

(c) SOCIAL EDUCATION.

The Social Education Programme has been reoriented with effect from the year 1972-73. The schemes are—

- (1) Social Education Centres.
- (2) Village Libraries.
- (3) Sport activities
- (4) Information Centres.
- (5) Tour of agriculturists to neighbouring districts and States to get them educated on modern agricultural developments.

There are at present 13,750 Social Education Centres. These Centres are organised for the adult folk in the village to give them an opportunity for free discussion on current topics. The local school teachers or other educated persons are appointed as Convenors to these Centres to read newspapers and magazines and to initiate discussions.

1974 ஏப்ரல் 4]

A vigorous programme for the installation of radio sets in the Panchayat Headquarters was pursued and by the end of Third Five-Year Plan, all the Panchayats in this State were provided with radio receivers. Having covered all the Panchayat Headquarters, the programme is now being extended to hamlets and villages also. As on 31st March 1973, about 35,751 radio sets have been purchased and installed in various villages and hamlets in the State.

With a view to evoke the interests of the people in the Five-Year Plans and for eliciting their response to constructive activities and measures, Radio Rural Forums have been organised, which is a listening-cum-discussion group. So far, 13,768 Radio Rural Forums have been formed. Prizes are being awarded every year as incentives in the form of books and Rolling Shields to the best Radio Rural Forums in each district. At the State level, Rolling Shields are given to the best Radio Rural Forum in the State. Besides copies of pamphlets for each month containing materials broadcast during Radio Rural Forum Programme by the All-India Radio are printed and supplied to the information Centres for the benefit of the members of Radio Rural Forums. There are 54 film units which shoulder the responsibility of screening films on Rural projects, Agriculture, Plan Schemes, etc., in the Block areas. Short films on Community Development, Agriculture, Social Welfare have been produced for screening through these film units.

(d) WOMEN AND CHILDREN WELFARE.

Mahalir Mandrams have been established throughout the Rural areas at the rate of one for each Panchayat from 1962-63 onwards with a minimum of 30 such mandrams in each Panchayat Union. It is the main forum through which change of ideas is brought about. Women are persuaded to use contraceptive to limit their families, to save for the rainy day and to shed their age-old superstitions and caste feelings. There are 13,124 Mahalir Mandrams functioning now in the rural areas with a coverage of 2-3 lakhs of village women associated with them, where they learn and practice better methods for progressive living. There are 30 Mahalir Mandrams in each Block and Rs. 4,000 is allotted to these Mandrams at present to carry out the activities relating to Women and Children Welfare.

[1974 ஏப்ரல் 4]

6. SPECIAL PROGRAMMES.

(a) RURAL MANPOWER PROGRAMME.

The Rural Manpower Programme is being implemented in this State from 1961-62 onwards. This programme is implemented in the rural areas with a view to create tangible community assets which are capable of increasing agricultural production and to provide additional employment opportunities to the unemployed during the agricultural slack seasons. The schemes executed under the programme are improvements to minor irrigation sources, small road works, reclamation of panchayat vested lands, provision of community wells, raising of fuel forests, etc. The scheme is in operation in 72 out of 374 Blocks.

The figures relating to the financial and physical achievement under the programme are given below :—

Year.	Expenditure.	Employment generated.
	(RUPEES IN LAKHS)	(MANDAYS IN LAKHS.)
1967-68	40.70	15.72
1968-69	50.89	18.49
1969-70	40.65	14.94
1970-71	50.00	17.66
1971-72	50.18	15.70
1972-73	50.03	15.05

In the Budget Estimate, 1974-75 a sum of Rs 50.00 lakhs has been provided.

(b) APPLIED NUTRITION PROGRAMME.

The Applied Nutrition Programme with the assistance of UNICEF and State was first launched in this State during the year 1962-63. The object of the Applied Nutrition Programme is to

[1974 ஏப்ரல் 4]

educate the people on the need to take nutritious food and to help the community to produce these protective foods in larger measure and make them available particularly to the vulnerable sections.

In the year 1962-63, 7 Blocks attached to the 7 Rural Extension Training Centres were selected for implementation of the programme. After the successful implementation of the programme in these blocks, the programme was handed over from 1st April 1968 to the respective Panchayats and it is being maintained by the Panchayats on self supporting basis utilising the Agricultural Grants wherever necessary. The two blocks in which the programme was launched in 1966-67 and the 3 Blocks in which the programme was launched in 1967-68 have also been handed over to the Panchayat Unions for future maintenance.

Applied Nutrition Programme will be in operation for a period of 5 years for which a plan is drawn up. This plan is approved by the Government and forms the overall plan for the operational period. Within the provisions approved for the 5 years, annual plans are drawn up showing what is to be implemented each year.

The programme is in operation in the following Blocks :—

Block.	Year of introduction.
1 Erumaipatti, Salem district	1969-70.
2 Tiruvarankulam, Tiruchirappalli district	Do.
3 Kodaikanal, Madurai district	Do.
4 Mohanur, Salem district	Do.
5 Alangayam, North Arcot district	1970-71.
6 Arantangi, Thanjavur district	Do.
7 Bogalur, Ramanathapuram district	1970-71.
8 Harur, Dharmapuri district	Do.
9 Kurinjipadi, South Arcot district	Do.
10 Manur, Tirunelveli district	Do.
11 Keerapalayam, South Arcot district	1971-72.
12 Tirupullani, Ramanathapuram district	Do.

[1974 ஏப்ரல் 4]

Block.

Year of
introduction.

13 Manachanallur, Tiruchirappalli district..	..	1971-72.
14 Kadayampatti, Salem district	..	Do.
15 Villivakkam, Chingleput district	..	Do.
16 Tirupporur, Chingleput district	..	Do.
17 Alwarthirunagari, Tirunelveli district ..	..	1972-73.
18 Kalasapakkam, North Arcot district	..	Do.
19 Palacode, Dharmapuri district	..	Do.
20 Perur, Coimbatore district	..	Do.
21 Tiruvarambur, Tiruchirappalli district ..	..	Do.
22 Thuckalay, Kanyakumari district	..	Do.
23 Coonoor, The Nilgiris district	..	1973-74.
24 Mangalur, South Arcot district	..	Do.
25 Reddiarchatram, Madurai district	..	Do.
26 Sethubavachatram, Thanjavur district ..	..	Do.

UNICEF supplies equipment, seeds, fertilisers, and a cash grant of Rs. 9,500 for each block to develop 10 Mahalir Mandrams and Five Youth Clubs. All expenditure on training of personnels for the programme is also met by the UNICEF. The Government of India have allowed an assistance of Rs. 34,000 per block per year towards implementation of the programme. The State Government provides Rs. 51,000 per year per block for the schemes on production components and Rs. 50,000 per year per block for the schemes under Nutrition Education. All the villages including hamlets will be covered under the programme in a phased manner in the operational block.

The programmes mentioned below are being implemented :—

- (1) Community Gardens.
- (2) School Gardens.
- (3) Headquarters Nursery.
- (4) Poultry Development.
- (5) Fisheries.
- (6) Nutrition Education.

[1974 ஏப்ரல் 4]

The Budget Estimate for Applied Nutrition Programme for the year 1974-75 is Rs. 25 lakhs.

(c) INTEGRATED CHILD WELFARE PROJECT.

A demonstration project with the object of covering all aspects of child welfare for all the children with special emphasis on the age group of 0-16 (including Ante-natal care for Children) has been launched in the Poonamallee Block of this State. The Government of India have sponsored the scheme on the basis of full assistance. The idea behind this project is that with limited resources, better results can be achieved in the field of child welfare with the willing co-operation and active participation of voluntary village agencies and local institutions. In this Project, there are 50 Kuzhanthaigal Kappagams and 20 creches. Each Kuzhanthaigal Kappagam is managed by a Balasevika and an ayah who are trained in the child development. The average strength of a Kuzhanthaigal Kappagam is 40 and that of the creche is 10. The entire expenditure is met by the State Government. A sum of Rs. 3.56 lakhs has been made in the Budget Estimate, 1974-75.

(d) TRIBAL DEVELOPMENT BLOCKS.

There are two Tribal Development Blocks in this State one at Kolli Hills and the other at Yercaud in Salem district. The schemes implemented in these areas are for the welfare of the Tribals. The requirements of these areas have been assessed on a comprehensive scale with reference to "Communications" and "Drinking Water-Supply". No contribution is collected for the works executed for the benefit of the Tribals. A sum of Rs. 16.80 lakhs has been provided in the Budget Estimate, 1974-75. A sum of Rs. 0.50 lakhs is provided separately for the construction of quarters for Jeep drivers and Last Grade Government Servants in the Kolli Hills Tribal Development Block.

(e) YUVAK MANDALS.

The Department of Community Development, Government of India, have continued the scheme of 'Incentive Awards to Yuvak Mandals' during 1973-74. Encouragement of individual and group activities of village youth has always been considered an important element of Community Development Programme. Youth activities in rural areas are centred, around the Yuvak Mandals, and include economic projects and social services as also cultural, physical and

[1974 ஏப்ரல் 4]

recreational activities. Active involvement of Yuvak Mandals in economic activities is envisaged in the Scheme. The Mandals which have shown evidence of good work are to be given incentive awards. The cash amount awarded to Mandals will be utilised for developing further economic activities. The Yuvak Mandals will be graded into three categories according to the prescribed criteria and awarded incentives as below :—

(i) Grade A—Yuvak Mandals will be given award of Rs. 1,000 each.

(ii) Grade B—Yuvak Mandals will be given award of Rs. 600 each.

(iii) Grade C—Yuvak Mandals will be given award of Rs. 400 each.

The selection of awardees is to be made on the basis of their performance during the preceding year through screening committees at the block level, district level and State level.

The Government of India have allocated a sum of Rs. 60,000 to this State for 1973-74 and the entire amount on the scheme is borne by them. During 1973-74 awards will be distributed as follows:—

Grade A—10 Mandals.

Grade B—40 Mandals.

Grade C—65 Mandals.

7. PRE-SCHOOL FEEDING AND CONSTRUCTION OF BUILDINGS FOR KUZHANTHAIGAL KAPPAGAMS IN COLLABORATION WITH "CARE".

KUZHANTHAIGAL KAPPAGAMS.

The Kuzhanthaigal Kappagam Scheme covers the daily feeding of 1,20,000 pre-school children (of the age group 3-5) and expectant and nursing mothers at the rate of 120 for each 1,000 Kuzhanthaigal Kappagams spread in 92 Blocks all over the State. The Programme is implemented in collaboration with CARE. Feeding Programme for 300 days in a year has been evolved with a view to prevent physical and neurological defects due to lack of protein and mal-nutrition in young children leading to mental damage and retardation in later age.

[1974 ஏப்ரல் 4]

Out of 1,000 Kuzhanthaigal Kappagam buildings, 115 buildings have been completed. Training has been given to the Gramasevikas of the Blocks to manage the centres. Special training is being given at the Rural Extension Training Centres, T. Kallupatti and S. V. Nagaram on preparation of various recipes with the food materials supplied by CARE, their storage and sanitary handling at the time of serving and cooking. The trained Gramasevikas in turn train the Bala evikas and Ayals for a period of 4 days. Each Kuzhanthaigal Kappagam building is built according to the approved type design at a cost of Rs. 7,000 for which CARE will extend its financial assistance to the extent of Rs. 6,500 per building. The balance is met by public contribution.

In the Budget Estimate, 1974-75, a sum of Rs. 15 00 lakhs has been provided for this programme.

8. PROSPERITY BRIGADE.

The Prosperity Brigade launched with the avowed objective of creating a new social awakening among the masses in order to arouse the spirit of social service, has completed six years of its coming into being. The members of Prosperity Brigade are devoted to voluntary service, during their spare time. Their activities are construction of school buildings, desilting of tanks, roads formation and various other important works for the benefit of the public.

There are at present 54,394 volunteer in the State of Tamil Nadu. An Annual Plan was drawn up for executing the works under the Prosperity Brigade after assessing the felt needs of the villages. A sum of Rs. 14.00 lakhs was provided in 1973-74 for implementation of Prosperity Brigade Scheme throughout the State. There are 534 Seerani Arivagams in the State under the Prosperity Brigade Scheme which function as Adult Education Centres to disseminate knowledge and drive away profound ignorance of the people.

[1973 ஏப்ரல் 4]

The following are some of the notable achievements :—

(a) A hostel building for the children studying in the Neruravur School in Saidapet was constructed.

(b) Forty-nine open air theatres have been constructed in the districts, with purely public contribution.

(c) Children below 3 years in slum areas numbering about 40,000 are being supplied with nutritious bread daily at 200 centres by 400 Prosperity Brigade volunteers in the city.

(d) The services of the volunteers have been requisitioned by the Civil Supplies Department for the distribution of new Sugar Cards.

The following are the works completed for the period from 1st April 1969 to 31st March 1973 :—

School buildings constructed ... 1,336 Nos.

Desilting of canals and tanks ... 1,631 Nos.

Link Roads formed ... 1,125 Nos.

Other works such as street cleaning, provision of electric lights to schools, inscription of "Thirukural" couplets on walls of school buildings, etc. 20,914 Nos.

The Government expenditure ... Rs. 2,39,93,759.

The value of work done is ... Rs. 66,70,427.

In order to inculcate a spirit of discipline among the volunteers, training camps are conducted with the financial assistance from the Government of India. The training camps are conducted in the Rural Extension Training Centres in batches for a period of 12 days. The volunteers selected from these camps are given training in the improved methods of Agriculture, Animal Husbandry, Hygiene and Rural Sanitation and in village leadership.

After knowing the praiseworthy achievements of Prosperity Brigade in Tamil Nadu, the Government of India have deputed an Officer to study the system and activities with a view to consider

[1973 ஏப்ரல் 4]

the desirability of introduction of this type of scheme in other States. Based on the report of the Officer, the Government of India have commended the Prosperity Brigade Scheme to other States for implementation under "Public Co-operation Schemes"

9. CRASH SCHEME FOR RURAL EMPLOYMENT.

The Government of India have drawn up a Scheme entitled "Crash Scheme for Rural Employment" with a view to provide employment opportunities for a continuous period of 10 months for at least 1,000 unemployed persons in each district of the State. The Scheme has been designed to generate additional employment through a net work of rural projects of various kinds which are both labour intensive and productive. The works implemented under the Programme are :—

(i) Rural infra-structure including road works on Master Plan basis.

(ii) Land reclamation and development of Panchayat lands, etc.

(iii) Drainage and embankments, etc.

(iv) Water conservation-cum-ground water recharging works, etc.

(v) Minor Irrigation works like construction and restoration of storage tanks, etc.

(vi) Soil conservation or afforestation scheme requiring manual labour, and

(vii) Construction of class rooms for primary schools.

This is a 100 per cent Centrally assisted scheme and is expected to cover the remaining period of the Fourth Plan period. The Programme is implemented in 20 Blocks each in all the districts except Kanyakumari, The Nilgiris, Dharmapuri and Tirunelveli districts. In the Nilgiris, Kanyakumari and Dharmapuri districts

[1974 ஏப்ரல் 6]

the programme is implemented in all the Blocks as these districts have only 4, 9 and 16 Blocks respectively. In the Tirunelveli district the Programme is in operation in 21 Blocks. Thus the scheme is in operation in 230 Blocks in this State as against 374 Blocks.

The financial content per Block is Rs. 1.25 lakhs in respect of all the districts except Kanyakumari and the Nilgiris. In these two districts, a sum of Rs. 12.50 lakhs per district has been made for the District as a whole ignoring the number of Blocks. Payment of wages under the Scheme is made at the schedule of rates prevailing in the area.

The achievements made under the Programme for the period from April 1971 to September 1973 are as follows.—

1. Link Roads (In Kms.)	9,910
2. Length of roads improved (in Kms.)	5,945
3. Number of irrigation works constructed (In Nos.)	951
4. Net additional area irrigated (In hectares)	17,000
5. Number of culverts constructed (In Nos.)	1,893
6. Drainage and anti-water logging (In Hectares).	6,756
7. Number of drinking water tanks desilted and deepened (In Nos.)	87

During 1971-72 an expenditure of Rs. 293.05 lakhs has been incurred and a total of 81.01 lakhs of mandays of employment have been generated under the Scheme. During 1972-73 an amount of Rs. 300.19 lakhs has been spent and a total of 77.99 lakhs of mandays of employment has been generated. During the current year the expenditure on the Scheme will be limited to Rs. 239.24 lakhs due to cut in the central assistance. The Government of India have been requested to increase the Central assistance to this State.

According to the Government of India, the Scheme will not be continued after 1973-74. The question as to what should be done to provide employment to the persons employed under the Pro-

[1974 ஏப்ரல் 4]

gramme if the Scheme ends in March 1974 was considered by the Government. As the closure of the programme is likely to create disappointment and discontentment among those who had some employment during the 3 years, this Government have provided Rs. 25.00 lakhs initially in the Budget Estimate 1974-75 even though the Government of India have not indicated the continuance of the Programme during 1974-75. In view of its impact on the rural population the Government of India have been requested to consider the feasibility of continuing the Scheme in the Fifth Five-Year Plan also. The Government of India since informed that it will not be possible to continue the Scheme in the Fifth Five-year Plan in view of the larger outlays suggested for the Minimum Needs Programme.

10. PILOT INTENSIVE RURAL EMPLOYMENT PROJECT.

The Government of India have decided to undertake some Pilot Projects in small compact areas in the selected districts so that these projects may deal with all aspects of development and progressively be able to provide employment in different economic pursuits to every person offering himself for work in that area within the age group of 15 to 59. Accordingly the Government of India have allotted one Project to this State and the Government have ordered the implementation of the Scheme in the Mangalur Block of South Arcot district.

The Scheme was launched in the Mangalur Block of South Arcot in October 1972 with the object of providing gainful employment for the unemployed under an Area Development Scheme by integrating the development schemes of other departments and Community Development Schemes. With a view to eventually transform the Mangalur Block into a model Block, the Collector of South Arcot drew up a comprehensive Project Report by integrating the Pilot Intensive Rural Employment Project Funds, Government grants to the Panchayat Unions, Panchayat Union contribution and other departmental funds as well as the loan assistance offered by the State Bank of India for the Scheme. The Government have also approved the Project Report drawn by the Collector of South Arcot at a cost of Rs. 1,75.54 lakhs.

[1974 ஏப்ரல் 4]

On scrutinising the Project Report drawn by this Government, the Government of India pointed out that the Pilot Intensive Rural Employment Project Funds should not be dovetailed with other departmental funds and suggested that the Project Report may be revised suitably. The Director of Rural Development was requested to revise the report on the guidelines indicated by the Government of India. The Director of Rural Development accordingly revised the Project Report in consultation with the Collector of South Arcot and submitted a revised Project Report on the following lines :—

(i) Schemes capable of implementation from the Pilot Intensive Rural Employment Project Funds.

(ii) Schemes to be financed by State Bank of India ; and

(iii) Schemes to be financed by the Development grant to Mangalur Panchayat Union and also from the funds of other Departments.

The Government examined the revised Report and with the concurrence of Government of India approved the schemes to be implemented from Pilot Intensive Rural Employment Project Funds at a cost of Rs. 53.25 lakhs including the cost of staff but excluding the cost of jeep and furniture, for a period of 3 years. Orders have also been issued approving the schemes to be implemented with the assistance of the State Bank of India and the schemes to be financed by the Development Grant to the Mangalur Panchayat Union and also from the funds of other Departments at a cost of Rs. 92.34 lakhs and Rs. 43.96 lakhs respectively. The details of schemes to be implemented in the Mangalur Block under the three categories are :—

I. SCHEMES PROPOSED TO BE TAKEN UP FROM THE PILOT INTENSIVE RURAL EMPLOYMENT PROJECT FUNDS.

Serial number and name of work.	Cost. (RS. IN LAKHS.)
1 Road Works	34.11
2 Minor Irrigation Works	2.94
3 Minor Irrigation-cum-Percolation tanks	4.50
4 School Building—Provision of class-room for Elementary Schools	2.66

1974 ஏப்ரல் 4]

Serial number and name of work.	Cost. (RS IN LAKHS.)
5 Afforestation	6.58
6 Community gardens	0.41
7 Provision of pucca play ground for the Government Girls High School at Tittagudi	0.16
8 Cost of staff	1.89
Total ..	53.25

II. SCHEMES PROPOSED TO BE TAKEN UP WITH THE ASSISTANCE OF STATE BANK OF INDIA.

Serial number and name of work.	Cost. (RS IN LAKHS.)
1 Sinking of new wells and deepening of old wells ..	18.75
2 Rural Electrification (Loans for the purchase of pumpsets)	20.00
3 Dairy Development	7.50
4 Development of Piggery	0.24
5 Development of Sheep	4.95
6 Development of poultry— (a) Grower Farm	1.68
(b) Deep litter units	5.10
7 Improvements to drainage and irrigation in Wellington Reservoir	15.57
8 Water conservation in well irrigated areas	15.20
9 Reclamation of Alkaline soil	3.35
Total ..	92.34

[1974 ஏப்ரல் 4]

1974 ஏப்ரல் 4]

Note.—The State Bank of India have agreed to finance the schemes under items 1 to 4 above initially and then to take up the schemes under items 5 to 9 above later in the light of the experience gained in the execution of the schemes under items 1 to 4 above.

III. SCHEMES PROPOSED TO BE TAKEN UP FROM THE DEVELOPMENT GRANT TO THE MANGALUR PANCHAYAT UNION AND ALSO FROM OTHER DEPARTMENTAL FUNDS.

<i>Serial number and name of work.</i>	<i>Cost.</i> (RS IN LAKHS.)
1 Schemes to prevent wind erosion	0.30
2 Soil conservation	0.20
3 Conversion of Veterinary dispensary into an Artificial Insemination Centre	0.37
4 Special schemes for Rural Roads	12.18
5 Construction of houses by Rural Housing Cell ..	25.00
6 Construction of Houses for Harijans	1.60
7 Construction of godowns to Co-operative Societies ..	2.50
8 Construction of Agricultural Depot and Sub-Depot ..	0.50
9 Construction of Animal Husbandry Sub-Centres ..	0.46
10 Construction of fish nurseries	0.85
Total	43.96

The Government have also sanctioned the necessary technical and administrative staff for the implementation of the Scheme.

A sum of Rs 5.89 lakhs has been spent and a total of 1.55 lakhs mandays of employment have been generated up to the end of December 1973. A sum of Rs 20.00 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1974-75.

11. TWENTY-FIFTH INDEPENDENCE ANNIVERSARY-
“VELLIVIZHA SEERUR PROGRAMME”.

The Government of India requested the State Governments to select one village in each block so that an appropriate monument of permanent complex be made in connection with the celebration of India's Twenty-fifth Independence Anniversary. The Government of India indicated that the funds required for the execution of the schemes in the selected villages be met from the funds available under Plan and Non-Plan Schemes in the State Sector, Central Sector and Centrally Sponsored Schemes pooled together for provision of drinking water-supply, improved housing for weaker sections, school buildings, wells, etc. The Collectors were instructed to select one village in each block and to create permanent complex in the selected villages by utilising funds that are made available to them both under the State as well as Central Schemes. The Villages have been selected by the Collectors and approved by the Government. As the normal funds available would not be sufficient to execute the schemes, the Government of India was approached to sanction special allotment. The Government of India have instructed that no additional funds would be provided but the works should be executed from the funds available for the normal developmental programmes. The Collectors were again instructed to go ahead with the implementation of the schemes by utilising the allotments made available with them and also from the funds provided in the Budget Estimate, 1973-74. The Panchayat Unions which are having surplus funds of over Rs 3.00 lakhs were also permitted to utilise the surplus funds for school buildings, new roads in Vellivizha Seerurs subject to a maximum of Rs 50,000

[1974 ஏப்ரல் 4]

per block. The details of works taken and executed in the selected villages during the Vellivizha year are given below:—

<i>Scheme.</i>	<i>Number of Vellivizha Seerurs in which facility was provided during the Vellivizha year.</i>	<i>Total Expenditure incurred.</i>
(1)	(2)	(3)
		RS.
Water supply ..	73	24,02,920
Roads	60	17,58,947
House-sites for Harijans	15	22,410
Drainage	15	75,107
Electrification ..	15	71,236
School Buildings ..	63	12,36,770

(The above expenditure has been met by the Collectors from the provision made available to them for executing the normal developmental programmes.)

The Government of India suggested to the State Governments for the erection of one Commemorative stone in a school in each block and they have agreed to meet the cost of stones at the rate of Rs 1,500 per stone. The Government of India have sent a model commemorative stone with inscriptions for engraving on the stones. The following were ordered to be engraved on the Commemorative stones by this Government:—

(1) On the front side of the slab the preamble of the Constitution should be engraved in Tamil along with other inscriptions indicated by the Government of India in the model in Tamil only ;

[1974 ஏப்ரல் 4]

(2) On the rear side of the stone, the following should be engraved just below the motto of the stone :—

- (i) *Top*—State emblem with Tamil inscriptions ;
- (ii) *Middle*—இந்தியா விடுதலை பெற்ற இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு வெள்ளி விழாவினையொட்டி நிறுவப்பட்ட நினைவுக்கல்;
- (iii) *Bottom*.—Name of the Panchayat Union in Tamil ; and

(3) Just below all these, the names of martyrs of the local area in which the stones are installed should be engraved in Tamil only.

The list of names of martyrs to be engraved on the stone were sent to the Collectors with instructions to engrave the names of the martyrs on the stone pertaining to that block. All the 374 Commemorative stones have been installed in this State.

The installation of additional stones was also ordered by the side of the Commemorative stones for engraving the names of the freedom fighters pertaining to that Block. The cost of additional stones will be met by the Panchayat Unions from the general funds. The names of freedom fighters given in the Book "Who-is-Who of freedom fighters of Tamil Nadu" were ordered to be engraved.

This Government have selected 100 Vellivizha Seerurs for the construction of houses to the Harijans by utilising the Government of India's assistance of Rs. 46.00 lakhs. The number of houses to be constructed is 2,300. The houses will be constructed at an estimated cost of Rs. 2,000 including the provision of modern sanitary latrines, electricity and water-supply, etc. The work will be completed before 31st March 1974.

12. TELEVISION—INSTALLATION OF TELEVISION RECEIVERS IN RURAL AREAS.

The Government of India proposed the strengthening of existing television facilities at Delhi and the extension of television to five new centres, namely, Bombay, Calcutta, Madras, etc. The Atomic

[1974 ஏப்ரல் 4]

Energy Commission is arranging to implement a Satellite Instructional Television Experiment Programme throughout India in 1973-74 under which a Sky Satellite hired from NASA of U.S. will be installed at Nagpur and the television programme will be beamed through it for effective reception in various parts of India. The Atomic Energy Commission will be installing about 5,000 television sets in compact areas in different parts of the country, particularly in rural areas, so that this programme will improve the level of the people, living in the villages and it will be possible to evaluate the impact of these programmes effectively later on.

In order to integrate, co-ordinate, suggest ways and means for implementing the programme of television in the neighbouring districts of Madras City in the first instance and throughout the State in due course, the Government have constituted a Committee named as "Committee on Rural Television" with the following members:—

1. Chief Secretary to Government ..	Chairman.
2. Secretary to Government, Rural Development and Local Administration Department	Member.
3. Secretary to Government, Education Department	Do.
4. Secretary to Government, Finance Department	Do.
5. Director of Information and Public Relations (Information and Public Relations) Department	Do.
6. Director of Rural Development, Madras.	Do.
7. Chief Radio Officer, Panchayat Radio Maintenance Organisation, Madras ..	Do.
8. Public Relations Officer, Rural Development and Local Administration Department	Convenor.

1974 ஏப்ரல் 4]

The Committee on Rural Television will meet as often as considered necessary, discuss and find out ways and means for implementing the programme of installation and maintenance of television sets in the neighbouring districts of Madras City, North Arcot and Chingleput districts in the first instance and throughout the State in the course of time.

The Government of India have been requested to allot 400 television sets to Tamil Nadu in the first instance. The matter is receiving the attention of the Ministry of Information and Broadcasting, Government of India. The question of organising a Training Course on Television maintenance for the supervisors of the Panchayat Radio Maintenance Organisation as well as Officers of other Departments with the existing Television facilities available at the Engineering College, Guindy, is under examination of the Government.

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேல்வை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1974 ஏப்ரல் 9.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேல்வை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் (திரு. சி. பி. செழியன்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உட்குறியிட்ட வினாக்கள்:

Observance of Government Holidays in Educational Institutions

* 281 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether all Government holidays are observed by all educational institutions or whether some schools and colleges make such Government holidays as Ramzan, Bakrid, Good Friday, etc. as working days; and

(b) if so, whether the Government will issue necessary instructions for the strict observance of all Government holidays by them?

அரசு விடுமுறைகளைப் பள்ளி நிறுவனங்கள் கடைப்பிடித்தல்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

(அ) அரசு விடுமுறைகள் அனைத்தையும், கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்தும் கடைப்பிடிக்கின்றனவா அல்லது ஒரு சில பள்ளி, கல்லூரிகள், காம்ஜான், பக்ரீத், புனித வெள்ளிக்கிழமை போன்ற அரசு விடுமுறை நாட்களை வேலை நாட்களாகக் கொண்டுவருவனவா?

(இ) ஆமெனில், அரசு விடுமுறைகள் அனைத்தையும் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்குமாறு அவர்களுக்குத் தேவையான கட்டளைகளை அரசு பிறப்பிக்குமா?

[1974 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) எல்லா அரசு விடுமுறை நாட்களும் எல்லாக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு உள்ளன.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Pension

* 282 Q.—THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR (on behalf of THIRUVALARGAL G. SWAMINATHAN AND M. SANKARALINGAM): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the Association of the Non-teaching staff of Aided High Schools has passed a resolution in its 3rd State Conference held in May, 1973, requesting the Government to extend the Pension Scheme to the Non-teaching staff also who retired from service prior to 1st April 1972; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஓய்வூதியம்

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர திக்ஷிதர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. எம். சங்கரலிங்கம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—4—1973 க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் அல்லாத அலுவலர்களுக்கும் ஓய்வூதியத்தை விரிவுபடுத்துமாறு, தமிழக அரசு உதவி பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் ஆசிரியர் அல்லாத அலுவலர் சங்கத்தின் முன்னுதவி மன்றம் மாதாடு, 1973 ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றியுள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) அந்தக் கோரிக்கை அரசு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 9]

Government Deaf School, Thanjavur

* 283 Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether an application has been received by the Government in October 1973 from the Parents' Association, Thanjavur, in respect of the Government Deaf School at Thanjavur;

(b) if so, the remarks raised against that school in that application; and

(c) the action taken thereon by the Government?

அரசினர் செவிடர் பள்ளி, தஞ்சாவூர்

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை பெற்றோர் சங்கத்திலிருந்து தஞ்சையிலுள்ள அரசினர் செவிடர் பள்ளியைப் பற்றிய விண்ணப்பம் ஒன்று 1973 அக்டோபர் திங்களில் அரசுக்குக் கிடைத்ததா?

(இ) ஆமெனில், அவ்விண்ணப்பத்தில் அப்பள்ளியைப்பற்றி என்னென்ன குறைபாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளன?

(உ) அவை பற்றி அரசு எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) தஞ்சையிலுள்ள அரசினர் காது கேளாதார் பள்ளி 1968 முதல் மாணவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கும், படிப்பதற்கும் வசதி இல்லாமல் இருப்பதோடு நடத்துவதற்கு பொருத்தமில்லாத இடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், புதிய கட்டிடம் கட்டித் தந்து 8 ஆம் வகுப்பு வரை அப்பள்ளியில் மாணவர்கள் படிக்க வசதி செய்து தருமாறு அரசை தஞ்சாவூர் அரசினர் செவிடர் பள்ளி பெற்றோர் சங்கம் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

(உ) இக்கோரிக்கைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

Maruthuvar Community students admitted in the Engineering Colleges.

* 284 Q.—THIRU M. MASILAMANI: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state the number of students belonging to the Maruthuvar Community admitted in the Engineering Colleges during 1972-73?

[1974 ஏப்ரல்]

பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடம் பெற்ற மருத்துவச் சமூக மாணவர்கள்

திரு. மு. மானியம்: மாண்புமிகு எல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1972-73 ஆம் ஆண்டில் பொறியியல் கல்லூரிகளில், மருத்துவச் சமூக யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் இடம் பெற்றுள்ளனர்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூன்று மாணவர்கள்.

Soil Conservation Schemes

* 287 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state:

(a) whether any representation has been received from the ryots who implemented the Soil Conservation Scheme in Kanyakumari district that over-head charges should be deducted when the loans sanctioned under the above Schemes are recovered; and

(b) if so, the action taken thereon?

மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களின் கீழ் பாதுகாப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் தொகையை வசூல் செய்யும்போது அதனுடன் சேர்க்கும் செயலமைப்பு செலவைக் (over-head charges) குறைவு செய்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடன் கொடுப்பதில் 40 சதவீதம் சப்ஸிடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்ததன் காரணமாக 25 சதவீதம் என்று இது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த ஒவர்ஹெட் சார்ஜை

[1974 ஏப்ரல் 2]

குறைத்தால், அந்த மக்களுக்குள்ள தொந்தரவைத் தடுப்பதாக அமையுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு முறையீடு நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக்கிழங்கு விளைவிக்கும் விவசாயிகளின் சார்பில் வந்தது. அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், ஒவர்ஹெட் சார்ஜஸ் ஒரு அளவுக்குத் தள்ளிக் கொடுக்கப்பட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்பொழுது சொல்லியதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். பலராமன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் கொடுப்பதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பது போன்ற மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் அளிப்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில், உருளைக்கிழங்கு, பாதிக்கப்பட்டதால் கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பூச்சிகள் உற்பத்தியாகி, அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் அளிக்கப்பட்டது. வேறு எந்த மாவட்டத்திலே யாவது இம்மாதிரி பாதிப்பு ஏற்பட்டு, கோரிக்கை வந்தால், அது தகுதியின் அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Paddy Fields

* 288 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of paddy fields, taluk-wise in Kanyakumari district which depend on rain-fed tanks for irrigation; and

(b) among these, the extent of single crop lands and double crop lands respectively?

நெற் பயிராகும் நிலங்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், மானுவாரி குளங்களை நம்பி நெற் பயிராகும் நிலங்களின் பரப்பளவு, தாலுகா வாரியாக எவ்வளவு?

(இ) இதில் ஒரு போகம், இருபோகம் பயிராகும் நிலங்கள் முறையே எவ்வளவு?

[1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: சட்டமன்ற மேலவைமூன்று விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மாணவாரி, மழைபடி நம்பி யிருக்கின்ற நிலத்தின் அளவு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், 12,286 ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த நிலங்களில் சரியான மூலையில் பாசனம் செய்வதற்குத் தகுந்த முறையில், அந்தப் பகுதிக்கு அருகாமையில் உள்ள அணைகளிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய அரசு ஏதாவது திட்டத்தைப் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். குளங்களை நம்பி பயிரிடும் நிலங்களுக்குக் குறிப்பாக வழி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, மாவட்டங்களில் நீர்ப்பாசனத்திற்காக அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் குறித்த விவரங்களுக்கு தனிக் கேள்வி போட்டால், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிக்கக்கூடும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாணவாரி குளங்களின் மூலம் பாசனம் செய்யப்படுகின்ற நிலங்கள் ஏதும், மற்ற மாவட்டங்களைப் போல், தீயிற்று போவதில்லை. அங்கு 12,000 ஏக்கர் நிலம் அந்தக் குளங்களின் தண்ணீர் கொண்டு, இரண்டு போகும் விளைவிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் 40 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. செங்கல்பட்டு, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அளவுக்கு மழை கிடைப்பது. சில இடங்களில் 15 அங்குலம் அல்லது 16 அங்குலம் என்ற அளவுக்குத்தான் பெய்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் தீயிற்று, கருகிப் போகிறது என்றால், கவனக் குறைவின் காரணமாகக் கூட இருக்கலாம், வேறு சில காரணங்களும் அந்த நிலைமையை உருவாக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு 8,000 ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களே, அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் மாணவாரி குளங்களிலிருந்து பாசனத்திற்கான தண்ணீர் பெற்று வந்தன. எனவே அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரச் செய்ய ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காகப் புதிய அணைகள் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய அணைகளிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு கால்வாய்களை வெட்டி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

@ 745 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, கால்வாய்கள் வெட்டுவது போன்ற பணிகள் பொதுப் பணித் துறையால் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. அதிலே நான் ஈடுபடுவதற்கில்லை. நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதற்கென சில விதி முறைகள் இருக்கின்றன. மொத்தம் விளைவிக் கப்பட்டதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கருகிப் போய் இருக்குமானால், கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பது, வரிவசூல் செய்வது போன்ற முறைகளில் நிவாரணம் அளிக்கப் படும்.

Obstacles to Pedestrians

* 289 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government that stalls selling Lassi and Tea along the pavement near Anna Salai in Madras City, are causing obstacles to the free movement of pedestrians; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

பாதசாரிகளுக்கு இடைபூறு

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகர், அண்ணாசாலையின் பக்கத்திலுள்ள நடை பாதையின் ஓரமாக இருக்கும் தயிர்பானம் விற்கும் கடைகள், மக்கடைகள் ஆகியவைகள் மக்கள் போக்குவரவுக்கு இடையூறுக இருப்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அரசு அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) அண்ணாசாலையின் அண்ணாசாலை அருகில் நடைபாதை வளைவில் ஒரு இனிப்புப் பண்டங்கள் விற்கப்படும் கடை பாதசாரிகளுக்கு இடையூறுக இருப்பது காவல் துறையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான அக்கடையின் உரிமத்தைப் புதுப்பிக்காமல் நிராகரிப்பது பற்றி சென்னை மாநகராட்சி ஆணையாளருடன் தொடர்பு கொண்டு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, அண்ணா சாலைவிலிருந்து, இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் அலுவலகம் போகின்ற வரையில், ஒரு கடை அல்ல, மூன்று, நான்கு கடைகள் இருக்கின்றன. ஒருவர், இருவர் கூட நடந்து செல்ல முடியாத அளவுக்கு அவைகள் நெருக்கமாக அமைப்பைப் பெற்றிருக்கின்றன. உடனடியாக அந்தக் கடைகள் அந்த இடங்களிலிருந்து அகற்றப்பட உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, எவ்வுறு வந்துள்ள விவரங்களின்படி, திரு. தவிர்ப்பாம் மூலம் வந்த ஒருவர் இவரிடமிருந்து, ம. போன்றவற்றை வந்துகொண்டு அந்தக் கடையில் விற்றுக் கொடுப்பதற்கு. அது சிறப்பாக விடுதி என்று இவ்வாறாக, காவல் துறையினர் எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் மாநகராட்சி ஆணையரவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இருக்கிறது என்ற உறுதி தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தக் கடைக்கு 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கான அப்படித் திறந்தபடி சென்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, is it not a fact that that portion has been barricaded by concrete posts and that is why the crowd is not able to move about rather than this 'Lassi' shop?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தும் உண்டு. ஆனால் என்ன நடக்கிறது என்றால், இந்த மானங்களை நடைபாதையிலேயே நின்றுகொண்டு இருந்துவதால், மாதிரிகளுக்கு இடையூறு இருக்கிறது என்ற தகவல்தான் தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாய்மார்கள் ரோடு ஓரத்தில் இடவிக்கடை, தோசைக் கடைகள் வைத்தாலும் அப்படிப் படுத்தி விடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, இவர்களுக்கு மட்டும் கிசென்சு கொடுத்தது ஏன் என்பதை, தலைவரவர்கள் மூலமாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, எப்படி கிசென்சு கொடுத்தார்களோ தெரியவில்லை. அந்த விஷயம் என்னுடைய துறையைச் சார்ந்ததல்ல. ஆகவே மாநகராட்சி மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

[1974 ஏப்ரல் 9]

Pallavan Transport Corporation Buses

* 290 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Pallavan Transport Corporation Buses are running at a loss;

(b) if so, whether the Government have taken any intensive steps to wipe out the loss; and

(c) the details thereof?

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை நகரில் ஓடும் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றனவா?

(இ) ஆமெனில், அதைத் தடுக்க அரசு எதாவது தீவிர நடவடிக்கை திட்டம் வகுத்துள்ளதா?

(உ) அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) தடைய இயக்கத்தின் முறைகளை வயர்த்தவும், நஷ்டத்தைக் குறைக்கவும் தகுதியான சில முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

(உ) 1—1—1973 முதல் ஒவ்வொரு பணி மனையையும் சீரமைத்து 25 வண்டிகள் கொண்ட தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1—4—1973 முதல் இரு பணி மனைகளிலும் 1—6—1973 முதல் எல்லா பணி மனைகளிலும் வசூல் போனஸ் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதின் காரணமாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் வருவாய் 10 சதம் வாய்த்துள்ளது.

(பிற்பகல் 4.10)

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, since the Transport Corporation is already incurring a loss as the Hon. Minister has suggested it, will the Hon. Minister think of restoring route No. 31-A, which I asked for?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, the request of the hon. Member has already been conceded in principle and I hope that the Corporation will shortly restore the bus service.

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, 10 சதவிகித போனஸ் கொடுத்த பிறகு, நஷ்டம் எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது? ஏற்பட்டுள்ள நஷ்டத்தைக் குறைக்க அதிக நபர்களை ஏற்றிக்கொள்கிற இரண்டு மாடி பஸ்களை அதிகமாக டவுன் சர்வீஸில் விடுவதுபற்றிப் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக நகரப் போக்குவரத்தில் நஷ்டம் ஏற்படுவது இயற்கை. பம்பாய், டில்லி போன்ற மாநகரங்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, சென்னையிலே நாம் எவ்வளவோ மேலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆண்டுக்கு 84 லட்ச ரூபாய் நஷ்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மாடி பஸ்களில் எவ்வளவு பேர்களை ஏற்றிச் செல்ல முடியும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு இப்போது சாதாரண பஸ்களில் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

Scheme for the Rehabilitation of Mudukulathur Maravars

@* 276 Q.—THIRU R. SAKTHI MOHAN: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether there is any scheme with the Government for the rehabilitation of Mudukulathur Maravars; and

(b) if so, the details thereof?

முதுகுளத்தூர் மறவர்களின் மறுவாழ்வு

திரு. ஆர். சக்தி மோகன்: மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முதுகுளத்தூர் மறவர்களின் மறுவாழ்வுக்காக, அரசு திட்டம் எதும் வைத்திருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒத்திசைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 274—1974 ஆம் நான் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப்போடப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. ஆர். சக்தி மோகன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 2 வருடங்களுக்கு மேலாகிறது. அதற்குக் கால வரம்பிட்டு, விரைவில் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட ஏற்பாடு எதாவது இருந்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, நிதிநிலை வசதி ஏற்பட்டவுடன், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

Industrial Estates

* 285 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of places where Industrial Estates have not been built after acquiring sites for that purpose by the Government;

(b) the period for which they are lying vacant;

(c) the area and price paid for each site; and

(d) the action proposed to be taken by the Government in the matter?

தொழிற்பேட்டைகள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தொழிற்பேட்டைக்காக, நிலங்களை அரசு கையகப்படுத்திய பின்னரும், தொழிற்பேட்டைகள் கட்டப்படாமல் இருக்கும் இடங்கள் யாவை?

(இ) எவ்வளவு காலமாக அவை கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன?

(உ) ஒவ்வொரு நிலத்தின் பரப்பளவு எவ்வளவு? ஒவ்வொரு நிலத்திற்காகவும் கொடுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(எ) இது குறித்து, அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) தொழிற்பேட்டை அமைப்பதற்கென நில எடுப்பு முடிவற்று தொழிற்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் உள்ள இடம் ஒன்றும் இல்லை.

(இ), (உ) & (எ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 9]

Match Factories

* 286 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI (on behalf of THIRUVALARGAL G. SWAMINATHAN AND D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of Small Match Factories in Sivakasi and Sattur area have been closed for want of Chlorate of Potash; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பொட்டாஷியம் குளோரேட் கிடைக்காத காரணத்தால், சிவகாசி, சாத்தூர் பகுதிகளிலுள்ள சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் பல மூடப்பட்டுள்ளன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு மேற்கொள்ளக் கருகியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பொட்டாஷியம் குளோரேட் தட்டுப் பாட்டால் சிவகாசி, சாத்தூர் வட்டாரத்தில் எந்தவித சிறுசுக் தொழிலும் மூடிக் கொடுக்கவில்லை. பொட்டாஷியம் குளோரேட்டின் முக்கிய உற்பத்தியாளர் கருடனம் புதுடி அல்லியில் உள்ள தொழில் துட்ப வளர்ச்சித் துறை தலைமை இயக்குநர் துறை இப்பொருள் பற்றி தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது. அதன் விசாரணை, முக்கிய உற்பத்தியாளர்கள் பொட்டாஷியம் குளோரேட்டை வழங்கும்போல் வழங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். என்றாட்டில் கிடைக்கும் பொட்டாஷியம் குளோரேட்டுக்கு மேலாக 250 பெட்ரிக் டன் பொட்டாஷியம் குளோரேட்டை இறக்குமதி செய்யப்படுவதற்குத் தொழில் துட்ப வளர்ச்சித் துறை தலைமை இயக்குநர் இசைவு அளித்துள்ளார்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, மதுரை-மேலூர் சாலைில் ஒரு தொழிற்சாலை தொடங்கப்படுவது, பொட்டாஷியம் குளோரேட் சேர்வதற்காகவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஆம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, சமீபத்திலே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொட்டாஷியம் குளோரேட் திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு, அவற்றின் உற்பத்திக்குத் தக்கவாறு கொடுக்கின்றோம். நமக்குக் கிடைப்பது குறைவு.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, வந்த பொட்டாஷியம் குளோரேட்டில், திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள தொட்டியம் தொழிற்சாலை களுக்கு அறுதியாக கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அது ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, அப்படிக் கொடுக்கப் படாமலிருந்தால், மீண்டும் பொட்டாஷியம் குளோரேட் நமக்குத் தரப்படும் போது, கொடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

உக்குறியிடாத வினாக்கள்.

Art silk shortage

21 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the serious art silk shortage felt by the Art Silk Ribbon Factories at Komarapalayam; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes.

(b) The Ribbon Manufacturers' Association has been allotted 3,000 Kg. of art silk from the Tamil Nadu Regional Committee during 1973-74.

தென்னை தீவிர சாகுபடி

வினா 22—திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென்னை தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் கழிந்த ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் எத்தனை ஏக்கரில் தென்னை பயிரிடப்பட்டுள்ளது?

(இ) மாவட்ட வாரியாக, பாப்பளவு எவ்வளவு?

விடை—(அ) 1972-73 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கைக்
குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல்]

நிறுவனங்களாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொள்கையில் அல்லது நிர்வாகத்தில் தவறு ஏற்பட்டிருப்பதை அறிந்து அதைக் கண்டிக்க ஆரம்பித்தால், உடனே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களையும்தான் கண்டிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து ஒன்றிய உறுப்பினர்களையும் கண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் கண் முன்னால் இவர்கள்தான் தெரிகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் தாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய பல கஷ்டங்களை அவர்கள் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்க நிர்வாகத்தின் பெரும் பகுதியையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த விஷயத்தில், மற்றவற்றைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையுடன் மாநில அரசு செயல்பட்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு 1958 ஆம் வருடத்திய பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் பிரியாம்பினிப் படித்துப் பார்த்தால், குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் போன்ற பல முக்கியமான அம்சங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், பஞ்சாயத்துக்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்குமே ஒழிய, அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தது என்று பிரியாம்பினிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பொறுப்புக்கள் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இப்போது இருப்பதைக் காட்டிலும், தாராளமாக அவற்றிற்கு நிதி உதவி செய்ய வேண்டும். அந்த ஸ்தாபனங்கள் திறம்படச் செயல்பட்டால்தான், அரசாங்கத்தின் வேலைப் பளு குறையும். அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களுக்குச் சிரமம் இல்லாமலிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களுக்கு வருகின்றேன்.

(பிற்பகல் 4.20)

மத்திய அரசு, இந்தப் பஞ்சாயத்து வளர்ச்சிப் பிரதேசங்களை இரண்டு கட்டமாகப் பிரித்து, முதல் கட்டமாக 12 லட்ச ரூபாயும், இரண்டாவது கட்டத்தில் 5 லட்ச ரூபாயும் மானியமாகக் கொடுத்தது. இந்த இரண்டு கட்டமும் முடிந்த நிலையில் நாம் இன்று இருக்கிறோம். இம்மாதம், ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இரண்டு கட்டங்களையும் தாண்டிவிட்டன. இப்போது இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் மத்திய அரசின் நிதி உதவி இனிமேல் இல்லை என்று ஒரு

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. பாஜாபாய்]

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. காஜாநாசர்]

மது அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, முழு நிதி உதவி யையும் மாநில அரசே கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறது. மாநில அரசையும், மத்திய அரசையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து நிர்வாக விஷயத்தில், மாநில அரசுக்கு மாத்திரமல்லாமல், மத்திய அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறதென்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நாட்டிலே, பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தி, நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று 'கான்ஸ்டிடியூஷன்'-ல் சொல்லியிருக்கும் பொறுப்பை, எந்த அரசும் தட்ட முடியாது. மத்திய அரசு, 10 ஆண்டுகள் வரை நிதி வசதி கொடுத்து விட்டு, திடீரென்று கைவிட்டிருப்பது சரியல்ல. பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகத்தான் ஜனங்கள் அரசை உணர முடிகிறது. எனவே; அவர்களுக்கு நிதி உதவி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு குடி நீர் வசதிக்கூட முழுமையாகச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் தமிழக அரசு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தமிழக இருக்குமபோது, வேறு மாநிலங்கள் எவ்வளவு கிராமப்படுமென்று தெரியும். இருக்கும்போது, வேறு மாநிலங்கள் போன்ற மாநிலங்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று அந்த மாநிலங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் பற்றி அறிந்து வந்தவன் நான். மத்திய அரசின் ஒரு குழுவின ருத்தியாக, திரு. சந்தானம் அவர்களுடன் ஸ்ரீலா மாநிலங்களுக்கும் சென்று, தெரிந்து வந்ததால் சொல்கிறேன். தமிழ் நாட்டையும்விட மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வேறு சில மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, மத்திய அரசு இதைப் புறக்கணித்துவிடாமல், மூன்றாவது கட்டத்திற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரும்போது, மேலும் நிதி வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசை, மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

9மேன்

கொண்டுவரும் பொறுப்பு உண்டல்ல

பெருந்தேன் ஆரவாரம்
பெருந்தேன்.

வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரும் பொறுப்பு ஊர்நல வளையாளர்கள் என்ற கிராம சேவக்குறளுக்குத்தான். அவர்கள் தான் மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்கள். அவர்களுடைய பணியில் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் உற்சாகம் ஏற்படும்படியான நினைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 10 ஊர்நல உதவிபாளர்கள் இருந்தால், அதில் 7 பேர் இரண்டாம் நிலையிலும், மூன்று பேர் முதல் நிலையிலும் இருந்தார்கள். இப்போது, 10 பேரில் பாதியை முதல் நிலையிலும், பாதியை இரண்டாம் நிலையிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் சிலருக்கு ஊதிய உயர்வு கிடைக்கப்பெற்று இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குச் செங்கிருந்தாலும்கூட, எல்லோருக்கும் உயர்வு இருக்கிறது. ஒரு பதவி உயர்வு அல்லது செலக்ஷன் இரேட் கிடைக்க

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

மேன்ற நிலை இருந்தால்தான், அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்ய முடியும். இதை உடனடியாக அரசு கவனிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், பணியில் சேர்ந்தது முதல் கடைசியவரையில் இதுதான் தலைவியென்று இருந்தால், அவர்கள் உற்சாகத்துடன் வேலை செய்யமாட்டார்கள். அவர்களுடைய எதிர்காலம் பசுமையாக இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி காட்ட வேண்டும். அவர்கள் கொஞ்சம் படித்தவர்களாக இருந்தால், பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரிகளாக வருவதற்குக்கூட இடம் இருந்தது. இப்போது அதைக்கூட நிறுத்தி விடும்படியாக, நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவில் சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். தூற்றுக்கு 5 பேர் அல்லது 6 பேர் நிர்வாக அதிகாரிகளாக வருவார்களென்ற நிலை இருந்தது. இப்போது அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று போட்டிருக்கிறது. அந்த கிராம சேவக்குகள் தங்களுக்குக் கொஞ்சம் எதிர்காலம் இருக்கிறதென்று நம்பிக்கை புடையவர்களாக இருந்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று, பிறகு அரசுத் துறைகளில் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் தருகிறார்களோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்குப் பிறகு 2 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று, 'ஃபீல்ட்மேன்' என்று விவசாயத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் கொடுக்கிறோமோ அந்த ஊதியம் இவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்குப் பிறகு, 2 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்ற பிறகுதான் இவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தில் முக்கால்வாசிக்கும் குறைவாகக் கொடுப்பது சரியல்ல. அவர்களுக்கும் உரிய ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில், 1958-ம் வருஷச் சட்டத்தை 1962-ல் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏ, பி, சி, டி, இ, எப் என்று தரம் பிரித்து, அவைகளில் நல்ல வருவாய் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் மானிய உதவி கொஞ்சமாகவும், மிகவும் வருவாய் குறைந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மானிய உதவி அதிகமாகவும் கொடுப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. இதைப்பற்றிப் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். தொடக்கத்தில் வசதி குறைந்திருந்த ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் வருவாயைப் பெருக்கி, வசதி நிறைந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியமாகிவிட்டால், அதை மாற்றி, எந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் வசதி குறைந்ததாக இருக்கிறதோ அதற்கு மானிய உதவி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை பண்ண வேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது, ஏ, பி, சி, டி, இ, எப் என்று தரம் பிரித்து அவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்போதாவது அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 30 பஞ்சாயத்துக்கள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில்—கம்பம் போன்ற பஞ்சாயத்து யூனியனில் பத்துக்கும் குறைந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்தான் இருக்கின்றன. விஸ்தீரணம் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே, விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பிரித்து, கூடுமான வரையில் எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் ஜனத்தொகையிலும், விஸ்தீரணத்திலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

சில ஊராட்சிகளில், நிறைய அரசாங்கத்தின் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்ட நல்ல குடி தண்ணீர் திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகும், வீடுகளில் தண்ணீர் குழாய்களுக்கான இணைப்பை எடுத்துக்கொள்வதற்கு, அவ்வூர் மக்களால் அதற்கான பணத்தைச் செலவிட முடியவில்லை. முன்பெல்லாம், மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் தூறு ரூபாய் இருந்தால் போதும், இணைப்பு கொடுத்து விடலாம். ஆனால், இப்போது ரூபாய் இருந்தால் கொண்டு வருவதற்கு 600, 700 ரூபாய் செலவாகிறது. கிராமத்தி் இணைப்புக் கொண்டு வருவதற்கு 600, 700 ரூபாய் செலவழித்து, உள்ள மக்களுக்கு அரசு லட்சக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்து, தண்ணீர் வசதியைக் கொடுத்த பிறகும், 'டிஸ்ட்ரிபியூஷன் மெயின்' போட்ட பிறகும், வீடுகளுக்கு இணைப்புக்காக 600, 700 ரூபாயென்று பணம் கட்ட முடியவில்லை. சாத்தூரில் அப்படியிருக்கிறது. நேற்றுதான் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் கவனத்திற்கு வந்தது. லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தும், வீடுகளில் இணைப்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அதுதான் ரூபாயில் ஒரு இணை வெட்டி விடலாம். இந்த நிலைமையில் 600 அல்லது 700 ரூபாயைக் கொடுத்து, இணைப்பை எப்படி ஏற்படுத்திக்கொள்வார்கள்? ஏற்கெனவே செலவு செய்திருக்கும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வீணாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இந்த வீட்டு இணைப்புகளுக்கு மானியமாகவும், கடனாகவும் கொடுத்து, இணைப்புகள் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் செலவழித்ததற்கான பலனை அடைய முடியும். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். லட்சக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்தாலும், அதுதான்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

பலரை அனுபவிக்க முடியாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. நேற்று பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி விவாதித்தோம். இதை நல்லாழிவுத் துறை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.30)

எல்லா சிறிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களையும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திடம் ஒப்படைத்திருந்தோம். அதில்கூட மாறுதல் செய்து, இந்த வருஷத்திலிருந்து, 100 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஏரிகளையெல்லாம் பொதுப் பணித் துறையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், 100 ஏக்கருக்குக் குறைந்த ஆயக்கட்டு உள்ள நீர்ப்பாசனக் குளங்களை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது வசவெற்குக் கூடிய விஷயம் தான். ஆனால், நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் உள்ள ஏரிகளில் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும், என்னென்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் எவ்விதமே தயார் செய்து, வருஷத்திற்கு நான்கு அல்லது ஐந்தாவது ஒரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டும். இப்பொழுது என்ன செய்யப்படுகிறது என்றால், 23,000 ஏராய் அல்லது 25,000 ஏராய் என்று கட்டுத் துக்கையாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கும் ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். அந்தப் பணம் இரண்டு குளங்களுக்குக்கூடப் போதவில்லை. அரசா மாறுதல் செய்வதற்குக் கூட போதவில்லை. ஆகவே, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையுமே பொதுப் பணித் துறைக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் உடனடியாக வேலை செய்துவிடுகிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களான உள்ளூர் குளங்கள் பொதுப்பை பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் செய்துகொள்ளும் என்று கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதற்காக அதிகமாக நிதி உதவி செய்ய வேண்டும். தூது ஏக்கருக்குக் குறைந்த ஆயக்கட்டுகளுடைய குளங்களை அல்லது ஏரிகளை மாறுதல் செய்வது அல்லது அவற்றை ஆழப்படுத்துவது போன்ற காரியங்களுக்கு நிதி உதவி போதாது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். இப்பொழுது 102.88 லட்ச ரூபாய்தான் 1974-75 நிதியிலே மிகப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 30,000 கூட கிடைக்கவில்லை. இது போதாது. ஆகையினால் ஒரு திட்டம் போட்டு, இந்த ஆண்டு பாதி பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு இதைப்போல இரண்டுபங்கு கொடுக்கலாம். இப்பொழுது இருக்கும் இந்த ரூ. 30,00,000 ஒன்றியங்கள் சிறு மாறுதல் வேலையைக்கூடச் செய்து கொள்ள முடியாத நிலை தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் நிர்வாக விஷயத்தில் அரசு பாடபட்சமற்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு வருஷமாக கூட்டம் நடத்த முடியவில்லை. அவர்களுடைய பட்ஜெட்டைக்கூட பாஸ் பண்ண முடியவில்லை. இந்த நிலைமை இருந்ததால், அந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தை அரசு கலைத்துவிட்டது. அதே மாவட்டத்தில் மற்றொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் ஒரு வருஷமாகக் கூட்டம் நடத்த முடியவில்லை. நான் பெயரைக்கூடச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். முதலில் கள்ளிக்குடி பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் ஒரு வருஷமாகக் கூட்டம் நடத்த முடியவில்லை என்பதற்காக அதை அரசாங்கம் கலைத்துவிட்டது. இப்பொழுது வத்தலகுண்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியம், போள ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து இந்த ஏப்ரல் மாதம் வரையில்—12 மாதங்கள் ஆகின்றன—சாதாரண கூட்டத்தைக் கூட நடத்தவில்லை. ஆனால் இந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தை மட்டும் கலைப்பதற்காக நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி இருப்பது சரியல்ல. அரசாங்கத்தின் கெடுக்கை ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும். இதில் தயவு தாட்சண்யம் இருக்கக்கூடாது. ஒரு வருடத்துக்குக் கூட்டம் நடத்தவில்லையென்றால், அந்த ஒன்றியம் இருந்தென்ன, போயென்ன? எனவே ஒரேமாதிரியான கொள்கையை அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து ஒன்றிய நிர்வாகம் திறம்பட நடக்க வேண்டுமென்றால், பி.டி.ஓ. என்று சொல்லக்கூடிய கமிஷனரும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் ஆகிய சேர்மனும் ஒருவருக்கொருவர் கூடுமானவரை ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவர்கள் இருவரும் ஒத்துழைக்கவில்லைபென்றால், நிர்வாகம் எப்படிச் சரியாக இயங்கும்? எல்லா ஒன்றியங்களிலும் நிலைமை தவறாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் விரல்விட்டு எண்ணத் தவறாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சில பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் பி.டி.ஓ.வுக்கும், சேர்மனுக்கும் உடனே கம்பிளெயின்ட் வந்துவிடுகிறது. எனவே அந்த நிர்வாகம் முடியாது. உடனே கம்பிளெயின்ட் வந்துவிடுகிறது. எனவே அந்த நிர்வாகம் சரியாக நடக்க வேண்டும். அங்கே உள்ளவர்களை உடனே மாற்ற வேண்டுமென்று கூட நான் சொல்லவில்லை. இருவரும் ஒத்துழைத்தால்தான் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய முடியும். ஆகவே இருவரும் ஒத்து வேலை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பார்வையாக செய்யும்போது, அதிகாரிகளை வற்புறுத்தி ஒத்துழைக்குமாறு செய்து கண்டித்துவிட்டு வரவேண்டும். டிபுட்டிகாரிகள் அங்கு செல்லும்போதும் சேர்மனோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கமிஷனரிடம் சொல்லி, நீங்கள்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், அவர்கள் ஸ்வாபமாகப் பணியாற்றுகிறவர்கள், ஆகவே அவர்களுடன் ஒத்துழைத்துச் செயல்பட வேண்டும். அவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு, அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும், என்றெல்லாம் அறிவுரையாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மிகவும் தாறுமாறாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைக்கூட பஞ்சாயத்து கமிஷனர் நிறைவேற்றுவதில்லை. ஆறு, ஏழு மாதங்கள் ஆனாலும் அந்தத் தீர்மானத்தை எக்ஸிடியூட் செய்வதில்லை. அப்படிப்பட்டவர் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராவ் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு அமைச்சர் போடுகிற உத்தரவை ஒரு செயலாளர் அமுல்படுத்தவில்லையென்றால், அந்தச் செயலாளரை அந்தத் துறையில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா? உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? அமைச்சராவது எவ்வளவோ அதிகாரத்தோடு வீற்றிருப்பவர். ஆனால் அங்கே சாதாரண பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். ஒரு மெஜாரிட்டியோடு உட்கார்ந்துகொண்டு, ஜனநாயகத்தின் வராக இருக்கிற பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவராக இருப்பவர் அந்தச் சேர்மன். ஒரு ஒன்றியம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அமுல்படுத்த ஒரு கமிஷனர் பிடிவாதமாக மறுத்தால், அவரை அங்கே வைத்துக்கொண்டு எப்படிச் செயல்படுவது? இதை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னால், அதை அவர்கள் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவினர் சில சிபார்சுகளைச் செய்து, அவற்றில் எதையெதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது, எதையெதைப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். முதலில் ஒருசிலவற்றை மட்டும் சொல்லி, என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1958 ஆம் ஆண்டில் இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் மசோதா வடிவமாக இருக்கும்போது, ஒரு பொறுக்குக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. அந்த மசோதாவில் ஒரு ரெவின்யூ கிராமம் ஒரு பஞ்சாயத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது அந்தப் பொறுக்குக் குழுவில் நான் உறுப்பினராக இருந்தேன். நான் அப்பொழுது எடுத்து நன்றாக விளக்கினேன். ஒரு ரெவின்யூ கிராமம் என்று சொல்லப்பட்டால், 10 ஊர்களும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊருக்கும் 10 ஊர்களைத் தவிர்த்து, இப்படி 10 ஊர்களைப் பஞ்சாயத்தாக அமைத்து, அது தடைபெற முடியுமா?

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

ஆகையினால், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு ரெவின்யூ கிராமம் என்றால், அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஒரு ஊர் அல்லது சில ஊர்களைச் சேர்ந்தது என்று சட்டத்திலேயே இருந்தும் செய்தோம். இன்றும், அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தைப் புரட்டிப்பார்த்தால், இதனுடைய ரகசியம் தெரியும். அது இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதில் இப்பொழுது மாற்றியிருப்பதெல்லாம், 500 ஐந்துதொகைக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இது நல்ல ஏற்பாடு, இதை எந்தவிதமான காரணத்திற்காகவும் மாற்றவேண்டாம். 1958-ல் மிகச் சிரமத்தின் பேரில் இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்து பொறுக்குக் குழுவில் நிறைவேற்றப் பட்டது. ஆகவே அதை மாற்றவேண்டாம் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது ஏற்கெனவே நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிந்துபோன விஷயம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.40)

அடுத்து, மீன்பிடி குத்தகையைப்பற்றி ஒரு சில விடிகள் செய்திருக்கின்றார்கள். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நல்ல முடிவு. ஏனென்றால் ஏமாற்றுகின்றவர்கள் இதிலே புகுந்துகொண்டு இது எங்கள் சங்கம், உங்கள் சங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ரூபாய் ஆயிரம் போகக்கூடிய குத்தகையை ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்குக் குறைத்துக்கொண்டு, பிறகு வேறு சிலருக்கு அதிகத் தொகைக்கு மறு வலம் பிறகு அல்லது குத்தகைக்கு விடுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பெருமளவும் மீன்பிடிக்கின்றவர்கள்கூட இல்லை. நகரங்களில் இருந்துகொண்டு இப்படி ஏலத் திற்கு எடுத்து இதை ஒரு தனி வியாபாரமாக ஆக்கிவிடுகின்றார்கள். இப்போது எடுத்துள்ள முடிவு நல்ல முடிவு. இதை அமுல்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களை நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இன்று ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சியாக இருந்த போது, இன்றைய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்போது அந்தக் கட்சியின் உபதலைவராக இருந்தபோது இதற்காக வெகுவாக வாதாடியிருக்கின்றார்கள். எனவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நீங்கள் வாதாடினீர்கள். என் சிபாரிசு செய்கின்றீர்கள்?

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. கே. ராஜாராம்: பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் தலைவர்களும் நேரடியாகத் தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்தில் தேர்தல்கள் வர இருக்கின்றன. இப்போதே அதற்கான முறைகளைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இதைப் பற்றி பஞ்சாயத்து மாநாடுகளில், மாநில அளவில் நடைபெற்ற பல மகாநாடுகளில் தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசித்து சீக்கிரம் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தனியார் நடத்தும் சந்தைகளையெல்லாம்—பஞ்சாயத்துகளாகவும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களாகவும்—ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று 1956-ம் வருஷத்திலேயே சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும், பத்திர ஆண்டுகள் கழித்து, இன்னும் சில சந்தைகள் தனியாரிடம் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படி இருக்கும் சந்தைகளை உடனடியாக பஞ்சாயத்து ஆளியவர்களின் கீழே கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 'ஐந்து பேரூராட்சிகளுக்கு மேலுள்ள நெடுஞ்சாலைகள்—கிராமப்பணிகள் துறையின் ஒவ்வொரு துணைக் கோட்டத்திலும் பேரூராட்சி களின் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே தனியாக இளைநிலைப் பொறியாளர் ஒருவர் இருக்க வேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல யோசனையாகும். இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நிதி நிலை குறுக்கிடக் கூடும். பொறுப்புடன் தான் சொல்லுகிறேன். இப்போதே இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பது இல்லை, நிதி நிலைக்கு ஏற்றவாறு இதைத் துரிதமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். இதனால் பல ஜூனியர் என்சினியர்களை நியமிக்க வேண்டியிருக்கலாம். ஆனால் இதைச் செய்தால், கிராமங்களுக்கான பணிகளைத் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும். எனவே இதை அரசாங்கம் சீக்கிரமே அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஊர் நல உதவியாளர் பதவியும் பேரூராட்சிகளின் நிர்வாக அதிகாரிகள் பதவிகளும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றப்படத் தக்கவையாக இருப்பது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதை முற்றிலும் கண்டிக்கிறேன். இது நல்ல சிபாரிசு இல்லை. தவறானது. இப்போது ஆண்டோன்றுக்குப் பத்துப் பேருக்காவது பதவி உயர்வு என்று கிடைத்து பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரிகளாகப் போக வழி இருக்கின்றது. அதையும் தடுத்துவிட்டால், அவர்களிடையே ஒரு தேக்க நிலை வந்துவிடும். எனவே இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் 'அரசு இதை தடுத்துவிட்டிருக்கிறது' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லதில்லை. எப்போதோ கிடைக்கும் பதவி உயர்வும் இல்லையென்றால் அவர்கள் நிலைமை என்னவாகும்? அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சமூக நலப் பணியாளர்கள் பதவிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சிபாரிசு இருக்கிறது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு இதைப்பற்றி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அலுவலியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அப்போது சொன்னார்கள், "ஏற்கெனவே பதவியில் உள்ளவர்களை நீக்க வேண்டியதில்லை, அவர்கள் ஓய்வு பெறும் வரையில் இருந்துவிட்டுப்போகலாம். ஆனால் இனி அந்தப் பதவிகளுக்கு யாரையும் நியமிக்க வேண்டியதில்லை" என்று. அப்போது அதை வரவேற்றோம். இப்போது இந்தச் சிபாரிசு அரசின் ஆய்வில் இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது, அரண்முக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல புதிதாக யாரையும் எடுக்காமல், உள்ளவர்கள் ரிடையர் ஆகும் வரையில் இருக்கும்படி விட்டு விடலாம்.

வருவாய்த் துறையுடன் இந்தத் துறையையும் சேர்த்து இரண்டாண்டுகளாக உள்ள சிபாரிசு நல்லதில்லை. நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதைத் தான் கடைசியாக சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையை தனியாகவே வைத்து, இன்னும் திறம்பட நடத்தினால், மாநில அரசாங்கத்தின் கிராமங்கள் பலவும் குறைந்துவிடும். மாநில அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக உதவி செய்கின்றவர்கள் பஞ்சாயத்துகளும் ஒன்றியங்களும் தான். அப்படி இருக்கும்போது, இவர்கள் அவ்வளவு பேரையும் கொண்டுபோய் வருவாய்த் துறையுடன் இணைத்துவிட்டால், இப்போது வருவாய்த் துறை இருப்பது போலத்தான் இவர்களும் இருந்துவிடுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எப்போதும் சட்டப் பேரவையில் நான் பேசுகிறதை எதிர்ப் கட்சித் தலைவர்கள் கேட்பது வழக்கம். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இன்று நான் அங்கே பேசியதை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். காலையில் சட்டப் பேரவையில் நிதி துறைக்கு மசோகாவின்மீது பேசும் நேரத்திலே இதுபற்றிய அறிவிப்பை அங்கே நான் வெளியிட்டிருக்கிறேன். வருவாய்த் துறையோடு இந்த வளர்ச்சித் துறையினை இணைப்பது என்பதில், அது வளர்ச்சித் துறையாக அக வேண்டும் என்ற வகையில் வளர்ச்சித் துறையோடு வருவாய்த் துறையை இணைத்தலாம் என்று கருகினோம். மக்களுக்குப் பணியாற்றும்போது அவர்களுக்காகப் போய்ச் சேர வேண்டிய நன்மைகள் எவ்வளவுச் சேருவதில் இடையிலே வருவாய்த் துறையும் வளர்ச்சித் துறையும் ஒன்றோடொன்று சில நேரங்களிலே மோதிக்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படுவதால், வளர்ச்சித் துறையாகவே இதை மாற்றி, வருவாய்த் துறையை அதோடு இணைத்து, அதற்குப் பெயர் வளர்ச்சித் துறை என வைப்பது என்று முடிவெடுக்கலாம் என்று யோசித்தோம். ஆனால் அதற்கு வருவாய்த் துறையினர் இணங்கி வரவில்லை. வராத காரணத்தினால், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் விரும்புவதுபோல, இவை இரண்டும் பிரிக்கப் பட்டு வளர்ச்சித் துறை தனியாகவே இயங்குவது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டு, அதுபற்றி காலையில் பேரவையில் அறிவிப்பினைச் செய்திருக்கின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தமிழ் நாட்டிலுள்ள 13 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துக் களின் உறுப்பினர்கள் சார்பிலும் இந்த நல்ல அறிவிப்பினை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

நான் ஏதோ இந்த அவையின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் பேசுவதாக எண்ண வேண்டாம். தமிழ் நாடு முழுமைக்கும் உள்ள பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் சங்கத் தலைவராக பதினான்கு ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் என்ன என்று எனக்குத் தெரியும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, தினமும் அவர் பேச்சு முழுவதையும் என் அறையில் இருந்துகொண்டு கேட்பேன். ஆனால் இன்றைக்குப் பொதுநலம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு முக்கிய வேலை நிமித்தம் சென்னையிலிருந்து 15 மைலுக்கு அப்பால் சென்று விட்டு வந்தேன். ஆகவே கேட்க முடியாமல் போய்விட்டது. இருந்தாலும் பரவாயில்லை. இன்று அவரது அறிவிப்பு மிக மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. இந்த வளர்ச்சித் துறை யானது மேலும் மேலும் வளர்ந்து பகமோடு விளங்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திலே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றும் 12 பேரும் கலந்து கொண்டு இந்த வளர்ச்சித் துறையானது மேலும் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலில் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இங்கே நீண்ட நெடுங் காலமாக இருந்த வந்ததொரு பெரும் குறையைப் போக்கும் வகையில், இந்த இலாகா பிரிவினை பற்றிய அறிவிப்பு ஒன்றினை இன்று சட்டப் பேரவையில் அறிவித்தார்கள். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப்

[1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போல, அவர்கள் மாநில அளவில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தபோது, நானும் அவரோடு உறுப்பினராக இருந்து பதினான்கு ஆண்டு காலம் பணியாற்றினேன். அந்த நிலையில், இந்த அறிவிப்பு, இது யாரால் அறிவிக்கப்பட்ட வேண்டுமோ அவரால் இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு, நான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சார்பிலும், உள்ளாட்சித் துறையின் சார்பிலும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

மேன். ஏனென்றால் நேற்று வரையிலும் கூட, இந்த அறிவிப்பு வருமா என்று நண்பர் திரு. அப்பணன் அம்பலம் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். எதிர்பார்த்த அறிவிப்பு வந்ததற்கு நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் அந்தத் துறை அமைச்சர் என்ற ஒரு முறையில் மட்டும் கூறவில்லை, 374 ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது போல், 16,230 பஞ்சாயத்துக்கள், 597 பேரூராட்சிகளில் உள்ள உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் எல்லோரின் சார்பாகவும் நான் அந்தப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே அந்த வகையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக நிறைவேற்றப்படாமலிருந்து வந்த மக்கள் கோரிக்கை, இன்றையதினம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறித்து பெருமையும் நான் அடைகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த சிவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள், கிராமிட மன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இந்தத் துறை அழிந்து விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் மட்டுமல்ல, இங்கே உள்ள பல பேர் ஊராட்சி வளர்ச்சியில் மிக அக்கறை கொண்டவர்கள். இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களில் பல பேர், கிராமங்களிலே பிறந்து, கிராமங்களிலே வளர்ந்து, கிராமங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் என்ற காரணத்தாலே, நிச்சயமாக ஊராட்சி வளர்ச்சியிலே கொண்டவர்கள் என்ற காரணத்தாலே, இருக்க வேண்டும் என்பதைப் அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதை உணர்ந்த காரணத்தாலேதான் நீண்ட நெடுங்காலமாக நிறைவேற்றப்படாமலிருந்த இந்தக் கோரிக்கை இன்றைய தினம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பலராமன் அவர்கள் கிராமங்களிலேதான் 70, 80 சதவீத மக்கள் வாழ்கின்றார்கள், அவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணம் 21.6 சதவீதம் தான், ஆகவே இந்த அரசுக்கு கொடும் மக்கள் மீது அக்கறை இல்லை என்று கூறினர். இந்த 21.6 சதவீதம் தொகைதான் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

சொன்னால், அது மட்டும்தான் கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் போகிறது என்று கருதிவிடக்கூடாது. இதைத் தவிர பள்ளிகள் நடத்துவதற்கும், சாலைகள் அமைப்பதற்கும் செலவிடப்படுகின்ற பணம் கிராம வளர்ச்சிக் கே போய்ச் சேருகிறது என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் இவைகளின் மூலமாக 21.6 சதவீதம் செலவுழிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்திற்கு ரூபாய் 104.22 கோடி என்று கூறப்பட்டிருப்பினும், இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு ரூபாய் 28,88,71,300 செலவு செய்ய தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதை அழிப்பது என்று ஆகுமோ என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அந்தத் துறையே சரியாக இயங்கவில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் அவைகளை யெல்லாம் விவாக இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சிலவற்றிற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கா அவர்கள் கூறியதுபோல், சோழ பெருமன்னர்களுடைய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்டி பராந்தகச் சோழன் காலம் வரையில் பண்டைத் தமிழர்களுடைய அரசால் வேறு பல ரூபத்தில் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இன்றைய தினம் 'வாரியம்' என்று சொன்னாலே, ஒரு சிலருக்கு அலர்ஜியாக இருக்கிறது. ஆனால் அன்றையதினம் வாரியங்களாகவே பிரிக்கப்பட்டு குட ஓலை மூலமாக தமிழ் நாட்டில் ஊராட்சி நிர்வாகம், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடைபெற்று வந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை அவ்வதற்கு வந்த பின்னால், கொஞ்சம், கொஞ்சமாக, படிப்படியாக, இது குறைக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னால் 1858-ஆம் ஆண்டுகான் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் லார்டு மேயோ, லார்ட் ரிப்பன் ஆகியவர்கள் இந்த உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு தனிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் காரணமாக இந்த உள்ளாட்சி முறை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் பின்னால் தமிழகத்தில் பல சீர்குலைப்புகள் செய்யப்பட்டு, இந்த உள்ளாட்சித் துறை இன்றையதினம் தமிழகத்தில் செயல்பட்டு வருவது, இந்தியாவிலேயே தனிச் சிறப்பைப் பெற மனவுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அது மட்டுமல்ல, 1947 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு 1952 ஆம் ஆண்டு, அப்பொழுது பாரதப் பிரதமராக இருந்த பண்டித நேரு அவர்கள் இந்திய நாட்டிலுள்ள கிராம மக்களுக்கு பலன் தாத்தக்க ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப் பட வேண்டும், அடித்தளத்தில் சமுதாயம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆண்த தும் வளவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அது செயல்பட வேண்டும் என்று தும் வளவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அது செயல்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அமெரிக்க ஃபோர்டு நிறுவனத்தி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கென பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருந்தார் ஸ்ருந்து இங்கே வந்தவர்கள் அதற்கென பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருந்தார் கள். அதன் பின்னர் 2—10—1952 ஆன்று நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் —தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் துவக்கப்பட்டது. அப்பொழுது திட்டக் குழுவும் அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற தேசிய வளர்ச்சித் குழுவும் ஒன்றாக இருந்தன. திட்டக் குழுவின் தலைவராகப் பண்டித நேரு அவர்களும், அதன் துணைத் தலைவராக மதிப்பிற்குரிய வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களும் இருந்த வந்தார்கள். அந்த இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்த அமைப்பு சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதை உணர்ந்த பண்டித நேரு அவர்கள் திடீரென்று ஒரு தான் மதிப்பிற்குரிய எஸ். கே. டே அவர்களை அழைத்து, 'நான் இந்தத் திட்டத்தை கிராமத்தில் அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக் கொண்டு வந்தேன், ஆனால் அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன்' என்று சொல்லி ஒரு உதாரணத்தையும் சொன்னார்கள். 'நான் நாயை வாலை ஆட்டச் சொன்னேன், உதாரணத்தையும் சொன்னார்கள். 'நான் நாயை வாலை ஆட்டச் சொன்னேன், ஆனால் வால் நாயை ஆட்டுகிறது. இப்பொழுது நாயையும் வாலை ஆட்டாதே என்று சொல்ல முடியவில்லை, வாலையும் நாயை ஆட்டாதே என்று சொல்ல முடியவில்லை' என்று கூறிவிட்டு, 'இந்த நிலைமையில் வாலை வெட்டி விடுவது தான் நல்லது என்று முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினால்தான் இரண்டையும் பிரிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். உடனே எஸ். கே. டே. அவர்கள் திட்டக் குழுவும் சமுதாய வளர்ச்சித் குழுவும் இணைந்திருந்தால்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கருத்துச் சொல்லியும் கூட, நேரு அவர்கள் அதையெல்லாம் பிறகு பார்க்கலாம், இன்றைய தினத்திலிருந்து அந்த அமைச்சரவைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று எஸ். கே. டே இடம் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு டே அவர்கள், தான் நென் பகுதிகளுக்குச் சென்று திரும்புகின்ற வரையில் பொறுத்திருங்கள் என்று சொல்லியும் கேட்காமல், அவர் திரும்புவதற்குள் குடியரசுத் தலைவர் ஆகி, எஸ். கே. டே அவர்களை சமுதாய நலத் திட்ட அமைச்சராகப் போட்டு, வெளியிடப்பட்டது. இந்த அடிப்படையைச் சொல்வது நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பதற்குப் பின்னால், இந்தத் துறை அழிந்து விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

கருப்பிப் பாடுபட்டு வருபவர்கள். அப்படி ஒருவரையொன்று கண்டுபிடிப்பதற்கு விரும்புவதாகவும், பணியாற்றுவதற்கு நமது மனப்பான்மை முதுமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு அளவிற்கு உதவியளிக்கும் என்று நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கூடாமல்பட்டிருக்கிறேன் ஏனென்றால் இந்த உள்ளாட்சித் துறை, கட்டி வித்தியாசமின்றி, ஊர் மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பாடுபட்டு வருகிறது.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எப்படிப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொன்னார்கள். நிர்வாகச் சிந்தித்துக் குழு அவர்கள் அறிக்கையில் எப்பாங்குகள் செய்திருந்தார்கள். 83-ஐயும் பரிசீலனை செய்து 48 பிராங்குகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மீதியிருப்பதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் இந்தப் பிராங்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய திட்டம், உடனே நீங்கள் உத்தரவு போட்டுவிடலாம் என்றார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நாங்கள் சொன்னபோது, அதைச் சொன்னோம். பொறியாளரை பேரூராட்சிக்கு நியமிக்க வேண்டிய அவசியத்தை எற்படுத்தியபோது, அதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு (Finance) எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்து. அதற்குப் பிறகு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எண்ணம் சட்டமும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கிற யூனியன் என்ஜினியர் மாத்திரம் போதாது, துணைப் பொறியாளர் (அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர்) வேண்டும் என்று சொன்னோம். சேக் மெஷர்மெண்டு செய்து, எஸ்டிமேட்டை 'அப்ரூவ்' செய்யவேண்டியிருப்பதால், பல வேலைகள் தாமதமாகின்றன. ஆகவே ஒரு டிவிஷன் அளவிலாவது, அதற்கு ஒரு அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரை அவருடைய இலாக்காவிலிருந்து ஒருவரை பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைக்காகக் கொடுக்க முடியுமா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதையும் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போல, பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பெருவழித் துறைமீடம் என்று நாங்கள் ரோட் ரோலரைக் கேட்டால், கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள்; அவர்கள் பெருவழித் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்களே தவிர, ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். போதிய நிதி வசதி உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரோட் ரோலரை வாங்கி வைத்துக்

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கொள்ளலாம், வசதியில்லாத ஒன்றியங்களுக்கு வாடகைக்கு விடலாம் என்று நேற்றைய தினம் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சிகளுக்குக் கூடக் கேட்டார்கள். நகரசபைகளில் கூட போதுமான நிதி வசதி, உபரி நிதி இருக்குமேயானால், அப்படிப்பட்ட நகரசபைகள் ரோட் ரோலர் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம், வாங்கி வைத்துக்கொள்ளத் தடையில்லை என்று அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது.

நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் இங்கே இணைப்புச் சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இணைப்புச் சாலைகள், நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு, முதல்தலை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 50 சதவிகிதமும், 2 ஆம் நிலை 45 சதவிகிதமும், 3 ஆம் நிலை 40 சதவிகிதமும், 4 ஆம் நிலை 30 சதவிகிதமும், 5 ஆம் நிலை 25 சதவிகிதமும், 6 ஆம் நிலை 20 சதவிகிதமும் பப்ளிக் கண்டிபிரிடிஷன் கொடுத்தால் போதும், பாக்கியை அரசாங்கமே கொடுக்கும் என்று திட்டமிடப் பட்டு, இன்றைய தினம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே, கல்வியில் கூட மிகப் பின்தங்கிய வட்டாரங்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, அதிலும் மிகப் பின்தங்கிய பகுதி 20 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும். அரசாங்கம் 80 சதவிகிதம் கொடுக்கும் என்ற அளவில், இந்தப் பிரிவுகள் அடிப்படையில் சக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் இன்னும் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். அவர்களைப்பெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அவற்றிற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் பரிசீலிப்பதற்குச் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் சமுதாய நலத் திட்டப் துவக்கப்பட்ட நேரத்தில் 375 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தான் தமிழ் நாட்டில் மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டன. 375 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தான் இந்த மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டன. அது நீங்கலாக, தமிழ் நாட்டில் 374 ஒன்று இன்னும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அது நீங்கலாக, தமிழ் நாட்டில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒன்று வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால்—சேர்வாராயன் மலை ஒன்றியம்—அது ஒப்போது நடைபெறாமல் இருந்தது கொண்டிருக்கிறது. ஒப்போது ஒதுக்கி கொண்டிருக்கின்ற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், மிகப் பெரிய ஒன்றியம் மீளாக 10, 15 ஒன்றியங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சிக் தலைவர் குறிப்பிட்டதுபோல், முதல் நிலை இரண்டாம் நிலை என்று வந்த பிறகு நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத் தைக் கேட்டோம். பெரிய ஒன்றியங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்ட போது மத்திய அரசாங்கம், நீங்கள் எல்லாவை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் நாங்கள் 375 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தான் உதவி செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். இப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் விவாதித்தபோது, மிகப் பெரியதாக இருக்கின்ற சில ஒன்றியங்களைப் பிரித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அப்படிப் பிரித்தால், எல்லாவற்றையும் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இன்றைக்கு 15 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப் பிரிக்கலாம், எந்த அடிப்படையில் பிரிவினை செய்யலாம் என்று பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் முழுச் செலவையும் தமிழக அரசு தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதை நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கின்ற ஒன்றியங்களை எவ்வளவு ஒன்றியங்களாகப் பிரித்தாலும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு முழுவதையும் தமிழக அரசு தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாம் 400-ஆக ஆக்கினாலும், மத்திய அரசாங்கம் கவலைப்படாது. அதற்குரிய செலவை நாம் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அதைப் போல பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரிப்பதுபற்றியும் சொன்னார்கள். நான் அவருடைய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஏற்கெனவே அப்படித் தான் இருந்தது. சில ஊராட்சிகள், பெரிய ஊராட்சியாக ஆனால், அதனால் லாபம் கிடைக்கும் என்று கருதி, பெரிதாக்கி விட்டார்கள். அப்படிப் பெரிதாக்கி விட்டதால், இப்போது அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல், பிரித்து விடுங்கள் என்கிறார்கள். சிறு ஊராட்சி மன்றங்களாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் சலுகைகள், கூட்டு பான்யங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதால் அப்படித் கேட்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய ஆராய் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவைகளின் நிதிநிலையை எந்த வகையில் உயர்த்தலாம். எப்படி அவற்றிற்கு உதவி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அவைகளைப் பற்றியும் நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்யக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

இங்கே திரு. வெங்கடேஸ்வர திகழிகள் அவர்கள் நகரசபை என்றிருக்கிறதே தவிர, அதன் சேர்மனுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். நகரசபைகள் அரம்பத்தில் துவக்கப்பட்ட போது, அவற்றில் அதிகாரப் பற்றற்றவர்கள் இருக்கவில்லை. ராணியாவில்களைத் தவிர்த்துவிட்டு, சிலேக்டர்கள், அதிகாரிகள் தான் இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, பாப்படியாக அவர்களுடைய அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டு, அந்த அதிகாரங்கள் பொதுமக்க

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ரத்தினசபாபதி குழு அறிக்கையைப் பரிசீலித்து, நகரசபைகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டதான் செயல்பட முடிகிறதே தவிர, வேறு வழியில் செல்ல முடியாது.

இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களே சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் போடப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் கூட சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கே தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஊராட்சித் தலைவர்கள் கொடுக்கின்ற எந்தத் தீர்மானத்தையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் தள்ளுபடி செய்ய முடியாது. அவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிக்கு 21,331 ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருப்போம். ஆனால் எல்லாத் தலைவர்களும் எங்கள் ஊருக்குக் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். யூனியன் தானே வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களும் பாஸ் செய்து விடுவார்கள். பிறகு புள்ளி போட்டால் எத்தனையோ 21,000 ரூபாய் வேண்டும். அதிலும் எவ்விதமே போடுவதற்கு ஒன்றுக்கு ஒண்ணரை என்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், 1,500 ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடலாம் என்றால், 20,000 ரூபாய்க்கு, 30,000 ரூபாய் என்று போட்டு, அதன் பிறகு எவற்றை எடுத்துக்கொள்வது என்று ரூபாய் வருகிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டு, உங்களுடைய வேலைக்கு நகராட்சி வருகிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டு, உங்களுடைய வேலைக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அதை மட்டும் போடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் பெருத் தலைவர்களுக்கு அறிவும், கஷ்டம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் உடனே அப்படிப் போட்டுத் தம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். ஆகவே தம்முடைய கடைமைக்காக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிடுவோம்; வேலைகள் செய்வதால் செய்யாவிட்டால் வெற்றிவிடுவோம்; வேலைகள் செய்வதால் செய்வதில்லை. செய்யாவிட்டால் போகட்டும் என்று அவர்களும் விட்டுவிடுவார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கொள்ளு போல, சாலைக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி, அங்கேயிருக்கின்ற ஹைதிராபாடாப் பொருத்த ஒதுக்கப்படுகிறதே தவிர, ஒன்றியத்தின் தீர்மானம் அதன் போல, வெள்ளைப் பொருத்த ஒதுக்குவது கிடையாது. அதைக் கூட இந்த ஆண்டு பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ந்து இனிமேல் இந்த ஆண்டிலிருந்து தேவைக்கேற்ற அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமே தவிர, தலைக்கட்டு அளவுக்குத் தேவைக்கேற்ற என்று அறிவித்திருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே பல காரியங்களை இன்றைய தினம் செய்து வந்திருக்கிறோம். மேலும் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு பல திட்டங்களை அரசு தீட்டிவருகிறது. அதற்கு உண்மையிலேயே ஒன்றியங்களிலே

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

(பிற்பகல் 5.10)

பணியாற்றுகிற, உள்ளாட்சித் துறை அலுவலர்களின் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் தீவிரம் காட்டி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய பாராட்டுதல் களைத் தெரிவித்தும், காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றியும் இன்றைய தினம் பல திட்டங்களை இப்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய திரு. அப்பாணம் அம்பலம் அவர்கள் கூட, 5,000 ரூபாய் வரைதான் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இருக்கிறது. அதை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் கேட்டதற்கு முன்னாலேயே உயர்த்திவிட்டோம். அதைப் போலவே வேறு பல திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவுகளை அதிகாரிகள் மதிப்பதில்லையென்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள்கூட அமைச்சர் சொன்னதைக்கூட யாரோ மதிக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேலை சீக்கிரம் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆரம்பக் கல்விப் பொறுப்பைக்கூட அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கூட ஆராதான். அனால் இந்த ஆரம்பக் கல்வி துவக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து மாவட்ட மன்றங்கள் என்ற ஜில்லா போர்டுகள் இருந்த காலத்திலும் சரி, அதற்கு முன்னாலே சென்ட்ரல்கள் சேர்ந்த காலத்திலும் சரி, அதற்குப் பிறகு பாலுக் போர்ட் காலத்திலும் சரி, ஒன்றிய காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி, ஆரம்பக் கல்வி மட்டும், அடிப்படைக் கல்வி கிராம மக்களுக்குப் பயன்படுமென்ற நோக்கத்தோடு உள்ளாட்சித் துறையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உள்ளாட்சித் துறை தரவாக ஆசிரியர்களுக்கும், அங்குள்ள பெற்றோர்களுக்கும் ஒரு உறவு உற்பத்தி. அதனால் குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதற்குக் கவனம் செலுத்த முடியுமென்ற காரணத்தால், துவக்கக் கல்வி உள்ளாட்சித் துறையிடம் வப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 60-61 ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கட எங்களை மாற்றுவதில் சுடுபட்டக்கூட தென்று ஒரு உத்தரவுப் போடுவதற்கு ஆசிரியர் பணியில் சுடுபட்டிருக்கிறவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அதில் ஒன்றுமை வளருமென்று கருதுகிறார்கள். நிச்சயமாக தரவாக அமைப்பில்லாத நமது முதலமைச்சரவர்கள் எண்ணிக்கை வளரவில்லை. அதில் இருக்கின்ற கல்வித் துறையற்றியும் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுதே, ஒன்றியத்திலே இருக்கும் ஆசிரியர்களை மாற்றுவதிலே எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தான் 7, 8 வருடங்கள் ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தவன் இப்போது ஒன்றி

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

யத்தில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை 2 மைலுக்கு மேலே மாற்ற முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் உள்ளூர்க்காரர்கள். அவர்களை மாற்றவே முடியாது. அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, மாவட்ட வாரியாகப் பிரித்து, பணிய ஜில்லா போர்டு காலத்திலே செய்த மாற்றத்தைப்போல மாற்றுவதற்கு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களானால், கல்வி இலாகாவிலிருந்து, ஆரம்பக் கல்வியைத் தனியாகப் பிரித்து, அதைச் செய்வதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

* திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இது மாறுதல் பற்றிய பிரச்சினையல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற காரணத்தால், கல்வி சிறப்பாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இப்போது நம்முடைய மாநிலத்திலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆரம்பக் கல்வியை அரசாங்கமே நேடியாக நடத்தி வருகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் மற்ற மாவட்டங்களில் ஏற்படாமல் இருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆதலால் கல்வியை அரசாங்கம் எடுத்திருப்பதன் மூலம் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற நிலைதான், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய மூன் உதாரணத்தை வைத்துச் சொல்வதாக இருக்கிறதென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மாறுதல் பிரச்சினையல்ல என்பதையும், அரசாங்கம் இதை கல்வித் கொள்கையாக வைத்து ஆரம்பக் கல்வியை அரசே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அமைச்சரவர்கள் அதை எடுத்துக் கொள்ள முன்வருவார்களானால், ஆசிரியர் சமுதாயம் அதை வாவேற்கு மென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் குறைபாடுகள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஆசிரியர்களுக்கும், நம்முடைய ஆசிரியர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அங்கு தரமாக நடக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நம் ஊரில் உள்ளவர்கள்கூடச் சொல்லுகிறார்கள். தனியார் நடத்துகிற மிஷனரி பள்ளிகளில் எவ்வளவு தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், ஒன்றியப் பள்ளிகள் தரம் குறைந்துவிட்டதே என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி உறுப்பினரவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், தரம் குறையவில்லை.

புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி: தலைவரவர்களே, தனியார் பள்ளிக்கு ஒதுக்கி விடுகின்ற எண்ணம் உண்டாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய திட்டத்தின் கீழ், தனியார் பள்ளிகளுக்காகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரலாமென்று நாவலர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது ரூபகத்தில் இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு தேள்வி கேட்டார்கள். மாவட்ட ரீதியாக அமைத்துக்கொண்டு, ஒரு பக்கத்திலிருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்கு மாற்றுவதற்கு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி ஒத்துக் கொள்வாரா என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லாமல், வேறு ஏதோ சொல்லிட்டார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அமைச்சர் வரிசையில் இருப்பதைப் போல ஒரு தேள்வி கேட்பது முதலில் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பரவாயில்லை. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு கருத்துச் சொல்ல உரிமையுண்டு. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பதாலேயே, அமைச்சருக்கு பதில் அவர் பேசுகிறதென்று எண்ணுவது தவறு.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் மனதில் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு இவர் ஒருவர்தான் பிரதிநிதியென்று நினைக்கிறார். அவர் எந்த அளவுக்குப் பிரதிநிதியோ அதைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகமான அளவுக்குப் பிரதிநிதிகள் நாங்கள். ஒரு பத்திரிகை நடத்துவதன் மூலமோ, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து வந்ததன் மூலமோ, அவர்தான் அவர்களுடைய பிரதிநிதியென்று நினைத்துக்கொண்டு வேறு யாருமே ஆசிரியர்களைப்பற்றிக் கவனிப்பதில்லையென்று நினைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவரைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அக்கறை ஆசிரியர்கள் பால் எங்களுக்கு உண்டு. எத்தனையோ மாநாடுகளுக்குச் சென்று, அவர்களுக்காகப் போராடியிருக்கிறோம். அவர் பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே, நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்காகப் பணியாற்றியவர்களேன்பதை அவர் தெரிந்து கொள்ளட்டும். (சிரிப்பு) ஏதோ இந்த ஏழுமூன்று தேர்விலே வெற்றி பெற்று வந்து, இந்தச் சபையிலே பட்டகார்த்து விட்டதனால் மட்டும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அவருக்கு அதிக அக்கறை இருப்பதுபோலவும், இந்தச் சபையில் உள்ள மற்றவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாதது போலவும் அடிக்கடி பேசிக் கொண்டு வருகிறார். இன்று சரியானபடி, என்னிடத்தில் அவர் சிக்கிக் கொண்டார். (சிரிப்பு).

1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஆசிரியர்களுக்காகப் பணியாற்றியபோது, நண்பர் திரு. முத்துசாமி பிறக்காதது அவருடைய குற்றமல்ல. (சிரிப்பு)

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் உள்ளத்திலே இருப்பதை இன்று கொட்டியிருக்கிறார்கள். நான் அதை எதிர்பார்த்ததுதான். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருந்த காலத்திலே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளிலே மாறுதல் வந்த காலத்தில், திரு. திரையம் அவர்கள் டி.ஆர்.டி. ஆக இருந்த காலத்தில் மாறுதல் கமிட்டி கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதை வலிமையாக எதிர்த்தவர் என்று நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரவர்களுடைய பேச்சுக் கிடையே, ஒரு வாதமே நடக்கக்கூடாது. என்ன கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமோ, அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் என்னை முடிந்த அளவுக்கு விமர்சித்துவிட்ட காரணத்தால், இந்த அவையிலே அதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் என்னைப்பற்றி நீண்ட விமர்சனம் செய்யாமலிருந்தால், எனக்கு நிச்சயமாக விளக்கம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இவர் ஒரு ஆசிரியர் பிரதிநிதி. இவர்தான் எல்லாவற்றையும்....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இதைப்பற்றித் தொடர்ந்து விவாதிக்கத் தயாராக இல்லை. நீங்கள் சொன்னதற்கு அவர் சொன்னார். அதோடு அதை முடித்துவிட வேண்டும். ஒரு அமைச்சர் பேசுவதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, ஒரு விவாதமே நடந்தால் என்ன அர்த்தம்? மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள்.

(திரு. முத்துசாமி எழுந்து பேச முயன்றார்) மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணியடித்தார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள் (மீண்டும் திரு. முத்துசாமி எழுந்து நின்றார்.)

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற உரிமையின் காரணமாக என் மீது குற்றச்சாட்டு சாட்டிவிட்டு, அதற்குப் பதிலளிக்க அமைச்சரவர்களுடைய பேச்சுக்கு இடையிலே எனக்குப் பேசுவதற்கு இடமில்லையென்று சொன்னால், எனக்கு உரிமையே இல்லை. இந்த உரிமையிலாத இடத்திலே . . .

[1974 ஆம் ஆண்டு]

மாண்புமிகு.மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சொற்பொழிவு பண்ணக்கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஒரு கருத்துக்கு நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் எந்தப் பதிலும் சொல்ல வில்லையே; அதற்கு என்ன விளக்கம் தருகிறார் என்று கேட்டார். அதற்குப் பிறகு அவர் மீது சிறிப் பாய்ந்தது நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்களோ தவிர, இவரல்ல. ஆக இப்போது எங்களுக்கிருக்கும் கவலைப்பெல்லாம், அதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்பதுதான். அவர் கேட்பதாகக் கருதிக்கொள்ளாமல், அமைச்சரவை கேட்பதாகக் கருதிக்கொண்டு, திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் அளிக்குமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, on a point of information, I want to know the difference in age between the "Ethirkatchi Thalaivar" and Thiru Muthuswamy, to find out whether he was representing the teachers when Thiru Muthuswamy was born. (Laughter).

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்போது முதலமைச்சரவர்களும் அந்தக் கருத்தையே என்னிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கிற காரணத்தால், நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற கல்வி வாரியமான, அரசாங்கம் எல்லாப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதான கருத்து வலுப் பெற்றிருக்கிறதென்று எண்ணுகிறேன். அதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் ஆவலோடு கேட்கிறார்கள்; முதலமைச்சரவர்களும் கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு கல்வியை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு அரசு வந்து விட்டால், மாறுதலை எப்படி எடுத்துக்கொள்ளலாமென்பது பின்னால்தான் வருகிறது. மாவட்ட ரீதியில் மாறுதலை ஒப்புக்கொள்வது ஒன்றுதான் நிபந்தனை என்று சொன்னால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். எந்த நிபந்தனையை வைத்தாலும், ஆதிரியர் சபுநாயம் பரிசினிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. இந்த ஒன்றை மட்டும் நிபந்தனையாகக் கூறுவார்களானால், இப்பொழுதே அந்த நிபந்தனையை ஏற்குகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள், இந்த அவையிலேயே அரசு பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்ளுமென்று அறிவிக்கத் தயாரா என்று கேட்டுக்கொண்டு, அப்படி அறிவித்தால் இந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒன்றுதான் காரணமென்றால், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9]

1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அதற்காக வரூக் கப்பல வேண்டிய முறைகள் பல இருக்கின்றன. அந்த முறைகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கும். அதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா என்றுதான் கேட்டோம். அதை ஒத்துக்கொள்வதாக திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே நடைமுறைப் புத்தகத்திலேயே பதியவைத்துவிட்ட காரணத்தாலே, பிறகு அப்படி ஒரு யோசனையை அரசு பரிசீலித்து, முடிவு எடுக்கிற நேரத்தில் இதையும் நாங்கள் மனதிலே வைத்துக்கொள்வோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, முதல்வரவர்கள், இங்கே நான் மாவட்ட ரீதியாக மாறுதலை ஏற்றுக் கொண்டதைப் பதிக் வைத்துவிட்டதாகக் கூறினார்கள். முதலில் நான் கூறியதை மீண்டும் சொல்கிறேன். முதலிலே பள்ளிகளை அரசே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராகிவிட்டால், முதலிலே பள்ளிகளை அரசே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராகிவிட்டால், முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், அது வட்டார வாரியாகவா, வட்ட வாரியாகவா அல்லது மாவட்ட வாரியாகவா என்பதை அரசு முடிவு செய்வதை ஆசிரியர் அல்லது மாவட்ட வாரியாகவா என்பதை அரசு முடிவு செய்வதை ஆசிரியர் கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். மாவட்ட வாரியாக மாறுதலுக்கு ஒப்புக்கொள் டால், அரசு அறிவிக்குமென்று சொல்லார்களானால், அது ஒன்றுதான் காரண மாக இருக்குமானால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோமென் பதைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகலால், அரசு எல்லா நிருவாகப் பள்ளிகளை யும் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, தாலுகா, பிரக்கா அல்லது ஜில்லா அடிப் படையில்—எந்த அடிப்படையில் அரசு விரும்புகிறதோ அந்த அடிப்படையில் மாறுதலைச் செய்வதற்கு அந்த நேரத்திலே எங்களை ஆலோசனை கேட்கும் போது, நிச்சயமாக ஆசிரியர் கூட்டணி அந்த ஆலோசனையை வழங்குமென் பதை இந்த அவையிலே பதிவுக்காகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஆசிரியர்களை ஒரு ஜில்லாவின் ஒரு மூலையிலிருந்து இன்னொரு மூலைக்கு எங்கே வேண்டுமானாலும் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் அப்படிச் செய்து, ஆசிரியர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்ப் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். 'முத்துசாமி, ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து, ஆசிரியர்களை மாவட்டம் பூரானிலும் மாறுதல் செய்வதற்கு வேலை செய்யப் பார்க்கிறார்' என்பது போன்று திசை திருப்பப் பார்க்கிற உள்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

நோக்கம் அவர்களுக்கு இங்கே இருக்கிறது. நான் முதலிலேயே தெளிவு படுத்தினேன். அரசு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, வட்டாரமா, வட்டமா, மாவட்டமா என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. அரசாங்கம் விரும்பி எங்களிடம் கேட்குமானால், எந்த அடிப்படையிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்று கூறத் தயாராக இருக்கிறோம். இதைச் சொன்ன பிறகும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எழுந்து, மாவட்டவாரியாக மாறுதலை ஒத்துக்கொண்டார் முத்துசாமி என்று வெளியிலே சொல்வதற்கு ஏதுவாக, இந்த அவையிலே அவர் சொன்ன கருத்து திசை திருப்பக்கூடியதாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படி முத்துசாமியைப்பற்றித் திசை திருப்பிப் பேசுவதற்கு ஆளானதைப்பற்றி நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, நான் மாவட்ட ரீதியிலேதான் சொன்னேன். ஏனென்றால் வட்ட ரீதியிலே ஏற்கெனவே திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இந்த அவையில் கேட்டபோது, திரு. முத்துசாமி அவர்கள் டிவிஷன் அளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பழிவாங்க மாட்டார்களா என்று கேட்டு, அப்படிப் பழிவாங்கக்கூடாது என்று நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இதே கருத்துக்காக முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே வாதாடினேன். திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட பிறகு, டிவிஷன் அளவிலே மாற்றலாமே என்றார். இல்லை; இதை யோசித்துத்தான் செய்ய வேண்டும், இப்பொழுது உடனே நடத்த வேண்டாம் என்று அந்த அளவிலே தெரிவித்துவிட்டேன். எனவே பழிவாங்க மாட்டோம்.

அடுத்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இங்கே நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிச் சொல்லிய மாதிரி, 100 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுகளுக்கு மேற்பட்ட குளங்களை யெல்லாம் பொதுப் பணித் துறையிலே பழுதுபார்க்க ஏற்கப்படுகிறது. அதற்கு உட்பட்டவைகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு நிதிநிலை போதாது என்ற காரணத்தினாலே இந்த ஆண்டு 1974-75 நிதி ஒதுக்கீட்டில் அதற்கென ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. அரசு முதல் கட்டமாக 100-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சிகளுக்குப் பயனளிக்கின்ற வாய்க்காலை குடி மராமத்து செய்வதற்கு பொதுப் பணித் துறைக்கு உத்தரவு ஏற்கெனவே இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்றைய தினம் சென்ற ஆண்டைவிட ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டபோது, அதற்கு நிதிநிலை இடந்தரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு எப்படியும் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; கிராமங்களிலே பல சாலைகள் போடப்பட்டு, அவை பாதுகாக்கப்படாத காரணத்தாலே கெட்டுவிடுகின்றன; போட்டும் பயனில்லை என்று சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் 'கிராஷ் புரோ கிராமிலே' பழுதுபட்ட சாலைகளையெல்லாம் ஒன்றியங்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். அதோடுகூட தமிழ் நாட்டில் இன்னும் ஊராட்சிமன்றச் சாலைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு, பெரு வழித்துறை மூலமாகவே தமிழ் நாட்டிலே பேருந்துகள் செல்லும் தடங்களை 1,000 மைல் எடுத்துக்கொள்வது என்று அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்வதிலே ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளும் இடம்பெறும் என்ற காரணத்தாலேயே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தாலே, இன்றைய தினம் அதற்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

அதைப் போலவே, பல நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் இங்கே உறுப்பினர் களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் தனித் தனியாக பதில் சொல்வதற்கு நேரமில்லையென்றாலும், அவர்கள் சொன்ன வற்றையெல்லாம் நல்ல யோசனைகள் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன் என்பதை மட்டும் இந்த நோத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

நமது நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் முடி திருத்தும் நிலையங்களுக்கு லைசென்ஸ் வரியை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக அபாயகரமானதும் அருவறுக்கத் தக்கதுமான காரியங்களுக்கு இன்னின்ன வகையிலே லைசென்ஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு அதைச் செய்யலாம் என்பதை யோசித்து, அதற்குப் பிறகு முடிவு தெரிவிக்கலாம் என்று இருக்கிற காரணத்தாலே, அதுபற்றி இப்பொழுது சொல்லவில்லை யென்றாலும், அது கவனிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

அடுத்து, உறுப்பினர்கள் பலரும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் வத்தலகுண்டு ஒன்றியத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விட்டுவிட்டதாக எண்ணக்கூடும். ஏற்கெனவேயே கன்னிக்குடி ஊராட்சி ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்டது. இந்த வத்தலகுண்டு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஏற்கெனவே நகராட்சி ஏற்பட்டு அதற்குப் பிறகு மறு தேர்தல் நடந்து, இப்பொழுது அந்தத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற பிறகு, எதிர்க்கட்சி இரண்டு கட்சியாகி, ஆளுங்கட்சியிலேயிருந்து சிலரையே இழுத்து, அதற்கு துணைத் தலைவர் தேர்தல் நடந்து, அது இயங்காத காரணத்தாலே, சட்ட ரீதியாக அது சரியா, தவறு என்பதற்கு வழக்குத் தொடர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூப்பிட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இது தேவையில்லை என்று கூறி, குறிப்பிட்ட ஒன்றியத் தலைவரைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லிப்பார்த்தேன். ஆனால் இன்னும் அது நிரவிலை. நிச்சயமாக அவர்கள் சரியாக வரவிட்டால், அரசு முறையான வகையில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அதைக் கலைப்பதற்கும் நயங்காது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நோடித் தேர்தலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நோடித் தேர்தலை நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது வலியுறுத்தினார்கள். அதுகூட நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கவனிக்கப்படாமலிருந்து, ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களை நோடியாகத் தேர்த் தெடுத்துப் பார்க்கலாம் என்று முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டு, அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, ஊராட்சிமன்றத் தலைவர் தேர்தல் நோடியாக நடத்தப் பட்டது. இரண்டாவது கட்டமாக, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலையும் நோடியாக நடத்துவதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஊராட்சித் தலைவர் தேர்தலிலேயே பல சிக்கல்கள் எந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் ஊராட்சி மன்றத்திலிருக்கிற எல்லா வாக்காளர்களும் வாக்களித்து வெற்றி பெறுகிறார் என்றால், அந்த ஊராட்சியில் 12 வாங்கிகள் இருந்து, அந்த 12 வாங்கிகளிலும் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்துவிட்டால், அந்த ஊராட்சி மன்றத்தை நடத்தவே முடியவில்லை. என்னிச்சிதிலே இரண்டு வழக்குகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தலைவர் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. ஆனால் அந்தத் தலைவரால் கூட்டத்தைக்கூட கூட்ட முடியவில்லை. அவர் கூட்டத்திற்கு நோட்டீசு அனுப்பினால், அந்த 12 பேரும் வருவதில்லை. சட்டப்படி ஒரு தலைவரை நிலக்குவதற்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதல்ல. காரணம் தலைவர் நோடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர். ஆனால் சட்டத்திலே ஒரு விதி இருக்கிறது. மக்களாலே

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத் தலைவரை, மக்கள் பிரதிநிதியாகிய தலைவரை, ஒரு கலெக்டர் பார்த்து தாசில்தாரை அனுப்பி, 'நீ வீட்டுக்குப் போ' என்று சொன்னால், அவர் போக வேண்டும் என்பதற்கு சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது. என்கே அவருக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது? ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைக்கூடத் திருத்தவேண்டுமென்று அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரையைச் சொல்லியிருக்கிறது. இன்னும் அது சரியாக வரவில்லை. மேல்மலை ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் தலைவர் ஒரு கட்சி, 12 உறுப்பினர்களும் வேறு கட்சி. அவர் உறுப்பினர்களுக்கு பஜ்ஜிஸ்டர் நோட்டீஸ் கூட அனுப்பினார், வரவில்லை. அவர்களை விலக்க தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. மூன்று மீட்டிங்கிற்கு வரவில்லை என்றால், விலக்கலாம். இவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மீட்டிங்கே கூட்டாதபோது, இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நான் முதல் இன்றுவரை கோர்ட்டிலே வழக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதுபற்றி முடிவு சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு கலெக்டர் அல்லது தாசில்தார் பார்த்தால், அது சரியாக இயங்கவில்லை என்று காரணம் காட்டி, அந்தத் தலைவரை நீக்கிவிடலாம். ஆகவே சட்டத்தைக்கூடத் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. பல கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் கிராமத்திலேயிருந்து வந்திருப்பவர்களும் சேர்ந்து தலைவரும் போட்டியிட்டு பழைய தலைவர் தோற்று புதிய தலைவர் வெற்றிபெறுவாரானால், அவரிடத்திலேயிருந்து, மினிட் புக், கேஷ் புக் போன்ற இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வாங்குவதற்கு வகையே கிடையாது. வேண்டுமென்றால், அந்தத் தலைவர் நோடியாக ஐக்கோர்ட்டிற்கு வர வேண்டும். முன்பு முன்சிப் கோர்ட் இருந்தது. ஆகவே நமது அதிகாரிகள், நீங்கள் புதிய மினிட் புத்தகமும், புதிய கேஷ் புத்தகமும் எழுதிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து, அடுத்த தொடர் கூட்டத் திலேயே கொண்டுவர இருக்கிறோம். பல திருத்தங்கள் செய்யப்படவிருக்கின்றன. இப்பொழுது நோடியாக ஒன்றியங்களில் நோடித் தேர்தல் நடத்தால், அது பெரிய தேர்தல் அளவுக்கு இருக்கும். ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தேர்தல் அளவுக்கு வந்துவிடும். இன்னும் ஒரு கருத்தைக்கூட

(பிற்பகல் 5.30)

ஏ.ஆர்.ஸியில் சொல்லியிருந்தார்கள். ஏ.ஆர்.ஸி. இல்லை. நகராட்சி மன்றங்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருந்தார்கள். எல்லாத் தேர்தல்களையும் ஒரே நேரத்தில் நடத்திவிடுவது, ஊராட்சித் தேர்தல் முதற்கொண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல் வரையில் எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் நடத்தி

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

விடுவது என்று. அதுவும் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று யோசனையில் இருக்கிறது. ஆக, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர்கள் தேர்தல்களை நேரடியாக நடத்துவது என்பது இப்போது முடியாத ஒன்று. உரிய நேரத்திலே அரசாங்கம் இவற்றைப் பரிசீலிக்கும்.

மேலும் பெரும்பாலான ஊராட்சித் தலைவர்கள், தெரு விளக்குகளுக்கு என ஒரு தனி மீட்டர் போட்டு அதற்கான மின்சாரக் கட்டணத்தை வருவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதுபற்றி அரசு முடிவெடுத்து, 1974-75-க்குள் தமிழ்நாட்டிலே அனைத்து ஊராட்சி மன்றங்களிலும் தெரு விளக்குகளுக்கு என ஒரு தனி மீட்டர் போட்டு, எவ்வளவு மின் சக்தி செலவழிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவை மட்டும் அவை கட்டணமாகக் கட்ட வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போல பல்புகளை மாற்றுவதிலும், அதற்கான பொறுப்பை மின் வாரியத்திடம் விடாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே விட்டுவிட்டு, ஊராட்சிகளிலே பல்புகளை மாற்ற வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு ஒன்றியங்களே நேரிடையாகக் கொடுக்க அறிவிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடிகளார் அவர்கள் கிராம சேவக்குகப்பற்றி, இரண்டாம் நிலையிலுள்ள வர்கள் முதல் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லிவந்தார்கள். இப்போதுள்ள 877 கிராம சேவக்குகளில் 450 பேருக்கு இந்த ஆண்டு முதல் நிலை அளிப்பது என்று அரசு முடிவெடுத்திருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மிச்சமுள்ளவர்கள் பற்றிய பிரச்சினையும் அடுத்த ஆண்டு நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, 1—4—70-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் அதிகமாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது ரூ. 25 என்று கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இனி 1—4—1974 முதல் ரூ. 35 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கப்படும். அதே போல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகள் ஆகிய வற்றில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாவிதமான வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும், அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பென்ஷன், கிராக்ஷிடி போன்றவை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவை வழங்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றும் தலைமை எழுத்தர், இளநிலை எழுத்தர், தட்டெழுத்தர் போன்ற ஒன்பது பேரும் அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை என்ற குறை

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருந்து வந்தது. அது நீக்கப்படும் விதத்தில் 1—4—74 முதல் அவர்கள் அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின் குத்தகையை ஏலம் விடுவதுபற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதை திரு. அய்யனன் அம்பலம் அவர்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். இந்த ஆண்டு மின் குத்தகையை பஞ்சாயத்துக்களே ஏலம் விடலாம், கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள மீன்பிடி சங்கங்களும் அதில் கலந்துகொண்டு ஏலம் கேட்கலாம். பார் அதிகத் தொகைக்குக் கேட்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கு ஏலம் உறுதி செய்யப்படும்.

திரு. அ. அய்யனன் அம்பலம்: இந்தப் பாகி எடுப்பது போன்ற காரியங்களிலே அந்தக் கண்மாய்கள் இதிலே சேர்க்கப்படமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

அடுத்து, இதுவரையில் கிராமப்புறங்களிலே பல திட்டங்கள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானங்களைப் போட்டு, அவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலம் டி.ஆர்.டி.-க்கு அனுப்பப்படுவதால், சாங்குனுக்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகின்றது என்று பல மாவட்டங்களிலே மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டங்களிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, தீர்மானங்கள் போட்டும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருந்ததையொட்டி, அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்து, இனி, இணைப்புச் சாலைகள், குடிநீர், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இந்த மூன்றுக்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் அரசாங்கத்திற்கு வராமலேயே, நேரடியாக மாவட்ட ஆட்சியாளரே அனுமதி வழங்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதே போல இன்னும் பல பிரச்சினைகள் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து உரிய நேரத்தில் அவற்றின் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறி இத்துறை சிறப்புற இயங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும் அதிகாரிகள், பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதோடு அதற்கு உறுதுணையாக நின்று நல்ல பல கருத்துக்களை அளித்த அங்கத்தினர்களுக்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன். வணக்கம்.

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. ஜி. பராங்குசம்: தலைவரவர்களே, இந்த உள்ளாட்சி மன்றியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது, ஒரு சிறு வேண்டுகோளை அடியேன் அரசாங்கத்திற்கு வைத்தேன். நீண்ட காலமாக சாலைகளில் பணியாற்றும் கேஸ் மஸ்தூர்களை நிரந்தரமாகக் வேண்டுமென்று ஒரு சிறு வேண்டுகோளை வைத்தேன். இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி, இதற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். அதுபற்றி என்ன முடிவெடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே குறிப்பிட்டதைப் போல, முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை. காரணம் நிதி நிலைதான். பெருவழித் துறையில் பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகள் பணியாற்றுகின்றார்கள். அங்கு ஊராட்சி மன்றியங்களின் கீழுள்ள சாலைகளிலே அப்படி இல்லை. இருப்பினும் இப்போது இதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டிய நிலைதான். இப்போது அரசாட்சி ஒன்றியங்களுடைய சாலை பராமரிப்பிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையை மிகவும் குறைவு. இந்த நிலையில் காங் மஸ்தூர்களை கவனிப்பது என்றால், ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி உதவி அவர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேரும். ஆகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணம் போதாத காரணத்தினால், முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி, உரையாடி நல்ல முடிவிற்கு வரும் போது அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பிரச்சினைபற்றி அடுத்த கூட்டத் தொடரில் திரு. பராங்குசம் அவர்கள் எழுப்பும்போது நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும்.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1974)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may please not take more than ten minutes because there are a number of speakers.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, I will take only sir minutes. I have never been verbose in my speeches, and I think I have taken much less time than what has been ordinarily given to me. But, in this instance, I only wish to refer to two matters and one of them is about “Printing and Stationery” which is given here on pages 120-122 of the Appropriation Accounts.

Sir, it could be seen that the total appropriation under this head is Rs. 4,45,27,600 and the actual expenditure is Rs. 4,23,92,611. There is a very important matter about this which I have to bring to notice. As a matter of fact, in March 1974, when speaking on the Supplementary Budget, I brought it to the notice of the Hon. the Chief Minister that several Government publications were not available even for Government Pleaders and lawyers, as they should be. Sir, my suggestion is that a Branch Office of the Government Publications Sales Depot should be situated in the High Court Campus, preferably in the New Chambers Buildings. There was a complaint here that the cost of the building was so enormous—over Rs. 10 to 20 lakhs. But, there are three Halls which are lying vacant in the premises and one of these Publication Depots which are normally situate in Mount Road could well be transferred to the High Court compound. It will increase the sales, because practitioners will generally come and buy from that depot much more than if it were in Mount Road. It will also be conducive to the knowledge of law that might be imparted to the Government Pleaders and Law Officers who very often find

@ 745-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 ஏப்ரல் 9]

that they are not able to lay their hands on Government publications which are published and circulated to Members of the Legislature along with the daily agenda for business. I find, Sir, that many of these publications, when we ask for them at a later date, are not available in the Government Press. If the depot is situated in the High Court, one of the Government Pleaders could be put in charge of it. There are, I find, four Public Prosecutors recently appointed and quite a number of Government Pleaders appointed from time to time. One of them could be put in charge of these depots and asked to instruct the people there as to what things should be made available for the purpose of Court as well as for the purpose of the cases which come up before the Courts because in numerous cases which come up the numerous notifications that are referred to are very often not available to the Courts. This, I have said in my last speech on the Supplementary Budget, and I wish to reiterate it.

Sir, similarly there are a number of publications made in the Gazette. For example, in every Company matter, an advertisement is compulsory in the *Fort St. George Gazette*. In every Land Acquisition matter, an advertisement is compulsory in the *Fort St. George Gazette*. In every such thing, either by the Civil Court or by the High Court, advertisements are put in the *Fort St. George Gazette*. Why should not the Government Press in the High Court buildings receive these advertisements? Why should they not be given in the High Court buildings themselves, when there is a Department there itself and when cause-lists are printed every day inside the High Court building? I think it is too much for anybody to ask a person to go to the Mint buildings to give these advertisements when that could be done in the High Court buildings where cause-lists are daily printed. I suggest that both these suggestions which I am making, if they are accepted, would be conducive to better knowledge of the law and better availability of the sources of the law, which could be made available to the public as well as to the Courts which administer the law and which interpret the law. I would, therefore, request the Hon. the Chief Minister as well as the Hon. the Minister for Industries and Law to give kind attention to this—that a Government Publications Depot is opened in the New Chambers buildings, where three halls

1974 ஏப்ரல் 9]

[Thiru G. Vasantha Pai]

are lying vacant and kept closed without being used. On top of that, the rent for those halls which are lying without rent is sought to be put on the new incumbents. Further, the rents are sought to be increased from Rs. 93 to Rs. 186, about which I made a complaint in this House. I would, therefore, request that these two matters may be urgently attended to.

Sir, the other matter to which I may refer is the great deal of hardship and heart-burning which is created for some teachers to whom pension has been denied for having retired during the period between 1st April 1970 and 2nd October 1970. This matter has come up in this House, at different times. There are a number of teachers who have continued to serve the Government after the crucial date but, yet, they are not given pension on the same scale as for teachers who have served during the same period but have retired after 1st October 1970. I would suggest that the liberalised pension which was introduced for private-school Headmasters and teachers with effect from 2nd October 1970 may be extended to these teachers. Teachers who were on extension of service for that school-year serving as superannuated teachers on 2nd October 1970 were granted the benefit of that scheme. District Board teachers were granted liberalised pension with effect from 1st April 1970. But the scheme was not extended to the teachers who were serving on that day as superannuated teachers. This is an invidious distinction, which I feel should be redressed, to enable several teachers to get the benefit of the liberalised pension scheme. I would request the Hon. the Minister for Education, on this occasion, to kindly give his thought to this. There may be a few persons, but the difference is enormous. The persons who have retired like that before that particular date get only Rs. 75 but the persons who continue to serve after a particular date get Rs. 225, as pension. This has created heart-burning among the several teachers who, in these difficult times, are unable to cope with the meagre pension of Rs. 75 which they are getting. When their own kith and kin, and when their own friends in the profession of teaching are

[Thiru G. Vasantha Pai] [1974 ஏப்ரல் 9]

getting Rs. 225 while they have served after superannuation and continued to serve during that period, I think, on compassionate grounds as well as on grounds of merit this benefit should be extended also to those who have retired earlier but continued to serve in the District Board schools and other institutions.

Sir, these are the two things which I wanted to mention and I have taken only four minutes.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, 1974-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் பல்வேறான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சி அடையவும், அதனால் வேலைவாய்ப்பற்ற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவும் வழி செய்குமைக்கு மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இம்மாநிலத்தில் செய்யப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் ஏற்படும் வேலை வாய்ப்புகள் அனைத்தும் நம்முடைய மாநில மக்களுக்கே கிடைப்பது என்பது மிகவும் அரிதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநில அபிவிருத்தித் திட்டங்களால், மத்திய அரசாங்கத்தின் அலுவலகங்கள் விரிவாக்கப்படுகின்றன. இந்த மாநில அபிவிருத்தித் திட்டங்களால், இந்த மாநிலத்தில் உள்ள தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் எண்ணிக்கை பெருகுகின்றது. அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் வசமுள்ள ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் அமைப்புகள் விரிவாகின்றன. இப்படி விரிவடைகின்ற அந்த அமைப்புகளில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பது என்பதே மிகவும் அரிதாகிவிருக்கிறது. நானும் பல முக்கியமான நகரங்களில் உள்ள பல்வேறான மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே தமிழனைப் பார்ப்பது அரிதாக இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் நல்ல முயற்சிகள் செய்து, இங்கே அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய வேலை வாய்ப்புகள் வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் பயன்படுகின்றனவே தவிர, நமக்குப் பயன்படவில்லை என்பதை நினைக்கும்போது, மனம் வேதனைப்படும் நிலைமைக்குத்தான் போகிறது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

பொதுவாக அந்தந்த மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது. என்றாலும்கூட, அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள், இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் எங்கே வேண்டுமானாலும் வேலை பார்க்கலாம் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படி அனுமதி வழங்கித் தர வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. ஆனால் அரசாங்கம் காலில் போட்டு மிதிக்கின்ற தன்மையில் பல்வேறு மாநிலங்களில் அரசாங்கத்தின் அலுவலகங்களுக்கு அந்தந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுகின்ற வேலை வாய்ப்புகள் கொஞ்சம் சேர்ந்தவர்களுக்கு அந்தந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுகின்ற வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது என்று கடந்த ஒரு பத்து தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பத்திரி பித்துவிட்டது என்று கடந்த ஒரு பத்து தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். மத்தியப் பிரதேச அரசு அங்கேயுள்ள மக்களுக்குத் தான் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதோடு, அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் ஏற்படக்கூடிய வேலை வாய்ப்புகளையும் அங்கே உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் மத்திய சர்க்கார் அங்கீகாரம் அளித்து விட்டதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி படித்தேன். அதைப் போலவே மகாராஷ்டிர அரசு 80 சதவீதம் வேலை வாய்ப்புகள் மகாராஷ்டிர மக்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்தது. மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மைசூரில் 500 விட்டிருப்பதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மைசூர் ஸ்பார்ய்சுக்குக் குறைவாகச் சம்பளம் உள்ள வேலைகள் அத்தனையும் மைசூர் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, அதையும் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. இப்படி அந்த மாநிலங்கள் அனைத்தும் காரியங்கள் செய்து வருகின்ற நேரத்தில், நாம் மட்டும் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு காரியம் செய்வதாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. சமீபத்தில் ஒரு மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னால், கேரளத்தில் ஒரு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. 'உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்று படுங்கள்' என்று சொல்லக் கூடிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அந்த மாநிலத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாநிலத்திலுள்ள மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் தும்பா ராக்கெட் தளத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சிலர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அங்குள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு கேரளத்திலுள்ள மத்திய வேண்டுகோள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதற்கு அங்கேயுள்ள முதலமைச்சர் திரு. அச்சுத மேனன் அவர்கள் ஆதரவு அளிக்கும் வகையில், அந்தக் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஆதரவு

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [1974 ஏப்ரல் 9]

கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்குத் தகவல் விடுத்திருக்கிறார்கள் 'உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்று படுங்கள்' என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அந்தத் தத்துவம் பேசக்கூடியவர்கள் இந்த நிலைமையில் ஈடுபடுவார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்படிச் சொல்கின்ற நேரத்தில் இரண்டு நண்பர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, இன்றையதினம் உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். 'இப்படி நீங்கள் செய்வது, வட்டல் நாகராஜ் போன்ற நிலைக்கு வந்து விடுவதைக் காட்டுகிறது. பால் தாக்கரே நிலைக்கு வந்து விடுவதாகிவிடும்' என்று உபதேசம் செய்தார்கள். இவ்வளவு உபதேசம் செய்தார்கள், ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டு விட்டது என்பதைப் பற்றிப் பேச முன்வரவில்லை. ஆகவே, அதைப்பற்றி நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. இனி தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவு இருந்தாலும், அது தனியார் தொழில்களாக இருந்தாலும், அரசாங்கத் தொழில்களாக இருந்தாலும், அவைகளில் வேலைவாய்ப்புக்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றக் கட்சிகள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

அடுத்தது, நம்முடைய தமிழக-கேரள எல்லை ஓரங்களில், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நிலங்களை, காட்டு நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கின்ற பணியில், கேரளத்தில் உள்ளவர்கள் கண்டிப்பாகப் பிடித்து, நினைவி ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கேரளத்தில் உள்ள மார்ச்சிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி, நிலகிரி மாவட்டத்தின் எல்லை ஓரங்களில்—அங்கே பெரும்பாலும் முஸ்லிம்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் மார்ச்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆதரவாளர்களாகவும், கூட்சியின் தொண்டர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்—அந்த முஸ்லிம்களைக் கூட ஓர் தரவுகளில் குடிசேற்றச் செய்து, காட்டு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமித்த நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தும்போது, அவர்கள் முஸ்லிம்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி, இங்கே தமிழகத்திலுள்ள முஸ்லிம் வீக்கை அவர்களுக்குத் துணையாக அழைத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் கூட கோவையில் நடைபெற்ற, கோவை மேற்குத் தொகுதி . .

1974 ஏப்ரல் 9] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

. . திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, நண்பர் அவர்கள் கூடலூரில் இருக்கக்கூடிய முஸ்லிம்கள் கம்யூனிஸ்ட்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அங்கேயுள்ளவர்களில் 5 அல்லது 10 சதவீதம் கம்யூனிஸ்ட்களாக இருக்கலாம். மற்றவர்கள் முஸ்லிம் வீக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, நான் கோளத்திலுள்ள கம்யூனிஸ்டு கட்சியால் தூண்டிவிடப்பட்டு, கூடலூரில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியால் தூண்டிவிடப்பட்டு கூடலூரில் குடியேறியிருக்கின்ற முஸ்லிம்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். சமீபத்தில் கோவையில், கோவை மேற்கு தொகுதித் தேர்தல் நடந்து முடிந்தவுடன், அங்கேயுள்ள கேரள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சோவை நகரம் கோளத்திற்குச் சொந்தம் என்று சுவற்றில் எழுதி, அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக்கி, அந்த சமூகம் கூடி தனியாக நமது அரசுக்கு எதிராக தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி கேரள அரசிற்கு அனுப்பியிருப்பதாக அறிந்தேன். இப்படி நம்முடைய எல்லைகளில் ஆக்கிரமிக்கின்ற நிலையும், தமிழகத்தின் முக்கிய நகரங்களில் எல்லாம் பெருமளவுக்கு அவர்கள் இருந்துகொண்டு, இங்கே தமிழர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியாத நிலையும் இருப்பதை நாம் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த நான்கைந்தாண்டுகளில் நான்கைந்து லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து இங்கே வரவிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் குடியமர்த்த இடம் இல்லாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புக்களை உடனடியாக அகற்றவும், ஏற்கெனவே நம்மால் பறிகொடுக்கப்பட்ட, அந்த நேரத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியால் கோளத்திற்கு மாற்றிவிடப்பட்ட, தேவிசூளம், பிரமேடு, சித்தூர், பாலக்காடு தாலுக்காக்களை மீண்டும் தமிழகத்தோடு சேர்க்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது முடிந்து போன பிரச்சினைதானே என்று பேசாமல் இருந்துவிடக்கூடாது. முடிந்தபோது பல எல்லைப் பிரச்சினைகளை பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் கிளப்பிக் கொண்டு, அதற்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரியத் தையும் நம்முடைய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பாக விலைவாசிப் பிரச்சினையை பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு, பெரும்பாலும் மக்கள் உபயோகிக்கின்ற பண்டங்கள் பேரில் வரிகள் போட்டு, அவற்றின் விலைவாசிகள் மக்களால் எட்டிப்பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு ஏறிவிட்டன. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள அரசியல் கட்சிகள் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்பதை அறிந்திருந்தும், இந்த அரசு தான் காரணம் என்று எல்லா இடங்களிலும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும்,

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [1974 ஏப்ரல் 9]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோழமைக் கட்சிகள் தவிர, மற்ற அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும், தொடர்ந்து மக்களிடத்தில் கூறிவருகின்றன. ஆகவே இந்த அரசாங்கம், அரசாங்கச் செலவில், மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் பண்டங்களுக்கு இன்னிவ்வ அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கம் வரிவிதித்திருக்கிறது, அதன் காரணமாக விலையேறிருக்கிறது என்று போஸ்டர்கள் அடித்து நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் ஓட்டி, விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கம் தான் என்பதைத் தெளிவாக மக்களிடத்தில் சொல்கின்ற அளவுக்கு ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்வதுதான் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மேலும் 3-ஆம் தேதி, அகில இந்திய பந்த் என்று, பல அரசியல் கட்சிகள் விலைவாசி உயர்வைக் கண்டிப்பதற்காக, எல்லா மாநிலங்களிலும் பந்த் செய்யப் போகிறார்களாம். அதில் கோவத்திற்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று நமக்குப் புரியவில்லை. கோவத்தில் ரூபாய்க்கு 10 லிட்டர் அரிசி விற்பது போலவும், 1 லிட்டர் தேங்காய் எண்ணெய் 4 அணுவுக்கு விற்பது போலவும், ரூபாய்க்கு 20 தேங்காய் விற்பது போலவும், கோவத்தில் மட்டும் பந்த் இல்லை, மற்ற மாநிலங்களில் பந்த் செய்யப்படுகிறது என்றால், கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்தியா பூராவும் எப்படி குழப்பம் செய்ய திட்டமிட்டுக் காரியம் செய்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, விலைவாசி உயர்வுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூற வேண்டும். நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற பண்டங்களை நம்முடைய மக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதனால் ஏற்படுகின்ற திட்டாட்டம் மிக அதிகமான அளவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய தேவைக்கு அதிகமாக நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்தும், நமது தேவைக்கு ஏற்ப உபயோகிக்க முடியவில்லை. நம்முடைய தேவையை விட முன்று மடங்கு அதிகமாக சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்தும், நமக்கு சிமெண்ட் வேண்டிய அளவில் பாதிக்க கிடைப்பதில்லை. அதனால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் தேர்தல் நடந்தபோது, திடீரென்று ஒரு மாதத்தில் மட்டும் 40,000 டன் சிமெண்ட்டை உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு தமிழகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டார்கள். சர்க்கரை உற்பத்தி தேவைக்கு மேல் இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்றாலும் நம்முடைய தேவைக்கு சர்க்கரை விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பண்டங்கள் கிடைக்காதபோது, மக்கள் மாநில அரசின் பேரில் குறைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகளை மக்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க தமிழக அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதி ஒதுக்கச் சட்டத்தை வரவேற்று அன்னுடைய உதவையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்

1974 ஏப்ரல் 9]

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, the Appropriation Bill marks the end of a thirty-day discussion which we have been having on the Policy Notes and the Budget that have been placed before this House and if at all I refer to two very important matters, Sir, it is because we will not have an opportunity of referring to these matters, since we will be taking up the Official Bills from tomorrow. Only a week ago when we were discussing the Policy Note on Food and Civil Supplies, the Hon. the Minister for Food, Thiru Mannai Narayanasami referred to the fact that the Government of India had removed the restriction on the movement of millets from Tamil Nadu and he very correctly anticipated that a very explosive situation would develop in our State. I did not realise then that it would develop so soon. When I went back to South Arcot and made inquiries about the price of millets, I was informed that the price of maize, ragi, cholam, cumma and all other millets had risen by more than 50 per cent during the past ten days and indeed Tamil Nadu is in a very precarious position. Not only this, with the increase in the price of millets the price of paddy in the open market has gone up from Rs. 75 per quintal to well over Rs. 95 in South Arcot district. The danger lies in the fact that, as we have the lean summer months ahead, a situation is likely to develop in Tamil Nadu as it has already developed in Bihar, Gujarat, U.P. and other States. I do not know how the Government of India took this decision without even having the courtesy of consulting the State Governments. But, in view of the very difficult situation that is likely to face us, if this zonal restriction does not continue, I would request the Hon. the Chief Minister to consider whether it is not necessary for him to bring a resolution in the Legislature to find out whether all the parties feel similarly on this matter. I think that if we allow the situation to develop, as it is developing at present, it will be impossible for the State Government to control the price and there will also be non-availability of millets especially in the Southern districts where people are accustomed to eat this particular type of food grains. I would, therefore, request the Hon. the Chief Minister to consider, in view of the gravity and importance of the situation whether we should not lodge a formal protest by the Legislature which is in session against this policy that has been adopted without any prior consultation with the State Governments.

[Thiru A. R. Damodaran]

[1974 ஏப்ரல் 9]

The other subject to which I would like to refer and, in fact, I did seek clarification but since the situation is extremely fluid, I have not been able to know of details, is with reference to the strike that is materialising in one of the most important Corporations in our State, namely, the Neyveli Lignite Corporation.

Sir, I am sorry to hear that over 15,000 employees of the Corporation have given a strike notice, Trade Unions belonging to various political parties have all joined together and I do not wish to go into the merits of the dispute, because I am not competent, not having a first-hand knowledge of the reasons for the strike that has been threatened, to do so. But I would still like to make an appeal on behalf of not merely all the industries but also on behalf of the labourers who work in those industries, that if a strike materialises in the Neyveli Lignite Corporation on the 16th April as anticipated, Tamil Nadu will suffer terribly, because we are short of power and there will be lay-offs in the textile units and in all other industries in the State, because our power production and generation is already limited. If this strike materialises, it would cause enormous hardship not only to consumers, not only to all those in the managements, but far more important than this, to the labourers who are working in these units. I would make a very strong appeal to those Unions to see that this strike is at least postponed for six months, because the next six months, as the Prime Minister has herself stated, are going to be extremely critical months. The Labour Minister has been fairly successful in dealing with the various labour agitations that have come about in the last year and I was very happy to read from the Demand for Labour—of course, we did not discuss it,—that the number of man-days-lost had been reduced by 52 per cent to 70 per cent. I hope that he will be equally successful in this matter and see that this threatened strike is averted because I fear not only that the law and order situation in Neyveli may develop into one of serious proportion but that it will have a devastating effect on the production and movement of almost every essential commodity and industrial raw material in this State. Thank you, Sir.

* திரு. ஏ. பி. ஜார்ஜ் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தப் பேச்சு இந்த அவையில் என்னுடைய கடைசிப் பேச்சாக அமையும். கடந்த 6

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்]

ஆண்டுக் காலமாக முதலமைச்சர் முதற்கொண்டு, அவைத் தலைவர் முதற் கொண்டு, கடைசி ஊழியர் வரையிலே என்னிடத்திலே காட்டிய பரிவுக்கு, அன்புக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 25 ஆண்டுக் காலம் நான் பெரியாருடைய தலைமையிலே இயங்கினேன். 10 ஆண்டுக் காலம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே இயங்கினேன். கடந்த 5 ஆண்டுக் காலமாக கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையிலே இயங்கி வருகிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளிலே நான் கொள்கையிலே வெறி பிடித்தவன்; முாட்டு சுயமரியாதைக்காரன்; திராவிட வெறியன்; லட்சிய முத்திரையைப் பொறித்துக் கொண்டவன்; எங்கிருந்தாலும் அதை விட்டுக் கொடுக்காதவன் என்ற பெயரை எடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள், மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோரிடத்திலே அகம் குழையப் பழக, மனிதத் தன்மை காட்ட, அன்பு சொரிய, அவர்களுடைய சிறப்புகளையெல்லாம் வரவேற்க, அவர்களுடைய தியாகங்களையெல்லாம் போற்ற, என்னுடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் போட்ட பாதையிலே நிறைய மார்க் அவர்களிடத்தில் நான் வாங்கியிருக்கிறேன்.

வாழ்க்கையிலே இப்படித்தான் வாழலாம் என்று சிலர் உண்டு. எப்படியும் வாழலாமென்று சிலர் உண்டு. இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்பதை அஞ்சா நெஞ்சன் அழகிரி போன்றவர்கள், புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்றவர்கள் எங்களுக்குப் புலிப் பால் ஊட்டிக் கம்பித்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் அந்த வழியிலே நான் நடைபோட்டு வருகிறேன். அதுமட்டு மல்ல, வள்ளுவன் சொன்னான்: 'தன் வலியும் மாற்றான் வலியும் முழுக்க முழுக்க விழிப்பாகக் கணக்குப் போட்டால்தான் வெற்றியடைய முடியும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த வகையிலே, ஒரு ஊரிலே 100 காங்கிரஸ் காரர்கள் இருந்தால் 150 பேர்கள் இருக்கிறார்களென்று நான் கணக்குப் போட்டுக்கொள்வேன், ஒரு ஊரிலே 50 கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்கள் இருந்தால் 75 பேர்கள் இருக்கிறார்களென்று நான் கணக்குப் போட்டுக் கொள்வேன். ஏனென்றால் எல்லாம் நமதுதான், எதிர்ப்பேயில்லை; எங்கும் நமது படைதான் என்று என்னை ஏமாற்றிக்கொள்ள ஒரு நாளும் தயாராக இல்லை. அது மட்டு மல்ல. "சுன்றாள் பசி காண்பானுயினும் செய்யற்க சான்றோர் பழிக்கும் வினை" என்பது வள்ளுவருடைய வாக்கு. எங்களுடைய வாக்கு, "சுன்றாள் பசி காண்பானுயினும் செய்யற்க, பெரியார்; அண்ணா பழித்த வினை" என்பதாகும். அதிலே நான் மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக இருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல.

MR CHAIRMAN : The hon. Member Thiru Janardhanam may please come to the point.

THIRU A. P. JANARDHANAM: Sir, I am coming presently.

நாங்கள் சில மரபுகளை வைத்துக்கொண்டு, கடந்த 6, 7 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த மரபுகளிலே,

அனைத்துயிர் ஒன்றென்றெண்ணி

வரும் பசி எவர்க்கும் ஆற்றி

மனத்துளே பேதா பேதம்

வஞ்சம் பொய் களவு குது

சினத்தையும் தவிர்ப்பாயாகில்

செய்தவம் வேறுண்டோ?

என்பதுதான் எங்களுடைய சமுதாயக் கண்ணோட்டம். நடமாடும் கோவில்கள் எனப்பட்ட மனிதர்களுக்குத் தொண்டு செய்தால் போதும்; புரியாததைப் பற்றிக் கலையில்லை என்பது எங்களுடைய சமுதாயக் கண்ணோட்டம். அரசியல் கண்ணோட்டம், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பது. அதன்படி நாங்கள் நடந்து வந்திருக்கிறோம். எனவேதான் என்னுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே 6 ஆண்டுக் காலமாக அரங்கேற்றியிருக்கிறேன். எதிரிகளுக்கு நான் தென்றலாக இருந்திருக்கிறேன். எங்களுடைய தோழர்களுக்குப் புயலாக இருந்திருக்கிறேன். எங்கே ஆர்ப்பாட்டம் தலை காட்டியதோ; எங்கே சுரண்டல் புத்தி தலை காட்டியதோ; எங்கே ஊழல் உள்ளம் தலை காட்டியதோ; எங்கே மேனூலினுக்கித் தனம் தலை காட்டியதோ; எங்கே பழி வாங்கும் படலம் தலை காட்டியதோ, அங்கே மிகத் தைரியமாக, மிக ஆணித்தரமாக, பெரியாரிடத்திலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலே, கலைஞர் அவர்களிடத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இந்த இயக்கத்தினுடைய குழந்தை. என்னுடைய உயிரை அந்த திராவிட இயக்கத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறேன். எனவே, இது 'பாயின்ட்'-ஐ விட்டுப் போனதல்ல. இதுதான் வாழ்க்கைத் தத்துவமென்று கூறி, அமைதியோடு கேட்ட மக்களுக்கும், அன்பு காட்டிய அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய அன்பைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Chairman, alas what a distance from poetry to bare disturbing facts with which I am now concerned Sir, I welcome the Appropriation Bill at the end of this session. But, in doing so, there are only three or four points which I will deal with very briefly indeed.

[1974 ஏப்ரல் 9 [Thiru S. Narayanaswamy]

The first is my extreme concern over the need to keep all our existing industries moving. I am concerned because of three factors which are necessary to keep the industries moving and to keep employment going. The first is our electric power which has been threatened on all sides. My hon. Friend Thiru Damodaran referred to the strike threat in Neyveli which gives 350 MW of electric power to our system. I hope something will be done to avert the major calamity of a strike in Neyveli. But apart from this, I hope and trust that it would be possible for the Tamil Nadu Electricity Board to keep the system operating to the point of not having any further power-cut.

The second point is that I would like to ensure that we not only get a fair share of the furnace oil to the southern region but see to its proper and fair distribution to the industries so that they keep operating where they need furnace oil and cannot do without it.

The third is about coal which is not entirely in our hands. But it should be our objective to see that not only the railway system is made available but the coal is properly distributed to those industries which need coal very badly. Neyveli threatens not only power but it threatens the fertiliser system. Today we are going out to America to borrow fertiliser, after having delivered lectures on Diego Garcia to them. I do not know what they are going to do. But there is a global short-supply of fertilisers. I hope and trust that whatever production is there in the southern region will not be endangered by any strike or lack of fuel or of energy.

One brief appeal I want to make to the Civil Supplies Department and that is in regard to the issue of ration cards. I hear number of complaints—any number of complaints—about the pathetic spectacle of people not being able to get ration cards when they went. A least one decrepit old class-mate of mine who is very ill sent his ration card by registered post acknowledgment to the office and the acknowledgment was signed. The poor man went to the office after sending certain reminders and he got no response. He was treated rudely. It will take much time for me to describe what all had happened. He had been asked:

[Thiru S. Narayanaswamy] [1974 ஏப்ரல் 9]

"Why do you come here and waste your time? Your ration card must be somewhere here. We do not propose to issue new ration card to you." He then sent his daughter but nothing happened and this goes on. I think this rude treatment to poor people must go. I hope and trust that arrangements would be made to see that they are treated properly and they are supplied ration cards very quickly.

Sir, one word about this pension. My hon. Friend Thiru Vasantha Pai referred to pensioners generally. I would like to refer in particular to the big anomaly in the payment of pension to some retired District Judges. Before the Pay Commission Report came, they were treated as Tamil Nadu Government Pensioners. The Accountant-General had stated that they must be treated as Tamil Nadu Government Pensioners and they are entitled to the payment of the additional Rs. 25 to which other people are entitled. But then somebody in the Department said that they were Central Government pensioners and that they would be treated accordingly, in spite of the circular of the Accountant-General in very clear terms.

(பிற்பகல் 6.10)

The number of people involved is less than 50 or 60 and the amount involved is Rs. 25 per person. It would be a pity if retired District Judges have to come, hat in hand, making appeals for a pitiful increase in their pension, of which they stand in dire need. I hope we will not stand on too many narrow interpretations but see that the pensions are paid to them.

Sir, the last point which I wish to make is a delicate point. I see from the Gazette notifications published in the last two weeks that there has been a considerable amount of changing and chopping of officials, transfers from one post to another. It is undoubtedly the privilege of Government to make postings to suit their own administrative convenience. I am concerned with certain economic divisions like the Electricity Board and other places where highly specialised knowledge is absolutely essential. This Electricity Board Chairmanship seems to be the most unpopular of all assignments in this State. Obviously, nobody wants to stay there; it is a bed of thorns. I can believe it because I know

1974 ஏப்ரல் 9] [Thiru S. Narayanaswamy]

the problems which are faced by the Electricity Board Chairman. But a person takes, according to me, two years to understand all the problems in the Electricity Board. It requires a lot of handling, it requires a lot of patience and it requires a lot of industry and effort; and now, if he is there for two years, the benefit of his knowledge should be available to the Board and the public for another three years. The minimum period which I would, in fact, prescribe is seven years for a Chairman of the Electricity Board. It could be made as a contract even for a civil servant. The State will benefit through the Electricity Board having a specialist there. There have been at least six changes in the Electricity Board in the last three or four years. I know it is not entirely the making of a particular person and it is because of people's reluctance to stay there. But, I think it is necessary to make an arrangement by which we can deal with one person who will say "Yes, I know about this" and who will not tell "I came only the other day. How do you expect me to have gone through the file? There are quite a few thousands of files here". We are at a terrible disadvantage as industrial people, commercial people, people who are fighting not only our battle but the battles of all people who use electricity including agricultural consumers, industrial consumers, and domestic consumers. It is in the interest of these people that the persons heading the Electricity Board should be well-informed and should stay there for a long time. I suggest that at least in two or three economic Ministries, men who are there should be allowed to train themselves, made to stay even if they do not want to stay, learn the job, help the community by their specialised knowledge and be able to give us efficient guidance from time to time. This is a matter on which I feel very sore, because I have been dealing with this subject of electricity and with the Electricity Board for some time. I know something about the administration and I have known it for about ten years. I feel that the person who heads this Department must be a person who must be asked to stay for five years and be given exclusively the portfolio of Electricity Board so that he may function purposefully. This is very, very important and this is what I wanted to say.

[1974 ஏப்ரல் 9]

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : அப்படிக்கூறியதற்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்தாலும், பிரச்சினைகளை, என்னைப் பொறுத்தவரையில், என்னை மையமாக வைத்து பிரச்சினையை அணுகுவதைவிட, நாட்டுப் பிரச்சினை என்று கொண்டு அந்த முறையில் அணுகுவதையே நான் எப்பொழுதும் கண்ணோட்டமாகக் கொள்வதால், அந்த உணர்ச்சியிலே சொல்கிறேன். தலைவர் அவர்கள் வேறு கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதற்காக என்ன சொல்கிறது என்று தெரியாமல் திகைத்து நிற்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9]

ஏரியினுடைய வரவுக்கால்வாய்கள், இன்றைக்கு சட்டப்படி, நான் அறிந்த அளவில், சர்க்காருடைய சட்டத்தின் மூலமாகப் பராமரிக்கப்பட முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஸ்பெஷல் ஆர்டர் என்ற பெயரில் மட்டுந்தான் அவைகள் பராமரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த நிலையில்லாமல், நிரந்தரமாக, நிலையாக, வரவுக் கால்வாய்கள் பராமரிக்கப் படுவதற்கும், யார் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு ஆக்கிரமித்தாலும், அவர்கள் நிலம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், நிலம்ற்றவர்களாக இருந்தாலும், வரவுக் கால்வாய்களை ஆக்கிரமிப்பது தேசிய ஆபத்து என்பதனை உணர்ந்து, அதைத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டால்தான், ஏரிகளை எத்தனை ஆயிரங்கோடி ரூபாய் செலவிட்டுச் சீர்செய்தாலும் பலன் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தச் சீர்திருத்தத்தை நாம் அணுகவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நான் கேட்டுக்கொண்டபடி, விவசாயிகளுக்கு உள்ள கடன் களில் சிலவற்றை ரத்துசெய்ய வேண்டும் என்பதனை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலுள்ள காலத்தில் ஆண்ட நாட்களில், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு 1,100, 1,300, 300 ரூபாய் அளவில் கொடுக்கப்பட்ட கடன், இன்றைய தினம் 1,100, 1,300, 1,300 என்று வட்டியும், எதிர் வட்டியும் போடப்பட்டு, எங்கள் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில், ரெவின்யூ அதிகாரிகளால் கிரிப்பந்த நிலையாக

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு] [1974 ஏப்ரல் 2]

சூடுகளையும், மாடுகளையும் பறிப்பதன் மூலம் கோரப்படுகின்றது. அந்தக் கடன் அனைத்தும் திருப்பித் திருப்பி சர்க்கார் தரும் கடன் அல்ல என்பதும், அந்தக் கடனை வாங்கிய சிலரும் ஏழைகளே என்ற நிலையிலும், அவை அனைத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே காலகட்டத்தில் பிண்ணாக்குக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் 300 ரூபாய் கடன், வட்டி, எதிர்வட்டி என்று 1,200, 1,300 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இதில் சுட்டிக்காண் வாங்குவது போன்ற கொடுமை இருக்கின்ற காரணத்தால், இதுவும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், இதுவும் ரத்துசெய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, 1953-54-ல் மாடு வாங்குவதற்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட கடனும் இன்னமும் சிலரால் திருப்பித் தரப்படாமல், 300 ரூபாய் வாங்கியது, 900 ரூபாய் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது. அவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, 1966, 1967, 1968-ல் ஐ.எம்.எஸ். என்ற பெயரில் கொடுக்கப்பட்ட கடன், இப்பொழுது சர்க்கார் நேரடியாகக் கொடுப்பதில்லை. சொசைட்டிகள் மூலமாகத்தான் தருவது என்ற நிலைமை உள்ளது. 1969-க்குப் பிறகு அந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட கடனையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் கூட, எல். எம். பேக்கர் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள்—டிராக்டர் வாங்குவதற்கு, பம்ப்செய் வாங்குவதற்கு அல்லது பைப் லேயிங் செய்வதற்கு, நிலத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு என்றாலும் அந்தக் கடன்களை யாராக இருந்தாலும், திருப்பிக் கட்டியாக வேண்டும்; வசூல் செய்தாக வேண்டும். அதைப் போல கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடனை, தோண்டிய கிணற்றிலே தண்ணீர் வந்தால் நிச்சயம் திருப்பித் தரவேண்டும். ஆனால் தோண்டிய கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லையென்ற நிலையில், அந்தக் கிணற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் எவ்வளவு வரிக் இருந்தாலும், அது ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-30)

கணவன் கொள்கையின் மீது பேசும் நேரத்தில் குறிப்பிட்டதை மீண்டும் இப்போது நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்றையதினம் கொள்கை 'நெல் விற்கும் விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை; அவர்களை மீண்டும் விலைக்குள்ளாக்குகின்றார்கள். அது உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இன்றைக்கு அதையே மீண்டும் வேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டேன். மத்திய அரசு கோதுமையை வற்புறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசு கோதுமை விநியோகப்பவர்களுக்கு மானியம், உதவித் தொகை என்று ஊக்குவிப்புத் தொகை விநியோகப்பவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கின்றார்கள். அதைப்போலவே இங்கே 200 கோடி ரூபாய் அளவில் கொடுக்கின்றார்கள். அதைப்போலவே நெல் விநியோகப்பவர்களுக்கும் மானியம் தருவதுதான் சாலச் சிறந்ததாகும். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு விவசாய அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அன்பில் அவர்கள் அமைச்சர் அவையின் சார்பில் அமைச்சர் திரு. அன்பில் அவர்கள் அமைச்சர் அளவின் நெல் ரூ. 75-க்கு விற்கும்தான், குறிப்பிட்டதை, 57 கிலோ மூட்டை நெல் ரூ. 75-க்கு விற்கும்தான், விநியோகிக்கும் விவசாயிகளுக்கு விலை கட்டுபடியாகும் என்று சொன்னதை இப்போது நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9] [திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

மேலவைத் தலைவர் : கட்டுப்படியாகுமா அல்லது கிட்டப்படி பாகுமா என்று தெரியவில்லை.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : என் போன்றவர்களை ஒரு காலத்தில் வழி நடத்திச் செல்லும் கழகப் பெருந்தலைவர்களில் ஒருவராக மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர் என் மொழியைத் திருத்தி வழி நடத்திச் செல்லுவதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

ஆக நான் குறிப்பிட்டதைப்போல நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். நான் குறிப்பிட்டதைப்போல முதன் முதலாக நான் இந்த மன்றத்திற்கு வந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தினப்படி ரூ. 12.50 என்று இருந்தது. இப்போது ரூ. 35 என்று உயர்ந்திருக்கின்றது. ரூ. 450 என்று அன்றைக்கு ரூ. 150 சம்பளம் என்று இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 450 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்று மடங்கிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றன. இன்னும் அதிகமாக ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுவதில் நான் அச்சப்படவில்லை. அகிகமாக ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுவதில் நான் அச்சப்படவில்லை. தினசரி ரூ. 50 ஆவது இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்று திட்டவாட்ட தினசரி ரூ. 50 ஆவது இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்று திட்டவாட்ட மாகக் கருதுகிறேன். அதேபோல சம்பளம் குறைந்தது ரூ. 500 ஆவது இருக்க வேண்டும். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டிலாவது இதை ரூ. 500 என்று ஆக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. அதே போல தினப்படியையும் ரூ. 50 என்று உயர்த்துவார் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லுவேன், போக்குவாத்துத் துறையில் நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள இலவச பாஸ்காப் போல இரயிலுக்கும் கொடுக்கவேண்டும், இலவச டெய்லி போன் வசதிகளும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளு

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[1974 ஏப்ரல் 9]

கிறேன், கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் இவையெல்லாம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் இருந்தால் போதாது என்பதை வினயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், ஐந்து கோடி மக்களை... (குறுக்கீடு) இரயிலுக்குக் கொடுப்பதற்கு கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி. அவர்களுக்கு உறுப்பினர்கள் சார்பிலே நன்குநிறுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐந்து கோடி மக்களை ஆளும் அரசின் பொறுப்பிலேயுள்ள 234 எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் 63 எம்.எல்.சி.-க்களுக்கும் ஆக 297 பேருக்கு சிறிது நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தையும் படிக்கையும் உயர்த்திக்கொடுக்கிறோம். எஞ்சினியர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். இங்கே செக்ரடேரியட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு, இல்லை, இல்லை, மாதா மாதம் உயர்த்திக்கொண்டே போகிறோம், இதையெல்லாம் நிபாயம் என்றே கருதுகிறோம். அதேபோல நெல் உற்பத்தியில், உணவு விளைபொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டாமா? அவர்களுக்கு விலை கட்டுப்பாடி ஆக வேண்டாமா?

தலைவரவர்களே, என்னைப் பொறுத்த வரையில், நாம் வாஷிங்டன் முன்னாள் போய் நின்றுகொண்டு உணவு தானங்கள் என்று கேட்காமல், நமது நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை நாமே உற்பத்தி செய்துகொண்டு தன்னிறைவு பெற்றிருக்க வேண்டுமானால் விவசாயிகளுடைய உணர்வு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மன்றத்தில் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னை இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுத்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னைத் தேர்ந்தெடுக்க ஒப்புதல் அளித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என் உளமார்த்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு நான் தொடர்ந்து இந்த மன்றத்தில் பணியாற்ற வாய்ப்பினைத் தந்த மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு உங்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

இப்படி உங்களுடன் எல்லாம் சேர்ந்து பணியாற்றியதால் ஏற்பட்டுள்ள பலன்களை நான் என்றைக்கும் மறக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன் வடிவினை வரவேற்று ஆதரித்து அமருகிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவின் மீது பேச அனுமதி அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, இன்று நிர்வாகம் என்பதில், ஜனநாயக அடிப்படையில் எந்தக் கட்சியும் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வரலாம் என்று இருந்தாலும், இன்றைக்கு நிர்வாக இயந்திரமானது சரியானபடி இயங்கவில்லை என்பதை அநேகமாக அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள். தமிழ் நாட்டிலே நிர்வாக இயந்திரம் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. கீழ் மட்டத்திலுள்ள ஒரு அலுவலகத்தில்கூட ஒரு காரியம் ஆக வேண்டுமானால், மாதக் கணக்கில், வருஷக் கணக்கில் ஆகின்றது என்பதுதான் இன்றைய நிலை. மாவட்ட அளவில் மட்டுமில்லாமல், வட்ட அளவில், ஒன்றியத்தின் அளவில், இந்த நிலை அப்படியே நிலைத்துவிட்டது. இதைப் போக்கி நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துவதற்காக நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று பார்த்தால், ஒன்றுமில்லை. ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள், 'நாங்கள் மனுநீதி நான்' என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். 'இது நல்ல முறையில் செயல்படுகிறதா இல்லையா?' என்று கேட்கக்கூடும். ஆனால் மக்களைக் கேட்டால், இது முறையாக நடக்கிறதா இல்லையா என்று சொல்லுவார்கள். கேட்டால், இது முறையாக நடக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பணிவன்போடு தெரி அறற்கு இன்றைக்கு சிறிதும் ஆதரவு இல்லை என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிர்வாக இயந்திரம் சீராகவும் செம்மையாகவும் இருந்தால்தான் மக்களும் நன்கு வாழ முடியும். தமிழகத்தின் ஆண்டு வருமானத்திலே கிட்டத்தட்ட 65 சதவிகிதத்தை இந்த நிர்வாக இயந்திரத்திற்கே செலவு செய்கிறோம். மக்களுடைய வரிப் பணத்திலே 65 சதவிகிதம் இந்த நிர்வாகத்தின் உள்வாங்குதல்களே செலவிடுகிறோம். ஆனால் அவர்கள் மக்களுக்குச் சேவை உணர்ச்சியோடு செயலாற்றுகின்றார்களா என்றால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்காகத் தொண்டாற்றும் நிலையிலுள்ள அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆளும் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் அடிக்கடி அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும். இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளெல்லாம் கட்சியின் பிரதிநிதிகளைப் போல இயங்குவது ஜனநாயகத்திற்கே நல்லதில்லை. அவர்கள் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு இந்த அவையின் முன்பு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

இன்றைக்கு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் என்று மத்திய சர்க்காரில் நிதி ஒதுக்கப் பட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைச் சற்று போக்கும் வகையிலே சில பணி களை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இவையாவது சீரிய முறையில் நடக்கின்றதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி மக்களுடைய நன்மைக்காக நல் வாழ்வின்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் மக்களுக் குப் போய்ச் சேருகின்றதா என்றால், இல்லையென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குற்றச்சாட்டுகளைப் பொதுவாகக் கூறினால், எப்படி என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். உதாரணமாக சாலைகளை அமைப் புது என்று எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே பல முறைகேடுகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசு இந்த வகையில் கொடுக்கும் தொகையில் 20 அடி சாலைகளைத்தான் மேற்கொள்ளலாம் என்று வைத்திருந்தாலும், இதிலே பல சாலைகளை மேற்கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஏதோ மாநகராட்சியிலே தான் மாஸ்டர் ரோல் முறைகேடு என்று இல்லை. அந்த ஊரில் சீர்த் மட்ட அளவில் கடைசிவரையில் இருக்கின்றது என்பதை மிக மிக வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது போன்று இல்லாமல் தல்ல முனரையில் செயல்பட வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முதியவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கும் திட்டத்தையும், கன்னொளி வழங்
கும் திட்டத்தையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்ததற்காக, நான்
அங்கைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஏழை எளிய முதியோர்
களுக்கு ரூ. 20 பென்ஷன் என்று அறிவிக்கப்பட்டது முழுமைபாகவும் தலை

1974 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எல். பலராமன்]

(பிற்பகல் 6-30)

இன்றையதினம் கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அது மிக மிக மோசமான நிலையில், மக்களுக்கு அநீதி விளைவிக்கும் ஒரு துறையாக மாறி வருகிறது என்பதைப் பார்க்க மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. இந்தத் துறை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தப்பட்டால், மக்களுக்குப் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஜனநாயக ரீதியில் அதைச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் ஜனநாயகம் செத்து விட்டது என்று கூடச் சொல்லலாம். இந்தத் துறையில் அரசாங்கம் நியமனம் செய்யலாம் என்று ஏற்பட்டு விட்டதன் காரணத்தால், அதில் கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம்வரையில், மத்திய வங்கியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்தக் கூட்டுறவுத் துறை ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், ஜனநாயக முறைகள் மங்கிப்போய், சீர் குலைவு ஏற்பட்டிருப்பதைத்தான் காண முடிகிறது. அதைச் சீர்திருத்தி அமைக்க நடவடிக்கைகள் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாமெல்லோரும் பொதுப்பணியாற்ற இங்கு வந்திருக்கிறோம். பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வந்திருக்கின்ற நேரத்தில் நாம் சில கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அந்த முறையில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்துப் பதில் சொல்வதையோ அரசியல் ரீதியாக விமர்சனம் செய்வதையோ யாரும் ஆட்சேபிக்க வியலாது, அதை வரவேற்க வேண்டும். நான் இந்த அளவையில் விவசாயக் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பு விவரத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 ஏப்ரல் 9]

நேரத்தில், உதாரணத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகையில் 'இத்தாலி' நாடு என்று சொல்லிய நேரத்தில் மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 'இட்டிலியா, தோசையா' என்று கிண்டல் செய்யும் அளவுக்கு, கேலி செய்யுமளவிற்குச் பேசிய நிலையைப் பார்க்கும்போது, இது சட்ட மன்ற மரபுக்கு ஏற்றதா என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டியதாகவிருக்கிறது. எதையும் ஜனநாயக மரபுப்படி, அரசியல் ரீதியாக விமர்சனம் செய்தால், யாரும் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. அன்றையதினம்கூட இந்த அவையில் ஒரு கருத்துச் சொல்லப்படுகிறபோது தலைவரவர்கள் (திரு. கே. ராஜாராம்: எக்ஸ்பஞ்ச் செய்தாகிவிட்டது)...

MR. CHAIRMAN: I expect the Hon. Minister not to use such words. I desire them not to impose on me the burden of expunging anything at all in the proceedings.

திரு. எல். பலராமன்: இது போன்ற நிலையெல்லாம் ஏற்படாமல் நாம் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், ஜனநாயக முறையில் இயங்க வேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை அடிப்படையாக வைத்து கவனிக்க வேண்டிய பல பிரச்சினைகளை உறுப்பினர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் பேசும்போது, இந்தியாவிலே ஒரு சில மாநிலங்களில் 'Sons of the Soil' என்கின்ற ஒரு புதிய கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுவதற்கான வழி முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் கூறி, அதைப் போலவே ஏன் நம்முடைய தமிழகத்தில் செய்திடக்கூடாது, அதுபோன்ற உத்தரவை, அரசு ஆணையை ஏன் பிறப்பிக்கக் கூடாது என்று உணர்ச்சியோடு கேட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளில் உணர்ச்சிகளுக்கு முதலிடம் அளிப்பதைவிட, ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிலைமையை நிதானமாகக் கண்காணித்து, அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதுபோல், மத்திய அரசு அதற்கான ஒப்புதலை உள்ளபடியே நந்திருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் ஆராய வேண்டும். மாட்டியத்தில் 80 சதவீதம் வேலை வாய்ப்புகள் மாட்டியப் பகுதிகளே அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கூறப்பட்டிருப்பதும், கர்நாடகத்தில்

1974 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

500 ரூபாயும் அதற்குக் குறைவாகவும் ஊதியம் உள்ள வேலை வாய்ப்புகள் அனைத்தும் அந்த மாநில மக்களுக்கே தரப்பட வேண்டும் என்று கூறப் படுவதும் உண்மைதானா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதா என்பதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவல்கள், பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்ற தகவல்களையெல்லாமல், அதிகாரபூர்வமான தகவல்கள் எதுவும் இதுவரையில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. மெயில் பத்திரிகையில்

"Details of Government Order"

"80 per cent jobs for locals in Maharashtra"

என்கின்ற ஒரு பெரிய தலைப்பின் கீழ் சில செய்திகள் வெளியாகி யிருக்கின்றன.

"The circular directs reservation of 80 per cent of jobs for the local people in general categories; in the management category it wants 50 per cent reservation for the local people."

என்ற செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய மற்ற விவரங்களும் அதே தலைப்பில் இருக்கின்றன. நவம்பர் மாதம் 29-ஆம் தேதி வெளியான 'இந்து' பத்திரிகையில்

"Centre is opposed to Sons of the Soil policy for the jobs"

என்கின்ற மற்றொரு தலைப்புச் செய்தியும் வெளியாகியிருக்கிறது. இதற்கிடையிலே மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் ஒருவர் மாட்டியத்தினுடைய நிலையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்கின்ற செய்தியும் பத்திரிகையில் வந்தது. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டு, நாம் விரும்பாத ஒன்று, இந்திய ஒருமைப்பாடு பேசுகின்றார்களே, அதற்கு எதிரான ஒன்று, பல்வேறு மாநிலங்களில் செயல்படுத்தப்பட அவர்களெல்லாம் முன் வந்துவிட்டாலும், அதனை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான ஒப்புதலை அளித்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு தமிழக அரசு அந்த நிலையை அணுக மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இல்லாமல், வேறு வழியில்லாமல், அந்த நிலையை மேற்கொள்வதற்குத் தள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவைகளெல்லாம் உண்மையாக இருந்து, மத்திய அரசு அவைகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்குமேயானால், நாமும் அதே போன்ற ஒரு நிலையை நம்முடைய மாநிலத்தில் உருவாக்க வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுவோம். அது நம்முடைய குற்றமாக இருக்காது. மற்ற மாநிலங்களில் கடைப்பிடித்த ஒரு முறையும், அதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது என்ற ஒரு நிலையும்தான் அதற்குக் காரணமாகவிருக்கும் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ராசி, சோளம், கம்பு போன்ற சிறு தானியங்களுக்கு, மாநிலங்களுக்கிடையேயான போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தை நானும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னது தவறில்லை என்பதற்கேற்ப இன்று அந்த சிறு தானியங்களுடைய விலை ஏறியிருப்பது மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் இன்றைக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை வருவதற்கான சூழலும் தோன்றியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த அவையில் நான் எடுத்துச் சொல்லி, நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, இது போன்ற ஒரு பெரிய விஷயத்தில் மாநில அரசைக் கலந்துகொள்ளாமல் மத்திய அரசு எடுத்திருக்கின்ற முடிவு தவறான காரியம் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்களாலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தத் தவறைச் செய்தபிறகும், மாநில அரசு வாளாவிருந்துவிடாமல், உடனடியாக நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களும், உணவுத் துறை அதிகாரிகளும் டெல்லிக்குச் சென்று, அங்கேயுள்ள அமைச்சரோடு வாதாடி, போராடி, 'நீங்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தினீர்கள், அதுதான் உங்களுடைய முடிவு என்று நீங்கள் முடிந்த முடிவாகக் கூறிவிட்டால், நாங்கள் அவைகளுக்கு லெவி போடுவதற்கான உரிமையையாவது தந்து விடுங்கள்' என்று கேட்டார்கள். அதையும் தா இயலாது என்று கூறிவிட்டார்கள்.

இன்றையதினம் ஒரு சின்ன விஷயமாக இருக்கலாம். நான் முன்பே இங்கே எச்சரிக்கையாகக் கூறியிருப்பதுபோல், இப்பொழுதும் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசு மாநில அரசினுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், தமிழ் நாட்டு மக்களைப் பசி, பட்டினி ஆகிய கொடுமைகளில் தள்ளுவதற்கு, நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச்சொல்லியும் கேளாமல், துணிந்திருக்கிறபோது, நாங்கள் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டிய நிலைமை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மாதிரியல்ல, இதற்கு அடுத்த கட்டமாக அரிசிப் போக்கு வரத்திலே கூட, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என்கிற ஒரு நிலைமையை அவர்கள் உருவாக்கக்கூடும். ஆகவே அவைகளையெல்லாம் ஒரு பின்னணியில் இன்றையதினம் பார்க்கின்றபோது, நாட்டில் தமிழ் நாடு கொஞ்சம் காலத்தைத் தள்ளுகின்ற அளவுக்கு, கொஞ்சம் அமைதியாக உணவுப் போராட்டம் இல்லாமல் கொஞ்சம் வளத்தோடு இருப்பது யாருடைய கண்ணை உறுத்துகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே தமிழ் நாடு மற்ற அவதிப்படுகின்ற மாநிலங்களுடைய வரிசையில் சேர்க்கப்பட வேண்டு

1974 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]
(பிற்பகல் 6-40)

மென்று டெல்லியில் இருக்கிறவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஆக சிறு தானியங்களுடைய போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதையும் தடுக்கின்ற வகையிலே நம்முடைய மாநில அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நமக்கும் மத்திய வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வரக்கூடும் என்றாலும், அரசிற்கும் ஏதாவது மனத்தாங்கல், மோதல்கள் வரக்கூடும் என்றாலும், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்காக அந்த மோதலை இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சந்திப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் நெய்வேலி வேலைநிறுத்தப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களே நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையை வியந்து, ஏற்கெனவே அவர்கள் செய்து காட்டியிருக்கின்ற சாதனைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி, அப்படியே இதையும் சென்று கவனிப்பார் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதுபற்றி உடனடியாக அக்கறையுடன் கவனித்து, தொடர்புடையவர்களோடு பேசி, இந்த வேலை நிறுத்தத்தால் ஏற்படக்கூடிய பாதகங்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவதற்கு நாணும் ஒத்துழைப்புத் தருவேன் என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே நான் எடுத்துக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கள் பேசுவதற்குப் பதிலாக என்று கருதுகிறேன்—இன்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசியிருந்தால், இவ்வளவு கடுமையான வார்த்தைகளையெல்லாம் போட்டுப் பேசியிருக்க மாட்டார்கள். எப்போதும் திரு. பலராமன் என்ற பெயரே கொஞ்சம் முரடான பெயர். அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே நிர்வாக இயந்திரம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டார். லேயே நிர்வாக இயந்திரம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டார். பத்திரிகைகளுக்கு நல்ல அருமையான ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது—நல்ல மலிந்துவிட்டது. 'கட்டுறவுத் துறையில் ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது'—நல்ல பத்திரிகை நிறுபர்களாக இருந்தால், இதைத்தான் குறித்துக்கொள்வார்கள். பத்திரிகை நிறுபர்களாக இருந்தால், இதைத்தான் குறித்துக்கொள்வார்கள். கட்டுறவுத் துறையிலே ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது, நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது, வறட்சி நிவாரணப் பணியில் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன, இப்படி பொதுவிலே பழுதியை வாரித் தூற்றிவிட்டுப் போவது நல்லதல்ல. அந்த ஒரு அரசினுடைய நிர்வாகத்திலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் 4% கோடி மக்களுக்காக நடத்தப்படுகின்ற நிர்வாகம். கிட்டத்தட்ட

736 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

500, 600 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து, அந்த அடிப்படையிலே ஆற்றப்படுகின்ற பணிகள். பல்லாயிரக்கணக்கான அரசு ஊழியர்கள், அரசு அலுவலர்கள், செயலாளர்கள் என்கின்ற வகையிலே வைத்து நடத்தப்படுகின்ற ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தில் எல்லோரும் மனிதர்கள் தான். ஓரிரு தவறுகள், குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும். ஆகவே அந்தக் குறைபாடுகளைப் பெரிதுபடுத்தி இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத் திற்கும் அறையால் விடுகின்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற நிர்வாகம் நம்முடைய நிர்வாகம் என்று பெயரெடுத்திருக்கின்றதை நாம் இன்றைக்குக் குலைத்துவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல நிர்வாகத்தை இன்றைக்கு நாம் நடத்தி வருகின்றோம். அது ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்களாகிய நாங்கள் அதிகாரிகளுக்குத் தருகின்ற ஊக்கம், உற்சாகம் காரணத்தால் மாத்திரமல்ல, மற்ற மாநிலத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளால், ஏன் மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளால், அமைச்சர் பெருமக்களால் பாராட்டப்படக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றக்கூடிய திறமை படைத்த அதிகாரிகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கை என்ன என்பதை அறிந்து—ஒவ்வொரு கட்சியும் ஆளுகின்ற கட்சியாக வருகின்ற நேரத்திலே அந்தந்தக் கட்சிக்கு என்று சில கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் இருக்கும்—அவைகளுக்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டியது அதிகாரிகளுடைய கடமை. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி யினுடைய கொள்கைகள் என்ன, இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அமைச்சர் பெருமக்கள் எந்த வகையிலே பிச்சிடுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அதற்கேற்ப இன்றைக்குப் பணிகளை வகுத்துச் செயல்படுகின்ற திறமை மிக்க, ஆர்வமிக்க அதிகாரிகளால் இயக்கப்படுகின்ற நிர்வாக இயந்திரத்தில் எங்கோ ஓரிரு இடத்தில் சிறு சிறு தவறுகள் இருக்கலாம். அவை களெல்லாம் போக்கிக்கொள்ளப்படுகின்ற தவறுகளே அல்லாமல் வேறல்ல. தங்கத் தாம்பாளத்தில் கிறல் விழுந்துவிட்டால், அதை உருக்கி ஒன்றாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் மண்பாளை கீழே விழுந்து உடைந்துவிட்டால், அது பயன்படாது. ஆகவே தமிழ் நாட்டிலே நிர்வாகத்தில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அது தங்கத் தாம்பாளத்தில் விழுந்த கிரலே தவிர, உடைந்துவிடும் மண்பாண்டமல்ல என்பதை மாத்திரம் நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

‘ஊழல்’ என்று ஒரு வார்த்தை. இது படாத பாடு படுகிறது. ‘ஊழல்’ ‘ஊழல்’ இதையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு ஒரே வரியில் நான் சொல்ல வேண்டுமானால், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், அவர் ஆட்சி நடந்த

நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

737

1974 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திய போது, மூதறிஞர் ராஜாஜி போன்றவர்களால், அவர் ஊழல் சர்க்கார் நடத்துகிறார் என்று வர்ணிக்கப்பட்டபோது, சொன்ன பதில் தான் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. நம்மைப் பார்த்து ஊழல் பேர்வழிகள் என்று சொல்கிறவர்கள் தான் சரியான ஊழல் பேர்வழிகள் என்று திரு. காமராஜர் சொன்னார். அது புத்தகமாகக் கூட வந்திருக்கிறது. நம்மைப் பார்த்து ஊழல் பேர்வழிகள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தான் சரியான ஊழல் பேர்வழிகள் என்று திரு. காமராஜர் சொன்ன பொன்மொழியை நான் திரு. பலராமன் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். வேறு தலைவர்களுடைய பொன்மொழியென்றால், அவர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். ஆகவே தான் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பொன்மொழியை நான் அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நம்முடைய உணவுத் துறை அமைச்சர் திரு. மண்ணை அவர்கள் கூட சட்டப் பேரவையிலே பேசும்போது கொஞ்சம் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொன்னார். இப்படி ஊழல் ஒன்று சொல்லி எங்களுடைய உயிரை வாங்குவதை விட, ஒரு துளி விஷம் கொடுத்துக் கொன்று விடுங்களேன் என்று கூடச் சொன்னார். அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், ஒரு அரசை நடத்துகின்ற நேரத்தில், அந்த அரசை நடத்திக்கொண்டு வருகிற அமைச்சர் பெருமக்கள், நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் ஏதோ ஊழலுக்கு அடிமைப்பட்டு, காலியிலிருந்து வரையில் ஊழலைத் தவிர வேறு வேலையே இல்லை என்பதைப் போன்ற மாலை வரையில் ஊழலைத் தவிர வேறு வேலையே இல்லை என்பதைப் போன்ற வடிவத்தை, ஒரு அரசிற்கு உருவாக்கி விடுவோமேயானால்—அதுவும் கற்பனை வடிவம், ஏதும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு கற்பனை வடிவத்தை உருவாக்கி விடுவோமேயானால்—பிறகு பொது மக்களுக்காகப் பணியாற்ற வருகின்ற யாரையும், எந்தக் கட்சிக்காரர்களையும் மக்கள் மிகக் குறைவாக எடைபோடத் தொடங்கி விடுவார்கள். ஆகவே பொது வாழ்விலே இருக்கின்றவர்களுக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது மிக சலபம். அதை நம்புவதற்கும் மக்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் எதிர்காலத்திற்கு நல்லதா என்பதை எண்ணிப்பார்த்துத் தான் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லவேண்டும்.

எங்கள் மீது ஊழல் என்று பொதுக் கூட்டத்திலே அல்ல, மேடையிலே அல்ல, தெருக் கோடிகளிலே அல்ல, ஊர்வலங்களிலே அல்ல, மாநாடுகளிலே அல்ல, நோக்க ஜனாதிபதிக்கே கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள். நான் கேட்கின்றேன், ஊழல் பட்டியலுக்கு உடனடியாகப் பதில் அளித்து, அதைச் சட்ட மன்றத்திலும், மேலவையிலும் புத்தகமாக வைத்த வேறு ஒரு ஆட்சி, இந்தியா கிலே வேறு எங்கேயாவது இருக்கிறதா? இல்லை. இங்கே வைக்கப்பட்டது. இந்த ஊழல் பட்டியல்களைக் கொடுத்தவர்கள் யாராவது வந்து, அதற்கான

728 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

பதில்களைத் தந்ததற்காக, நாங்கள் கொடுத்த பதில் தவறானது என்றவது சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. எத்தனையோ ஊழல்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். வேடிக்கையான ஊழல்களை யெல்லாம் சொன்னார்கள். “கருணாநிதிக்கு ஒரு மருமகன் இருக்கிறான். அந்த மருமகன் திருமணம் செய்துகொண்டான். திருமணம் செய்துகொண்ட வகையிலே அவனுக்கு ஒரு மைத்துனன் இருக்கிறான். அந்த மைத்துனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு பிள்ளைகள் ஈரோட்டில் ஒரு சாராயக் கம்பெனியில் 1,500 ரூபாய்க்கு வேலை பார்க்கிறார்கள்.” இப்படி ஒரு ஊழல் குற்றச்சாட்டு வந்தது. கருணாநிதிக்கு மருமகன் இருப்பது குற்றமா? அது ஒரு ஊழலா; வேறு வேறு விஷயம். அவனுக்கு ஒரு மைத்துனன் இருப்பது ஊழலா? அவனுக்கு ஒரு மைத்துனர் பிள்ளை பெற்றது ஊழலா? அது வேறு விஷயம். அவைகளை யெல்லாம் விட்டு விடுகின்றேன். இதெல்லாம் உண்மை மைத்துனர் இருக்கிறார். பிள்ளை பெற்றார் மைத்துனர். அவர்களுக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளம், ஈரோட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன தொழிற்சாலையில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் யாருக்கும் கிடையாது. கேட்கலாம் அப்படியானால் அந்தப் பையன் 500 ரூபாயாவது சம்பளம் வாங்குகிறான் என்று. அவர்கள் குறிப்பிட்ட மைத்துனன் மகனுக்கு அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே வயது 2 அல்லது 3 தான். இது ஊழல் பட்டியலில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விவகாரம்.

அதைப் போல கோயம்புத்தூரில் கட்டப்பட்ட மேம்பாலம். அந்த மேம்பாலத்திற்கு திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுடைய உறவினருக்கு காண்டிராக்டி கொடுக்கப்பட்டது; ஒரு முஸ்லிம்குக் கொடுக்கப்பட்டது; அதில் ஏராளமான ஊழல் நடந்தது என்று ஊழல் பட்டியல் ஜனாதிபதியிடம் கொடுத்தார்கள். என்ன ஆயிற்று? என்ன நிலைமை? அந்த காண்டிராக்டி எடுத்தவர் பால காண்டிராக்டி எடுத்தவர் பெயர் ராசகோபால். குலாம் காதருக்கும் கோரு லாஷ்டமிக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இவர் சாதிக் பாட்சா. அவருடைய உறவினருக்கு காண்டிராக்டி கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். உறவினர் பெயர் ராசகோபால்? ராசகோபால் என்பவர் காண்டிராக்டி எடுத்தவர். இப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற, அடிப்படையற்ற ஊழல்களைச் சொல்வதற்கு ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் நண்பர் திரு. பலராமன் போய்ச் சேரவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

(பிற்பகல் 6.50)

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1974 ஏப்ரல் 9]

முதியோருக்கான மானியத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்னும் பலருக்குத் தர வேண்டுமென்று நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆர். டி. அன்ட் எல். ஏ. துறையைப்பற்றிப் பேசும்போது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் நிதி வசதி கூடப் பொறுத்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை உணருகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவேதான், நிதி வசதிகளைப் பொறுத்து இந்த முதியோர் மானியம் போன்றவைகளில் இதற்கு மேல் அகலக் கால் எடுத்து வைக்க முடியாவிட்டால் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காலையில், போவையிலே நம்முடைய வாவு செலவுத் திட்டத்திலே எடுத்துச் சொன்ன பல்வேறு அறிவிப்புகளையொட்டி வேறு சில அறிவிப்புகளைப் போவையிலே அறிவித்தேன். அவைகளை மேலவையிலே அறிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

24,583 அரிசனக் குடியிருப்புக்களில் நாம் 23,832 குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த 24,583 அரிசனக் குடியிருப்புகளில் 21,268 குடியிருப்புகளுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் குடிநீர் வசதி அளிக்க வேண்டியது 3,315 இருக்கிறது. 1975-ஆம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் இந்த 3,315 அரிசனக் காலனிகளுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படுமென்பதை நான் இந்த அவையிலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1966-67-ஆம் நிதியாண்டுமொர அரிசன நலத் துறையும் பிற்பட்டோர் நலத் துறையும் இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தபோது, அந்த இரண்டு துறைகளுக்கும் சேர்ந்த ஆன மொத்தச் செலவு 6 கோடியே 17 இலட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. அந்த இரு துறைகளும் 1969-70 ஆம் நிதி ஆண்டில் பிரிக்கப்பட்டன. இப்போது அந்த இரண்டு துறைகளில், அரிசன நலத் துறைக்கு 10 கோடியே 16 இலட்சம் ரூபாயும், பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கு சுமார் 6 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஒரு மாவட்ட நல அதிகாரி பணி புரிந்து வருகிறார். இவர் அரிசன நலத் துறைத் திட்டங்களையும், பிற்பட்டோர் நலத் துறைத் திட்டங்களையும் மாவட்ட அளவில் நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார். இவர் மாவட்ட அளவில் செய்ய வேண்டிய பணிகளின் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தையொட்டி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தொகை அதிகமாக உள்ள வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு.

141) தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, கோவை ஆகிய 7 மாவட்டங்களிலேயும் முதல் கட்டமாக மேலும் ஒரு மாவட்டம் நல அதிகாரியை நியமித்து, இந்தப் பணிகளை விரைவில் செயலாற்றும்படி, இன்று அரசு உத்தரவிடுகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்தப்பட்ட பள்ளி மாணவர்களுக்கென்று உள்ள விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் அரிசன மாணவர்களின் எண்ணிக்கை நவம்பர் 20,000. இவர்களில் 4-ம் வகுப்பு, 5-ம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு செட் உடை இதுவரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தற்பொழுதுள்ள நடைமுறையின்படி உடை ஏதாவும் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை அரசு பரிசீலித்து, அரிசனப் பள்ளி மாணவர்கள் விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் அரிசனப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 செட் வீதம் ஆடை வழங்குவதென்று அரசு உத்தரவிடுகிறது. இதனால் பயனடைபவர் அரிசன மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 20,000.

அரிசன மாணவர்களுக்கென்று இந்த ஆண்டு ஆஸ்டைக்ஸ் 100 கட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். அதற்கு வங்கியிலிருந்து உதவி கிடைத்து மென்று எதிர்பார்த்தோம். ஆகவே திட்டமிட்டபடி இந்த ஆஸ்டைக்ஸைக் கட்டப்பட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர் மூலமாக கேரளா வங்கி, இந்தியன் பெங்க் ஆகியவற்றிற்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்களுக்கு 2-4-74; 4-4-74 வந்திருக்கிற பதில்கள் நமக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகிற வகையில் இருக்கின்றன. ஆகவே 100 அரிசன மாணவர்களுக்கான விடுதிகளை இந்த ஆண்டு கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதனால் 10,000 அரிசன மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க வசதிகள் ஏற்படுவதென்பதையும் நான் இன்றைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்புச் செர்ச்சியில் 1965-ம் ஆண்டு உயிரிழந்த 53 பேருடைய குடும்பங்களுக்கு சென்ற ஆண்டு இந்த அரசு குடும்பம் ஒன்றுக்கு உதவித் தொகையாக ரூபாய் 2,000 வழங்கியுள்ளது. அத்துடன் திக் குளிக்க 9 மொழிப் பேர் வீடுகளின் குடும்பங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 100 சென்ற ஆண்டு முதல் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது போலவே கன்னியாகுமரி பகுதிகள் தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்று போராடி உயிரிழந்த 12 பேருடைய குடும்பங்களுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும்

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 3) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 18/1974)

1974 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய் 2,000 வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் போராட்டத்தில் தடியடிப் பிரயோகம், துப்பாக்கிச் சூடு ஆகியவற்றால் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் உதவித் தொகையாக ரூபாய் 500 வழங்கப்படும். இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை வழங்குகின்ற தகுதிகளின் அடிப்படையில், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்கும், கன்னியாகுமரி தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்று போராடிய வீரர்களுக்கும் திருத்தணி எல்லை மீட்டும் போராட்ட வீரர்களுக்கும் உதவி மானியம் வழங்கப்படுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கான விவரமான ஆணையை அரசு உடனடியாகப் பிறப்பிக்குமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வசதி படைத்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட, கன்னியாகுமரி தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டுமென்று போராடிய போராட்ட, திருத்தணி எல்லை மீட்டும் போராட்ட வீரர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கு மானியத் தொகைக்குப் பதிலாக, தமிழக அரசு வீர விருதுப் பட்டயத்தை வழங்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சத்திரத்தில் பணி புரிந்து ஓய்வுற்ற அலுவலர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நீண்ட நான் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கை கால் ஊனமுற்றோர், கண்கள் குருடானோர், ஊமையர்களாக இருப்போர் ஆகிய அங்கீகரிக்கப்படாத தொகையை தமிழகத்தில் கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்காக இத்தகைய அங்கீகரிக்கப்படாத தொகையை உடனடியாகக் கணக்கெடுப்படி அரசு இரண்டு மாதம் களுக்கு முன்பு ஆணையிட்டது. அதன்படி கணக்கு எடுக்கப்பட்டு விவரங்கள் அரசுக்கு வந்துள்ளன. இவர்களில் 1 லட்சத்து 35 ஆயிரம் பேர் ஆண் அங்கீகரிக்கப்படாதோர்; 99 ஆயிரம் பேர்—கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேர்—பெண் அங்கீகரிக்கப்படாதோர் இருக்கிறார்களென்ற விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. இதிலே கிராமிகளிலே இருக்கிறவர்கள் 1 லட்சத்து 66 ஆயிரம் பேர்; நகரங்களில் இருப்பவர்கள் 68 ஆயிரம் பேர். இவர்களிலே படித்தவர்கள் எவ்வளவு, படிக்காதவர்கள் எவ்வளவு, கொஞ்ச நஞ்சும் வசதியுள்ளவர்கள், வசதியற்றவர்கள் எவ்வளவு என்ற விவரங்களெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. இவைகளை வைத்து என்னென்ன செய்யலாமென்பதை அரசு ஆலோசித்து, திட்டத்தைத் தீட்டுவென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 9]

வருவாய்த் துறை, வளர்ச்சித் துறையைப் பிரிப்பதாற்றி முதலிலே எதிர்ச் சட்டத் தலைவர்கள் கூறி, காலையிலே செய்த அறிவிப்பை முன்கூட்டியே தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகவே இந்த அறிவிப்புகளெல்லாம் நிர்வாகத்தை நெறிப்படுத்துவதற்கும், மக்களை உண்மையிலேயே வாழ வைப்பதற்கும், அடித் தளத்து மக்களுக்கு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்குமான அடிப்படையிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்களென்பதைத் தெரிவித்து, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோ தாலிலே நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவை வருக்கும் நன்றி கூறி, இந்த அளவில் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/74) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/74) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/74) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 9]

5 அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

220. Notification issued with G.O. Ms. No. 7469, Revenue, dated the 19th December 1973 in regard to an amendment to rule 43 of the Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the table of the House under section 48(5) of the Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 30 of 1963).]

230. Notification issued with G.O. Ms. No. 7460, Revenue, dated the 18th December 1973 in regard to an amendment to rule 61 of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 112(2) of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 58 of 1961).]

231. Notifications issued with G.O. Ps. No. 698, Revenue, dated the 15th February 1974 in regard to amendment relating to reduction of the rate of sales tax from three and half per cent multipoint to two per cent multipoint by any dealer on the sales of all handmade soaps. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

232. Notifications issued with G.O. Ms. No. 7537, Revenue, dated the 24th December 1973 in regard to deletion of Veda-pillali and Keelakattalai village from the Nannilam taluk, Thanjavur district under the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

233. Appropriation Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1971-72. [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

[1974 ஏப்ரல் 9]

254. Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1971-72. (Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India).

255. Finance Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1971-72. (Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India).

B. Reports, Notifications and other Papers.

125. Review of the progress made in Co-operative Development Schemes, 1973-74. (English and Tamil).

126. Policy Note on Dairy Development Department, 1974-75. (English and Tamil).

127. Speech by Thiru P. Narayanasamy, Minister for Food and Co-operation on the Co-operation Demand. (English and Tamil).

128. Policy Note relating to the Demand No. 1--Land Revenue. (English and Tamil).

129. Report of the Committee on Public Accounts on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in its earlier reports.

130. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1974 (L.A. Bill No. 18 of 1974) as passed by the Assembly.

131. Answers to Unstarred Questions Nos. 21 to 23.

1974 ஏப்ரல் 9]

இணைப்பு I

[666 ஆம் பக்கத்தில் 288-ஆம் எண்ணுள்ள உரிக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மானுவாரி குளங்களை நம்பி யுள்ள நெல் வயல்களின் பரப்பளவு 12,286-53 ஏக்கர்களாகும். வட்டவாரியான விவரங்கள் வருமாறு:—

	பரப்பளவு (ஏக்கரில்)
(1)	(2)
தோவானை	1,494.49
அகஸ்திஸ்வரம்	179.12
கல்குளம்	3,522.73
விளவங்கோடு	7,090.19
மொத்தம் ..	12,286.53

(இ) ஒரு போகம், இருபோகம், பயிராகும் நிலங்களின் பரப்பளவு வருமாறு:—

வட்டத்தின் பெயர். ஒருபோகம். இருபோகம்.
(பரப்பளவு ஏக்கரில் தோராயமாக)

(1)	(2)	(3)
தோவானை	200	1,294.49
அகஸ்திஸ்வரம்	..	179.12
கல்குளம்	..	3,522.73
விளவங்கோடு	..	7,090.19
மொத்தம் ..	200	12,086.53

இணைப்பு II

[50 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு 4 க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L. A. BILL NO. 18 OF 1974.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year commencing on the 1st April 1974.

1974 ஏப்ரல் 9]

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-fifth Year of the Republic of India as follows—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Act, 1974.

2. *Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year commencing on the 1st April 1974.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year commencing on the 1st April 1974, a sum not exceeding seven hundred and sixty-seven crores, sixty five lakhs and ten thousand rupees [which shall be inclusive of the sum of one hundred and ninety-two crores, fifty-five lakhs twenty-five thousand and seven hundred rupees specified in section 2 of the Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Act, 1974 (Tamil Nadu Act 12 of 1974)] being moneys required to meet—

(a) the grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that year, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that year, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sume not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
1 Land Revenue Department		3,55,04,300	..	3,55,04,300
2 State Excise Department		94,87,900	..	94,87,900
3 Motor Vehicles Acts—Administration		74,99,100	..	74,99,100
4 General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.		3,53,79,600	1000	3,53,80,600
5 Stamps Administration		37,67,600	..	37,67,600
6 Registration		1,55,81,700	100	1,55,81,800
Debt Charges		..	52,04,90,600	52,04,90,600
7 State Legislature ..		40,27,700	64,800	40,92,500
8 Elections		18,45,300	..	18,45,300
House of State, Ministers and Headquarters Staff.		11,32,66,300	36,70,100	11,69,36,400

1974 ஏப்ரல் 9]

Demand number.	Services and purposes.	Sume not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
10 Milk Supply Schemes ..		3,00,21,700	..	3,00,21,700
11 District Administration.		13,00,19,700	20,000	13,00,39,700
12 Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.		1,09,24,000	1,100	1,09,25,100
13 Administration of Justice.		3,62,32,800	54,39,400	4,16,72,200
14 Jails		3,52,02,500	..	3,52,02,500
15 Police		24,43,69,200	100	24,43,69,300
16 Fire Services		1,65,04,700	..	1,65,04,700
17 Education		1,10,11,83,200	..	1,10,11,83,200
18 Medical		28,37,62,800	..	28,37,62,800
19 Public Health		15,76,63,300	..	15,76,63,300
20 Agriculture		27,43,30,100	200	27,43,30,300
21 Fisheries		1,76,48,800	..	1,76,48,800
22 Animal Husbandry		4,59,44,000	100	4,59,44,100
23 Co-operation		4,39,97,600	..	4,39,97,600
24 Industries		5,01,33,500	..	5,01,33,500
25 Cinchona		70,88,800	..	70,88,800
26 Handlooms and Textiles.		1,93,40,400	..	1,93,40,400
27 Khadi		60,23,700	..	60,23,700
28 Community Development Projects etc.		28,88,71,300	..	28,88,71,300
29 Labour including Factories.		3,68,33,900	100	3,68,34,000
30 Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.		8,98,04,100	100	8,98,04,200
31 Welfare of the Backward Classes, etc.		6,08,06,200	100	6,08,06,300
32 Housing		3,92,23,800	..	3,92,23,800
33 Urban Development ..		4,31,47,600	..	4,31,47,600
34 Civil Supplies		2,18,89,800	..	2,18,89,800
35 Irrigation		15,87,34,600	..	15,87,34,600
36 Public Works—Buildings.		2,33,51,200	2,10,000	2,35,61,200
37 Public Works—Establishment and Tools and Plant.		4,09,95,000	..	4,09,95,000
38 Roads and Bridges ..		19,86,05,300	..	19,86,05,300

1974 ஏப்ரல் 9]

Demand Services and purposes.
number.

Sums not exceeding.

(1)	(2)	Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
		(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.
39	Road Transport Schemes.	10,98,87,100	1,65,100	11,00,32,200
40	Relief on account of Natural Calamities.	1,54,14,000	1,52,00,000	3,06,14,000
41	Pensions and other Retirement Benefits	8,19,92,100	22,43,700	8,42,35,800
42	Miscellaneous	24,48,56,300	15,34,900	24,63,91,200
43	Stationery and Printing..	5,05,69,900	1,52,800	5,07,22,500
44	Forest Department ..	3,03,44,000	100	3,03,44,100
45	Compensations and Assignments.	10,42,88,000	22,53,800	10,65,41,800
46	Compensation to Zamindars.	1,73,00,100	..	1,73,00,100
47	Capital Outlay on Public Health, Sanitation and Water-supply.	1,71,85,100	..	1,71,85,100
48	Capital Outlay on Agriculture.	31,69,75,100	100	31,69,75,200
49	Capital Outlay on Industrial Development.	2,38,05,000	200	2,38,05,200
50	Capital Outlay on Irrigation.	14,95,69,000	..	14,95,69,000
51	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	10,03,80,400	..	10,03,80,400
52	Capital Outlay on Roads and Bridges.	4,68,00,000	..	4,68,00,000
53	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	3,12,81,400	100	3,12,81,500
54	Capital Outlay on Forest.	2,60,03,900	..	2,60,03,900
55	Miscellaneous Capital Outlay.	10,38,93,800	4,500	10,38,97,800
56	Loans and Advances by the State Government.	35,94,90,200	..	35,94,91,200
	Public Debt—Repayment.	..	1,55,61,18,600	1,55,61,18,600
	Grand Total ..	5,56,89,39,500	2,10,75,70,500	7,67,65,10,000

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

1st to 4th and 9th April 1974.

VOLUME CXIX (Nos. 1 to 5).

PAGES.

A

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	715
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	60
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	447, 517-518, 519, 520, 521

ADITYAN, THIRU S. T.—

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	44-49, 53
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	439-447

ADMINISTRATIVE REFORMS COMMISSION—

Recommendations of—on Panchayat Development Administration and decisions of Government, statement laid on the table	486
---	-----

AGRICULTURAL INCOME TAX ACT—

Question re receipts under—from 1968-69 to 1972-73	226-229
--	---------

A—cont.

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Declaration of notified market area for Kurinjipadi market in respect of groundnut, gingelly, cotton, paddy, etc., notification laid on the table ..	485
AIR POLLUTION—	
Question <i>re</i> percentage of—in Madras City and reduction of—after construction of Anna Fly-over ..	11-15
ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—	
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	28, 32-33 34, 35-36 39, 47, 53, 55 56, 57, 59, 60, 68 72-73, 76-96
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	419, 420
Privilege issue <i>re</i> answer given to Short Notice Question 2	430, 432, 436 245
ANNA FLY-OVER—	
Question <i>re</i> reduction of percentage of air pollution in Madras City after construction of	11-15
APPROPRIATION ACCOUNTS FOR 1971-72—	
Laid on the table	743
Report of Comptroller and Auditor-General of India on—, laid on the table	744
APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1974—	
<i>See Bills</i>	
ARIVAZHAGAN, THIRU K.—	
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	421-426
Specialist Teachers (Physical Education Teachers and Drawing Masters) with ten years' service, calling Minister's attention to non-sanction of Selection Grade posts for	413, 414

ARIVUDAINAMBI, PULAVAR O.—	
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	697
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	431-435, 530
ART SILK—	
Question <i>re</i> shortage in—felt by Art Silk Ribbon Factories at Komarapalayam	673
ARUMUGASWAMI, THIRU M.—	
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	414-421
Privilege issue <i>re</i> answer given to Short Notice Question 2	247
AYYANAN AMBALAM, THIRU A.—	
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	549, 564-568 707
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	256-261 279, 288
B	
BAKKAR, THIRU M. M.—	
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	268-273
BALARAMAN, THIRU L.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	729-732
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	553, 556 558-561
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	426-431
BARBER COMMUNITY—	
Question <i>re</i> permission to members of—serving in temples to cultivate temple lands	20-21

B—cont.

PAGES.

BILLS—

Appropriation (No. 2) Bill, 1974—

Considered and returned to Assembly	708-742
Message from the Assembly <i>re</i>	675
Message from the Governor <i>re</i>	674

BILLS, AS PASSED BY ASSEMBLY, LAID ON THE TABLE—

Appropriation (No. 2) Bill, 1974	744
----------------------------------	-----

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

C

CHAIRMAN, Mr.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision	241
Laying of answers to Starred Questions as answers to Unstarred Questions	241
Message from the Assembly <i>re</i> Appropriation (No. 2) Bill, 1974	675
Message from the Governor <i>re</i> Appropriation (No. 2) Bill, 1974	674
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	709, 719, 724, 727, 732
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	533, 543, 544, 557, 578, 579, 683
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	42, 44, 47, 48, 53, 58, 59, 61, 71
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	271, 283, 285, 418, 427, 435, 452, 455, 459, 460, 466, 495, 522
Privilege issue <i>re</i> answer given to Short Notice Question 2	240, 241, 243, 244, 245, 246, 247

CIVIL SUPPLIES DEPARTMENT—

Question <i>re</i> balance of payment by millers to	229-234
---	---------

C—cont.

PAGES

COCONUT—

Question <i>re</i> extent cultivated in 1972-73 under—Intensive Cultivation Scheme	673
--	-----

COLLEGES—

Question *re*—

Engineering—, number of Maruthuvar Community students admitted during 1972-73 in	663-664
Percentage of communal representation adopted for admission in—during 1972-73 and basis therefor.	1-4

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of	241
Public Accounts Committee, report on action taken on recommendations of—in earlier reports, laid on the table	744
Question <i>re</i> Historical Document Purchase Committee of Union Government, documents sought from State Government	239

COMMUNAL REPRESENTATION—

Question <i>re</i> percentage of—adopted for admission in Colleges during 1972-73 and basis therefor	1-4
--	-----

COMMUNITY DEVELOPMENT—

Financial Supplement to Demand under—, 1974-75, laid on the table	486
Policy Note on—and Panchayat Development, discussion on	533-580, 675-708

Policy Note on—and Panchayat Development, 1974-75, laid on the table	486
--	-----

CO-OPERATION—

Speech of Minister for Food and Co-operation on—Demand, laid on the table	744
---	-----

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES—

Review of progress, 1973-74, laid on the table	744
--	-----

DAIRY DEVELOPMENT DEPARTMENT—	
Commercial Budget on—, 1974-75, laid on the table.	582
Policy Note on—Department, 1974-75, laid on the table	744
DAMODARAN, THIRU A. R.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	717-718
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	557
Policy Note on Medical and Public Health, discussion on	28-39, 45
discussion on	37-88
discussion on	262-268,
.. .. .	262-268,
.. .. .	441, 494
DELIMITATION OF COUNCIL CONSTITUENCIES (MADRAS) AMENDMENT ORDER, 1974—	
Laid on the table	486
DEPUTY CHAIRMAN—	
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	698, 699, 700
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	254, 258,
.. .. .	259, 444, 445
DHARMALINGAM, THE HON. THIRU A. P.—	
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	533
.. .. .	540-541, 549, 556, 557
.. .. .	558, 572, 573, 686-708
DISTRICT EDUCATIONAL OFFICERS—	
Question <i>re</i> vacant posts of	219-220

EDUCATION—

Policy Note on Progress of—in Tamil Nadu, discussion on	414-485
.. .. .	487-532

EDUCATIONAL INSTITUTIONS—

Question <i>re</i> observance of Government Holidays by ..	661-662
--	---------

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of benefit film show organised by Parry's Employees' Union on 26th and 27th January 1974 at Balu Touring Talkies, Ranipet from—, show tax and additional surcharge, notification laid on the table ..	581
Exemption of film show organised by Alumni Association of Indian Institute of Technology, Madras on 24th January 1974 to raise funds for Association from —, show tax and additional surcharge, notification laid on the table	485
Exemption of film show organised by Andhra Bharathi Harijana Sangam, Madras on 30th December 1973 at Star Talkies, Madras from —, show tax and additional surcharge, notification laid on the table ..	485-486
Exemption of film shows organised by Principal, Bishop Corrie High School, Madras on 2nd March 1974 and 20th April 1974 at Crown Talkies, Madras to raise funds for school building from —, show tax and additional surcharge, notification laid on the table	485
EXAMINATIONS—	
Question <i>re</i> S.S.L.C Public Examination, missing of answer papers from one Centre in Kanyakumari district during April 1973	7-9

EXCISE ACT, 1971—

Amendment to Excise and Prohibition Department Notification III—Nos. 39 and 46 of 72, notification laid on the table	289
Liquor and arrack shops, closure on 25th December 1973, notification laid on the table	289

EXCISE DEPARTMENT—

General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration, statement <i>re</i> laid on the table	682
C. 80—2	

F

PAGES.

FAMILY PLANNING—

Question *re* operations done on Hindus, Muslims and Christians under —, number of 225-226

FINANCE ACCOUNTS FOR 1971-72—

Laid on the table 744

FOOD—

Question *re*—

Fair Price Shops for foodgrains, opening of—by State Government in addition to those opened by Food Corporation of India 15-17

Rice, smuggling across Karnataka and Andhra border with help of donkeys during night .. 17-18

FORESTS—

Question *re* development of good quality teakwood trees in Government 18-20

FRUIT JUICE—

Question *re* quantity of produced in Fruit Processing Industry, North Arcot district, exported, locally sold and rendered waste during 1970-71 and 1971-72 234-236

G

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Setting up of check-post at Thavittapalayam, Karur taluk of Tiruchirappalli district, notification laid on the table 581

GEORGE KOMAGAN, THIRU—

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on 39-44

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on 455-461

GOVERNMENT DEAF SCHOOL, THANJAVUR—
See Schools

H

PAGES

HANDLOOM WEAVERS—

Question *re* minimum wages for—, representation from Kanyakumari District Handloom Weavers Association *re* 236-237

HOLIDAYS—

Question *re* Government—, observance by educational institutions 661-662

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question *re* Government Medical College Hospital, Thanjavur, death of two persons after administration of B-1, B-12 injections in 10-11

I

IDOL(S)—

Question *re* Theft Case, release of accused on conditional bail in pursuance of alleged agreement between Public Prosecutor and Government Pleader 21-27

IMMORAL TRAFFIC ACT—

Question *re* number of Officers engaged in Madras City in enforcement of 239

INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—

Deletion of Vedapillali and Keelakattalai villages from Nannilam taluk, Thanjavur district under —, notification laid on the table 743

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Reduction in stamp duty chargeable under— on sale deeds in favour of the Mudaliar Education Trust, Erode, notification laid on the table 96

Remission of stamp duty and registration fees on mortgage deeds in favour of Government by licensees of arrack shops for 1973-74, notification laid on the table 96

I—cont.

INDUSTRIAL ESTATES—

Question *re*—not built after acquisition of sites .. 671

IRRIGATION—

Question *re* paddy fields, taluk-wise extent of single and double crop lands in Kanyakumari district depending upon rain-fed tanks for .. 665-667

J

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974 ... 718-720

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on .. 51-65

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on .. 461-466

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on .. 557

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on .. 571-573

K

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974 ... 705

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on .. 732-742

578
685-686
699, 700
701, 708

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on .. 70

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on .. 496

Privilege issue *re* answer given to Short Notice Question 2 ... 216

L

LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) RULES, 1962—

Amendment to—, notification laid on the table .. 743

LAW OFFICERS—

Question *re*—

Assistant Public Prosecutors, Grade II, revision of scale of pay by Second Pay Commission at a lower level than Inspectors of Police ... 233-239

Release of accused in Idol Theft Case on conditional bail in pursuance of alleged agreement between Public Prosecutor and Government Pleader .. 21-27

LOANS—

Question *re* Soil Conservation Schemes in Kanyakumari district, representation from ryots for deduction of over-head charges from loan recovery. 664-665

M

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Privilege issue *re* answer given to Short Notice Question 2 .. 243-246

MARUTHUVAR COMMUNITY—

Question *re* number of students of— admitted in Engineering Colleges during 1972-73 .. 663-664

MASILAMANI, THIRU M.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on .. 573-575

Policy Note on Medical and Public Health, discussion on .. 49-54

MATCH FACTORIES—

Question *re* closure of small—in Sivakasi and Sattur areas for want of Chlorate of Potash .. 672-673

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Specialist Teachers (Physical Education Teachers and Drawing Masters) with ten years' service, calling attention to non-sanction of Selection Grade posts for .. 413-414

M—cont.

MEDICAL—

Policy Note on— laid on the table	96
Speech by Thiru Anbazhagan, Minister for Public Health on Demand for Medical Grants, 1974-75, laid on the table	96

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH—

Policy Note on—, discussion on	28-96
--	-------

MEMBERS OF LEGISLATURE—

Return of assets of Santosham, Thiru D., Member of the Council as on 31st March 1973, laid on the table	486
---	-----

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY—

See Bills

MESSAGES FROM THE GOVERNOR—

See Bills

MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) RULES, 1965—

Amendment to—, notification laid on the table ...	715
---	-----

MUDUKULATHUR MARAVARS—

Question re rehabilitation of	670-671
---------------------------------------	---------

MUTHUSWAMY, THIRU S.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	575-580 697, 698, 699 700, 701-702
---	--

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	259, 273-289, 442 444, 454, 465 494-495, 515 519-520, 522 526-527
---	--

N

NARAYANASWAMY, THIRU S.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	720-724
---	---------

NATARAJAN, THIRU M. K. D.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	533-536
---	---------

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. DR. V. R.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	247, 411 455, 461, 498-532
---	-------------------------------

Specialist Teachers (Physical Education Teachers and Drawing Masters) with ten years' service, statement re non-sanction of Selection Grade posts for.	413-414
--	---------

P

PADDY FIELDS—

Question re taluk-wise extent of single and double crop lands in Kanyakumari district depending upon rain-fed tanks for irrigation	665-667
--	---------

PALLAVAN TRANSPORT CORPORATION—

See Transport

PANCHAYAT DEVELOPMENT—

Policy Note on Community Development and—, discussion on	538-580 675-708
--	--------------------

PANCHAYATS—

Administrative Reforms Commission's recommendations on Panchayat Development Administration and decisions of Government, statement laid on the table	486
--	-----

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Administrative Reforms Commission. statement of recommendations of—on Panchayat Development Administration and decisions of Government ..	486
---	-----

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959, declaration of notified market area for Kuttinipadi Market in respect of groundnut, gingelly, cotton, paddy, etc. (G.O. Ms. No. 2394, Agriculture, dated 11th December 1973)	485
Appropriation Accounts for 1971-72	743
Appropriation Accounts for 1971-72, Report of Comptroller and Auditor-General of India on	744
Bill, as passed by Assembly—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	744
Committees—Public Accounts Committee, report on action taken on recommendation of—in earlier reports	744
Community Development, Financial Supplement to Demand under—, 1974-75	485
Co-operation Demand, speech of Minister for Food and Co-operation on	744
Co-operative Development Schemes, Review of Progress—1973-74	744
Dairy Development, Policy Note on—Department, 1974-75	744
Dairy Development Department, Commercial Budget on—, 1974-75	581
Delimitation of Council Constituencies (Madras) Amendment Order, 1974	486
Entertainments tax—	
Exemption of benefit film show organised by Parry's Employees' Union on 26th and 27th January 1974 at Balu Touring Talkies, Ranipet, from—, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 75, Revenue, dated 21st January 1974)	581
Exemption of film show organised by Alumni Association of Indian Institute of Technology, Madras on 24th January 1974 to raise funds for Association from—, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 113, Revenue, dated 28th January 1974)	

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Entertainments tax—cont.	
Exemption of film show organised by Andhra Bharathi Harijana Sangam, Madras on 30th December 1973 at Star Talkies, Madras from—, show-tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 2250, Revenue, dated 15th December 1973).	485-486
Exemption of film shows organised by Principal, Bishop Corrie High School, Madras on 2nd March 1974 and 20th April 1974 at Crown Talkies, Madras to raise funds for school building from—, show tax and additional surcharge (G.O. Rt. No. 385, Revenue, dated 12th March 1974)	185
Excise Act, 1971—	
Amendments to Excise and Prohibition Department Notification III Nos 39 and 40 of 1972 (G.O. Ms. No. 25, Excise and Prohibition, dated 5th February 1974)	289
Liquor and arrack shops, closure on 25th December 1973 (G.O. Ms. No. 403, Excise and Prohibition, dated 14th December 1973)	289
Excise Department, State Excise Department Demand No. 4—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration, Statement re	582
Finance Accounts for 1971-72	744
General Sales Tax Act, 1959 setting up of check-post at Thavittapalayam, Karur taluk of Tiruchirappalli district (G.O. Ms. No. 4189, Revenue, dated 30th December 1971 and Memorandum No. 9809/CTI(1)/72-2, Revenue, dated 7th April 1972)	581
Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, deletion of Vadapillali and Keelakattalai villages from Nannilam taluk, Thanjavur district under—(G.O. Ms. 7537, Revenue, dated 24th December 1973)	743
Indian Stamp Act, 1899—	
Reduction in stamp duty chargeable under—on sale deeds in favour of the Mudaliar Educational Trust, Erode (G.O. Ms. No. 7218, Revenue, dated 3rd December 1973)	96

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE ON THE HOUSE—cont.

Indian Stamp Act, 1899—cont.

Remission of stamp duty and registration fees on mortgage deeds in favour of Government by licensees of arrack shops for 1973-74 (G.O. Ms. No. 7571, Revenue, dated 27th December 1973).	96
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 7460, Revenue, dated 18th December 1973)	743
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 7469, Revenue, dated 19th December 1973)	743
Policy Note on Community Development and Panchayat Development, 1974-75	486
Policy Note on Medical	96
Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, Supplement to	289
Policy Note on Public Health	96
Policy Note on Welfare Schemes for Ex-Servicemen, 1974-75	289
Policy Note relating to Land Revenue	744
Prohibition, review on Administration and enforcement of Excise and—Laws in Tamil Nadu State during 1973-74	486
Questions (Unstarred) Nos. 21 to 23, answers to	744
Return of assets of Santosham, Thiru D., Member of the Council as on 31st March 1973	486
Road Development Programme in Tamil Nadu, 1973-74, Review on	486
Sales tax, reduction of rate of—on handmade soaps (G.O. Ps. No. 698, Revenue, dated 15th February 1974)	743
Slum Clearance Board Non-technical Subordinate Service Rules, 1972, amendment to—(Memorandum No. 7683/Housing/F1/73-11, dated 20th February 1974).	486
Speech by Thiru Anbazhagan, Minister for Public Health, on Demand for Medical Grants, 1974-75	96

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Spirituuous Essences Rules, 1972, amendments to— (G.O. Ms. No. 7, Excise and Prohibition, dated 9th January 1974)	581
Vigilance Commission (Tamil Nadu), Sixth Annual Report for period from 1st April 1971 to 31st March 1972	582
Welfare Programmes for Women and Children and Physically Handicapped, 1974-75	289
Questions (Unstarred) Nos. 11 to 20, answers to	289

PARAMBIKULAM-ALIYAR PROJECT—

Question re safeguard against wild animals falling into waters of	674
---	-----

PARANGUSAM, THIRU G.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	549-553, 708
---	--------------

PENSION—

Question re Pension to non-teaching staff who retired prior to 1st April 1972, Resolution in Third State Conference of Association of Non-Teaching Staff of Aided Schools held in May 1973 for extension of scheme	662
--	-----

PHYSICAL EDUCATION TEACHERS—

See Teachers.

POLICY NOTE ON COMMUNITY DEVELOPMENT AND PANCHAYAT DEVELOPMENT—

Discussion on	533-580 675-708
---------------	--------------------

POLICY NOTE ON MEDICAL AND PUBLIC HEALTH—

Discussion on	28-96
---------------	-------

POLICY NOTE ON PROGRESS OF EDUCATION IN TAMIL NADU—

Discussion on	247-289 414-485, 487-532
---------------	-----------------------------

Supplement to—, laid on the table	289
-----------------------------------	-----

P—cont.

POLICY NOTE ON WELFARE SCHEMES FOR EX-SERVICE-MEN, 1974-75—

Laid on the table 289

POLICY NOTE RELATING TO LAND REVENUE—

Laid on the table 744

POLYTECHNICS—

Question *re* Trained Pandits working in—, confirmation of 6-7

PONNUVELU, THIRU T. K.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974 724-729

PRIVILEGE ISSUE *re*—

Answer given to Short Notice Question 2 240-247

PROHIBITION—

Review on Administration and enforcement of Excise and—Laws in Tamil Nadu State during 1973-74, laid on the table 486

PUBLIC HEALTH—

Policy Note on—, laid on the table 96

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

Balaraman, Thiru L.—

Question *re*—

Colleges, percentage of communal representation adopted for admission in—during 1972-73 and basis therefor 1-4

Co-operative Fruit Processing Industry, North Arcot district, quantity of fruit juice produced, imported, locally sold and rendered waste during 1970-71 and 1971-72 234-236

Session of Tamil Nadu, procession in Tiruchirappalli in June 1972 237-238

Damodaran, Thiru A. R.—

Question *re* Agricultural Income-tax Act, receipts under—from 1968-69 to 1972-73 226-229

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Ganapathi, Thiru K. S.—

Question *re*—

District Educational Officers, vacant posts of .. 219-220

Government Training Schools, cyclostyled admission forms for 1973-74 220

Teachers in Government 'B' Wing Schools, counting of service for pension, gratuity, etc., from date of joining 221-232

Isvarmurti, Thiru V.—

Question *re*—

Art Silk, shortage felt by Art Silk Ribbon Factories at Komarapalayam 673

Wild-Animals falling into waters of Parambikulam-Aliyar Project, Coimbatore district, safeguard against 674

Kundrakudi Adigalar, Thavathiru—

Question *re*—Tamil Pulavars, representation *re* employment in Government Departments 240

Trained Tamil Pandits working in Polytechnics, confirmation of 6-7

Laying of answers to Starred Questions as answers to Unstarred Questions 241

Masilamani, Thiru M.—

Question *re*—

Marathuvar Community students admitted in Engineering Colleges during 1972-73, number of 663-664

Temple lands, permission to members of Barber Community serving in temples to cultivate .. 20-21

Privilege issue *re* answer given to Short Notice Question 2 240-247

Sakthi Mohan, Thiru R.—

Question *re* Mudukulathur Maravars, rehabilitation of 670-671

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Sambasivam, Thiru Era.—

Question re rice smuggling across Karnataka and Andhra border with help of donkeys during night

17-18

Sankaralingam, Thiru M.—

Question re—

Air Pollution, percentage of— in Madras City. and reduction after construction of Anna Fly-over

11-15

Coconut, extent cultivated in 1972-73 under Intensive Cultivation Scheme

67

Forests, development of good quality teakwood trees in Government

18-20

Handloom weavers, representation from Kanyakumari District Handloom Weavers' Association re fixing of minimum wages for

236-137

Paddy fields, taluk-wise extent of single and double crop lands in Kanyakumari district depending upon rain-fed tanks for irrigation

665 667

669-670

Pallavan Transport Corporation, loss in

Pavement stalls in Anna Salai selling lassi and tea, obstacle to pedestrians

667-668

Pension to non-teaching staff who retired prior to 1st April 1972, Resolution in Third State Conference of Association of Non-teaching Staff of Aided Schools in May 1973 for extension of scheme

662

Physical Education Teachers appointed from 1957 to 1965 in Kanyakumari district, representation re discrimination in regularisation of services

4-6

S.S.L.C. Public Examination, missing of answer papers of— from one Centre in Kanyakumari district during April 1973

7-9

Soil Conservation Scheme in Kanyakumari district, representation from ryots for deduction of over-head charges from loan recovery under

664-665

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Assistant Public Prosecutors, Grade II, revision of scale of pay by Second Pay Commission at a lower level than Inspectors of Police, etc.

238-239

Government Holidays, observance by educational institutions

661-662

Higher Elementary Schools run by Municipalities and Panchayat Unions, appointment of only trained graduate teachers as Headmasters

222-225

Match Factories, closure of small— in Sivakasi and Sattur areas for want of Chlorate of Potash

672-673

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Civil Supplies Department, balance of payment by millers to

229-234

Government Deaf School, Thanjavur, application from Parents' Association in respect of

663

Industrial Estates not built after acquisition of sites

671

Match Factories, closure of small— in Sivakasi and Sattur areas for want of Chlorate of Potash

672-673

Pension to non-teaching staff who retired prior to 1st April 1972, Resolution in Third State Conference of Association of Non-teaching Staff of Aided Schools held in May 1973 for extension of scheme

662

Vasanthai Pai, Thiru G.—

Question re. Idol Theft Case, release of accused on conditional bail in pursuance of alleged agreement between Public Prosecutor and Government Pleader

21-27

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Vellapandian, Thiru S.—

Question re—

Fair Price Shops for foodgrains, opening of—
by State Government in addition to those
opened by Food Corporation of India .. 15-17

Historical Document Purchase Committee of
Union Government, documents sought from
State Government .. 239

Immoral Traffic Act, number of officers engaged
in Madras City in enforcement of .. 239

Venkateswara Dikshidar, Thiru Y.—

Question re—

Family Planning operations, number of Hindus,
Muslims and Christians operated upon .. 225-226

Government Medical College Hospital, Than-
javur, death of two persons after administra-
tion of B-1, B-12 injections in .. 10-11

Questions (Unstarred) Nos. 16 to 20, answers to—
laid on the table .. 289

Questions (Unstarred) Nos. 21 to 23, answers to—
laid on the table .. 744

R

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu,
discussion on .. 466-470

RAJAMANICKAM, THIRU S. A.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974 .. 712-716

Policy Note on Community Development and Pan-
chayat Development, discussion on .. 557,
561-564

RAJARAM, THIRU K.—

Policy Note on Community Development and Pan-
chayat Development, discussion on .. 533, 548
549, 556
557, 675-686
698, 701

R—cont.

RAJARAM, THIRU K. cont.

Policy Note on Medical and Public Health, discussion
on .. 58, 68-76,
91

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu,
discussion on .. 480, 487-
498, 519

ROADS—

Road Development Programme in Tamil Nadu,
1973-74, Review on—laid on the table .. 486

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE
CHAIR—

Debate—

Expunction—Regarding expunction from the pro-
ceedings, the Chairman observed—“I expect the
Hon. Ministers not to use such words. I desire
them not to impose on me the burden of expung-
ing anything at all in the proceedings.” .. 732

Privilege Motion re—

Answer given to a Short Notice Question—Held
that there was no *prima facie* case of breach of
privilege made out since the answers given were
correct .. 241, 247

RUSSEL RAJ, THIRU—

Policy Note on Community Development and Pan-
chayat Development, discussion on .. 568-571

S

SALES TAX—

Reduction of rate of—on hand-made soaps, notifica-
tion laid on the table .. 743

SANKARALINGAM, THIRU M.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu,
discussion on .. 248-256

SCHOOLS—

Question re Government Deaf School, Thanjavur,
application from Parents' Association in respect of. 663

S—cont.

SCHOOLS—cont.

Question re—cont.

Government Training Schools, Cyclostyled admissions forms for 1973-74	220
Higher Elementary Schools run by Municipalities and Panchayat Unions, appointment of only Graduate teachers as Headmasters	222-225
Pension to non-teaching staff who retired prior to 1st April 1972, Resolution in Third State Conference of Association of Non-teaching Staff of Aided Schools held in May 1973 for extension of scheme	662

SECESSION OF TAMIL NADU—

Question regarding procession for— at Tiruchirappalli in June 1972	237-238
--	---------

S.S.L.C. EXAMINATION—

See Examinations

SIHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—

Policy Note on Community Development and Panchayat Development, discussion on	578-579
---	---------

SIVAGNANAM, THIRU M. P.—

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	470-484, 528, 529
---	----------------------

SLUM CLEARANCE BOARD NON-TECHNICAL SUBORDINATE SERVICE RULES, 1972—

Amendment to—, notification laid on the table ..	486
--	-----

SOIL CONSERVATION—

Question re representation from ryots for deduction of over-head charges from loan recovery under— Schemes in Kanyakumari district	664-665
--	---------

SPIRITUOUS ESSENCES RULES, 1972—

Amendments to—, notification laid on the table ..	581
---	-----

T

TAMIL PANDITS—

See Teachers

TAMIL PULAVARS—

Question re employment in Government Departments to—, representation re	240
---	-----

TEACHERS—

Question re—

Physical Education—appointed from 1957 to 1965 in Kanyakumari district, representation re discrimination in regularisation of services ..	4-6
---	-----

Teachers in Government 'B' Wing Schools, counting of service for pension, gratuity, etc., from date of joining Teachers Provident Fund Scheme	221-22
---	--------

Tamil Pandits (trained) working in Polytechnics, confirmation of	6-7
--	-----

Specialist Teachers (Physical Education Teachers and Drawing Masters) with ten years' service, Minister's attention called to non-sanction of Selection Grade posts	413-414
---	---------

TEMPLE(S)—

Question re temple lands, permission to members of Barber Community serving in temples to cultivate.	20-21
--	-------

TRAFFIC—

Question re pavement stalls in Anna Salai selling lassi and tea, obstacle to pedestrians by ..	667-668
--	---------

TRANSPORT—

Question re Pallavan Transport Corporation, loss in	669-670
---	---------

V

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1974	709-712
---	---------

Community Development and Panchayat Development, discussion on	580-700
--	---------

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu, discussion on	435-439
---	---------

Privilege issue re answer to Short Notice Question 2.	240-247
---	---------

63124
774
D
V21.32 1174
1174.119
V-cont. PAGES

VENGA, THIRU V.—
Policy Note on Community Development and Pan-
chayat Development, discussion on

536, 543

544

Policy Note on Progress of Education in Tamil Nadu,
discussion on

447-453

454-455

522

VENKATESWARA DIKSHIDAR, THIRU Y.—

Policy Note on Community Development and Pan-
chayat Development, discussion on

.. 543-548,

557

Policy Note on Medical and Public Health, discussion
on

.. 54-61

VIGILANCE COMMISSION (TAMIL NADU)—

Sixth Annual Report for period from 1st April 1971
to 31st March 1972, laid on the table

.. 582

W

WELFARE PROGRAMMES FOR WOMEN AND
CHILDREN AND PHYSICALLY HANDICAPPED,
1974-75—

Lain on the Table

289

WILD ANIMALS—

Question re. safeguard against falling into waters
of Parambikulam-Aliyar Project, Coimbatore
district

.. 674